

Přehled zpráv

Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale.....	19
31.10.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~
Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale.....	19
31.10.2018	pravdive.eu ~ str. 00 ~
Mezinárodní konference při příležitosti 100. výročí nezávislosti Československa Přeposlat článek	19
31.10.2018	irucz.ru ~ str. 00 ~
Před deseti lety vznikl návrh Bitcoinu. Slovo blockchain v něm nenajdete.....	20
31.10.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>
Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale.....	21
31.10.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Vít Hassan, Předseda Svobodných Petr Mach, Nigel Farage</i>
Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale.....	26
31.10.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Marek Korejs</i>
Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale.....	29
31.10.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Vít Hassan, Předseda Svobodných Petr Mach, Nigel Farage</i>
Love story, jež plní britskou kasu. Harry a Meghan to s lidmi umí, královská rodina je globální značkou	34
30.10.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>kejlovat</i>
AUTOŘI	36
30.10.2018	Xantypa ~ str. 03 ~ Autoři
Náměstek MPO pro internetizaci Malý byl odvolán, nástupce je Pilný	36
30.10.2018	egov.cz ~ str. 00 ~
Merkelová končí. Úplně až za tři roky, ale euro spadlo hned.....	37
30.10.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal, Angela Merkelová</i>
ANALÝZA: Německo přichází o silného lídra. Co bude konec Merkelové znamenat pro EU a Česko?	38
30.10.2018	info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>

Děti se odkládaly odjakživa, říká zakladatel babyboxů Ludvík Hess	40
30.10.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí MF DNES, Ivana Karásková	
Konec Merkelové pocití hlavně Česko, říkají odborníci	42
30.10.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční Eliška Kubátová - Info.cz	
ANALÝZA: Německo přichází o silného lídra. Co bude konec Merkelové znamenat pro EU a Česko?	45
30.10.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie Eliška Kubátová	
Stát podporou obranného průmyslu pomáhá nejen ekonomice, ale i obraně státu	47
30.10.2018 businessinfo.cz ~ str. 00 ~	
Rozhovor s nově nastupujícím primátorem Prahy Zdeňkem Hřibem	50
30.10.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus	
Jak se dělá královský marketing?.....	58
29.10.2018 ČT 24 ~ str. 09 ~ 21:31 Horizont	
Šéf StartupYardu: Věřím v jednorozce z naší české stáje	59
29.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Jaroslav Průcha	
křik bezejmenných.....	59
29.10.2018 Respekt ~ str. 59 ~ Civilizace OTA KONRÁD, RUDOLF KUČERA	
Za prohřešek se sami plácnou přes prsty.....	62
29.10.2018 MARKETING SALES MEDIA ~ str. 15 ~	
„Je na čase otevřít novou kapitolu.“ Merkelová oznámila začátek konce politické kariéry	64
29.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět dolejsii	
Studie o studiích	66
29.10.2018 idnes.cz ~ str. 00 ~	
Kdo jsou lidé, kteří povedou Prahu? Nepraktikující lékař, fyzik nebo student práv	68
28.10.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~	
Kdo jsou lidé, kteří povedou Prahu? Nepraktikující lékař, fyzik nebo student práv	69
28.10.2018 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Události	

Echo24, čtk

Miloš Skalka	71
27.10.2018	ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~
Politolog Petr Jüptner: Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty, zatím moc nedokázali	71
27.10.2018	ctidoma.cz ~ str. 00 ~
Politolog Petr Jüptner: Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty, zatím moc nedokázali	72
27.10.2018	ctidoma.cz ~ str. 00 ~ Politika Redakce ČtiDoma.cz
k sushi ksejedlo Od cikorky	73
27.10.2018	Magazín Víkend DNES ~ str. 20 ~ Jak se jedlo Ivan Brezina
Urychlí volby v Hesensku konec Merkelové? Ikona Německa může skončit už v prosinci, říká expert	75
27.10.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie Eliška Kubátová
Křik bezejmenných	78
27.10.2018	respekt.cz ~ str. 00 ~ respekt.cz
Urychlí volby v Hesensku konec Merkelové? Ikona Německa může skončit už v prosinci, říká expert	81
27.10.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Eliška Kubátová
Dopadne Hřib jako Krnáčová? Pražská koalice může Pirátům zlomit vaz, naznačil politolog	84
26.10.2018	eurozpravy.cz ~ str. 00 ~
Vendula Vrbová	84
26.10.2018	ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~
Jan Jiráček	85
26.10.2018	ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~
Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty. Mohou hodně získat, ale i ztratit, míní politolog	85
26.10.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Komunální volby 2018 ČTK,luš
Pražská koalice? Bude to výzva pro Piráty, míní politolog	86
26.10.2018	tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČTK

Dopadne Hřib jako Krnáčová? Pražská koalice může Pirátům zlomit vaz, naznačil politolog.....	87
26.10.2018 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~	
Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty, tvrdí politolog.....	88
26.10.2018 prazskypatriot.cz ~ str. 00 ~ Pražská politika ČTK	
Budoucnost Evropy je optimistická, euru to ale nepomohlo.....	89
26.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Dominik Stroukal	
Týden v režii centrálních bankéřů. Derniéra pro Hampla a Tomšika	90
26.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Jaroslav Průcha	
Vizitky pravděpodobných nových pražských radních.....	91
26.10.2018 vz24.cz ~ str. 00 ~	
Zlepšení paměti vám změní život.....	92
26.10.2018 Právo Víkend ~ str. 02 ~ Zaujalo nás Michala Jendruchová	
Legendy o rakouském útlaku jsou nesmysl	94
26.10.2018 E15 ~ str. 08 ~ Téma Štěpán Bruner	
Jen jsem splnil přání lidem, co nemohou mít děti	97
26.10.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 11 ~ Rozhovor Ivana Karásková	
Jak to vidí prorektor Univerzity Karlovy Martin Kovář.....	100
26.10.2018 ČRo Dvojka ~ str. 01 ~ 08:30 Jak to vidí	
Tereza Chlubná.....	107
25.10.2018 ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~	
Eduard Stehlík.....	107
25.10.2018 ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~	
Fuckup: V češtině je to pomalé a končí to špatně	108
25.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Dominik Stroukal	
Máme, co jsme si sami vybojovali	110
25.10.2018 Ekonom ~ str. 20 ~ Téma čísla JOSEF PRAVEC	

Republika svobodná, ale chudší	114
25.10.2018 Ekonom ~ str. 12 ~ Téma čísla <i>JOSEF PRAVEC</i>	
Bohumil Pečinka	123
24.10.2018 ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~	
Mnichov 1938 – Syndrom i využitelná zkušenost. Na debatu k Fryčovi dorazí Libor Stejskal	123
24.10.2018 libereckadrbna.cz ~ str. 00 ~ Kultura	
Eva Kličková	124
24.10.2018 ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~	
Editorial	125
24.10.2018 konzervativnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Napsal Vox Occidentis</i>	
Editorial	126
24.10.2018 konzervativnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Raymonda Arona</i>	
Kouření a jeho vliv na lidský organismus	126
24.10.2018 florence.cz ~ str. 00 ~	
Richard Seemann	131
23.10.2018 ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~	
Silnější dolar. Pomohlo jednání o brexitu a italská nejistota	132
23.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Selhání a ožívování revolučního marxismu	133
23.10.2018 konzervativnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Friedricha Engelse</i>	
Češi o 28. říjnu: Nemusíme do práce	139
22.10.2018 Marketing & Media ~ str. 12 ~ Téma <i>PETRA KOUDELKOVÁ</i>	
Dohoda z dob studené války	140
22.10.2018 ČT 24 ~ str. 05 ~ 22:00 Události, komentáře	
Pokračuje povolební vyjednávání	142
22.10.2018 ČT 1 ~ str. 03 ~ 18:00 Události v regionech - Ostrava	

Rusové porušují smlouvu o likvidaci raket středního a krátkého doletu	144
22.10.2018	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach
UK představuje na veletrhu Gaudeamus Brno studijní nabídku i nový design veletržní prezentace	146
22.10.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~
UK představuje na veletrhu Gaudeamus Brno studijní nabídku i nový design veletržní prezentace	147
22.10.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~
Veletrh Gaudeamus Brno: UK představuje studijní nabídku i nový design veletržní prezentace	148
22.10.2018	nejbusiness.cz ~ str. 00 ~
Newseum vzpomene i Kuciaka.....	148
22.10.2018	Lidové noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>MARTIN SHABU</i>
Přestupy.....	149
22.10.2018	Euro ~ str. 55 ~ Panorama
Ministr zahraničí Petříček: Chtěl bych se zaměřit na naše aktivity v Africe.....	150
22.10.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>bemr</i>
Rozhovor s Vojtěchem Zíkou	153
20.10.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 10:06 Host Radiožurnálu
Síla stylu	163
20.10.2018	chytrazena.cz ~ str. 00 ~
Rozhodování je energeticky náročné, říká Vojtěch Zíka	163
20.10.2018	ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~ <i>Lucie Výborné</i>
Podzimní přednášky v knihovně: kineziologie, vznik republiky a cesty za erotikou	164
20.10.2018	letnanskelisty.cz ~ str. 00 ~
Zabití saúdskoarabského novináře v Turecku	165
20.10.2018	ČRo Plus ~ str. 05 ~ 17:10 Den podle...

Živě vysílaný pořad přinese rozhovory se zajímavými osobnostmi	167
19.10.2018 pribram.eu ~ str. 00 ~	
Tomáš Petříček je ministr zahraničí české vlády	167
18.10.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Kandidaturu na nejvýznamnější unijní post zvažuje Mateo Salvini	171
18.10.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Obsah panelů a spíků.....	172
18.10.2018 byznys.ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>red</i>	
Nechceme z Brna udělat skanzen pro turisty. Kontroverzní klip k propagaci města vyvolává emoce....	175
18.10.2018 ČRo - brno.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Tomáš Kremr</i>	
Nechceme z Brna udělat skanzen pro turisty. Kontroverzní klip k propagaci města vyvolává emoce....	176
18.10.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Fed se Trumpa nebojí. Ve svých úvahách ho ignoruje.....	177
18.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Příbram: Živě vysílaný pořad přinese rozhovory se zajímavými osobnostmi	178
17.10.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Dohnalem</i>	
Příbram: Živě vysílaný pořad přinese rozhovory se zajímavými osobnostmi	179
17.10.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Saúdská Arábie není Rusko. Ekonomika je pro Trumpa víc než rozřezaný novinář, říká expert	180
17.10.2018 info.cz ~ str. 00 ~	
Komoditní expert Saxo Bank: Obchodní válka postihne hlavně kovy	181
17.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Saúdská Arábie není Rusko. Ekonomika je pro Trumpa víc než rozřezaný novinář, říká expert	182
17.10.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Adam Kotrbatý</i>	
Szántó, Jakub Za oponou války	184
17.10.2018 iliteratura.cz ~ str. 00 ~ <i>Jakub Szántó</i>	

Inspirace Oxfordem: Nový studijní program bude vychovávat budoucí evropské lídry	186
16.10.2018	vysokeskoly.cz ~ str. 00 ~
Nový šéf diplomacie Petříček byl poradcem europoslanců, ve volbách neuspěl	186
16.10.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí iDNES.cz
Výzkumníci z FSV a univerzity v Leedsu představili nástroj, jak bojovat s islamofobií	187
16.10.2018	manipulatori.cz ~ str. 00 ~
Prezident Zeman jmenoval nového ministra zahraničí Babišovy vlády. Kdo je Tomáš Petříček?	188
16.10.2018	reflex.cz ~ str. 00 ~
ZÁKAZ KOUŘENÍ MÁ DISKUTABILNÍ DOPAD	189
16.10.2018	Horeka ~ str. 28 ~ KAUZA JANA DORČÁKOVÁ
Prezident Zeman jmenoval nového ministra zahraničí Babišovy vlády. Kdo je Tomáš Petříček?	190
16.10.2018	reflex.cz ~ str. 00 ~ Profil ČTK
Plány nového ministra zahraničí	192
16.10.2018	ČT 1 ~ str. 02 ~ 19:00 Události
Dolar k euru spadne o 40 procent, předvídá forexový veterán. Kdy to bude?	193
16.10.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ Jaroslav Průcha
Do rady ČNB míří Aleš Michl a Tomáš Holub: Podpora vyšších sazeb	194
16.10.2018	ceskapozice.cz ~ str. 00 ~ Česká pozice / Téma Lidovky.cz, Patrik Kozlík, Česká pozice, István Léko
Josef Hlávka je naše národní láska	196
16.10.2018	Haló noviny ~ str. 04 ~ Z domova (mh)
Česko se dočkalo ministra zahraničí. Prezident Zeman jmenoval Tomáše Petříčka	197
16.10.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domácí hridelj
Fakulta sociálních věd nabízí nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE) vycházející z prestižního oxfordského modelu	201
15.10.2018	feedit.cz ~ str. 00 ~ Daniel Bradbury Dočekal
Fakulta sociálních věd nabízí nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE) vycházející z prestižního oxfordského modelu	19

15.10.2018	itmix.cz ~ str. 00 ~	
Vedoucí oddělení zahraničních styků.....		19
15.10.2018	vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Neakademické pracovní pozice <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Říjen 15, 2018		19
15.10.2018	itmix.cz ~ str. 00 ~	
Bavorsko se po volbách stane normální zemí, osud Merkelové určí volby v Hesensku, tvrdí expert		20
15.10.2018	info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
Bavorsko se po volbách stane normální zemí, osud Merkelové určí volby v Hesensku, tvrdí expert		21
15.10.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Bezdomovectví může být v Maďarsku hodnoceno jako protiústavní čin.....		26
15.10.2018	ČRo Plus ~ str. 06 ~ 17:10 Den podle...	
Politologové: Vítězem senátních voleb je ODS, poražení ANO a ČSSD		29
15.10.2018	kurzy.cz ~ str. 00 ~ Volby	
Politologové: Vítězem senátních voleb je ODS, poražení ANO a ČSSD		34
15.10.2018	financni-web.cz ~ str. 00 ~	
Politologové: Vítězem senátních voleb je ODS, poražení ANO a ČSSD		36
15.10.2018	patria.cz ~ str. 00 ~	
Přistížen s cizí ženou v úplně cizím pokoji		36
15.10.2018	Můj kousek štěstí ~ str. 34 ~ Osudový muž	
Josef Hlávka je naše národní láska		37
15.10.2018	halonoviny.cz ~ str. 00 ~ <i>Monika Hořeni</i>	
Informační chaos má zakrýt zpackanou operaci Skripal. Šíří ho i čeští politici		38
15.10.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>svitakm</i>	
Napsal sám život.....		40
15.10.2018	klubknihomolu.cz ~ str. 00 ~	

Jak čelit Putinovu pokusu o změnu světového řádu? Třeba nekupovat pár dní plyn, navrhuji odborníci	42
14.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>svitakm</i>	
Americké celebrity burcují mileniály k volbám. Oslovit mladé se daří spíš demokratům	45
13.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>kejlovat</i>	
Tajemník / Tajemnice	47
13.10.2018 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Neakademické pracovní pozice <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Komentář týdne	50
13.10.2018 proglas.cz ~ str. 00 ~	
Políček pro KDU-ČSL: Politology ztráty lidovců překvapily. Musí něco změnit, míní	58
13.10.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Volby do Senátu <i>ČTK,luš</i>	
Jak vlastně dopadly volby? Slavit může ODS a STAN. ANO a ČSSD pohořely	59
13.10.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Benešovským senátorem se stal Hrabá. Prosazuje férovou justici a pomoc matkám v zaměstnání	59
13.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>dolejsim</i>	
Politologové hodnotí volby: ODS a STAN vyhrály, propad ANO a ČSSD	62
13.10.2018 globe24.cz ~ str. 00 ~	
Vládní koalice po komunálních volbách	64
12.10.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Starosta Jan Čížinský pro EZ: Praha Sobě není hnutí jednoho muže	66
12.10.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Vychází nový časopis ArteActa	68
12.10.2018 divadelni-noviny.cz ~ str. 00 ~	
Fedu hráblo, komentoval propad akciových trhů Trump	69
12.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty Jakub Janda přistižen, jak šíří dezinformace	71

12.10.2018	vlasteneckenoviny.cz ~ str. 00 ~ <i>Milan Vidlák</i>	
Petr Bílek: Manipulativní potenciál moderních médií je děsivý		71
12.10.2018	literarky.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Melichar</i>	
Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty Jakub Janda přistižen, jak šíří dezinformace.....		72
12.10.2018	pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Česko a Polsko se shodují, že válka s Ruskem jim nehrozí		73
12.10.2018	euractiv.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie a svět <i>Aneta Zachova</i>	
Pro nás dědeček vrahem nebyl		75
12.10.2018	Téma ~ str. 16 ~ Rozhovor <i>Milan Eisenhammer</i>	
Vidina koalice je ještě daleko		78
11.10.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 17 ~ Praha <i>Martin Bajtler</i>	
Šéf Liftaga: Chceme síť digitální přepravy a chystáme novinky		81
11.10.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Odhady v bankovníctví a pojišťovnictví.....		84
11.10.2018	Auditor ~ str. 21 ~ Téma čísla - Odhady v účetnictví <i>Lenka Bízová</i>	
“Manipulativní potenciál moderních médií je děsivý”		84
11.10.2018	mediar.cz ~ str. 00 ~ <i>Martin Melichar</i>	
ČSSD je rozhádaná a nemá lídry		85
10.10.2018	E15 ~ str. 04 ~ Téma <i>Pavel Otto</i>	
Bývalý šéf rady ERÚ Outrata podal ústavní stížnost proti svému odvolání.....		85
10.10.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>ginterovam</i>	
Antizemanovští darmožráči, presstituti metrosexuálního zjevu. Útoky dezinformátorů na novináře sílí..		86
10.10.2018	hlidacipes.org ~ str. 00 ~ <i>Robert Malecký</i>	
Praze může vládnout lékař informatik, bývalý učitel či europoslanec.....		87
10.10.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>zpe, ren, trj</i>	

„The Next Big Thing“? Vzejde z mé laboratoře, spekuluje popularizátor chemie	88
9.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Velká Británie</i>	
Host: JÜPTNER Petr; ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy .89	.89
9.10.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Dopad špionážních odhalení	90
9.10.2018 ČT 24 ~ str. 09 ~ 21:31 Horizont	
Agonie ČSSD: Strana je rozhádaná a nemá lídry. Kdo hraje o život a kdo věří novou šanci?	91
9.10.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Komunální volby 2018 <i>Pavel Otto (E15)</i>	
Kladno: spory kvůli koalici s SPD	92
9.10.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 18:00 Události v regionech - Praha	
Pražané se přesouvají do pozice experimentujících voličů, hlasování dominovala roztržštěnost	94
9.10.2018 prazskypatriot.cz ~ str. 00 ~ Volby 2018 <i>ČTK</i>	
Volbám v Praze dominovala roztržštěnost, soudí politolog	97
9.10.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK</i>	
Čtvrtý „hike“ ČNB v řadě za sebou je dle JPMorgan jasná věc.....	100
9.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Některá města a obce v Česku už mají podepsanou smlouvu o nové vládní koalici.....	107
9.10.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Poražené strany v problémech. ČSSD je rozhádaná a nemá lídry	107
9.10.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Komunální volby 2018 <i>Pavel Otto</i>	
Poražené strany v problémech. ČSSD je rozhádaná a nemá lídry	108
9.10.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ <i>Pavel Otto</i>	
Senátní duel v Benešově: Posílení státního zastupitelství či mazání zatěžujících paragrafů	110
9.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Regiony <i>kozisekj</i>	
Mladí tolik nevěří tradičním bankám, říká regionální šéf Saxo Bank	114
9.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	

Ukřivděná společnost.....	123
9.10.2018 Nový prostor ~ str. 11 ~ Exekuce <i>Jan Štěpánek</i>	
Jů bude prezident, Hele premiérem	123
8.10.2018 magazin.panobcan.cz ~ str. 00 ~	
Nobelovu cenu za ekonomii získali Američané Nordhaus a Romer.....	124
8.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Proč v Osoblaze není blaze	125
8.10.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 21:25 Reportéři ČT	
Babišovo ANO ovládlo krajská města. Leckde ale skládají koalice bez vítězného hnutí	126
8.10.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Komunální volby 2018 <i>Nguyen Thuong Ly</i>	
Voliče zleva do středu luxuje hnutí ANO, ukázaly volby	126
8.10.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK</i>	
ANO ovládlo krajská města, vyhráno však ještě nemá.....	131
8.10.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ <i>Anna Vacková, Nguyen Thuong Ly</i>	
Cyklus Fakta a mýty – Duše v proměnách času.....	132
8.10.2018 jogadnes.cz ~ str. 00 ~	
ANO ovládlo krajská města	133
8.10.2018 E15 ~ str. 04 ~ Volby do zastupitelstev <i>Nguyen Thuong Ly</i>	
Nový primátor v Praze po komunálních volbách a domlouvání koalice.....	139
8.10.2018 betarena.cz ~ str. 00 ~ <i>Deml Ondřej</i>	
Jů bude prezident, Hele premiérem	140
8.10.2018 novarepublika.cz ~ str. 00 ~ <i>Václav Dvořák</i>	
Petříček si na ministerské křeslo počká ještě týden, prezident ho jmenuje 16. října.....	142
8.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>dolejsim</i>	
Jů bude prezident, Hele premiérem	144
8.10.2018 pravdive.eu ~ str. 00 ~	

Literární vyhlídky (XIX)	146
8.10.2018 literarky.cz ~ str. 00 ~	
Kmotři první republiky	147
8.10.2018 Týden ~ str. 38 ~ Ekonomika <i>Petr Musil</i>	
Jakub Pártl posílil tým advokátní kanceláře ARROWS	148
7.10.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~	
Jakub Pártl posílil tým advokátní kanceláře ARROWS	148
7.10.2018 Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>-rkp</i>	
Macrona opustil další ministr	149
7.10.2018 ČT 24 ~ str. 05 ~ 21:05 Horizont	
ČSSD by měla skončit? Výsledky jsou tristní, tragédie, sepsuli politologové stranu	150
7.10.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Politologové si podali ČSSD: Tragický výsledek, totální prohra	153
7.10.2018 globe24.cz ~ str. 00 ~	
Milan Vidlák z časopisu Šifra přistihl bojovníka proti dezinformacím a šéfa spolku Evropské hodnoty, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Ja	163
7.10.2018 pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Milan Vidlák z časopisu Šifra přistihl bojovníka proti dezinformacím a šéfa spolku Evropské hodnoty, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Ja	163
7.10.2018 nwoo.org ~ str. 00 ~	
Milan Vidlák z časopisu Šifra přistihl bojovníka proti dezinformacím a šéfa spolku Evropské hodnoty, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Ja	164
7.10.2018 almanach.cz ~ str. 00 ~	
Když je učitelský stupínek teprve ten startovací. Čížinský vystoupal od katedry až na magistrát	165
7.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Regiony <i>manakv</i>	
Otázky Václava Moravce	167
7.10.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 12:00 Otázky Václava Moravce	

Tomáš Holub vede od května 2004 měnovou sekci ČNB	167
6.10.2018 ekonomickymagazin.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Vrabec</i>	
Radu ČNB doplní vedle Michla Tomáš Holub	171
6.10.2018 Lidové noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>PATRIK KOZLÍK ISTVÁN LÉKO</i>	
Ze zrzavé hrdinky dětské knížky udělali Romku z no-go zóny, nevěří svým vlastním očím Petr Žantovský. A přidává, co prasklo na aktivistu Jakuba Jandu	172
6.10.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>	
Ze zrzavé hrdinky dětské knížky udělali Romku z no-go zóny, nevěří svým vlastním očím Petr Žantovský. A přidává, co prasklo na aktivistu Jakuba Jandu	175
6.10.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Ze zrzavé hrdinky dětské knížky udělali Romku z no-go zóny, nevěří svým vlastním očím Petr Žantovský. A přidává, co prasklo na aktivistu Jakuba Jandu	176
6.10.2018 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>	
Říjnový program Kulturního centra Střelnice Turnov.....	177
6.10.2018 nasepojizeri.cz ~ str. 00 ~ <i>Kc Střelnice, Kurzovné Kč</i>	
Bankovní radu ČNB doplní Holub. V centrální bance vede měnovou sekci.....	178
5.10.2018 euro.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Sedmička je komplet. Zeman jmenuje do bankovní rady ČNB Holuba.....	179
5.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Spolu s Michlem nově zasedne v bankovní radě ČNB také Tomáš Holub	180
5.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>fialaa</i>	
CRESTYL – Jeden z developerské Top 10 na Fundliftu	181
5.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Nizozemsko vyhostilo čtyři ruské hackery. Policie je chytila přímo při činu	182
5.10.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Fotobanka Pixabay</i>	
Bývalý člen Fedu varuje: Čeká nás nová studená válka!	184
5.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	

Exministr zahraničí Svoboda: Panu Pochemu bych doporučil, aby z ministerstva odešel	186
5.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>bemr</i>	
Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?.....	186
5.10.2018 infokuryr.cz ~ str. 00 ~	
Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?.....	187
5.10.2018 czechfreepress.cz ~ str. 00 ~	
Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?.....	188
5.10.2018 infokuryr.cz ~ str. 00 ~	
ŠANCE NA PRVNÍ PŘÍČKU	189
4.10.2018 Hospodářské noviny ~ str. 04 ~ Téma <i>Tomáš Pergler</i>	
ARROWS advokátní kancelář, jedna z největších advokátních kanceláří v České republice	190
4.10.2018 epravo.cz ~ str. 00 ~ Aktuálně, tiskové zprávy	
Kdo ovládne Prahu? Našlápnuto má pět uskupení.....	192
4.10.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci	
Zeman přijal kandidáta na post ministra zahraničí Petříčka, jmenuje ho příští týden	193
4.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>kolarikm</i>	
Šance na první příčku.....	194
4.10.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>Univerzita Karlova</i>	
„Náš systém křížkování je nesrozumitelný“	196
4.10.2018 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Volby 2018 <i>MICHAL BERNÁTH</i>	
ANO má šanci na vítězství i v Praze. Zbylé hlasy se mohou rovnoměrně rozdělit mezi piráty, Prahu sobě a Spojené síly pro Prahu, říká politolog	197
4.10.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Pergler</i>	
RADKA TŘEŠTÍKOVÁ, KRÁLOVNA VŠECH MOŘÍ	201
4.10.2018 Reflex ~ str. 30 ~ Téma <i>KATEŘINA KADLECOVÁ</i>	

Radka Třeštíková, královna všech moří	19
4.10.2018 reflex.cz ~ str. 00 ~ Hlavní články <i>Kateřina Kadlecová</i>	
Komunální volby mohou zatřást velkou politikou.....	19
4.10.2018 Hospodářské noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>Petr Honzejek</i>	
Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?.....	19
4.10.2018 casopis-sifra.cz ~ str. 00 ~	
Vychází kniha Odprezentuj. Naučí vás prodávat sebe i svou práci skvělými prezentacemi	20
3.10.2018 feedit.cz ~ str. 00 ~	
Prevence kriminality z pohledu sociální práce	21
3.10.2018 jihlavske-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Eva Nováková Středa</i>	
Poche by mohl být neplaceným poradcem ministra zahraničí. Petříček se na to zeptá Zemana	26
3.10.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>spicakovak</i>	
VÁCLAV MORAVEC: Správný politik? Nesmí se bát jít proti proudu	29
3.10.2018 Českokrumlovský týden ~ str. 18 ~ Rozhovor <i>MARTIN TRÖSTER</i>	
ŘÍJNOVÉ KULTURNÍ POZVÁNKY.....	34
3.10.2018 turnovskovakci.cz ~ str. 00 ~	
Vítězný film MY STREET FILMS AWARDS 2018 kritizuje pražskou bytovou politiku	36
2.10.2018 protisedi.cz ~ str. 00 ~	
Rozhovor se sociologem Danielem Prokopem	36
2.10.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus	
Večeře prezidenta s premiérem v Lánech.....	37
2.10.2018 ČT 1 ~ str. 02 ~ 19:00 Události	
Babišův muž v ČNB? Spekuluje se o Alešovi Michlovi.....	38
2.10.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Zeman jmenuje Petříčka ministrem zahraničí na konci příštího týdne	40

2.10.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>bemr</i>	
Do rady ČNB míří Babišův ekonom		42
2.10.2018	Lidové noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>VOJTĚCH WOLF ISTVÁN LÉKO</i>	
Praha – město duchů? Vítězný film My Street Films kritizuje pražskou bytovou politiku		45
1.10.2018	25fps.cz ~ str. 00 ~	
Lasery na START. Pro peníze si jde AtomTrace		47
1.10.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Pár slov k dezinformačním webům		50
1.10.2018	czechfreepress.cz ~ str. 00 ~	
Pár slov k dezinformačním webům		58
1.10.2018	infokuryr.cz ~ str. 00 ~ <i>Pavel Ponec</i>	
Pár slov k dezinformačním webům		59
1.10.2018	infokuryr.cz ~ str. 00 ~	
SLIBY STRAN: Boj proti autům bez filtru a dostupná obchodní centra, slibuje Praha sobě		59
1.10.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ <i>Michal Tomeš</i>	
SLIBY STRAN: Boj proti autům bez filtru a dostupná obchodní centra, slibuje Praha sobě		62
1.10.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ Komunální volby 2018 <i>Michal Tomeš</i>	

Plné znění zpráv

Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale...

31.10.2018 [politicke-listy.cz](http://www.politicke-listy.cz) str. 00

Jsou zde oslavy stoletého výročí české státnosti. Zeptali jsme se bývalého europoslance za Svobodné Petra Macha a také PhDr. Matěje Trávníčka, politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jak vnímají nejenom dnešní Českou republiku, ale také odkaz minulých generací. Oba pánové se shodli na tom, že se dnes v Česku žije dobře. Na přetřes přišly také otázky ohledně komunistické minulosti, prezidenta Miloše Zemana, nebo jeho předchůdce Václava Havla.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?clanek=178761-petr-mach--i-chudi-maji-mobil-a-splachovaci-zachod--to-drive-nebylo.-mame-se-dobre--ale....html>

Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale...

31.10.2018 pravdive.eu str. 00

STO LET REPUBLIKY Jsou zde oslavy stoletého výročí české státnosti. Zeptali jsme se bývalého europoslance za Svobodné Petra Macha a také PhDr. Matěje Trávníčka, politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jak vnímají nejenom dnešní Českou republiku, ale také odkaz minulých generací. Oba pánové se shodli na tom, že se dnes v Česku žije dobře. Na přetřes přišly také otázky ohledně komunistické minulosti, prezidenta Miloše Zemana, nebo jeho předchůdce Václava Havla.

URL| <http://pravdive.eu/news/65930/petr-mach-i-chudi-maji-mobil-a-splachovaci-zachod-to-drive-nebylo-mame-se-dobre-ale>

Mezinárodní konference při příležitosti 100. výročí nezávislosti Československa Přeposlat článek

31.10.2018 irucz.ru str. 00

Velvyslanectví České republiky v Moskvě společně s Velvyslanectvím Slovenské republiky a Moskevským státním institutem mezinárodních vztahů (MGIMO) uspořádalo 23. října 2018 konferenci „Vznik Československé republiky v kontextu mezinárodních vztahů po první světové válce“.

Konference se uskutečnila při příležitosti 100. výročí vzniku nezávislého Československa.

Konferenci zahájili společně rektor MGIMO Anatolij Vasiljevič Torkunov, velvyslanec České republiky Vítězslav Pivoňka, velvyslanec Slovenské republiky Peter Priputen a prezident Ruské státní humanitní univerzity Jefim Josifovič Pivovarov. Celkem 11 vystupujících následně hovořilo o mezinárodních souvislostech vzniku ČSR, působení ruských legií, roli Ruska a ruských Čechů při vzniku nového státu, ale také o ruské emigraci v nově vzniklém Československu nebo o pomoci Čs. červeného kříže hladovějícím obyvatelům Samarské gubernie na začátku 20. let minulého století.

Na pozvání Velvyslanectví ČR na konferenci vystoupil pan Jaroslav Bašta, bývalý velvyslanec v Ruské federaci a na Ukrajině, paní Daniela Kolenovská, výzkumná pracovnice Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK a Ústavu soudobých dějin Akademie věd ČR a pan Grigorij Ciděnkov, docent Samarské státní sociálně-pedagogické univerzity.

Velvyslanectví Slovenské republiky v Moskvě pozvalo na konferenci pana Vasila Grivnu, bývalého velvyslance v Polsku, paní Ľubicu Garbuľovou, docentku Institutu historie Filozofické fakulty Prešovské univerzity a pana Matúše Korbu, pracovníka Ministerstva zahraničních věcí a evropských záležitostí Slovenské republiky.

MGIMO na konferenci přizvalo pana Alexandra Vasiljeviče Revjakina, profesora Katedry mezinárodních vztahů a vnější politiky MGIMO, paní Olgu Vjačeslavovnu Pavlenko, prorektorku pro vědeckou činnost Ruské státní humanitní univerzity, Zoju Sergejevnu Něnaševu, docentku Katedry historie jižních a západních Slovanů Fakulty historie Moskevské státní univerzity, pana Andreje Ruslanoviče Jefiměnka z Federální archivní agentury a pana Michaila Vladimiroviče Věděrnikova z Centra visegradských studií Institutu Evropy Ruské akademie věd.

URL| <http://www.irucz.ru/cz/zpravy/1-/11400000000-ruska-federace/114001000000-centralni-fo/114001609100-moskva-hlmesto/405-historie/34127-mezinarodni-konference-pri-prilezitosti-100/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irucz.ru

Před deseti lety vznikl návrh Bitcoinu. Slovo blockchain v něm nenajdete

31.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: Bitcoin, Kryptoměna, FinTechPřesně před deseti lety zuřila finanční krize a svět hledal způsoby, jak zachránit současný svět peněz, bankovníctví a financí. Vystávala celá řada zajímavých alternativ, jedna významná ale relativně zapadla.

V pátek 31. října 2008 se na internetu objevil akademický článek nazvaný Bitcoin: A Peer-to-Peer Electronic Cash System. Podepsán byl pod ním dodnes neznámý Satoshi Nakamoto. Po deseti letech se o Bitcoinu mluví a píše, natáčí videa a pořádají konference. Ostatně na jedné takové vznikl i tento článek.

Bitcoin se dostal do hlavního proudu a zaslouženě. Na začátku ale stál jeden akademický článek, whitepaper. Podívejme se na některá jeho tajemství.

V článku nenajdete ani jednou slovo „blockchain“

Ze slova blockchain se stal hype. Zkuste si napsat do vyhledávače, co vše blockchain vyřeší. Stačí napsat „blockchain will solve“ a přidat náhodné slovo, které vás napadne, a najdete snad vždy články, které to budou tvrdit. Blockchain tak má vyřešit vše, od zdravotnictví přes chudobu až po rakovinu nebo brexit.

V celém článku ale není ani jednou napsáno slovo „blockchain“. Autor píše o „ongoing chain of hash-based proof-of-work“, tedy o pokračujícím řetězu důkazů vykonanou prací založeném na hashování.

Když se dnes mluví o blockchainu, je dobré vrátit se k původnímu návrhu Satoshiho Nakamota a vidět, že blockchain, ona otevřená decentralizovaná sdílená účetní kniha s nevratnými záznamy, je výsledkem souhry několika technologií a důmyslně nastavených ekonomických motivací. Blockchain není technologie. Blockchain je výsledek technologií.

Stále nevíme, kdo ho napsal

Identita bájného Satoshiho Nakamota, který tento whitepaper napsal, je stále neznámá. A je možné, že zůstane utajená navždy.

Existují samozřejmě stopy, které poukazují na to, kdo by Nakamoto mohl být. Tušíme, že to určitě nebyl Japonec, jak o sobě tvrdil, a dokonce že nebyl ani sám. Nakamotů bylo téměř určitě více.

Stopovat ho ale nemá smysl. A je to i nebezpečné. Nejen pro něj osobně, ale i pro bitcoinovou síť jako takovou. Psal jsem o tom dříve a stále s tím souhlasím: přestaňme ho hledat. Už jen kvůli tomu, že si zjevně sám přál zůstat v anonymitě.

Bitcoin je výsledkem dlouhé a postupné evoluce technologií

Satoshi Nakamoto napsal akademický článek. A jako takový obsahuje i poznámkový aparát. Sice v podobě, za kterou bych jako učitel na vysoké škole vrátil práci k úpravám, ale svůj účel plní.

Autor Bitcoinu se odkazuje na několik klasiků a předcházejících návrhů na decentralizované digitální peníze. Bitcoin nebyl prvním pokusem něco takového vytvořit. A tak se Satoshi mohl inspirovat. Začíná u důkazu prací (Proof of Work) odvozeného z projektu Hashcash Adama Becka. Odkazuje se i na b-money, které vytvořil Wei Dai. Zmínit by mohl i další, vybral si ale tyto dva.

Další čtyři odkazy směřují k technologii time-stampingu, tedy vytváření „časových razítek“, zejména na W. Scotta Stornetta, který se Stuartem Haberem v roce 1991 přišel na způsob, jakým lze označit a dokázat čas existence digitální informace. Na Stornetta se odkazuje rovnou třikrát z celkových osmi referencí.

Zbýlé dva jsou zmínky na klasiky. Prvním je autor hašových stromů Ralph Merkle a jeho článek z roku 1979 a druhým klasická učebnice pravděpodobnosti od chorvatsko-amerického matematika Williama Fellerera z roku 1950, respektive na o sedm let mladší druhé vydání.

Od návrhu po spuštění protokolu uběhlo jen 64 dní

Jeden z důvodů, proč se řada lidí domnívá, že Satoshi není jen jeden člověk, je neuvěřitelně krátký čas, který uplynul od vydání whitepaperu do spuštění bitcoinového protokolu 3. ledna 2009. Pouhých 64 dní.

Sám nejsem programátor a doba, kdy jsem si myslel, že bych mohl být, je dávno za mnou. Programující kolegové ale nad takhle rychlým programováním kroutí hlavou. Udělat z obecného devítistránkového návrhu funkční protokol s minimálním množstvím chyb je nadlidský úkol.

Vysvětlení může být dvojí. Buď nebyl Satoshi Nakamoto sám, nebo řádky kódu sepisoval již před vydáním whitepaperu. Anebo dost možná oboje dohromady. Vzhledem k tomu, jak úžasný je výsledek, ale nelze stoprocentně ani vyloučit třetí vysvětlení. Že byl autor jednoduše génius.

Ať už to byl kdokoliv, jeho dítě slaví 10 let. Otevřete šampaňské, nebo tedy v případě nezletilého spíše rychlé špunty, ať se ve zdraví dožije co nejvyššího věku!

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SFRiQ/pred-deseti-lety-vznikl-navrh-bitcoinu-slovo-blockchain-v-nem-nenajdete>

Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale...

31.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Vít Hassan, Předseda Svobodných Petr Mach, Nigel Farage

Jsou zde oslavy stoletého výročí české státnosti. Zeptali jsme se bývalého europoslance za Svobodné Petra Macha a také PhDr. Matěje Trávníčka, politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jak vnímají nejenom dnešní Českou republiku, ale také odkaz minulých generací. Oba pánové se shodli na tom, že se dnes v Česku žije dobře. Na přetřes přišly také otázky ohledně komunistické minulosti, prezidenta Miloše Zemana, nebo jeho předchůdce Václava Havla.

Slavíme sto let republiky. Starší lidé někdy říkají, že není co slavit, protože ta republika už neexistuje a je rozkradená a rozprodaná, citujeme hlas lidu. Je co slavit?

„Republika existuje! Má sice jiný tvar a jinou velikost, je v jiné situaci, ale je to stále republika. Nevládnou nám Habsburkové z Vídně ani jiný dědičný monarcha, lidé si sami volí své zástupce. Je to republika postavená na českém národě, která navazuje na dlouhou historii české státnosti. Já to výročí ve své duši slavím, i když jsem třeba s aktuální politikou nespokojený. Politici přicházejí a odcházejí, někdy se za ně stydíme, někdy se divíme, koho lidé volí, ale pořád je to naše země. Miluju tuto zemi a jsem rád, že máme republiku,“ řekl Petr Mach ze Svobodných.

„Vznik republiky je příběh o tom, jak jsme získali možnost spravovat si své věci sami. Tu nám následně vzali nacisté a po nich komunisté. Naše země je dnes naše a máme tak svůj osud zpět ve svých rukou a je jen na nás, jakou si naši zemi uděláme. Naříkat a stěžovat si je snadné, smysluplnější však je snažit se měnit věci k lepšímu,“ nabádá politolog Trávníček.

V jakém stavu je naše země dnes? Na co z naší současnosti by mohli být naši předkové hrdí a za co z našeho dneška by se styděli? Máme se prý nejlépe v historii, ale nevážíme si toho. A dle kosmopolitně uvažujících občanů jsme zakuklení a zalezlí a jen žijeme z toho, že se daří Německu a Západu. Je to tak?

„Politická kultura našich politiků upadá, z dálky nám Brusel diktuje kvóty na vše možné, máme vysoké daně a politici rozdělují nespravedlivé dotace. Na to by asi zakladatelé republiky nebyli hrdí. Byli by ale určitě pyšní, že je zde deset milionů lidí, kteří mluví česky, žijí v míru se sousedy a stále si svým českým způsobem dokážou dělat z vrchnosti legraci. To, že se asi máme nejlíp v historii, není argument pro to, abychom drželi ústa. Asi i v Rusku nebo Německu se mají lidé nejlépe ve své historii,“ míní Petr Mach.

„Máme se dobře, což však neznamená, že bychom měli usínat na vavřínech. Naše budoucnost je taková, jakou si ji uděláme. Navíc, jak Západu? I my jsme Západ. Naše země náležela s jedinou výjimkou vždy do západního civilizačního okruhu. Tou výjimkou bylo období komunistického totalitního režimu, kdy jsme byli v područí Sovětského svazu,“ upozorňuje politolog Trávníček.

Pokud jde o rozdíl v životní úrovni mezi námi a Západem, brzdí nás stále dědictví komunistického režimu? Nebo je problém v odlivu zisků na Západ? Či se málo snažíme a neinvestujeme do naší budoucnosti, třeba v rámci vědy a výzkumu?

„Nejde se třicet let po pádu komunistů vymlouvat na čtyřicet let jejich vlády,“ začíná Petr Mach. „Naše ekonomika mohla růst tempem 5–10 procent ročně, kdybychom těch třicet let měli nízké daně a svobodné podnikatelské prostředí bez dotací, tak bychom Západ už dávno dohnali. Bylo by tu i více českých majitelů firem, jejichž zisky by zůstávaly zde. Systém daňových úlev pro cizince a vysokých daní pro našince ale bránil vyrůst českým podnikatelům,“ posteskl si bývalý europoslanec.

Politolog Matěj Trávníček vidí důvod v někdejší vládě komunistů: „To si musí každý za sebe posoudit sám. Faktem je, že ještě v roce 1948 jsme byli bohatší než Rakousko, měřeno v hrubém domácím produktu na hlavu. Po čtyřiceti letech vlády komunistů jsme se však dostali do stavu, kdy se Rakousko stalo skoro dvakrát tak bohatší než my. Opravdu není náhoda, že když režim 4. prosince 1989 otevřel hranice do Rakouska, navštívilo o víkendu naše sousedy na čtvrt milionu Čechoslováků.“

Pokud jde o režim z let 1948 až 1989, tak začal svobodnými volbami, ve kterých zvítězila KSČ. Po sametové revoluci si komunisté udrželi pozice v Parlamentu a my jsme nepřistoupili k výrazným čistkám a odplatám. Je to výraz toho, že zejména na posledních 20 let vlády KSČ část národa nevzpomíná ve zlém? Že Češi chtěli po listopadu „tlustou čáru“ a klid? A že by dnes nechtěli KSČ zpět, ale necítí žádné „zbytkové“ utrpení? Ostatně proto jim nevdá Andrej Babiš?

„Hodně lidí bylo před revolucí do vlády komunistů namočeno – např. členstvím v jejich straně pro různé drobné výhody. To určitě přispělo k toleranci komunistů ve společnosti a přispívá to k tomu, že lidé tolerují Babišovi jeho minulost. vůdcem revoluce byl Havel, který měl mezi bývalými komunisty mnoho přátel v Chartě, komunisté ho zvolili prezidentem. Takže se stalo, že komunisté zůstali v zásadě bez trestu. Ale teď po třiceti letech je to fakt už jedno,“ bere minulost smířlivě Mach.

„Volby z roku 1946 nebyly svobodné a férové volby,“ začal politolog Trávníček. „Kandidovat mohl jen omezený počet stran. V českých zemích to byli komunisté, sociální demokraté, národní socialisté a lidovci. Existence pravicové nebo pravostředové strany nebyla umožněna. Volby z roku 1948 pak již byly jen šarádou, divadlem plně v moci komunistů,“ pokračoval Trávníček. „Po listopadu se pak prosadila politika v duchu ‚nejsme jako oni‘. Zvítězilo, možná naivní, očekávání, že komunisté zmizí sami. To se ale nestalo. Od listopadu dnes již uběhlo 29 let a lidí zapominají, jak špatně se většina z nich měla, a řeší jiné problémy,“ dodal nakonec politolog k porevoluční době.

Pokud jde o Babiše jako ústřední postavy našeho dneška, tak volby ukazují, že přesně ta část společnosti, která si přeje sociální jistoty, vysokou účast státu při řízení ekonomiky a která deleguje svá přání na své politiky, volí Andreje Babiše. Obstojí u ní Babiš? Co je pro národ schopen „zařídít“, vyjednat, „opravit“ a vybudovat? Nebo jen své voliče podvádí? A hlavně, jak moc Češi rádi věří, že „to někdo zařídí“? Komunisté po válce, Havel po revoluci, Klaus v 90. letech, Babiš teď?

Nadšení z Babiše nesdílí bývalý předseda Svobodných Petr Mach. „Ano, lidé rádi věří, že někdo za ně něco zařídí,“ říká. „Ale Babiš na rozdíl od komunistů po válce nebo Havla a Klause v 90. letech žádné zásadní změny nedělá. Ok, zavedl EET, ale většina obchodníků se nějak přizpůsobila a na daňový výnos to velký vliv nemá. Jinak ale vše zůstává při starém. Byrokracie zůstává obrovská, daně vysoké, dotace i pobídky zůstávají. Takže jednoho dne začne i Babiš lidi nudit a dají moc zase někomu jinému,“ předvídá Mach Babišův budoucí pád.

Podle Matěje Trávníčka nyní před premiérem Babišem stojí výzva: „Andrej Babiš má teď příležitost ukázat, že jeho slova nejsou jen, jeho slovy, kecy. Výsledek komunálních a senátních voleb však ukázal, že zatím se mu to nedaří, neboť v součtu neuspěly vládní strany, ale opozice.“

Po nedávných volbách se ukazuje, že mladá generace se vzdaluje té starší. Mladí volí Piráty či jiné liberální subjekty. Tyto subjekty se esteticky i svou prezentací liší od stran „starých“. Mladí též demonstrují proti Miloši Zemanovi a Babišovi. Častěji se vyslovují pro členství v EU, méně odsuzují migraci. Kazí ti staří, kteří volí Zemana a Babiše, budoucnost mladým, nebo mladí nemají rozum?

„Každý člověk a každá generace má své politické preference. Ty se mohou v čase měnit. Navíc přirozeně dochází ke generační obměně a k revoltě mladých. Koneckonců i o tom byl do určité míry listopad. Jestli mají pravdu mladí nebo staří ukáže vždy až čas,“ soudí politolog Trávníček.

„Ve společnosti žijí mladí i starší a v zásadě je dobře, že se jejich politická volba trochu vyvažuje. Děsil bych se vlády, kde by měl Babiš absolutní moc, stejně jako vlády, kde by měli absolutní moc Piráti,“ hodnotí současný stav Petr Mach.

Hovoříme-li o Miloši Zemanovi, skutečně zostuzuje svou existenci a přítomnost v úřadě památku sta let republiky? Taková tvrzení se objevují třeba v souvislosti s jeho rozhodnutím udělit státní vyznamenání Michalu Davidovi. Dále je kritizován za proruské a pročínské afiliace či za zdravotní nezpůsobilost k výkonu úřadu.

„Prezident není Bůh ani nadčlověk. Všichni už třicet let víme, jaký Zeman je. Je jasné, že Drahoš by byl kultivovaný pán, který by místo pálení trenek zavítal s chotí do divadla a spíše než Michalu Davidovi dal řád Madeleine Albrightové. Ale na to, jak si každý z nás v srdci cení vzniku republiky, to nemá vliv,“ odpověděl Petr Mach.

„To, zda prezident zostuzuje svůj úřad, si každý musí vyhodnotit sám. Obecně bych k tomu řekl, že mi situace okolo Hradu a jeho pána připadá z obou stran zbytečně vyhocená. Odpůrci Miloše Zemana jej často kritizují i za věci, které jiným svým favoritům odpouštějí, například sprostá mluva, která jim třeba u Karla Schwarzenberga nevádí. Jeho příznivci jej ale často hájí fanaticky i ve věcech, které jsou jednoznačně chybou, jako třeba v dnes již legendární kauze hledání Peroutkova článku,“ krotí emoce Trávníček.

První republika skončila po 20 letech, 20 let po Vítězném únoru přišel rok 68, 20 let poté listopad. Od něj už brzy uplyne 30 let a náš systém zatím „drží“. Je to tím, že je tak dobrý a spravedlivý, nebo mezinárodními okolnostmi? Co náš ústavní a politický režim ohrožuje? Válka? Ekonomické zhroutilí? Vystoupení z EU?

„Na rozdíl od první republiky nemáme na svém území menšiny, které by byly k republice nepřátelské. V Německu aktuálně nevládne Hitler. Ani nežijeme v totalitě, která by se měla jednoho dne zbourat. Největší riziko vidím ve vývoji v západní Evropě, v nahrazování základních hodnot relativismem a multikulturalismem, ve snaze Bruselu prosadit migrační kvóty, které by mohly charakter naší země změnit. Alespoň tomu se docela bráníme,“ věří Petr Mach.

„Neřekl bych, že drží. Zhruba od roku 2008 se tak trochu rozpadá,“ domnívá se politolog Trávníček. „Polarizuje se a místo mluvení spolu, mluvíme na sebe. Výsledkem je rozpad stranického systému, kdy se často bojuje proti někomu místo toho, aby se bojovalo za něco. Výsledkem může být bohužel stav, kdy se utopíme v moři vzájemných půtek, místo toho, abychom vedli nějakou rozumnou diskusi, jejímž nutným předpokladem je alespoň elementární úcta k těm, co si věci myslí jinak než my,“ pokračuje Trávníček.

Pokud jde o to vystupování z EU... Za 100 let státnosti jsme nejprve spoléhali na Francii a Západ. Poté jsme se ocitli v oblasti vlivu SSSR. Nyní naše spojence označuje většina politické scény za požehnání a garanci budoucnosti. V čem je nastavení našeho vztahu k EU a podoba EU jako taková v pořádku a v čem je nutná změna? Co s voláním po vystoupení či po vyváženější politice vůči Rusku?

„EU se pomalu hroutí – má potíže s eurozónou a migrační politikou, mnoho zemí už rozkazy z Bruselu ignoruje, Británie odchází. V našem zájmu je, aby se EU neproměnila v chaos, protože západní státy jsou přes všechny problémy naši civilizační spojenci a obchodní partneři. Jako důležitou do budoucna vidím spolupráci mezi

středoevropskými státy. Představme si, že by v Evropě zůstal volný obchod a cestování a zmizely by kvóty a nařízení. To je ideál, ke kterému bychom měli směřovat, ať už v rámci EU nebo bez EU," nastiňuje svůj pohled na ideální stav Petr Mach.

„Nálady a výsledky voleb, nejen u nás, ale i napříč Evropou, signalizují, že občané členských států EU nejsou spokojeni se současným stavem evropské integrace. Současná evropské elity jsou však do jisté míry odtržené od reality. Žijí v představě, že více integrace a stále užší Unie je řešením problému. Odmítají přitom vidět, že spousta občanů EU by si ráda dala pauzu od neustálého přesouvání pravomocí do Bruselu. Sami sobě by udělali lepší službu, kdyby zvolili," pustil se do evropského establishmentu Matěj Trávníček.

Hospodářské dějiny zdůrazňují vyspělost první republiky a její přední umístění v dobových světových žebříčcích. Na druhou stranu, značnou část její populace sužovala bída, tvrdili komunisté. Za komunistů zase sužovala bída všechny, říká se dnes. A dnes samoživitelky, důchodci a jiné skupiny žijí v bídě, říká levice, a pravice oponuje, že každý si dnes za svůj životní standard může sám. Jak je to tedy s tou bídou za 100 let naší novodobé státnosti?

„To je otázka spíše na ekonoma než na politologa. Já mohu jen znovu připomenout výše uvedené srovnání s Rakouskem. A možná bych dodal, že třeba podle dat, která zveřejnily v květnu SeznamZprávy, je dnes většina potravin a zboží levnější a dostupnější než před listopadem. Takže asi tak," poznamenal politolog Trávníček.

„Bída je relativní a lidé bez práce a matky samoživitelky na tom budou vždy hůř než lidé, kteří mají solidního manžela a stálou práci. Faktem je, že i chudí dnes většinou mívají mobil a splachovací záchod, což před sto lety nebývalo. Takže naším cílem by mělo být, aby se i chudí měli stále lépe. A k tomu je potřeba hlavně to, aby ekonomika rostla," shrnul vše lapidárně Petr Mach.

Mají Češi za sto let republiky dost svých hrdinů? A bývají tito hrdinové docenováni? Legionáři? Atentátníci na Heydricha? Letci RAF, kteří skončili v komunistických kriminálech? Abychom byli provokativní, jistá část společnosti ctí bratry Mašiny, jiná část společnosti zase komunistické pohraničníky... Co s tím vším?

„Lidé vlastně ctí Mašiny z nouze, protože není nikdo, kdo by se skutečněji postavil komunistům, třeba zabil Gottwalda za politickou vraždu Horákové," soudí Petr Mach. „Mašínové zastřelili policistu, když utíkali na západ, a to asi většina lidí nebude uznávat jako skutečné hrdinství. To nejde srovnávat s parašutistickým výsadem, zabitím německého tyrana Heydricha a bojem na život a na smrt v kryptě," vrací se ještě Mach k Mašínům.

Matěj Trávníček se domnívá, že namísto hrdinů u nás převládá spíše kult oběti: „Zalíbilo se nám tvářit se jako ti, co trpěli, a bohužel společně s tím zapomínáme na naše hrdiny. Například operace Anthropoid byla jednou z nejúspěšnějších odbojových akcí celé druhé světové války. Nikde jinde nebyl v celé okupované Evropě zlikvidován výše postavený nacist. Máme být na co hrdí," připomíná světlé okamžiky pod německou okupací politolog Trávníček. „A co se Mašínů týče? V Polsku nebo třeba v Pobaltí byly tisícky lidí, kteří šli do střetu s režimem, když jim režim vyhlásil válku. Je proto trochu absurdní, že o Mašínech a jejich skupině vedeme takový spor," diví se Trávníček.

Máme stále „nevyrýzené účty“ s Němci? Po vzniku republiky jsme s nimi museli bojovat o naše pohraniční území, ze kterých nás později vyhnali, a my jsme nakonec o pár let později vyhnali je. Nyní žijeme v mírové koexistenci, německé podniky zainvestovaly naši porevoluční obnovu. My máme dvojaký vztah k Angele Merkelové vzhledem k migraci. Co z minulosti vážně prožívat, co vnímat s chladnou hlavou a čeho se do budoucna bát?

„Němci prohráli válku, kterou rozpoutali a součástí toho byl odsun milionů Němců z naší země a zabavení jejich majetku. Na začátku 90. let se ozývali sudetští Němci s různými nároky, teď je to téma ale mrtvé stejně jako většina lidí, kteří zažili válku a odsun. Pro nás je to uvařená minulost. Problém má spíš Německo, které stále traumatem z Hitlera a zabíjení Židů žije – a touha Němců ukazovat se v lepším světle pak vede k nezdravému vítání migrantů," hodnotí naše severozápadní sousedy Mach.

Politolog Matěj Trávníček odpověděl citátem Tomáše Garrigua Masaryka: „Byl jsem čtyřikrát zvolen prezidentem naší republiky; snad mi to dává legitimaci, abych Vás poprosil a celý národ československý i spoluobčany národností ostatních, abyste při správě státu pamatovali na to, že státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily.“

A co Rusové? Diskutuje se o tom, zda nás v roce 1945 osvobodili od nacistů, nebo zda nás připojili ke svému impériu. Je zde rok 1968. Je zde jejich ekonomická nadvláda nad námi. Nyní proti nám prý vedou „hybridní válku“, v Británii údajně přiznali Skripala a u nás chtějí zase zakotvit skrze Dukovany. Čili jako s Němci: Co z minulosti vážně prožívat, co vnímat s chladnou hlavou a čeho se do budoucna bát?

„Sověti nás sice osvobodili, ale vzali si za to Podkarpatskou Rus a politický vliv. Pak nás v roce 1968 přepadli a okupovali. Žádné reparace jsme nechtěli, byli jsme rádi, že odešli," připomíná Mach minulost. „Rusko je i dnes

velmoc, mějme se před ním na pozoru, ale nedělejme hloupé rovnítko mezi Sovětským svazem a dnešním Ruskem, jako neděláme rovnítko mezi Německem za Hitlera a Německem dnes," nabádá Mach.

Matěj Trávníček hodnotí vztah s Rusy střízlivě: „Nemám pocit, že by nad námi měli Rusové ekonomickou nadvládu. Je třeba mít na paměti, že se nacházíme mezi Ruskem a Německem. To je geopolitická danost, kterou nezměníme. Stejně tak je faktem, že Rusové a Němci dokázali minimálně čtyřikrát rozparcelovat si mezi sebe země, které leží mezi nimi. Základním úkolem zahraniční politiky jakéhokoli státu je bránit jeho suverenitu. To v našem případě a v naší geopolitické situaci znamená snažit se vtáhnout do hry o střední Evropu další silné aktéry v naději, že ve třech, čtyřech nebo pěti se vždy dohodnou obtížněji než ve dvou. Plus být silní sami o sobě.“

Za 100 let novodobé státnosti jsme za sebou nechali řadu osobností, které stojí za to hodnotit. T. G. Masaryk, Edvard Beneš, Klement Gottwald, Václav Havel, Václav Klaus, například. Dle přání lze dodat další. Co každopádně řící ke jmenovaným?

„To jsou všechno diametrálně odlišné osobnosti, stejně jako jsou odlišní lidé u nás a jako byla odlišná doba, ve které vládli. Ve všech ohledech Masaryk ční nad všechny ostatní jako velikán našich dějin a Gottwald jako ostuda, tyran a diktátor,“ řekl k dřívějším prezidentům Petr Mach.

„TGM: Prezident osvoboditel. Otec naší moderní státnosti. Edvard Beneš: Rozporuplná osoba. Ke konci utrápený a nemocný starý muž, který nedokázal účinně vzdorovat komunistické totalitě,“ zhodnotil prvorepublikové státníky politolog Trávníček. O komunistickém prezidentu Gottwaldovi se zmínil jen velmi stručně: „Klement Gottwald: Zločinec a vrah.“

Prezidenty z dnešní demokratické éry pak Trávníček hodnotí pozitivně: „Václav Havel: Člověk, který dokázal sjednotit národ a vrátit nás zpět do Evropy. Václav Klaus: Otec naší ekonomické transformace, kterou nás zvládl provést nejlépe ze všech postkomunistických zemí. I dnes má stále co říct; a je rozumné poslouchat, co říká. To je však mé osobní hodnocení a každý to může vidět jinak.“

Československo už není. V běhu posledních sta let nám z naší státnosti odpadli Slováci. Do jaké míry odpadli z našich životů? Jak s odstupem reflektovat roky 1991–1992, kdy jsme se rozešli? Byl to nedostatek trpělivosti a vzájemné empatie, nebo nutnost, která předešla „jugoslávskému“ způsobu dělení státu? Platí teze, že dnes se Slováci máme nejlepší vztah za dobu naší vzájemné koexistence?

„Mohli jsme samozřejmě slovenskou deklaraci svrchovanosti ignorovat a slovenské poslance zatknout, jako to dělá Španělsko s Katalánci. Ale ve Slovácích by pak jen bublal odpor proti Čechům a dopadlo by to zle. Takže je dobře, že jsme se rozumně domluvili a každý národ šel svojí cestou. Vztah mezi Čechy a Slováci je dnes natolik dobrý, že ani nepovažujeme Slováci u nás za cizince,“ pochvaluje si Mach vztahy obou zemí.

„S tou tezí bych souhlasil. Je velká zásluha Václava Klause a Vladimíra Mečiara, že dokázali mírově rozdělit stát, a hlavně nalézt novou formu soužití Čechů a Slováků. Skutečný význam docení až dějiny a budoucí generace,“ soudí Matěj Trávníček.

Finálně řečeno: Co nás nyní ohrožuje? Migrace? Vlastní uzavřenost? Neschopnost srovnat se s minulostí? Budoucí nestabilita světa, ekonomická, ekologická, bezpečnostní? Či něco jiného?

Petr Mach nevidí důvod ke strachu. „Nebojme se ničeho. Pojdme mít pozitivní vizi. Usilujme o svobodnou a suverénní Českou republiku, která se díky rychlému růstu, nízkým daním a díky ostražitosti před migrací stane prosperujícím a bezpečným státem pro všechny své občany i hosty – takovým novým Švýcarskem pro 21. století,“ vyzývá své spoluobčany politik ze Svobodných.

Podle Matěje Trávníčka jsme si největší hrozbou my sami: „Je jen na nás, jakou si uděláme svou budoucnost. Na výmluvy se historie neptá.“

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Vít Hassan Popisek: Předseda Svobodných Petr Mach a britský politik Nigel Farage.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Petr-Mach-l-chudi-maji-mobil-a-splachovaci-zachod-to-drive-nebylo-Mame-se-dobre-ale-556808>

Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale...

31.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Marek Korejs

STO LET REPUBLIKY Jsou zde oslavy stoletého výročí české státnosti. Zeptali jsme se bývalého europoslance za Svobodné Petra Macha a také PhDr. Matěje Trávníčka, politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jak vnímají nejenom dnešní Českou republiku, ale také odkaz minulých generací. Oba pánové se shodli na tom, že se dnes v Česku žije dobře. Na přetřes přišly také otázky ohledně komunistické minulosti, prezidenta Miloše Zemana, nebo jeho předchůdce Václava Havla.

Slavíme sto let republiky. Starší lidé někdy říkají, že není co slavit, protože ta republika už neexistuje a je rozkradená a rozprodaná, citujeme hlas lidu. Je co slavit? „Republika existuje! Má sice jiný tvar a jinou velikost, je v jiné situaci, ale je to stále republika. Nevládnou nám Habsburkové z Vídně ani jiný dědičný monarcha, lidé si sami volí své zástupce. Je to republika postavená na českém národě, která navazuje na dlouhou historii české státnosti. Já to výročí ve své duši slavím, i když jsem třeba s aktuální politikou nespokojený. Politici přicházejí a odcházejí, někdy se za ně stydíme, někdy se divíme, koho lidé volí, ale pořád je to naše země. Miluju tuto zemi a jsem rád, že máme republiku,“ řekl Petr Mach ze Svobodných. „Vznik republiky je příběh o tom, jak jsme získali možnost spravovat si své věci sami. Tu nám následně vzali nacisté a po nich komunisté. Naše země je dnes naše a máme tak svůj osud zpět ve svých rukou a je jen na nás, jakou si naši zemi uděláme. Naříkat a stěžovat si je snadné, smysluplnější však je snažit se měnit věci k lepšímu,“ nabádá politolog Trávníček.

V jakém stavu je naše země dnes? Na co z naší současnosti by mohli být naši předkové hrdí a za co z našeho dneška by se styděli? Máme se prý nejlépe v historii, ale nevážíme si toho. A dle kosmopolitně uvažujících občanů jsme zakuklení a zalezlí a jen žijeme z toho, že se daří Německu a Západu. Je to tak? „Politická kultura našich politiků upadá, z dálky nám Brusel diktuje kvóty na vše možné, máme vysoké daně a politici rozdělují nespravedlivé dotace. Na to by asi zakladatelé republiky nebyli hrdí. Byli by ale určitě pyšní, že je zde deset milionů lidí, kteří mluví česky, žijí v míru se sousedy a stále si svým českým způsobem dokážou dělat z vrchnosti legraci. To, že se asi máme nejlíp v historii, není argument pro to, abychom drželi ústa. Asi i v Rusku nebo Německu se mají lidé nejlépe ve své historii,“ míní Petr Mach. „Máme se dobře, což však neznamená, že bychom měli usínat na vavřínech. Naše budoucnost je taková, jakou si ji uděláme. Navíc, jak Západu? I my jsme Západ. Naše země náležela s jedinou výjimkou vždy do západního civilizačního okruhu. Tou výjimkou bylo období komunistického totalitního režimu, kdy jsme byli v područí Sovětského svazu,“ upozorňuje politolog Trávníček.

Pokud jde o rozdíl v životní úrovni mezi námi a Západem, brzdí nás stále dědictví komunistického režimu? Nebo je problém v odlivu zisků na Západ? Či se málo snažíme a neinvestujeme do naší budoucnosti, třeba v rámci vědy a výzkumu? „Nejde se třicet let po pádu komunistů vymlouvat na čtyřicet let jejich vlády,“ začíná Petr Mach. „Naše ekonomika mohla růst tempem 5–10 procent ročně, kdybychom těch třicet let měli nízké daně a svobodné podnikatelské prostředí bez dotací, tak bychom Západ už dávno dohnali. Bylo by tu i více českých majitelů firem, jejichž zisky by zůstávaly zde. Systém daňových úlev pro cizince a vysokých daní pro našince ale bránil vyrůst českým podnikatelům,“ posteskl si bývalý europoslanec. Politolog Matěj Trávníček vidí důvod v někdejší vládě komunistů: „To si musí každý za sebe posoudit sám. Faktem je, že ještě v roce 1948 jsme byli bohatší než Rakousko, měřeno v hrubém domácím produktu na hlavu. Po čtyřiceti letech vlády komunistů jsme se však dostali do stavu, kdy se Rakousko stalo skoro dvakrát tak bohatší než my. Opravdu není náhoda, že když režim 4. prosince 1989 otevřel hranice do Rakouska, navštívilo o víkendů naše sousedy na čtvrt milionu Čechoslováků.“

Pokud jde o režim z let 1948 až 1989, tak začal svobodnými volbami, ve kterých zvítězila KSČ. Po sametové revoluci si komunisté udrželi pozice v Parlamentu a my jsme nepřistoupili k výrazným čistkám a odplatám. Je to výraz toho, že zejména na posledních 20 let vlády KSČ část národa nevzpomíná ve zlém? Že Češi chtěli po listopadu „tlustou čáru“ a klid? A že by dnes nechtěli KSČ zpět, ale necítí žádné „zbytkové“ utrpení? Ostatně proto jim nevádí Andrej Babiš? „Hodně lidí bylo před revolucí do vlády komunistů namočeno – např. členstvím v jejich straně pro různé drobné výhody. To určitě přispělo k toleranci komunistů ve společnosti a přispívá to k tomu, že lidé tolerují Babišovi jeho minulost. Vůdcem revoluce byl Havel, který měl mezi bývalými komunisty mnoho přátel v Chartě, komunisté ho zvolili prezidentem. Takže se stalo, že komunisté zůstali v zásadě bez trestu. Ale teď po třiceti letech je to fakt už jedno,“ bere minulost smířlivě Mach. „Volby z roku 1946 nebyly svobodné a férové volby,“ začal politolog Trávníček. „Kandidovat mohl jen omezený počet stran. V českých zemích to byli

komunisté, sociální demokraté, národní socialisté a lidovci. Existence pravicové nebo pravostředové strany nebyla umožněna. Volby z roku 1948 pak již byly jen šarádou, divadlem plně v moci komunistů,“ pokračoval Trávníček. „Po listopadu se pak prosadila politika v duchu ‚nejsme jako oni‘. Zvítězilo, možná naivní, očekávání, že komunisté zmizí sami. To se ale nestalo. Od listopadu dnes již uběhlo 29 let a lidi zapomínají, jak špatně se většina z nich měla, a řeší jiné problémy,“ dodal nakonec politolog k porevoluční době. Pokud jde o

Babiše jako ústřední postavy našeho dneška, tak volby ukazují, že přesně ta část společnosti, která si přeje sociální jistoty, vysokou účast státu při řízení ekonomiky a která deleguje svá přání na své politiky, volí Andreje Babiše. Obstojí u ní Babiš? Co je pro národ schopn „zařídít“, vyjednat, „opravit“ a vybudovat? Nebo jen své voliče podvádí? A hlavně, jak moc Češi rádi věří, že „to někdo zařídí“? Komunisté po válce, Havel po revoluci, Klaus v 90. letech, Babiš teď? Nadšení z Babiše nesdílí bývalý předseda Svobodných Petr Mach. „Ano, lidé rádi věří, že někdo za ně něco zařídí,“ říká. „Ale Babiš na rozdíl od komunistů po válce nebo Havla a Klause v 90. letech žádné zásadní změny nedělá. Ok, zavedl EET, ale většina obchodníků se nějak přizpůsobila a na daňový výnos to velký vliv nemá. Jinak ale vše zůstává při starém. Byrokracie zůstává obrovská, daně vysoké, dotace i pobídky zůstávají. Takže jednoho dne začne i Babiš lidi nudit a dají moc zase někomu jinému,“ předvídá Mach Babišův budoucí pád. Podle Matěje Trávníčka nyní před premiérem Babišem stojí výzva: „Andrej Babiš má teď příležitost ukázat, že jeho slova nejsou jen, jeho slovy, kecy. Výsledek komunálních a senátních voleb však ukázal, že zatím se mu to nedaří, neboť v součtu neuspěly vládní strany, ale opozice.“ Po nedávných volbách se ukazuje, že mladá generace se vzdaluje té starší. Mladí volí Piráty či jiné liberální subjekty. Tyto subjekty se esteticky i svou prezentací liší od stran „starých“. Mladí též demonstřují proti Miloši Zemanovi a Babišovi. Častěji se vyslovují pro členství v EU, méně odsuzují migraci. Kazí ti staří, kteří volí Zemana a Babiše, budoucnost mladým, nebo mladí nemají rozum? „Každý člověk a každá generace má své politické preference. Ty se mohou v čase měnit. Navíc přirozeně dochází ke generační obměně a k revoltě mladých. Koneckonců i o tom byl do určité míry listopad. Jestli mají pravdu mladí nebo staří ukáže vždy až čas,“ soudí politolog Trávníček. „Ve společnosti žijí mladí i starší a v zásadě je dobře, že se jejich politická volba trochu vyvažuje. Děsil bych se vlády, kde by měl Babiš absolutní moc, stejně jako vlády, kde by měli absolutní moc Piráti,“ hodnotí současný stav Petr Mach.

Hovoříme-li o Miloši Zemanovi, skutečně zostuzuje svou existenci a přítomnost v úřadě památku sta let republiky? Taková tvrzení se objevují třeba v souvislosti s jeho rozhodnutím udělit státní vyznamenání Michalu Davidovi. Dále je kritizován za proruské a pročínské afiliace či za zdravotní nezpůsobilost k výkonu úřadu. „Prezident není Bůh ani nadčlověk. Všichni už třicet let víme, jaký Zeman je. Je jasné, že Drahoš by byl kultivovaný pán, který by místo pálení trenek zavítal s chotí do divadla a spíš než Michalu Davidovi dal řád Madeleine Albrightové. Ale na to, jak si každý z nás v srdci cení vzniku republiky, to nemá vliv,“ odpověděl Petr Mach. „To, zda prezident zostuzuje svůj úřad, si každý musí vyhodnotit sám. Obecně bych k tomu řekl, že mi situace okolo Hradu a jeho pána připadá z obou stran zbytečně vyhocená. Odpůrci Miloše Zemana jej často kritizují i za věci, které jiným svým favoritům odpouštějí, například sprostá mluva, která jim třeba u Karla Schwarzenberga nevadí. Jeho příznivci jej ale často hájí fanaticky i ve věcech, které jsou jednoznačně chybou, jako třeba v dnes již legendární kauze hledání Peroutkova článku,“ krotí emoce Trávníček.

První republika skončila po 20 letech, 20 let po Vítězném únoru přišel rok 68, 20 let poté listopad. Od něj už brzy uplyne 30 let a náš systém zatím „drží“. Je to tím, že je tak dobrý a spravedlivý, nebo mezinárodními okolnostmi? Co náš ústavní a politický režim ohrožuje? Válka? Ekonomické zhroutil? Vystoupení z EU? „Na rozdíl od první republiky nemáme na svém území menšiny, které by byly k republice nepřátelské. V Německu aktuálně nevládne Hitler. Ani nežijeme v totalitě, která by se měla jednoho dne zborit. Největší riziko vidím ve vývoji v západní Evropě, v nahrazování základních hodnot relativismem a multikulturalismem, ve snaze Bruselu prosadit migrační kvóty, které by mohly charakter naší země změnit. Alespoň tomu se docela bráníme,“ věří Petr Mach. „Neřekl bych, že drží. Zhruba od roku 2008 se tak trochu rozpadá,“ domnívá se politolog Trávníček. „Polarizuje se a místo mluvení spolu, mluvíme na sebe. Výsledkem je rozpad stranického systému, kdy se často bojuje proti někomu místo toho, aby se bojovalo za něco. Výsledkem může být bohužel stav, kdy se utopíme v moři vzájemných pŕetek, místo toho, abychom vedli nějakou rozumnou diskusi, jejímž nutným předpokladem je alespoň elementární ũcta k těm, co si věci myslí jinak než my,“ pokračuje Trávníček.

Pokud jde o to vystupování z EU... Za 100 let státnosti jsme nejprve spoléhali na Francii a Západ. Poté jsme se ocitli v oblasti vlivu SSSR. Nyní naše spojení označuje většina politické scény za požehnání a garanci budoucnosti. V čem je nastavení našeho vztahu k EU a podoba EU jako taková v pořádku a v čem je nutná změna? Co s voláním po vystoupení či po vyváženější politice vůči Rusku? „EU se pomalu hroutí – má potíže s eurozónou a migrační politikou, mnoho zemí už rozkazy z Bruselu ignoruje, Británie odchází. V našem zájmu je, aby se EU neproměnila v chaos, protože západní státy jsou přes všechny problémy naši civilizační spojenci a obchodní partneři. Jako důležitou do budoucna vidím spolupráci mezi

středoevropskými státy. Představme si, že by v Evropě zůstal volný obchod a cestování a zmizely by kvóty a nařízení. To je ideál, ke kterému bychom měli směřovat, ať už v rámci EU nebo bez EU," nastiňuje svůj pohled na ideální stav Petr Mach. „Nálady a výsledky voleb, nejen u nás, ale i napříč Evropou, signalizují, že občané členských států EU nejsou spokojeni se současným stavem evropské integrace. Současná evropské elity jsou však do jisté míry odtržené od reality. Žijí v představě, že více integrace a stále užší Unie je řešením problému. Odmítají přitom vidět, že spousta občanů EU by si ráda dala pauzu od neustálého přesouvání pravomocí do Bruselu. Sami sobě by udělali lepší službu, kdyby zvolnili," pustil se do evropského establishmentu Matěj Trávníček.

Hospodářské dějiny zdůrazňují vyspělost první republiky a její přední umístění v dobových světových žebříčcích. Na druhou stranu, značnou část její populace sužovala bída, tvrdili komunisté. Za komunistů zase sužovala bída všechny, říká se dnes. A dnes samoživitelky, důchodci a jiné skupiny žijí v bídě, říká levice, a pravice oponuje, že každý si dnes za svůj životní standard může sám. Jak je to tedy s tou bídou za 100 let naší novodobé státnosti? „To je otázka spíše na ekonoma než na politologa. Já mohu jen znovu připomenout výše uvedené srovnání s Rakouskem. A možná bych dodal, že třeba podle dat, která zveřejnily v květnu SeznamZprávy, je dnes většina potravin a zboží levnější a dostupnější než před listopadem. Takže asi tak," poznamenal politolog Trávníček. „Bída je relativní a lidé bez práce a matky samoživitelky na tom budou vždy hůř než lidé, kteří mají solidního manžela a stálou práci. Faktem je, že i chudí dnes většinou mívají mobil a splachovací záchod, což před sto lety nebyvalo. Takže naším cílem by mělo být, aby se i chudí měli stále lépe. A k tomu je potřeba hlavně to, aby ekonomika rostla," shrnul vše lapidárně Petr Mach.

Mají Češi za sto let republiky dost svých hrdinů? A bývají tito hrdinové doceňováni? Legionáři? Atentátníci na Heydricha? Letci RAF, kteří skončili v komunistických kriminálech? Abychom byli provokativní, jistá část společnosti ctí bratry Mašiny, jiná část společnosti zase komunistické pohraničnický... Co s tím vším? „Lidé vlastně ctí Mašiny z nouze, protože není nikdo, kdo by se skutečněji postavil komunistům, třeba zabil Gottwalda za politickou vraždu Horákové," soudí Petr Mach. „Mašínové zastřelili policistu, když utíkali na západ, a to asi většina lidí nebude uznávat jako skutečné hrdinství. To nejde srovnávat s parašutistickým výsadem, zabitím německého tyрана Heydricha a bojem na život a na smrt v kryptě," vrací se ještě Mach k Mašínům. Matěj Trávníček se domnívá, že namísto hrdinů u nás převládá spíše kult oběti: „Zalíbilo se nám tvářit se jako ti, co trpěli, a bohužel společně s tím zapomínáme na naše hrdiny. Například operace Anthropoid byla jednou z nejúspěšnějších odbojových akcí celé druhé světové války. Nikde jinde nebyl v celé okupované Evropě zlikvidován výše postavený nacist. Máme být na co hrdí," připomíná světlé okamžiky pod německou okupací politolog Trávníček. „A co se Mašínů týče? V Polsku nebo třeba v Pobaltí byly tisíce lidí, kteří šli do střetu s režimem, když jim režim vyhlásil válku. Je proto trochu absurdní, že o Mašíněch a jejich skupině vedeme takový spor," diví se Trávníček.

Máme stále „nevyřízené účty" s Němci? Po vzniku republiky jsme s nimi museli bojovat o naše pohraniční území, ze kterých nás později vyhnali, a my jsme nakonec o pár let později vyhnali je. Nyní žijeme v mírové koexistenci, německé podniky zainvestovaly naši porevoluční obnovu. My máme dvojaký vztah k Angele Merkelové vzhledem k migraci. Co z minulosti vážně prožívat, co vnímat s chladnou hlavou a čeho se do budoucna bát? „Němci prohráli válku, kterou rozpoutali a součástí toho byl odsun milionů Němců z naší země a zabavení jejich majetku. Na začátku 90. let se ozývali sudetští Němci s různými nároky, teď je to téma ale mrtvé stejně jako většina lidí, kteří zažili válku a odsun. Pro nás je to uvařená minulost. Problém má spíš Německo, které stále traumatem z Hitlera a zabíjení Židů žije – a touha Němců ukazovat se v lepším světle pak vede k nezdravému vítání migrantů," hodnotí naše severozápadní sousedy Mach. Politolog Matěj Trávníček odpověděl citátem Tomáše Garrigua Masaryka: „Byl jsem čtyřikrát zvolen prezidentem naší republiky; snad mi to dává legitimaci, abych Vás poprosil a celý národ československý i spoluobčany národností ostatních, abyste při správě státu pamatovali na to, že státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily." A co Rusové? Diskutuje se o tom, zda nás v roce 1945 osvobodili od nacistů, nebo zda nás připojili ke svému impériu. Je zde rok 1968. Je zde jejich ekonomická nadvláda nad námi. Nyní proti nám prý vedou „hybridní válku", v Británii údajně přizabíli Skripala a u nás chtějí zase zakotvit skrze Dukovany. Čili jako s Němci: Co z minulosti vážně prožívat, co vnímat s chladnou hlavou a čeho se do budoucna bát? „Sověti nás sice osvobodili, ale vzali si za to Podkarpatskou Rus a politický vliv. Pak nás v roce 1968 přepadli a okupovali. Žádné reparace jsme nechtěli, byli jsme rádi, že odešli," připomíná Mach minulost. „Rusko je i dnes velmoc, mějme se před ním na pozoru, ale nedělejme hloupé rovnítko mezi Sovětským svazem a dnešním Ruskem, jako neděláme rovnítko mezi Německem za Hitlera a Německem dnes," nabádá Mach. Matěj Trávníček hodnotí vztah s Rusy střízlivě: „Nemám pocit, že by nad námi měli Rusové ekonomickou nadvládu. Je třeba mít na paměti, že se nacházíme mezi Ruskem a Německem. To je geopolitická danost, kterou nezměníme. Stejně tak je faktem, že Rusové a Němci dokázali minimálně čtyřikrát rozparcelovat si mezi sebe země, které leží mezi nimi. Základním úkolem zahraniční politiky jakéhokoli státu je bránit jeho suverenitu. To v našem případě a v naší geopolitické situaci

znamená snažit se vtáhnout do hry o střední Evropu další silné aktéry v naději, že ve třech, čtyřech nebo pěti se vždy dohodnou obtížněji než ve dvou. Plus být silní sami o sobě.“

Za 100 let novodobé státnosti jsme za sebou nechali řadu osobností, které stojí za to hodnotit. T. G. Masaryk, Edvard Beneš, Klement Gottwald, Václav Havel, Václav Klaus, například. Dle přání lze dodat další. Co každopádně říci ke jmenovaným? „To jsou všechno diametrálně odlišné osobnosti, stejně jako jsou odlišní lidé u nás a jako byla odlišná doba, ve které vládli. Ve všech ohledech Masaryk ční nad všechny ostatní jako velikán našich dějin a Gottwald jako ostuda, tyran a diktátor,“ řekl k dřívějším prezidentům Petr Mach. „TGM: Prezident osvoboditel. Otec naší moderní státnosti. Edvard Beneš: Rozporuplná osoba. Ke konci utrápený a nemocný starý muž, který nedokázal účinně vzdorovat komunistické totalitě,“ zhodnotil prvorepublikové státníky politolog Trávníček. O komunistickém prezidentu Gottwaldovi se zmínil jen velmi stručně: „Klement Gottwald: Zločinec a vrah.“ Prezidenty z dnešní demokratické éry pak Trávníček hodnotí pozitivně: „Václav Havel: Člověk, který dokázal sjednotit národ a vrátit nás zpět do Evropy. Václav Klaus: Otec naší ekonomické transformace, kterou nás zvládl provést nejlépe ze všech postkomunistických zemí. I dnes má stále co říct; a je rozumné poslouchat, co říká. To je však mé osobní hodnocení a každý to může vidět jinak.“

Československo už není. V běhu posledních sta let nám z naší státnosti odpadli Slováci. Do jaké míry odpadli z našich životů? Jak s odstupem reflektovat roky 1991–1992, kdy jsme se rozešli? Byl to nedostatek trpělivosti a vzájemné empatie, nebo nutnost, která předešla „jugoslávskému“ způsobu dělení státu? Platí teze, že dnes se Slováci máme nejlepší vztah za dobu naší vzájemné koexistence? „Mohli jsme samozřejmě slovenskou deklaraci svrchovanosti ignorovat a slovenské poslance zatknout, jako to dělá Španělsko s Katalánci. Ale ve Slovácích by pak jen bublal odpor proti Čechům a dopadlo by to zle. Takže je dobře, že jsme se rozumně domluvili a každý národ šel svojí cestou. Vztah mezi Čechy a Slováky je dnes natolik dobrý, že ani nepovažujeme Slováky u nás za cizince,“ pochvaluje si Mach vztahy obou zemí. „S tou tezí bych souhlasil. Je velká zásluha Václava Klause a Vladimíra Mečiara, že dokázali mírově rozdělit stát, a hlavně nalézt novou formu soužití Čechů a Slováků. Skutečný význam docení až dějiny a budoucí generace,“ soudí Matěj Trávníček.

Finálně řečeno: Co nás nyní ohrožuje? Migrace? Vlastní uzavřenost? Neschopnost srovnat se s minulostí? Budoucí nestabilita světa, ekonomická, ekologická, bezpečnostní? Či něco jiného? Petr Mach nevidí důvod ke strachu. „Nebojme se ničeho. Pojďme mít pozitivní vizi. Usilujme o svobodnou a suverénní Českou republiku, která se díky rychlému růstu, nízkým daním a díky ostrážitosti před migrací stane prosperujícím a bezpečným státem pro všechny své občany i hosty – takovým novým Švýcarskem pro 21. století,“ vyzývá své spoluobčany politik ze Svobodných. Podle Matěje Trávníčka jsme si největší hrozbou my sami: „Je jen na nás, jakou si uděláme svou budoucnost. Na výmluvy se historie neptá.“

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Petr-Mach-I-chudi-maji-mobil-a-splachovaci-zachod-to-drive-nebylo-Mame-se-dobre-ale-556808?utm_source=nm&utm_medium=xml

Petr Mach: I chudí mají mobil a splachovací záchod, to dříve nebylo. Máme se dobře, ale...

31.10.2018 politicke-listy.cz str. 00

Vít Hassan, Předseda Svobodných Petr Mach, Nigel Farage

STO LET REPUBLIKY Jsou zde oslavy stoletého výročí české státnosti. Zeptali jsme se bývalého europoslance za Svobodné Petra Macha a také PhDr.

Matěje Trávníčka, politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jak vnímají nejenom dnešní Českou republiku, ale také odkaz minulých generací. Oba pánové se shodli na tom, že se dnes v Česku žije dobře. Na přetřes přišly také otázky ohledně komunistické minulosti, prezidenta Miloše Zemana, nebo jeho předchůdce Václava Havla.

Slavíme sto let republiky. Starší lidé někdy říkají, že není co slavit, protože ta republika už neexistuje a je rozkradená a rozprodaná, citujeme hlas lidu. Je co slavit?

„Republika existuje! Má sice jiný tvar a jinou velikost, je v jiné situaci, ale je to stále republika. Nevládnou nám Habsburkové z Vídně ani jiný dědičný monarcha, lidé si sami volí své zástupce. Je to republika postavená na

českém národě, která navazuje na dlouhou historii české státnosti. Já to výročí ve své duši slavím, i když jsem třeba s aktuální politikou nespokojený. Politici přicházejí a odcházejí, někdy se za ně stydíme, někdy se divíme, koho lidé volí, ale pořád je to naše země. Miluju tuto zemi a jsem rád, že máme republiku," řekl Petr Mach ze Svobodných.

Anketa

Máte rádi Jarka Nohavicu?

Ano

92%

Ne

8% hlasovalo: 11399 lidí

„Vznik republiky je příběh o tom, jak jsme získali možnost spravovat si své věci sami. Tu nám následně vzali nacisté a po nich komunisté. Naše země je dnes naše a máme tak svůj osud zpět ve svých rukou a je jen na nás, jakou si naši zemi uděláme. Naříkat a stěžovat si je snadné, smysluplnější však je snažit se měnit věci k lepšímu,“ nabádá politolog Trávníček.

V jakém stavu je naše země dnes? Na co z naší současnosti by mohli být naši předkové hrdí a za co z našeho dneška by se styděli? Máme se prý nejlépe v historii, ale nevážíme si toho. A dle kosmopolitně uvažujících občanů jsme zakuklení a zalezlí a jen žijeme z toho, že se daří Německu a Západu. Je to tak?

„Politická kultura našich politiků upadá, z dálky nám Brusel diktuje kvóty na vše možné, máme vysoké daně a politici rozdělují nespravedlivé dotace. Na to by asi zakladatelé republiky nebyli hrdí. Byli by ale určitě pyšní, že je zde deset milionů lidí, kteří mluví česky, žijí v míru se sousedy a stále si svým českým způsobem dokážou dělat z vrchnosti legraci. To, že se asi máme nejlíp v historii, není argument pro to, abychom drželi ústa. Asi i v Rusku nebo Německu se mají lidé nejlépe ve své historii,“ míní Petr Mach.

Fotogalerie: - Říjnová sněmovna

„Máme se dobře, což však neznamená, že bychom měli usínat na vavřínech. Naše budoucnost je taková, jakou si ji uděláme. Navíc, jak Západu? I my jsme Západ. Naše země náležela s jedinou výjimkou vždy do západního civilizačního okruhu. Tou výjimkou bylo období komunistického totalitního režimu, kdy jsme byli v područí Sovětského svazu,“ upozorňuje politolog Trávníček.

Pokud jde o rozdíl v životní úrovni mezi námi a Západem, brzdí nás stále dědictví komunistického režimu? Nebo je problém v odlivu zisků na Západ? Či se málo snažíme a neinvestujeme do naší budoucnosti, třeba v rámci vědy a výzkumu?

„Nejde se třicet let po pádu komunistů vymlouvat na čtyřicet let jejich vlády,“ začíná Petr Mach. „Naše ekonomika mohla růst tempem 5–10 procent ročně, kdybychom těch třicet let měli nízké daně a svobodné podnikatelské prostředí bez dotací, tak bychom Západ už dávno dohnali. Bylo by tu i více českých majitelů firem, jejichž zisky by zůstávaly zde. Systém daňových úlev pro cizince a vysokých daní pro našince ale bránil vyrůst českým podnikatelům,“ posteskl si bývalý europoslanec.

Politolog Matěj Trávníček vidí důvod v někdejší vládě komunistů: „To si musí každý za sebe posoudit sám. Faktem je, že ještě v roce 1948 jsme byli bohatší než Rakousko, měřeno v hrubém domácím produktu na hlavu. Po čtyřiceti letech vlády komunistů jsme se však dostali do stavu, kdy se Rakousko stalo skoro dvakrát tak bohatší než my. Opravdu není náhoda, že když režim 4. prosince 1989 otevřel hranice do Rakouska, navštívilo o víkendu naše sousedy na čtvrt milionu Čechoslováků.“

Pokud jde o režim z let 1948 až 1989, tak začal svobodnými volbami, ve kterých zvítězila KSČ. Po sametové revoluci si komunisté udrželi pozice v Parlamentu a my jsme nepřistoupili k výrazným čistkám a odplatám. Je to výraz toho, že zejména na posledních 20 let vlády KSČ část národa nevzpomíná ve zlém? Že Češi chtěli po listopadu „tlustou čáru“ a klid? A že by dnes nechtěli KSČ zpět, ale necítí žádné „zbytkové“ utrpení? Ostatně proto jim nevadí Andrej Babiš?

„ Hodně lidí bylo před revolucí do vlády komunistů namočeno – např. členstvím v jejich straně pro různé drobné výhody. To určitě přispělo k toleranci komunistů ve společnosti a přispívá to k tomu, že lidé tolerují Babišovi jeho minulost. Vůdcem revoluce byl Havel, který měl mezi bývalými komunisty mnoho přátel v Chartě, komunisté ho zvolili prezidentem. Takže se stalo, že komunisté zůstali v zásadě bez trestu. Ale teď po třiceti letech je to fakt už jedno,“ bere minulost smířlivě Mach.

Fotogalerie: - Vzpomínka na plukovníka Švece

„Volby z roku 1946 nebyly svobodné a férové volby,“ začal politolog Trávníček. „Kandidovat mohl jen omezený počet stran. V českých zemích to byli komunisté, sociální demokraté, národní socialisté a lidovci. Existence pravicové nebo pravostředové strany nebyla umožněna. Volby z roku 1948 pak již byly jen šarádou, divadlem plně v moci komunistů,“ pokračoval Trávníček. „Po listopadu se pak prosadila politika v duchu ‚nejsme jako oni‘.

Zvítězilo, možná naivní, očekávání, že komunisté zmizí sami. To se ale nestalo. Od listopadu dnes již uběhlo 29 let a lidi zapomínají, jak špatně se většina z nich měla, a řeší jiné problémy," dodal nakonec politolog k porevoluční době.

Pokud jde o Babiše jako ústřední postavy našeho dneška, tak volby ukazují, že přesně ta část společnosti, která si přeje sociální jistoty, vysokou účast státu při řízení ekonomiky a která deleguje svá přání na své politiky, volí Andreje Babiše. Obstojí u ní Babiš? Co je pro národ schopen „zařídít“, vyjednat, „opravit“ a vybudovat? Nebo jen své voliče podvádí? A hlavně, jak moc Češi rádi věří, že „to někdo zařídí“? Komunisté po válce, Havel po revoluci, Klaus v 90. letech, Babiš teď?

Nadšení z Babiše nesdílí bývalý předseda Svobodných Petr Mach. „Ano, lidé rádi věří, že někdo za ně něco zařídí,“ říká. „Ale Babiš na rozdíl od komunistů po válce nebo Havla a Klause v 90. letech žádné zásadní změny nedělá. Ok, zavedl EET, ale většina obchodníků se nějak přizpůsobila a na daňový výnos to velký vliv nemá. Jinak ale vše zůstává při starém. Byrokracie zůstává obrovská, daně vysoké, dotace i pobídky zůstávají. Takže jednoho dne začne i Babiš lidi nudit a dají moc zase někomu jinému,“ předvídá Mach Babišův budoucí pád.

Podle Matěje Trávníčka nyní před premiérem Babišem stojí výzva: „Andrej Babiš má teď příležitost ukázat, že jeho slova nejsou jen, jeho slovy, kecy. Výsledek komunálních a senátních voleb však ukázal, že zatím se mu to nedaří, neboť v součtu neuspěly vládní strany, ale opozice.“

Po nedávných volbách se ukazuje, že mladá generace se vzdaluje té starší. Mladí volí Piráty či jiné liberální subjekty. Tyto subjekty se esteticky i svou prezentací liší od stran „starých“. Mladí též demonstrují proti Miloši Zemanovi a Babišovi. Častěji se vyslovují pro členství v EU, méně odsuzují migraci. Kazí ti staří, kteří volí Zemana a Babiše, budoucnost mladým, nebo mladí nemají rozum?

„Každý člověk a každá generace má své politické preference. Ty se mohou v čase měnit. Navíc přirozeně dochází ke generační obměně a k revoltě mladých. Koneckonců i o tom byl do určité míry listopad. Jestli mají pravdu mladí nebo staří ukáže vždy až čas,“ soudí politolog Trávníček.

„Ve společnosti žijí mladí i starší a v zásadě je dobře, že se jejich politická volba trochu vyvažuje. Děsil bych se vlády, kde by měl Babiš absolutní moc, stejně jako vlády, kde by měli absolutní moc Piráti,“ hodnotí současný stav Petr Mach.

Hovoříme-li o Miloši Zemanovi, skutečně zostuzuje svou existenci a přítomnost v úřadě památku sta let republiky? Taková tvrzení se objevují třeba v souvislosti s jeho rozhodnutím udělit státní vyznamenání Michalu Davidovi. Dále je kritizován za proruské a pročínské afilace či za zdravotní nezpůsobilost k výkonu úřadu.

„Prezident není Bůh ani nadčlověk. Všichni už třicet let víme, jaký Zeman je. Je jasné, že Drahoš by byl kultivovaný pán, který by místo pálení trenek zavítal s chotí do divadla a spíš než Michalu Davidovi dal řád Madeleine Albrightové. Ale na to, jak si každý z nás v srdci cení vzniku republiky, to nemá vliv,“ odpověděl Petr Mach.

„To, zda prezident zostuzuje svůj úřad, si každý musí vyhodnotit sám. Obecně bych k tomu řekl, že mi situace okolo Hradu a jeho pána připadá z obou stran zbytečně vyhocená. Odpůrci Miloše Zemana jej často kritizují i za věci, které jiným svým favoritům odpouštějí, například sprostá mluva, která jim třeba u Karla Schwarzenberga nevádí. Jeho příznivci jej ale často hájí fanaticky i ve věcech, které jsou jednoznačně chybou, jako třeba v dnes již legendární kauze hledání Peroutkova článku,“ krotí emoce Trávníček.

První republika skončila po 20 letech, 20 let po Vítězném únoru přišel rok 68, 20 let poté listopad. Od něj už brzy uplyne 30 let a náš systém zatím „drží“. Je to tím, že je tak dobrý a spravedlivý, nebo mezinárodními okolnostmi? Co náš ústavní a politický režim ohrožuje? Válka? Ekonomické zhroutení? Vystoupení z EU?

„Na rozdíl od první republiky nemáme na svém území menšiny, které by byly k republice nepřátelské. V Německu aktuálně nevládne Hitler. Ani nežijeme v totalitě, která by se měla jednoho dne zbortit. Největší riziko vidím ve vývoji v západní Evropě, v nahrazování základních hodnot relativismem a multikulturalismem, ve snaze Bruselu prosadit migrační kvóty, které by mohly charakter naší země změnit. Alespoň tomu se docela bráníme,“ věří Petr Mach.

„Neřekl bych, že drží. Zhruba od roku 2008 se tak trochu rozpadá,“ domnívá se politolog Trávníček. „Polarizuje se a místo mluvení spolu, mluvíme na sebe. Výsledkem je rozpad stranického systému, kdy se často bojuje proti někomu místo toho, aby se bojovalo za něco. Výsledkem může být bohužel stav, kdy se utopíme v moři vzájemných pŕetek, místo toho, abychom vedli nějakou rozumnou diskusi, jejímž nutným předpokladem je alespoň elementární úcta k těm, co si věci myslí jinak než my,“ pokračuje Trávníček.

Pokud jde o to vystupování z EU... Za 100 let státnosti jsme nejprve spoléhali na Francii a Západ. Poté jsme se ocitli v oblasti vlivu SSSR. Nyní naše spojence označuje většina politické scény za požehnání a garanci budoucnosti. V čem je nastavení našeho vztahu k EU a podoba EU jako taková v pořádku a v čem je nutná změna? Co s voláním po vystoupení či po vyváženější politice vůči Rusku?

„EU se pomalu hroutí – má potíže s eurozónou a migrační politikou, mnoho zemí už rozkazy z Bruselu ignoruje, Británie odchází. V našem zájmu je, aby se EU neproměnila v chaos, protože západní státy jsou přes všechny problémy naši civilizační spojenci a obchodní partneři. Jako důležitou do budoucna vidím spolupráci mezi středoevropskými státy. Představme si, že by v Evropě zůstal volný obchod a cestování a zmizely by kvóty a nařízení. To je ideál, ke kterému bychom měli směřovat, ať už v rámci EU nebo bez EU,“ nastiňuje svůj pohled na ideální stav Petr Mach.

„Nálady a výsledky voleb, nejen u nás, ale i napříč Evropou, signalizují, že občané členských států EU nejsou spokojeni se současným stavem evropské integrace. Současná evropské elity jsou však do jisté míry odtrženy od reality. Žijí v představě, že více integrace a stále užší Unie je řešením problému. Odmítají přitom vidět, že spousta občanů EU by si ráda dala pauzu od neustálého přesouvání pravomocí do Bruselu. Sami sobě by udělali lepší službu, kdyby zvolili,“ pustil se do evropského establishmentu Matěj Trávníček.

Hospodářské dějiny zdůrazňují vospělost první republiky a její přední umístění v dobových světových žebříčkách. Na druhou stranu, značnou část její populace sužovala bída, tvrdili komunisté. Za komunistů zase sužovala bída všechny, říká se dnes. A dnes samoživitelky, důchodci a jiné skupiny žijí v bídě, říká levice, a pravice oponuje, že každý si dnes za svůj životní standard může sám. Jak je to tedy s tou bídou za 100 let naší novodobé státnosti?

„To je otázka spíše na ekonomu než na politologa. Já mohu jen znovu připomenout výše uvedené srovnání s Rakouskem. A možná bych dodal, že třeba podle dat, která zveřejnily v květnu SeznamZprávy, je dnes většina potravin a zboží levnější a dostupnější než před listopadem. Takže asi tak,“ poznamenal politolog Trávníček.

„Bída je relativní a lidé bez práce a matky samoživitelky na tom budou vždy hůř než lidé, kteří mají solidního manžela a stálou práci. Faktem je, že i chudí dnes většinou mívají mobil a splachovací záchod, což před sto lety nebývalo. Takže naším cílem by mělo být, aby se i chudí měli stále lépe. A k tomu je potřeba hlavně to, aby ekonomika rostla,“ shrnul vše lapidárně Petr Mach.

Mají Češi za sto let republiky dost svých hrdinů? A bývají tito hrdinové doceňováni? Legionáři? Atentátníci na Heydricha? Letci RAF, kteří skončili v komunistických kriminálech? Abychom byli provokativní, jistá část společnosti ctí bratry Mašiny, jiná část společnosti zase komunistické pohraničnický... Co s tím vším?

„Lidé vlastně ctí Mašiny z nouze, protože není nikdo, kdo by se skutečněji postavil komunistům, třeba zabil Gottwalda za politickou vraždu Horákové,“ soudí Petr Mach. „Mašinové zastřelili policistu, když utíkali na západ, a to asi většina lidí nebude uznávat jako skutečné hrdinství. To nejde srovnávat s parašutistickým výsadem, zabitím německého tyрана Heydricha a bojem na život a na smrt v kryptě,“ vrací se ještě Mach k Mašinům.

Matěj Trávníček se domnívá, že namísto hrdinů u nás převládá spíše kult obětí: „Zalíbilo se nám tvářit se jako ti, co trpěli, a bohužel společně s tím zapomínáme na naše hrdiny. Například operace Anthropoid byla jednou z nejúspěšnějších odbojových akcí celé druhé světové války. Nikde jinde nebyl v celé okupované Evropě zlikvidován výše postavený nacist. Máme být na co hrdí,“ připomíná světlé okamžiky pod německou okupací politolog Trávníček. „A co se Mašinů týče? V Polsku nebo třeba v Pobaltí byly tisíckovky lidí, kteří šli do střetu s režimem, když jim režim vyhlásil válku. Je proto trochu absurdní, že o Mašinech a jejich skupině vedeme takový spor,“ diví se Trávníček.

Máme stále „nevyřízené účty“ s Němci? Po vzniku republiky jsme s nimi museli bojovat o naše pohraniční území, ze kterých nás později vyhnali, a my jsme nakonec o pár let později vyhnali je. Nyní žijeme v mírové koexistenci, německé podniky zainvestovaly naši porevoluční obnovu. My máme dvojaký vztah k Angele Merkelové vzhledem k migraci. Co z minulosti vážně prožívat, co vnímat s chladnou hlavou a čeho se do budoucna bát?

„Němci prohráli válku, kterou rozpoutali a součástí toho byl odsun milionů Němců z naší země a zabavení jejich majetku. Na začátku 90. let se ozývali sudetští Němci s různými nároky, teď je to téma ale mrtvé stejně jako většina lidí, kteří zažili válku a odsun. Pro nás je to uvařená minulost. Problém má spíš Německo, které stále traumatem z Hitlera a zabíjení Židů žije – a touha Němců ukazovat se v lepším světle pak vede k nezdravému vítání migrantů,“ hodnotí naše severozápadní sousedy Mach.

Politolog Matěj Trávníček odpověděl citátem Tomáše Garrigua Masaryka: „Byl jsem čtyřikrát zvolen prezidentem naší republiky; snad mi to dává legitimaci, abych Vás poprosil a celý národ československý i spoluobčany národností ostatních, abyste při správě státu pamatovali na to, že státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily.“

A co Rusové? Diskutuje se o tom, zda nás v roce 1945 osvobodili od nacistů, nebo zda nás připojili ke svému impériu. Je zde rok 1968. Je zde jejich ekonomická nadvláda nad námi. Nyní proti nám prý vedou „hybridní válku“, v Británii údajně přiznali Skripala a u nás chtějí zase zakotvit skrze Dukovany. Čili jako s Němci: Co z minulosti vážně prožívat, co vnímat s chladnou hlavou a čeho se do budoucna bát?

„Sověti nás sice osvobodili, ale vzali si za to Podkarpatskou Rus a politický vliv. Pak nás v roce 1968 přepadli a okupovali. Žádné reparace jsme nechtěli, byli jsme rádi, že odešli,“ připomíná Mach minulost. „Rusko je i dnes velmoc, mějme se před ním na pozoru, ale nedělejme hloupé rovnítko mezi Sovětským svazem a dnešním Ruskem, jako neděláme rovnítko mezi Německem za Hitlera a Německem dnes,“ nabádá Mach.

Matěj Trávníček hodnotí vztah s Rusy střízlivě: „Nemám pocit, že by nad námi měli Rusové ekonomickou nadvládu. Je třeba mít na paměti, že se nacházíme mezi Ruskem a Německem. To je geopolitická danost, kterou nezměníme. Stejně tak je faktem, že Rusové a Němci dokázali minimálně čtyřikrát rozparcelovat si mezi sebe země, které leží mezi nimi. Základním úkolem zahraniční politiky jakéhokoli státu je bránit jeho suverenitu. To v našem případě a v naší geopolitické situaci znamená snažit se vtáhnout do hry o střední Evropu další silné aktéry v naději, že ve třech, čtyřech nebo pěti se vždy dohodnou obtížněji než ve dvou. Plus být silní sami o sobě.“

Za 100 let novodobé státnosti jsme za sebou nechali řadu osobností, které stojí za to hodnotit. T. G. Masaryk, Edvard Beneš, Klement Gottwald, Václav Havel, Václav Klaus, například. Dle přání lze dodat další. Co každopádně říci ke jmenovaným?

„To jsou všechno diametrálně odlišné osobnosti, stejně jako jsou odlišní lidé u nás a jako byla odlišná doba, ve které vládli. Ve všech ohledech Masaryk ční nad všechny ostatní jako velikán našich dějin a Gottwald jako ostuda, tyran a diktátor,“ řekl k dřívějším prezidentům Petr Mach.

„TGM: Prezident osvoboditel. Otec naší moderní státnosti. Edvard Beneš: Rozporuplná osoba. Ke konci utrápený a nemocný starý muž, který nedokázal účinně vzdorovat komunistické totalitě,“ zhodnotil prvorepublikové státníky politolog Trávníček. O komunistickém prezidentu Gottwaldovi se zmínil jen velmi stručně: „Klement Gottwald: Zločinec a vrah.“

Prezidenty z dnešní demokratické éry pak Trávníček hodnotí pozitivně: „Václav Havel: Člověk, který dokázal sjednotit národ a vrátit nás zpět do Evropy. Václav Klaus: Otec naší ekonomické transformace, kterou nás zvládl provést nejlépe ze všech postkomunistických zemí. I dnes má stále co říct; a je rozumné poslouchat, co říká. To je však mé osobní hodnocení a každý to může vidět jinak.“

Československo už není. V běhu posledních sta let nám z naší státnosti odpadli Slováci. Do jaké míry odpadli z našich životů? Jak s odstupem reflektovat roky 1991–1992, kdy jsme se rozešli? Byl to nedostatek trpělivosti a vzájemné empatie, nebo nutnost, která předešla „jugoslávskému“ způsobu dělení státu? Platí teze, že dnes se Slováci máme nejlepší vztah za dobu naší vzájemné koexistence?

„Mohli jsme samozřejmě slovenskou deklaraci svrchovanosti ignorovat a slovenské poslance zatknout, jako to dělá Španělsko s Katalánci. Ale ve Slovácích by pak jen bublal odpor proti Čechům a dopadlo by to zle. Takže je dobře, že jsme se rozumně domluvili a každý národ šel svojí cestou. Vztah mezi Čechy a Slováci je dnes natolik dobrý, že ani nepovažujeme Slováci u nás za cizince,“ pochvaluje si Mach vztahy obou zemí.

„S tou tezí bych souhlasil. Je velká zásluha Václava Klause a Vladimíra Mečiara, že dokázali mírově rozdělit stát, a hlavně nalézt novou formu soužití Čechů a Slováků. Skutečný význam docení až dějiny a budoucí generace,“ soudí Matěj Trávníček.

Finálně řečeno: Co nás nyní ohrožuje? Migrace? Vlastní uzavřenost? Neschopnost srovnat se s minulostí? Budoucí nestabilita světa, ekonomická, ekologická, bezpečnostní? Či něco jiného?

Petr Mach nevidí důvod ke strachu. „Nebojme se ničeho. Pojďme mít pozitivní vizi. Usilujme o svobodnou a suverénní Českou republiku, která se díky rychlému růstu, nízkým daním a díky ostražitosti před migrací stane prosperujícím a bezpečným státem pro všechny své občany i hosty – takovým novým Švýcarskem pro 21. století,“ vyzývá své spoluobčany politik ze Svobodných.

Podle Matěje Trávníčka jsme si největší hrozbou my sami: „Je jen na nás, jakou si uděláme svou budoucnost. Na výmluvy se historie neptá.“

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=178761-petr-mach--i-chudi-maji-mobil-a-splachovaci-zachod--to-drive-nebylo.-mame-se-dobre--ale....html>

Love story, jež plní britskou kasu. Harry a Meghan to s lidmi umí, královská rodina je globální značkou

30.10.2018 ct24.cz str. 00 Svět
kejlovat

Britský princ Harry strávil se svou ženou Meghan romantický víkend na Novém Zélandu. Na královském turné po Austrálii a Oceánii vítaly pár na každém kroku davy fanoušků. Britská panovnická rodina je totiž globální značkou. Spojenému království vynáší podle odhadů skoro dvě miliardy liber ročně (58,2 miliardy korun), což je šestkrát víc, než na kolik rod Windsorů vyjde britský rozpočet.

Odkaz

OBRAZEM: Kloboučky a záplava britských vlajek. Spojené království zachvátilo svatební šílenství

Obliba Harryho a Meghan stále roste – od velkolepé svatby až po oznámení, že čekají první dítě, k čemuž došlo právě v Austrálii. Pár s sebou dokonce přivezl déšť. „Prožili jste dva roky sucha a navzdory právě přichozímu dešti bude trvat ještě dlouho, než se vzchopíte. Být silný a tvrdý ale také znamená mít odvahu požádat o pomoc, když ji potřebujete,“ prohlásil vévoda ze Sussexu.

Zájem spatřit novomanžele nepolevil ani na Fidži. Šlo o první královskou návštěvu od vojenského převratu před dvanácti lety, kvůli kterému byla země na osm let vyloučena z Commonwealthu. „Jedna z největších hrozeb současnosti jsou nepochybně klimatické změny a všichni, kdo zde žijete, jste s touto hrozbou denně konfrontováni,“ upozornil Harry.

Meghan se zde ujala role zastánkyně ženských práv. „Každý by měl mít příležitost získat vzdělání, které chce. Ale hlavně, na které má právo. A pro ženy a dívky v rozvojových zemích je to životně důležité. Poskytnout jim přístup ke vzdělání je klíčem k ekonomickému a sociálnímu rozvoji,“ podotkla vévodkyně ze Sussexu.

Odkaz

Yes, I will. Britský princ Harry se oženil s americkou herečkou Meghan Markleovou

Rebel a rozvedená

Harry je bývalý rebel a milovník divokých večírků, ale také sportovec, voják a držitel řady cen za charitativní pomoc. Meghan je zase elegantní rozvedená bývalá herečka. Netradiční královský pár si i proto oblíbila řada lidí. „Zbožňuji královskou rodinu od svých osmi let. Sleduji je po celém světě. Nečekala jsem, že mě obejmě, protože je to de facto proti protokolu. Bylo to úžasné,“ prohlásila jedna z fanynek India Brownová.

„Tento rod (Windsorů) vládne dlouho, zejména královna Alžběta se stala díky své dlouhé vládě velmi známou. Je to ale také tím, že sdílejí se světem své strasti i radosti – nejen ty politické, ale i ty rodinné. Jejich příběhy jsou veřejnosti dobře známé,“ okomentovala oblibu královské rodiny Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a Public Relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Britskou královskou rodinu podporuje kolem sedmdesáti procent Britů. Co je ale zajímavé, že podpora teď přeskočila jednu generaci. Princ Charles se svou druhou manželkou Camillou jsou méně populární než jeho synové. Princové Harry a William mají oblibu u veřejnosti přes osmdesát procent, zatímco princ Charles jen kolem padesáti procent.“

Denisa Hejlová
expertka na PR a marketing z **FSV UK**

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Na prince Harryho s Meghan čekaly ve Wellingtonu nadšené davy

Zdroj: REUTERS

Autor: Phil Noble

Ostře sledovaná královská rodina si díky své popularitě vytvořila vlastní značku, která je posilou pro britskou ekonomiku, láká do země turisty a zvyšuje prodejnost suvenýrů.

Podle analýzy společnosti Brand Finance například svatba prince Harryho a Meghan vydělala státní pokladně miliardu liber navíc – a to jen za rok 2018. „Popularita královské značky nabízí značné obchodní výtěžky všem podnikům a institucím, které jsou s ní spojené,“ konstatoval výkonný ředitel firmy Brand Finance David Haigh.

Nastupující generace britské aristokracie se teď snaží monarchii modernizovat, aby přetrvala i ve 21. století. „Není to zkosnatělé, pravidla se vyvíjejí, je tam určitá autenticita – například Kate Middleton začala fotit své vlastní fotky svých dětí, které poskytla médiím, takže i tato pomalá, ale přece jen modernizace pomáhá udržovat kontakt s běžným životem Britů,“ podotkla Hejlová.

Podle ní je důležité také to, že až třetina Britů se ve svém životě osobně potkala s královnou, nebo ji alespoň viděla na vlastní oči.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2636918-love-story-jez-plni-britskou-kasu-harry-a-meghan-s-lidmi-umi-kralovska-rodina-je>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

AUTOŘI

30.10.2018 Xantypa str. 03 Autoři

Vašek Vašák je bývalý redaktor Xantypy a pilný publicista. Tentokrát pro nás vyzpovídal herce, režiséra a moderátora Ondřeje Sokola, zpěváka Ondřeje Ládku známého pod jménem Xindl X i ředitelku GHMP Magdalénu Juřikovou. A zhodnotil padesát let na scéně zpěvačky Jitky Zelenkové.

Jindřich Rosendorf vystudoval **Fakultu sociálních věd** UK a působí jako publicista. Je dlouholetým spolupracovníkem Xantypy, kde nyní připomíná sté výročí narození nezapomenutelného herce a intelektuála Miroslava Horníčka a půlstoletí od založení českého poutního domu Velehrad v Římě.

Lucie Pantazopoulou Drahoňovská vystudovala germanistiku na univerzitě v Mnichově. Jako nezávislá publicistka se věnuje převážně kultuře. Pro Xantypu připravila vzpomínku na výtvarníka Stanislava Holého, pozvánku na vynikající představení OSAMĚLÉ VEČERY DORY N. a do Galerie Středočeského kraje na inovovanou stálou expozici.

Libuše Koubská je novinářka a spisovatelka. Vyučuje novinářské žánry na **Fakultě sociálních věd** UK. V Xantypě vzpomíná na svá studentská léta, kdy se před padesáti lety zúčastnila okupační stávkou českých studentů, a sté výročí úmrtí básníka Guillaumea Apollinaira.

Kristina Žantovská je dramaturgyně a publicistka. Spolupracovala s různými médii i s několika pražskými divadly. Dlouhodobě působila v Českém rozhlase. V televizi se podílí dramaturgicky na řadě filmových a televizních scénářů. V Xantypě představuje pozoruhodné osudy světoběžnice a malířky Petry Tonder.

Leoš Šedo je zubař, spisovatel a publicista. S Xantypou spolupracuje už dlouhou dobu a v posledních letech zde publikuje v rubrice, kterou sám vymyslel – KRÁLOVNY MIKROFONŮ. Tentokrát přibližuje známou britskou zpěvačku Kate Bush.

Foto popis|

Náměstek MPO pro internetizaci Malý byl odvolán, nástupce je Pilný

30.10.2018 egov.cz str. 00

Ministryně průmyslu a obchodu (MPO) Marta Nováková dnes rozhodla o jmenování bývalého ministra financí ČR a generálního ředitele české pobočky

společnosti Microsoft Ivana Pilného (ANO) do funkce náměstka člena vlády. Ivan Pilný ve funkci nahradí dosavadního náměstka Ondřeje Malého, který bude ministryní z funkce odvolán k 31. říjnu 2018. Bývalému náměstkovi Ondřeji Malému bylo ze strany paní ministryně nabídnuto další pokračování na ministerstvu, a to v rámci sekce Technologie 4.0.

Pilný bude mít za úkol snížit byrokracii ve státní správě

„Změnu na pozici svého ‚politického‘ náměstka jsem se rozhodla udělat především proto, že mezi mé hlavní priority patří snižování byrokracie ve státní správě. Ivan Pilný je člověk s velkou profesionální zkušeností, a tu chci využít nejen pro minimalizaci administrativní zátěže podnikatelů, ale také pro realizaci zavádění parametrů digitálního státu a všech souvisejících aktivit,“ uvedla dnes ke jmenování nového náměstka ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková.

Kdo je Ivan Pilný?

Nový náměstek ministryně průmyslu a obchodu Ivan Pilný se narodil 6. července roku 1944 a jeho profesní působení je spojeno s oborem informačních technologií. Ivan Pilný mimo jiné založil českou pobočku

společnosti Microsoft a v letech 1992-1998 byl jejím generálním ředitelem. V letech 2013-2017 byl zvolen poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a v roce 2017 působil v české vládě jako ministr financí.

Kdo byl náměstek MPO pro internetizaci České republiky Ondřej Malý?

Mgr. Ondřej Malý se narodil 13. července 1979 v Praze. Je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde vystudoval obory Žurnalistika a Americká studia. Do roku 2005 se podílel na vývoji počítačových her, poté pracoval v PR agentuře. V letech 2007 – 2010 působil jako redaktor odpovědný za oblast IT a telekomunikací v Lidových novinách. Stejnou pozici poté zastával v redakci Hospodářských novin. Od roku 2012 do roku 2017 byl členem Rady Českého telekomunikačního úřadu. V dubnu roku 2017 byl jmenován koordinátorem digitální agendy na Úřadu vlády ČR. Od 1. února 2018 se stal náměstkem ministerstva průmyslu a obchodu pro internetizaci České republiky.

Zdroj: MPO

GDPR ve veřejných zakázkách Ochrana osobních údajů ve firmách v době účinnosti GDPR Elektronizace ve veřejných zakázkách Výroční konference IROP Jak správně elektronicky komunikovat v zadávacím řízení? Jak správně elektronicky komunikovat v zadávacím řízení? Ochrana osobních údajů ve firmách v době účinnosti GDPR

URL| <http://www.egov.cz/clanky/namestek-mpo-pro-internetizaci-maly-byl-odvolan-nastupce-je-pilny>

Merkelová končí. Úplně až za tři roky, ale euro spadlo hned.

30.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal, Angela Merkelová

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, Angela Merkelová

Včerejší oznámení německé kancléřky Angely Merkelové, že v prosinci nebude znovu kandidovat na předsednictví strany křesťanských demokratů (CDU), zahýbalo i měnovými trhy. Euro se po slovech kancléřky propadlo proti dolaru, který se i díky tomu dostal na hranici dvouměsíčního maxima.

Merkelová, která je v čele CDU osmnáct let, prohlásila, že je na čase otevřít novou kapitolu. Spekulace o kandidatuře do Evropského parlamentu však odmítla již dříve. Z proslovu vyplynulo, že by Merkelová ráda odešla z politiky úplně. To se stane pravděpodobně na v roce 2021, kdy skončí ve funkci kancléřky.

Měnový trh ocenil silnou roli Merkelové v eurozóně oslabením eura proti dolaru o půl procenta. Dolar následně posílila i data o spotřebě, která se v jádrovém vyjádření meziměsíčně zvýšila proti očekávání o 0,2 procenta, meziročně zůstala na dvouprocentním růstu.

Vliv prohlášení kancléřky na kurz by mohl být v den relativně chudý na data a jiné události citelný, nelze ho ale přeceňovat. Nesmíme zapomenout, že Merkelová má být kancléřkou ještě další tři roky. Euro během dne nakonec ztratilo čtvrt procenta a oslabilo k dolaru v minimu až k hranici 1,136 EURUSD.

Ve prospěch dolaru a na úkor čínského jüanu, který se během včerejška dostal na svá desetiletá minima, pak vyzněla informace o pokračování americko-čínské obchodní roztržky. Agentura Bloomberg přinesla informaci, že Spojené státy plánují zavedení dalších dovozních tarifů na čínské zboží. Podmínkou tohoto kroku je selhání vyjednávání amerického prezidenta s čínským kolegou Si Ťin-pchingem, kteří se na konci listopadu potkají na sjezdu zemí G20 v Argentině. Dle agentury by se nová cla – účinná nejdříve již od prosince - měla týkat „zbytku“ dováženého čínského zboží do USA, na které v posledních měsících nebyly uvaleny dodatečné poplatky - jeho hodnota dosahuje zhruba 257 miliard dolarů.

Dnes očekáváme celou řadu zajímavých dat. Německo zveřejní data o inflaci a trhu, Itálie o hrubém domácím produktu a oznámen bude také hrubý domácí produkt celé eurozóny. Ve Spojených státech budeme sledovat zejména index spotřebitelské důvěry, u kterého se očekává, že mírně poklesne.

Dnes ráno se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje kolem středového kurzu 1,1372 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,66 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1328 do 1,1442 EURUSD.*

Koruna pokračuje v oslabování a potvrzuje, že Česká národní banka nemá na svém čtvrtěčném zasedání důvod nezvýšit úrokové sazby. Vedle makroekonomických dat je to právě kurz, který se pravděpodobně objeví i v prognóze jako důležitý faktor pro rozhodování o zvyšování či nezvyšování sazeb. Současný vývoj nahrává zvyšování a spolu s dosavadními vyjádřeními členů bankovní rady je prakticky jasné, že sazby porostou.

Koruna během pondělí ztrácela proti euru i dolaru, přičemž proti dolaru ztratila dokonce téměř půl procenta. Na euru končila včerejší den koruna na úrovni 25,87 a proti dolaru na 22,75.

Aktuálně se v online směnárně RoklenFx obchoduje kolem středového kurzu 25,88 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,82 až 25,88 EURCZK a ve dvojici s dolarem od 22,61 do 22,81 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SFbpr/merkelova-konci-uplne-az-za-tri-roky-ale-euro-spadlo-hned>

ANALÝZA: Německo přichází o silného lídra. Co bude konec Merkelové znamenat pro EU a Česko?

30.10.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Včerejší rozhodnutí německé kancléřky Angely Merkelové nekandidovat na post šéfy CDU zaskočilo nejen Německo, ale celou Evropu. Přestože sama Merkelová tvrdí, že hodlá v čele Německa zůstat až do konce funkčního období, po jejím včerejším prohlášení je nebezpečí rozpadu už tak křehké velké koalice ještě větší. Konec Merkelové tak může přijít dřív, než v roce 2021, kdy jí mandát německé kancléřky vyprší. Co bude s Evropou, až Merkelová nebude? A přijde unie o hlavního lídra? Podle odborníků oslovených redakcí INFO.CZ se žádný obrat Německa v evropské politice čekat nedá. Změnu německého vedení však pocítí především Česko.

„Už jednou jsem řekla, že jsem se nenarodila jako kancléřka, a nikdy jsem na to nezapomněla,“ prohlásila během pondělní tiskové konference Angela Merkelová, když ohlašovala, že na prosincovém sjezdu Křesťanskodemokratické unie znovu kandidovat na post předsedkyně strany nebude. Merkelová se sice jako kancléřka nenarodila, pro mnohé je ale těžké si představit, jaká éra po Merkelové vlastně nastane – zejména v Evropské unii, kde například během ukrajinské nebo řecké krize vystupovala jako hlavní lídr Evropy. Její konec se však nezadržitelně blíží.

Přestože sama Merkelová by současnou vládu takzvané velké koalice ráda dovedla až do konce funkčního období, tedy do roku 2021, podle analytiků může její odchod z čela Německa přijít mnohem dřív. Už tak křehká koalice stran CDU/CSU a SPD totiž včerejším oznámením Merkelové dostala další tvrdou ránu. Hlavní rozbuškou jsou stále sociální demokraté, kteří odchod z velké koalice zvažují delší dobu, další napětí však může přinést právě fakt, že kancléřem a šéfem CDU nebude jedna osoba, jako tomu bylo doposud pod vládou Merkelové.

„Záleží na tom, jaké bude nové vedení strany. Jestliže se do vedení dostane osoba, která bude mít jiný směr, než Angela Merkelová, a jestli bude chtít redefinovat stranu konzervativně neoliberalním směrem, lze čekat mezi kancléřkou a předsednickou osobou CDU velké pnutí. Kancléřka navíc bude vůči novému předsedovi nebo předsedkyni strany ve slabší pozici. Riziko, že koalice může skončit, je proto vyšší, než kdyby bylo vedení strany a vlády drženo stejnou osobou. Myslím si tedy, že se nebezpečí nestability a konce velké koalice ještě zvýší,“ říká pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

Odborník sice upozorňuje na to, že Merkelová je „nesmírně schopný vyjednávač“, a nelze proto variantu, že její vláda vydrží až do konce funkčního období, úplně zatracovat, riziko rozpadu koalice je ale po včerejšku mnohem silnější. Bude tedy záležet na tom, koho sjezd zvolí na místo Merkelové a zda v SPD nezíská navrch ta část strany, která volá po odchodu z vlády. Německo navíc v příštím roce čeká série dalších zemských voleb, které zřejmě opět skončí propadem CDU a SPD. Riziko rozpadu se proto může ještě zvýšit.

Konec Angely Merkelové, která stojí v čele Německa už od roku 2005 a letos se stala kancléřkou už počtvrté, se tedy může odehrát téměř kdykoliv. Evropa pak přijde o důležitou osobnost, která v minulosti hrála klíčovou roli během řešení nejrůznějších krizí. Právě Merkelová je mnohdy označovaná za faktickou lídryni Evropy a například magazín Forbes na ni opakovaně ukázal jako na nejsilnější ženu světa. Jejího nástupce proto nečeká zrovna lehký úkol. Jaká tedy bude éra po Merkelové?

„Evropa přijde o čitelného lídra, kterého dlouhodobě znala, protože Merkelová jezdila na summity přeci jen víc než dekádu. V tomto období, kdy byla kancléřkou, Německo převzalo jakousi hegemonnější roli, než bylo dříve ochotné převzít. V historii evropské integrace nechtělo vystupovat příliš hegemonicky – vždy spíš ve spolupráci s Francií, případně s někým dalším. Ale zvláště během finanční krize Německo pod Angelou Merkelovou zaujalo výraznější postoj – bylo to potřeba, ale tehdy se Německo stalo ještě větším lídrem, než bývalo,“ říká pro INFO.CZ expert na Evropskou unii z Ústavu mezinárodních vztahů Jan Kovář.

Některé zásahy Angely Merkelové na poli globální politiky – například během ukrajinské krize, kdy se mimo jiné podařilo unii sjednotit tak, aby byly zavedeny protiruské sankce – hodnotí jako velké úspěchy německé kancléřky také analytik Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Michal Vít. V evropském měřítku je však zahraniční politika Německa podle něj slabá, proto odchod kancléřky z čela nejsilnější země kontinentu zásadnější vliv mít nebude.

„Myslím, že se nestane vůbec nic, protože Německo svůj potenciál, aby bylo lídrem Evropy, nevyužívá – je špatně v diplomacii, je špatně v prosazování svých vlastních zájmů a v poměru ke své politické a ekonomické váze nedokáže přesvědčit ostatní partnery k tomu, aby bylo následováno. To je dlouhodobý problém, který se nejvíce projevil v době po hospodářské krizi v roce 2008 a poté také v umanutém řešení migrační krize prostřednictvím politického nástroje kvót. To jsou dva příklady, které ukazují, že Německo má v tomto ohledu velmi špatnou diplomacii,“ tvrdí Vít.

Německá politika je směrem k Evropě oslabená také podle Vladimíra Handla, avšak až od doby loňských parlamentních voleb. Tehdy zažila CDU/CSU citelnou ztrátu voličů, ještě hůř však dopadli sociální demokraté, kteří se nejprve rozhodli odejít do opozice. Po týdnech složitého vyjednávání se tehdy Merkelové nepodařilo utvořit vysněnou „jamajskou“ koalici s FDP a Zelenými, sociální demokraté se proto k velké koalici s CDU/CSU nakonec odhodlali. Další komplikace se pak podle Handla dají čekat po již zmíněném dvojím vedení, které nastane po prosincovém zvolení nového šéfa CDU.

„V Evropě Německo oslabeno je a bude. Už od loňských parlamentních voleb vidíme, že evropská politika Německa je málo výrazná. Není schopná se probojovat k nějakému reformnímu kurzu – je opatrná, aby se vešla do mantinelů koalice. A to si myslím, že bude pokračovat. Bude ale záležet na novém vedení CDU a na tom, jak si bude představovat evropskou politiku. V každém případě se dá čekat další prohloubení jakési „mnohohlasosti“ Německa, protože dokud vedla předsednictví CDU a kancléřství jedna osoba, bylo to samozřejmě jednodušší, než když bude vedle kancléřky druhý odlišný pohled z vedení strany,“ míní Handl.

Bližící se odchod Angely Merkelové však v Evropě není vnímán stejně – zatímco Západu v čele s Francií a prezidentem Emmanuelem Macronem, který potřebuje protlačit reformu EU, konec Merkelové žádnou radost nepřinese, lídři některých zemí východní nebo jižní Evropy po ní uroní slzu jen stěží. „Pokud máte vedoucí roli, jako má Německo a jeho kancléřka, je samozřejmé, že se najdou země a vlády, které nejsou s tím, co Německo dělá, spokojené,“ říká pro německou televizi Deutsche Welle ředitel think-tanku European Policy Center Janis Emmanouilidis.

Pokud tedy Merkelová z čela Německa odejde, maďarský předseda vlády „Viktor Orbán nebo Jaroslav Kaczyński či polský premiér Mateusz Morawiecki ztratí část své agendy v personifikovaném nepříteli, kterého z Angely Merkelové udělali“, říká pro INFO.CZ Vít. Polsko, Maďarsko nebo Itálie v čele s vládou euroskeptického

Hnutí pěti hvězd a protiimigrační Ligy však nejsou jediné evropské země, ze kterých se kritika na účet Merkelové často ozývá. Pozadu nezůstává ani Česko.

Odborníci však dlouhodobě upozorňují na to, že takový vztah, jaký má k Česku Merkelová, už další kancléř zřejmě mít nebude. Merkelová totiž pochází z východního Německa a v Praze také v 80. letech kvůli studiu nějaký čas pobývala, proto má k Česku blízký vztah a větší pochopení, než by měl politik vyrůstající v západním Německu.

„Myslím, že jsme měli mimořádnou možnost mít v čele Německa člověka, který měl o Česko vlastní zájem. Pro českou politiku to nyní bude znamenat, že bude muset německý zájem vyvolat vlastní aktivitou. Nechci říct, že je Německo úplně globální mocnost, ale hraje v úplně jiné váhové kategorii a řeší jak evropské, tak globální otázky,“ říká Handl s tím, že české priority se sice objevují „v radaru“ německé politiky, ale v úplně jiném měřítku, než velké státy a globální problémy.

„Jinými slovy pro každou německou politiku je hlavní, aby situace u nás byla stabilní a stát prosperoval, protože to znamená stabilitu, bezpečnost a prosperitu i pro Německo, ale všechno co jde za tento rámec, musí být výraz nějakého osobního zájmu – což byl případ paní Merkelové. Nyní to ale bude muset být výsledek aktivity české politiky a snahy získat spojence v rámci německého politického systému, protože tam takoví lidé jsou, ale už nejsou na takto vysokých pozicích. Bude to tedy pro českou politiku víc práce,“ vysvětluje odborník důvody, proč odchod Merkelové nebude pro Česko výhra.

V každém případě však bude záležet na tom, kdo Merkelovou v čele Německa v budoucnu nahradí, a právě od toho se podle oslovených odborníků bude odvíjet to, jaká éra po Merkelové bude. Žádný obrat v evropské politice se však zřejmě čekat nedá, i kdyby už u moci současná koalice stran CDU/CSU a SPD nebyla.

„Nevíme, jaké budou vize nástupce Merkelové, proto je těžké odhadovat, co čekat. Na druhou stranu ale bude platit, že Německo bude ve spolupráci s Francií nebo někým dalším vždy motorem evropské integrace a bude důležitým státem, který udává směr, to ale platí bez ohledu na to, jaký tam bude kancléř. Nečekám tedy žádný výrazný obrat, protože Německo má v oblasti evropské integrace dlouhodobou strategickou vizi, která není podřízená ideologickému složení vlád a ze které může mít Evropa užitek a prospěch,“ říká na závěr Kovář.

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/analyza-nemecko-prichazi-o-silneho-lidra-co-bude-konec-merkelove-znamenat-pro-eu-a-cesko-37529.html>

Děti se odkládaly odjakživa, říká zakladatel babyboxů Ludvík Hess

30.10.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

MF DNES, Ivana Karásková

Je nepřehlédnutelnou postavou mezi literáty a chovateli koní, nejvíc se ovšem Ludvík Hess zapsal do povědomí veřejnosti jako zakladatel babyboxu a „otec“ nalezených dětí. Na statku kousek za Prahou, kde přebývá, mu společnost dělají hlavně zvířata. Také s oblibou prohlašuje, že ani neví, kolikrát byl ženatý.

Celkové skóre v babyboxech činí 75 kluků ku 103 děvčátkům. Je to podle vás náhoda, nebo matky s lehčím srdcem odkládají holčičky?

Já to považuju čistě za náhodu.

Babyboxy fungují už třináct let, ani jednou jste za tu dobu nezapochoyboval o jejich smyslu?

Ne, i když začátky byly těžké. Zástupci ministerstva zdravotnictví a ministerstva práce a sociálních věcí se stavěli ostře proti. Nelíbilo se to ani sociálním pediatrům. Jedním z jejich argumentů bylo, že u nalezených dětí neznáme anamnézu.

Vzpomínáte si na okamžik, kdy se v nich objevilo vůbec první dítě?

Aby ne. Byla to Soňa, děvčátko v modrém kulichu. Našli ji v prvním babyboxu na soukromé klinice v pražském Hloubětíně roku 2006. Nechal jsem se s ní vyfotit a ten snímek se objevil – pokud si dobře vzpomínám – právě u vás v MF DNES. Pozoruhodné bylo, že holčička pocházela z dvojčat. Čili matka musela podstoupit něco jako Sofiiinu volbu.

Vážně? Vybrala jedno z dětí a to druhé si nec ha la?

Ano, myslím, že byla hodně pod vlivem rodiny. K děťátku překvapivě přiložila i rodný list, takže ji pak pracovníci oddělení sociální péče s lékaři přemluvili, ať si tu odloženou holčičku vezme zpátky.

A vzala?

Ano, ale pak porodila ještě třetí dítě a to rovnou nechala v porodnici. Šlo o problematickou osobu, a pokud vím, dnes u sebe nemá žádné ze svých dětí.

Od té doby byly do babyboxů odloženy už skoro dvě stovky dětí. O každém nalezenci asi detailní přehled nemáte.

To by ani nešlo. Ale o mnohých vím. Například se vídám s holčičkou odloženou v Ústí nad Orlicí, kterou jsem pojmenoval podle matky svých dvou synků Lucie. To je také pěkný příběh. Když si pro ni pár dnů po narození přišli náhradní rodiče, tamní primář Dionýz Zákal nabyl dojmu, že dítě vlastně ani moc nechce. Čekali dlouhých sedm let a už s tím nepočítali. Doporučil jsem mu, aby adoptivní maminku nechal přes noc v pokoji v nemocnici. Sestry ji naučily přebalovat, koupat, krmit. Dnes je Lucii osm let a žije v Pardubickém kraji. Ale vídám se i s dalšími. Jedna náhradní maminka mi pravidelně k Vánocům posílá pětikilový balík cukroví.

Protesty s léty utichly?

V zásadě ano. S jedním z největších odpůrců, sociálním pediatrem Frantou Schneibergem, jsme se scházeli v duelech Českého rozhlasu a on tam na mě křičel, ať se vrátím raději ke svým koním. Myslím, že už hodně změknl. Moji kritici dodnes uvádějí, že je to proti úmluvě o právech dítěte. Tam se praví, že děti mají právo znát své rodiče. Jenže s dodatkem – pokud je to možné. Ale taky tam stojí, že nejvyšší je právo dětí na život.

Někteří lékaři namítali, že kvůli babyboxům přibude domácích porodů.

S těmi to podle mě nemá nic společného. Sám jsem proti domácím porodům, i když odložené děti se většinou doma narodí. Kolikrát nemají ani pořádně ošetřený pupečník. Někdy to bývají i pro zdravotníky dost drsné obrázky. Třeba předposlední holčičku tento měsíc v Neratovicích někdo vložil do babyboxu celou zkrvavenou a s placentou.

Příznivci babyboxů naopak tvrdí, že ubude dětí pohozených někde v parku či v popelnici. Ukázalo se něco takového?

Žádná statistika neexistuje a osobně o tom pochybuju. Tyto ženy jsou totiž z jiného těsta, neštítí se kriminálního činu, pokud ovšem nejednají pod vlivem nějaké duševní poruchy.

Co vás přimělo pustit se s takovou vehemencí do této aktivity?

Děti se odkládaly odjakživa. U nás vztah státu k odloženým dětem zásadně upravila Marie Terezie, která začala maminky podporovat, a nikoliv soudit. Za její vlády existovala v Praze tři zařízení, kam svoje potomky mohly matky dávat. Největší ve Vlašské ulici. Její syn, osvětený Josef II., sice zrušil nevolnictví, ale také žel vlašský špitál.

Vídám, že máte hodně nastudováno.

Osobně jsem se s tou myšlenkou setkal, když u mě v literárním časopise *Divoké víno* publikoval Jiří Žáček jedno čtyřverší: Zde leží človíček stár hodinu a čtvrt, nikomu neschází a nejmíň vlastní matce. Našli ho na skládce a jenom kmotra smrt, jen ta ho k sobě přivinula sladce.

U odložených dětí panuje obava z genetické zátěže. Podle vás právem?

Určitě je oprávněná. Jako chovatel koní si dobře uvědomuju určité riziko, které náhradní rodiče podstupují. Znam i děti z babyboxu, které bych si domů nevzal. Ale náhradní rodiče mají zhruba roční prostor, než dojde k definitivnímu osvojení. Na druhé straně si vybavuji třeba krásnou chytrou devítiletou holčičku, která žije s náhradními rodiči ve středních Čechách. Nezastírají jí, že je z bedýnky a já jsem v jejích očích dědeček, co pro ni onu bedýnku udělal.

Kladete důraz na Slánsko, má to místo pro vás nějaký zvláštní význam? Poslední „bedýnky“ ale už vypadají jinak než ty původní.

První primitivní schránku jsem nechal udělat podle vlastního návrhu a ukazoval ji pak na různých konferencích. Měla ještě mechanickou kliku, samozřejmě signalizaci, dvířka a uvnitř topení. Po otevření 46. babyboxu jsem se spojil s podnikatelem Zdeňkem Juřicou z Náměště nad Oslavou, dal jsem mu pár námětů a on dnes vyrábí babyboxy takzvané nové generace. Poslední jsme instalovali před pár dny ve Slaném, respektive vyměnili starý za nový, což teď postupně děláme.

Je to pro mě důležitý region, protože tam žili moji předkové. Rodiny Dundrů, Durasů a taky Vlkovi. Pakliže se mám pochlubit předky s modrou krví, tak Durasovi přišli jako šlechta z Francie s Janem Lucemburským, odtud pochází i Dundrovi. Já se narodil v Kladně, kde byl můj dědeček Jaroslav Matyáš ředitelem škol. Ovlivnil mě natolik, že jsem se chtěl původně stát kunsthistorikem a začal studovat na **fakultě sociálních věd** a publicistiky.

Jste renesanční člověk, už 54 let vydáváte literární časopis *Divoké víno*, píšete knížky, chováte anglické plnokrevníky, fotografujete. Která z těch činností vás nejvíce pohlcuje?

Všechno ke mně nějak patří. Za renesančního člověka mě s oblibou označuje jihlavský přednosta porodnice a gynekologie, můj přítel profesor Aleš Roztočil, který se dal bůhvíproč i do politiky. Ale s léty přichází únava, takže třeba koně jsem hodně utlumil. Taky proto, že se ze mě stal kritik dostihového sportu.

A to proč?

Zjistil jsem, že koně jsou hodně přetěžováni. Ze začátku jsem byl úspěšným chovatelem dostihových koní, můj hřebec Marco Polo vyhrál v roce 1985 Velkou jarní cenu a přišly i další úspěchy. Odchoval jsem třeba hřebce Manora, který se kvalifikoval s Josefem Váňou do Velké pardubické, i když ten závod pak kvůli zranění neabsolvoval. Dnes mi je jasné, že při tak obrovské rychlosti kolem šedesáti kilometrů v hodině u koní dochází k přepětí šlach, které se poškodí nebo úplně přetrhnou. I ten vylepšený Taxisův příkop pro ně zůstává rizikem. Kůň ho skáče, aniž by věděl, kam dopadne.

To jste dřív nevěděl?

Možná jsem si to jen nepřipouštěl. Dnes už vím, že v podstatě neexistuje dostihový kůň, který by nezchromnul. Vy sám jste na koni jezdil?

Samozřejmě, nikoliv ovšem dostihy. Anglický plnokrevník je jemné konstituce, potřebuje mnohem lehčí jezdce. Ale pořád chováte hříbata.

Aktuálně máme 29 koní. Rodí se tu hříbata, která odchovám a následně prodávám. Bohužel je teď strašně špatná situace s krmením. Seno, slámu i oves kupuju za nehorázné ceny, takže chov je prodělečný. První hříbě se u mě narodilo už v roce 1975 a od té doby přišlo na svět 176 koní. Ale děti nalezené v babyboxech už koně trumflý. Aktuálně je jich 178 a na rozdíl od koní jich bude určitě dál přibývat.

Ještě chcete rozšiřovat počet babyboxů?

Chci. Je několik míst, jako jsou Louny, Žatec, Tachov, kde narážím na odpor. Někteří dětští lékaři stále nesouhlasí. Ve Žďáru nad Sázavou mi proto nedávno slíbil pomoc generální ředitel Hasičského záchranného sboru Drahoslav Ryba s tím, že tam schránku můžeme instalovat na hasičárně, kde je taky stálá služba. Babybox ve Vsetíně se bude otvírat po pětiletém přemlouvání ředitelství nemocnice 12. prosince, a to díky mimořádné podpoře místního starosty Jiřího Růžičky.

S jakými pocity se ohlížíte za těmi třinácti lety života s babyboxy?

Je to zadostiučinění. Nehraju si na nějakého zachránce odložených dětí a vím, že za každým miminkem je osobitý příběh. Jsem spíš jakýsi zprostředkovatel, který zařídil předání dětí z horších sociálních poměrů do těch lepších. A taky třeba splnil přání lidem, co děti mít nemůžou.

Nemocnice v Šumperku získala loni modernizovaný babybox: [InsertSingleVideo](#)

URL| https://zpravy.idnes.cz/rozhovor-babybox-ludvik-hess-d2d-/domaci.aspx?c=A181026_435338_domaci_zaz

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[idnes.cz](https://www.idnes.cz)

Konec Merkelové pocití hlavně Česko, říkají odborníci

30.10.2018 e15.cz str.00 Zahraniční

Eliška Kubátová - Info.cz

Pondělní rozhodnutí německé kancléřky Angely Merkelové nekandidovat na post šéfky CDU zaskočilo nejen Německo, ale celou Evropu. Co bude s Evropou, až Merkelová nebude? A přijde unie o hlavního lídra? Podle odborníků oslovených redakcí INFO.CZ se žádný obrat Německa v evropské politice čekat nedá. Změnu německého vedení však pocití především Česko.

„Už jednou jsem řekla, že jsem se nenarodila jako kancléřka, a nikdy jsem na to nezapomněla,“ prohlásila během pondělní tiskové konference Angela Merkelová, když ohlašovala, že na prosincovém sjezdu Křesťanskodemokratické unie znovu kandidovat na post předsedkyně strany nebude. Merkelová se sice jako kancléřka nenarodila, pro mnohé je ale těžké si představit, jaká éra po Merkelové vlastně nastane – zejména v Evropské unii, kde například během ukrajinské nebo řecké krize vystupovala jako hlavní lídr Evropy. Její konec se však nezadržitelně blíží.

Přestože sama Merkelová by současnou vládu takzvané velké koalice ráda dovedla až do konce funkčního období, tedy do roku 2021, podle analytiků může její odchod z čela Německa přijít mnohem dřív. Už tak křehká koalice stran CDU/CSU a SPD totiž včerejším oznámením Merkelové dostala další tvrdou ránu. Hlavní rozbuškou jsou stále sociální demokraté, kteří odchod z velké koalice zvažují delší dobu, další napětí však může přinést právě fakt, že kancléřem a šéfem CDU nebude jedna osoba, jako tomu bylo doposud pod vládou Merkelové.

„Záleží na tom, jaké bude nové vedení strany. Jestliže se do vedení dostane osoba, která bude mít jiný směr, než Angela Merkelová, a jestli bude chtít redefinovat stranu konzervativně neoliberalním směrem, lze čekat mezi kancléřkou a předsednickou osobou CDU velké pnutí. Kancléřka navíc bude vůči novému předsedovi nebo předsedkyni strany ve slabší pozici. Riziko, že koalice může skončit, je proto vyšší, než kdyby bylo vedení strany a vlády drženo stejnou osobou. Myslím si tedy, že se nebezpečí nestability a konce velké koalice ještě zvýší,“ říká pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

Odborník sice upozorňuje na to, že Merkelová je „nesmírně schopný vyjednávač“, a nelze proto variantu, že její vláda vydrží až do konce funkčního období, úplně zatracovat, riziko rozpadu koalice je ale po včerejšku mnohem silnější. Bude tedy záležet na tom, koho sjezd zvolí na místo Merkelové a zda v SPD nezíská navrch ta část strany, která volá po odchodu z vlády. Německo navíc v příštím roce čeká série dalších zemských voleb, které zřejmě opět skončí propadem CDU a SPD. Riziko rozpadu se proto může ještě zvýšit.

Konec Angely Merkelové, která stojí v čele Německa už od roku 2005 a letos se stala kancléřkou už počtvrté, se tedy může odehrát téměř kdykoliv. Evropa pak přijde o důležitou osobnost, která v minulosti hrála klíčovou roli během řešení nejrůznějších krizí. Právě Merkelová je mnohdy označovaná za faktickou lídryni Evropy a například magazín Forbes na ni opakovaně ukázal jako na nejsilnější ženu světa. Jejího nástupce proto nečeká zrovna lehký úkol. Jaká tedy bude éra po Merkelové?

Německo – tahoun Evropy?

„Evropa přijde o čitelného lídra, kterého dlouhodobě znala, protože Merkelová jezdila na summity přeci jen víc než dekádu. V tomto období, kdy byla kancléřkou, Německo převzalo jakousi hegemonnější roli, než bylo dříve ochotné převzít. V historii evropské integrace nechtělo vystupovat příliš hegemonicky – vždy spíš ve spolupráci s Francií, případně s někým dalším. Ale zvláště během finanční krize Německo pod Angelou Merkelovou zaujalo výraznější postoj – bylo to potřeba, ale tehdy se Německo stalo ještě větším lídrem, než bývalo,“ říká pro INFO.CZ expert na Evropskou unii z Ústavu mezinárodních vztahů Jan Kovář.

Některé zásahy Angely Merkelové na poli globální politiky – například během ukrajinské krize, kdy se mimo jiné podařilo unii sjednotit tak, aby byly zavedeny protiruské sankce – hodnotí jako velké úspěchy německé kancléřky také analytik Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Michal Vít. V evropském měřítku je však zahraniční politika Německa podle něj slabá, proto odchod kancléřky z čela nejsilnější země kontinentu zásadnější vliv mít nebude.

„Myslím, že se nestane vůbec nic, protože Německo svůj potenciál, aby bylo lídrem Evropy, nevyužívá – je špatné v diplomacii, je špatné v prosazování svých vlastních zájmů a v poměru ke své politické a ekonomické váze nedokáže přesvědčit ostatní partnery k tomu, aby bylo následováno. To je dlouhodobý problém, který se nejvíce projevil v době po hospodářské krizi v roce 2008 a poté také v umanutém řešení migrační krize prostřednictvím politického nástroje kvót. To jsou dva příklady, které ukazují, že Německo má v tomto ohledu velmi špatnou diplomacii,“ tvrdí Vít.

Německá politika je směrem k Evropě oslabená také podle Vladimíra Handla, avšak až od doby loňských parlamentních voleb. Tehdy zažila CDU/CSU citelnou ztrátu voličů, ještě hůř však dopadli sociální demokraté, kteří se nejprve rozhodli odejít do opozice. Po týdnech složitého vyjednávání se tehdy Merkelové nepodařilo utvořit vysněnou „jamajskou“ koalici s FDP a Zelenými, sociální demokraté se proto k velké koalici s CDU/CSU nakonec odhodlali. Další komplikace se pak podle Handla dají čekat po již zmíněném dvojím vedení, které nastane po prosincovém zvolení nového šéfa CDU.

„V Evropě Německo oslabeno je a bude. Už od loňských parlamentních voleb vidíme, že evropská politika Německa je málo výrazná. Není schopná se probojovat k nějakému reformnímu kurzu – je opatrná, aby se vešla do mantinelů koalice. A to si myslím, že bude pokračovat. Bude ale záležet na novém vedení CDU a na tom, jak si bude představovat evropskou politiku. V každém případě se dá čekat další prohloubení jakési ‚mnohohlasosti‘ Německa, protože dokud vedla předsednictví CDU a kancléřství jedna osoba, bylo to samozřejmě jednodušší, než když bude vedle kancléřky druhý odlišný pohled z vedení strany,“ míní Handl.

Merkelová měla o Česko zájem

Blížící se odchod Angely Merkelové však v Evropě není vnímán stejně – zatímco Západu v čele s Francií a prezidentem Emmanuelem Macronem, který potřebuje protlačit reformu EU, konec Merkelové žádnou radost nepřinese, lídři některých zemí východní nebo jižní Evropy po ní uroní slzu jen stěží. „Pokud máte vedoucí roli, jako má Německo a jeho kancléřka, je samozřejmé, že se najdou země a vlády, které nejsou s tím, co Německo dělá, spokojené,“ říká pro německou televizi Deutsche Welle ředitel think-tanku European Policy Center Janis Emmanouilidis.

Pokud tedy Merkelová z čela Německa odejde, maďarský předseda vlády „Viktor Orbán nebo Jaroslav Kaczyński či polský premiér Mateusz Morawiecki ztratí část své agendy v personifikovaném nepříteli, kterého z Angely Merkelové udělali“, říká pro INFO.CZ Vít. Polsko, Maďarsko nebo Itálie v čele s vládou euroskeptického Hnutí pěti hvězd a protiimigrační Ligy však nejsou jediné evropské země, ze kterých se kritika na účet Merkelové často ozývá. Pozadu nezůstává ani Česko.

Odborníci však dlouhodobě upozorňují na to, že takový vztah, jaký má k Česku Merkelová, už další kancléř zřejmě mít nebude. Merkelová totiž pochází z východního Německa a v Praze také v 80. letech kvůli studiu nějaký čas pobývala, proto má k Česku blízký vztah a větší pochopení, než by měl politik vyrůstající v západním Německu.

„Myslím, že jsme měli mimořádnou možnost mít v čele Německa člověka, který měl o Česko vlastní zájem. Pro českou politiku to nyní bude znamenat, že bude muset německý zájem vyvolat vlastní aktivitou. Nechci říct, že je Německo úplně globální mocnost, ale hraje v úplně jiné váhové kategorii a řeší jak evropské, tak globální otázky,“ říká Handl s tím, že české priority se sice objevují „v radaru“ německé politiky, ale v úplně jiném měřítku, než velké státy a globální problémy.

„Jinými slovy pro každou německou politiku je hlavní, aby situace u nás byla stabilní a stát prosperoval, protože to znamená stabilitu, bezpečnost a prosperitu i pro Německo, ale všechno co jde za tento rámec, musí být výraz nějakého osobního zájmu – což byl případ paní Merkelové. Nyní to ale bude muset být výsledek aktivity české politiky a snahy získat spojence v rámci německého politického systému, protože tam takoví lidé jsou, ale už nejsou na takto vysokých pozicích. Bude to tedy pro českou politiku víc práce,“ vysvětluje odborník důvody, proč odchod Merkelové nebude pro Česko výhra.

V každém případě však bude záležet na tom, kdo Merkelovou v čele Německa v budoucnu nahradí, a právě od toho se podle oslovených odborníků bude odvíjet to, jaká éra po Merkelové bude. Žádný obrat v evropské politice se však zřejmě čekat nedá, i kdyby už u moci současná koalice stran CDU/CSU a SPD nebyla.

„Nevíme, jaké budou vize nástupce Merkelové, proto je těžké odhadovat, co čekat. Na druhou stranu ale bude platit, že Německo bude ve spolupráci s Francií nebo někým dalším vždy motorem evropské integrace a bude důležitým státem, který udává směr, to ale platí bez ohledu na to, jaký tam bude kancléř. Nečekám tedy žádný výrazný obrat, protože Německo má v oblasti evropské integrace dlouhodobou strategickou vizi, která není podřízená ideologickému složení vlád a ze které může mít Evropa užitek a prospěch,“ říká na závěr Kovář.

Další články si můžete přečíst na [Info.cz](https://www.info.cz) >>>

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1353011/konec-merkelove-pociti-hlavne-cesko-rikaji-odbornici>

ANALÝZA: Německo přichází o silného lídra. Co bude konec Merkelové znamenat pro EU a Česko?

30.10.2018 info.cz str. 00 Evropská unie
Eliška Kubátová

Pondělní rozhodnutí německé kancléřky Angely Merkelové nekandidovat na post šéfky CDU zaskočilo nejen Německo, ale celou Evropu. Přestože sama Merkelová tvrdí, že hodlá v čele Německa zůstat až do konce funkčního období, po jejím včerejším prohlášení je nebezpečí rozpadu už tak křehké velké koalice ještě větší. Konec Merkelové tak může přijít dřív, než v roce 2021, kdy jí mandát německé kancléřky vyprší. Co bude s Evropou, až Merkelová nebude? A přijde unie o hlavního lídra? Podle odborníků oslovených redakcí INFO.CZ se žádný obrat Německa v evropské politice čekat nedá. Změnu německého vedení však pocítí především Česko.

„Už jednou jsem řekla, že jsem se nenarodila jako kancléřka, a nikdy jsem na to nezapomněla,“ prohlásila během pondělní tiskové konference Angela Merkelová, když ohlašovala, že na prosincovém sjezdu Křesťanskodemokratické unie znovu kandidovat na post předsedkyně strany nebude. Merkelová se sice jako kancléřka nenarodila, pro mnohé je ale těžké si představit, jaká éra po Merkelové vlastně nastane – zejména v Evropské unii, kde například během ukrajinské nebo řecké krize vystupovala jako hlavní lídr Evropy. Její konec se však nezadržitelně blíží.

Přestože sama Merkelová by současnou vládu takzvané velké koalice ráda dovedla až do konce funkčního období, tedy do roku 2021, podle analytiků může její odchod z čela Německa přijít mnohem dřív. Už tak křehká koalice stran CDU/CSU a SPD totiž včerejším oznámením Merkelové dostala další tvrdou ránu. Hlavní rozbuškou jsou stále sociální demokraté, kteří odchod z velké koalice zvažují delší dobu, další napětí však může přinést právě fakt, že kancléřem a šéfem CDU nebude jedna osoba, jako tomu bylo doposud pod vládou Merkelové.

„Záleží na tom, jaké bude nové vedení strany. Jestliže se do vedení dostane osoba, která bude mít jiný směr, než Angela Merkelová, a jestli bude chtít redefinovat stranu konzervativně neoliberalním směrem, lze čekat mezi kancléřkou a předsednickou osobou CDU velké pnutí. Kancléřka navíc bude vůči novému předsedovi nebo předsedkyni strany ve slabší pozici. Riziko, že koalice může skončit, je proto vyšší, než kdyby bylo vedení strany a vlády drženo stejnou osobou. Myslím si tedy, že se nebezpečí nestability a konce velké koalice ještě zvýší,“ říká pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

Odborník sice upozorňuje na to, že Merkelová je „nesmírně schopný vyjednávač“, a nelze proto variantu, že její vláda vydrží až do konce funkčního období, úplně zatracovat, riziko rozpadu koalice je ale po včerejšku mnohem silnější. Bude tedy záležet na tom, koho sjezd zvolí na místo Merkelové a zda v SPD nezíská navrch ta část strany, která volá po odchodu z vlády. Německo navíc v příštím roce čeká série dalších zemských voleb, které zřejmě opět skončí propadem CDU a SPD. Riziko rozpadu se proto může ještě zvýšit.

Konec Angely Merkelové, která stojí v čele Německa už od roku 2005 a letos se stala kancléřkou už počtvrté, se tedy může odehrát téměř kdykoliv. Evropa pak přijde o důležitou osobnost, která v minulosti hrála klíčovou roli během řešení nejrůznějších krizí. Právě Merkelová je mnohdy označovaná za faktickou lídryni Evropy a například magazín Forbes na ni opakovaně ukázal jako na nejsilnější ženu světa. Jejího nástupce proto nečeká zrovna lehký úkol. Jaká tedy bude éra po Merkelové?

Německo – tahoun Evropy?

„Evropa přijde o čitelného lídra, kterého dlouhodobě znala, protože Merkelová jezdila na summity přeci jen víc než dekádu. V tomto období, kdy byla kancléřkou, Německo převzalo jakousi hegemonnější roli, než bylo dříve ochotné převzít. V historii evropské integrace nechtělo vystupovat příliš hegemonicky – vždy spíš ve spolupráci s Francií, případně s někým dalším. Ale zvláště během finanční krize Německo pod Angelou Merkelovou zaujalo výraznější postoj – bylo to potřeba, ale tehdy se Německo stalo ještě větším lídrem, než bývalo,“ říká pro INFO.CZ expert na Evropskou unii z Ústavu mezinárodních vztahů Jan Kovář.

Některé zásahy Angely Merkelové na poli globální politiky – například během ukrajinské krize, kdy se mimo jiné podařilo unii sjednotit tak, aby byly zavedeny protiruské sankce – hodnotí jako velké úspěchy německé kancléřky také analytik Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Michal Vít. V evropském měřítku je však zahraniční politika Německa podle něj slabá, proto odchod kancléřky z čela nejsilnější země kontinentu zásadnější vliv mít nebude.

„Myslím, že se nestane vůbec nic, protože Německo svůj potenciál, aby bylo lídrem Evropy, nevyužívá – je špatné v diplomacii, je špatné v prosazování svých vlastních zájmů a v poměru ke své politické a ekonomické váze nedokáže přesvědčit ostatní partnery k tomu, aby bylo následováno. To je dlouhodobý problém, který se nejvíce projevil v době po hospodářské krizi v roce 2008 a poté také v umanutém řešení migrační krize prostřednictvím politického nástroje kvót. To jsou dva příklady, které ukazují, že Německo má v tomto ohledu velmi špatnou diplomacii,“ tvrdí Vít.

Německá politika je směrem k Evropě oslabená také podle Vladimíra Handla, avšak až od doby loňských parlamentních voleb. Tehdy zažila CDU/CSU citelnou ztrátu voličů, ještě hůř však dopadli sociální demokraté, kteří se nejprve rozhodli odejít do opozice. Po týdnech složitého vyjednávání se tehdy Merkelové nepodařilo vytvořit vysněnou „jamajskou“ koalici s FDP a Zelenými, sociální demokraté se proto k velké koalici s CDU/CSU nakonec odhodlali. Další komplikace se pak podle Handla dají čekat po již zmíněném dvojím vedení, které nastane po prosincovém zvolení nového šéfa CDU.

„V Evropě Německo oslabeno je a bude. Už od loňských parlamentních voleb vidíme, že evropská politika Německa je málo výrazná. Není schopná se probít k nějakému reformnímu kurzu – je opatrná, aby se vešla do mantinelů koalice. A to si myslím, že bude pokračovat. Bude ale záležet na novém vedení CDU a na tom, jak si bude představovat evropskou politiku. V každém případě se dá čekat další prohloubení jakési ‚mnohohlasosti‘ Německa, protože dokud vedla předsednictví CDU a kancléřství jedna osoba, bylo to samozřejmě jednodušší, než když bude vedle kancléřky druhý odlišný pohled z vedení strany,“ míní Handl.

Merkelová měla o Česko zájem

Blížící se odchod Angely Merkelové však v Evropě není vnímán stejně – zatímco Západu v čele s Francií a prezidentem Emmanuelem Macronem, který potřebuje protlačit reformu EU, konec Merkelové žádnou radost nepřinese, lídři některých zemí východní nebo jižní Evropy po ní uroní slzu jen stěží. „Pokud máte vedoucí roli, jako má Německo a jeho kancléřka, je samozřejmé, že se najdou země a vlády, které nejsou s tím, co Německo dělá, spokojené,“ říká pro německou televizi Deutsche Welle ředitel think-tanku European Policy Center Janis Emmanouilidis.

Pokud tedy Merkelová z čela Německa odejde, maďarský předseda vlády „Viktor Orbán nebo Jaroslav Kaczyński či polský premiér Mateusz Morawiecki ztratí část své agendy v personifikovaném nepříteli, kterého z Angely Merkelové udělali“, říká pro INFO.CZ Vít. Polsko, Maďarsko nebo Itálie v čele s vládou euroskeptického Hnutí pěti hvězd a protiimigrační Ligy však nejsou jediné evropské země, ze kterých se kritika na účet Merkelové často ozývá. Pozadu nezůstává ani Česko.

Odborníci však dlouhodobě upozorňují na to, že takový vztah, jaký má k Česku Merkelová, už další kancléř zřejmě mít nebude. Merkelová totiž pochází z východního Německa a v Praze také v 80. letech kvůli studiu nějaký čas pobývala, proto má k Česku blízký vztah a větší pochopení, než by měl politik vyrůstající v západním Německu.

„Myslím, že jsme měli mimořádnou možnost mít v čele Německa člověka, který měl o Česko vlastní zájem. Pro českou politiku to nyní bude znamenat, že bude muset německý zájem vyvolat vlastní aktivitou. Nechci říct, že je Německo úplně globální mocnost, ale hraje v úplně jiné váhové kategorii a řeší jak evropské, tak globální otázky,“ říká Handl s tím, že české priority se sice objevují „v radaru“ německé politiky, ale v úplně jiném měřítku, než velké státy a globální problémy.

„Jinými slovy pro každou německou politiku je hlavní, aby situace u nás byla stabilní a stát prosperoval, protože to znamená stabilitu, bezpečnost a prosperitu i pro Německo, ale všechno co jde za tento rámeček, musí být výraz

nějakého osobního zájmu – což byl případ paní Merkelové. Nyní to ale bude muset být výsledek aktivity české politiky a snahy získat spojence v rámci německého politického systému, protože tam takoví lidé jsou, ale už nejsou na takto vysokých pozicích. Bude to tedy pro českou politiku víc práce,“ vysvětluje odborník důvody, proč odchod Merkelové nebude pro Česko výhra.

V každém případě však bude záležet na tom, kdo Merkelovou v čele Německa v budoucnu nahradí, a právě od toho se podle oslovených odborníků bude odvíjet to, jaká éra po Merkelové bude. Žádný obrát v evropské politice se však zřejmě čekat nedá, i kdyby už u moci současná koalice stran CDU/CSU a SPD nebyla.

„Nevíme, jaké budou vize nástupce Merkelové, proto je těžké odhadovat, co čekat. Na druhou stranu ale bude platit, že Německo bude ve spolupráci s Francií nebo někým dalším vždy motorem evropské integrace a bude důležitým státem, který udává směr, to ale platí bez ohledu na to, jaký tam bude kancléř. Nečekám tedy žádný výrazný obrát, protože Německo má v oblasti evropské integrace dlouhodobou strategickou vizi, která není podřízená ideologickému složení vlád a ze které může mít Evropa užitek a prospěch,“ říká na závěr Kovář.

URL| <https://www.info.cz/clanek/37529/analyza-nemecko-prichazi-o-silneho-lidra-co-bude-konec-merkelove-znamenat-pro-eu-a-cesko>

Stát podporou obranného průmyslu pomáhá nejen ekonomice, ale i obraně státu

30.10.2018 businessinfo.cz str. 00

Firmám podává pomocnou ruku odbor průmyslové spolupráce Ministerstva obrany. Jeho úkolem je, aby se české podniky co nejvíce zapojovaly do zbraňových systémů, které nedokážeme kompletně vyvinout a vyrobit sami. „Vzhledem k tomu, že je z více než 90 procent závislý na exportu, podpora na zahraničních trzích je velmi podstatná i pro obranu našeho státu,“ říká ředitel odboru Tomáš Kopečný v rozhovoru pro speciální magazín Veletrh v Brně, který vydala ČTK v servisu Protext Speciál.

Odbor průmyslové spolupráce na ministerstvu obrany vznikl relativně nedávno, v roce 2014. Co bylo podnětem pro jeho vznik?

Především potřeba jasně vymezit a institucionalizovat státní podporu obranného průmyslu, který představuje velmi důležitý a specifický segment průmyslu, zejména co do jeho role v rámci obranyschopnosti země a také z hlediska povahy obchodních případů, jejich citlivosti a obecného důrazu na ochranu informací a duševního vlastnictví.

Jestliže si každý business si své know-how a obchodní informace chrání, v případě firem obranného průmyslu to platí z pochopitelných důvodů dvojnásob. V tomto segmentu se zároveň v mnoha teritoriích bez státní podpory při jednání neobejdou. Proto potřebují důvěryhodného partnera s jasně vymezenou rolí, u kterého budou jednak jejich obchodní informace v bezpečí, a který s nimi bude umět operovat v jejich prospěch na mezivládních jednáních, kam by se samy nemusely dostat.

A právě resort obrany a ve své době dedikovaná sekce s vlastním náměstkem se ukázaly jako ideální řešení. Za relativně krátkou dobu jsme si u firem i Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu vybudovali dobré jméno a renomé partnera, který plní slovo a snaží se efektivně pomáhat tam, kde je to v souladu se zahraničně-politickými zájmy České republiky.

Primární účel a důvod naší činnosti není ovšem zvyšování exportního objemu z důvodů finančního rozvoje českých firem, růstu zaměstnanosti a odvodu daní do státního rozpočtu. Pro MO jakožto ústřední orgán státní správy je klíčová perspektiva posilování obranyschopnosti země. Naš obranný průmysl vnímáme jako nedílnou součást obranyschopnosti země a klíč k bezpečnosti dodávek vojenského materiálu. A vzhledem k tomu, že je z více než 90 % závislý na exportu, podpora na zahraničních trzích je velmi podstatná i pro obranu našeho státu. Samotné exportní úspěchy ale nestačí. Aby byl celý ten systém skutečně efektivní, musí být naše podniky co nejvíce zapojovány do zbraňových systémů, které nedokážeme kompletně vyvinout a vyrobit sami.

Právě to je naše hlavní motivace a smysl – zajistit bezpečnost dodávek a schopnost naplňovat technologické požadavky naší armády z vlastních domácích zdrojů v maximální možné míře.

Tehdy šlo o součást samostatné Sekce průmyslové spolupráce a řízení organizací, to už neplatí, proč?

Je to častá otázka, kterou dostáváme, a je potřeba říct, že české firmy tuto změnu pochopitelně zaregistrovaly. Komentovat organizační změny v resortu mi nepřísluší. Lidé u nás ale zůstali a nadále se svěřené agendě věnují s maximálním úsilím a nasazením.

V popisu práce má odbor provádění expertní podpory obranného průmyslu ČR na zahraničních trzích a podporuje konkurenceschopnost a inovace obranného průmyslu. Co si pod tím mám představit? Jak se to děje v praxi?

Konkrétních aktivit a činností je celá řada, přehledně jsou shrnuté v naší Strategii vyzbrojování a podpory rozvoje obranného průmyslu do roku 2025. Jde zejména o realizaci zahraničních cest, často ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí v rámci projektů na podporu ekonomické diplomacie, tzv. PROPEDů. Těmi financujeme národní stánky na zbrojních veletrzích, logistické zajištění bilaterálních misí a jednání s partnerskou zemí i pořádání odborných seminářů a workshopů.

Vedeme jednání s našimi partnery na úrovni vlád a ministerstev, uzavíráme memoranda o spolupráci, poskytujeme vládní zastřešení, které je ve většině zemí světa pro tuto agendu naprosto zásadní, ne-li bezpodmínečně nutné. Téměř vždy s sebou bereme zástupce firem, aby měli možnost své produkty prezentovat přímo koncovým uživatelům. Z hlediska zahraničních trhů také rozjíždíme pilotní projekt tzv. obranně průmyslového diplomata, a to v Izraeli. Ten bude podporovat naše technologie na izraelském trhu a zároveň aktivně rozvíjet obranně-průmyslovou relaci s tímto naším klíčovým partnerem.

Z hlediska konkurenceschopnosti a inovací nám jde zejména o to, aby rostl technologický potenciál firem, aby se v České republice vyvíjela nová řešení a průmysl se posouval dál. Chceme-li, aby náš průmysl na takovémto trhu obstál a zároveň dokázal plnit požadavky české armády, musíme jej v tomto duchu i podporovat.

Byl by nějaký modelový příběh, na němž by se dala Vaše práce ukázat? Dal bych možná příběh nějaké prodeje (ALCA, Tatra), stejně jako ukazatel objemu: rapidní nárůst exportu vojenského materiálu, který mezi lety 2013 a 2016 činil téměř 250 %, přičemž rekordní objem exportu za rok 2016 měl celkovou hodnotu přibližně 18,6 miliard.

Těch je celá řada, prakticky neustále jsme v kontaktu s českými firmami a zjišťujeme, zda nepotřebují ve svých obchodních případech naši pomoc. Velice často ale firmy přichází samy a oslovují nás s konkrétními požadavky. Mezi ty větší a známější případy patří například obnova dodávek firmy TATRA TRUCKS na indický trh, který pro ni představuje největšího vojenského zákazníka na světě, úspěšné uzavření a realizace kontraktu na prodej letounů L-159 do Iráku či řada zakázek na generální opravy, servis a modernizace vrtulníků Mi-17 státním podnikem LOM Praha po celém světě.

To, jak naše činnost a spolupráce s průmyslem a dalšími partnery funguje, ukazují i statistiky. Mezi lety 2013 a 2016 došlo k nárůstu exportu vojenského materiálu o více než 240 %, což je ve světovém měřítku nevídané číslo, neboť celkové světové výdaje na zbrojení za tu samou dobu stouply jen o jednotky procent. Takto exponenciální růst samozřejmě není trvale udržitelný, což dokazuje i objem exportu za loňský rok, kdy celková částka „klesla“ na stále úctyhodných 15 miliard. Je to logické, neboť velké kontrakty, které ten strmý růst v uplynulých letech tzv. táhly, byly dokončeny.

Česká republika se díky těmto úspěchům v roce 2015 ocitla na celkové 17. pozici mezi světovými vojenskými exportéry a v rámci EU se řadí na 8.–9. příčku. Chceme výše?

Naší prioritní motivací není každoročně stoupat v tomto žebříčku, ale primárně udržovat a dále rozvíjet konkurenceschopnost českého obranného průmyslu. Zajistit, aby naše armáda měla možnost získávat technologie a produkty právě od našeho domácího průmyslu nikoliv kvůli protekcionismu, ale protože na to naše firmy budou mít. Jak jsem říkal na začátku rozhovoru – aby to bylo možné, potřebujeme podporovat jeho rozvoj a inovace, což jde samozřejmě ruku v ruce s úspěchem firem na zahraničních trzích a u komerčních zákazníků.

Co je předpokladem pro správné postupy Vašeho odboru, kde získáváte informace, co je třeba dělat?

Předně udržování maximální důvěry v našem vztahu s firmami. Postupem času jsme tyto procesy nastavili tak, že kromě individuálních konzultací a sezení pořádáme také hromadná jednání se zástupci firem i kolegů z MZV, kde společně plánujeme teritoriální priority pro další roky, získáváme zpětnou vazbu k realizovaným akcím a firmy mohou klást dotazy jak nám, tak kolegům z MZV zodpovědným za zahraniční politiku ČR vůči diskutovaným teritoriím, a to včetně jejich licenčních aspektů.

Když víme, kde mají firmy své priority, můžeme sestavit žebříček těch nejžádanějších teritorií. Tato data poté se výrazně promítnou do podoby, jak budou naše aktivity v dalším roce vypadat. Samozřejmě při určování těchto priorit úzce spolupracujeme s dalšími součástmi resortu obrany, s dalšími ministerstvy i agenturami. Moji

kolegové zpracovávají teritoriální i technologické analýzy, které nám v kombinaci s informacemi od firem výrazně zpřesňují celkový obrázek o zahraničních trzích a možnostech.

Důležité poselství pro firmy je to, že u nás mají všichni dveře otevřené a není problém si zažádat o konzultaci a sejít se se mnou nebo mými kolegy a promluvit do toho, kde, co a jak bychom pro ně měli dělat.

Jste v častém kontaktu se zahraničními kolegy?

Se zahraničními kolegy jsme v kontaktu téměř denně – ať už díky realizaci bilaterálních akcí v zahraničí či u nás, skrze pravidelná setkávání v rámci NATO, EU či dalších organizací a také v rámci technologických dnů, které pořádáme pro naše vojáky. Intenzivní dialog vedeme s evropskými zeměmi, ale i s celou řadou asijských, blízkovýchodních a afrických států. Když se s někým pravidelně alespoň jednou do roka setkáváte na zbrojních veletrzích či společných jednáních, ty vztahy jsou pak založené na relativně velké otevřenosti a důvěře, stejně jako na pochopení, co ten druhý potřebuje, co může a kde jsou jeho limity. Myslím, že i díky tomu dokážeme vést velmi přínosná jednání jak pro podporu průmyslu, tak samotný rozvoj bilaterálních politických vazeb.

Kolik lidí máte vlastně v týmu?

Personální obsazenost našeho odboru je momentálně méně než 20 lidí, z nichž přibližně polovina se věnuje zahraniční spolupráci a polovina výzkumu a vývoji. To pochopitelně není ideální. Snažíme se přesto v rámci možností udržovat vysokou kvalitu naší práce a postupně doplňovat personál.

Opakovaně se Váš odbor účastní za MO strojírenského veletrhu v Brně, v čem je pro MO tato akce zajímavá?

MSV představuje ideální kombinaci akce, kde je prostor věnován jak samotným výrobním schopnostem, tak exportním aktivitám. Díky společnému projektu MZV, MPO, MO a dalších agentur a institucí jsme na akci přítomni v rámci tzv. Exportního domu, kde pořádáme společné semináře a akce pro zástupce průmyslu a zároveň přibližujeme naše aktivity odborné i laické veřejnosti. Jde o unikátní příležitost potkat nové hráče na trhu, o kterých ještě nemusíme vědět a samozřejmě prodiskutovat s našimi partnery celou řadu témat, na která není během roku tolik času.

Zároveň letos opět ukážeme veřejnosti několik kusů vojenské techniky AČR. Loni se nám to velmi osvědčilo a podle pozitivních ohlasů soudím, že to pomáhá návštěvníky správně naladit na naši agendu.

Jak dlouho se účast na tomto veletrhu připravuje?

V kontextu jiných akcí to není příliš náročné, účastníme se koordinačních schůzek a připravujeme svá vystoupení, důležité je hlavně být na místě a aktivně participovat.

Mezi Vaše priority patří rovněž agenda obranného výzkumu a vývoje (VaV), co je jejím cílem a jak ho chcete dosáhnout?

Náš odbor skrze oddělení výzkumu a vývoje zodpovídá především za řízení a kontrolu jednotlivých projektů a je poskytovatelem finančních prostředků. Naši lidé sedí v resortní radě pro vědu a výzkum, podílí se na schvalování projektů a následně prostřednictvím projektových manažerů kontrolují průběh plnění jednotlivých výzkumných a vývojových projektů.

Je potřeba si uvědomit, že jsme v podstatě jakousi servisní složkou, návrhy projektů podávají koncoví uživatelé výsledků na generálním štábu AČR.

K oblasti VaV přistupujeme kromě této administrativně-kontrolní části také s vědomím, že jde o ideální nástroj pro stimulaci inovací a rozvoje vědecko-výzkumných kapacit v oblasti obrany v ČR. Naší snahou je, aby ze strany uživatele přicházely zajímavé, smysluplné a realizovatelné projekty s vysokou přidanou hodnotou. Ty pak umožní české průmyslové, ale i akademické základně další rozvoj a potenciál pro zvýšení konkurenceschopnosti.

Zároveň také usilujeme o to, aby se o řešení těchto projektů mohly ucházet i české firmy společně se svými zahraničními partnery, což by výrazně zvýšilo možnosti a opět představovalo win-win řešení pro nás, armádu i průmysl. Zkušenost skutečného mezinárodního výzkumu a vývoje v oblasti obrany nám totiž chybí.

Podpoře (nejen) českých podniků mají sloužit nové evropské iniciativy EDF a EDIDP, o co v nich jde a čím jsou zajímavé?

Evropský obranný fond (EDF) je nástroj pro podporu společného výzkumu, vývoje a pořízování obranných schopností členskými státy EU prostřednictvím potřebných pobídek v každé fázi průmyslového cyklu. Zároveň jde o nástroj k prohloubení spolupráce členských států na úrovni EU v oblasti obrany a podpory konkurenceschopnosti evropského obranného průmyslu. Významnou částí je podpora vytváření přeshraničních výzkumných a vývojových projektů v oblasti obrany s důrazem na podporu malých a středních podniků a se zaměřením na rozvoj klíčových schopností pro zajištění strategické autonomie EU. Určování potřeby stanovování priorit, a to i z hlediska investičních rozhodnutí, zůstává i nadále v pravomoci členských států.

Program rozvoje evropského obranného průmyslu (EDIDP) je pak pro období do roku 2020 jedním ze dvou tzv. oken EDF, zaměřeným na vývoj a schopnosti. Druhé okno EDF pak tvoří podpora obranného výzkumu. Hlavní

přidaná hodnota EDF, respektive EDIDP tkví v možnosti získat unijní kofinancování nejvíce nákladných fází vývoje obranných technologií. Značná výhoda a zároveň výzva spočívá ve sdílení nákladů, know-how či nejlepší praxe mezi účastníky se subjekty v rámci vytvoření společného konsorcia. Díky tomu bude možné realizovat projekty, které by jednotlivé subjekty samy o sobě nebyly schopné uskutečnit.

Členské státy EU budou na počátku příštího roku vyzvány k podávání projektů, na kterých již nyní společnosti v kooperaci s vládami usilovně pracují. Česká republika zatím připravuje třináct projektů, které se týkají například vývoje výcvikového proudového letounu, bezpilotních prostředků či aplikace laserových technologií v oblasti obrany.

Jaké úkoly Vás čekají ještě do konce tohoto roku?

Vedle MSV to bude například účast na veletrhu Future Forces Forum v Praze, kteréhož je MO ČR partnerem, dále nás čeká ještě několik zahraničních cest i návštěv, zejména plánovaná cesta pana ministra do Indonésie na veletrh INDODFENCE, kde máme velký národní stánek a vysokou účast českých firem. Nudit se rozhodně nebudeme.

Tomáš Kopečný

Vystudoval Karlovu univerzitu, **Fakultu sociálních věd** a Filozofickou fakultu. Působil v projektu Paměť národa, Post Bellum. Byl poradcem prvního náměstka ministra obrany pro Afriku, po stáži v NATO se stal poradcem náměstka pro zahraniční spolupráci obranného průmyslu a vědy. Následně zastával pozici vedoucího oddělení mezinárodní obranně-průmyslové spolupráce. Od listopadu 2016 řídí odbor průmyslové spolupráce. Hovoří anglicky, francouzsky a rusky.

Zdroj: PROTEXT ČTK/České noviny.cz

URL| <https://www.businessinfo.cz/cs/clanky/stat-podporou-obranneho-prumyslu-pomaha-nejen-ekonomice-ale-i-obrane-statu-115593.html>

Rozhovor s nově nastupujícím primátorem Prahy Zdeňkem Hřibem

30.10.2018 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Vladimír KROC, moderátor

Ve druhé polovině listopadu by se mělo poprvé sejít nové zastupitelstvo hlavního města Prahy. To definitivně potvrdí programové prohlášení a vznik koalice, která po složitých jednáních dohodla, že pražský magistrát povede Pirát Zdeněk Hřib. Lídři zbylých dvou uskupení Jan Čížinský z hnutí Praha sobě a Jiří Pospíšil z TOP 09 nebudou v radě a povedou zastupitelské kluby. Nad jejich absencí v radě vyjádřili překvapení zástupci opozičních ODS a ANO. Podle politologa Petra Jüptnera může jít o problém. Zástupci koalice tvrdí, že šéfové klubu budou hrát větší roli než dosud. Naším hostem je nově nastupující primátor Prahy Zdeněk Hřib, dobrý den.

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak jste daleko s programovým prohlášením?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak za mě už zbývá jenom přiřadit ty programové body jako odpovědnost jednotlivým členům nebo /nesrozumitelné/ jednotlivých členů budoucí rady tak, aby bylo jasné, kdo má za co odpovědnost a na nic se v průběhu těch 4 let nezapomnělo.

Vladimír KROC, moderátor

Co jsou hlavní body?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak hlavní body vyplývají z toho, v jakém stavu Prahu přebíráme, to znamená, samozřejmě se budeme zabývat otázkami zlepšení investic do dopravy, opravami a údržbou městského majetku, například mostů, samozřejmě chtěli bychom, aby došlo také na rozvoj digitálních služeb pro občany a ztransparentnění provozu magistrátu.

Vladimír KROC, moderátor

Jak byste chtěl, aby se lišil váš styl vládnutí od toho, jak se chovala předchozí pražská vláda?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

No, myslím, že ten rozdíl bude markantní, protože mám úplně jiné výchozí předpoklady. Máme tady program, na kterém jsme se shodli s koaličními partnery, takže to už je, myslím si, první velký rozdíl oproti té dosluhující koalici, která vlastně neměla z mého pohledu to jednoznačnou sdílenou vizi Prahy. A druhý rozdíl je, že máme v radě nominované nyní skutečné odborníky, kteří jsou profesionálové v těch oblastech, v těch gescích, které by měli v radě hlavního města zastávat.

Vladimír KROC, moderátor

Než se dostaneme ke konkrétním bodům, ještě k tomu, jak vlastně koalice vznikla, nebylo by bývalo férové dopřát ODS, která v Praze volby vyhrála, šanci sestavit koalici?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak my jsme v podstatě od počátku říkali, že preferujeme tyto tři subjekty, tuto koalici s těmito koaličními partnery, a to proto, protože jsme věděli, že v momentě, kdybychom tu koalici skládali jinak, tak bychom nepochybně museli dělat mnohem větší programové ústupky. A protože zásadní pro nás bylo plnění programu, pak jsme pochopitelně šáhli po té variantě, která to umožňuje nejlépe.

Vladimír KROC, moderátor

A proč vám, jako Pirátům, tolik šlo o post primátora?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak to vyplývalo pouze z toho, že Piráti z těch tří uskupení, která se podílejí nebo měla by podílet na té koaliční vládě v Praze, získali nejvyšší počet hlasů ve volbách. Pochopitelně, když by Piráti sestavovali jinou koalici nebo se účastnili jiné koalice, ve které by nezískali nejvyšší počet hlasů ve volbách z těch tří, tak by pochopitelně neusilovali o post primátora.

Vladimír KROC, moderátor

Neznervózňuje vás to, že jak Jiří Pospíšil, tak jak Čížinský zůstávají v ně radě, jakoby od ní dávali ruce pryč, tak to může zvnějšku vypadat. Alexandra Udženija z ODS označila jejich rozhodnutí dokonce za zbabělost.

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Já myslím, že oba pánové nedocházejí z pražské komunální politiky. Já předpokládám, že budou nadále Praze pomáhat, pouze na jiných úrovních, samozřejmě není tajné, že Praze nyní utíkají významné peníze z evropských fondů, protože se nepodaří splnit podmínky čerpání například u metra D, takže bude nutné ten, nějakým způsobem vyjednat změnu podmínek toho programu. A tady si myslím, že například by nám mohl v tom určité pomoci nějakým způsobem pan předseda Pospíšil a podobně. Není tajemstvím, že vážně momentálně komunikace magistrátu a městských částí, A tam předpokládám naopak, že nám pomůže svými znalostmi a zkušenostmi pan, pan starosta Čížinský.

Vladimír KROC, moderátor

Jak už jsem řek v úvodu, oba tedy povedou zastupitelské kluby, podle ředitele Institutu politologických studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petra Jüptnera může právě absence obou lídrů v radě koalici destabilizovat, protože vám bude ve vedení metropole chybět adekvátně silná politická protiváha. Uvědomujete si tu zodpovědnost?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak já si tróufnu tvrdit, že v té radě budou nejenom odborníci, ale bude tam také Hana Marvanová, která je samozřejmě také odbornicí na to, na co je momentálně nominovaná, tedy oblast legislativy a veřejné správy. Nicméně tróufnu si tvrdit, že paní doktorka Marvanová rozhodně není nějak jakoby nezkušenou političkou nebo nedostatečnou politickou protiváhou.

Vladimír KROC, moderátor

Ještě se zeptám, nebojíte se toho, že jste se vyhoupl poměrně vysoko, prakticky bez větších politických zkušeností?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak co se týče tohoto, já mám zkušenosti s pražskou komunální politikou, já vnímám i výsledky a já jsem se podílel například na té záchraně Nemocnice Na Františku před to skrytou a pro město nevýhodnou privatizací. Tam vlastně došlo k tomu, že víc subjektů se domluvílo, odhodilo svoji stranickost, vtáhli jsme do toho ten občanský sektor a díky tomu jsme vlastně byli úspěšní. A tróufnu si tvrdit, že i tohle je to, co je nutné udělat na magistrátu.

Vladimír KROC, moderátor

N našem dnešním hostem je Zdeněk Hřib za Piráty. O koho se budete jako budoucí primátor tedy opírat především. Dosavadní pirátský zastupitel Adam Zábranský se bude starat o bydlení a otevřenost radnice. Další váš stranický kolega Vít Šimral bude mít na starosti školství a sport. Vy se chcete soustředit zejména na která témata, myslím vy osobně.

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Já osobně budu mít na starosti gesci informačních technologií, což je záležitost, které já jsem se dlouhodobě věnoval, já mám 16 let zkušeností s informačními systémy veřejné správy, nejenom ve zdravotnictví, ale také v oblasti třeba celní problematiky nebo veterinární správy. Dále pode mě budou spadat evropské fondy, to je gesce, která přirozeně spadá pod primátora, stejně jako zahraniční vztahy nebo vnější a vnitřní vztahy. Takže to jsou záležitosti, kterým já se budu věnovat.

Vladimír KROC, moderátor

Praha zaostává v inovacích za evropským průměrem. Lépe je na tom v tomto ohledu třeba i Bratislava. Hodláte s tím, předpokládám, že řeknete, že s tím hodláte něco dělat, ale jak?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak ta gesce inovací podpory a podnikání bude spadat pod našeho budoucího radního Víta Šimrala, který bude mít na starosti vlastně i to školství a vědu a výzkum. To znamená, myslím si, že je dobrá ta integrace na této ose právě z toho důvodu, že to je to, odkud ty inovace musí vycházet, ze vzdělání, vědy a výzkumu. Takže já myslím, že je to dobře, že jsme tyto gesce integrovali pod jednoho radního, stejně jako jsme integrovali gesce například zdravotní a sociální pod jednu radní, pod paní Milenu Johnovou z Prahy sobě, protože to je také záležitost, kde ten dlouhodobý resortismus na úrovni celonárodní vlastně vede k tomu, že na tom pomezí té zdravotně sociálně péče, jako třeba v dlouhodobé péči tam prostě dochází k třenicím a ten systém je velice nepřátelský k těm uživatelům, kteří potřebují ty služby v tom okamžiku čerpat.

Vladimír KROC, moderátor

Když mluvíte o školství, Piráti se chtějí zaměřit na zvýšení peněz na platy učitelů. To lze v rámci města?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak město už nyní přispívá ne úplně malou částkou na určité navýšení platů pro učitele, je to dáno tím, že tady v metropoli máme přece jenom trochu vyšší náklady na živobytí, ale ty platy učitelů jsou prostě celostátně stejné díky tabulkám. To znamená, to je nějaký způsob, kterým Praha vlastně kompenzuje tuhle záležitost. A s ohledem na to, že ty nůžky se víc rozevírají, tak je prostě nutné tenhle mechanismus využít více.

Vladimír KROC, moderátor

Mluvíme o tom, že se chystáte tedy na post primátora, na novou funkci. Je o co stát, když zvážíte, v jakém stavu je v pražská infrastruktura, vy už jste se o tom v úvodu zmínil, soudě třeba podle kondice pražských mostů, jak si mapujete ten současný stav?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak ten současný stav samozřejmě dobrý není, ale já bych rád zdůraznil, že to nelze vnímat čistě jenom jako vinu toho vedení, které nyní končí, to je záležitost dlouhodobá, že se tady město nestaralo o majetek vlastně městský. Když se podíváte například na ten Libeňský most, tak ten byl otevřen u příležitosti 10. výročí založení Československé republiky.

Vladimír KROC, moderátor

Ted' to bylo 90 let.

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Je to 90 let skutečně a za tu dobu na něj vlastně nikdo nesáhl, neudělal na něm žádnou opravdu, jediné, co se na něm udělalo, byla ta studie Kloknerova ústavu, kterou tedy, vlastně ta se řešila v průběhu toho předchozího volebního období. To znamená, ten problém je skutečně dlouhodobý. A je nutné ho řešit co nejdříve.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, ale na tom se jistě shodneme úplně všichni, ale jak?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak u toho Libeňského mostu máme v plánu jeho, řekl bych, radikální opravdu, ta studie Kloknerova ústavu nám dala jasný návod, jak to opravit, ten most, se zachováním těch cenných prvků, architektonicky cenných prvků, a jediné, co zbývá vyřešit, je vlastně ten, ta náhradní, to náhradní řešení dopravy. Tady by bylo optimální, aby se

to řešilo vlastně tím novým takzvaně Rohanským mostem, to znamená mostem mez Karlínem a Holešovicemi. Tam se už připravuje studie, která by měla určit optimální umístění toho mostu, a předpokládám, že bychom určitě mohli zvládnout vysoutěžit architektonickou podobu toho mostu v architektonické soutěži a případně dokumentaci na jeho provedení. Uvidíme, jak rychle to půjde. Dokončení stavby určitě nepředpokládám v tomto volebním období, ale v tuto chvíli to u toho Libeňského mostu není až tak kritické, ten je v tom stabilizované stavu, ale samozřejmě je nutné to urgentně řešit.

Vladimír KROC, moderátor

No právě, a vracím se k té otázce, jestli je o co stát, ve chvíli, kdy se tady zavírají mosty prakticky přes noc, protože se ukáže, že jsou v havarijním stavu, teď mluvím třeba o tom mostu na Vltavské a, jak víme, těch podobných mostů je několik desítek v Praze, včetně třeba Barrandovského, který opravdu, nebo které ty mosty nejsou v dobré kondici, čili, jak na toto jste připraveni a jak třeba krajní řešení, kdyby se najednou ukázalo, že takových staveb je víc a musí se to okamžitě řešit. Kudy na to, aby vlastně nezkolabovala doprava v hlavním městě?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak víme, že těch staveb, těch mostů v havarijním stavu je víc, jak na to, to je poměrně jednoduché, musí tady existovat jasný plán oprav a údržby těch mostů tak, aby bylo možné předcházet těm neočekávaným událostem, které mají ten dopad na dopravu v Praze naprosto zásadní. Samozřejmě součástí toho je i budování nějakých, řekněme, třeba náhradních tras, mám namysli teď například tu propojku pro tramvaje přes horní část Václavského náměstí, která právě má potenciál pomoci s řešením těch problémů, které se tady stávají opakovaně jako prasklá kolej ve Spálené, to je záležitost, která samozřejmě dokáže zaseknout tu tramvajovou dopravu v centru na dlouhou dobu a to je špatně. To znamená, například ta propojka na horním konci Václavského náměstí, která, si myslím, by mohla být dokončena tak zhruba za ty 4 roky, tak to je třeba záležitost, která vlastně funguje i jako určitá prevence dopadů tady těch neočekávaných událostí.

Vladimír KROC, moderátor

Chystáte se nějak řešit personálně situaci v pražském dopravním podniku, který řídí Martin Gillar, ale přezdívku "Generál" má externí právník Květoslav Hlína, blízký Agrofertu. Údajně uplatňuje mnohem větší vliv podniků než mu z jeho pozice přísluší. Jak na to hledíte?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak oblast dopravy bude spadat pod náměstka pro dopravu Adama Scheinherra z hnutí, pardon, z Prahy sobě, takže určitě veškeré kroky, které se budou dít tady v té záležitosti, tak budu samozřejmě koordinovat s ním, nebo já čekám, že on bude tím primárním iniciátorem. Myslím, že to, na čem jsme dosáhli shodu, je, že tady v těch městských firmách by bylo vhodné provést audit toho, jak si ty podniky aktuálně stojí. A samozřejmě, o co usilujeme, také je řešení těch trafik v městských firmách, to znamená to, aby v těch představenstvech seděli skuteční manažeři a ty odměny za dozorčí rady, aby byly přiměřené tomu, co ta dozorčí rada dělá, aby byly nějaké přiměřené počty těch členů dozorčích rad, například dopravní podnik má poměrně velkou tu dozorčí radu, takže i tady tahle ta záležitost by měla být v nějakém velice blízkém horizontu řešena.

Vladimír KROC, moderátor

Všechny strany koalice se shodly na tom, že ve vedení městských společností nemají být politici, to jinými slovy říkám to, co jste teď řekl. Čili, chystáte nějaké velké personální změny?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

No, tak Piráti dělají otevřená výběrová řízení, do těch dozorčích rad, to se tedy vztahuje na Piráty, co se týče nominací těch našich koaličních partnerů, tak to je jejich záležitostí, jak k tomu přistoupí, ale určitě chceme nějakým způsobem profesionalizovat a mít odborníky v těch dozorčích radách. A pochopitelně chceme i

přezkoumat otázku toho takzvaného superholdingu, respektive koncernového řízení těch městských podniků, které vlastně umožní efektivnější řízení a určité úspory také na straně těch podniků.

Vladimír KROC, moderátor

Já se ještě vrátím k té předchozí otázce, protože vy jste se mi vyhnul v odpovědi, jste seznámen s tím stavem a hodláte s tím něco řešit a nebo je v pořádku, že někdo, kdo má jenom postavení externího právníka, pravděpodobně ovlivňuje dění v Dopravním podniku hlavního města Prahy?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak jak jsem zmiňoval, zásadní odpovědnost za dopravu bude mít zástupce Prahy sobě, takže já čekám, že oni přinesou iniciativu k řešení tady těch záležitostí.

Vladimír KROC, moderátor

A vy byste ji podpořil?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

V intencích toho koaličního programu, který obsahuje ty záležitosti, které jsem zmiňoval.

Vladimír KROC, moderátor

Naším dnešním hostem je Zdeněk Hřib, budoucí primátor hlavního města Prahy. Teď se teprve rozhlížíte, těch témat, kterých, která vás čekají, je spousta, třeba pražský magistrát se chystá zrušit některá stanoviště pro vozy taxislužby a přeměně je na místě dobíjecích stanic pro sdílené elektromobily, to je ten současný plán. Budete to podporovat?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak co se týče obecně podpory, podpory elektromobily v Praze, tak ta je samozřejmě žádoucí, to je záležitost, kdy my musíme posunout Prahu do tohoto tisíciletí, v zahraničí je poměrně běžné to, že na ulici můžete nabíjet ten elektromobil. Pochopitelně tady je otázka, kterým směrem se bude ubírat ten vývoj v oblasti baterií, třeba tady těch systémů, která, což může možná i brzy udělat, udělat třeba tenhle postup nabíjení na ulici, tu záležitost /nesrozumitelné/, anebo právě naopak. A pochopitelně je tam nutné myslet na to, že ty posty pro nabíjení se nedají postavit úplně všude, protože je to otázka dostupnosti té elektřiny a to nejde řešit tak, že tam dotáhnete prodlužku na 220, pokud se bavíme o tom nabíjení na ulici, takže těch, těch faktorů, kde lze umístit ty nabíjecí místa, tam hraje roli více, ale Praha skutečně by měla podporovat ty alternativní, nebo možná bych měl spíš říct moderní způsoby dopravy ve městě a elektromobilita k nim určitě patří.

Vladimír KROC, moderátor

Jak se díváte na carsharing, mohl by se v budoucnu stát alternativou městské hromadné dopravy, taxíku nebo služby typu Uber?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak tam je otázka toho legislativního pojetí a to je záležitost, po které Piráti volají dlouhodobě a iniciují v tomhle ohledu návrhy ve sněmovně. To jasné, jasné vymezení toho, co je vlastně ta sdílená ekonomika, versus to, co je normální podnikání. Já samozřejmě jsem zaregistroval například jednu z těch, jednu z těch firem, která momentálně realizuje v Praze ten provoz aut, který jsou na elektřinu, malé žluté autíčka, to tedy není jako jednoznačně sdílená ekonomika, řidiče si tam děláte sám, a to je záležitost, která určitě si myslím, že má budoucnost, protože pochopitelně tímhle lze snížit třeba objem té dopravy v klidu, tedy využití těch parkovacích stání v centru a to je určitě žádoucí.

Vladimír KROC, moderátor

Teď mě napadlo, jestli už jste vyzkoušel ty populární koloběžky, které teď jsou všude po Praze?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak co se týče těch koloběžek, které jsou nyní používány, tak jejich problém spočívá samozřejmě v tom, že oni vlastně jsou vlastně ty, který jsou používány, tady jsou vlastně pro Prahu nevhodné, a to proto, protože vlastně tak, jak jsou konstruovány, ta velikost jejich kol a podobně, neumožňuje jejich provoz v podstatě v souladu s platnou legislativou, protože byste s tím měl jezdit po silnici nebo po cyklostezkách. A na té dlažbě v centru v pražských silnicích pochopitelně s tím vlastně neprojedete, takže proto ti lidé tím jezdí po chodníku, což je samozřejmě nelegální, takže to je jakoby ten základní jejich problém, řekl bych.

Vladimír KROC, moderátor

Budete se snažit podporovat cyklistku v hlavním městě rozšiřováním cyklostezek a podobně?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Za mě určitě ano, protože to úzce souvisí s tím, jakým způsobem potom mohou být využívány vlastně i tady ty moderní způsoby přepravy, například typu těch elektrických koloběžek, které, jak jsem zmiňoval, vlastně nejsou stavěné na ten pražský provoz, ty, co dneska v Praze vidíme. A podpora vlastně těch vyhrazených cyklostezek je jeden ze způsobů, jak umožnit legální rozvoj tady těch metod dopravy moderních ve městě. A pochopitelně by to mělo být tak, aby to nebylo na úkor jiných způsobů dopravy v Praze.

Vladimír KROC, moderátor

Jak chápete koncept Smart Cities?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak Smart Cities pro mě znamená například signál v metru, nebo okamžitá informace o zpoždění tramvaje, nebo třeba aplikace, která mě bude navigovat na volné parkovací místo. Jsou to prostě řešení, která nějakým způsobem pomocí moderních technologií usnadňují život člověka ve městě, ale pochopitelně s vědomím toho, že ne všechny problémy moderních metropolí mají to jádro řešení v informačních a komunikačních technologiích.

Vladimír KROC, moderátor

A v tomhle směru budete se inspirovat někde v zahraničí, máte vlastně obraz nějakého města, kde by se dalo snadno čerpat taková inspirace?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak my jsme už před volbami se vydávali za inspirací evropský velkoměst, pochopitelně v rovině Smart Cities a informačně-komunikačních technologií je jedním z těch vzorů Barcelona, kde si myslím, že té inspirace najdeme více než hodně. Oni například vynakládají 80 % rozpočtu na IT. Vynakládají na projekty založené na open source, založené na otevřeném zdrojovém kódu, takže vlastně tam nedochází k tomu, že by je mohl vydírat jeden nebo několik málo dodavatelů a díky tomu jsou schopni efektivně alokovat ty finanční prostředky. A díky tomu se tam vlastně i teď v listopadu pořádá to Smart Cities Expo, tedy velký kongres zaměřený právě na oblast těch Smart Cities. A to je záležitost, kde právě my bychom měli tu Prahu posunout dál tak, aby i tady sem k nám jezdili v budoucnu se lidé dívat na to, jak se to má správně dělat.

Vladimír KROC, moderátor

Ještě jedno téma. Vy chcete nebo předsevzali jste si zefektivnit fungování úřadu, myslím magistrátu. Jak? Jakým způsobem?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak to opět také souvisí hodně s informačními technologiemi, které musí pochopitelně především poskytovat vysokou přidanou hodnotu občanům, lidem, to znamená, tady jde především o tvorbu těch digitálních služeb, které budou sloužit těm občanům. A to primárně jakoby přímo. To znamená, my plánujeme nějaký pražský portál, kde si bude moc člověk vyřídit všechny své záležitosti s městem, zaplatit poplatek za psa, požádat o zábor pro zahrádku, pokud vlastní hospodu nebo přihlásit dítě do školky, ale pochopitelně jde i o zlepšení vnitřního fungování těch informačních technologií na magistrátu, protože ti úředníci nesmí být, strávit prostě většinu času tím, že budou přepisovat informace z jednoho informačního systému do druhého, tak jak se to často děje nyní. A pochopitelně potřebujeme i třeba digitalizovat stavební řízení už jenom proto, abychom měli podrobný přehled, kde vlastně dochází v tom procesu ke zdržení. Takže ty informační technologie mohou pomoci lidem jak těm, kteří je, řekněme, ovládají více a chtějí vyřizovat ty záležitosti z pohodlí domova. Tak i těm lidem, kteří chtějí přijít vlastně na ten úřad jenom jednou, a potom chtějí, aby už ty úřady obíhala ta data za ně a nemuseli oni dělat tu rychlou spojku mezi úřady.

Vladimír KROC, moderátor

Podle aktuální zprávy na pražském magistrátu bude opět jeden velký investiční odbor, který vznikne sloučením odborů strategických investic a technické vybavenosti, dnes o tom rozhodla dosluhující pražská rada. Je to tak správně?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak určitě to rozdělení vlastně těch odborů, tady těchto konkrétních bylo dříve spíše umělé a vlastně dochází k tomu, co v podstatě logicky mělo být na magistrátu vždycky, to znamená, že ty investice měly být všechny v jednom odboru, který je schopen je efektivně realizovat.

Vladimír KROC, moderátor

Kdy fakticky převezmete funkci?

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Tak to nezáleží úplně na mně, to záleží na tom, kdy bude provedena volba členů nové rady. Aktuálně předpokládaný termín je 22. listopadu. Nicméně já už teď se nějakým způsobem podrobně seznamuji s určitými záležitostmi, které jsme samozřejmě měli načtené už před volbami. Ale teď to jde víc do hloubky.

Vladimír KROC, moderátor

Naším hostem byl příští primátor hlavního města Praha Zdeněk Hřib za Piráty. Děkuju, na shledanou.

Zdeněk HŘIB, nově nastupující primátor Prahy /Piráti/

Děkuji, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Příjemný poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.

Jak se dělá královský marketing?

29.10.2018 ČT 24 str. 09 21:31 Horizont

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

K popularitě panovnického rodu teď podrobněji s Denisou Hejlovou, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V čem spočívá tajemství popularity, specificky právě královského rodu Windsorů?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Dobry večer. Tak zajisté je to i v tom, že tento rod vládne velmi dlouho a zejména královna Alžběta se stala díky své dlouhé vládě velmi známou. Je to ale také tím, že tato rodina jaksi sdílí se světem své strasti i radosti nejenom politické, ale i ty rodinné. Jejich příběhy jsou veřejnosti dobře známé.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Vy už jste to zmínila, královna Alžběta je na trůně dlouhou dobu, konkrétně už 66. rokem. Jak se v posledních dekadách vlastně vyvíjí podpora její rodiny mezi Brity?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Zůstává poměrně vysoká stále. Britskou královskou rodinu podporuje kolem 70 % Britů. Co je ale zajímavé, je, že ta podpora teď poněkud přeskočila jednu generaci. Princ Charles i se svou druhou manželkou Camillou je vnímají méně populárně, než jeho synové, oba dva princové. Jak Harry, tak princ William. Ti mají oblibu u veřejnosti přes 80 %. Zatímco princ Charles pouze kolem 50 %.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

A řekla byste obecně, jak v Británii, tak také v Evropě, kde stále ještě je, nepletu-li se, dvanáct monarchií, že ta podpora je spíše mezi lidmi, které zajímají skandály, svatby princů a princezen? A nebo naopak mezi lidmi, kteří vidí v těch monarchiích jakési přetrvávání konzervativních hodnot a jakousi kontinuitu těch jednotlivých monarchií?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Určitě ta britská monarchie je spojená velmi výrazně, a to jak doma, tak i v zahraničí, s pokračováním určité tradice. Na druhou stranu i Britové přiznávají, že v podstatě nevědí, kdyby neměli monarchii, zda by jim vládl někdo lepší než je královna nebo britská královská rodina. Co je také důležité říci, je to, že ti členové královské rodiny se povětšinou věnují bohubým činnostem, jako je charita, zájem o ekologii, vzdělávání a umožňují i určité, určitý vývoj ve vnímání té rodiny. Není to pouze zkostnatělé. I ta britská jejich pravidla se vyvíjejí. Je tam určitá autenticita. Například Kate Middleton začala fotit své vlastní fotky svých dětí, které poskytla médiím. Takže i tato jaksi pomalá, ale přece jen modernizace pomáhá udržovat ten kontakt s tím běžným životem Britů i zahraniční veřejnosti. Co je také dobré zmínit, je to, že celá řada Britů, dokonce až jedna třetina Britů, se ve svém životě někdy s královnou osobně potkala. Ne sice třeba na přímé audienci, ale viděli ji na vlastní oči. A to je také velmi důležité, tento zážitek bývá silný. My si ho nyní připomínáme i třeba v tom, že podobně konal i náš první prezident Masaryk, který také hodně dbal na to, aby se přímo stýkal s lidmi.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

To byla Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace na **Fakultě sociálních věd**, díky moc.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Na shledanou.

Šéf StartupYardu: Věřím v jednorozce z naší české stáje

29.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: StartupYard, investice, Startup, ČR, FinTech

V Česku je několik firem, které mají šanci stát se jednorozcem, tedy firmou, která má miliardové ohodnocení. Serveru Roklen24 to řekl ředitel StartupYardu Cedric Maloux, který věří, že by to mohla být právě firma z jeho české stáje. StartupYard, největší akcelerátor ve střední a východní Evropě, již zítra představí jména a strategie sedmi vybraných startupů ze sedmi zemí a tří kontinentů, které se zúčastní desátého akceleračního kola.

„Když se podívám na naše portfolio, tak firmy jako Rossum nebo Neuron Soundware již udělaly první kroky k tomu, aby se staly jednorozci. Ale to nestačí. Potřebujete schopný management, který bude konat a růst. Bude stát před novými problémy, při řízení lidí,“ uvedl Maloux.

V Česku je podle něj mnoho pracovitých a technicky založených lidí. Ti se ale najdou všude. Česko má nevýhodu v tom, že je příliš malé. Je tak těžší globálně uspět. Na druhou stranu je to pro české firmy výzva.

Maloux připomněl úspěšné podnikatele, jako je například bývalý šéf technologického gigantu Apple Steve Jobs, kteří začínali s podnikáním v garáži. „Je inspirativní vidět, co dělají a jaký celosvětový dopad to má. Na firmě Apple je zajímavé, jak se znovu a znovu a znovu dokáže vyvíjet. Apple přitom zažil několik selhání. AppStore je dnes zřejmě největší e-shop. Prodává hardware nebo operační systém. Pro mě je to jedna z nejzajímavějších firem,“ uvedl Maloux.

Šéf StartupYardu také upozornil na to, že většina fintechnických firem zanikne, což je důležité si uvědomit. Řeší specifický problém, ale na rozdíl od bank nemají dvě věci, a to kapitál a zákazníky. Banky mají na rozdíl od fintechnických firem cash snad navždy. Ačkoliv jsou regulované a pomalé, tak ale přežijí.

StartupYard již dvakrát mimořádně získal financování prostřednictvím investiční platformy Fundlift. „Jsem velký fanoušek crowdfundingu pro platformu, jako jsme my. Dává mi to smysl především u hardwareových startupů. Třeba Kickstarter pomohl řadě firem, ale crowdfunding samozřejmě není lék na všechny nemoci,“ uvedl Maloux. Investoři se podle něj mohou zmylit. Jako případ uvedl společnost AirBnB, které řada investorů v počátcích nevěřila a nyní toho litují. „Všichni děláme chyby, investoři, byznys andělé. Jde o tolik faktorů, včetně toho lidského,“ dodal Maloux.

StartupYard zítra představí také výsledky společného průzkumu AXA Startup Barometr, který se zaměřil na faktory úspěchu startupů v ČR. Průzkum se mimo jiné zaměřil na tyto oblasti:

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SjaLa/sef-startupyardu-verim-vjednorozce-znasi-ceske-staje>

křik bezejmenných

29.10.2018 Respekt str. 59 Civilizace

OTA KONRÁD, RUDOLF KUČERA

Spíše než z politických a diplomatických salonů vzešla Československá republika z pouliční nespokojenosti a násilí

Dne 13. srpna 1917 se, jako vždy během posledních měsíců, na plzeňském hlavním náměstí shromáždily tisícovky lidí čekajících na začátek prodeje potravinových přídelů. Když pověření úředníci začali vydávat pytle náhražkové, kukuřičné mouky, hodila jedna z žen, rozhořčených její kvalitou, svůj pytel na zem. Opodál stojící voják ji vyzval ke klidu, čímž nevědomky spustil největší vlnu násilností, které hlavní zbrojařská metropole habsburské monarchie do té doby poznala. Dav vytáhl rabovat do okolních ulic, počet rabujících přesáhl pět tisíc. Až po několika dnech se situaci podařilo zvládnout zhruba tisícovce povolanych vojáků.

Plzeňský případ ukazuje, že totální konflikt „Velké války“ zasáhl nejen jeho přímé účastníky na frontách, nýbrž i všechny lidi žijící ve válečném zázemí. Především v Německu a Rakousku Uhersku vrcholila v posledních válečných letech zásobovací krize, jejíž rozsah je dnes sotva představitelný. Jídelniček většiny městských obyvatel se smrškl jen na luštěniny a nejrůznější náhražky. Okolí velkých měst byla o víkendech zaplavena zuboženými postavami, které u statků prosily alespoň o trochu brambor, a v roce 1917 udávala oficiální lékařská statistika, že jedna čtvrtina všech rakousko-uherských žen v plodném věku má v důsledku podvýživy poškozenou funkci vaječnicků a tím i svou reprodukční schopnost.

Zejména v posledních letech války se tak začala plnit česká náměstí a ulice nespokojenými lidmi. V Hradci Králové protestovaly davy čítající přes deset tisíc lidí, v květnu 1918 se statkáři na Kladensku museli vypořádat se stovkami mladistvých a dětí, kteří přelézali ploty jejich pozemků, kde kradli a někdy i ničili vše, na co přišli. Dějištěm násilných nepokojů se často stávala i Praha. Nepřáteli byli v prvé řadě všichni představitelé státu domněle či skutečně zodpovědní za utrpení hladovějících.

Cílem útoku se však mohli stát i ti, kdo na první pohled neměli s válečným strádáním nic společného. V srpnu 1916 například v Liberci ztloukli demonstranti jednoho z hostů místní kavárny – před jejími dveřmi pojídal kus dortu. V Jindřichově Hradci zase rozzuřený dav v červnu 1918 zaútočil na lékaře Bedřicha Koukala, kterého si všiml díky jeho viditelné tělesné tloušťce. Obloustlý lékař musel být nakonec eskortován patrolou pěšáků na nádraží a urychleně opustit město. „Nezasloužený“ život v zahálce či přepychu na úkor „obyčejných“, chudých lidí si veřejnost rovněž často spojovala se Židy. V Klatovech po židovských uprchlících z Haliče házeli místní občané kamení. V Náchodě se v květnu 1918 hladová demonstrace zvrhla ve vytloukání oken v Židovské ulici doprovázené výkřiky „Zmlaťte Židy“.

Křik všech těchto lidí však již dávno není slyšet. Pokud se v současné době hovoří o první světové válce, připomíná se český národní příběh aktivity Masaryka, Beneše a Štefánika nebo jejich spojenců z řad domácího odboje. Ve skutečnosti byl však vliv odbojářů v českých zemích spíše malý. To ostatně platí i pro veškeré další aktivity a možnosti politiky, jak ji znala monarchie před rokem 1914. Zavedení přísné cenzury, rozpuštění parlamentu i řady spolků a podvázání činnosti politických stran nechaly veřejný prostor, ve kterém by bylo možné jakkoli agitovat, prázdny. Namísto něj vznikla nová, lidová politika, jež se od té předválečné odlišovala nejen absencí organizovaných politických stran či voleb, ale zejména svou připraveností téměř kdykoli sáhnout po fyzickém násilí. Političtí funkcionáři mnohdy vyděšeně hleděli na davy lidí valící se ulicemi a nereagující na jejich výzvy ke klidu. Meziválečná republika, vzniklá na troskách rozpadlé monarchie, tak mnohem více než z politických a diplomatických salonů první světové války vzešla z kolébky pouliční nespokojenosti a násilí.

S legionáři v zádech

Násilné protesty nicméně neutvořily silnější hnutí, které by přesahovalo hranice jednoho města. Monarchie sevřená válečnou katastrofou se tak nezačala rozpadat podle etnických štěpících linií, jak si představovaly národní politické reprezentace. Míra i formy násilí se během války příliš nelišily ve městech, kde se mluvilo česky, od měst mluvících německy.

V mnoha konfliktech proti sobě nestáli Češi a Němci, nýbrž například čeští dělníci, horníci a řada dalších skupin proti českým úředníkům a četníkům.

Po roce 1918 se hlavním úkolem nového Československa stalo tuto dezintegrovanou společnost znovu sjednotit a statisícům trpících nabídnout společnou vizi lepší, mírové budoucnosti.

Zvyky, které si lidé osvojili během války, však nebylo snadné vymýtit. Brát si silou vše, čeho se nedostává, a spontánně trestat domnělé či skutečné nepřátele zůstávalo i po roce 1918 hluboce zakořeněno v myslích novoapečených občanů republiky. Cíle republikánského násilí se přitom zpočátku často neodlišovaly od těch z dob monarchie, místy k nim ale přibýly i cíle nové – tentokrát už národnostní. Euforie z válečného vítězství a národního státu podnítila řadu protiněmeckých násilností. Jako váleční profitéři, nově však i jako nepřátelé republiky, byli opět napadáni Židé.

Násilný dav po roce 1918 našel také oporu ve svých ozbrojených hrdinech. Mnoho příslušníků československých legií, kteří se vraceli v prvních poválečných letech do vlasti, nacházelo svou novou domovinu v jiném stavu, než si vysnili v zahraničí. V Praze i v dalších městech byla stále slyšet němčina a sílící radikální bolševická levice dala mnoha z nich vzpomenout na jejich úporné střety s Rudou armádou. Spousta násilností na domnělých či skutečných nepřátelích nové republiky tak byla páchána buď za přispění legionářů, nebo alespoň za jejich tichého souhlasu. Při hromadném rabování německého a židovského majetku dohlíželi často právě legionáři na to, aby každý rabující dostal svůj díl, a bránili majitelům obchodů jakkoli zasáhnout proti plenícímu davu. Židovští uprchlíci, kteří se během útěku před frontovými operacemi nahromadili v Praze, byli vystěhováváni na ulici – obvykle za vydatné asistence legionářských uniforem.

Naděje na nový, spravedlivější řád však zároveň pomáhala násilí omezovat. Ústřední roli při tom hrály symbolické akty lidové spravedlnosti. Účastníci demonstrací proti drahotě v květnu 1919 nesli dřevěné šibeničky, do jejichž oprátek museli obchodníci a sedláci vkládat hlavy. Ve středočeské Knovízi „lid“ donutil obviněnou ženu pokleknout a vypít mléko naředěné vodou, jako zadostiučinění za to, že sama lidem během války takové mléko prodávala. K odpuštění výměnou za slib polepšení, k němuž se obchodníci a sedláci na tribunách zavazovali, docházelo pouze díky existenci důvěry, že je možné skutečně vybudovat společnou, lepší budoucnost v novém státě.

V prvních poválečných letech byla tato důvěra a naděje více než potřeba. Přídělový systém na potraviny trval až do července 1921 a válečný rozvrat se dařilo odstraňovat mnohem pomaleji, než si většina obyvatel dokázala na podzim 1918 představit. Nejvíce znepokojivé a nejhmotatelnější dědictví války představovala zejména raketově rostoucí násilná kriminalita. Řada vojenských navrátilců, ale i těch, kteří strávili poslední léta v tísnivé bídě na domácí frontě, se buď snažila všemožně si opatřit základní životní potřeby, nebo prostě jen toužila využít poválečného chaosu a co nejrychleji zbohatnout. Soudní síně i stránky novin tak zaplavovaly stále nové šokující případy loupežných vražd a přepadení, kterých se po celé republice dopouštěli jedinci i celé organizované bandy. Na území hlavního města zločinnost těsně po válce ve srovnání s předválečnou dobou vzrostla o více než tři sta procent a obdobný nárůst zaznamenávala oficiální místa po celé zemi. Československá vězení tak v prvních letech existence nového státu praskala ve švech a personálně slabá justice ani nestíhala všechny násilníky a zloděje soudit.

Patrně nejskandálnějším případem násilné kriminality v raně poválečném Československu bylo vyvraždění rodiny hodináře Josefa Ledeckého v pražském Braníku, kterého se v březnu 1922 dopustili bratři Jan a Josef Kolínští. Případ na sebe poutal ohromnou pozornost zejména kvůli brutalitě celého činu a hrdelní trest udělený staršímu Josefovi byl vůbec první poválečnou popravou vykonanou v hlavním městě Československa. Samotný průběh poprav nám přitom může říct o situaci v mladé republice více než bezpočet statistik a úředních zpráv. Když předseda pražského trestního osudu vyzval odsouzence, aby před shromážděným davem plným novinářů vyřkl svá poslední slova, pronesl Josef Kolínský věty, které se rychle roznesly po celé republice: „Děkuji panu prezidentu republiky, že dal mému bratru milost. (...) Moje poslední slovo, že mu přeji, aby ještě dlouho vládl.“

Věrohodná perspektiva

Odsouzenec velebí hlavu státu, který ho posílá na smrt, ukazuje, jak silný byl mezi českojazyčným obyvatelstvem entuziasmus z budování republiky pod vedením jejího hlavního symbolu – prezidenta Masaryka. V tom byl nepochybně přínos politických a kulturních elit stojících u zrodu nového státu. Masaryk a další dokázali válkou deprimovanému obyvatelstvu nabídnout sdílený pocit zaslouženého vítězství, který dával smysluplnou odpověď na otázku, k čemu vlastně bylo hrozné válečné utrpení. Potřeba sklízet a zároveň i hájit plody vítězství tak stála nejen v pozadí řady násilností provázejících vznik Československa, ale rozhodující měrou přispěla také k jejich kontrole.

I v patrně nejkritičtějších momentu ustavování nové republiky v prosinci 1920, kdy bolševická levice vyhlásila generální stávkou, odpojila část Brna od elektřiny a armáda byla nucena slovy komunistického dějepiscectví „střílet do dělníků“, zůstala většina ozbrojených složek i obyvatel loajální novému státu. V tom se Československo podstatně lišilo od svého německého, rakouského nebo maďarského souseda, kteří podobnou společnou vizi lepší budoucnosti nenašli, krátce po konci války se propadli do ozbrojených konfliktů paramilitárních milic jednotlivých politických táborů a na řadě míst se přiblížili občanské válce.

Díky bezpočtu případů násilného jednání těsně před založením Československa i po něm, tedy vlastně toho jediného svědectví, které nám o svém světě zanechaly tisíce bezejmenných, můžeme porozumět širším souvislostem vzniku samostatného státu. Monarchii nerozbili Masaryk, Beneš, Štefánik či Kramář, ale masy

dnes již zapomenutých lidí, kteří z různých důvodů neváhali vyrazit do ulic a na náměstí. Republika tak byla založena nikoli 28. října 1918, ale spíše až v následujících letech, kdy převážně české politické a kulturní elity dokázaly těmto zoufalým lidem nabídnout věrohodnou perspektivu, zvládnout hrozící chaos i zkotit všechny radikální vlastence, pro něž byl nový stát vždy málo národní.

Sen o nezvratně lepší budoucnosti v rámci národního a demokratického státu, který umožnil celé společnosti v podstatě úspěšně přejít z války do míru, se zhroutil na podzim 1938. Druhá republika, jež byla sice „malá“, ale z hlediska národního konečně „naše“, pak svým příklonem k autoritářství ukázala, že ani v českém případě není sepětí mezi vysněným národním suverénním státem a demokracií zdaleka automatické. Ani to by nemělo v tomto jubilejním roce zapadnout. X

Cílem útoků se stávali i ti, kdo neměli s válečným strádáním nic společného. [www. ResPekt.cz/audlo](http://www.ResPekt.cz/audlo)

Foto autor| Foto getty Images

Foto autor| foto profimedia.cz

Foto autor| foto Muzeum zločinu

Foto popis| Válečný konflikt zasáhl nejen přímé účastníky na frontě, nýbrž všechny obyvatele žijící v zázemí. (Fronta na chléb, 1917)

Foto popis| Násilný dav po roce 1918 našel oporu i ve svých ozbrojených hrđinech. (Návrat legionářů, Praha 1918)

Foto popis| Přeji panu prezidentovi republiky, aby ještě dlouho vládl. (Poslední slova brutálního vraha Josefa Kolínského před popravou)

Foto popis| Autoři jsou historici, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a v Masarykově ústavu a Archivu AV ČR. V nakladatelství Academia jim vychází kniha Cesta z apokalypsy. Fyzické násilí v pádu a obnově střední Evropy 1914–1922.

Za prohřešek se sami plácnou přes prsty

29.10.2018 MARKETING SALES MEDIA str. 15

Označování reklamy v infl uencer marketingu není novým tématem. Situace se však nedávno znovu vyostřila v souvislosti s večírkem k uvedení módního internetového obchodu About You na český trh.

Druhý říjnový týden se na slavnostní party About You objevily v současné době ty nejúspěšnější osobnosti z řad modelek, moderátorů, herců, zpěváků a také youtuberů a blogerů. Nikoly Čechové, která je v internetové sféře známější coby Shopaholic Nicol, se fanoušci ptali, proč na akci nedorazila. Vyjádření na sebe nedalo dlouho čekat. V Instastories uvedla, že byla oslovena, dokonce dostala velmi pěknou finanční nabídku. Rozhodla se ji ovšem odmítnout. Nelíbilo se jí, že jde o tak masovou akci. Již v minulosti se poměrně dost youtuberů nechalo slyšet, že si začalo zjišťovat, kolik dalších kolegů bylo ke spolupráci přizváno. Mnoho se jich rozhodlo nezahlcovat YouTube výrobky jedné firmy. Čechová zmínila, že se stále mluví o tom, jak mají infl uenceři propagovat jen zboží a značky, za kterými si sami stojí. Tím, že e-shop About You do České republiky teprve vstupoval, dá se předpokládat, že jen minimum oslovených lidí s ním mělo zkušenost ze zahraničí. Třeba youtuberka Anežka Chudlíková alias NotSoFunnyAny, která se zahajovacího večírku zúčastnila, v Instastories uvedla: „Beru jen to, co mě baví. About You je top projekt. Reklama v televizi, to, co maj za hadry...“

Je to moje věc!

Především se však Chudlíková dodatečně omluvila, že příspěvky řádně neoznačila. „Zapomněla jsem označit, že to byla placená reklama. Říkám to pro lidi, kteří mě nesledují tak dlouho. Ostatní vědí, že jsem vždycky placenou reklamu označovala. Od začátku mám svoje nastavený hodnoty. Mě si značky jednoduše nekoupěj. To radši budu jíst rohlíky,“ rezolutně oznámila Chudlíková. Právě na to, že většina příspěvků z party About You označena nebyla, upozorňovala ve svém příspěvku Nikola Čechová.

Pod palbu sledujících na Instagramu se dostala i další účastnice akce, zpěvačka Eva Burešová. Přišla jí třeba otázka, zda šla na večírek kvůli penězům. „Když v obchodě uvidíte člověka doplňovat zboží, zeptáte se ho, jestli to dělá pro peníze?“ zněla její odpověď. Navíc uvedla, že každý má právo si svůj profil spravovat po svém. To ovšem není tak úplně pravda. Pokud jde o reklamu, platí pro infl uencery zákon č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy a také zákon 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele. „Platformy většinou mají svá pravidla, jak by placené příspěvky měly být označovány. Ty ale každý ignoruje, protože neexistuje způsob, jak to efektivně vymáhat,“ doplňuje pro MSM David Růžička, výkonný ředitel společnosti Get Boost. Podle všeho měli v případě About You infl uenceři příspěvky sdílet na Instastories, které jsou dostupné jen 24 hodin. Je to tedy trochu scénář ve stylu „co se stalo ve Vegas, zůstane ve Vegas“.

Vše má svá pravidla

Smutnější zprávou je, že infl uenceři nyní v souvislosti s osočením, že reklamu nedostatečně označují, často připojují k příspěvkům ironický dovětek, že jde, nebo zrovna nejde o spolupráci. Jejich vnímání toho, co by měli označovat, se také dost liší. Shodnou se snad jen v případě, kdy dostanou honorář. V případě jiné formy odměny, například výrobků, výletu, už tak jednotní v označování u příspěvků nejsou. Přitom existují webové stránky FérováReklama.cz, které vznikly ve spolupráci odborníků, ale zejména pedagogů a studentů katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Jasně v bodech je zde popsáno, jak a co by měli infl uenceři označovat. V souvislosti s iniciativou agentury Elite Bloggers, která vyhlásila srpen měsícem transparentnosti, se více rozšířilo označení #spoluprace, případně #spolupráce. Tento krok chválí ředitel platformy Lafl uence Peter Varga: „Myslím, že je dobré být trochu proaktivní, než dlouho dráždit a čekat, až se to dostane do zájmu regulátorů. Mohou pak přijít s něčím rozsáhlým jako GDPR.“ Naproti tomu David Růžička není z Měsíce transparentnosti ani trochu nadšený: „Doporučení použít označení příspěvků #spolupráce je naprosto netransparentní. Rozhodně neznačí, že se jedná o reklamu. Navíc nechápu, proč to má trvat pouze měsíc. Takže po většinu roku je v pořádku klamat lidi?“

Označení #spoluprace nyní hojně používá třeba Natálie Kotková, která ho doplňuje také o #PRspoluprace. Hashtag dokonce odsazuje na další řádek.

U některých infl uencerů můžeme být zatím rádi, že použijí #ad, to navíc až třeba na pátém nebo ještě vzdálenějším místě v pořadí hashtagů. V tuzemsku se zatím málo objevuje označení nad fotkou „Placené partnerství s ...“.

Některé příspěvky, třeba ty, kde jsou výrobky jedné značky precizně naaranžovány, jsou jasnou reklamou, velmi často ale neoznačenou. Taková se objevuje třeba u modelky Iny T., infl uencerky Michaely Jonášové nebo herečky Michaely Maurerové. Zásadovost ale chybí také u zadavatelů. Proslýchá se, že si někteří nepřejí, aby byly příspěvky jako reklama označovány.

Přece jen jsou profily na sociálních sítích především prezentací samotných infl uencerů, a jejich postavení k této otázce je tedy odrazem jich samých.

21 tisíc sledujících má na Instagramu profil About You CZ, který byl spuštěn 9. října v devět hodin večer

55 Jen tolik příspěvků na Instagramu nese označení #AboutYouCZ

PETER VARGA, LAFLUENCE

„Výhledově na to, jak influenceři označují posty a jak se situace mění v čase, plánujeme připravit studii. Zajímavé bude nepochybně porovnání dopadu daných označených příspěvků s dopadem běžných nebo neoznačených.“

Foto popis|

„Je na čase otevřít novou kapitolu.“ Merkelová oznámila začátek konce politické kariéry

29.10.2018 ct24.cz str. 00 Svět
dolejsii

Německá kancléřka Angela Merkelová na tiskové konferenci oznámila, že nebude obhajovat post šéfky Křesťanskodemokratické unie (CDU) na prosincovém sjezdu. Potvrdila také, že nechce žádnou funkci v EU a nebude už znovu kandidovat ani do Spolkového sněmu. Po volbách tak skončí i jako kancléřka. Řádný termín voleb připadá na rok 2021.

„Mám pocit, že dnes je čas začít novou kapitolu,“ řekla čtyřiašedesátiletá politička novinářům po zasedání předsednictva své strany, na němž o svém rozhodnutí informovala spolupracovníky.

V čele CDU stála Merkelová osmnáct let. Na tiskové konferenci řekla, že je vděčná, že mohla být tak dlouho šéfkou této strany a že svou práci vykonávala s nadšením. O tom, že znovu nebude kandidovat do čela CDU, se rozhodla už v létě.

„Domnívám se, že se zachovala státnicky, nechtěla stranu destabilizovat a ohrozit její pozici. Už tak to působí na německé voliče velmi rozhádaně. Na druhou stranu je férové toto rozhodnutí oznámit v dostatečném předstihu před konáním sjezdu CDU, který by se měl uskutečnit v prosinci,“ zhodnotil načasování kancléřčina rozhodnutí krátce po zemských volbách v Hesensku politolog Tomáš Nigrin z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V čele vlády velké kolaice křesťanských a sociálních demokratů by však Merkelová ráda zůstala až do příštích řádných voleb. Není však jisté, jestli se tak stane. V nynější situaci je totiž možné, že se SPD, která stejně jako CDU/CSU dramaticky oslabuje, rozhodne z kabinetu odejít dříve.

přehrát

video

Politolog Tomáš Nigrin o odchodu Angely Merkelové z politiky

Politolog Tomáš Nigrin o odchodu Angely Merkelové z politiky

Kafka: Merkelová zlikvidovala celou generaci jejích mužských oponentů

Politolog Vladimír Handl k vývoji na německé politické scéně

Merkelová zopakovala, že rozdělení funkce šéfky strany a vlády nepovažuje za dobré řešení, v tuto chvíli se jí ale žádná varianta nezdála lepší. Svým krokem chce vládě umožnit, aby se soustředila na svou práci, a straně CDU, aby si našla vedení, které ji přivede k dalším úspěchům v budoucnosti.

O žádnou další politickou funkci se ucházet nechce. Na post kancléřky by znovu nekandidovala ani v případě předčasných voleb. Co bude dělat po skončení své politické kariéry, zatím rodačka z Hamburku neví. Poznamenala ale, že nepochybuje o tom, že ji něco napadne.

Odkaz

Přijala lidi v nouzi, zachraňovala Řecko a dala vale jádru. Merkelová vede Německo 13 let

Volby v Hesensku zhodnotila Merkelová jako neúspěch

Hlavním důvodem rozhodnutí čtyřiašedesátileté Merkelové jsou neuspokojivé výsledky CDU za poslední zhruba rok. Její konzervativní unie CDU/CSU propadla v loňských parlamentních volbách, při nichž zaznamenala nejhorší výsledek od roku 1949. Vládní koalice v Berlíně, jejíž sestavování trvalo rekordní dobu, je navíc podle mnohých komentářů zatím příliš rozhádaná a nepůsobí dobrým dojmem.

Poslední kapkou pak byl výrazný propad CDU v nedělních zemských volbách v Hesensku. V nich její CDU před pěti lety vyhrála s 38 procenty hlasů, o víkendu ale dosáhla vítězství jen s 27 procenty, což je nejhorší výsledek strany od roku 1966. Výrazně naopak posílili Zelení (získali bezmála dvacet procent) i populistická Alternativa pro Německo (13 procent).

Merkelová výsledky označila za neúspěch CDU a uvedla, že je třeba z toho vyvodit důsledky. „Mohli jsme dosáhnout mnohem lepších výsledků, je to politováníhodné,“ uvedla. Koaliční strany CDU, CSU a SPD by podle ní měly nedělní volby v Hesensku vzít jako přelom a přezkoumat vše, co udělaly od loňských parlamentních voleb. Zdůraznila, že je ale CDU stále nejsilnější stranou.

přehrát

video

Analytička Zuzana Lizcová: Zemské volby jsou vždy testem celonárodní politiky

„Zemské volby jsou vždy považovány za jakýsi lakmusový test celostátní politiky,“ uvedla analytička Výzkumného centra AMO Zuzana Lizcová. Že v Německu velmi slábnou dříve velké strany CDU, CSU, SPD, je podle ní velice důležitý trend, který zásadně ovlivňuje celou politickou situaci na německé scéně.

Současný obraz německé vlády konzervativní unie CDU/CSU a sociální demokracie (SPD) je podle Merkelové nepřijatelný a musejí přijít změny. Kdo by mohl Merkelovou v čele strany vystřídat?

Své rozhodnutí kandidovat do čela CDU už oznámila někdejší sárská ministerská předsedkyně a nyní generální tajemnice CDU Annegret Krampová-Karrenbauerová, která je považována za spojenkyni Merkelové. Spekuluje se rovněž o ministroví zdravotnictví Jensi Spahnovi, který je naopak vnímán jako silný názorový odpůrce kancléřky.

O funkci by mohl mít zájem také šéf vlády nejlidnatější spolkové země Severního Porýní-Vestfálska Armin Laschet a podle listu Bild chce kandidovat exposlanec CDU Friedrich Merz. Zcela vyloučená není ani kandidatura exministra financí a šéfa Spolkového sněmu Wolfganga Schäubleho, který by ale ve věku 76 let nejspíš jen těžko mohl být představitelem „obnovy strany“, po níž řada členů volá. Merkelová řekla, že žádného z nových kandidátů na funkci se nechystá podpořit. Seehofer k rozhodnutí Merkelové: „Je to škoda“

Francouzský prezident Emmanuel Macron vyjádřil německé kancléřce přátelství a obdiv. „Musela čelit mnoha výzvám, migrační krizi stejně jako finanční krizi, nikdy nezapomněla na hodnoty, na kterých stojí Evropa, a vedla a vede svou zemi s velkou odvahou,“ řekl.

Německému ministru vnitra a předsedovi Křesťanskosociální unie (CSU) Horstu Seehoferovi je líto, že kancléřka a šéfka sesterské Křesťanskodemokratické unie se rozhodla skončit v čele strany. „Je to škoda. Říkám výslovně: Je to škoda,“ nechal se v sárském Lebachu slyšet Seehofer, který dlouhodobě patřil k

nejtvrdším kritikům migrační politiky německé kancléřky. Poznamenal, že se s Merkelovou střetl v řadě debat, jejich spolupráce ale podle něj byla vždy plná vzájemného respektu.

Šéf hamburské CDU Roland Heintze vyjádřil přesvědčení, že rozhodnutí Merkelové si zaslouží nejvyšší respekt. „Znovu tím dokazuje, že reaguje chytře a s rozmyslem,“ míní. Předseda dolnosaské CDU Bernd Althusmann zase hovoří o šanci na nový začátek pro stranu.

Odkaz

Seehofer: Nenechám se vyhodit kancléřkou, která je kancléřkou jenom díky mně

Respekt Merkelové vyjádřila také předsedkyně Zelených Annalena Baerbocková. Zároveň podotkla, že by na podobnou myšlenku mohl přijít i šéf CSU Seehofer.

Šéfka SPD Andrea Nahlesová, jejíž strana tento měsíc propadla v zemských volbách v Bavorsku i Hesensku, také vyjádřila respekt pro rozhodnutí kancléřky neucházet se znovu o post na čele strany. To, že Merkelová stranu vedla 18 let, označila za výjimečný výkon.

Fungování německé vlády musí podle Nahlesové i generálního tajemníka SPD Larse Klingbeila doznat zásadních změn. Okamžité ukončení koaliční spolupráce ale podle Nahlesové v pondělí nikdo z vedení sociální demokracie nepožadoval.

Odkaz

Klopýtání k německé koalici. Spolupráci CDU/CSU a SPD ohrožuje vratká pozice stranických šéfů

Jinak rozhodnutí Merkelové, která chce zatím zůstat kancléřkou, vidí šéf svobodných demokratů (FDP) Christian Lindner, podle kterého se politička vzdala špatného úřadu. Pokud se vláda CDU/CSU a SPD rozpadne, je jeho strana připravena konstruktivně jednat. Nevylučuje přitom ani nové rozhovory o vládě s CDU/CSU a Zelenými, které loni na podzim ztroskotaly. FDP by je už ale nevedla s Merkelovou.

Protestní a protiimigrační Alternativa pro Německo (AfD) považuje rozhodnutí Merkelové za dobrou zprávu. Opoziční Levice je přesvědčena, že by SPD měla opustit řady koalice. Šéf ekonomického institutu DIW Marcel Fratzscher vnímá krok Merkelové jako šok pro Německo i Evropu, který zvýší nejistotu.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2635952-afp-merkelova-uz-nebude-kandidovat-na-sefku-cdu>

Studie o studiích

29.10.2018 idnes.cz str. 00

Už jste se tím setkali mnohokrát. S článkem bombasticky hlásajícím, že studie prokázala tohle. Někteří si to přečtou se zájmem, jiní pobaveně, mnozí se ušklíbou. Málokdo si však uvědomí, že ony studie řídí tvrdě naše životy.

Vzpomínám si na podobné studie před třiceti lety. Hlásaly, že bylo konečně rozlousknuto, proč si lidé sedají v restauracích zády ke zdi. Původcem tohoto jednání byl pračlověk a jeho nutkání kydnout si v jeskyni zadkem ke skále a fejskem ke vchodu. Kvůli vlastní obraně. Těch studií odhalujících překvapivě náš Darwinovský původ byly desítky. Přes čichání si k dětem a partnerkám, až po rozdělení ne/spáčů na sběrače a lovce. Poté se vyrojily studie o prozaičtějších věcech. Jako např. proč lidé slintají u citronu, popotahují nosem, ksichtí se při telefonování, anebo se bojí hmyzu.

Zlatá éra a vážnost studií nastala až v posledních dvaceti letech. To když sociologové pochopili, že výzkumy prováděné induktivní metodou mohou splňovat závěry zadavatele, současně mít zdání vědecké vážnosti a argumentační sílu kulometu. Induktivní metoda, která se používá k tzv. kvalitativnímu výzkumu (na rozdíl od deduktivní metody a kvantitativnímu výzkumu) má totiž tato vítaná specifika: malý počet sledovaných jedinců, možnost splácání mnoha informací a kritérií do jednoho, žádná standardizace dat, závěr předchází výsledkům pozorování, výsledky sice odpovídají dané skupince pozorovaných, ovšem při opakování za stejných podmínek mohou být různé a nedají se generalizovat na celou populaci. Tedy laicky řečeno: nedají se paušalizovat, vyvrátit ani potvrdit. V praxi se potom děje toto: zadavatel, tedy ten v jehož zájmu bude výzkum prováděn, upozorní na zpozorované pravidelnosti a vynese předběžný závěr. Na základě tohoto už daného závěru se provede průzkum, který ho potvrdí, nebo vyvrátí. Ovšem na rovinu, který zadavatel by patil za něco, co by mu řeklo, že jeho mínění je kravina a že vyhodil peníze z okna, že? Jo, až takhle je to jednoduché.

Metodika. Ach ano, říkáte si, přeci v tom musí být alespoň nějaký řád, nějaké lajny, či mantinely. Nemusí. Pokud feministická neziskovka dojde k závěru, že ženské vlivem diskriminace pohlaví častěji marodí, tak si buďte jisti, že následným "výzkumem" se to i potvrdí. Stačí sledovat 200 zaměstnankyň ve fabrice, zjistit, že jejich šéfové jsou samí chlapi, spočítat kolik dní v roce marodí a porovnat to se stovkou podnikatelek na volné noze. A ehjle, je to tu. Co na tom, že druhá skupina nemá většinou tolik dětí, kvůli kterým by zůstávala na marodce, není pod ochranou zákoníku práce a buduje si kariéru. A tam, kde vážne i sociologický průzkum, který musí splňovat alespoň zdání nějakých vědeckých postupů, tam nastupuje studie. Ta sice formálně pracuje na obdobných principech, ale nemusí dodržovat už vůbec nic. Za to se její výsledky stávají podkladem pro čerpání milionových dotací. Ano, o peníze jde v první řadě.

Každá neziskovka se zaštiťuje celou řadou takovýchto sociologických průzkumů a studií, ze kterých lze zjistit, že prakticky žijeme v temném středověku. Lidé padají hlady na hubu, ženský jsou hromadně znásilňované prakticky veřejně, senioři páchají existenční sebevraždy už po padesátce a každé druhé dítě je Otík z vesničky mé střediskové. No která vláda by nepustila chlup, aby tento otrěsný stav alespoň trochu napravila, že? A navíc, když to ministři ani nemusí platit ze svého vlastního prasátka. No ale logicky, kdyby se u nás nic takového nedělo, všechno by bylo tak nějak v normě, nač mít potom tolik občanských organizací s tučnými provozními náklady, které to řeší. Co naopak tito lidskoprávní Batmani nesnáší, jsou statistiky, strohá data v závěrečných zprávách a průzkumy veřejného mínění. Protože to jsou poměrně přesná čísla. A ty nám říkají, že všechen ten svrab, bezpráví a temnotu nám tu vytvářejí právě tyhle lidskoprávní neziskovky.

A tak tu máme např. policejní statistiky o znásilnění, které mluví o necelých 700 znásilněních ročně. Ovšem neziskovky, čvachtající se v tomto problému za provizi, mluví o 7000, a některé dokonce o více než 12 000 znásilněních za stejné období. To vyšší číslo je prý výsledkem reprezentativního průzkumu. Nenechte se zmást honosným názvem. Reprezentativní neznamená v tomto případě nejlepší z nejlepších, nýbrž to, že si někdo vezme zápisník a tužku a jde se optat přímo lidí z ulice kdy koho znásilnili, a jestli se jim to líbilo. Zarážející na tom není jen to, že ony "průzkumy" navyšují počet údajných znásilnění 10x, resp. 20x, ale to, že se i navzájem mezi sebou liší o 100%. To mnohé o jejich ne/věrohodnosti vypovídá.

Takový protikuřácký zákon. Bývalo zvykem, že průzkumy ohledně zákazu kouření v restauracích prováděla **Fakulta sociálních věd** UK a to cyklicky. V r.2015 vydala zprávu, že počet zastánců nekouření v restauracích stoupl na 78% populace, tedy drtivá většina. Před frontálním útokem na kuřáky však byla potřeba ještě specifičtější municie. A tak další průzkum prováděli už studenti imunologie (proč zrovna oni? protože to nejsou studenti sociologie a nemusí dodržovat žádnou metodiku), kteří zjistili, že si zákaz kouření přeje dokonce i 60% samotných kuřáků! Huuuú, tak to je už fakt dobrej matroš k exekuci. A s tím také ministr zdravotnictví mával před novináři jako s vítěznou fanglí. Po půl roce jsem četl jejich vysvětlení jak k tomu došli. Prý: zaměřili jsme se hlavně na mladé a ptali jsme se svých kamarádů. Brilantní postup ve stylu: hele, vadilo by ti, kdyby se nekouřilo, tam kde obědváš? Ale pojďme dál.

Po půl roce ten stejný ministr překvapenému národu sdělil, že podle průzkumů, které si sám zadal, snížili po onom zákazu kuřáci spotřebu vykouřených cigaret o tři kusy denně a počet kuřáků se celkově snížil o 3,5%. Sice už nevysvětlil, proč dva roky před zákazem klesl počet kuřáků dokonce dvakrát tolik, ale průzkum je průzkum a úspěch úspěchem. Také prý podle jiného průzkumu hostinským nebylo štamgastů a 30% pivařů

naopak začalo pít více. Po roce od uvedeného zákazu přišla čísla. Počet vykouřených cigaret se za dané období vůbec nesnížil (ledaže by tabákové firmy lhaly a chtěly platit daně z něčeho, co neexistuje) a naopak ubylo hostů v hospodách a točeného piva se prodalo razantně méně. Jo, a taky že 60% občanů je proti tomuto antikufářkému zákonu. Divná čísla. 78% všech je pro a zároveň 60% proti. Trochu mi to zní, jako že Karkulka byl ve skutečnosti Pepíček, který sežral vlka hned poté, co okradl svou babičku o víno.

A co vy, už jste si doma taky udělali nějakou tu studii, průzkum, či anketu?

https://is.mendelu.cz/eknihovna/opory/zobraz_cast.pl?cast=31875 https://brno.idnes.cz/zakaz-koureni-v-praxi-jizni-morava-pruzkum-alkohol-se-pije-dal-pby-/brno-zpravy.aspx?c=A170908_350664_brno-zpravy_daj

https://zpravy.idnes.cz/protikuracky-zakon-zakaz-koureni-vyzkum-ministerstvo-zdravotnictvi-narodni-vyzkum-o-spotrebe-tabaku-ix1-/domaci.aspx?c=A180531_095637_domaci_bja

https://www.ipsos.com/sites/default/files/2017-12/2015_cesi_si_preji_zakaz_koureni_2015_-_vyzkum_fsv_uk_a_ipsos.pdf

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/zakaz-koureni-pruzkum-cesi-zmirnit_1712280600_rez <https://www.euro.cz/byznys/zakaz-koureni-a-eet-pivovary-si-stezuji-na-nizsi-prodej-cepovaneho-piva-1383236> <https://www.investicniweb.cz/news-objem-prodanych-kolku-v-druhe-polovine-lonskeho-roku-stoupl-o-52/>

<https://domaci.ihned.cz/c1-66152320-navzdory-protikurackemu-zakonu-stat-loni-vybral-na-danich-z-tabakovych-vyrobku-o-3-3-procenta-vice-piva-se-ale-pije-mene>

<https://www.novinky.cz/domaci/416523-v-cesku-se-rocne-spacha-dvanact-tisic-znasilneni.html>

URL| <http://petrpetrurian.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=685240>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

blog.idnes.cz, idnes.cz - [blog](#)

Kdo jsou lidé, kteří povedou Prahu? Nepraktikující lékař, fyzik nebo student práv

28.10.2018 echo24.cz str. 00

Jednání o nové vládnoucí koalici v Praze skončilo a Pražané se tak mohou seznámit s lidmi, kteří se pravděpodobně stanou novými radními. Kromě Zdeňka Hříba za Piráty, který bude primátorem, by se na radnici mohla objevit například filmařka a produkční Hana Třeštíková. Kdo naopak na hlavní pražské radnici nebude, jsou Jan Čížinský a Jiří Pospíšil. Přinášíme vám vizitky pravděpodobných nových pražských radních.

Zdeněk Hříb (37; Piráti) – má být primátorem, v gesci má mít IT a zahraniční vztahy. Absolvoval 3. lékařskou fakultu UK, medicíně se věnoval jako odborník na informační technologie, mimo jiné krátce vedl sekci informatiky ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv. Mezi roky 2008 a 2018 působil ve společnosti Aquastoft, kde se podílel na projektu elektronického receptu eRecept. Do pražského zastupitelstva kandidoval již před čtyřmi lety, zvolen byl až letos jako lídr kandidátky.

Petr Hlaváček (57; Spojené síly pro Prahu) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít územní rozvoj. Vystudoval Fakultu architektury ČVUT v Praze, působí jako architekt a pedagog, mezi roky 2010 a 2015 byl proděkanem své alma mater. Na kontě má například rekonstrukci české ambasády v Brazílii. V letech 2015 až 2016 působil jako ředitel Institutu plánování a rozvoje Hlavního města Prahy, podílel se na vzniku pražského metropolitního plánu.

Petr Hlubuček (44; Spojené síly pro Prahu) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít životní prostředí. Absolvoval provozně ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity, studoval i v zahraničí, pracoval v milánské centrále cestovního ruchu. Od návratu do ČR podniká v cestovním ruchu a hotelnictví. V komunální politice působí od roku 2010, kdy byl zvolen do zastupitelstva městské části Praha-Lysolaje, kde byl posledních osm let starostou.

Adam Scheinherr (31; Praha Sobě) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít dopravu. Vystudoval strojní fakultu Západočeské univerzity v Plzni, ve Francii získal doktorát z fyziky. Po škole začal pracovat v ÚJV Řež

jako manažer divize zaměřené na radioaktivní odpady. Veřejně se angažuje poslední tři roky, stál u vzniku iniciativy Libeňský most nebourat, nerozšiřovat, jejíž činnost vedla k rozhodnutí upustit od plánu demolice této stavby a jen ji rekonstruovat.

Pavel Vyhnánek (36; Praha Sobě) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít finance. Vystudoval ekonomii na univerzitách v Boloni a Norimberku, poté pracoval ve firemním bankovníctví. Do komunální politiky se zapojil v reakci na nevýhodnou privatizaci obecních bytů v Praze 7 a nedostatek míst ve školkách. Před čtyřmi lety byl zvolen do zastupitelstva této městské části, poslední čtyři roky byl místostarostou, věnoval se financím, investicím a veřejným zakázkám.

Jan Chabr (26; Spojené síly pro Prahu) – má být radním pro majetek. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociální věd** UK, nyní studuje právo na UK a mezinárodní právní vztahy v oblasti duševního vlastnictví. Pracoval v notářských kancelářích nebo jako asistent během českého předsednictví v Radě EU. Spolupracuje s Museem Kampa – Nadací Jana a Medy Mládkových, které vede šéf TOP 09 Jiří Pospíšil. Do letošních voleb působil v majetkové komisi zastupitelstva Prahy 6.

Milena Johnová (51; Praha Sobě) – má být radní pro sociální oblast a zdravotnictví. Vystudovala Přírodovědeckou fakultu UK, poté pracovala v neziskových organizacích věnujících se sociálním službám, zaměřených na pomoc lidem se zdravotním postižením. Mezi roky 2000 a 2002 pracovala na ministerstvu práce, kde měla na starosti systém kontroly kvality sociálních služeb. Nyní je zástupkyní ředitele společnosti Quip, která se věnuje pomoci postiženým a vyučuje na Evangelické teologické fakultě UK.

Hana Marvanová (55; Spojené síly pro Prahu) – má být radní pro legislativu. Vystudovala Právnickou fakultu UK, poté působila jako podniková právnička. Patřila mezi aktivní odpůrce komunistického režimu, v březnu 1989 byla podmíněčně odsouzena za pobuřování. Po listopadu 1989 byla opakovaně poslankyní (1990 až 1998 a 2002 až 2003) a krátce i místopředsdkyní Sněmovny. V roce 2014 byla první náměstkyní ministryně spravedlnosti. Před STAN prošla Občanským fórem, ODS a Uníí svobody (později US-DEU, rok ji vedla). Jako advokátka zastupovala například klienty zkrachovalé stavební společnosti H-System.

Vít Šimral (32; Piráti) – má být radním pro školství. Vystudoval politologii, historii, právo, historickou sociologii a ekonometrii na univerzitách v Brně, Praze, britském Leicesteru a italské Lucce. Nyní působí jako postdoktorand na Technické univerzitě v Liberci a Univerzitě Hradec Králové. Věnuje se financování politiky nebo propojení politiky a byznysu, působil v Transparency International, je jednatelem konzultační firmy. Má zkušenosti jako poslanecký a senátorský asistent zákonodárců zvolených za Piráty.

Hana Třeštíková (36; Praha Sobě) – má být radní pro kulturu. Dcera známé dokumentaristky Heleny Třeštíkové vystudovala produkci na Filmové a televizní fakultě AMU, stála mimo jiné za vznikem snímku o herečce Lidě Baarové Zkáza krásou nebo filmu o předváděcích akcích zaměřených na seniory Šmejdi. Organizuje sousedské a kulturní akce v Praze 7, před čtyřmi lety stála spolu s Janem Čížinským u vzniku sdružení Praha 7 Sobě, byla zvolena do zastupitelstva a stala se radní pro kulturu.

Adam Zábranský (24; Piráti) – má být radním pro bydlení a otevřenou radnici. Absolvent gymnázia nyní studuje na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Do zastupitelstva hlavního města byl zvolen již před čtyřmi lety, loni na podzim zůstal po zvolení svých kolegů do Poslanecké sněmovny jako jediný z původní čtyřčlenné sestavy Pirátů a stal se předsedou klubu. Jako zastupitel se věnoval kauzám spojeným s transparentností nebo fungováním městských firem.

URL| <https://echo24.cz/a/SETqE/kdo-jsou-lide-kteri-povedou-prahu-neprotikujici-lekar-fyzik-nebo-student-prav>

Kdo jsou lidé, kteří povedou Prahu? Nepraktikující lékař, fyzik nebo student práv

28.10.2018 echoprime.cz str. 00 Události
Echo24, čtk

Jednání o nové vládnoucí koalici v Praze skončilo a Pražané se tak mohou seznámit s lidmi, kteří se pravděpodobně stanou novými radními. Kromě Zdeňka Hříba za Piráty, který bude primátorem, by se na radnici

mohla objevit například filmařka a produkční Hana Třeštíková. Kdo naopak na hlavní pražské radnici nebude, jsou Jan Čížinský a Jiří Pospíšil. Přinášíme vám vizitky pravděpodobných nových pražských radních.

Zdeněk Hříb (37; Piráti) – má být primátorem, v gesci má mít IT a zahraniční vztahy. Absolvoval 3. lékařskou fakultu UK, medicíně se věnoval jako odborník na informační technologie, mimo jiné krátce vedl sekci informatiky ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv. Mezi roky 2008 a 2018 působil ve společnosti Aquastoft, kde se podílel na projektu elektronického receptu eRecept. Do pražského zastupitelstva kandidoval již před čtyřmi lety, zvolen byl až letos jako lídr kandidátky.

Petr Hlaváček (57; Spojené síly pro Prahu) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít územní rozvoj. Vystudoval Fakultu architektury ČVUT v Praze, působí jako architekt a pedagog, mezi roky 2010 a 2015 byl proděkanem své alma mater. Na kontě má například rekonstrukci české ambasády v Brazílii. V letech 2015 až 2016 působil jako ředitel Institutu plánování a rozvoje Hlavního města Prahy, podílel se na vzniku pražského metropolitního plánu.

Petr Hlubuček (44; Spojené síly pro Prahu) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít životní prostředí. Absolvoval provozně ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity, studoval i v zahraničí, pracoval v milánské centrále cestovního ruchu. Od návratu do ČR podniká v cestovním ruchu a hotelnictví. V komunální politice působí od roku 2010, kdy byl zvolen do zastupitelstva městské části Praha-Lysolaje, kde byl posledních osm let starostou.

Adam Scheinherr (31; Praha Sobě) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít dopravu. Vystudoval strojní fakultu Západočeské univerzity v Plzni, ve Francii získal doktorát z fyziky. Po škole začal pracovat v ÚJV Řež jako manažer divize zaměřené na radioaktivní odpady. Veřejně se angažuje poslední tři roky, stál u vzniku iniciativy Libeňský most nebourat, nerozšiřovat, jejíž činnost vedla k rozhodnutí upustit od plánu demolice této stavby a jen ji rekonstruovat.

Pavel Vyhnánek (36; Praha Sobě) – má být náměstkem primátora, v gesci má mít finance. Vystudoval ekonomii na univerzitách v Boloni a Norimberku, poté pracoval ve firemním bankovníctví. Do komunální politiky se zapojil v reakci na nevýhodnou privatizaci obecních bytů v Praze 7 a nedostatek míst ve školkách. Před čtyřmi lety byl zvolen do zastupitelstva této městské části, poslední čtyři roky byl místostarostou, věnoval se financím, investicím a veřejným zakázkám.

Jan Chabr (26; Spojené síly pro Prahu) – má být radním pro majetek. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociální věd** UK, nyní studuje právo na UK a mezinárodní právní vztahy v oblasti duševního vlastnictví. Pracoval v notářských kancelářích nebo jako asistent během českého předsednictví v Radě EU. Spolupracuje s Museem Kampa – Nadací Jana a Medy Mládkových, které vede šéf TOP 09 Jiří Pospíšil. Do letošních voleb působil v majetkové komisi zastupitelstva Prahy 6.

Milena Johnová (51; Praha Sobě) – má být radní pro sociální oblast a zdravotnictví. Vystudovala Přírodovědeckou fakultu UK, poté pracovala v neziskových organizacích věnujících se sociálním službám, zaměřených na pomoc lidem se zdravotním postižením. Mezi roky 2000 a 2002 pracovala na ministerstvu práce, kde měla na starosti systém kontroly kvality sociálních služeb. Nyní je zástupkyní ředitele společnosti Quip, která se věnuje pomoci postiženým a vyučuje na Evangelické teologické fakultě UK.

Hana Marvanová (55; Spojené síly pro Prahu) – má být radní pro legislativu. Vystudovala Právnickou fakultu UK, poté působila jako podniková právnička. Patřila mezi aktivní odpůrce komunistického režimu, v březnu 1989 byla podmíněčně odsouzena za pobuřování. Po listopadu 1989 byla opakovaně poslankyní (1990 až 1998 a 2002 až 2003) a krátce i místopředsedkyní Sněmovny. V roce 2014 byla první náměstkyní ministryně spravedlnosti. Před STAN prošla Občanským fórem, ODS a Uníí svobody (později US-DEU, rok ji vedla). Jako advokátka zastupovala například klienty zkrachovalé stavební společnosti H-System.

Vít Šimral (32; Piráti) – má být radním pro školství. Vystudoval politologii, historii, právo, historickou sociologii a ekonometrii na univerzitách v Brně, Praze, britském Leicesteru a italské Lucce. Nyní působí jako postdoktorand na Technické univerzitě v Liberci a Univerzitě Hradec Králové. Věnuje se financování politiky nebo propojení

politiky a byznysu, působil v Transparency International, je jednatelem konzultační firmy. Má zkušenosti jako poslanecký a senátorský asistent zákonodárců zvolených za Piráty.

Hana Třeštíková (36; Praha Sobě) – má být radní pro kulturu. Dcera známé dokumentaristky Heleny Třeštíkové vystudovala produkci na Filmové a televizní fakultě AMU, stála mimo jiné za vznikem snímku o herečce Lídě Baarové Zkáza krásou nebo filmu o předváděcích akcích zaměřených na seniory Šmejdi. Organizuje sousedské a kulturní akce v Praze 7, před čtyřmi lety stála spolu s Janem Čížinským u vzniku sdružení Praha 7 Sobě, byla zvolena do zastupitelstva a stala se radní pro kulturu.

Adam Zábranský (24; Piráti) – má být radním pro bydlení a otevřenou radnici. Absolvent gymnázia nyní studuje na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Do zastupitelstva hlavního města byl zvolen již před čtyřmi lety, loni na podzim zůstal po zvolení svých kolegů do Poslanecké sněmovny jako jediný z původní čtyřčlenné sestavy Pirátů a stal se předsedou klubu. Jako zastupitel se věnoval kauzám spojeným s transparentností nebo fungováním městských firem.

URL| <http://echoprime.cz/a/SETqE>

Miloš Skalka

27.10.2018 ČRo - strednicehy.cz str. 00

Životní motto: Je později, než si myslíš. (čínské přísloví) Co dělám v rozhlasě:

S rozhlasem spolupracuji od roku 1970, kde jsem postupně uváděl hudební pořady jako Rytmus (s Jakubem Jakoubkem), Větrník, Start, Discoklub Brava (s Jakubem Jakoubkem) nebo Kulaté noty. V současnosti moderuji na Dvojce pořady Starý desky´ sou hezký, Polední hrátky a Noční proud.

Stál jsem u zrodu posledně jmenovaného pořadu a odvysílal jeho vůbec první vydání v prvním říjnovém týdnu roku 1989. Dnes jsem jedním z jeho sedmi moderátorů.

Před rozhlasem:

Odmaturoval jsem na Střední průmyslové škole chemické, po třech letech studií na Vysoké škole ekonomické a následném pobytu v USA (1969) jsem přestoupil na **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy (obor rozhlas). V roce 1974 jsem nastoupil jako redaktor do oddělení kultury týdeníku Květy.

První články o populární hudbě jsem zveřejnil v polovině 60. let v časopisu Melodie, poté v Pop Music Expressu, Večerní Praze a Aktualitách Melodie (kde jsem publikoval i reportáž z festivalu v americkém Woodstocku, kterého jsem se zúčastnil jako jediný Čech).

V 80. letech jsem spolupracoval také s redakcí pořadů ze zahraničí Československé televize, pro kterou jsem komentoval mimo jiné hudební pořady typu Sanremo, St. Vincnt, Riva del Garda, Pink Floyd v Benátkách, Koncert k 70. narozeninám Nelsona Mandely ze stadionu Wembley atp.

Co mě baví:

„Ostrý obraz a dobrý zvuk“

URL| <https://region.rozhlas.cz/milos-skalka-5000841>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Politolog Petr Jüptner: Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty, zatím moc nedokázali

27.10.2018 ctidoma.cz str. 00

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy Sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a problematická může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. Řekl to ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Lidé podle politologa úspěchy automaticky připisují straně, která drží post primátora. Platí to však i obráceně. "Pokud by Piráti v Praze neuspěli, tak to může ohrozit důvěryhodnost celého pirátského konceptu a může to mít vliv i na preference Pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny," míní Jüptner.

Obstojí ve velké zkoušce?

Roli podle něj může hrát i politická nezkušenost Pirátů, kteří se zatím s výjimkou Mariánských Lázní na exekutivní moci významněji nepodíleli. "Požadavek na nějakou zkušenost v politice je přirozený. Když se podíváme do minulosti na pražské primátory, tak ti, kteří byli nějakým způsobem úspěšní, jako Jan Kasl nebo po určitou dobu i Pavel Bém, tuto zkušenost měli," řekl politolog.

Rozhodnuto: Pražským primátorem bude Pirát Hřib, rada bez lídrů koalice

Číst více

Primátor podle něj musí být schopen prosadit dohodu mezi koaličními partnery i ve vlastní straně, což je něco, co se například dosavadní primátorce Adrianě Krnáčové (ANO) nedařilo. "Z tohoto pohledu přirovnání s paní Krnáčovou vlastně není úplně od věci," řekl.

Pospíšil? To dává smysl

Absence lídrů Čížinského a Pospíšila v radě může být problematická, uvedl dále politolog. "Konkrétní obsah politiky se projednává na jednání rady, která přijímá usnesení. Nejde jen o odbornou, ale i politickou rovinu těchto rozhodnutí. Tím, že v radě budou scházet dva lídři, tak je otázka, jestli to neznamena riziko pro koalici v tom, že tam pan Hřib nebude mít žádnou politickou protiváhu, možná s výjimkou Hany Marvanové," uvedl Jüptner.

Chtějí vládnout Praze, ale co udělají pro lidi? Kandidáti na primátora odpovídali v exkluzivní anketě

Číst více

Dodal nicméně, že z pohledu Pospíšila krok dává smysl, protože pokud by se stal pouze radním, mohlo by to uškodit jeho politické kariéře. Podobně to podle něj má Čížinský, který má navíc politickou základnu v Praze 7, takže dává smysl, že dal přednost postu tamního starosty. "O zradě na voličích bych nemluvil," uvedl dále politolog a dodal, že personální kompromisy jsou nedílnou součástí koaličního vládnutí.

Řeč čísel

Nová koalice bude mít v 65členném zastupitelstvu většinu 39 hlasů. Piráti budou mít v 11členné radě kromě primátora ještě dva radní. PS a Spojené síly budou mít každá po dvou náměstcích primátora a dvou radních.

Volby v Praze vyhrála ODS se ziskem necelých 18 procent hlasů, má 14 mandátů. Na druhém místě skončili Piráti, kteří mají 13 zastupitelů, stejný počet jako další Praha Sobě a Spojené síly pro Prahu. Do zastupitelstva se dostalo ještě ANO s 12 zastupiteli.

Zdeněk Hřib: Nespadl jsem z Marsu, magistrát musí mít vizi. Teď tam jde jen o trafiky a Prahu si dělí kmotři

Číst více

Foto: Facebook Pro Pospíšila by bylo jen místo v radě krokem zpět.

URL| <http://ctidoma.cz/politika/2018-10-27-politolog-petr-juptner-prazska-koalice-bude-vyzvou-zejmena-pro-piraty-zatim-moc>

Politolog Petr Jüptner: Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty, zatím moc nedokázali

27.10.2018 ctidoma.cz str. 00 Politika
Redakce ČtiDoma.cz

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy Sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a

problematická může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. Řekl to ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Lidé podle politologa úspěchy automaticky připisují straně, která drží post primátora. Platí to však i obráceně. "Pokud by Piráti v Praze neuspěli, tak to může ohrozit důvěryhodnost celého pirátského konceptu a může to mít vliv i na preference Pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny," míní Jüptner.

Obstojí ve velké zkoušce?

Roli podle něj může hrát i politická nezkušenost Pirátů, kteří se zatím s výjimkou Mariánských Lázní na exekutivní moci významněji nepodíleli. "Požadavek na nějakou zkušenost v politice je přirozený. Když se podíváme do minulosti na pražské primátory, tak ti, kteří byli nějakým způsobem úspěšní, jako Jan Kasl nebo po určitou dobu i Pavel Bém, tuto zkušenost měli," řekl politolog.

Primátor podle něj musí být schopen prosadit dohodu mezi koaličními partnery i ve vlastní straně, což je něco, co se například dosavadní primátorce Adrianě Krnáčové (ANO) nedařilo. "Z tohoto pohledu přirovnání s paní Krnáčovou vlastně není úplně od věci," řekl.

Pospíšil? To dává smysl

Absence lídrů Čížinského a Pospíšila v radě může být problematická, uvedl dále politolog. "Konkrétní obsah politiky se projednává na jednání rady, která přijímá usnesení. Nejde jen o odbornou, ale i politickou rovinu těchto rozhodnutí. Tím, že v radě budou scházet dva lídři, tak je otázka, jestli to neznámá riziko pro koalici v tom, že tam pan Hřib nebude mít žádnou politickou protiváhu, možná s výjimkou Hany Marvanové," uvedl Jüptner.

Dodal nicméně, že z pohledu Pospíšila krok dává smysl, protože pokud by se stal pouze radním, mohlo by to uškodit jeho politické kariéře. Podobně to podle něj má Čížinský, který má navíc politickou základnu v Praze 7, takže dává smysl, že dal přednost postu tamního starosty. "O zradě na voličích bych nemluvil," uvedl dále politolog a dodal, že personální kompromisy jsou nedílnou součástí koaličního vládnutí.

Řeč čísel

Nová koalice bude mít v 65členném zastupitelstvu většinu 39 hlasů. Piráti budou mít v 11členné radě kromě primátora ještě dva radní. PS a Spojené síly budou mít každá po dvou náměstcích primátora a dvou radních.

Volby v Praze vyhrála ODS se ziskem necelých 18 procent hlasů, má 14 mandátů. Na druhém místě skončili Piráti, kteří mají 13 zastupitelů, stejný počet jako další Praha Sobě a Spojené síly pro Prahu. Do zastupitelstva se dostalo ještě ANO s 12 zastupiteli.

URL| <http://www.ctidoma.cz/politika/2018-10-27-politolog-petr-juptner-prazska-koalice-bude-vyzvou-zejmena-pro-piraty-zatim-moc>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ctidoma.cz

k sushi ksejedlo Od cikorky
27.10.2018 Magazín Víkend DNES str. 20 **Jak se jedlo**
Ivan Brezina

Zatímco my si dnes ničíme zdraví nadbytkem jídla, před 100 lety Češi řešili přesně opačný problém. Často se ani NENAJEDLI DOSYTA.

Jsme neoplácanější v historii. Více než 63 % Čechů má nadváhu a téměř 27 % trpí obezitou, přes milion z nás se s ní léčí. Podle studií Světové zdravotnické organizace patříme mezi nejtlustší národy světa.

Přitom těsně po vzniku Československa bylo tak drahé, že široké společenské vrstvy hladověly.

„Za týdenní mzdu brzy po válce si horník koupil asi po 1kg vepřového masa, másla a cukru,“ shrnuje Kristina Zábrodská, která se stravováním za první republiky podrobně zabývala v rámci své rigorózní práce na **Fakultě sociálních věd** UK.

Tradičním jídelníčkem průměrně vydělávajících námezdních pracujících podle ní bylo mléko, chléb, máslo, kávová náhražka (z ječného sladu či cikorky) a nanejvýš jednou týdně maso. Dělníci si nemohli dovořit ani drahé ovoce a zeleninu.

Maso s omáčkou

Všimněte si, jak zrcadlově se to za 100 let otočilo. Dnešní bohatší Češi jsou štíhlí, protože sportují, drží různé diety a vybírají si nutričně hodnotné potraviny. Obezita je hlavně problémem nižších sociálních vrstev, přejídajících se nekvalitním, ale ve srovnání s první republikou velmi levným jídlem.

Chutě Masarykovy republiky byly paradoxně ještě ovlivněny inovacemi převzatými nedlouho předtím z rakouské kuchyně. Ty radikálně změnila a často i vytlačily původní staročeská jídla - třeba různé kaše a pečená masa.

„Na konci 19. století české kuchařky odcházely do Vídně vařit,“ vyprávěla před pár lety dnes už zesnulá historička Magdaléna Beranová. „Česká kuchyně se tehdy pod vlivem vídeňské kuchyně kultivovala a objevovaly se v ní nové chutě a nová, původně, panská jídla. Třeba smažený řízek, který se k nám dostal přes vídeňskou kuchyni z Itálie. Nebo guláš, který k nám přišel z Maďarska a rychle zlidověl. Koncem 19. století se taky v Česku začala vařit první dnes tak typická masa s omáčkami, třeba svíčková na smetaně, koprovka nebo křenovka.“

Relativně mladé je i vepřo knedlo zelo, často mylně považované za „staročeské“ jídlo. Tohle nezdravé potěšení začal podle inzerátu z roku 1862 nabízet jako novinku jeden hostinský z pražských Příkopů.

Bio? Nic nového!

Původně importovaný základ se po roce 1918 dále rozvíjel a kultivoval. Prvorepubliková kuchyně proto nebyla pouhou odvozeninou rakouských chutí - už dávno získala svébytnost. „Národní poklady“ dnes křísí a propaguje třeba popularizátor klasické gastronomie Roman Vaněk, jehož prověřené recepty vycházejí i v našem magazínu.

„Během hospodářského rozkvětu ve 20. letech patřila Praha ke kulinařským centrům spolu s Vídní a Paříží,“ uvádí Kristina Zábrodská. „Konzumovaly se tu potraviny a delikatesy z celého světa a dobové kuchařky nabízely recepty na šneky, humry, raky nebo tatarský biftek. Dívky se učily vařit v kuchyních vyhlášených restaurací, v rodinných školách, ale i na farách či v kláštřích. Zejména ve městech chodila vyšší třída občas do restaurace na nedělní oběd.“

Prvorepubliková kuchyně byla mnohem více regionální. Dnes jsou lokální speciality typu krkonošského kysela, šumavské kulajdy nebo moravského uzeneho především marketingovým nástrojem rábdoby typických restaurací, před 100 lety si je lidé běžně vařili doma.

To samé platí i pro módní trend biopotravin a nakupování „ze dvora“. Vlna, která se dnes vrací, je vlastně směšná, protože je to už „jen jako“. Za první republiky neexistovaly globální řetězce, kamionová doprava potravin ani velkochovy. „Jez to, co ti roste a běhá kousek od domu,“ nebylo heslo z dámských časopisů, ale každodenní realita.

Vaření bez mrazáku

Prvorepubliková gastronomie pracovala mnohem více než ta dnešní se sezonními surovinami. Důvod je prostý - neexistovaly mrazáky ani průmyslové konzervy v dnešní podobě. Jedlo se hlavně to, co právě nabízela příroda. Z tehdejší doby přetrvávalo podzimní období zvěřiny nebo zimní domácí zabijačky, které se dělaly prostě proto, že v jinou část roku by se maso rychleji kazilo. Dnes můžete koupit bažanta nebo podříznot prase třeba v červenci, ale působí to lehce nepatřičně. To už si raději koupíte kus vepřového, které dřív bylo nejdostupnější v

zimě. Sezonnost se nezachovala ani u švestkových knedlíků. Dřív to bylo podzimní jídlo, dnes mají mražené švestky celý rok v každém supermarketu.

Před 100 lety nehrály zdaleka takovou roli importované pokrmy, které dnes považujeme za samozřejmost.

Pizza, sushi, kebab, fondue, plody moře, avokádo nebo třeba chilli con carne by tehdejšího strávnicka neoslovily. To samé platilo i pro dochucovadla. Sójovou omáčku, kari nebo sweet chilli nikdo neznal.

A nikdo ještě neslyšel ani o dnešním „svatém grálu“ české kuchyně - smaženém sýru. Současné asi nejtypičtější české jídlo se objevilo až po roce 1948 s fenoménem polotovarů, jak vysvětluje historik kuchyně Martin Franc: „Smažák tehdy reagoval na snahu zvýšit zaměstnanost žen, což nešlo bez zjednodušení jejich domácích povinností.“ ivan.brezina@mfdnes.cz

Stoletý chlebiček Českým kulinářským „vynálezem“ - prakticky stejně starým jako republika - je obložený chlebiček. V roce 1916 otevřel Jan Paukert lahůdkářství na pražské Národní třídě. Jeho přáteli, malíři a pěvci Janu Skramlíkovi, nevyhovovalo pohoštění: jednohubky nebo krajíc černého chleba se slanečkem a cibulí. Paukert proto vymyslel „něco mezi“ - pochoutku na dvě tři zakousnutí. Krajíček veky namazal máslem a ozdobil bramborovým salátem, šunkou, uherským salámem a okurkou. Dobrota slavila obrovský úspěch, k Paukertovi na chlebičky chodila prvorepubliková smetánka, dobrota se objevovala i na Masarykově stole v Lánech.

Foto autor| / foto: ČTK, Shutterstock
Foto autor| Foto: Jiří Kořátko, MAFRA

Urychlí volby v Hesensku konec Merkelové? Ikona Německa může skončit už v prosinci, říká expert

27.10.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Po bavorských volbách se v Německu očekává další klíčové hlasování, které může otřást celostátní politikou. Nedělní volby v Hesensku, kde nyní vládne koalice CDU a Zelených, mohou pro stranu Angely Merkelové skončit nejhorším výsledkem od roku 1954. Ve výsledku tak mohou vést k rozpadu těžce sestavované německé koalice CDU/CSU a SPD i odchodu Angely Merkelové z čela německé politiky. Ten by mohl přijít dřív, než ona sama čeká – v prosinci totiž bude na sjezdu CDU obhajovat post předsedkyně strany a klidně se může stát, že na post už nedosáhne. „Nezvolení Merkelové není žádné politické sci-fi,“ říká v rozhovoru pro INFO.CZ expert na Německo Jakub Eberle.

Zatímco před pěti lety získala CDU v Hesensku 38,3 procent, dnes jí průzkumy předpovídají pouhých 26 procent, což by byl nejhorší výsledek za 64 let. Černý scénář však očekávají také sociální demokraté (SPD), kteří by mohli skončit dokonce s nejhorším výsledkem od druhé světové války. Pokračování volného pádu preferencí obou stran přitom může vést k otřesu spolkové koalice v Berlíně, kterou spolu s CDU/CSU tvoří právě sociální demokraté.

Kdo ve volbách naopak výrazně posílí, jsou podle očekávání Zelení, kteří by mohli obdržet asi 22 procent hlasů. Do zemského sněmu v Hesensku by se pak s 12 procenty mohla poprvé proboujet také pravicová Alternativa pro Německo a kolem osmi procent zřejmě získají svobodní demokraté (FDP) a Levice. Právě Die Linke by v Hesensku mohla zamíchat kartami – pokud by s ní Zelení a SPD utvořili koalici, mohla by podle německých médií CDU Angely Merkelové skončit v opozici.

Merkelová proto varuje před „levicovými experimenty“ a proti spojení s Die Linke hlasitě vystupuje i současný hesenský premiér za CDU Volker Bouffier. „To poslední, co v Hesensku potřebujeme, je levicová vláda. Pro tento ekonomicky silný stát by to byla katastrofa. Stálo by to tisíce pracovních míst, omezilo investice do naší země a způsobilo okamžité škody,“ varuje Bouffier. Co od voleb očekávat? A jaké dopady by mohly mít na vládu nejsilnější země Evropské unie? Dozvíte se v rozhovoru INFO.CZ s odborníkem na německou politiku z Ústavu mezinárodních vztahů a **Fakulty sociálních věd** UK Jakubem Eberlem.

Nedělní volby v Hesensku jsou s ohledem na předvolební průzkumy, ve kterých strana CDU Angely Merkelové výrazně ztrácí, ostře sledované. Jaký výsledek voleb očekáváte? Může se podle vás stát, že CDU v Hesensku skončí v opozici?

Z průzkumů, které vycházejí v poslední době, jsou viditelné obrovské pohyby preferencí u všech stran. Opakuje se podobný trend, jaký jsme viděli v Bavorsku nebo ve volbách na spolkové úrovni - voliči se masivně přesouvají mezi stranami a rozhodují se na poslední chvíli. Například rozdíl mezi SPD a Zelenými jsou tak těsné, že si výsledek voleb tróufne odhadnout jen málokdo.

Pokud by ale CDU dostala kolem 26 procent, jak předpokládají průzkumy, bylo by teoreticky možné, aby skončila v opozici. Ovšem musely by se proti ní spojit tři jiné strany, což by nebylo úplně jednoduché. Určitě by se spojili Zelení a SPD, ale potřebovali by ještě třetího partnera. A to by byli buď Die Linke, což je možnost, do které se v Hesensku nikomu moc nechce. Nebo by to byla FDP, ale je otázka, proč by to dělali. Takže to sice možné je, ale podle průzkumů je pořád daleko pravděpodobnější, že CDU zůstane u vlády.

Obavy ze spojení Zelených, SPD a Die Linke ukázala nedávná slova Merkelové, která před volbami v Hesensku varovala před „levicovými experimenty“.

To nejsou obavy, to je taktika, která tradičně velmi dobře funguje. Protože jak na spolkové, tak na zemských úrovních je varianta tří levicových stran – pokud tedy budeme Zelené považovat za levicovou stranu – velmi neoblíbená. Je to tedy hlavně mobilizační heslo, které tradičně pravice – především CDU a liberálové – používá. A funguje. Je to osvědčený recept.

Mimochodem, jednou z příčin nárůstu preferencí Zelených je právě fakt, že k nim přecházejí nejen voliči levice, ale i ti, kteří tradičně hlasovali pro CDU. Zelení se totiž posunuli do levého středu a říkají, že jsou stranou, která chce vládnout. A ne být jen v opozici. Slova Angely Merkelové se tedy dají vyložit takto: „Rozmyslete si dvakrát, jestli budete volit CDU, nebo Zelené, protože pokud budete volit Zelené, může se vám stát, že skončíte s Die Linke ve vládě, a to fakt nechcete.“

Proč to nemají chtít?

Protože hlasy lidí, o které se mezi CDU a Zelenými hraje, to nejsou tradičně levicoví voliči. Jsou to středoví voliči, kteří žijí ve městech, jsou vzdělaní a mají vyšší životní úroveň. Jdou tradičně volit CDU, ale v tuto chvíli se jim Zelení jeví jako dobrá alternativa, protože to je středová progresivní strana. Těmto voličům by se líbilo, aby v Hesensku pokračovala současná koalice CDU a Zelených – jsou takto spokojení, ale ti Zelení jim jsou vlastně sympatičtější než CDU. A Merkelová jim říká: „Radši hodíte hlas Zeleným, ale místo aby pokračovala tato koalice, skončíte s levicově radikálními Die Linke. Musíte si vybrat – v tuto chvíli je ta volba mezi levicí a pravicí, kdy ale Zelení nejsou vyjasnění.“ To je logika tohoto argumentu Angely Merkelové.

Hesenské volby mohou mít podle analytiků silné dopady na spolkovou politiku a mohou otrást velkou koalici Merkelové složené z CDU/CSU a SPD. Proč jsou podle vás volby v Hesensku tak důležité?

Volby v Hesensku jsou důležité proto, že celostátní politika je v tuto chvíli v krizi. A volby ve spolkových zemích – zvláště v těch, které jsou větší a důležitější – jsou tradičně důležitým barometrem, jak si strany stojí. Kromě toho mají přímý dopad na celostátní politiku, protože v druhé komoře parlamentu nezasedají přímo volení poslanci, ale zástupci spolkových zemí. To znamená, že kdo vládne ve spolkových zemích, bezprostředně ovlivňuje schopnost vlády prosazovat svoje zákony.

To platí pro všechny zemské volby, ale s ohledem na současnou situaci v Německu jsou volby v Hesensku ještě důležitější. Spolková vláda, která byla po dlouhém vyjednávání v březnu konečně složena, se nachází v permanentní krizi, a proto je také velmi nepopulární. Tři vládní strany CDU/CSU a SPD jsou rozhádané, nejsou schopné nic prosadit. Navíc to už je třetí vláda velké koalice od roku 2005, lidé jsou z ní proto unavení. A je tu i znatelná únava z Merkelové osobně. Díky tomu prudce padají preference všem třem stranám.

Jaké konkrétní dopady podle vás tedy může mít špatný výsledek voleb v Hesensku na velkou koalici?

Už během voleb v Bavorsku jsme viděli, že CSU utrpěla historickou porážku. A tohle je další test toho, jak moc jsou voliči s těmito stranami nespokojeni. Pokud vyšlou signál, že jsou velmi nespokojeni, dvě velké strany CDU a SPD začnou být opravdu nervózní. A budou s tím muset začít něco dělat. Mezi sociálními demokraty se množí hlasy, že pokud SPD zůstane ve velké koalici, strana zanikne nebo skončí třeba jako ČSSD u nás. Pokud tedy skončí s výsledkem jasně pod 20 procent a prohrají se Zelenými, tyhle hlasy budou další vodou na mlýn argumentům, že SPD nemá ve velké koalici na celostátní úrovni v tuto chvíli co dělat.

Podobně to platí také pro CDU, pokud pro ni volby skončí neúspěchem. Je dobré připomenout, že hesenský premiér a předseda tamní CDU Volker Bouffier je jedním z nejbližších spojenců Merkelové. Je to člověk, který například během uprchlické krize po celou dobu držel linii Merkelové a vůbec se od ní nedistancoval. I z toho důvodu by pro ni špatný výsledek voleb byla osobní porážka a tlak na to, aby už Merkelová odešla – je vyčerpaná, okoukaná a strana se potřebuje obnovit.

Myslíte tedy, že by volby v Hesensku mohly mít i nějaké bezprostřední dopady? Mohly by v blízké době způsobit rozpad velké koalice, pokud by se například SPD rozhodla z vlády odejít?

Právě u SPD je podle mě tato rozbuška největší. Pokud by pád SPD pokračoval a strana by ve volbách dostala řekněme 15 procent – což je méně, než ukazují průzkumy, ale odpovídalo by to současnému trendu oslabování SPD – tak se může stát, že se poslanci SPD vzbouří, shodí současné předsednictvo a zavelí k radikálnímu odchodu do opozice. V tu chvíli padá vláda na celostátní úrovni, pro kterou není žádná alternativa. To znamená, že by pravděpodobně došlo na předčasné volby a je otázka, kdo by do nich vedl CDU. Merkelová už nemá dobrou výchozí pozici. To je jedna možnost.

Druhá možnost samozřejmě je, že pokud CDU nedopadne dobře, – je otázka, co to přesně znamená, protože může skončit se špatným výsledkem, ale sestavit při tom vládu – může to mít přímý dopad na samotnou Merkelovou. V prosinci, na Mikuláše se koná sjezd CDU, kde Merkelová musí obhajovat křeslo předsedkyně. Za šest týdnů tedy musí předložit nějakou vizi a nechat se znovu potvrdit do funkce, v tuto chvíli ale nemá klid na takovou práci.

Dopady voleb v Hesensku proto mohou být velmi přímé právě z těchto dvou důvodů, protože SPD i CDU jsou v tuto chvíli velmi rozkolísané. Pokud se navíc podíváme na průzkumy veřejného mínění v Hesensku, v tuto chvíli je společná ztráta CDU a SPD oproti minulému výsledku voleb 22 procent. To je opravdu velký počet voličů, který v poslední době ztratily.

Zmiňujete prosincovou konferenci CDU, kde bude Merkelová obhajovat své předsednictví strany. Už kauza nezvolení jejího spojence Volkera Kaudera do čela poslanecké frakce CDU/CSU v září ukázala, že v rámci CDU ztrácí Merkelová podporu. Je tedy podle vás možné, že by nemusela být znovu zvolená do čela strany už v prosinci?

Možné to samozřejmě je. Můžeme si jako paralelu vzít odcházení britské premiérky Margaret Thatcherové, se kterou byla strana také nespokojená dlouhodobě, ale pak byl její odchod rázná akce. To se děje vždy, když končí nějaká velká osobnost politiky. V tuto chvíli ale nevíme, jestli bude proti Merkelové někdo kandidovat – respektive jestli bude někdo kandidovat s vážnou šancí uspět.

Ale nezvolení Merkelové je podle mě opravdu možné. Její autorita klesá dlouhodobě – za poslední rok spadla kvůli několika věcem. Nejdřív hrozně dlouho trvalo než sestavila koalici. Rozpadla se jí preferovaná varianta „jamajské koalice“ a jen co se jí podařilo sestavit novou koalici s SPD, začal ji okamžitě sestřelovat šéf CSU Horst Seehofer. A vláda místo toho, aby řešila běžnou agendu, vyčerpávala se vnitřními spory mezi CDU a CSU. Pak přišla kauza Maassen, ve které Merkelová sama přiznala, že strany kvůli tomu nemají čas řešit věci, které zajímají lidi. A právě nezvolení Volkera Kaudera, což byl jeden ze tří nejdůležitějších spojenců Merkelové, pro ni byla podle mě největší politická rána za posledních několik let.

Nezvolení Merkelové tedy není žádné politické sci-fi. Myslím, že se nad tím hodně přemýšlí. A představa, že pokud volby nedopadnou, někdo to proti ní v prosinci zkusí a zároveň bude mít čanci uspět, je podle mě v tuto chvíli reálná.

Kdo by to mohl zkusit? Spekuluje se o generální tajemnici CDU Annegret Krampové-Karrenbauerové zvané „AKK“, kterou by si jako svou nástupkyni představovala i sama Merkelová. Ta se ale kancléřce zřejmě nepostaví, pokud je Merkelová odhodlaná ve funkci dál pokračovat.

Kandidátů by bylo víc. Ve chvíli, kdy se hroutí takováto politická ikona, otevírají se možnosti, které by nás dneska vůbec nenapadly. Je také otázka, do jaké míry bude mít Merkelová ještě sílu mluvit do svého nástupnictví. Třeba německé noviny spekulují o tom, že by jedna varianta mohla být taková, že by funkci kancléře vzal na nějakou dobu ještě Wolfgang Schäuble. A předsedou samotné CDU by byl jiný politik, který by se soustředil spíše na budoucnost. Ve chvíli, kdy končí někdo takhle velký, se může stát cokoliv. Na Johna Majora v době Thatcherové by si také nikdo nevsadil.

Merkelová však v rozhovoru pro Ausburger Allgemeine začátkem měsíce řekla, že podle ní by se tyto pozice - tedy předsednictví strany a kancléřství - dělit mezi dvě osoby neměly.

A co má říkat jiného? Její síla v tuto chvíli vychází právě z pozice kancléřky, mnohem víc než z pozice předsedkyně CDU. To je zásadní proměna. Její vlastní strana ji může úplně jednoduše nezvolit, jenže podle německého ústavního systému v okamžiku, kdy by skončila, musí nový premiér znovu získat důvěru parlamentu. A je otázka, jestli by hlasy třeba od SPD posbírala. Proč by SPD měla jen tak podpořit nového předsedu z CDU, proč by nevolila raději nové volby? Takže výměna kancléře není v Německu ústavně nijak jednoduchá. Ona v tuto chvíli nemůže dělat nic jiného – chce zůstat předsedkyní a držet si nějakým způsobem formální moc pod sebou. Ale víme, jak fungují stranické sjezdy – tam se na poslední chvíli dějí překvapivé manévry a Merkelová rozhodně překvapit umí. Ten sjezd tedy podle mě bude hodně turbulentní, ať už to v Hesensku dopadne jakkoliv.

URL| <https://www.info.cz/clanek/37392/urychli-volby-v-hesensku-konec-merkelove-ikona-nemecka-muze-skonicit-uz-v-prosinci-rika-expert>

Křik bezejmenných

27.10.2018 respekt.cz str. 00 respekt.cz

Spíše než z politických a diplomatických salonů vzešla Československá republika z pouliční nespokojenosti a násilí

Dne 13. srpna 1917 se, jako vždy během posledních měsíců, na plzeňském hlavním náměstí shromáždily tisícovky lidí čekajících na začátek prodeje potravinových přídelů. Když pověření úředníci začali vydávat pytle náhražkové, kukuřičné mouky, hodila jedna z žen, rozhořčených její kvalitou, svůj pytel na zem. Opodál stojící voják ji vyzval ke klidu, čímž nevědomky spustil největší vlnu násilností, které hlavní zbrojařská metropole habsburské monarchie do té doby poznala. Dav vytáhl rabovat do okolních ulic, počet rabujících přesáhl pět tisíc. Až po několika dnech se situaci podařilo zvládnout zhruba tisícovce povolanych vojáků.

Plzeňský případ ukazuje, že totální konflikt „Velké války“ zasáhl nejen jeho přímé účastníky na frontách, nýbrž i všechny lidi žijící ve válečném zázemí. Především v Německu a Rakousku-Uhersku vrcholila v posledních válečných letech zásobovací krize, jejíž rozsah je dnes sotva představitelný. Jídelniček většiny městských obyvatel se smrškl jen na luštěniny a nejrůznější náhražky. Okolí velkých měst byla o víkendech zaplavena zuboženými postavami, které u statků prosily alespoň o trochu brambor, a v roce 1917 udávala oficiální lékařská

statistika, že jedna čtvrtina všech rakousko-uherských žen v plodném věku má v důsledku podvýživy poškozenou funkci vaječnicků a tím i svou reprodukční schopnost.

Zejména v posledních letech války se tak začala plnit česká náměstí a ulice nespokojenými lidmi. V Hradci Králové protestovaly davy čítající přes deset tisíc lidí, v květnu 1918 se statkáři na Kladensku museli vypořádat se stovkami mladistvých a dětí, kteří přelézali ploty jejich pozemků, kde kradli a někdy i ničili vše, na co přišli. Dějištěm násilných nepokojů se často stávala i Praha. Nepřáteli byli v první řadě všichni představitelé státu domněle či skutečně zodpovědní za utrpení hladovějících.

Cílem útoku se však mohli stát i ti, kdo na první pohled neměli s válečným strádáním nic společného. V srpnu 1916 například v Liberci ztloukli demonstranti jednoho z hostů místní kavárny – před jejími dveřmi pojídal kus dortu. V Jindřichově Hradci zase rozružený dav v červnu 1918 zaútočil na lékaře Bedřicha Koukala, kterého si všiml díky jeho viditelné tělesné tloušťce. Obloustlý lékař musel být nakonec eskortován patrolou pěšáků na nádraží a urychleně opustit město. „Nezasloužený“ život v zahálce či přepychu na úkor „obyčejných“, chudých lidí si veřejnost rovněž často spojovala se Židy. V Klatovech po židovských uprchlících z Haliče házeli místní občané kamení. V Náchodě se v květnu 1918 hladová demonstrace zvrhla ve vytloukání oken v Židovské ulici doprovázené výkřiky „Zmlatěte Židy“.

Křik všech těchto lidí však již dávno není slyšet. Pokud se v současné době hovoří o první světové válce, připomíná se český národní příběh aktivity Masaryka, Beneše a Štefánika nebo jejich spojenců z řad domácího odboje. Ve skutečnosti byl však vliv odbojářů v českých zemích spíše malý. To ostatně platí i pro veškeré další aktivity a možnosti politiky, jak ji znala monarchie před rokem 1914. Zavedení přísné cenzury, rozpuštění parlamentu i řady spolků a podvázání činnosti politických stran nechaly veřejný prostor, ve kterém by bylo možné jakkoli agitovat, prázdný. Namísto něj vznikla nová, lidová politika, jež se od té předválečné odlišovala nejen absencí organizovaných politických stran či voleb, ale zejména svou připraveností téměř kdykoli sáhnout po fyzickém násilí. Političtí funkcionáři mnohdy vyděšeně hleděli na davy lidí valící se ulicemi a nereagující na jejich výzvy ke klidu. Meziválečná republika, vzniklá na troskách rozpadlé monarchie, tak mnohem více než z politických a diplomatických salonů první světové války vzešla z kolébky pouliční nespokojenosti a násilí. S legionáři v zádech

Násilné protesty nicméně neutvořily silnější hnutí, které by přesahovalo hranice jednoho města. Monarchie sevřená válečnou katastrofou se tak nezačala rozpadat podle etnických štěpících linií, jak si představovaly národní politické reprezentace. Míra i formy násilí se během války příliš nelišily ve městech, kde se mluvilo česky, od měst mluvících německy. V mnoha konfliktech proti sobě nestáli Češi a Němci, nýbrž například čeští dělníci, horníci a řada dalších skupin proti českým úředníkům a četníkům.

Po roce 1918 se hlavním úkolem nového Československa stalo tuto dezintegrovanou společnost znovu sjednotit a statisícům trpících nabídnout společnou vizi lepší, mírové budoucnosti. Zvyky, které si lidé osvojili během války, však nebylo snadné vymýtit. Brát si silou vše, čeho se nedostává, a spontánně trestat domněle či skutečně nepřátele zůstávalo i po roce 1918 hluboce zakořeněno v myslích novopečených občanů republiky. Cíle republikánského násilí se přitom zpočátku často neodlišovaly od těch z dob monarchie, místy k nim ale přibýly i cíle nové – tentokrát už národnostní. Euforie z válečného vítězství a národního státu podnítila řadu protiněmeckých násilností. Jako váleční profitéři, nově však i jako nepřátelé republiky, byli opět napadáni Židé.

Cílem útoků se stávali i ti, kdo neměli s válečným strádáním nic společného.

Tweetni to

Násilný dav po roce 1918 našel také oporu ve svých ozbrojených hrdinech. Mnoho příslušníků československých legií, kteří se vraceli v prvních poválečných letech do vlasti, nacházelo svou novou domovinu v jiném stavu, než si vysnili v zahraničí. V Praze i v dalších městech byla stále slyšet němčina a sílící radikální bolševická levice dala mnoha z nich vzpomenout na jejich úporné střety s Rudou armádou. Spousta násilností

na domnělých či skutečných nepřátelích nové republiky tak byla páchána buď za přispění legionářů, nebo alespoň za jejich tichého souhlasu. Při hromadném rabování německého a židovského majetku dohlíželi často právě legionáři na to, aby každý rabující dostal svůj díl, a bránili majitelům obchodů jakkoli zasáhnout proti plenícímu davu. Židovští uprchlíci, kteří se během útěku před frontovými operacemi nahromadili v Praze, byli vystěhováváni na ulici – obvykle za vydatné asistence legionářských uniforem.

Naděje na nový, spravedlivější řád však zároveň pomáhala násilí omezovat. Ústřední roli při tom hrály symbolické akty lidové spravedlnosti. Účastníci demonstrací proti drahotě v květnu 1919 nesli dřevěné šibeničky, do jejichž oprátek museli obchodníci a sedláci vkládat hlavy. Ve středočeské Knovízi „lid“ donutil obviněnou ženu pokleknout a vypít mléko naředěné vodou, jako zadostiučinění za to, že sama lidem během války takové mléko prodávala. K odpuštění výměnou za slib polepšení, k němuž se obchodníci a sedláci na tribunách zavazovali, docházelo pouze díky existenci důvěry, že je možné skutečně vybudovat společnou, lepší budoucnost v novém státě.

Násilný dav po roce 1918 našel oporu i ve svých ozbrojených hrdinech. (Návrat legionářů, Praha 1918) • Autor: Mary Evans Picture L, Profimedia

V prvních poválečných letech byla tato důvěra a naděje více než potřeba. Příkladový systém na potraviny trval až do července 1921 a válečný rozvrat se dařilo odstraňovat mnohem pomaleji, než si většina obyvatel dokázala na podzim 1918 představit. Nejvíce znepokojivé a nejhmotatelnější dědictví války představovala zejména raketově rostoucí násilná kriminalita. Řada vojenských navrátilců, ale i těch, kteří strávili poslední léta v tísnivé bídě na domácí frontě, se buď snažila všemožně si opatřit základní životní potřeby, nebo prostě jen toužila využít poválečného chaosu a co nejrychleji zbohatnout. Soudní síně i stránky novin tak zaplavovaly stále nové šokující případy loupežných vražd a přepadení, kterých se po celé republice dopouštěli jedinci i celé organizované bandy. Na území hlavního města zločinnost těsně po válce ve srovnání s předválečnou dobou vzrostla o více než tři sta procent a obdobný nárůst zaznamenávala oficiální místa po celé zemi. Československá vězení tak v prvních letech existence nového státu praskala ve švech a personálně slabá justice ani nestíhala všechny násilníky a zloděje soudit.

Přeji panu prezidentovi republiky, aby ještě dlouho vládl. (Poslední slova brutálního vraha Josefa Kolínského před popravou)

Patrně nejskandálnějším případem násilné kriminality v raně poválečném Československu bylo vyvraždění rodiny hodináře Josefa Ledeckého v pražském Braníku, kterého se v březnu 1922 dopustili bratři Jan a Josef Kolínští. Případ na sebe poutal ohromnou pozornost zejména kvůli brutalitě celého činu a hrdelní trest udělený staršímu Josefovi byl vůbec první poválečnou popravou vykonanou v hlavním městě Československa. Samotný průběh popravě nám přitom může říct o situaci v mladé republice více než bezpočet statistik a úředních zpráv. Když předseda pražského trestního osudu vyzval odsouzence, aby před shromážděným davem plným novinářů vyřkl svá poslední slova, pronesl Josef Kolínský věty, které se rychle roznesly po celé republice: „Děkuji panu prezidentu republiky, že dal mému bratru milost. (...) Moje poslední slovo, že mu přeji, aby ještě dlouho vládl.“ Věrohodná perspektiva

Odsouzenec velebící hlavu státu, který ho posílá na smrt, ukazuje, jak silný byl mezi českojazyčným obyvatelstvem entuziasmus z budování republiky pod vedením jejího hlavního symbolu – prezidenta Masaryka. V tom byl nepochybně přínos politických a kulturních elit stojících u zrodu nového státu. Masaryk a další dokázali válkou deprimovanému obyvatelstvu nabídnout sdílený pocit zaslouženého vítězství, který dával smysluplnou odpověď na otázku, k čemu vlastně bylo hrozné válečné utrpení. Potřeba sklízet a zároveň i hájit plody vítězství tak stála nejen v pozadí řady násilností provázejících vznik Československa, ale rozhodující měrou přispěla také k jejich kontrole.

I v patrně nejkritičtějším momentu ustavování nové republiky v prosinci 1920, kdy bolševická levice vyhlásila generální stávkou, odpojila část Brna od elektřiny a armáda byla nucena slovy komunistického dějepisce „střílet do dělníků“, zůstala většina ozbrojených složek i obyvatel loajálních nové republice. V tom se Československo podstatně lišilo od svého německého, rakouského nebo maďarského souseda, kteří podobnou společnou vizi lepší budoucnosti nenašli, krátce po konci války se propadli do ozbrojených konfliktů paramilitárních milic jednotlivých politických táborů a na řadě míst se přiblížili občanské válce.

Díky bezpočtu případů násilného jednání těsně před založením Československa i po něm, tedy vlastně toho jediného svědectví, které nám o svém světě zanechaly tisíce bezejmenných, můžeme porozumět širším souvislostem vzniku samostatného státu. Monarchii nerozbili Masaryk, Beneš, Štefánik či Kramář, ale masy dnes již zapomenutých lidí, kteří z různých důvodů neváhali vyrazit do ulic a na náměstí. Republika tak byla založena nikoli 28. října 1918, ale spíše až v následujících letech, kdy převážně české politické a kulturní elity dokázaly těmto zoufalým lidem nabídnout věrohodnou perspektivu, zvládnout hrozící chaos i zkrotit všechny radikální vlastence, pro něž byl nový stát vždy málo národní.

Sen o nezvratně lepší budoucnosti v rámci národního a demokratického státu, který umožnil celé společnosti v podstatě úspěšně přejít z války do míru, se zhroutil na podzim 1938. Druhá republika, jež byla sice „malá“, ale z hlediska národního konečně „naše“, pak svým příklonem k autoritářství ukázala, že ani v českém případě není sepětí mezi vysněným národním suverénním státem a demokracií zdaleka automatické. Ani to by nemělo v tomto jubilejním roce zapadnout.

Autoři jsou historici, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a v Masarykově ústavu a Archivu AV ČR. V nakladatelství Academia jim vychází kniha Cesta z apokalypsy. Fyzické násilí v pádu a obnově střední Evropy 1914–1922.

URL| <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/44/krik-bezejmennych>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

respekt.cz

Urychlí volby v Hesensku konec Merkelové? Ikona Německa může skončit už v prosinci, říká expert

27.10.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Po bavorských volbách se v Německu očekává další klíčové hlasování, které může otrástit celostátní politikou. Nedělní volby v Hesensku, kde nyní vládne koalice CDU a Zelených, mohou pro stranu Angely Merkelové skončit nejhorším výsledkem od roku 1954. Ve výsledku tak mohou vést k rozpadu těžce sestavované německé koalice CDU/CSU a SPD i odchodu Angely Merkelové z čela německé politiky. Ten by mohl přijít dřív, než ona sama čeká – v prosinci totiž bude na sjezdu CDU obhajovat post předsedkyně strany a klidně se může stát, že na post už nedosáhne. „Nezvolení Merkelové není žádné politické sci-fi,“ říká v rozhovoru pro INFO.CZ expert na Německo Jakub Eberle.

Zatímco před pěti lety získala CDU v Hesensku 38,3 procent, dnes jí průzkumy předpovídají pouhých 26 procent, což by byl nejhorší výsledek za 64 let. Černý scénář však očekávají také sociální demokraté (SPD), kteří by mohli skončit dokonce s nejhorším výsledkem od druhé světové války. Pokračování volného pádu preferencí obou stran přitom může vést k otřesu spolkové koalice v Berlíně, kterou spolu s CDU/CSU tvoří právě sociální demokraté.

Kdo ve volbách naopak výrazně posílí, jsou podle očekávání Zelení, kteří by mohli obdržet asi 22 procent hlasů. Do zemského sněmu v Hesensku by se pak s 12 procenty mohla poprvé proboujet také pravicová Alternativa pro Německo a kolem osmi procent zřejmě získají svobodní demokraté (FDP) a Levice. Právě Die Linke by v Hesensku mohla zamíchat kartami – pokud by s ní Zelení a SPD utvořili koalici, mohla by podle německých médií CDU Angely Merkelové skončit v opozici.

Merkelová proto varuje před „levicovými experimenty“ a proti spojení s Die Linke hlasitě vystupuje i současný hesenský premiér za CDU Volker Bouffier. „To poslední, co v Hesensku potřebujeme, je levicová vláda. Pro tento ekonomicky silný stát by to byla katastrofa. Stálo by to tisíce pracovních míst, omezilo investice do naší země a způsobilo okamžité škody,“ varuje Bouffier. Co od voleb očekávat? A jaké dopady by mohly mít na vládu nejsilnější země Evropské unie? Dozvíte se v rozhovoru INFO.CZ s odborníkem na německou politiku z Ústavu mezinárodních vztahů a **Fakulty sociálních věd** UK Jakubem Eberlem.

Nedělní volby v Hesensku jsou s ohledem na předvolební průzkumy, ve kterých strana CDU Angely Merkelové výrazně ztrácí, ostře sledované. Jaký výsledek voleb očekáváte? Může se podle vás stát, že CDU v Hesensku skončí v opozici?

Z průzkumů, které vycházejí v poslední době, jsou viditelné obrovské pohyby preferencí u všech stran. Opakuje se podobný trend, jaký jsme viděli v Bavorsku nebo ve volbách na spolkové úrovni - voliči se masivně přesouvají mezi stranami a rozhodují se na poslední chvíli. Například rozdíl mezi SPD a Zelenými jsou tak těsné, že si výsledek voleb tróufne odhadnout jen málokdo.

Pokud by ale CDU dostala kolem 26 procent, jak předpokládají průzkumy, bylo by teoreticky možné, aby skončila v opozici. Ovšem musely by se proti ní spojit tři jiné strany, což by nebylo úplně jednoduché. Určitě by se spojili Zelení a SPD, ale potřebovali by ještě třetího partnera. A to by byli buď Die Linke, což je možnost, do které se v Hesensku nikomu moc nechce. Nebo by to byla FDP, ale je otázka, proč by to dělali. Takže to sice možné je, ale podle průzkumů je pořád daleko pravděpodobnější, že CDU zůstane u vlády.

Obavy ze spojení Zelených, SPD a Die Linke ukázala nedávná slova Merkelové, která před volbami v Hesensku varovala před „levicovými experimenty“.

To nejsou obavy, to je taktika, která tradičně velmi dobře funguje. Protože jak na spolkové, tak na zemských úrovních je varianta tří levicových stran – pokud tedy budeme Zelené považovat za levicovou stranu – velmi neoblíbená. Je to tedy hlavně mobilizační heslo, které tradičně pravice – především CDU a liberálové – používá. A funguje. Je to osvědčený recept.

Mimochodem, jednou z příčin nárůstu preferencí Zelených je právě fakt, že k nim přecházejí nejen voliči levice, ale i ti, kteří tradičně hlasovali pro CDU. Zelení se totiž posunuli do levého středu a říkají, že jsou stranou, která chce vládnout. A ne být jen v opozici. Slova Angely Merkelové se tedy dají vyložit takto: „Rozmyslete si dvakrát, jestli budete volit CDU, nebo Zelené, protože pokud budete volit Zelené, může se vám stát, že skončíte s Die Linke ve vládě, a to fakt nechcete.“

Proč to nemají chtít?

Protože hlasy lidí, o které se mezi CDU a Zelenými hraje, to nejsou tradičně levicoví voliči. Jsou to středoví voliči, kteří žijí ve městech, jsou vzdělaní a mají vyšší životní úroveň. Jdou tradičně volit CDU, ale v tuto chvíli se jim Zelení jeví jako dobrá alternativa, protože to je středová progresivní strana. Těmto voličům by se líbilo, aby v Hesensku pokračovala současná koalice CDU a Zelených – jsou takto spokojeni, ale ti Zelení jim jsou vlastně sympatičtější než CDU. A Merkelová jim říká: „Radši hodíte hlas Zeleným, ale místo aby pokračovala tato koalice, skončíte s levicově radikálními Die Linke. Musíte si vybrat – v tuto chvíli je ta volba mezi levicí a pravicí, kdy ale Zelení nejsou vyjasnění.“ To je logika tohoto argumentu Angely Merkelové.

Hesenské volby mohou mít podle analytiků silné dopady na spolkovou politiku a mohou otrást velkou koalici Merkelové složené z CDU/CSU a SPD. Proč jsou podle vás volby v Hesensku tak důležité?

Volby v Hesensku jsou důležité proto, že celostátní politika je v tuto chvíli v krizi. A volby ve spolkových zemích – zvláště v těch, které jsou větší a důležitější – jsou tradičně důležitým barometrem, jak si strany stojí. Kromě toho mají přímý dopad na celostátní politiku, protože v druhé komoře parlamentu nezasedají přímo volení poslanci, ale zástupci spolkových zemí. To znamená, že kdo vládne ve spolkových zemích, bezprostředně ovlivňuje schopnost vlády prosazovat svoje zákony.

To platí pro všechny zemské volby, ale s ohledem na současnou situaci v Německu jsou volby v Hesensku ještě důležitější. Spolková vláda, která byla po dlouhém vyjednávání v březnu konečně složena, se nachází v permanentní krizi, a proto je také velmi nepopulární. Tři vládní strany CDU/CSU a SPD jsou rozhádané, nejsou schopné nic prosadit. Navíc to už je třetí vláda velké koalice od roku 2005, lidé jsou z ní proto unavení. A je tu i znatelná únava z Merkelové osobně. Díky tomu prudce padají preference všem třem stranám.

Jaké konkrétní dopady podle vás tedy může mít špatný výsledek voleb v Hesensku na velkou koalici?

Už během voleb v Bavorsku jsme viděli, že CSU utrpěla historickou porážku. A tohle je další test toho, jak moc jsou voliči s těmito stranami nespokojeni. Pokud vyšlou signál, že jsou velmi nespokojeni, dvě velké strany CDU a SPD začnou být opravdu nervózní. A budou s tím muset začít něco dělat. Mezi sociálními demokraty se množí hlasy, že pokud SPD zůstane ve velké koalici, strana zanikne nebo skončí třeba jako ČSSD u nás. Pokud tedy

skončí s výsledkem jasně pod 20 procent a prohrají se Zelenými, tyhle hlasy budou další vodou na mlýn argumentům, že SPD nemá ve velké koalici na celostátní úrovni v tuto chvíli co dělat.

Podobně to platí také pro CDU, pokud pro ni volby skončí neúspěchem. Je dobré připomenout, že hesenský premiér a předseda tamní CDU Volker Bouffier je jedním z nejbližších spojenců Merkelové. Je to člověk, který například během uprchlické krize po celou dobu držel linii Merkelové a vůbec se od ní nedistancoval. I z toho důvodu by pro ni špatný výsledek voleb byla osobní porážka a tlak na to, aby už Merkelová odešla – je vyčerpaná, okoukaná a strana se potřebuje obnovit.

Myslíte tedy, že by volby v Hesensku mohly mít i nějaké bezprostřední dopady? Mohly by v blízké době způsobit rozpad velké koalice, pokud by se například SPD rozhodla z vlády odejít?

Právě u SPD je podle mě tato rozbuška největší. Pokud by pád SPD pokračoval a strana by ve volbách dostala řekněme 15 procent – což je méně, než ukazují průzkumy, ale odpovídalo by to současnému trendu oslabování SPD – tak se může stát, že se poslanci SPD vzbouří, shodí současné předsednictvo a zavelí k radikálnímu odchodu do opozice. V tu chvíli padá vláda na celostátní úrovni, pro kterou není žádná alternativa. To znamená, že by pravděpodobně došlo na předčasné volby a je otázka, kdo by do nich vedl CDU. Merkelová už nemá dobrou výchozí pozici. To je jedna možnost.

Druhá možnost samozřejmě je, že pokud CDU nedopadne dobře, – je otázka, co to přesně znamená, protože může skončit se špatným výsledkem, ale sestavit při tom vládu – může to mít přímý dopad na samotnou Merkelovou. V prosinci, na Mikuláše se koná sjezd CDU, kde Merkelová musí obhajovat křeslo předsedkyně. Za šest týdnů tedy musí předložit nějakou vizi a nechat se znovu potvrdit do funkce, v tuto chvíli ale nemá klid na takovou práci.

Dopady voleb v Hesensku proto mohou být velmi přímé právě z těchto dvou důvodů, protože SPD i CDU jsou v tuto chvíli velmi rozkolísané. Pokud se navíc podíváme na průzkumy veřejného mínění v Hesensku, v tuto chvíli je společná ztráta CDU a SPD oproti minulému výsledku voleb 22 procent. To je opravdu velký počet voličů, který v poslední době ztratily.

Zmiňujete prosincovou konferenci CDU, kde bude Merkelová obhajovat své předsednictví strany. Už kauza nezvolení jejího spojence Volkera Kaudera do čela poslanecké frakce CDU/CSU v září ukázala, že v rámci CDU ztrácí Merkelová podporu. Je tedy podle vás možné, že by nemusela být znovu zvolená do čela strany už v prosinci?

Možné to samozřejmě je. Můžeme si jako paralelu vzít odcházení britské premiérky Margaret Thatcherové, se kterou byla strana také nespokojená dlouhodobě, ale pak byl její odchod rázná akce. To se děje vždy, když končí nějaká velká osobnost politiky. V tuto chvíli ale nevíme, jestli bude proti Merkelové někdo kandidovat – respektive jestli bude někdo kandidovat s vážnou šancí uspět.

Ale nezvolení Merkelové je podle mě opravdu možné. Její autorita klesá dlouhodobě – za poslední rok spadla kvůli několika věcem. Nejdřív hrozně dlouho trvalo než sestavila koalici. Rozpadla se jí preferovaná varianta „jamajské koalice“ a jen co se jí podařilo sestavit novou koalici s SPD, začal ji okamžitě sestřelovat šéf CSU Horst Seehofer. A vláda místo toho, aby řešila běžnou agendu, vyčerpávala se vnitřními spory mezi CDU a CSU. Pak přišla kauza Maassen, ve které Merkelová sama přiznala, že strany kvůli tomu nemají čas řešit věci, které zajímají lidi. A právě nezvolení Volkera Kaudera, což byl jeden ze tří nejdůležitějších spojenců Merkelové, pro ni byla podle mě největší politická rána za posledních několik let.

Nezvolení Merkelové tedy není žádné politické sci-fi. Myslím, že se nad tím hodně přemýšlí. A představa, že pokud volby nedopadnou, někdo to proti ní v prosinci zkusí a zároveň bude mít šanci uspět, je podle mě v tuto chvíli reálná.

Kdo by to mohl zkusit? Spekuluje se o generální tajemnici CDU Annegret Krampové-Karrenbauerové zvané „AKK“, kterou by si jako svou nástupkyni představovala i sama Merkelová. Ta se ale kancléřce zřejmě nepostaví, pokud je Merkelová odhodlaná ve funkci dál pokračovat.

Kandidátů by bylo víc. Ve chvíli, kdy se hroutí takováto politická ikona, otevírají se možnosti, které by nás dneska vůbec nenapadly. Je také otázka, do jaké míry bude mít Merkelová ještě sílu mluvit do svého nástupnictví. Třeba německé noviny spekulují o tom, že by jedna varianta mohla být taková, že by funkci kancléře vzal na nějakou dobu ještě Wolfgang Schäuble. A předsedou samotné CDU by byl jiný politik, který by se soustředil spíše na budoucnost. Ve chvíli, kdy končí někdo takhle velký, se může stát cokoliv. Na Johna Majora v době Thatcherové by si také nikdo nevsadil.

Merkelová však v rozhovoru pro Ausburger Allgemeine začátkem měsíce řekla, že podle ní by se tyto pozice – tedy předsednictví strany a kancléřství – dělit mezi dvě osoby neměly.

A co má říkat jiného? Její síla v tuto chvíli vychází právě z pozice kancléřky, mnohem víc než z pozice předsedkyně CDU. To je zásadní proměna. Její vlastní strana ji může úplně jednoduše nezvolit, jenže podle

německého ústavního systému v okamžiku, kdy by skončila, musí nový premiér znovu získat důvěru parlamentu. A je otázka, jestli by hlasy třeba od SPD posbírala. Proč by SPD měla jen tak podpořit nového předsedu z CDU, proč by nevolila raději nové volby? Takže výměna kancléře není v Německu ústavně nijak jednoduchá. Ona v tuto chvíli nemůže dělat nic jiného – chce zůstat předsedkyní a držet si nějakým způsobem formální moc pod sebou. Ale víme, jak fungují stranické sjezdy – tam se na poslední chvíli dějí překvapivé manévry a Merkelová rozhodně překvapit umí. Ten sjezd tedy podle mě bude hodně turbulentní, ať už to v Hesensku dopadne jakkoliv.

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/urychli-volby-v-hesensku-konec-merkelove-ikona-nemecka-muze-skoncit-uz-v-prosinci-rika-expert-37392.html>

Dopadne Hřib jako Krnáčová? Pražská koalice může Pirátům zlomit vaz, naznačil politolog

26.10.2018 eurozpravy.cz str. 00

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy Sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a problematická může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. V rozhovoru pro ČTK to řekl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jůptner.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/238572-dopadne-hrib-jako-krnacova-prazska-koalice-muze-piratum-zlomit-vaz-naznacil-politolog/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
eurozpravy.cz

Vendula Vrbová

26.10.2018 ČRo - strednicechy.cz str. 00

Co dělám v rozhlasu: Sleduji dění na domácí scéně, zjišťuji a ověřuji informace, spolupracuji s kolegy v terénu a připravuji zpravodajské příspěvky.

Proč právě tady: Vždy jsem věřila, že jsou veřejnoprávní média důležitá. A elévský program mě definitivně přesvědčil o tom, že mě Český rozhlas baví. Každý den přinese něco nového, takže se při práci nenudím.

Před rozhlasem: Studium žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (teď pokračuji v magisterském programu) a první zkušenosti v soukromém lokálním rádiu.

Co mě baví: Být mezi lidmi, číst, hrát na klavír, zpívat, koukat na dobré filmy a procházet se v přírodě.

Co mě vždycky dostane: Nečekané setkání, hodní a skromní lidé, dobré jídlo a dobré pití.

Co bych poradila svému mladšímu já: Neměj strach z neznámého.

URL| <https://region.rozhlas.cz/node/5951734>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
rozhlas.cz

Jan Jirák
26.10.2018 ČRo - strednicechy.cz str. 00

Vedoucí katedry mediálních studií Metropolitní univerzity Praha

Životní motto :

„Vezmi si, co chceš, a zaplať.“

Co dělám v rozhlasě :

Jsem hostem pořadu Jak to vidí... Vůči Českému rozhlasu jsem vždycky vystupoval nejvíc jako posluchač, občas jako externista-dotazovaný, případně jako analytik, odborník na mediální problematiku

Mimo rozhlas:

Celý život působím ve vysokém školství a podílím se na výchově budoucích novinářů a pracovníků v médiích. Působím na Metropolitní univerzitě Praha a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vedle toho překládám beletrii a odbornou literaturu z angličtiny. V letech 1997-2000 jsem byl předsedou Rady ČT. Jsem spoluautorem koncepce mediální výchovy pro základní školy a gymnázia v ČR.

Co mě baví:

Na záliby mnoho času nezbyvá...

URL| <https://region.rozhlas.cz/jan-jirak-6603075>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
rozhlas.cz

Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty. Mohou hodně získat, ale i ztratit, míní politolog

26.10.2018 info.cz str. 00 Komunální volby 2018
ČTK,luš

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy Sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a problematika může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. V rozhovoru pro ČTK to řekl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Lidé podle politologa úspěchy automaticky připisují straně, která drží post primátora. Platí to však i obráceně. „Pokud by Piráti v Praze neuspěli, tak to může ohrozit důvěryhodnost celého pirátského konceptu a může to mít vliv i na preference Pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny,“ míní Jüptner.

Roli podle něj může hrát i politická nezkušenost Pirátů, kteří se zatím s výjimkou Mariánských Lázní na exekutivní moci významněji nepodíleli. „Požadavek na nějakou zkušenost v politice je přirozený. Když se podíváme do minulosti na pražské primátory, tak ti, kteří byli nějakým způsobem úspěšní, jako Jan Kasl nebo po určitou dobu i Pavel Bém, tuto zkušenost měli,“ řekl politolog.

Primátor podle něj musí být schopen prosadit dohodu mezi koaličními partnery i ve vlastní straně, což je něco, co se například dosavadní primátorce Adrianě Krnáčové (ANO) nedařilo. „Z tohoto pohledu přirovnání s paní Krnáčovou vlastně není úplně od věci,“ řekl.

Absence lídrů Čížinského a Pospíšila v radě může být problematická, uvedl dále politolog.

„Konkrétní obsah politiky se projednává na jednání rady, která přijímá usnesení. Nejde jen o odbornou, ale i politickou rovinu těchto rozhodnutí. Tím, že v radě budou scházet dva lídři, tak je otázka, jestli to neznamena riziko pro koalici v tom, že tam pan Hřib nebude mít žádnou politickou protiváhu, možná s výjimkou Hany Marvanové,“ uvedl Jüptner.

Dodal nicméně, že z pohledu Pospíšila krok dává smysl, protože pokud by se stal pouze radním, mohlo by to uškodit jeho politické kariéře. Podobně to podle něj má Čížinský, který má navíc politickou základnu v Praze 7, takže dává smysl, že dal přednost postu tamního starosty. „O zradě na voličích bych nemluvil,“ uvedl dále politolog a dodal, že personální kompromisy jsou nedílnou součástí koaličního vládnutí.

Nová koalice bude mít v 65členném zastupitelstvu většinu 39 hlasů. Piráti budou mít v 11členné radě kromě primátora ještě dva radní. PS a Spojené síly budou mít každá po dvou náměstcích primátora a dvou radních.

Volby v Praze vyhrála ODS se ziskem necelých 18 procent hlasů, má 14 mandátů. Na druhém místě skončili Piráti, kteří mají 13 zastupitelů, stejný počet jako další Praha Sobě a Spojené síly pro Prahu. Do zastupitelstva se dostalo ještě ANO s 12 zastupiteli.

URL| <https://www.info.cz/clanek/37432/prazska-koalice-bude-vyzvou-zejmena-pro-piraty-mohou-hodne-ziskat-ale-i-ztratit-mini-politolog>

Pražská koalice? Bude to výzva pro Piráty, míní politolog

26.10.2018 tyden.cz str. 00 Domáci
ČTK

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a problematická může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. V rozhovoru pro ČTK to řekl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Lidé podle politologa úspěchy automaticky připisují straně, která drží post primátora. Platí to však i obráceně. "Pokud by Piráti v Praze neuspěli, tak to může ohrozit důvěryhodnost celého pirátského konceptu a může to mít vliv i na preference Pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny," míní Jüptner.

Roli podle něj může hrát i politická nezkušenost Pirátů, kteří se zatím s výjimkou Mariánských Lázní na exekutivní moci významněji nepodíleli. "Požadavek na nějakou zkušenost v politice je přirozený. Když se podíváme do minulosti na pražské primátory, tak ti, kteří byli nějakým způsobem úspěšní, jako Jan Kasl nebo po určitou dobu i Pavel Bém, tuto zkušenost měli," řekl politolog.

Primátor podle něj musí být schopen prosadit dohodu mezi koaličními partnery i ve vlastní straně, což je něco, co se například dosavadní primátorce Adrianě Krnáčové (ANO) nedařilo. "Z tohoto pohledu přirovnání s paní Krnáčovou vlastně není úplně od věci," řekl.

Absence lídrů Čížinského a Pospíšila v radě může být problematická, uvedl dále politolog.

"Konkrétní obsah politiky se projednává na jednání rady, která přijímá usnesení. Nejde jen o odbornou, ale i politickou rovinu těchto rozhodnutí. Tím, že v radě budou scházet dva lídři, tak je otázka, jestli to neznamena

riziko pro koalici v tom, že tam pan Hřib nebude mít žádnou politickou protiváhu, možná s výjimkou Hany Marvanové," uvedl Jüptner.

Dodal nicméně, že z pohledu Pospíšila krok dává smysl, protože pokud by se stal pouze radním, mohlo by to uškodit jeho politické kariéře. Podobně to podle něj má Čížinský, který má navíc politickou základnu v Praze 7, takže dává smysl, že dal přednost postu tamního starosty. "O zradě na voličích bych nemluvil," uvedl dále politolog a dodal, že personální kompromisy jsou nedílnou součástí koaličního vládnutí.

Nová koalice bude mít v 65členném zastupitelstvu většinu 39 hlasů. Piráti budou mít v 11členné radě kromě primátora ještě dva radní. PS a Spojené síly budou mít každá po dvou náměstcích primátora a dvou radních.

Volby v Praze vyhrála ODS se ziskem necelých 18 procent hlasů, má 14 mandátů. Na druhém místě skončili Piráti, kteří mají 13 zastupitelů, stejný počet jako další Praha sobě a Spojené síly pro Prahu. Do zastupitelstva se dostalo ještě ANO s 12 zastupiteli.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/prazska-koalice-bude-to-vyzva-pro-piraty-mini-politolog_500975.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
tyden.cz

Dopadne Hřib jako Krnáčová? Pražská koalice může Pirátům zlomit vaz, naznačil politolog

26.10.2018 eurozpravy.cz str. 00

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy Sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a problematická může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. V rozhovoru pro ČTK to řekl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Lidé podle politologa úspěchy automaticky připisují straně, která drží post primátora. Platí to však i obráceně. "Pokud by Piráti v Praze neuspěli, tak to může ohrozit důvěryhodnost celého pirátského konceptu a může to mít vliv i na preference Pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny," míní Jüptner.

Roli podle něj může hrát i politická nezkušenost Pirátů, kteří se zatím s výjimkou Mariánských Lázní na exekutivní moci významněji nepodíleli. "Požadavek na nějakou zkušenost v politice je přirozený. Když se podíváme do minulosti na pražské primátory, tak ti, kteří byli nějakým způsobem úspěšní, jako Jan Kasl nebo po určitou dobu i Pavel Bém, tuto zkušenost měli," řekl politolog.

Primátor podle něj musí být schopen prosadit dohodu mezi koaličními partnery i ve vlastní straně, což je něco, co se například dosavadní primátorce Adrianě Krnáčové (ANO) nedařilo. "Z tohoto pohledu přirovnání s paní Krnáčovou vlastně není úplně od věci," řekl.

Absence lídrů Čížinského a Pospíšila v radě může být problematická, uvedl dále politolog.

"Konkrétní obsah politiky se projednává na jednání rady, která přijímá usnesení. Nejde jen o odbornou, ale i politickou rovinu těchto rozhodnutí. Tím, že v radě budou scházet dva lídři, tak je otázka, jestli to neznamená riziko pro koalici v tom, že tam pan Hřib nebude mít žádnou politickou protiváhu, možná s výjimkou Hany Marvanové," uvedl Jüptner.

Dodal nicméně, že z pohledu Pospíšila krok dává smysl, protože pokud by se stal pouze radním, mohlo by to uškodit jeho politické kariéře. Podobně to podle něj má Čížinský, který má navíc politickou základnu v Praze 7, takže dává smysl, že dal přednost postu tamního starosty. "O zradě na voličích bych nemluvil," uvedl dále politolog a dodal, že personální kompromisy jsou nedílnou součástí koaličního vládnutí.

Nová koalice bude mít v 65členném zastupitelstvu většinu 39 hlasů. Piráti budou mít v 11členné radě kromě primátora ještě dva radní. PS a Spojené síly budou mít každá po dvou náměstcích primátora a dvou radních. Volby v Praze vyhrála ODS se ziskem necelých 18 procent hlasů, má 14 mandátů. Na druhém místě skončili Piráti, kteří mají 13 zastupitelů, stejný počet jako další Praha Sobě a Spojené síly pro Prahu. Do zastupitelstva se dostalo ještě ANO s 12 zastupiteli.

Česká pirátská strana FOTO: Martina Černáková / EuroZpravy.cz / INCORP images.

URL| <http://domaci.eurozpravy.cz/politika/238572-dopadne-hrib-jako-krnacova-prazska-koalice-muze-piratum-zlomit-vaz-naznacil-politolog/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:
eurozpravy.cz, eurozpravy.cz, eurozpravy.cz

Pražská koalice bude výzvou zejména pro Piráty, tvrdí politolog

26.10.2018 prazskypatriot.cz str. 00 Pražská politika
ČTK

Dohodnutá koalice Pirátů, Prahy Sobě (PS) a Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL) bude výzvou zejména pro Piráty, kteří mohou hodně získat, ale i ztratit. Roli může hrát i jejich politická nezkušenost a problematická může být absence lídrů PS Jana Čížinského a Spojených sil Jiřího Pospíšila (TOP 09) v radě. V rozhovoru pro ČTK to řekl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Lidé podle politologa úspěchy automaticky připisují straně, která drží post primátora. Platí to však i obráceně. „Pokud by Piráti v Praze neuspěli, tak to může ohrozit důvěryhodnost celého pirátského konceptu a může to mít vliv i na preference Pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny," míní Jüptner.

Roli podle něj může hrát i politická nezkušenost Pirátů, kteří se zatím s výjimkou Mariánských Lázní na exekutivní moci významněji nepodíleli. „Požadavek na nějakou zkušenost v politice je přirozený. Když se podíváme do minulosti na pražské primátory, tak ti, kteří byli nějakým způsobem úspěšní, jako Jan Kasl nebo po určitou dobu i Pavel Bém, tuto zkušenost měli," řekl politolog.

Primátor podle něj musí být schopen prosadit dohodu mezi koaličními partnery i ve vlastní straně, což je něco, co se například dosavadní primátorce Adrianě Krnáčové (ANO) nedařilo. „Z tohoto pohledu přirovnání s paní Krnáčovou vlastně není úplně od věci," řekl.

Absence lídrů Čížinského a Pospíšila v radě může být problematická, uvedl dále politolog. „Konkrétní obsah politiky se projednává na jednání rady, která přijímá usnesení. Nejde jen o odbornou, ale i politickou rovinu těchto rozhodnutí. Tím, že v radě budou scházet dva lídři, tak je otázka, jestli to neznamena riziko pro koalici v tom, že tam pan Hřib nebude mít žádnou politickou protiváhu, možná s výjimkou Hany Marvanové," uvedl Jüptner. POUTAK_NA_CLANEK_41239 Dodal nicméně, že z pohledu Pospíšila krok dává smysl, protože pokud by se stal pouze radním, mohlo by to uškodit jeho politické kariéře. Podobně to podle něj má Čížinský, který má navíc politickou základnu v Praze 7, takže dává smysl, že dal přednost postu tamního starosty. „O zradě na voličích bych nemluvil," uvedl dále politolog a dodal, že personální kompromisy jsou nedílnou součástí koaličního vládnutí.

Nová koalice bude mít v 65členném zastupitelstvu většinu 39 hlasů. Piráti budou mít v 11členné radě kromě primátora ještě dva radní. PS a Spojené síly budou mít každá po dvou náměstcích primátora a dvou radních.

Volby v Praze vyhrála ODS se ziskem necelých 18 procent hlasů, má 14 mandátů. Na druhém místě skončili Piráti, kteří mají 13 zastupitelů, stejný počet jako další Praha Sobě a Spojené síly pro Prahu. Do zastupitelstva se dostalo ještě ANO s 12 zastupiteli.

URL| <https://www.prazskypatriot.cz/prazska-koalice-bude-vyzvou-zejmena-pro-piraty-tvrdi-politolog/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[prazskypatriot.cz](https://www.prazskypatriot.cz), [prazskypatriot.cz](https://www.prazskypatriot.cz) (*Volby 2018*)

Budoucnost Evropy je optimistická, euro to ale nepomohlo

26.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, USDCZK, EURUSD, EURCZK, ECB

Evropská centrální banka včera podle očekávání ponechala úrokové sazby beze změny a hlavní sazba tak zůstala stále nulová. Guvernér Mario Draghi na tiskové konferenci po zasedání svými komentáři lehce potěšil euro. Avšak jen krátce.

Šéf ECB zmínil, že evropské ekonomiky rostou, což po dlouhé době nulových sazeb stačilo k tomu, aby se mezi řádky četlo možné, byť vzdálené, budoucí zvyšování sazeb. Pozitivně Draghi vidí dokonce i výsledky vyjednávání o italském rozpočtu a brexitu. To by zvyšování sazeb mohlo ještě oddálit.

Důležitým signálem bylo také prohlášení, že se vůbec nediskutovalo o prodloužení kvantitativního uvolňování. To má skončit už v prosinci letošního roku a vedení Evropské centrální banky patrně očekává, že ekonomické výsledky eurozóny posunou inflaci směrem k nastavenému cíli. Draghi ostatně o inflaci také mluvil a toto pozitivní očekávání explicitně potvrdil.

Draghiho optimismus na všech frontách se podepsal na kurzu eura, které během tiskové konference rostlo až na 1,1435 EURUSD. Krátce před jejím skončením ale prudce oslabilo o více než půl procenta a v oslabování během dne pokračovalo až pod hranici 1,136 EURUSD. Vysvětlením tohoto propadu by mohlo být opatrné přiznání, že i bez pokračujícího kvantitativního uvolňování by Evropská centrální banka mohla v případě potřeby využít jiné nástroje, které již dříve použila, například cílené dlouhodobější refinanční operace (TLTRO).

Dnes budeme vedle vystoupení Draghiho v Bruselu sledovat zejména data o několika makroekonomických ukazatelích ze Spojených států. Předpokládá se mírné zpomalení americké ekonomiky, což by mohlo dohromady s pokračujícím optimismem guvernéra ECB opět vyústit v silnější pohyby na páru EURUSD.

Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1373 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,62 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1361 do 1,1480 EURUSD.*

Podle informací České národní banky se zasedání bankovní rady příští čtvrtek zúčastní všech sedm jejích členů. Dosavadní vyjádření některých z nich k otázce zvyšování sazeb jsou zatím v součtu rozporuplná. Oldřich Dědek by sazby rád viděl růst pomaleji, Mojmír Hampl a Tomáš Nidetzký naznačili spíše jejich růst a Marek Mora ve včerejším rozhovoru pro Hospodářské noviny doslova řekl, že to vidí „padesát na padesát, jestli úroky zvyšovat, nebo je nechat na současné úrovni“.

Koruna během včerejšího dopoledne a brzké odpoledne posílila proti euru až k 25,80 a k dolaru pod 22,59. Odpoledne ale svoje zisky ztratila a oslabilo až k 25,88 k euru a nad 22,77 k dolaru. Výsledkem včerejšího dne tak bylo oslabení vůči euru i dolaru.

Aktuálně se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,89 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,80 až 25,86 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,52 až 22,73 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc

zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SnQBt/budoucnost-evropy-je-optimisticka-euru-to-ale-nepomohlo>

Týden v režii centrálních bankéřů. Dniéra pro Hampla a Tomšika

26.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, ECB, ČNB, Fed

Hlavní domácí ekonomickou událostí příštího týdne bude jistě čtvrtěční zasedání bankovní rady a následně zveřejnění shrnutí nové ekonomické predikce. V otázce zvyšování REPO sazeb je trh jednotný. Očekává nárůst o dalších 25 bazických bodů na 1,75 procenta. Půjde letos již o páté zvýšení základní úrokové sazby. Měnověpolitického zasedání se zúčastní všech sedm členů bankovní rady. A bude to naposledy pro oba viceguvernéry Mojžíra Hampla a Vladimíra Tomšika.

"Myslím si, že v této fázi ekonomického cyklu mají sazby být vyšší, než jsou. Mají být blíže své rovnovážné hodnotě, jakkoliv máme velkou nejistotu o tom, kde ta rovnováha je," uvedl tento týden v rozhovoru pro server Roklen24 Mojžíř Hampl. „Ta postupná horolezecká práce, která vede k vrcholu s názvem neutrální sazby, má dle mě pokračovat. Počasí je příznivé," dodal.

Hampl (ČNB): Nepodlehne mýtu, že centrální banka vyčerpá svůj arzenál

Inflační tlaky společně s dlouhodobě slabší korunou znamenají, že ČNB může pokračovat s procesem zvyšování sazeb, a to dost možná již na příštím zasedání, řekl člen bankovní rady Tomáš Nidetzký agentuře Bloomberg. S komentářem přišel také další člen bankovní rady ČNB, a to Marek Mora. I podle něj existují faktory bránící koruně v posílení, od obchodních válek přes brexit, italský rozpočet až po situaci na Středním východě. Současná úroveň kurzu tudíž podle Mory umožňuje pokračující zvyšování sazeb. Na druhou stranu, centrální banka by měla i tak postupovat opatrně, uvedl.

Na otázku, zda na listopadovém zasedání (ne)zvedne ruku pro navýšení úroků, Mora odpověděl, že je to padesát na padesát. Rozhodne se prý na základě čerstvých prognóz představených na samotném zasedání.

"Sázíme na to, že ČNB překročí k již pátému zvýšení sazeb během letošního roku. Nahrává tomu nejen stav české ekonomiky, ale i vývoj kurzu koruny," míní analytik Roklen Jan Berka.

Podle ekonoma skupiny Roklen Michala Šoltése přetrvávají pro zvyšování i nadále ty stejné důvody. Vysoká mzdová dynamika spojená s nedostatečnou nabídkou na trhu práce, která pravděpodobně odráží nejen běžné ekonomické fluktuace, ale i strukturální problém české ekonomiky, vytváří proinflační tlaky. Index spotřebních cen roste meziročně o více než dvě procenta již několik měsíců v kuse. Navíc i výhledově zůstává nad cílem ČNB.

"Velká neznámá visí nad vývojem úrokových sazeb v příštím roce. Pokud by koruna začala posilovat tak, jak stále významná část trhu očekává, ČNB by zpomalila utahování měnových podmínek kurzovým kanálem. I tak ale předpokládáme, že by došlo minimálně ke dvou zvýšením sazeb v roce 2019. Pokud se i v příštím roce bude koruna pohybovat ve slabších hodnotách, je možné, že centrální banka sáhne k významnějšímu navyšování sazeb. Jako pramen nejistoty zatím vidíme především vývoj kurzu koruny," poznamenal Šoltés.

Upozornil na to že spolu s rozhodnutím bankovní rady dojde i na vydání shrnutí hlavního měnově politického dokumentu – Zprávy o inflaci. "Očekáváme, že s tím, jak nová data ukazují na zpomalující tendence v ekonomice dojde ke snížení výhledu růstu ekonomiky. Největší pozornost finančního trhu se však bude soustředit na předpoklad vývoje kurzu. Nutno podotknout, že pozice ČNB není záviděníhodná, vždyť i odhady analytiků připomínají naznačují vysokou nejistotu. Podle zářijového šetření mezi analytiky by se koruna za rok měla pohybovat mezi 24 EUR/CZK až kolem 25,4 EUR/CZK. Disperze analytiků je tak vysoká," poznamenal Šoltés.

Pozornost trhů se příští týden zaměří na americké centrální bankéře. Fed koncem září zvýšil základní úrokovou sazbu o čtvrt procentního bodu do rozpětí 2,0 až 2,25 procenta a do konce letošního roku plánuje zvýšit úroky ještě jednou, ale až v prosinci. Americká centrální banka brání příliš rychlému růstu cen.

Evropská centrální banka (ECB) má jednání za sebou. Včera sice přiznala významnost některých rizikových faktorů, nastavený směr měnové politiky ale ponechala beze změny. zmiňovaná prominentní rizika patří dle ECB sílící protekcionismus, zranitelnost rozvojových trhů a volatilita finančních trhů. I přes jejich existenci však Rada guvernérů vyhodnotila rizika celkového ekonomického růstu eurozóny jako vyrovnaná.

Mario Draghi a spol. včera podle očekávání ponechali úrokové sazby beze změny. Hlavní refinanční sazba zůstává na úrovni 0,0 procenta. Do konce letošního roku bude ECB pokračovat v nakupech aktiv v rozsahu 15 miliard eur měsíčně.

"Na první pohled vyzněl výstup z říjnového zasedání ECB opravdu velmi mírným jestřábím tónem, především v otázce inflace, na což euro reagovalo lehkým zpevněním nad hranici 1,142 EURUSD. Tento posun však nevydržel, a to i přesto, že Draghi vyjádřil optimismus jak ohledně Itálie, tak i brexitu. Byť trend měnové politiky ECB zůstává beze změny – ukončení QE nadále očekáváme na konci letošního roku – u obou současných kauz existují scénáře, týkající se především příštího roku, které by mohly ovlivnit například výhled zvyšování evropských sazeb (a trhy si to velmi dobře uvědomují - i proto se euro v tuto chvíli obchoduje slabší). V tomto směru je však až příliš brzy na jakékoliv spekulace," uvedl Berka.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SuJXC/tyden-v-rezii-centralnich-bankeru-derniera-pro-hampla-a-tomsika>

Vizitky pravděpodobných nových pražských radních

26.10.2018 vz24.cz str. 00

Praha - Vizitky pravděpodobných nových pražských radních:

Zdeněk Hřib (37; Piráti) - má být primátorem, v gesci má mít IT a zahraniční vztahy. Absolvoval 3. lékařskou fakultu UK, medicíně se věnoval jako odborník na informační technologie, mimo jiné krátce vedl sekci informatiky ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv. Mezi roky 2008 a 2018 působil ve společnosti Aquastoft, kde se podílel na projektu elektronického receptu eRecept. Do pražského zastupitelstva kandidoval již před čtyřmi lety, zvolen byl až letos jako lídr kandidátky.

Petr Hlaváček (57; Spojené síly pro Prahu) - má být náměstkem primátora, v gesci má mít územní rozvoj. Vystudoval Fakultu architektury ČVUT v Praze, působí jako architekt a pedagog, mezi roky 2010 a 2015 byl proděkanem své alma mater. Na kontě má například rekonstrukci české ambasády v Brasílii. V letech 2015 až 2016 působil jako ředitel Institutu plánování a rozvoje Hlavního města Prahy, podílel se na vzniku pražského metropolitního plánu.

Petr Hlubuček (44; Spojené síly pro Prahu) - má být náměstkem primátora, v gesci má mít životní prostředí. Absolvoval provozně ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity, studoval i v zahraničí, pracoval v milánské centrále cestovního ruchu. Od návratu do ČR podniká v cestovním ruchu a hotelnictví. V komunální

politice působí od roku 2010, kdy byl zvolen do zastupitelstva městské části Praha-Lysolaje, kde byl posledních osm let starostou.

Adam Scheinherr (31; Praha Sobě) - má být náměstkem primátora, v gesci má mít dopravu. Vystudoval strojní fakultu Západočeské univerzity v Plzni, ve Francii získal doktorát z fyziky. Po škole začal pracovat v ÚJV Řež jako manažer divize zaměřené na radioaktivní odpady. Veřejně se angažuje poslední tři roky, stál u vzniku iniciativy Libeňský most nebourat, nerozšiřovat, jejíž činnost vedla k rozhodnutí upustit od plánu demolice této stavby a jen ji rekonstruovat.

Pavel Vyhnánek (36; Praha Sobě) - má být náměstkem primátora, v gesci má mít finance. Vystudoval ekonomii na univerzitách v Boloni a Norimberku, poté pracoval ve firemním bankovníctví. Do komunální politiky se zapojil v reakci na nevýhodnou privatizaci obecních bytů v Praze 7 a nedostatek míst ve školkách. Před čtyřmi lety byl zvolen do zastupitelstva této městské části, poslední čtyři roky byl místostarostou, věnoval se financím, investicím a veřejným zakázkám.

Jan Chabr (26; Spojené síly pro Prahu) - má být radním pro majetek. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociální věd** UK, nyní studuje právo na UK a mezinárodní právní vztahy v oblasti duševního vlastnictví. Pracoval v notářských kancelářích nebo jako asistent během českého předsednictví v Radě EU. Spolupracuje s Museem Kampa - Nadací Jana a Medy Mládkových, které vede šéf TOP 09 Jiří Pospíšil. Do letošních voleb působil v majetkové komisi zastupitelstva Prahy 6.

Milena Johnová (51; Praha Sobě) - má být radní pro sociální oblast a zdravotnictví. Vystudovala Přírodovědeckou fakultu UK, poté pracovala v neziskových organizacích věnujících se sociálním službám, zaměřených na pomoc lidem se zdravotním postižením. Mezi roky 2000 a 2002 pracovala na ministerstvu práce, kde měla na starosti systém kontroly kvality sociálních služeb. Nyní je zástupkyní ředitele společnosti Quip, která se věnuje pomoci postiženým a vyučuje na Evangelické teologické fakultě UK.

Hana Marvanová (55; Spojené síly pro Prahu) - má být radní pro legislativu. Vystudovala Právnickou fakultu UK, poté působila jako podniková právnička. Patřila mezi aktivní odpůrce komunistického režimu, v březnu 1989 byla podmíněčně odsouzena za pobuřování. Po listopadu 1989 byla opakovaně poslankyní (1990 až 1998 a 2002 až 2003) a krátce i místopředsedkyní Sněmovny. V roce 2014 byla první náměstkyní ministryně spravedlnosti. Před STAN prošla Občanským fórem, ODS a Unii svobody (později US-DEU, rok ji vedla). Jako advokátka zastupovala například klienty zkrachovalé stavební společnosti H-System.

Vít Šimral (32; Piráti) - má být radním pro školství. Vystudoval politologii, historii, právo, historickou sociologii a ekonometrii na univerzitách v Brně, Praze, britském Leicesteru a italské Lucce. Nyní působí jako postdoktorand na Technické univerzitě v Liberci a Univerzitě Hradec Králové. Věnuje se financování politiky nebo propojení politiky a byznysu, působil v Transparency International, je jednatelem konzultační firmy. Má zkušenosti jako poslanecký a senátorský asistent zákonodárců zvolených za Piráty.

Hana Třeštíková (36; Praha Sobě) - má být radní pro kulturu. Dcera známé dokumentaristky Heleny Třeštíkové vystudovala produkci na Filmové a televizní fakultě AMU, stála mimo jiné za vznikem snímku o herečce Lídě Baarové Zkáza krásou nebo filmu o předváděcích akcích zaměřených na seniory Šmejdi. Organizuje sousedské a kulturní akce v Praze 7, před čtyřmi lety stála spolu s Janem Čížinským u vzniku sdružení Praha 7 Sobě, byla zvolena do zastupitelstva a stala se radní pro kulturu.

Adam Zábranský (24; Piráti) - má být radním pro bydlení a otevřenou radnici. Absolvent gymnázia nyní studuje na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Do zastupitelstva hlavního města byl zvolen již před čtyřmi lety, loni na podzim zůstal po zvolení svých kolegů do Poslanecké sněmovny jako jediný z původní čtyřčlenné sestavy Pirátů a stal se předsedou klubu. Jako zastupitel se věnoval kauzám spojeným s transparentností nebo fungováním městských firem.

URL| <http://www.vz24.cz/clanky/vizitky-pravdepodobnych-novych-prazskych-radnich/>

Zlepšení paměti vám změní život
26.10.2018 Právo Víkend str. 02 Zaujalo nás
Michala Jendruchová

Jeden z nejznámějších trenérů paměti Jakub Pok zvládá a nyní již desátým rokem i vyučuje ve své Škole paměti techniky, díky nimž je údajně možné zapamatovat si neskutečné množství informací.

On sám si za dvě minuty dokáže uložit do paměti dvaapadesát číselných karet. Zná jména, telefonní čísla a e-mailové adresy všech svých klientů a účastníků kurzů. Jen tak pro radost si ukládá do paměti celý občanský zákoník.

O paměťových technikách tvrdí, že lidem změnil život. Jemu ho změnilo během studijního pobytu v Německu, kde se s nimi setkal poprvé. „Na semináři jsem fascinovaně sledoval, jak si paměťový expert zapamatoval během několika minut v přesném pořadí balíček dvaapadesáti kanastových karet. Byl jsem přesvědčený, že musí mít fotografickou paměť. Později jsem pochopil, že jde jen o znalost správných technik, které se může naučit každý,“ vzpomíná Jakub Pok na první momenty, které ho přivedly k originálnímu podnikání.

Naučené techniky hned zkoušel používat v praxi. Díky nim s přehledem vystudoval dvě vysoké školy najednou – Právnickou fakultu na Západočeské univerzitě v Plzni a Fakultu humanitních studií UK v Praze. Následně si přidal německo-rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Zkoušky jsem zakončil právě s využitím paměťových technik. Přišlo mi škoda, že o nich ví tak málo lidí. Právě tam se zrodil nápad, že bych mohl zkusit kurzy sám vést,“ vysvětluje.

Trénink v praxi

První kurz pod hlavičkou Škola paměti proběhl v roce 2009. Přišlo jen pár lidí, podruhé něco víc, ale brzy byl zájem takový, že Jakub svého koníčka povýšil na zaměstnání a začal se této činnosti věnovat naplno.

Čtyřicetiletý lektor má talent posluchače strhnout, je vtipný, energický a jeho kurzy nejsou jen suchou teorií, klienti vše okamžitě trénují v praxi. „Začínáme se zapamatováním pojmů přes nákupní seznamy, čísla až po složitější prezentace, učivo k maturitě či státnicím, cizí slovíčka nebo jména a obličeje. Na všechno existují techniky, které jsou lehce osvojitelné.“ Možná trochu překvapivě se na jeho lekcích i žongluje. Právě žonglování propojuje obě mozkové hemisféry.

Jakub slibuje, že za víkend se účastníkům zlepší paměť až o tři sta procent. Jak podotýká, techniky je dobré dál trénovat, respektive stačí používat je v praxi. Díky tomu se pak paměť stále zlepšuje. Za jednu z nejúčinnějších technik považuje metodu paměťových cest, při které si vytváříme určité fixní body v prostředí nám dobře známém a na ně ukládáme potřebné informace.

„Například si můžete určit několik bodů doma v bytě – kliku u dveří, věšák, obrázek, lednici atd. Dejme tomu, že si budete chtít zapamatovat, že máte jít k zubaři, koupit novou žárovku, napsat e-mail do Německa a vyzvednout prádlo z čistírny. Představte si následující fantazijní spojení,“ radí.

„Na klíce u dveří si představte zakousnuté zuby – musíte jít k zubaři, na věšáku bliká obří žárovka – máte koupit žárovku, na obrázku je smotaný mail s německou vlajkou – máte napsat e-mail do Německa, a když otevřete lednici, vyvalí se na vás voňavé a čisté prádlo – chcete si zapamatovat, že máte vyzvednout prádlo z čistírny. Když máte představy dostatečně barevné a fantazijní a ještě jednou si všechna spojení v duchu představíte, nepotřebujete žádný poznámkový blok. To je jen krátká ochutnávka této skvělé techniky,“ nechává nás nahlédnout do své práce.

Dalším významným projektem, jemuž se Jakub věnuje, je aplikace s názvem Dva tisíce slovíček. „Vzniklo to přirozeně. Lidé si techniku na zapamatování slovíček pochvalovali, ale občas přiznali, že jsou trochu líní vymýšlet příběhy ke slovíčkům. Zrodil se nápad na aplikaci, kolega ji kompletně naprogramoval a ve Škole paměti ji od té doby plníme příběhy ke slovíčkům. Za jejím vývojem stojí stovky hodin naší práce, ale když vidím výsledek, jsem spokojený,“ tvrdí.

Zvládne to každý

Paměťové techniky si může osvojit každý nehledě na inteligenci či vzdělání. „Fascinuje mne, co všechno jsme schopni si zapamatovat jen díky tomu, že použijeme paměťové techniky. Nejen nákupní seznam, jak by si někdo mohl myslet, ale i projevy, cizí slovíčka, státnicové otázky, množství uložených informací je v podstatě neomezené,“ tvrdí Jakub Pok.

Jakub Pok je přísný i sám na sebe a neustále trénuje. Vstává velmi brzy, zacvičí si pět Tibeťanů a chvíli „potrápí“ svou paměť. Nikdy nevynechá. Před každým kurzem se naučí jména, telefonní čísla a e-maily všech

účastníků. Po práci si čistí hlavu sportem, cestováním nebo poslechem audioknih. „Okysličování mozku je pro dobrou paměť naprosto zásadní,“ dodává s úsměvem.

Co dodat? Snad jen to, že lidem mění život. „Není asi nic lepšího, než když vám účastnice kurzu napíše, že díky technikám zvládla státnice nebo dosáhla povýšení,“ dodává na závěr.

Foto autor | Foto archív Jakuba Poka (3)

Foto popis | Naučené techniky si hned po semináři můžete zkoušet v praxi.

Foto popis | Jakub Poka během křtu své knihy Jak se naučit 100 slovíček za hodinu.

Legendy o rakouském útlaku jsou nesmysl

26.10.2018 E15 str. 08 Téma

Štěpán Bruner

Vznik Československa je zatížený třemi lžemi. Lží o utrpení, lží o boji proti Rakousku a lží o českém charakteru. Děti se stále učí o rakouském útlaku, aby se vzápětí dozvěděly, jak v té době vznikala vrcholná díla české literatury, říká historik Jiří Rak.

* Kdy nastal v úvahách českých politiků zlom, kdy začali jednoznačně preferovat vznik samostatného českého státu před setrváním ve svazku s Rakouskem-Uherskem?

Je to až rok 1918. Těžko ale najít nějaký konkrétní bod zlomu, šlo o postupný proces. Určitým milníkem byla smrt císaře v roce 1916. Umřel František Josef I. a lidé si řekli „končí jedna etapa“. Karel I. se ještě snažil situaci změnit, ale mnozí mají pocit, že už je pozdě. Pro Čechy mělo smysl Rakousko v pojetí Palackého – mocnost mezi Německem a Ruskem. Toto Rakousko Češi podporují. V momentě, kdy se Rakousko přiklání k Německu, ztrácejí zájem. Ve stejném okamžiku ztrácí Rakousko smysl i z hlediska spojenců, tedy Dohody.

* Bylo ještě v létě 1918 možné monarchii zachránit?

Samozřejmě, že bylo. Situace na frontě nebyla pro Rakousko nijak špatná. Zhroutila se ruská fronta, centrální mocnosti získaly Ukrajinu, obilnici Evropy. Zhroutila se rumunská fronta. Ani na italské frontě to pro Dohodu nevypadalo nejlépe. Šance na udržení monarchie tedy byla. Rozhodující bylo stanovisko Dohody, která připustila vznik národního státu. Rakousko rozhodně nerozbili Češi, jak si někdy nalháváme do kapsy. To je ostatně vidět na tehdejší české politice, která neustále držela dvě želízka v ohni. Z jejich pohledu to bylo celkem zodpovědné stanovisko. S tím se pojí zajímavý paradox: v posledních několika válkách Češi skončili v táboře vojensky poražených, a přesto se cítí být vítězi. V první světové válce bylo Rakousko poraženo a Češi se cítí být vítězi. Ve druhé světové válce jsme byli součástí Velkoněmecké říše, a přesto se cítíme být vítězi. Studenou válku jsme také nevyhráli, a přesto jsme oslavovali.

* Zůstává tenhle pocit vítězství smíšeného s porážkou někde v nás?

Nemám rád ani přehnané vychvalování sebe sama, ani zbytečné bičování se. Těžko tehdejšími politikům nejednoznačný postoj zazlívát, malé národy musejí dějinami vždycky nějak proplout. Čeští politici ale museli zpětně odůvodnit, proč se rozhodli vytvořit samostatné Československo, a tady už to začíná „smrdět“. Tak vznikla legenda o útlaku pod Rakouskem, ty známé pojmy jako třeba žalář národů. Když se na to podíváte nezaujatě, tak to dlouhé 19. století, od Velké francouzské revoluce do začátku první světové války, tak je to jedno z neúspěšnějších českých století. Etnikum, které nemá nic, nemá elity, se po sto letech mění v moderní národ, který má univerzitu, vlastní hospodářství, vlastní politiku. A všechny tyto změny proběhly v rámci Rakouska, které vstupuje do první světové války s všeobecným hlasovacím právem.

* Jako jedna z mála zemí Evropy...

No samozřejmě! Vadí mi, že se o tom nemluví! Nechápu, jak mohl Masaryk, který se do Říšské rady dostal na základě přímého a rovného volebního práva, připustit vznik legendy o útlaku.

* Nejde ale zdaleka o jedinou legendu, která odůvodňuje nezbytnost vzniku Československa.

Vznik Československa je zatížený třemi lžemi. Lží o utrpení, lží o boji proti Rakousku a lží o českém charakteru.

* Vždyť co se říká o Švejkovi? Že to je oslava ulejváctví... Švejk ale přece chce bojovat za Rakousko do roztrhání těla. Ulejváctví naopak oslavují oficiální republikové spisy. V oficiální publikaci Domov za války je ulejváctví a simulování vydávané za boj proti Rakousku. Když oficiální místa nemohla popřít zjevnou loajalitu českých velíků k Rakousku, označila to za vynucený postoj. Raději tedy narušíme morální integritu lidí jako Palacký, než abychom připustili, že to mysleli upřímně.

Kdy se k samostatnému státu začala klonit česká veřejnost?

* To byl květen 1918, kdy bylo výročí položení základního kamene Národního divadla. Konaly se velké oslavy, v podstatě taková „generální zkouška“ na 28. říjen.

Právě s Národním divadlem se pojí jeden z velkých mýtů národního obrození. Lidé tehdy věřili, že divadlo bylo postaveno díky celonárodní sbírce drobných střadatelů.

* Každý sociolog vám řekne, že když většina lidí věří, že je něco pravda, tak s tím nehnete. Národní divadlo se samozřejmě z těch „krejcarů“ nepostavilo. Dodnes se často neuvádějí dary císařské rodiny a i velkých aristokratických rodin, které daly desetitisíce zlatých. Stavba byla samozřejmě pojištěná, takže druhá sbírka po požáru už byla čistě manifestační, aby si národ mohl říct „my sami“.

Spolu se vznikem Československa se objevil i umělý koncept československého národa a nová republika tak vznikla jako stát jednoho národa. Čeští Němci zůstali stranou. Byla to chyba?

* Tohle je diskuze, která se ve spojení s rokem 1918 vede velmi často. I filozof Jan Patočka zastával myšlenku, že český národ měl vzniknout jako dvojjazyčný. Je to strašně krásná myšlenka, ale nereálná. České národní obrození startovalo úplně zezdola, v situaci, kdy zde žádný národ v novodobých měřítkách nebyl. Na začátku 19. století byla situace lidí, kteří mluvili česky, a těch, kteří mluvili německy, nesrovnatelná. Němci tvořili nejen geogranám fický, ale i kulturně obrovský národ. Německy mluvící lidé neviděli důvod, proč by se měli přihlásit k českému národu. V tomto kontextu se někdy uvádí příklad Švýcarska. Ale koho tam máte? Němce, Italy, Francouze – ti všichni mají v zahraničí svoje obrovské kulturní zázemí. Rétorománi se udrželi jen v několika alpských údolích.

Proto se zrodila idea československého národa...

* Největším průšvihem roku 1918 je rozpor mezi historickým a přirozeným právem. USA hlásají přirozené právo a celá Evropa je následuje. U nás vyvstává otázka, co s Němci. Sudety se cítí jako německé, to ale Dohoda nemůže připustit, protože poražená německá strana by z války vyšla vlastně územně posílená. Takže Dohoda musí své vlastní principy porušit. V Československu se na západě jde podle práva historického, podél historických hranic Čech. Na Slovensku, které je tisíc let součástí koruny uherské, je nutné uplatnit přirozené právo. Tím si Československo zadělalo na pozdější problém a jen to dokazuje pravdivost Masarykovy teze, že státy zanikají se stejnými idejemi, se kterými vznikly.

Jak se historik dívá na české legionáře, kteří byli z rakouského pohledu dezertéry?

* Čistě podle práva to samozřejmě byli zrádci, ale situace nebyla takhle jednoznačná. Trochu bych tu otázku otočil. Když vznikly legie, řada jejich členů přešla k Rudé armádě. Legie je popravovaly. Má armáda složená z dezertérů právo popravovat své vlastní dezertéry? Pak zde bylo mnoho převlékačů kabátů, kteří kolem 28. října náhle pochopili, že jejich srdce bije česky. Básník Svatopluk Machar jako generální inspektor vznikající

československé armády proti nim vždy obhajoval důstojníky, kteří zůstali věrni císaři až do konce. O legiích ostatně dodnes chybí objektivní práce, nejdřív jsme je adorovali a pak jsme je hanili. Za První republiky dotvářela obraz legionářů třeba i legenda o 28. pluku. Ten měl o velikonocích 1915 přejít k Rusku, dokonce i s muzikou. Představa, jak v březnu v Karpatech, ve sněhu, v zemi nikoho, pochodují vojáci přes frontu za zvuku vojenské hudby, překonávající přitom zátarasy z ostatního drátu, je prostě absurdní. Později se ukázalo, že to tak není, že se jen pluk dostal do bojů, utrpěl ztráty a řada vojáků byla nějakou dobu nezvěštná. Pluk byl obnoven a dokončil válku s rakouskou ctí. Legenda ale už kolovala po Praze.

Když se podíváme po českých městech, tak tato legenda žije v názvech ulic dodnes.

* Nejen u nás, ale i v Polsku žije legenda o pluku, který přešel na východní frontě k nepříteli. Ale pozor, Poláci vytvářeli své legie na německé straně. Zatímco Češi měli hromadně přejít k Rusům, tak Poláci podle legendy zběhli z ruské armády k Němcům. Kdyby to všechno byla pravda, tak by na jedné frontě musel být strašlivý provoz. Ale myslím, že na této verzi trvají už jen romantici z Vojenského historického ústavu.

Předloni jste se stal čestným předsedou strany Koruna česká. Kde je místo této strany na české politické scéně?

* Žádají pro monarchii spravedlnost. Aby když se mluví o české demokratické tradici, aby se vzpomnělo i 19. století. Aby nepanovala schizofrenie, kdy se děti v hodině dějepisu dozvídají, že Češi pod Rakouskem úpěli, a po přestávce se v hodině češtiny učily, že v té době vznikala velká česká literatura.

Mělo by dojít k obnově mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí, který byl v listopadu 1918 stržen vlasteneckým davem?

* Ano. Dneska už snad probůh většina lidí ví, že tam nestál kvůli Bílé hoře, ale jako poděkování Panně Marii za úspěšnou obranu Prahy před Švédy v roce 1648. Celé stržení sloupu rozvášněným davem bylo zinscenované. Na místě už byli připravení hasiči, nachystaná lana. Dav, který šel z Bílé hory, prošel přes Karlův most, kde mohl naházet do Vltavy všechny barokní sochy. Zde ale čekali členové národního výboru, kteří jim to rozmluvili, protože by to byla obrovská mezinárodní ostuda.

Vnímají Češi Rakousko-Uhersko stále jako „žalář národů“?

* Myslím si, že ne. Víte, během 20. století Češi poznali, co je průšvih. Když v roce 1917 vznikl slavný Manifest spisovatelů (první oficiální projev nesouhlasu Čechů s nadvládnou Rakouska-Uherska – pozn. aut.), byl Alois Rašín vězněn v rakouském Möllersdorfu. Manifest mu poslali poštou do vězení, a jak Rašín později vzpomíná, četl si jej na dvoře věznice a byl z jeho textu nadšen. Neváhal proto a napsal autorům dopis, aby pod manifest připojili jeho podpis. Představte si něco takového za bolševika... Dokladem rakouské perzekuce byl pro Čechy Karel Havlíček Borovský a jeho „ozdravný“ pobyt v Jižním Tyrolsku. Tehdy Češi neměli srovnání, ale dneska už ho máme. Proto mi vadí, když i dneska někdo uvádí, že jsme za Rakouska úpěli.

Jaký odkaz po sobě Rakousko-Uhersko zanechalo do dnešních dní? Je v nějakém ohledu dodnes relevantní?

* Jednoznačně v oblasti práva. Všeobecným občanským zákoníkem se dodnes inspirujeme. První rakouská ústava vzniká v roce 1848, Prosincová ústava z roku 1867 je považovaná za vůbec nejliberálnější ústavu své doby. Významný je také důraz na uplatňování práva, už předrevoluční Rakousko (před rokem 1848 – pozn. aut.) je jednoznačně právním státem.

Každý sociolog vám řekne, že když většina lidí věří, že je něco pravda, tak s tím nehnete. Největším průšvihem roku 1918 je rozpor mezi historickým a přirozeným právem.

Jiří Rak (71)

Narodil se v Praze, a jak sám rád říká, je jedním z mála opravdových Pražanů, jejichž rodiče také pocházejí z Prahy. Vystudovaný historik působil mimo jiné v Národním muzeu nebo v Československém filmovém archivu, přednášel na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ve své práci se zaměřuje hlavně na období pozdní habsburské monarchie a české národní obrození.

Foto popis|

Jen jsem splnil přání lidem, co nemohou mít děti

26.10.2018 Mladá fronta DNES str. 11 Rozhovor

Ivana Karásková

Jsem zprostředkovatel, který umožnil předávání dětí z chudých poměrů do lépe situovaných rodin, říká zakladatel babyboxů Ludvík Hess.

Ludvík Hess je nepřehlédnutelnou postavou mezi literáty a chovateli koní, nejvíc se ovšem zapsal do povědomí veřejnosti jako zakladatel babyboxu a „otec“ nalezených dětí. Na statku kousek za Prahou, kde přebývá, mu společnost dělají hlavně zvířata, ale každou chvíli mu zvoní telefon, protože kolem babyboxů se stále něco děje. Bohém, který s oblibou prohlašuje, že ani neví, kolikrát byl ženatý, sám přispěl k nárůstu populace měrou nemalou. S pěti ženami má sedm potomků. Přesto se zdá, že s cizími dětmi má starostí mnohem víc. Letošní podzim jich přinesl nečekanou „úrodu“. Jenom za poslední dva týdny se v babyboxech našly dvě holčičky a jeden kluk.

* Celkové skóre v babyboxech činí 75 kluků ku 103 děvčátkům. Je to podle vás náhoda, nebo matky s lehčím srdcem odkládají holčičky?

Já to považuju čistě za náhodu.

* Babyboxy fungují už třináct let, ani jednou jste za tu dobu nezapochoval o jejich smyslu?

Ne, i když začátky byly těžké. Zástupci ministerstva zdravotnictví a ministerstva práce a sociálních věcí se stavěli ostře proti. Nelíbilo se to ani sociálním pediatrům. Jedním z jejich argumentů bylo, že u nalezených dětí neznáme anamnézu.

* Vzpomínáte si na okamžik, kdy se v nich objevilo vůbec první dítě?

Aby ne. Byla to Soňa, děvčátko v modrém kulichu. Našli ji v prvním babyboxu na soukromé klinice v pražském Hloubětíně roku 2006. Nechal jsem se s ní vyfotit a ten snímek se objevil – pokud si dobře vzpomínám – právě u vás v MF DNES. Pozoruhodné bylo, že holčička pocházela z dvojčat. Čili matka musela podstoupit něco jako Sofiinou volbu.

* Vážně? Vybrala jedno z dětí a to druhé si nechala?

Ano, myslím, že byla hodně pod vlivem rodiny. K děťátku překvapivě přiložila i rodný list, takže ji pak pracovníci oddělení sociální péče s lékaři přemluvili, ať si tu odloženou holčičku vezme zpátky.

* A vzala?

Ano, ale pak porodila ještě třetí dítě a to rovnou nechala v porodnici. Šlo o problematickou osobu, a pokud vím, dnes u sebe nemá žádné ze svých dětí.

* Od té doby byly do babyboxů odloženy už skoro dvě stovky dětí. O každém nalezenci asi detailní přehled nemáte.

To by ani nešlo. Ale o mnohých vím. Například se vídám s holčičkou odloženou v Ústí nad Orlicí, kterou jsem pojmenoval podle matky svých dvou synků Lucie. To je také pěkný příběh. Když si pro ni pár dnů po narození přišli náhradní rodiče, tamní primář Dionýz Zákal nabyl dojmu, že dítě vlastně ani moc nechtějí. Čekali dlouhých sedm let a už s tím nepočítali. Doporučil jsem mu, aby adoptivní maminku nechal přes noc v pokoji v nemocnici. Sestry ji naučily přebalovat, koupat, krmit. Dnes je Lucii osm let a žije v Pardubickém kraji. Ale vídám se i s dalšími. Jedna náhradní maminka mi pravidelně k Vánocům posílá pětikilový balík cukroví.

* Protesty s léty utichly?

V zásadě ano. S jedním z největších odpůrců, sociálním pediatrem Frantou Schneibergem, jsme se scházeli v duelech Českého rozhlasu a on tam na mě křičel, ať se vrátím raději ke svým koním. Myslím, že už hodně změknu. Moji kritici dodnes uvádějí, že je to proti úmluvě o právech dítěte. Tam se praví, že děti mají právo znát své rodiče. Jenže s dodatkem – pokud je to možné. Ale taky tam stojí, že nejvyšší je právo dětí na život.

* Někteří lékaři namítali, že kvůli babyboxům přibude domácích porodů.

S těmi to podle mě nemá nic společného. Sám jsem proti domácím porodům, i když odložené děti se většinou doma narodí. Kolikrát nemají ani pořádně ošetřený pupečník. Někdy to bývají i pro zdravotníky dost drsné obrázky. Třeba předposlední holčičku tento měsíc v Neratovicích někdo vložil do babyboxu celou zkrvavenou a s placentou.

* Příznivci babyboxů naopak tvrdí, že ubude dětí pohozených někde v parku či v popelnici. Ukázalo se něco takového?

Žádná statistika neexistuje a osobně o tom pochybuju. Tyto ženy jsou totiž z jiného těsta, neštítí se kriminálního činu, pokud ovšem nejednají pod vlivem nějaké duševní poruchy.

* Co vás přimělo pustit se s takovou vehemencí do této aktivity?

Děti se odkládaly odjakživa. U nás vztah státu k odloženým dětem zásadně upravila Marie Terezie, která začala maminky podporovat, a nikoliv soudit. Za její vlády existovala v Praze tři zařízení, kam svoje potomky mohly matky dávat. Největší ve Vlašské ulici. Její syn, osvětlený Josef II., sice zrušil nevolnictví, ale také žel vlašský špitál.

* Vidím, že máte hodně nastudováno.

Osobně jsem se s tou myšlenkou setkal, když u mě v literárním časopise Divoké víno publikoval Jiří Žáček jedno čtyřverší: Zde leží človíček stár hodinu a čtvrt, nikomu neschází a nejmíň vlastní matce. Našli ho na skládce a jenom kmotra smrt, jen ta ho k sobě přivinula sladce.

* U odložených dětí ale panuje obava z genetické zátěže. Podle vás právem?

Určitě je oprávněná. Já jako chovatel koní si dobře uvědomuju určité riziko, které náhradní rodiče podstupují. Známe i děti z babyboxu, které bych si domů nevzal. Ale náhradní rodiče mají zhruba roční prostor, než dojde k definitivnímu osvojení. Na druhé straně si vybavuji třeba krásnou chytrou devítiletou holčičku, která žije s náhradními rodiči ve středních Čechách. Nezastírají jí, že je z bedýnky a já jsem v jejich očích dědeček, co pro ni onu bedýnku udělal.

* Poslední „bedýnky“ ale už vypadají jinak než ty původní.

První primitivní schránku jsem nechal udělat podle vlastního návrhu a ukazoval ji pak na různých konferencích. Měla ještě mechanickou kliku, samozřejmě signalizaci, dvířka a uvnitř topení. Po otevření 46. babyboxu jsem se spojil s podnikatelem Zdeňkem Juřicou z Náměště nad Oslavou, dal jsem mu pár námětů a

on dnes vyrábí babyboxy takzvané nové generace. Poslední jsme instalovali před pár dny ve Slaném, respektive vyměnili starý za nový, což teď postupně děláme.

* Kladete důraz na Slánsko, má to místo pro vás nějaký zvláštní význam?

Je to pro mě důležitý region, protože tam žili moji předkové. Rodiny Dundrů, Durasů a taky Vlkovi. Pakliže se mám pochlubit předky s modrou krví, tak Durasovi přišli jako šlechta z Francie s Janem Lucemburským, odtud pochází i Dundrovi. Já se narodil v Kladně, kde byl můj dědeček Jaroslav Matyáš ředitelem škol. Ovlivnil mě natolik, že jsem se chtěl původně stát kunsthistorikem a začal studovat na **fakultě sociálních věd** a publicistiky.

* Jste renesanční člověk, už 54 let vydáváte literární časopis Divoké víno, píšete knížky, chováte anglické plnokrevníky, fotografujete. Která z těch činností vás nejvíc pohlcuje?

Všechno ke mně nějak patří. Za renesančního člověka mě s oblibou označuje jihlavský přednosta porodnice a gynekologie, můj přítel profesor Aleš Roztočil, který se dal bůhvíproč i do politiky. Ale s léty přichází únava, takže třeba koně jsem hodně utlumil. Taký proto, že se ze mě stal kritik dostihového sportu.

* A to proč?

Zjistil jsem, že koně jsou hodně přetěžováni. Ze začátku jsem byl úspěšným chovatelem dostihových koní, můj hřebec Marco Polo vyhrál v roce 1985 Velkou jarní cenu a přišly i další úspěchy. Odchoval jsem třeba hřebce Manora, který se kvalifikoval s Josefem Váňou do Velké pardubické, i když ten závod pak kvůli zranění neabsolvoval. Dnes mi je jasné, že při tak obrovské rychlosti kolem šedesáti kilometrů v hodině u koní dochází k přepětí šlach, které se poškodí nebo úplně přetrhnou. I ten vylepšený Taxisův příkop pro ně zůstává rizikem. Kůň ho skáče, aniž by věděl, kam dopadne.

* To jste dřív nevěděl?

Možná jsem si to jen nepřipouštěl. Dnes už vím, že v podstatě neexistuje dostihový kůň, který by nezchromnul.

* Vy sám jste na koni jezdil?

Samozřejmě, nikoliv ovšem dostihy. Anglický plnokrevník je jemné konstituce, potřebuje mnohem lehčí jezdce.

* Ale pořád chováte hříbata.

Aktuálně máme 29 koní. Rodí se tu hříbata, která odchovám a následně prodávám. Bohužel je teď strašně špatná situace s krmením. Seno, slámu i oves kupuju za nehorázné ceny, takže chov je prodělečný. První hříbě se u mě narodilo už v roce 1975 a od té doby přišlo na svět 176 koní. Ale děti nalezené v babyboxech už koně trumflý. Aktuálně je jich 178 a na rozdíl od koní jich bude určitě dál přibývat.

* Ještě chcete rozšiřovat počet babyboxů?

Chci. Je několik míst, jako jsou Louny, Žatec, Tachov, kde narážím na odpor. Někteří dětské lékaři stále nesouhlasí. Ve Žďáru nad Sázavou mi proto nedávno slíbil pomoc generální ředitel Hasičského záchranného sboru Drahoslav Ryba s tím, že tam schránku můžeme instalovat na hasičárně, kde je taky stálá služba. Babybox ve Vsetíně se bude otvírat po pětiletém přemlouvání ředitelství nemocnice 12. prosince, a to díky mimořádné podpoře místního starosty Jiřího Růžičky.

* S jakými pocity se ohlížíte za těmi třinácti lety života s babyboxy?

Je to zadostiučinění. Nehraju si na nějakého zachránce odložených dětí a vím, že za každým miminkem je osobitý příběh. Jsem spíš jakýsi zprostředkovatel, který zařídil předání dětí z horších sociálních poměrů do těch lepších. A taky třeba splnil přání lidem, co děti mít nemůžou.

Otec babyboxů

Ludvík Hess je tvůrce babyboxů. První z nich se objevil v roce 2005 v GynCentru v pražském Hloubětíně. Dnes je jich v Česku 75. Hess napsal také řadu knih a od roku 1964 vydává literární časopis Divoké víno, kde publikují básníci jako Jiří Žáček, Karel Sýs nebo Václav Hrabě. Dohromady vyšlo 155 čísel, z toho 97 internetových. V roce 2015 ho prezident Miloš Zeman vyznamenal medailí Za zásluhy.

O autorovi | Ivana Karásková, reportérka MF DNES
Foto autor | Foto: František Vlček, MAFRA

Jak to vidí prorektor Univerzity Karlovy Martin Kovář

26.10.2018 ČRo Dvojka str. 01 08:30 Jak to vidí

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Dobrý den přeje Zita Senková. Vítejte u pořadu Jak to vidí. Dnešním hostem je profesor Martin Kovář, historik, prorektor Univerzity Karlovy. Dobrý den. Vítejte.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání a přeji všem dobrý den.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co by znamenalo uplatnit vůči Saúdské Arábii zbrojní embargo? A je správné a užitečné porovnávat minulost a současnost a jakou budoucnost mají národní státy? Připojte se k poslechu. Třídenního ekonomického fóra v Rijádu označovaného za pouštní Davos se měli zúčastnit představitelé ze 140 firem, zhruba 40 jich účast odřeklo kvůli vraždě saúdskoarabského novináře Džamála Chášakdžího. Kritika nejenom reformem korunního prince Muhammada bin Salmána, přesto ale byly podepsány kontrakty za desítky miliard korun, byť jich asi ještě mohlo být více. Každopádně zatímco vysvětlení vraždy novináře zdaleka není uzavřeno, hledají zástupci Evropské unie způsob, jak mluvit s Rijádem, najít možná společnou linii. Vše se točí kolem dodávek zbraní pro Saúdskou Arábii. Země tady zastávají různé pozice, třeba Francie se docela drží zpátky na rozdíl od Německa. Z Rakouska se včera ozvalo volání po celoevropském zákazu dodávek zbraní pro Saúdskou Arábii. Jak vy to vidíte, pane profesore?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

To je jednoduchá i složitá otázka zároveň. Jednoduchá v tom, že byznys je, obchod je důležitý. Nadnárodní korporace, velké zbrojařské firmy, nenalhávejme si, že mají často větší vliv na utváření mezinárodně-politických vztahů než národní vlády, ta složitá věc se týká jednoho z bytostných problémů Evropské unie, a to je společná zahraniční politika Evropské unie. O tom se mluvilo už v římských smlouvách ve druhé polovině padesátých let minulého století a dodnes je společná zahraniční politika spíš chiméra nebo iluze nebo cosi, k čemu se v různých evropských státech a z Bruselu vzhlíží, ale co ve skutečnosti neexistuje. Vy sama jenom v té úplné stručnosti, co jste řekla, francouzský postoj, rakouský postoj, německý postoj, nepochybně bude třeba nějaký český postoj, tak navzdory existenci Evropské unie všechny členské státy v tomto případě jednoznačně

akcentují své národní zájmy, a proto mi přijde rozumné rakouskému volání po společném postoji a postupu Evropské unie vůči Saúdské Arábii, ale myslím, že je to deklarace po deklaraci, abychom to řekli, nemyslím si, že by ve Vídni byli tak naivní, aby se domnívali, že něco takového je možné, byť by to jistě bylo pěkné.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Rakousko, jenom připomenu, předsedá v tomto pololetí Radě Evropy, respektive předsednictví v Radě Evropy.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Skoro bych, pardon, skoro bych řekl, že mají v agendě něco takového říct.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Očekává se to od předsednické země?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Očekává se to, pojdme společný, pojdme společný, pojdme společně postupovat, ale není to, opravdu to není reálné.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Proč jsou ty zájmy tak rozlišné, protože každý sleduje, jak jste už asi možná i odpověděl ty své národní zájmy? Co by znamenalo v praxi to zbrojní embargo?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Ono to není nic, ono to není nic nového. Vzpomeňme si na postoj evropských států, vy jste zmínila Francie, třeba vůči Iráku v době Saddáma Husajna a pak velké rozpaky na francouzské straně, kdy se měli Francouzi připojit k tažení proti Saddámu Husajnovi. Ty vztahy jsou dané historicky v zemích, jsou tam tradiční vztahy často nepřerušované, kontakty politické, obchodní, z toho se strašně těžko vycouvává takříkajíc a jakkoliv je to nepříjemné v současné době v souvislosti s úmrtím toho novináře, tak velký byznys a národní zájmy, je mi líto, že to musím říct, jsou pro ty státy důležitější než jeden, jeden zavražděný novinář. Jenom podotýkám, nebylo tomu nikdy jinak. Nenamlouvejme si, že to je něco jiného.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Kdy vůbec mluvila Evropská unie unisono jedním hlasem? Třeba, jestli si vzpomenete na nějaký konkrétní příklad?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Nikdy, ale uvedu jiný příklad, který je podobný. Rada bezpečnosti OSN se shodla na jednom, aby žádná z velmocí nevetovala ten zásah naposledy v korejské válce v roce 1950 v červnu a potom až v první válce v Zálivu a od té doby nikdy. Takže to, myslím, je moc pěkná ukázka toho, jak je těžké najít shodu, byť Evropská unie tam není institut veta, že by se to ..., ale najít shodu je strašně obtížné. Prostě dostaneme se k tomu třeba na konci v souvislosti Československem. Národní zájmy jsou pořád nesmírně silné.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Zastavila bych se ještě u přístupu Spojených států vůči Saúdské Arábii, protože tam vidíme různou zajímavou křivku, jak se to vyvíjelo a vyvíjí. Nedávno Donald Trump podepsal velké kontakty v Rijádu, zatančil si také s představiteli tamního režimu. Když se podíváme ale, jak reagovala americká administrativa na válku v Jemenu, na blokádu Kataru, nebo na únos libanonského premiéra, co tam lze vypozorovat?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Záleží vždycky na tom, jaká administrativa je v Bílém domě. George Bush mladší říkal, k Saúdům, můžeme vidět věci různým, očima různými pohledy, ale first we are friends, jsme přátelé. Jsou to, ať jsou jací jsou, jsou to naši spojenci v tomto regionu. Vzpomeňme si, kam vedla jedna z prvních cest Donalda Trumpa do zvolení? Do Saúdské Arábie, do tohoto regionu. Takže tohle fundamentálně určuje politiku Spojených států vůči této oblasti, Izrael jako klíčový spojenec. Dnes za Donalda Trumpa zcela evidentně, za Baracka Obamy byly vztahy poněkud křehké, řekněme to tak, i vzhledem k osobním animozitám mezi izraelským premiérem a americkým prezidentem. Dneska jsou Američané, pokud jde o izraelskou politiku, zpátky na svých postojích a Saúdové jsou přátelé, to říká všechno. To neznámá, že přímo Bílý dům nebo státní department nebo některé části americké administrativy nemohou čas od času vyslat signál, že nejsou nadšeni z toho, jak si Saúdové počínají, co dělají, jak to funguje, ale nad tím vším vytyčeno před závorkou je - jsme přátelé. Tohle je Amerika a Saúdská Arábie.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Odvíjí se od sympatií nebo antipatií vůči jednotlivým státníkům? Zmíním třeba jenom to, že německá kancléřka Angela Merkelová nepatří mezi oblíbenky Donalda Trumpa na rozdíl asi od Kim Čong-una, severokorejského lídra?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

To je věc, která se velmi podceňuje. Dnes ta velká politika je technicistní, je tak trochu sterilní, ale přesto i v dnešní době osobní sympatie, antipatie, včera jsme o tom se bavili s vysokým představitelem Evropské unie, osobní sympatie - antipatie prostě hrají i v té velké politice, kde by posluchač očekával, že půjde výhradně o ideje, zájmy, o byznys, osobní sympatie - antipatie hrají roli a promiňte i se nepochybně do americko-německých vztahů a jistě ovlivňují i vztahy Spojené státy - Izrael, to je přece úplně příznačné. Zatímco Donald Trump je ...

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Tam funguje ta chemie, jak se říká.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Chemie, plné porozumění pro Bibiho Netanjahua. S Barackem Obamou a s paní Clintonovou prostě tohle porozumění, ta chemie tam nebyla, proto ty vztahy, mimo jiné proto ty vztahy vypadaly, jak vypadaly. A skoro bych řekl bez ohledu na vztah Bushova klanu a Donalda Trumpa, že Saúdové zůstávají přáteli Bílého domu.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co myslíte, pane Kováři, jaké vyústění bude mít celá kauza kolem zavražděného saúdskoarabského novináře?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

/Nesrozumitelné/ Žádné. Prostě vy jste říkala, mnoho dohod bylo podepsáno, jistě mohlo by jich být podepsáno víc. Některé z těch plánovaných, co se nepodepsaly, se podepíší v tichosti, v klidu za zavřenými dveřmi v nejbližší době. Evropa se, řekl bych, nakonec spokojí s tím, že z některých zemí bude znít kárový hlas. Paní Merkelová pohovoří o ostrých telefonátech.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Už jeden proběhl.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Už jeden proběhl, ale myslím si, že na reálnou politiku to nebude mít skoro žádný dopad.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Nemůže to teoreticky, nevím, možná i prakticky vést k tomu, že se třeba ještě prohloubí to napětí mezi Evropou a Amerikou, že z Evropy možná zaznívá větší snaha nějakým způsobem potrestat třeba Saúdskou Arábii za to, co se stalo, zatímco Amerika je vstřícnější?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Nedá se to úplně vyloučit, ale myslím, že mezi Evropou a Evropskou unií, silnými evropskými státy a Washingtonem je dnes tolik napětí a tolik nepochopení, že tohle je jenom jeden kamínek do mozaiky, který, myslím si, nemůže ty vztahy nějak dramaticky vyostřit. To si zas obě strany ohlídnou.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Po britském referendu o vystoupení z Evropské unie před více než dvěma lety panovaly obavy, že ten brexit by mohl rozeštvát celou zbylou tedy "27", dokonce se spekovalo o dalších možných exitech, o tom, že Britové odstartují, celá ta situace kolem vystoupení z Evropské unie, že by mohla odstartovat proces rozpadu Evropské unie, ale nyní, zdá se, že během těch více než dvouletých vyjednávání jako kdyby ten brexit stmelil Evropskou unii.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Tak Jean-Claude Juncker to zčásti přímo a zčásti mimo řádky řekl - postupujme nekompromisně vůči Británii, aby všechny ostatní potenciální odpadlíky přešla chuť.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Odstrašit je?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Odstrašit je, ano, je to tak. Já z toho pohledu Bruselu, myslím, že to není šťastné, ale z pohledu Bruselu tomu naprosto rozumím, čili dneska žádný stát nemluví o vystoupení z Evropské unie, žádná vláda, byť některé jako třeba italská vláda nebo maďarská vláda jsou velmi kritické vůči Bruselu, ale o exitech se nemluví. Není to, myslím, na pořadu dne. Jiná věc je, na kolik, jak soudržná teď "27" už bez Británie bude, na kolik se podaří, teď schválně volím ostrá slova, Bruselu třeba nevyštvať třeba Maďary z toho klubu, protože vzpomeňme si na hlasování v Evropském parlamentu, Maďarsko je Orbánovo, Maďarsko je na černé listině, Polsko je na hraně černé listiny a tak dále, čili teď, myslím, daleko víc záleží na tom, aby nevznikla nějaká ghetta v rámci Evropské unie, aby se některé státy necítily ostrakizované, vystrkované na okraj, to by mohlo potenciálně mít, myslím si, nebezpečné důsledky.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co je tím současným tmelem Evropské unie?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Řekl bych, že to je obava z toho, že nikdo neví, jaké scénáře by mohly nastat, kdyby neexistovala. Nejsme třeba úplně spokojeni z řady evropských států, ale představa, že se tohle pouto rozpadne a zavládne jakási nejistota, je, myslím, dostatečným zatím tmelem proto, aby to vydrželo pohromadě. Francouzsko-německý motor takzvaný, byť po odchodu Británie, a právě proto je škoda, že Britové odcházejí, protože francouzská dominance, pardon, německá dominance bude evidentní. Jeden český ministr zahraničních věcí to tenhle týden

moc hezky komentoval. Říkal - ono, už když se podíváte, ona ta orlice a ten kohout, jak to asi může dopadnout? To, co řekl Saša Vondra se mi moc líbilo a navzdory tomu, navzdory té stále zjevnější německé dominanci myslím, že to pouto je v tom, obavy z toho, co by nastalo, kdyby ten koncept se rozložil a nefungovalo by.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A co český lev v této konstelaci, abych zůstala u těch přirovnání těch symbolů ze zvířecí říše?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Český lev po mém soudu, podíváme-li se reálně na Evropu a na svět kolem sebe, nemá jinou šanci a jinou možnost, než být v Evropské unii. Už jsme se tady o tom bavili na konci léta, iluze, že budeme jakousi nezávislou entitou ve střední Evropě, ostatně České republice se vede skvěle, ekonomicky, z hlediska bezpečnosti, mezinárodně-politického ukotvení. Navzdory skuhrání nemalé části občanů České republiky, jak říkal Harold Macmillan Britům na počátku šedesátých let, never had it so good - nikdy jste se neměli tak dobře. To je prostě reálný fakt.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

V Bavorsku se rodí nová vláda. Po zemských volbách, ve kterých Křesťansko-sociální unie CSU ztratila po 70 letech absolutní většinu, přesto je nejsilnější formací s více než 37 %. Bavorsko volilo doprava i zeleně. Ztráty zaznamenala i sociální demokracie v Bavorsku. Píše se v Německu hodně o tom, že nastává soumrak lidových stran, pane profesore. Sdílíte tuto skepsi, spíše názor na vývoj politické scény v Německu?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

CSU vyhrála volby, ale nechtěl bych nikdy takové vítězství utrpět. 37 % je katastrofa, v Bavorsku. 37 % je katastrofa. To je bezprecedentní propadák a taková míra ztráty důvěry, že pravděpodobně dojde ke střídání v čele CSU a tak dál. Není vlastně ani příliš překvapivý nárůst Zelených, a to ze dvou důvodů. Za prvé napravo je příliš těsně, CSU a AfD především a nalevo je sociální demokracie, která je v celoněmeckém kontextu, v Německu jako takovém už druhé období součástí vlády velké koalice, přičemž sociální demokraty navzdory tomu, že o to usilují, nemají velkou šanci ovlivnit vládní agendu. Všichni to vnímají oprávněně jako vládu Angely Merkelové a sociální demokraci němečtí jsou byt' s lepšími preferencemi a v lepších pozicích a v lepším postavení, ale velmi podobnou situaci, že to řeknu, české sociální demokracie. Za mě buď němečtí sociální demokraci pochopí, že nelze dělat donekonečna dělat kompars paní Merkelové.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A proč nejsou tedy aktivnější? Nemusí dělat kompars.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Protože se rozhodli být ve vládě a protože paní Merkelová tu vládní agendu umí tak, že ať dělají, co dělají, tak vždycky ta pozitiva smlsne Angela Merkelová a nikdy ne ti sociální demokraci. Ostatně v českém kontextu s tím máme velmi dobrou zkušenost.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Proč se ty strany neumějí prodat, to, co umí, to, co udělají dobře, to, co prosadí?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Tak za prvé to je o leadershipu, o vedení těch stran, a sociální demokraci nemají, ač paní Merkelová je unavená, čtvrté období, řekl bych jednoznačně za zenitem své politické kariéry, ani v náznaku nemají viditelnou figuru takové síly a takové přesvědčivosti jako je paní Merkelová a tím, jak se CDU posunula do středu politického

spektra, tak jim sebralo velkou část agendy, a nelevo moc není místo, protože tam Zelení, a to je, a vracíme se k Bavorsku, to je ten důvod, proč Zelení uspěli, protože zatímco sociální demokracie je středová, tak Zelení prostě ten střed, tu levou část spektra obsadili a jsou neokoukaní, jsou velmi úspěšní, jsou moderní. Podařilo se jim na rozdíl od sociálních demokratů představit se veřejnosti jako alternativa vůči CSU.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Mimochodem zeleného premiéra by mohlo mít dokonce Hesensko. Tam se chystají zemské volby, které se považují za další asi takovým tím posledním testem pro velkou vládní koalici v Berlíně. Kdysi to byla červená země, tedy v uvozovkách. Vládla tam s výjimkou let 87 a 91 sociální demokraté v Wiesbadenu. Pak se k moci dostala CSU, nyní se ale všechno může změnit. Bude to v případě ztrát CDU a CSU, promiňte, CDU jenom v Hesensku a sociálních demokratů další, řekněme, uvolněný šroub v takové té už hodně rozviklané židli v Berlíně pod velkou koalici?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Pokud hesenské volby skončí tak, jak naznačují průzkumy veřejného mínění a není, myslím, důvod tomu nevěřit, tak to určitě bude další rána do té potápějící se lodi kancléřky Merkelové, nicméně paní Merkelová už mnohokrát prokázala mimořádnou odolnost a mimořádnou životaschopnost. Čili, pokud se snad někdo domnívá, četl jsem to i v německých novinách, že po porážce v Hesensku skončí vláda Merkelové nebo ona sama, nebo dokonce vláda velké koalice, nevsadil bych si na to. Jsou to prostě jenom další zemské volby. V Německu jsme na začátku, máme v první polovině mandátu, navíc i odpůrci Angely Merkelové v CDU velmi dobře vědí, jak vypadají průzkumy veřejného mínění. V těch posledních CDU 25 %, to je neslýchané. Čili myslím, že i pro samotnou CDU teď otázka předčasných voleb, i pro ty /nesrozumitelné/ paní kancléřky, že není na stole, protože bez ohledu na to, že by se třeba vyměnilo strategické vedení, myslím, že by nedopadly pro CDU, nemluví o sociálních demokratech dobře. Čili bavili jsme se o tom, co drží pospolu Evropskou unii, já jsem řekl obavy. Co drží pohromadě německou vládu? Obavy z toho, jak by dopadly volby a co by nastalo, kdyby se ta velká koalice rozpadla. Čili bude podle mě trvat navzdory výsledkům v Hesensku, ale bude křehčí a křehčí a jak to skončí, si dneska nikdo neví.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Podle ekonomika Vladimíra Benáčka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je možné přirovnat odchod českých zemí z Rakouska-Uherska v roce 1918 k současnému brexitu, řekl to v rozhovoru pro týdeník Ekonom. Můžeme vůbec srovnávat minulost a současnost, pane Kováři?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Jak jeden můj oblíbený autor napsal, srovnávat a komparovat můžeme úplně všechno, otázka je, jestli to má smysl.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A má smysl porovnávat tu situaci?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Ale ano, je to intelektuální hra a zejména v souvislosti s velkými výročími se takových srovnání pravidelně dopouštíme všichni, stejně jako jsme se jich dopouštěli po roce 2008, kdy ekonomové často úplně bizarně srovnávali velkou hospodářskou krizi z přelomu dvacátých a třicátých let s tehdejší krizí a tak dál. Já si myslím, že kolega Benáček ani v náznaku nemá pravdu.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Je to zcela jiná situace?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Je to přehnané. Československo bylo z hlediska průmyslové výroby klíčovou součástí Rakouska-Uherska nebo bez Uherska Rakouska. Británie ani v náznaku není v pozici tak silného hráče nebo tak silné ekonomiky jakou byla, jakou bylo Československo v rámci předchozího Rakouska. Řekl bych, že by měl pravdu, kdyby Německo s Francií odcházely z Evropské unie, tak potom ano. Ale to je strašně přehnané a je veliké přecenění Velké Británie kvůli té silné úspěšné ekonomiky.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jakou budoucnost, mají, mají-li národní státy, když jsme hovořili o tom, o absenci evropské zahraniční politiky? Už kdysi František Palacký varoval, že menší státy uprostřed Evropy budou kořistí té či oné velmoci? Přežije český stát, tento stát, který máme?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Tak jsme, myslím, že Česká republika nepatří mezi země, kde by, jejíž obyvatelé by extra lpěli na své státnosti a tak dále. Nevisí na ulicích kromě teď výročí české vlajky, nejsme ve Spojených státech. Jsme členem Evropské unie, ale přesto slavíme 100 let a nic jiného už týden neděláme, než že si připomínáme vlastní státnost a ptáme se, jak to bude a tak dále. Myslím, že národní státy jsou mnohem silnější, než by, a teď to nehodnotím, jenom to konstatuji, jsou mnohem silnější a mnohem víc jaksí v hlavách lidí, než by si eurofederalisté přáli a myslím, že jejich budoucnost není ohrožena.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A myslíte, když jste se zmínil o tom, že s výjimkou posledních dnů nebo tohoto týdne zejména nevlajou u nás nějak extra po celý rok naše vlajky, znamená to, že jsme menší patrioti, nebo že jenom neumíme projevovat naše vlastenectví anebo ho projevujeme nějakým úplně jiným způsobem, který není tak viditelný?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Určitě je to v tom projevu, v té, v té navenek dávané hrdosti, v té deklarativní hrdosti, ruku na srdce, /nesrozumitelně/ vlajka v každém okně, tohle nám není vlastní. Kdesi pod povrchem bych řekl, že v dějinách Češi a Slováci prokázali, že mají tu republiku v srdcích hloub než možná se na první pohled zdá a ostatně v průběhu těch posledních několika desítek let to opakovaně prokázali, ale, ale není v tom kus, myslím, té vášnivé hrdosti, kterou znám z Francie, kterou znám ze Spojených států amerických. Asi je to taky tím, že to jsou velké státy, velké národy. Není to, co v Polsku. Jezdím do Polska. Myslím, že Poláci mají své Polsko víc v srdci než Češi, kteří jsou tak trošku nad věcí, tu Českou republiku, ale přesto bych o budoucnost České republiky v rámci jednotné Evropy nebo nejednotné Evropy neměl strach.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jakou příležitostí, k čemu by podle vás měly být oslavy stého výročí založení Československa?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

K tomu, abychom si připomněli, že jakkoliv ty dějiny těch 100 let bylo dramatických a klikatých, ale na všechno můžeme být pyšní, tak ohlédneme-li se zpátky, jsou tu taky okamžiky, na které pyšní být můžeme a které bychom měli připomínat, protože i ty jsme žili. Vznik národního státu a vybudování strašně slušné, v tehdejší kontextu slušné republiky ve dvacátých letech. To, že obyvatelé nepustili tu republiku k vodě v době hospodářské krize, jakkoliv Československo postihla velmi silně a nepodlehli vábení žádných Hitlerů a populistických vůdců a tak dále. Můžeme být hrdí na to, že nikde v celé Evropě nezabili za války tak vysokého nacistického potentáta jako kluci z operace Anthropoid a že tak dali světu jasně najevo - nesmíme se s tím, budeme bojovat za svobodu. To je 68. rok. Možná naivní, ale, ale moc pěkná, moc pěkný pokus o to i v rámci sovětského bloku

vytvořit pro lidi zemi, která nese nálepkou socialistická, slušné životní podmínky a podmínky pro dobrý život, a to je étos listopadu 89 se vším, co k němu patří. Tohle jsou momenty, které zdaleka ne každý stát ve svých moderních dějinách má. Česká republika je má, tak si je připomínejme, protože stojí za to si je připomínat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Který z ideálů, na kterých Československo vzniklo, přetrval dodnes?

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

To říkal Masaryk na konci života - státy se udržují těmi ideály, na kterých vznikly. No, to je nepochybně demokracie, parlamentní demokracie, kterou máme teď už 25 let a není to samozřejmost. To je to, že žijeme v bezpečné zemi. To je, že to, že Česko je všemu tolerantní země, že muži a ženy mají stejná práva, že je dostupné vzdělání pro všechny vrstvy obyvatelstva, že náboženství, že církve jsou oddělené od státu, to jsou všechno, myslím, atributy moderní evropské společnosti a v České republice žádný z nich nechybí.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Prorektor Univerzity Karlovy, profesor Martin Kovář a jeho pohled na svět i na výročí. Já vám děkuji a přeji vám hezký den. Na slyšenou.

Martin KOVÁŘ, historik, prorektor Univerzity Karlovy

Děkuji za pozornost a za pozvání. Mějte se hezky, pěkný den.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jak české století vidí další hosté pořadu Jak to vidí, to se dozvíte tuto neděli 28. října v Obecním domě, kde budu v Grégrově sále debatovat v přímém přenosu od desáté hodiny. Zapojit se bude moci i publikum. Zita Senková se na vás těší na slyšenou a na viděnou.

Tereza Chlubná

25.10.2018 ČRo - strednicehy.cz str. 00

V domácí redakci Českého rozhlasu jsem od roku 2013. Zpravodajské příspěvky ode mě můžete slyšet především na stanicích Radiožurnál a Český rozhlas Plus, výjimkou nejsou ale ani regionální stanice.

Zajímám se o českou politickou scénu, ale nevyhýbám se žádným tématům. Potkat mě můžete taky na chodbách **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. První mediální zkušenosti jsem před rozhlasem sbírala v pražské regionální televizi, a to jako redaktorka a dramaturgyně.

URL| <https://region.rozhlas.cz/node/5343735>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Eduard Stehlík

25.10.2018 ČRo - strednicehy.cz str. 00

Jsem jedním z pravidelných komentátorů v pořadu Jak to vidí...

Co dělám v rozhlasě :

Jsem jedním z pravidelných komentátorů v pořadu Jak to vidí...

Mimo rozhlas:

Absolvoval jsem Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy (obor ruština-dějepis). Od roku 1989 jsem zaměstnán jako vojenský historik ve Vojenském historickém ústavu v Praze, od roku 1992 jako voják z povolání. Specializuji se na nejnovější vojenské dějiny Československa a České republiky, a to zejména období let 1914–1956. V letech 1998–2003 jsem působil také jako vysokoškolský pedagog na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a v přednáškách se věnoval například dějinám mezinárodních vztahů, válkám a ozbrojeným konfliktům po roce 1945 a mezinárodnímu terorismu.

Jsem autorem nebo spoluautorem 20 monografií a několika desítek článků a odborných studií. Kniha Lidice – Příběh české vsi získala v roce 2005 cenu Ministerstva kultury ČR a Asociace muzeí a galerií Gloria musaealis v kategorii Muzejní publikace roku. Jsem také jedním z pěti autorů scénáře výstavní kompozice v Památníku Lidice nazvanou A nevinní byli vinni... Od 27. října 2006 jsem čestným občanem Lidic.

URL| <https://region.rozhlas.cz/eduard-stehlik-5001747>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Fuckup: V češtině je to pomalé a končí to špatně

25.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: ČR, hackeři, Internet, Zábavní průmysl, zdraví

Fuckup nemá moc dobrý český překlad a hacknout se dá cokoliv, i vztahy mezi mladými a seniory. I tom v rozhovoru pro server Roklen24 mluvil Tomáš Studeník, radikální inovátor, městský hacker a organizátor FuckUp Nights, na kterých se lidé svěřují se svými nezdary.

Koukal jsem, že plánujete knížku.

Ano. Vyjde 13. listopadu, doufám. Jmenuje se Velká kniha fuckupů a jde o sebrané průšvihy osobností českého byznysu, vědy, kultury a života, což je vlastně i podtitul knihy. Čtyřicet příběhů od Zbyňka Frolíka, přes všemožné startupery až po Aňu Geislerovou. Většina je byznysových fuckupů, ale jsou tam i kariérní a osobní. Uvidíme, jak to pomůže mladým nadějným podnikatelům a podnikatelkám se vrhat do nových projektů.

Má to poutavý název, tak snad to vyjde. V češtině by to asi se sprostým slovem v názvu neprošlo.

Je pravda, že když slovo fuckup vždycky vidí Amík, tak se z toho může podělat, jak je to vulgární. Ale už i Američané byli partnery některých FuckUp Nights, což je velký úspěch. Už je to asi natolik známé, že to není problém.

Kdyby se tam přidala hvězdička a z Fuck bylo F*ck, tak to najednou není sprosté slovo.

U takového Facebooku by stejně třeba reklama na knihu neprošla ani s hvězdičkou.

Co to vůbec v češtině fuckup znamená?

Průser. Angličtina má výhodu v té koncove „up“, že to na konci jde nahoru. Je to rychlé. To je důležité v inovacích a v byznyse, aby to bylo rychlé, aby se to stalo někde na začátku a aby to člověka dlouho netrápilo. V češtině je to pomalé a končí to špatně. Já ve své knize také rozebírám kontext podobných vulgarismů. Například je zajímavé, že v češtině a němčině jsme více fekální, zatímco Francouzi a Britové jdou spíše do kopulací.

Může to ovlivnit i náš přístup k podnikání, že pro fuckupy nemáme v češtině dobrý překlad?

Existuje na to celá velká teorie psychologie a filozofie jazyka, do jaké míry jazyk ovlivňuje naše myšlení. Je to zajímavé, podívejte se na Sapirovu-Whorfovu hypotézu. (Ta říká, že naše vnímání reality je ovlivněno jazykem, který používáme. Není to tedy jen jazyk, který vytvoří společnost, ale i naopak. Pozn. red.)

Není možné, že si lidé své fuckupy vymýšlí, aby vypadali zajímavější? Aby nevypadali, že měli vždy vše dopředu vyšlapané, ale dostali se na vrchol ze dna?

V listopadu plánujeme hackaton v oblasti sociálních inovací (23.-25. 11.) (<https://www.siw2018.eu/>). Tam se budeme věnovat komunikaci s hluchoněnými, prevenci dluhové pasti u mladých a komunikaci mezi seniory a mladou generací. Není to vždycky jenom tvrdý byznys, hacknout se dá cokoliv. Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/Shfsu/fuckup-vcestine-je-to-pomale-a-konci-to-spatne>

Máme, co jsme si sami vybojovali

25.10.2018 Ekonom str. 20 Téma čísla
JOSEF PRAVEC

Ekonomická situace Česka v některých ohledech stále připomíná poměry meziválečné republiky. Podle ekonoma Vladimíra Benáčka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy například tím, že chybějící kapitál je stále nutné nahrazovat levnou pracovní silou. Přesto se domnívá, že se za uplynulých 100 let nemáme za co stydět a že se v budoucnu můžeme dotahovat na vyspělejší evropské země.

* Při pohledu na dnešní ekonomickou výkonnost Česka a Rakouska, nebyl z ekonomického pohledu rozpad Rakouska-Uherska chybou?

Z čistě ekonomického hlediska lze rozbití Rakouska-Uherska, respektive vystoupení Česka z jeho svazku, považovat za hodně riskantní krok, jak se ukázalo brzy v krizích 1930, 1938 a 1947, které Česko tvrdě postihly. Tehdejší „czexit“ lze svou konstelací přirovnat k současnému brexitu. České země odcházely z vysoce integrované celní a ekonomické unie s 5milionovým trhem, liberálním protržním a propodnikatelským zázemím. Navíc v běhu své vysoce otevřené ekonomiky z předchozích 40 let průmyslového rozvoje v rámci rakousko-německého prostoru, s tehdy závažným až dvouprocentním růstem, přičemž Velká Británie a Francie vykazovaly jedno procento a Německo 1,5 procenta. Nebýt první světové války, české země by čekal rozvoj srovnatelný se západní Evropou, kam svým geopolitickým zařazením patřily. Pozdější zařazení do labilního mostu mezi Východem a Západem lze považovat za politickou chybu.

* Na druhou stranu asi nelze užívat jen ekonomická hlediska. Monarchie zahájením války prakticky spáchala sebevraždu.

K tomu se dá říci tolik, že národním obrozením zocelení a sebevědomí Češi usilovali po roce 1916 v čele s několika výjimečnými osobnostmi o sebeurčení, jakkoli to byl riskantní krok. A že za suverenitu státu se musí bojovat kontinuálně, protože ta nepadá z nebe.

* Historici říkají, že po vzniku republiky na jedné straně daně zůstávaly doma, ale podniky naopak ztratily tradiční trhy.

Není tomu tak. Československo jen navazovalo na institucionální rámec monarchie a muselo projít mnohem menší transformací než v roce 1948 nebo 1989. Rozdíly v příjmech z daní byly tehdy marginální položkou – iniciativa byla na straně soukromého podnikání a pro ně je klíčová liberální legislativa – ta se flexibilně transformovala – a dostupnost úvěrů, která zřejmě o málo poklesla. Zásadní bylo, že hlavní trhy Česka se zachovaly: v roce 1920 podíly Rakouska na českém vývozu byly 35 procent a Německa 13 procent.

* Často se říká, že v Československu zůstalo 60 až 70 procent průmyslu Rakouska-Uherska a že jsme se stali průmyslovou mocností.

Dokonce lze slyšet, že jsme patřili mezi průmyslový výkvět světa. Bohužel, zde se pohybujeme v oblasti mýtů, které každý stát pro potřeby svého sebevědomí zřejmě ctí. Základní otázkou je, zda český průmysl měl při vzniku republiky výrazný náskok před Rakouskem, které, stejně jako Česko, na rozdíl od ostatních částí monarchie, zachytilo opožděnou fázi evropské industrializace a bylo podobně vyspělou ekonomikou. Navíc mělo vyvinutější sektor služeb, například inancních a turistických. Podstatná část ekonomických historiků proto souhlasí s tím, že v HDP na hlavu rozdíly nebyly výrazné. Lze ale souhlasit, že zhruba 60 až 65 procent výkonu průmyslu Předlitavska (tedy západní části monarchie, pozn. redakce) bylo v českých zemích.

* Když operujeme s veličinou HDP, jak výstižná vůbec je?

Koncept HDP se začal prosazovat až na Brettonwoodské konferenci v roce 1944. Odhaduji, že rekonstrukce HDP v domácí měně před tímto obdobím, jeho převod na stálé ceny a převod do parity kupní síly v USA je vystaven statistické chybě plus minus 15 procent. Tím pádem rozdíly mezi předválečným Českem a Rakouskem, zůstávají v rozmezí této statistické chyby. Mýtus desáté nejrozvinutější ekonomiky světa je založen i na výběru zemí a je pravdivý, jen pokud takovým, jako je Kanada, Austrálie, Nový Zéland nebo Irsko, upřeme suverenitu.

Nebo Lucembursko či Island jako malé vyřadíme. Pak se dopočítáme i k osmém příčce a nemusíme ani vybírat z příznivějších statistik. Zcela zřejmě bylo samotné Česko i na vrcholu slávy v roce 1929 předstíženo v HDP na hlavu USA, Švýcarskem, Nizozemskem, Kanadou, Velkou Británií, Austrálií, Dánskem, Novým Zélandem a Belgií. Tam byl výkon zhruba o 30 až 120 procent vyšší. Následuje série zemí, jejichž odhady se podle autorů liší, ale pohybují se

? v rozmezí plus minus 25 procent kolem českého odhadu: Německo, Francie, Švédsko, Norsko, Rakousko, Argentina, Itálie a také Irsko. Někdejší Česko tedy lze zařadit na 10. až 17. místo. Z dnešního pohledu to je důstojné místo. Už proto, že za loňský rok držíme podle Světové banky 22. až 34. příčku v paritě kupní síly a 25.–38. příčku v nominálních dolarech. Opět podle toho, kolik malých zemí před námi vyřadíme.

* Ještě k první republice – šlo vůbec o českou ekonomiku?

Otázkou je, co míníme slovem „český podnik“. Pokud bychom trvali na české etnicitě, tak zhruba 40 procent průmyslu a o něco více dělníků příslušelo k Sudetám zabraným v roce 1938 Německem. Škodovka v Plzni i Mladé Boleslavi patřila spolu s Avii francouzskému zbrojařskému koncernu Schneider. Ringhofferové se také za Čechy moc nepovažovali, podobně jako geniální vynálezci Hans Ledwinka, Ferdinand Porsche a Viktor Kaplan. Byl zde silný židovský kapitál, který reprezentovali nejen bratři Petschkové, Jiří Waldes, Rudolf Jelínek nebo ČKD vedené Emilem Kolbenem, ale množství menších podniků, zejména na Moravě. Těm nacionalismus nepřekážel a byli integrováni s českým bankovním kapitálem, například Živnobankou. Českou podnikatelskou obec by pak představovali například bratři Baťové, Jaroslav Preiss, František Křížík, Arnošt Rolný a Jan Nehera. Z tohoto úzce etnického pohledu by čistá česká ekonomika byla spíše jen průmyslově-agrární minoritou.

* Česká rozhodně byla zmíněná Živnostenská banka.

S Jaroslavem Preissem v čele byla fenomenálním českým esem, které mělo kapitálovou účast v téměř polovině československého průmyslu. Oligarchický charakter první republiky reprezentuje nejen propojení Preisse s Aloisem Rašínem, ale také tandem šéfa Škodovky Karla Loevensteina a národohospodáře Karla Engliše. Nebo dvojice bratří Baťů. Tito lidé ekonomickou politiku ČSR určovali.

* Byla Rašínova delatnická politika přínosem a nebrzdila modernizaci domácích írem?

Rašín byl prodlouženou rukou magnáta Preisse, který budoval Živnobanku na možnosti manipulovat monetární politikou v letech 1918 až 1925. Delatnická politika první poloviny 20. let spolu s agrární reformou byly něco jako naše privatizace počátku 90. let. A vedly k fúzi soukromého podnikání se státní politikou. Delatnická politika byl politický projekt napomáhající držitelům peněz po jejich prvotní redistribuci při kolkování a nacionalizaci. Český kult delace je silný dodnes a v Rašínově případě se podepsal na poklesu HDP v roce 1920 a 1922. Až s uvolněním této politiky v roce 1923 se ekonomika zázračně rozejela.

* Nicméně světová hospodářská krize dopadla na Československo neobyčejně tvrdě.

HDP propadl o 21 procent a průmysl o 42 procent. Obchodní integrace s okolními zeměmi zkolabovala, keynesovská intervence vlády neexistovala a vyostřily se spory Čechů se všemi národnostními menšinami. Slabost československého státu se v krizi odhalila na dřevě. Z krize zemi vyvedla až světová stabilizace a výdaje na obranu. I když ze zbrojení se prosperita zrodit nemohla, v roce 1938 jsme přece jen měli šanci dostat se na úroveň roku 1929.

* Lze číselně vyjádřit, co pro domácí ekonomiku znamenal protektorát?

Nadekretovaná výrobní povinnost pro Říši znamenala nejdříve pětiprocentní pokles z šoku okupace a postupný vzestup tak o šest procent nad úroveň roku 1939. Kurz koruny vůči říšské marce byl účelově podhodnocený asi o polovinu, aby měl protektorát tendenci vše vyvážet a nic nedovážet. Exportní přebytky šly na nesplácený dluh říšské banky ve skutečnosti financovaný jen tiskem českých peněz. Odhad přímých ekonomických ztrát jde až ke dvěma HDP Česka v roce 1937. V tom nejsou započteny ztráty na životech nebo zpozdilého válečného bombardování, například obou Škodovek nebo rafinerie v Záluží.

* Jaký zlom představovalo poválečné znárodnění?

Bylo jen předzvěstí větších kalamit, ke kterým se režim odhodlal. Bylo to výsledkem ztráty mezinárodního sebevědomí a ztráty víry v kapitalismus, které byly vytěsněny pěti sny: o slovanském sourozenství, autarkní soběstačnosti, marxistickém egalitářství, ozdravné síle kolektivismu a racionalitě přerozdělovacího státu. Přitom první poválečné roky byly pro nás obdobím mimořádně příznivých příležitostí k lepšímu prosazení se mezi světovou patnáctkou. A to i přesto, že ztráty tří milionů Němců a národní elity spolu s 340 tisíci obětí byly bezprecedentní a vedly k poklesu HDP o 15 procent. Není třeba hledat viníky v zahraničí, o demokracii a kapitalistickou prosperitu se lidé připravili sami masovou podporou idejí Vítězného února.

* Ekonomika za komunistů podle dobových statistik prudce rostla, přesto čím dál víc zaostávala za vyspělými státy. Někdy se to přičítá takzvané ocelové koncepci.

Není třeba vinit strojírenství a hutě, jakákoli odvětvová orientace by vedla k témuž. Problémem byl systém, který zbavil lidi podnikatelského ducha, iniciativy a nezávislosti na státu. A účelově křivil tržní informace, ceny statků, práce a peněz tak, aby ve vyvolaném chaosu nezbyvalo než se spoléhat na byrokracii.

* Sami komunisté tvrdili, že extenzivní růst jim docela šel a někteří experti i dnes uznávají, že prvních 20 let bylo domácí tempo růstu vyšší než na Západě.

Práci svalů v polovojenské ekonomice lze vždy uvést do pohybu, co však vyrábí, je jiná věc. K čemu nám bylo 15 milionů tun stále nedostatkového železa, když jsme jím nebyli schopni uspokojit potřeby lidí a v zahraničí bylo neprodejné a jen vybáratovatelné v naturální směně? Podobné to bylo s výrobou cementu, elektřiny, uhlí, terénních aut a tanků. Kritérium efektivity nešlo použít. HDP je věrným ukazatelem ekonomické výkonnosti jen v tržní ekonomice. V příkazové ekonomice měří pouze stíny kvantity a na kvalitu se nepřihlíží. Úpadek výroby lépe měřil HDP dělený tržním, například černým kurzem. Ten naznačoval při porovnání růstu v letech 1950 až 1995 negativní tempa, tedy propad. Podobně pokud by se u převodu HDP na stálé ceny a paritu kupní síly použily věrohodnější etalony cen a kvality, a nikoli konverze typu 1 embéčko = 1 mercedes, pak by průměrný růst za toto období dosáhl podle ekonoma Davida Gooda jen 1,6 procenta. Věda, technika a inovace navíc v příkazové ekonomice zůstávaly cizorodým prvkem.

* Jak hodnotit pokusy komunistických ekonomů o reformy? Ota Šik v roce 1968 sliboval dohnat Evropu.

Z dnešního pohledu byl Ota Šik hodně nedůvěryhodnou osobou. Neměl ani politickou, ani mentální sílu, aby v reformách zařadil do živého a připustil existenci soukromého vlastnictví a podnikání pro zisk ve velkém. Ani morálně na to neměl. Svou kariéru nastoupil likvidačním stalinistickým výpadem na ekonoma a sociálního

demokrata Josefa Macka, který ho erudicí výrazně převyšoval. Sliby Šika, podobně jako Valtra Komárka o 21 let později, neměly opodstatnění.

* Nezasloužili se komunisté přece jen o ucházející infrastrukturu? Nebo o industrializaci Slovenska?

Tyto zásluhy se jim přiznat mohou, protože na taková klíčová strategická rozhodnutí v oblasti veřejných statků má centrální plánování nástroje a uvedený růst ve výši 1,6 procenta k tomu prostor nabízí. Rakousko však rostlo tempem 3,7 procenta a vybudovalo se tam mnohem více. A Slovensko se zátěže nevhodné industrializace muselo po pádu komunismu zbavovat namáhavěji než Česko. Je nutné vidět i rozsáhlé ekologické škody, které za sebou plánování nechalo, a vysokou podinvestovanost většiny infrastruktury i domů.

* Reformy, které přišly po roce 1989, podle mezinárodních statistik srazily na několik let celkový ekonomický výkon. Bylo to tak nutné?

Každý systémový šok má své transakční náklady. Na tržní systém přecházelo 33 komunistických zemí a jen u Číny a Vietnamu nedošlo oficiálně ke snížení výkonu. Z tohoto pohledu byl náš pokles za roky 1990 až 1992 o 13 až 22 procent celkem mírný a krátký. Bylo by naivní tvrdit, že jak struktura ekonomiky, tak její neefektivnost zabudovaná do strojů, budov a myslí lidí se daly konvertovat bez nákladů. To jsou zákony kreativní destrukce, kde zpočátku přírůstek ze zlepšení je menší než úbytek z destrukce. Otázkou je, zda jsme se mohli vyhnout recesím 1997–1998 a 2009 až 2013 a ztrátě důvěry občanů v podnikatelské elity a politiku. Nebo zda se gradualistický přístup aplikovaný v rozvojové Číně dal použít i u nás.

*

Proč ale na rozdíl od nás Jižní Korea raketově rostla?

Po válce v roce 1953 Korea začínala jako jedna z nejchudších zemí světa. Od roku 1961 však její růst překonával vojenské diktatury, centrální plánování i státem řízený kapitalismus. Následovala tržní transformace 1981 až 1996 a otevření se světu. Ještě v roce 1998 jsme s ní udržovali krok ve výši HDP na hlavu. Nyní je Korea před námi v nominálních dolarech téměř o polovinu. Na rozdíl od nás totiž vsadila na školství, vědu, výzkum, kult podnikatelství a boj s korupcí i v realitě, nejen v proklamacích. Zásadní rozdíl byl rovněž v tom, kým byla transformace tažena. Naše vládní výdaje na HDP za období 1993 až 2015 představovaly v průměru 43 procent, zatímco v Koreji 31 procent. Korea je světový leader v elektronice, elektrotechnice, autech, textilu a oceli, což je podobný profil jako máme my. Je vysoce otevřená investicím a obchodu se střední Evropou. A lze se od ní v mnohém poučit.

* Stejně se občas o začátku 21. století mluví jako o českém ekonomickém zázraku. Je takové označení namístě?

Lze si to vyložit tímto způsobem, pokud s roky rozkvětu 2000 až 2008 zůstaneme v dimenzích malých českých poměrů. Navíc to unese srovnání s českými léty 1923 až 1929, i tehdy následovalo období stagnace. Nynějších pět let vzestupu nám dovoluje mírný optimismus, narazili jsme ale na bariéru nedostatku pracovníků a přebytku regulátorů, přístup k úvěrům se zhoršuje a kurz ženeme k posilování. Léčba Koreou by seděla: osvobodit podniky od břemene státních ingerencí, napomáhat internetizaci a robotizaci tím, že jim nebudeme překážet. A místo gulášů zdarma začít brát školství a malé podnikání vážně. Podobně je nutné vzít vážně erozi Evropské unie a neschovávat se za iluze výlučnosti, specifčnosti a paranoie. Bohužel, republiku nemůžeme přesunout od Vltavy někam za Nový Zéland, musíme se smířit se sousedy, které už máme přes tisíc let. Teorie gravitace platí i v ekonomii: tělesa se přitahují, tedy mají si co říct či vyměnit v nepřímé úměře ke své vzdálenosti. A v přímé úměře k velikosti. Měli bychom si proto hlídat v první řadě vztah k Německu a mít ho stejně dobrý, jako je náš poměr ke Slovákům. Až pak si můžeme opečovávat vztah k Brazílii či Pákistánu.

* Doženeme někdy naše sousedy – Německo nebo v úvodu zmíněné Rakousko?

Dohnat USA by byl historický hit. Ale za jakéhosi nového národního obrození, změny priorit a způsobu uvažování, by mohlo být reálné naše jižní i západní sousedy dohnat. Leží to převážně na bedrech našich

mileniálů. Musíme přejít na trajektorii nové transformace, našetřit na její bilionové investice a tomu přizpůsobit pracovníky. Až to nám bude schopno přiměřeně navýšit mzdy.

* Je tu něco, co je za uplynulé století v naší ekonomice konstantní?

První je syndrom nestability. Česko za posledních 100 let prošlo nejméně deseti výkyvy, které měly podobu krize či recese, z nichž bylo pět vážných. Je těžké posoudit, zda jsme se s jejich následky vypořádali hůře, nebo lépe než jinde. Ne všechny problémy byly čistě exogenní, mnoha jsme mohli čelit lépe a určitě jsme je nemuseli prohlubovat svým amatérismem.

* Jakých vlastních chyb se tedy vyvarovat?

Pozoruji opakování jistých systémových, či spíše behaviorálních charakteristik a inklinací. Česko se například musí profilovat jako vysoce otevřená ekonomika a je chybou se tomu bránit. Třeba odmítáním Evropské unie a eura. Otevřenost je zdroj příležitostí, a ne katastrof. Dále se opakuje záměna následku za příčinu, a to při iluzích, že k prosperitě národa vede reálně apreciuující koruna a že se tak bohatství dá obelstít. Česko bylo většinou kapitálově méně vybavené než země západní Evropy. Nedostatek kapitálu vysvětluje náš nižší podíl mezd na HDP a tím i mezd na pracovníka, než to bylo či je u bohatších zemí. Nebezpečným stereotypem je také představa, že prosperitu zajišťuje stát, místo aby k ní přispíval každý sám. Prosperita není primárně nárok na konzum, ale nutnost tvůrčí práce. Ta musí mít prostor ke svému uplatnění, což znamená dát volnost individualismu a schumpeterovskému inovatorství v podnikání. Náš kult byrokracie je toho pravým opakem. Je téměř příznačné, že právě na byrokracii si nejvíce stěžují domácí podnikatelé. Rozvoj malých a středních podniků si zaslouhuje neméně péče, než kolik se dostává mamutím korporacím. Ty ovšem skýtají větší politické dividendy, což v Česku bylo cestou ke korupci a skandálům a chápání politiky jako oportunistické mocenské manipulace. Ve vytváření mocenských klik a intrik s byznysem máme dlouhou tradici. Když to shrneme: jak si republika za 100 let vedla? Zlatých let prosperity pro nás bylo ze 100 jen asi tak 20. A po většinu času se o ni musel svádět boj s často až sverepou iracionalitou. Nicméně, boj nakonec nebyl marný a Česko si udrželo jistý dobrý standard. Nejsme mistry světa, ale nemáme se za co až tolik stydět. Na mnoho věcí můžeme být právem hrdí. Být v současnosti v objemu výroby na 73 procentech úrovně Německa, i když si za to musíme platit mnohem nižší mzdy, je značný úspěch. Protože průměr za uplynulých 100 let představuje 76 procent Německa a my rosteme z pouhých 56 procent v roce 1990. Jsme tedy už blízko toho, kde jsme byli v dobách slávy. A máme to, co jsme si sami vybojovali.

Nebýt první světové války, české země by čekal rozvoj srovnatelný se západní Evropou, kam svým geopolitickým zařazením patřily. Není třeba hledat viníky v zahraničí. O demokracii a kapitalistickou prosperitu se lidé připravili sami podporou idejí Vítězného února. Vladimír Benáček (71)

Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a pobýval na Cambridge University. Do roku 1990 byl v Ekonomickém ústavu ČSAV, později se podílel na vzniku CERGE a **Fakulty sociálních věd** při Univerzitě Karlově, kde pracuje i dnes. Je autorem 240 článků o transformaci, mezinárodním obchodu a inancích, konkurenceschopnosti a měření efektivnosti. Zajímá se i o hospodářské dějiny.

Foto autor| FOTO – JOSEF HORÁZNÝ, ČTK

Foto popis| Tomáš Baťa byl neúspěšnějším českým meziválečným podnikatelem. Značnou část průmyslu ale ovládal německý a židovský kapitál, říká Vladimír Benáček.

Foto popis| Dohnat Západ nebude možné bez bilionových investic, nelze ale spoléhat jen na velké irmy, soudí Vladimír Benáček.

Republika svobodná, ale chudší

25.10.2018 Ekonom str. 12 Téma čísla

JOSEF PRAVEC

Když Tomáš Garrigue Masaryk začal na podzim roku 1914 uvažovat o Československu, zaujímal region budoucí republiky v celosvětových ekonomických závodech 19. místo. Nyní Česká republika ve stejném srovnání figuruje na 31. místě. Ačkoliv historická statistika výše HDP na osobu nemusí být úplně přesná, výsledek je zřejmý. Podle historizující analýzy týdeníku Ekonom sice Česká republika setrvala mezi bohatými státy a odstup za hospodářským jádrem světa, USA a západní Evropou zůstává zhruba stejný. Ale řada jiných ekonomik nás předstihla, hlavně za komunismu. V případě ropných monarchií kolem Perského zálivu nad tím lze mávnout rukou, k zamyšlení ale vybízí fakt, že se to relativně nedávno podařilo také Jižní Koreji nebo Tchajwanu.

Ještě více zabolí srovnání s Rakouskem, od něhož jsme se před sto lety oddělili. V roce 1937 na tom byly české země zhruba stejně, nyní klopýtají za ním. Ale ne vše lze vyjádřit penězi, a kdyby desetimilionový národ neměl samostatný stát, byl by v Evropě raritou.

Samostatnost je drahá. Donekonečna je možné vést spor, zda samostatná republika byla příspěvkem k národní prosperitě. Nemalá část domácích sociálních demokratů v čele s Bohumírem Šmeralem či britských politiků si to v roce 1918 nemyslela. A mluvili jak o hospodářských obtížích, tak balkanizaci celého středoevropského regionu. Rozhodovali ale Masaryk a Alois Rašín, americký prezident Woodrow Wilson a politici v Paříži.

Čeští historikové navíc soudí, že zahájením první světové války politicky nestabilní monarchie spáchala sebevraždu. Pokud by ji nerozbili Češi a další národy toužící po samostatnosti, rozparcelovali by ji sami rakouští Němci, kteří už řadu let pošilávali po Berlínu. Habsburskou vládu totiž považovali za slabou a neefektivní.

Československo v roce 1918 převzalo většinu průmyslu Rakouska-Uherska, současně ale přišlo o snadný přístup na rozsáhlé trhy, protože nástupnické státy se ohradily vysokými cly. Jeho ekonomika byla založena na činnosti malých a středních podniků, irmy do 500 lidí zajišťovaly 80 procent zaměstnanosti. Mezi ně patřili i výrobci zemědělských strojů, třeba Irma Kovařík-Wichterle v Prostějově a podobné strojírny v Roudnici a Brandýse nad Labem.

Mechanizace umožnila intenzifikaci zemědělství, kde i v důsledku pozemkové reformy, v dobové terminologii šlo o odčinění Bílé hory, stále pracovala asi třetina populace.

Existovalo jen 16 společností s více než 2500 zaměstnanci, ty ale zajišťovaly technologický pokrok a hnaly byznys kupředu. Šlo o irmy, které si dokázaly opatřit prostředky na zdokonalení výroby a byly schopny exportovat. Problémem byl už tehdy příliš široký sortiment, od parních turbín až po přesné strojírenství. To již za světovými parametry zaostávalo, prosadit se nedokázali ani čeští výrobci zařízení pro domácnost, například vysavačů a chladniček. Vysokou úroveň naopak měla zbrojní výroba. Část z ní zůstávala ve státních rukách, v podobě Československé zbrojovky v Brně na ruční pěchotní zbraně. Prim ovšem hrály Škodovy závody v Plzni, tradiční výrobce děl a těžké vojenské techniky. Vyztužil je francouzský kapitál a staly se druhou největší zbrojovkou Evropy. Zbraně se prodávaly spojencům na Balkán, do Pobaltí, ale také do Latinské Ameriky a Číny.

Pro domácí poměry byla charakteristická existence dvou mimořádně silných strojírenských koncernů - zmíněné Škodovky a společnosti ČKD. Podle ekonomického historika Vlastislava Laciny byly natolik velké, že se v omezeném domácím prostoru dostaly do závislosti na státních zakázkách a vládní obchodní politice. Bez nich se naopak obešla společnost Ringhoffer-Tatra, která se v meziválečné době stala největším světovým dodavatelem železničních vagonů.

Hospodářskou politiku státu zato spoluurčoval největší inženýrský ústav v zemi, Živnostenská banka ovládaná vlastním managementem a především vrchním ředitelem Jaroslavem Preissem. Vybudovala si vlastní koncern s více než 60 výrobními podniky včetně uvedeného závodu ČKD. Banka vlastnila také cukrovary a chemičky a cíleně expandovala do německého pohraničí.

Tam byl koncentrován spotřební průmysl, textilky (s výjimkou dvou prostějovských konfekčních írem Rolný a Nehera), keramické podniky a sklářství. To si na čas vydobylo postavení světové jedničky - exportovalo totiž 40 až 50 procent své produkce, luxusní a uměleckou výrobu téměř celou.

Nízkou rentabilitu prokazovaly automobilky. Značky jako Škoda, Praga či Walter sice nabízely z technického hlediska zajímavé věci, vozy se však vyráběly postaru v malém množství a z dovezených součástek a zůstávaly drahé. Což umožňovala i od počátku vysoká cla. Prvorepublikový publicista Jan Janáček napsal, že zůstaly přepychovým, a nikoliv lidovým vozidlem.

Nejmodernějším podnikem byly bezesporu obuvnické závody ve Zlíně. V nich Tomáš Baťa zavedl organizaci práce americké provenience a spustil velkovýrobu bot. Srazil jejich ceny a vyřídil tak konkurenci, včetně 30 tisíc ševců a příštipkářů. Mohl si pak dovolit pětidenní pracovní týden a platit vyšší mzdy. Ty v roce 1937 dosahovaly výše 39 korun za den, zatímco republikový průměr zůstal na 27 korunách.

Firma se stala autonomním celkem nezávislým na bankách a pronikla do Evropy. Tomášův bratr Jan Antonín vybudoval v cizině další pobočky a závody a v roce 1938 zaměstnával 65 tisíc lidí, z toho 42 tisíc v Československu. Vzestup a pád Hospodářství tehdy připomínalo houpačku. O meziválečný růst se „postaraly“ hlavně dva zlaté roky 1927 a 1928, kdy národní důchod narostl vždy o deset procent. Průmyslová výroba překonala tu předválečnou o polovinu, irmy investovaly do modernizace strojového parku a racionalizace práce. Vznikala nová odvětví, například elektrotechnika. Vadou na kráse zůstalo zaostávání Slovenska, kde stagnoval průmysl a země se měnila v dodavatele potravin, dřeva a emigrantů do USA. Zhruba o čtvrtinu nižší ekonomická úroveň byla živnou půdou pro volání po osamostatnění na Praze.

Ani za vrcholné konjunktury se v Československu jako celku nežilo stejně dobře jako v západních zemích. Podle publikace Národní hospodářství v kostce dosahovala domácí reálná mzda v roce 1929 jen 55 procent britské úrovně. Byla o něco vyšší než v Rakousku, dost daleko za Německem a třikrát nižší než v USA.

Pohromu přinesla světová hospodářská krize, která na Československo dopadla s plnou silou v roce 1931. V zemi byl milion oficiálně registrovaných nezaměstnaných, nejvíce v pohraničí, což deinitivně zastavilo přivýkání sudetských Němců republice. Krizi vystřídal stagnace, protože irmy váhaly s investicemi a situaci komplikovala vysoká monopolizace, kdy rozmanitým kartelům stačilo k přežití zdražovat.

Krátké oživení táhly ohromné výdaje na zbrojení, prosperovaly však hlavně zbrojovky a stavební irmy budující opevnění. K tomu výdaje na armádu ve výši desetin HDP vedly k inflaci a tlačily rozpočet do vysokých schodků.

Před nacistickým nebezpečím prchal i židovský kapitál v čele s vlastníky hnědouhelných dolů, rodinou Petschků.

Výsledkem krize, odchodu investorů a rozpadu zahraničního obchodu, ale také nižší technické úrovně domácích irem a slabé koupěschopné poptávky obyvatelstva bylo, že ekonomika nedosáhla rekordní úrovně roku 1929. Klesl také československý podíl na celosvětové průmyslové výrobě - z 1,9 na 1,6 procenta.

Prominentní ekonomický novinář Vladimír Klimecký proto tvrdil, že se Československo nachází na hranici mezi chudobou a bohatstvím.

Komunistická izolace S iluzí, že Československo patří k průmyslové elitě světa, přišli po válce komunističtí ekonomové Josef Goldmann a Josef Flek ve snaze ukázat, že domácí zestátnění může být vzorem i pro vyspělé státy. A Československo - podle těžby uhlí či výroby oceli - do první desítky patřilo.

Mělo být nejen vzorem, ale také kovárnou socialismu.

Po roce 1948 se tak struktura i podoba domácí ekonomiky přetvářela podle poptávky a vzoru SSSR. Hypertrofovaly doly a hutě, chyběla vyspělá elektronika a chemie a zoufale se nedostávalo spotřebního zboží. Země navíc zůstala odtržena od vědecko-technického pokroku a mezinárodní dělby práce. K tomu ohromné peníze spolkl zbrojení, jehož podíl na HDP počátkem padesátých let dvojnásobně přesáhl úroveň výdajů na obranu z let 1937 a 1938.

Základním problémem byl nicméně nedostatek osobní iniciativy po likvidaci soukromého vlastnictví a rigidní plánování. Reálné příjmy klesaly a v roce 1953 přišla drastická měnová reforma. Další krize z počátku šedesátých let vytvořila prostor pro pokus o hospodářskou reformu komunistického ekonomy Oty Šika. Ten veřejně poprvé přiznal, že Československo v ekonomickém zápase se Západem zaostává, a srovnával kupní sílu českých a západoněmeckých dělníků. Zatímco na televizor se doma vydělávalo 470 hodin, za Šumavou jen 133 hodin.

Lékem mělo být uvolnění cen a osamostatnění podniků, které by se vyvázaly z moci plánovací komise. Dál ale měly zůstat státní. Menší irmy orientované na služby by získaly družstevní podobu, jen řemesla mohla být soukromá. Zůstalo u snů - jejich realizaci zabránil příjezd sovětských tanků v srpnu 1968. Experti dnes pochybují, zda by takový zvláštní hybrid mezi trhem a socialismem fungoval, pro tože i Šik přistupoval ke změnám jako k technické záležitosti a opomíjel politickou liberalizaci.

V sedmdesátých letech byly zcela vyčerpány zdroje extenzivního růstu a ve stejné době už irmy ve vyspělých zemích více než dřív sázely na kvalitu, efektivitu a využití vědy a technických inovací. Na nic takového domácí ekonomika přes sliby premiéra Lubomíra Štrougala připravena nebyla. Situace se rok od roku horšila: zatímco v sedmdesátých letech produktivita práce na jednoho pracovníka rostla v průměru o 4,3 procenta ročně, v dalším desetiletí jen o 1,3 procenta. Režim se zoufale pokoušel uchovat dosaženou životní úroveň a omezoval investice. Jejich podíl na užitém národním důchodu mezi lety 1980 až 1989 klesl z 24 procent srovnatelných se světem na pouhých 15 procent, projídal se tak budoucnost. Všem dominoval zastaralý průmysl, který vytvářel na 70 procent národního důchodu, služby zůstávaly poddimenzované.

Jedním z mála úspěchů, který ale po rozdělení republiky může být považován za zbytečnou zátěž české ekonomiky, bylo zvyšování hospodářské úrovně Slovenska.

Tam plynuly peníze jak na investice, tak na platy. Zatímco v roce 1948 národní důchod na jednoho obyvatele Slovenska představoval 61 procent české úrovně, v roce 1960 to bylo 82 procent, a v roce 1989 dokonce 92 procent.

Jenomže celé Československo stagnovalo, životní úroveň stoupala pomalu a příznačný byl trvalý nedostatek spotřebního zboží. I na běžné věci se čekalo ve frontách, za luxusnější se platily nekřesťanské ceny v Tuzexu. Ještě horší bylo zaostávající zdravotnictví a zhoršující se životní prostředí, hlavně v severních Čechách a na Ostravsku. V důsledku obojího se prakticky zastavil růst věku dožití obyvatel.

Zpět ke kapitalismu Nízký životní standard, jeho srovnávání se sousedním západním Německem a Rakouskem a vzpomínky na idealizované poměry první republiky se staly hlavní příčinou labilitu pozdního komunistického režimu. Ten se také v roce 1989 během několika dnů a bez odporu zhroutil.

Lidé chtěli konzum a o žádné reformy připomínající rok 1968 již neměli zájem. Z ekonomů se pak prosadili ti, kteří obdivovali ryze tržní hospodářskou politiku Ronalda Reagana a Margaret Thatcherové založenou na privatizaci a deregulaci. Na trh a soukromé vlastnictví spoléhali také manažeři socialistických podniků, kteří v prvním desetiletí po převratu tvořili většinu hospodářských elit. Jejich podniky často přechod do nové doby nepřežily, respektive ne vcelku. Vlajkové lodi českého průmyslu jako plzeňská Škodovka, ČKD nebo Poldi Kladno zmizely. Nicméně podnikatelská horečka z počátku devadesátých let prokázala, že kapitalismus v Česku nezemřel.

Návrat k němu vedl tehdejší ministr financí a pak premiér Václav Klaus a další ekonomové z někdejšího Prognostického ústavu. Byl založen na razantních změnách, takzvané šokové terapii. Cenová liberalizace obnovila vyrovnávání nabídky a poptávky, privatizace a restituce zajistily irám konkrétní vlastníky a umožnily obnovit soukromé podnikání. Malá privatizace nastartovala drobné podnikání, obchod a služby. Vznikly komerční banky. Řadu věcí si stát ale ponechal - především elektrárny, železnice a po velkých diskusích zůstalo veřejné i zdravotnictví.

Startovací podmínky pro budování kapitalismu nebyly snadné. Na jedné straně se podle Libora Žídky, autora studie Transformace české ekonomiky, nemuseli reformátoři potýkat s tak rozvráceným hospodářstvím jako v Polsku. Výhodou byla geografická poloha, tedy blízkost západních trhů. Nebo docela kvalifikovaná pracovní síla. Proti tomu stál nedostatek podnikatelských zkušeností, protože domácí ekonomika byla po čtyřicet let centrálně plánovaná. Chyběla vnitřní konkurence, zahraniční obchod se orientoval na nenáročné východní trhy a struktura hospodářství byla pokřivena důrazem na těžký průmysl, často s výrobou pro výrobu. K tomu chyběly tržní instituce a ohromným problémem byl samotný morální stav společnosti, který nahrával vzestupu korupce.

To vše, spolu s rozpadem sovětského trhu, je hlavním vysvětlením transformačního poklesu (v roce 1991 ekonomika spadla o 11 procent) a dočasného poklesu reálných mezd i spotřeby. Ani později se hospodářství nevyhnulo potížím, zejména recesi v letech 1997 až 1999, kterou mimo jiné zapříčinila neschopnost Klausovy vlády dohodnout se s centrální bankou. Proto až do roku 2003 narostl HDP jen o necelých deset procent. Jeho výši se tak vyspělé země od Česka opět vzdálily.

Bez ohledu na tyto potíže vznikly ve stejné chvíli statisíce nových podniků a živností, rychle se podařilo přesměrovat vývoz na náročné západní trhy, skokově narostl význam služeb. Zlepšilo se rovněž životní prostředí a zdravotní stav obyvatelstva. Současně se Česká republika stala přitažlivou pro zahraniční kapitál, zprvu hlavně německý. Signálem byl příchod německé automobilky Volkswagen do mladoboleslavské Škodovky, která vyrostla do podoby jednoho z největších evropských výrobců osobních vozů, Škody Auto.

Příliv investorů, který po padesáti letech přinášel moderní technologie a nové organizační postupy, zesílil v roce 1998 se zavedením investičních pobídek. A znovu se vstupem České republiky do Evropské unie. Tehdy nastartoval „český ekonomický zázrak“, kdy až do začátku světové inanační krize vykazovalo domácí hospodářství vysoká tempa růstu. S vrcholem v letech 2005 a 2006 s meziročním vzestupem HDP o 5,5, respektive 7,1 procenta.

Rubem úspěchu, který po pětiletce potíží mezi roky 2009 až 2013 trvá dodnes, je skutečnost, že zhruba polovina domácího průmyslu je v rukou zahraničních vlastníků - prakticky všechny velké irmy a soukromé banky. S tím je spojen odliv kapitálu, který se nyní odhaduje na 300 miliard korun ročně, na přibližně osm procent HDP. Tyto prostředky přirozeně chybí jak při investicích, takže mnohé irmy zůstávají montovnamí, tak na výplatních páskách českých zaměstnanců. A podle ekonoma Petra Zahradníka se tu tento stav bohužel do značné míry zakonzervoval.

Znovu na startovní čáře Jaký je tedy pohled na století samostatné české ekonomiky? Podobně jako po roce 1918 se nachází v situaci, kdy chybí dostatek domácího kapitálu, a velké množství podniků proto je, a vlastně musí být, v zahraničních rukou. A stejně jako v meziválečné době se nedostatek kapitálu a s tím spojená nižší

technická úroveň výroby i většiny produktů vyvažuje větším množstvím levné práce. Což v minulosti i nyní znamená nižší produktivitu a nižší výdělky.

Na druhou stranu platí, že základ domácí ekonomiky, průmysl, je dostatečně robustní a že udržuje Česko ve vyspělé části světa. Kdysi šlo hlavně o zbrojovky, nyní o automobilky. Právě z důvodu staleté sázky na klasický průmysl zůstává odstup za podobně založeným Německem, ekonomickým motorem Evropy, vlastně nezměněn.

Podle propočtů britského ekonoma Anguse Maddisona a jeho pokračovatelů představoval v roce 1913 HDP na osobu v českých zemích 64,6 procenta úrovně Německa, zatímco dnes to je 64,5 procenta. Možná se to zdá málo, ale i tak se dostáváme nejen na dohled Španělska, ale také Itálie a možná i Francie. Jinou věcí je, zda to vydrží. Podle Vladimíra Benáčka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (viz následující rozhovor) jsou k tomu nezbytné nové investice, úsilí mileniálů a uchování České republiky jako vysoce otevřené ekonomiky.

Porovnání výše reálných mezd s Velkou Británií
(v procentech, V. Británie 100 procent, rok 1929)

Kanada 150
Austrálie 143
USA 141
Švédsko 104
Velká Británie 100
Nizozemsko 85
Německo 70
Československo 55
Francie 53
SSSR 51
Rakousko 45
Itálie 40

ZDROJ: L. WAGNER, L. ZELLHOFF, A. KYZLINK: NÁRODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ V KOSTCE, 1939
Československá a česká spotřeba potravin (v kg na osobu)

1937 1960 1989 2015
Maso 34 56,8 92,9 79,9
Mléko (v litrech) 205,4 173 257,4 242,3
Vejce (v kusech) 138 179 342 255
Chléb 84,7 71,8 55,3 39,8
Brambory 118,9 100,3 81,1 66,3
Zelenina 65,5 87,3 81,4 84,8
Ovoce 42,9 70,4 67 82,4
Cukr 23,2 36,3 39,5 33,6
Čokoláda 1,8 1,6 4 6,2
Alkoholické n(ová lpitorejec h lihu) 3,4 5,5 8,7 9,8
Pivo (v litrech) 51,8 100,7 131,8 146,6

ZDROJ: HOSPODÁŘSKÉ A SOCIÁLNÍ DĚJINY ČESKOSLOVENSKA, ČSÚ

Naděje na dožití při narození v Rakousku a Československu
(v letech)

Muži Ženy
Rakousko ČSSR Rakousko ČSSR
1970 66,6 66,2 73,7 72,9
1980 69 66,8 76,1 74

1985 70,4 67,2 77,4 74,6
1990 72,6 67,6 78,1 75,4

ZDROJ: ALEXEJ BÁLEK: ČESKOSLOVENSKÁ EKONOMIKA
V OSMDESÁTÝCH LETECH 20. STOLETÍ

Jak za posledních sto let rostlo bohatství v českých zemích a u sousedů

Češi se nejraději poměří s Němci. Hospodářsky na tom byli lépe jen krátce po obou světových válkách. Po té prvé se Německo propadlo do hyperinflace a muselo platit reparace. V roce 1949 se západní Německo dostalo před Česko díky tomu, že liberalizovalo, zatímco komunisté v ČSR znárodňovali a plánovali. Nyní občas rosteme o něco rychleji, celkový odstup se však zatím moc nemění.

Vývoj HDP (HDP na osobu v dolarech roku 2011, PPP, údaje nejsou k dispozici)

Československo
Česko
Slovensko
Německo
Rakousko
USA
Maďarsko

1913
8101
5587
3754
3631
1519

2016
53 015
46 841
45 010
31 089
26 713
24 047

1919

Odluka československé měny, republika se vyhnula poválečné inflaci a stabilizovala ekonomiku.

1923

Tomáš Baťa zlevnil boty prodávané jeho zlínskou irmou, vyřídil domácí konkurenci a zahájil expanzi do zahraničí.

1931

Na Československo po předchozím ekonomickém vzestupu plně dolehla světová hospodářská krize, průmyslová výroba klesla na 60 procent.

1938

Plánované výdaje na obranu před nacismem dosáhly 11 procent HDP.

1945

Poválečná vláda znárodnila většinu domácího průmyslu, objevily se zárodky národohospodářského plánování.

1953

Komunistická měnová reforma znehodnotila úspory obyvatel. Šlo o důsledek orientace na zbrojení a těžký průmysl.

1968

Neúspěšný a z větší části neuskutečněný pokus zavést socialistickou tržní ekonomiku a omezit centrální plánování.

1991

Naplno začala Klausova tržní reforma založená na liberalizaci cen, deregulaci a privatizaci, která obnovila kapitalismus.

2003

Začátek „českého ekonomického zázraku“, během kterého domácí ekonomika vykazovala vysoká tempa růstu.

2013

Po hospodářské recesi nastalo oživení a hospodářství opět začalo dohánět vyspělé západní země.

Desítka nejbohatších států světa a postavení Československa, respektive Česka (HDP na osobu v dolarech roku 2011, PPP)

1913

1. Austrálie 8380
2. USA 8101
3. Nový Zéland 7123
4. Kanada 7026
5. Argentina 6505
6. Velká Británie 6393
7. Švýcarsko 5622
8. Německo 6587
9. Dánsko 5572
10. Nizozemsko 5482
19. území ČSR 3611

1929

1. USA 10 543
2. Austrálie 10 437
3. Kanada 8856
4. Argentina 7481
5. Velká Británie 7380
6. Nový Zéland 7275
7. Dánsko 6431
8. Španělsko 6009
9. Švýcarsko 5799
10. Francie 5693

13. ČSR 5271

1937

1. Švýcarsko 19 506
2. Norsko 12 634
3. USA 10 450
4. Austrálie 10 439
5. Dánsko 10 185
6. Nový Zéland 10 047
7. Velká Británie 9718
8. Nizozemsko 9776
9. Německo 9464
10. Belgie 8138
20. ČSR 5403

ZDROJ: MADDISON PROJECT DATABASE, VERZE 2018

TEXT - JOSEF PRAVEC

1950

1. USA 15 241
2. Austrálie 13 542
3. Lucembursko 13 340
4. Kanada 12 202
5. Nový Zéland 11 666
6. Velká Británie 9441
7. Dánsko 9376
8. Švýcarsko 9053
9. Švédsko 8816
10. Island 8653
16. ČSR 6390

1968

1. Švýcarsko 35 869
2. Saúd. Arábie 32 853
3. Libye 29 149
4. Norsko 28 779
5. Irák 25 210
6. USA 23 692
7. Dánsko 21 268
8. Německo 19 927
9. Nizozemsko 19 604
10. Švédsko 19 532
30. ČSSR 11 667

1989

1. Katar 86 969
2. Norsko 54 708
3. Kuvajt 51 464
4. Švýcarsko 48 844
5. Saúd. Arábie 38 339
6. Omán 37 388
7. Bahrajn 36 902
8. USA 36 757
9. Lucembursko 33 591

10. Německo 33 449
37. ČSSR 16 439

2004

1. Katar 96 865
2. SAE 92 250
3. Norsko 60 069
4. Kuvajt 57 757
5. Lucembursko 53 255
6. Irsko 51 086
7. USA 49 493
8. Švýcarsko 43 768
9. Singapur 40 944
10. Nizozemsko 39 959
36. ČR 22 396

2016

1. Katar 139 783
2. Norsko 76 397
3. SAE 70 284
4. Lucembursko 69 057
5. Kuvajt 67 798
6. Singapur 67 180
7. Švýcarsko 61 844
8. Irsko 55 653
9. USA 53 015
10. Saúd. Arábie 47 474
31. ČR 31 089

GRAFIKA - SOŇA ŽERTOVÁ

Průměrná roční mzda v dolarech a paritě kupní síly, (2016)

1. Švýcarsko 70 077
2. Lucembursko 65 522
3. Nizozemsko 63 549
4. Německo 61 750
5. Norsko 60 020
6. Island 59 044
7. Belgie 58 214
8. Dánsko 57 310
9. Austrálie 56 727
10. Rakousko 55 680
28. Česká republika 20 517

ZDROJ: - OECD

Hodinová produktivita práce v dolarech a paritě kupní síly, (2016)

1. Irsko 83,1
2. Lucembursko 81,2
3. Norsko 79,1
4. Belgie 64,7
5. Dánsko 63,6
6. USA 63,3

7. Nizozemsko 61,6
8. Německo 59,9
9. Francie 59,9
10. Švýcarsko 57,9
26. Česká republika 34,7 ZDROJ: OECD

Motorizace pokulhávala - v roce 1936 připadal v Československu jeden automobil na 136 lidí. Evropský průměr (bez SSSR) představoval jeden vůz na 50 lidí. Ve Francii měl ale automobil každý devatenáctý a v USA každý pátý člověk. ZDROJ: HOSPODÁŘSKÉ A SOCIÁLNÍ DĚJINY ČESKOSLOVENSKA

Za světové krize propadly ceny zemědělské produkce. Téměř zanikl export cukru, v němž Československo zprvu excelovalo s třetím místem za nizozemskou Jávou a za Kubou. Ale zatímco v roce 1924 domácí cukrovary dodávaly na světový trh tuto komoditu ze 14 procent, v roce 1937 jen ze dvou procent. ZDROJ: HOSPODÁŘSKÉ A SOCIÁLNÍ DĚJINY ČESKOSLOVENSKA

Foto autor| FOTO - ČTK - ILUSTRACE - SHUTTERSTOCK

Foto popis| Hospodářskou politiku první republiky ovlivňoval bankéř Jaroslav Preiss (uprostřed). Spravoval i osobní inance T. G. Masaryka.

Foto popis| I malíř Josef Veselý byl v padesátých letech přesvědčen, že klíčem k prosperitě je budování hutí (zde NHKG) a těžkého průmyslu.

Foto popis| Václav Klaus nechtěl po pádu komunismu žádnou „třetí cestu“ a naordinoval razantní návrat ke kapitalismu, liberalizaci a privatizaci.

Bohumil Pečinka

24.10.2018 ČRo - strednicechy.cz str. 00

Co dělám v rozhlasě :Jsem hostem pořadu Jak to vidí...Mimo rozhlas:

Vystudoval jsem **fakultu sociální věd** UK, souběžně s historií a politikou na FF UK. V prosinci 1989 jsem spoluzaložil čtrnáctideník Studentské listy, po jeho zániku koncem roku 1991 jsem pak pracoval v časopisu Reflex, Lidových novinách (1994-97) a od roku 1999 jsem opět komentátorem Reflexu.

V únoru 1999 jsem získal novinářskou cenu Ferdinanda Peroutky. Od roku 2009 jsem šéfem politické rubriky Reflexu, od roku 2016 i zástupcem šéfredaktora časopisu.

Vydal jsem několik knih: Proti blbě náladě (soubor komentářů, 1999), To byla léta devadesátá (eseje, 2000), Cesta na Hrad (2003), Politika z obou stran (společně s Petrem Havlíkem, 2005) a nakonec Hry o všechno (komentáře a úvahy 2006).

URL| <https://region.rozhlas.cz/bohumil-pecinka-5000100>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Mnichov 1938 – Syndrom i využitelná zkušenost. Na debatu k Fryčovi dorazí Libor Stejskal

24.10.2018 libereckadrba.cz str. 00 Kultura

Mnichovská dohoda v Česku stále patří k symbolu zrady. Tento přístup se ale snaží vyvracet Libor Stejskal, odborník na bezpečnostní politiku, který o Mnichovu 1938 přijede debatovat ve čtvrtek od 18 hodin do libereckého Knihkupectví Fryč.

Mnichov 1938 je pro Čechy i po osmdesáti letech pořád noční můrou, vyvolává emoce a velmi kontroverzní postoje. „Do značné míry je to dáno přetrvávajícími stereotypními a často mylnými výklady. Udržujeme mýtus cizí zrady na nás a sebepojetí oběti v jakési unikátní dějinné tragédii. To je ovšem sebeklam. Měli bychom se snažit vidět rok 1938 jako nikterak výjimečnou situaci v lidských dějinách, která měla i zcela jiná řešení,“ říká Martin Fryč.

Podle něj je právě o nich třeba diskutovat. „Co bylo lepší, jaké zisky a ztráty by které přineslo. A zejména bychom měli z této vlastní historické zkušenosti vyvozovat správné postoje k dnešním mezinárodně politickým a bezpečnostním problémům. Pak Mnichov přestane být syndromem, a stane se využitou zkušeností,“ dodává.

Libor Stejskal: Mnichov 1938 – syndrom i využitelná zkušenost

Mnichov jako noční můra, velká otázka českých dějin, dilema zisků a ztrát...čtvrtek 25. 10. 18:00 Knihkupectví a antikvariát Fryč

Libor Stejskal

Pracovník Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Věnuje se bezpečnostní politice na národní a evropské úrovni, konceptu bezpečnosti, jejím společenským a environmentálním aspektům a lidské bezpečnosti. Je absolventem oboru Veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (2005), roku 2013 tamtéž obhájil dizertaci a získal doktorát. Je zapojen do evropských i národních projektů bezpečnostního výzkumu, pracoval v komisi pro přípravu Bílé knihy o obraně ČR, v letech 2008 byl civilním expertem rekonstrukčního týmu v Afghánistánu, je členem redakční rady časopisu Obrana a strategie. Je autorem bohužel zcela rozebrané knihy Drama '38 : opevnění, Češi a Němci, mobilizace na Liberecku v roce 1938

Rezervace je možná na telefonu: 485 105 243, vstupné 60,- / studenti a senioři 30,-

URL| <https://www.libereckadrbna.cz/zpravy/kultura/16476-mnichov-1938-syndrom-i-vyuzitelna-zkusenost-na-debatu-k-frycovi-dorazi-libor-stejskal.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
libereckadrbna.cz

Eva Kličková

24.10.2018 ČRo - strednicechy.cz str. 00

Životní motto: „Kéž by měl každý můj den aspoň 34 hodin, aby se to všechno dalo stihnout!“ Co dělám v rozhlasě:

Moderuji Noční Mikrofórum. Dříve jsem moderovala pořady

Dopoledne s Dvojkou, Host do domu a Kolotoč.

Před rozhlasem:

Odjakživa mě přitahoval mikrofon. Vždycky jsem ráda recitovala, hrála divadlo a vymýšlela vlastní scénky. V rozhlasě jsem začínala v oddělení elévů, kde mě naučili všechny základní dovednosti, navštěvovala jsem

hodiny hlasové výchovy a natočila své první ankety a příspěvky. V září 2005 jsem usedla poprvé za studiový rozhlasový mikrofon. Od té doby jsem až do roku 2011 připravovala magazín Domino pro holky a kluky. V roce 2006 jsem dokončila bakalářské studium žurnalistiky (specializace rozhlas, televize) na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde jsem posléze pokračovala v magisterském studiu oboru mediální studia. V roce 2008 jsem absolvovala stipendijní pobyt na Griffith University v Austrálii v oboru Communication Studies. Studium jsem zakončila v roce 2010 státní rigorózní zkouškou na Univerzitě Karlově v oboru mediální studia.

Co mě baví:

Na první místo v životě řadím zdraví, svou rodinu a přátele. Mezi mé záliby patří asi tisíc věcí. Odpočinu si nejlépe v přírodě. Miluji cestování a s tím spojené plánování výletů. Baví mě i vymýšlení akcí pro kamarády. Ráda čtu, surfuju na internetu, sportuju (dříve závodně silniční cyklistika, dnes hlavně spinning), maluju, hraju na klavír, sleduju zpravodajství a do toho všeho si neustále zpívám, čímž rozčiluju většinu svého okolí. V životě jsem měla štěstí na skvělé lidi, kteří mi v lecčems pomohli. Na oplátku proto teď ráda pomáhám všem okolo. Za jeden z největších zážitků považuju tandemový seskok padákem a potápění na Velkém bariérovém útesu.

URL| <https://region.rozhlas.cz/eva-klickova-5000616>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Editorial

24.10.2018 konzervativnilisty.cz str. 00

Napsal Vox Occidentis

uplynulé volby a nadcházející 100. narozeniny Československa. K volbám snad jen tolik, že jsme nezaznamenali oblíbené srovnání, alespoň mezi největšími politickými stranami, třeba jen v Praze, přepočtu, kolik kterou stranu 1 hlas stál peněz vynaložených na předvolební kampaň. Nahlédnuto z tohoto úhlu nelze výsledek hnutí ANO 2011 označit jinak než jako absolutní debakl. Lze z toho odvodit, že situace není zcela beznadějná.

Jak vůbec někdo může být socialista? To je titulní otázka jednoho z textů v tomto čísle. Podobnou otázku obdržel Alain Besançon (člen francouzské Akademie, ředitel Écol de hautes études en sciences sociales) od Alexandra Devecchio a Paula Sugy („Uvnitř metafyzické prázdnoty se daří rozplzlé humanitářské zbožnosti“, Kontexty 4/2018, z francouzského originálu publikovaného v Le Figaro Magazine přeložil Josef Mlejnek): „ Autoři předmluvy o vaší knize píší, že se jí jako Ariadnina nit táhne otázka ‚Jak někdo může být komunistou? A jak velký může být jejich počet?‘ Existuje mnoho důvodů. Tyto tři považuji za zásadní. ‚Marxismus-leninismus‘ se jeví jako totální výklad světa ve všech aspektech, za který ručí sama věda. Jde o falešný obraz, o iluzi, která však přitahuje mladé lidi. Je to pokus o zkrácenou cestu k absolutnímu vědění. Marxismus navíc v sobě nese velice silný revoluční elán. Taková byla také nálada krátce po válce. Francie zažila revoluci s jakobínským experimentem, jenž skončil krátce po Robespierrově pádu v roce 1794. Bolševický komunismus převzal štafetu, znovu zahájil revoluci a dovedl ji k ideálnímu cíli. O tom, co se v Rusku skutečně děje, vědělo jen málo lidí. Moře krve bylo pečlivě skrýváno. Země Sovětů se jevila jako utopie u moci, jako utopie uskutečněná. Sovětský svaz vedl heroickou válku a podílel se na velkém vítězství Spojenců nad blíženeckou utopií nacistickou, jejíž hrůzy znal celý svět. O hrůzách komunismu věděl jen malý počet lidí, nepříliš známých a bez většího vlivu. V padesátých letech smýšlel francouzský intelektuální svět o sovětském Rusku velice příznivě. Na univerzitách a **fakultách sociálních věd** se o něm mluvilo s respektem a úctou. “ Co dodat? Snad jen, že i ve zmíněných 50. letech se i ve Francii našli takoví, kteří neztratili schopnost vidět svět v reálných obrysech a přinejmenším jeden vlivný autor, který o svém nazírání skutečnosti neváhal psát. Opium intelektuálů Raymonda Arona vyšlo poprvé v roce 1955.

URL| <http://konzervativnilisty.cz/index.php/component/content/article/178-cisla/rijen-2018/1984-editorial>

Editorial

24.10.2018 konzervativnilisty.cz str. 00
Raymonda Arona

uplynulé volby a nadcházející 100. narozeniny Československa. K volbám snad jen tolik, že jsme nezaznamenali oblíbené srovnání, alespoň mezi největšími politickými stranami, třeba jen v Praze, přepočtu, kolik kterou stranu 1 hlas stál peněz vynaložených na předvolební kampaň. Nahlédnuto z tohoto úhlu nelze výsledek hnutí ANO 2011 označit jinak než jako absolutní debakl. Lze z toho odvodit, že situace není zcela beznadějná.

Jak vůbec někdo může být socialista? To je titulní otázka jednoho z textů v tomto čísle. Podobnou otázku obdržel Alain Besançon (člen francouzské Akademie, ředitel Écol de hautes études en sciences sociales) od Alexandra Devecchio a Paula Sugy („Uvnitř metafyzické prázdnoty se daří rozplzlé humanitářské zbožnosti“, Kontexty 4/2018, z francouzského originálu publikovaného v Le Figaro Magazine přeložil Josef Mlejnek): „ Autoři předmluvy o vaší knize píší, že se jí jako Ariadnina nit táhne otázka ‚Jak někdo může být komunistou? A jak velký může být jejich počet?‘ Existuje mnoho důvodů. Tyto tři považuji za zásadní. ‚Marxismus-leninismus‘ se jeví jako totální výklad světa ve všech aspektech, za který ručí sama věda. Jde o falešný obraz, o iluzi, která však přitahuje mladé lidi. Je to pokus o zkrácenou cestu k absolutnímu vědění. Marxismus navíc v sobě nese velice silný revoluční elán. Taková byla také nálada krátce po válce. Francie zažila revoluci s jakobínským experimentem, jenž skončil krátce po Robespierrově pádu v roce 1794. Bolševický komunismus převzal štafetu, znovu zahájil revoluci a dovedl ji k ideálnímu cíli. O tom, co se v Rusku skutečně děje, vědělo jen málo lidí. Moře krve bylo pečlivě skrýváno. Země Sovětů se jevila jako utopie u moci, jako utopie uskutečněná. Sovětský svaz vedl heroickou válku a podílel se na velkém vítězství Spojenců nad blíženeckou utopií nacistickou, jejíž hrůzy znal celý svět. O hrůzách komunismu věděl jen malý počet lidí, nepříliš známých a bez většího vlivu. V padesátých letech smýšlel francouzský intelektuální svět o sovětském Rusku velice příznivě. Na univerzitách a **fakultách sociálních věd** se o něm mluvilo s respektem a úctou. “ Co dodat? Snad jen, že i ve zmíněných 50. letech se i ve Francii našli takoví, kteří neztratili schopnost vidět svět v reálných obrysech a přinejmenším jeden vlivný autor, který o svém nazírání skutečnosti neváhal psát. Opium intelektuálů Raymonda Arona vyšlo poprvé v roce 1955.

URL| <http://konzervativnilisty.cz/index.php/texty/domaci-politika/1984-editorial>

Kouření a jeho vliv na lidský organismus

24.10.2018 florence.cz str. 00

Kouření, ať už ve formě cigaret, doutníků, dýmek, žvýkání tabáku, anebo ve formě pasivního kouření se významně podílí na vzniku 20 onemocnění a

předčasných úmrtí (1). Cílem předkládaného příspěvku je popsat negativní vliv kouření na jednotlivé orgánové systémy a uvést doporučení Světové zdravotnické organizace pro léčbu závislosti na tabáku. K naplnění cíle bylo použito kvalitativní výzkumné šetření s využitím sekundární analýzy a relevantních zdrojů.

Závislost na tabáku je onemocněním se samostatnou diagnózou F17. V České republice se týká téměř 2,2 miliónu osob a vyžaduje prevenci i léčbu. Zpráva o zdraví obyvatel v České republice uvádí, že kouří asi 30 % naší populace, přičemž nejpočetnější skupinu tvoří mladé osoby ve věkové skupině 15 – 24 let (44,7 %). Od roku 2002 vzrostl počet kuřáků vodní dýmky. Mezi 13 – 15 letými dětmi kouří častěji dívky, v celé populaci je

více kuřáků mezi muži (2) a není zde v posledních desetiletích zaznamenán pokles. V České republice má 25 % dětí jednoho rodiče kuřáka, 20 % dětí má oba rodiče kuřáky, 20 % dětí má kuřáky prarodiče a 15 % dětí má ostatní příbuzné kuřáky (2). Výzkum na katedře Sociální geografie a regionálního rozvoje **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (2014) sledoval faktory rizikového chování mládeže ve vztahu k návykovým látkám u českých adolescentů ve věku 15 až 16 let. Výzkum prokázal souvislost kouření u dětí s kuřáctvím jejich rodičů. Dítě se nejčastěji naučilo kouřit doma, než mezi spolužáky (3). Mezi mladistvými je mnoho kuřáků, kteří zároveň pijí alkohol, uživatelé marihuany také často kouří a nadměrně pijí alkohol. Tyto skupiny se ukázaly vzájemně propojeny (3). Rodina a dobré rodinné zázemí má dle výzkumu zásadní vliv, rodiče kuřáci tedy představují pro děti rizikový faktor. Pozitivní vliv mají také preventivní programy ve školách (4). Začne-li jedinec kouřit v raném věku, jak je uváděno kolem 9-10 let, tím rychleji vzniká závislost a horší jsou i dopady na jeho zdraví. V nedospělém organismu dochází k celé řadě funkčních poruch v cévním nebo dýchacím systému (5). Cílem tohoto příspěvku je předložit vědecké důkazy o negativním vlivu kouření na zdraví jednotlivce a seznámit čtenáře s možnostmi léčby závislosti na tabáku.

Metodika

Předkládaný příspěvek je zpracován jako teoretická přehledová práce, v rámci které bylo použito kvalitativní výzkumné šetření s využitím sekundární analýzy relevantních zdrojů. Jednalo se o vlastní rešeršní činnost s dohledanými zdroji. Po analýze získaných dat, následovala jejich syntéza, komparace a zhodnocení.

Závislost na tabáku je chronickým, recidivujícím a smrtelným onemocněním. V České republice ročně umírá na následky kouření 16 500 lidí, znamená to 50 úmrtí za den. Z toho tvoří nádorová onemocnění 8 000 úmrtí ročně, 7 000 úmrtí na kardiovaskulární onemocnění, 2 000 na respirační onemocnění, a další onemocnění tvoří tisícovku úmrtí ročně (6).

Závislost na tabáku zahrnuje podobně jako ostatní závislosti složku psychobehaviorální či psychosociální a složku fyzickou (7). Fyzicky závislá je naprostá většina kuřáků, a proto také stále kouří, ačkoli 70 % z nich by raději žilo bez cigaret (8). Dá se říci, že na nikotinu je závislý ten kuřák, který kouří nejméně 10–15 cigaret denně a první cigaretu si zapaluje do hodiny po probuzení. Pro přesnější stanovení diagnózy závislosti na tabáku je možné použít Fagerströmův test závislosti na cigaretách (9). Kouření negativně ovlivňuje sliznice respiračních cest a plicní tkáň, má vliv na osídlení dutiny ústní a nosohltanu. Nejčastější infekční komplikací kuřáků je Haemophilus influenzae (10). Změny bakteriálního osídlení v dutině ústní způsobené dlouhodobým kouřením a ovlivněním plicní tkáně přispívají ke vzniku infekce (10). Zdravotní důsledky aktivního a pasivního kouření negativně ovlivňují imunitní systém. Kouření postihuje v rámci humorální imunity oblast protilátek. Snižuje syntézu imunoglobulinů ve třídách IgG, IgA a IgM, naopak zvyšuje syntézu IgE a autoprotilátek (11).

Rozdílné jsou nálezy u aktivních kuřáků oproti nálezům u pasivních kuřáků v souvislosti s délkou krátkodobé a dlouhodobé expozice kouření (10). Prokazatelný vliv látek obsažených v tabákovém kouří a jeho zplodinách na imunitní systém, tyto mechanismy mohou působit imunostimulačně nebo imunopresivně. Kouření negativně ovlivňuje imunologické regulační mechanismy, což může vést ke vzniku alergie a zejména eozinofilního zánětu a dále k perzistujícím tkáňovým a strukturálním změnám. Tyto změny se projeví u alergické rýmy nosními blokádami, ztrátou čichu, u ekzému hrubou hyperkeratickou kůží, u astmatu ztrátou reverzibility bronchiální obstrukce, přestavbou stěny průdušek a ztrátou pružnosti, hyperplazií buněk hladkého svalstva, proliferací fibroplastů a vazivovou přestavbou (10).

Aktivní a pasivní kouření je rizikovým faktorem pro vznik alergického onemocnění. Děti kuřáků jsou ohroženy zvýšeným rizikem recidivujícího kašle, obstrukcí dýchacích cest a vznikem astmatu (11). Porucha imunoregulačních mechanismů je podkladem alergie. Alergie vzniká interakcí genů s faktory prostředí. Genový základ ovlivňuje vznik, průběh a závažnost klinických příznaků onemocnění. Vrozenou dispozici ke vzniku alergie ovlivňuje výskyt alergie v rodině a tvorba protilátek třídy IgE a pozitivita testů s alergeny (11).

Kouření ovlivňuje regulační funkce všech endokrinních žláz a tím zdravotní stav aktivních a pasivních kuřáků. Nejzávažnějším rizikem kouření v endokrinologii je vysoký výskyt hypertyreózy - Gravesovy-Basedovy tyreotoxikózy. Vysoké je také riziko vzniku endokrinní orbitopatie, osteoporózy a infertility (12). Belinová et al. (13) ve výsledcích studie, která hodnotila 15 592 tyreologicky vyšetřených osob, prokázala vliv kouření na mírný pokles Thyreotropního hormonu - TSH a sérologický průkaz tyreoidální autoimunity a hypotyreózy (13).

Metaanalýza autorů Vine et. al., (14) prokázala snížení počtu spermií o 13 - 17 % u mužů kuřáků. Tento jev je dle Bondeho (15) důsledek sníženého počtu Sertoliho buněk. Kouření má vliv na reprodukční schopnosti muže i ženy. Asi u 20 % mužů kuřáků dochází ke snížené schopnosti erekce a snížení počtu mobility a kvality spermatu (14).

U ženy má kouření vliv na ženské hormony, způsobuje předčasnou menopauzu a bolestivou menstruaci. Kouření má antiestrogenní účinky, u žen je hladina estrogenů snižována, sekrece progesteronu je však

porušena. Tyto změny metabolismu a biosyntézy estradiolu způsobují snížení účinnosti hormonální náhradní terapie, snižuje také účinky hormonální antikoncepce, a protože jsou potřebné vyšší dávky estrogenů, zvyšují se rizika estrogenní léčby (16). Hypoestrogenní stavy u žen vedou k předčasnému stárnutí kůže, kůže je suchá atrofická, dále ke zvýšené tvorbě vrásek a stárnutí obličeje. Kouření u žen zvyšuje riziko TEN při užívání hormonální antikoncepce, zvyšuje neplodnost a obtížné početí. U žen dále kouření představuje riziko vzniku nádoru děložního čípku, zvyšuje incidenci mimoděložního těhotenství a placentárních komplikací (17).

Dle Králíkové (18) ženy kouřící během těhotenství poškozují budoucí fyzický i duševní vývoj dítěte. Tabákový kouř obsahuje asi 4 000 škodlivých látek, z nich většina prochází placentou. Dále Králíková uvádí, že na každou 15. cigaretu připadá v těle jedna mutace, z toho vyplývá, že kouření může snadno způsobit vrozené vývojové vady plodu. Pro těhotné kuřačky se zvyšuje riziko nízké porodní váhy jejich novorozence, intrauterinové růstové retardace.

Mezi další následky kouření matky v těhotenství patří častější onkologická onemocnění, poškození genetické informace DNA a syndromu náhlého úmrtí kojence (SIDS – sudden infant death syndrome) (19). Pohunek et al. potvrzují zjištění, že k poškození DNA dochází již během prvních několika minut, a nikoliv až po řadě let od počátku kouření. A že se epigenetické vlivy přenášejí do další generace. Popisují zde „syndrom kouřící babičky“, v těhotenství matky kuřačky dochází k modifikaci genetické informace plodu tak, že se zvyšuje riziko rozvoje astmatu a dalších onemocnění respiračního traktu v dalších generacích (20). Králíková a Himmerová (19) uvádějí, že závislost na tabáku je více než z poloviny geneticky podmíněna. Kouřící rodiče dětem předávají genetickou výbavu, která potomkům z padesáti procent zajišťuje větší pravděpodobnost, že se jednou stanou na nikotinu závislí.

Kuřáci mají až 4 krát vyšší riziko vzniku nádoru močového měchýře než nekuřáci. Nejčastěji se jedná o uroteliární karcinom. U karcinomu ledvin, které postihují 1,7 krát častěji muže než ženy, zaujímá Česká republika v mezinárodním srovnání první místo, je kouření vedle obezity a hypertenze jedním z rizikových faktorů (21).

Kouření způsobuje žlutavé zabarvení nehtů, prstů a zubů, také zvyšuje výskyt kožních nemocí jako akné, psoriázy, lupusu erymatoides a alergické kontaktní dermatitidy (22). Hedström et al., uvádějí, že pasivní kouření zvyšuje riziko vzniku roztroušené sklerózy (23).

Kouření riziko vzniku diabetu mellitu zdvojnásobuje, protože vede k narušení glukózového metabolismu a rozvíjí insulinovou rezistenci. U diabetiků pak celkově zhoršuje prognózu, zvyšuje riziko kardiovaskulárního onemocnění a mikrovaskulárních komplikací (24). Kouření má také vliv na výskyt diabetu mellitu 2. typu, obezity, některých zhoubných nádorů u prenatalně exponovaných dětí (17).

Harvardská prospektivní studie Nurses'Health Study se zaměřila na vliv kouření na zdraví žen. Sledováno bylo přes 100 000 žen po dobu 24 let. Za tuto dobu zemřelo 12 500 sledovaných žen, z nichž třetina byly nekuřačky a dvě třetiny kuřačky. Kuřačky měly třikrát vyšší riziko celkové mortality a sedmkrát vyšší riziko vzniku některého ze zhoubných nádorů souvisejících s kouřením, například kolorektálního karcinomu. Ženám, které přestaly kouřit, kleslo kardiovaskulární riziko na úroveň nekuřaček rychle, ale riziko respiračních onemocnění trvalo plných dvacet let. Celkově kouření přispělo k 64 % všech úmrtí aktivních kuřaček a 28 % úmrtí exkuřaček (25).

Kouření má nepříznivý vliv také na trávicí soustavu, zvyšuje riziko vzniku nádorů rtu, jazyka, dutiny a spodiny ústní, slinných žláz, mezofaryngu, dále karcinomu jícnu, pankreatu a žaludku a kolorektálního karcinomu. Kouření je rizikovým faktorem pro vznik idipatických střevních zánětů: ulcerózní kolitidy a Crohnovy nemoci (26). Kouření snižuje kostní denzitu a zvyšuje riziko zlomenin, poškozují kost nejčastěji do 25 let, kdy se tvoří kostní hmota. Kuřáci tedy mají častější riziko zlomenin ve vyšším věku. Jedná se nejčastěji o zlomeniny krčku femuru a obratle. Neznáme přesně, jakým mechanismem kouření ovlivňuje kostní mechanismus (27).

Také zvýšený výskyt pooperačních komplikací, zpomalení hojení ran a kostí, častější výskyt pooperačních infekcí a tím delší hospitalizace je zapříčiněno kouřením. Kouření zhoršuje výsledky chirurgických zákroků v dutině ústní a plastické chirurgie, mikrochirurgie, častěji vznikají nekrózy a kožní laloky. Kuřák by měl být poučen lékařem, aby minimálně 2 měsíce před plánovanou operací přestal kouřit, avšak tato intervence je často opomíjena (28).

Anders (29) i Štěpánková et al. (30) uvádějí, že kouření u poloviny pacientů s psychickým onemocněním zvýšilo riziko vzniku deprese a naopak zanechání kouření riziko deprese zmírnilo. Štěpánková et al potvrzují, že cigareta sice může krátkodobě pomoci proti stresu, při depresi vylepší náladu, ovšem z dlouhodobého pohledu psychice vůbec neprospívá, naopak depresi prohlubuje. Silní kuřáci mají častěji potíže s úzkostí a depresí, u kuřáků kouřících více jak 20 cigaret za den, je až třikrát více sebevražd proti nekuřákům. Zanecháním kouření dochází ke snížení úzkosti, deprese, stresu a zvýšení pozitivní nálady a kvality života ve srovnání s těmi co nadále kouří.

Při inhalaci tabákového kouře z prostředí vznikají významné funkční změny cévního systému, jež vedou k akceleraci aterosklerózy. U takto exponovaných jedinců dochází k vysokému riziku mozkových a koronárních cévních příhod (31).

Na následky pasivního kouření předčasně umírá až sto tisíc obětí (31). Také Pohunek et al uvádějí, že děti vystavené pasivnímu kouření dvakrát častěji trpí zánětem průdušek nebo zápallem plic, trvale u nich dochází ke zhoršení plicní funkce, mají vyšší riziko vzniku astmatu, častěji trpí nachlazením, kašlem a virózami, zánětem středního ucha, který může být i chronický (20). V dospělosti jim hrozí vyšší riziko vzniku rakoviny (32). Voborská (2011) uvádí, že pasivní kouření způsobuje neustálé dráždění sliznic a vede k jejich vážnému a chronickému poškození, kašel se pak stává dlouhotrvajícím a progresivním (33). Nedbalová (2014) potvrzuje, že inhalace kouře zvyšuje potřebu antioxidantů, spotřebu vitamínů A, C, E a prvků např. selenu a vede zejména k psychosomatickým poruchám, ke zhoršení chronických onemocnění, k opoždění vývoje dítěte, k urychlení vzniku kardiovaskulárních a nádorových onemocnění (34).

V zemích, kde je zákaz kouření na veřejných místech, a kde byly zavedeny nekuřácké prostory v restauracích, dochází ke sníženému výskytu akutních infarktů myokardu v průměru o 17 %. V těchto zemích se rovněž snížil počet ambulantních ošetření a hospitalizací pro chronickou obstrukční nemoc plic. Proto expozice pasivního kouření by měla být součástí klinického vyšetření pacientů s respiračním a kardiovaskulárním onemocněním. Kouření v domácnosti je základním zdravotním problémem. V částečkách kouře se nachází až 4 000 známých škodlivin (35). Chemická směs při pasivním kouření vzniká při nízké teplotě a malém přístupu kyslíku, tedy při nedokonalém spalování. Proto je koncentrace chemických látek a nikotinu v kouři několikanásobně vyšší než ta, kterou vdechuje samotný kuřák (36). Část chemické směsi, která se v plicích kuřáka nevstřebá, vydechuje kuřák zpět do svého okolí. Aktivní kuřák má ve své blízkosti doutnající cigaretu, tím se stává také pasivním kuřákem (37).

V České republice léčbu závislých na tabáku zajišťuje síť center, která vznikala od roku 2005 při nemocnicích. Dnes je v České republice více jak 40 těchto center, kam je možné doporučit kuřáka, který potřebuje intenzivnější léčbu, na niž není v běžném provozu časový prostor. Centra pro závislé na tabáku nejčastěji působí při nemocnicích, což umožňuje návaznost na další klinické obory (7). Péče v těchto centrech je hrazena ze zdravotního pojištění; pacienti platí pouze případné léky vydané v lékárně. Centra pro závislé na tabáku dlouhodobě spolupracují s Nicotine Dependence Center, Mayo Clinic, Rochester. Po roce od vykouřené poslední cigarety jsou i nadále v centru klienti dispenzarizováni. Po roce jsou pozváni na kontrolu, kde po validizaci nekouření se jejich dispenzarizace ukončí. V centrech pracují vyškolení lékaři a sestry, adiktologové, psychologové a psychotherapeuti (38). Léčba závislosti na tabáku je nabízena také kuřákům hospitalizovaným ve velkých nemocnicích, například v UVN, VFN, FN KV aj. Zatím léčba kuřáků v průběhu hospitalizace není v České republice dostupná, ale ve světě je rozšířená (38). Světová zdravotnická organizace doporučuje zřízení specializované telefonní linky pro odvykání kouření (39). Jedná se o ekonomicky výhodnou intervenci, která by měla mít finanční podporu státu.

Od roku 2014 vznikají také poradenská centra odvykání kouření v lékárnách – doposud se do této iniciativy zapojilo kolem stovky lékáren.

Doporučení WHO pro léčbu závislosti na tabáku 2012

Světová zdravotnická organizace zdůrazňuje právo lidí na zdravý život a zejména na ochranu dětí, upozorňuje na nebezpečí užívání tabáku, obchodní triky tabákových společností (40). Dne 31. května je Světovým dnem bez tabáku - World No Tobacco Day. Konzumace nebo užívání tabáku ročně zabíjí více než 7 milionů lidí a náklady rodin a vlád přesahují částku 1,4 bilionu dolarů prostřednictvím výdajů na zdravotní péči a ztrátu produktivity. Užívání tabákuzhoršuje chudobu, snižuje hospodářskou produktivitu a znečišťuje ovzduší ve vnitřních prostorách. Při naplňování rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku a do roku 2030 je kouření významným rizikovým faktorem a má klíčovou roli pro snížení předčasného úmrtí na civilizační onemocnění, zejména srdeční a plicní onemocnění, rakovinu a diabetes mellitus o jednu třetinu. Dle doporučení WHO „Triad Communique“ by se měli lékaři a sestry aktivně zapojit do léčby závislosti na tabáku, což by mělo být součástí jejich každodenní praxe a známkou kvalitní zdravotní péče (40). Kuřák v roli pacienta je vnímavý k doporučení přestat kouřit a lékař nebo sestra mu může pomoci v motivaci přestat s kouřením. V Americe je tato role edukačních sester běžná, vyškolená sestra konzultuje příznaky a léčbu abstinčních příznaků s lékařem. Roli sestry v prevenci a léčbě závislosti na tabáku podporuje několik organizací a poskytuje jim zdroje informací v rámci Global Nurses for Tobacco Dependence Treatment. V České republice funguje sesterská sekce Společnosti pro léčbu závislosti na tabáku (SLZT), která organizuje jednodenní kurzy pro zaškolení sester a nabízí jim nové informace ze světa, šíří mezi zdravotníky současná doporučení léčby závislosti na tabáku, zvyšuje dostupnost účinné léčby závislosti na tabáku a pořádá konference a semináře (39).

Diskuse

Dle Rosse (41) více než polovina kuřáků by chtěla s kouřením přestat, ať už ze zdravotních nebo finančních důvodů. U kuřáka, který vykouří krabičku denně, se jedná o 2000 Kč měsíčně, ročně je to pak přibližně 25 000 Kč. Dále Ross uvádí, že vykouření 15 cigaret denně stojí kuřáka 15 910 Kč ročně, což je asi 6 % průměrného ročního platu. Celkově kouření v ČR zvyšuje náklady na zdravotnictví v rozsahu 22 mil. Kč za rok. Odvykání kouření není vždy snadné, proto je dobré spolupracovat s odborníkem. Mlčoch (42) uvádí, že až 70 % kuřáků se pokouší přestat kouřit, ale sami to dokážou jen 4 %, zatímco ve spolupráci s odborníkem jsou úspěšní až ve 40 %.

Kmeťová a Králíková uvádějí, že role sester a lékařů je při účinné léčbě a odvykání kouření nezastupitelná, krátká intervence zdravotníka má velký dopad na prevalenci kouření. Zároveň se také jedná o nejlevnější způsob záchrany lidského života, kterou by měli sestry a lékaři využívat (43). Plánovaná edukace sestrou je nejvhodnější uskutečňuje-li se rozhovorem s použitím edukačních brožur a reedukací. Tato role sestry přímo pomáhá pacientovi zlepšit kvalitu života (44). Sestry dobře vědí, že edukace pacienta je velmi potřebná a důležitá činnost sestry a že tedy pouhý záznam o kuřáctví nestačí. Podle mého názoru by se mohla edukace lékařská a sesterská vzájemně doplňovat a pak by zde vznikl i určitý časový prostor.

Klimovičová popisuje zkušenosti s kuřačkami ze své ordinace a potvrzuje naše výsledky. Uvádí, že v její ordinaci má až 75 % dívek v patnácti letech zkušenost s cigaretou. Tato nelichotivá zjištění se snaží lékařka snížit pomocí podrobné edukace pacientek o negativních účincích závislosti na tabáku na zdraví (45). Dále Klimovičová zjistila, že většina kuřaček začíná kouřit před prvním těhotenstvím, 87 % kuřaček v těhotenství přestane kouřit, ale 70 % žen se do roka po porodu ke kouření vrací, jestliže je pravidelně nevedla k nekouření. Pouhý dotaz na kouření v její ordinaci 47 žen obtěžovalo natolik, že si našly jiného lékaře. Naopak pravidelnou edukací kuřačky Klimovičová dosáhla, že 49,32 % žen přestalo kouřit (45).

Komunikace s kuřáky se často obávají sestry i lékaři. Přitom by se rodičům snažili pomoci, ale často nevědí, jaká zvolit vhodná slova a jakou metodu. V ordinaci jim pomáhají informační brožurky pro kuřáky, letáčky, anebo plakát o škodlivosti kouření. I když sestry mají dostatek vědomostí a informací z posledních světových výzkumů v otázce škodlivosti kouření tento jejich potenciál a přirozená autorita není v praxi využita. Základem by měl být dotaz na pacienta a na kouření, doporučení přestat kouřit a předat informační leták s postupem odvykání a kontaktem na Centrum pro závislé na tabáku záznam kuřáckého statusu do pacientovy dokumentace, posouzení ochoty pacienta přestat kouřit (46).

Kuřák je nemocný člověk, nepotřebuje naši kritiku a odsouzení, ale naši pomoc. Jedině aktivní podpora sester, lékařů, rodiny i kolegů v zaměstnání pomůže kuřákům odvykat. Pacienti by měli být aktivně edukováni a možnosti léčby závislosti na tabáku pod odborným vedením kvalifikovaných zdravotníků a o možných přispěvcích zdravotních pojišťoven na léčbu kuřáků.

Závěr

Stát zajišťuje svým občanům právo na péči o zdraví. Na druhou stranu i pacient by měl převzít odpovědnost za své zdraví dříve, nežli jej samotná nemoc postihne. V otázce prevence jsme však pozadu oproti jiným vyspělým zemím. V otázce kouření se jedná o prevenci a výchovu v rodině, příklad rodičů a členů rodiny a dále prevenci vedenou pedagogy ve školním zařízení. Otázka zdravotní výchovy je dána lékařům i sestrám zákonem. Je proto žádoucí, aby zdravotníci využili svou přirozenou autoritu a zvýšili své úsilí a intervenci k propagaci nekouření. Lékař může pacientovi pomoci v motivaci i léčbě závislosti a intervenovat dle doporučení založených na vědeckých důkazech.

Krátkou desetiminutovou intervencí má sestra možnost aplikovat při každém kontaktu s pacientem, při návštěvě v ordinaci, anebo v nemocnici za hospitalizace (46). Minimálně jde o dotaz na kouření, dát kuřákovi jasné doporučení přestat kouřit a nabídnout doporučenou léčbu uvedenou v letáku, brožuru s informacemi o škodlivosti kouření na zdraví. Malá et al. (6) uvádí, že v rámci aktivního podílu na snížení spotřeby tabáku a začlenění kontroly tabáku do zdravotních systémů na lokální, národní i globální úrovni, mají zdravotnické profesní organizace podporovat své členy v nekuřáctví.

Zdravotníci by měli být osobním vzorem nekuřáctví a propagovat nekuřáckou kulturu. Edukační úsilí sestry má směřovat ke změně životního stylu a jeho složek a souvisí s podporou zdraví. V současnosti větší podíl na edukaci kuřáků – rodičů mají zejména lékaři, i když i zde jsou značné rezervy. Podle Švédové a Matisákové je důležité, aby sestra poučila pacienta o škodlivosti kouření a nutnosti jeho zanechání (44). My zdravotníci se však musíme vyhnout příkrému odsuzování kuřáků i jejich návyku, ale přistupovat k nim nehodnotícím, podpůrným a empatickým způsobem.

Sestra by měla být více empatická, lépe kuřákům naslouchat, neodsuzovat je za kuřáctví, respektovat jejich autonomii, neměla by očekávat změnu k nekuřáctví okamžitě, ale spíše ho motivovat k nekouření a naopak

nechat mu jeho zodpovědnost za kuřáctví. Zvolíme-li ke kuřákům vhodnější cestu a zlepšíme komunikaci, dokážeme-li také zvýšit informovanost o škodlivosti kouření na zdraví, kuřáci budou k pomoci se závislostí na tabáku přístupnější. Doufejme, že i u nás časem kuřáků ubude i díky přijetí Zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně před škodlivými účinky návykových látek, který zakazuje kouření v restauracích a na veřejných místech. Výsledky studií z mnoha zemí dokazují vysokou účinnost zákonů proti kouření.

Literatura

1. Kernová V. Poradenství – odvykání kouření. Poradny pro odvykání kouření - jednotlivé kroky, individuální a skupinová terapie, náhradní substituční terapie, objektivizace expozice tabákovému kouři. Státní zdravotní ústav, 2014. Praha. Dostupné z: http://www.szu.cz/uploads/documents/czzp/CINDI/kurz/Poradny_pro_odyykani.pdf
2. MZ ČR, Zdraví 2020. Zpráva o zdraví obyvatel České republiky 2014. Ministerstvo zdravotnictví ČR. Dostupné na: http://www.mzcr.cz/verejne/dokumenty/zprava-o-zdravi-obyvatel-ceske-republiky2014-9420_3016_5.html
3. Kažmír L, Dzúrová D, Csémy L, Spilková J. Multiple health risk behaviour in Czech adolescents: Family, school and geographic factors. *Health & Place*. 2014; 29, 18-25.
4. Kukla L, Hrubá D, Tyrlík M. Některé aspekty rodinného prostředí českých dětí. Výsledky studie ELSPAC. In: Česko-slovenská pediatrie, 2006. no 6, s. 357-364
5. Adámková V. Civilizační choroby – žijeme spolu. 2010. Triton. Praha 130s
6. Malá K, Felbrová v, Kulovaná S, Štěpánková L. 2010. Pracovní postup. Léčba závislosti na tabáku. Praha: Česká asociace sester. PPČAS-2010/001. Revize 12. 10. 2011. Příloha č. 2., s. 14. Dostupné z: www.cna.cz/docs/tiskoviny/cas_pp_2010_0001_revize_2-759db.pdf
7. Králíková E. Farmakologická léčba závislosti na tabáku. 2015. *Remedia*. 25(2), 135–138
8. Csémy L, Sovinová H, Sadílek P. Užívání tabáku v České republice v roce 2013. SZÚ 2014. http://www.szu.cz/uploads/documents/czzp/CPVZ_aktualne/Tabak_Sovinova/UzivaniTabaku2013.pdf
9. Králíková E. et al. Doporučení pro léčbu závislosti na tabáku. 2015. Dostupné na: http://www.vnitrnilekarstvi.eu/vnitri-lekarstvi-clanek/doporuceni-pro-lecbu-zavislosti-na-tabaku-52291?confirm_rules=1
10. Jedličková A. Kouření a mikrobiologie. 2013. In Králíková E. et al. Závislost na tabáku. 2013. Adamira: Břeclav. 171-176
11. Špičák V. Kouření a alergie. In Králíková E. et al. 2013. Závislost na tabáku. Adamira. Břeclav. 181-184
12. Stárka L, Hill M, Králíková E. Kouření a endokrinní systém. *Endokrinologie* 2005. 8 (4): 179-185
13. Belin R. M, Astor B. C., Powe N. R. Ladenson P. W. Smoke exposure in associated with a lower prevalence of serum thyroid autoantibodies and thyrotropin concentration elevation and a higher prevalence of mild thyrotropin concentration suppression in the third National Health and Nutrition Examination Survey. *Oxford University: The Journal Endocrinology and Metabolism*. 2004. 89. 6077-6086
14. Vine M. F., Margolin B. H. Morrisdon H. I et al., Cigarette smoking and sperm density a meta-analysis. New York NY. Elsevier for the American Society for Reproductive Medicine. *Fertil Steril*. 2014. 61. 35-43
15. Bonde J. P. a Storgaard L. How work-place conditions environmental toxicants and lifestyle affect male reproductive function USA: Malden. *International Journal of Andrology* 2002. 5 25 (5) 262-268

URL| <http://www.florence.cz/zpravodajstvi/aktuality/koureni-a-jeho-vliv-na-lidsky-organismus/>

Richard Seemann

23.10.2018 ČRo - strednicehy.cz str. 00

Připravuje komentáře pro pořad *Názory a argumenty* Českého rozhlasu Plus.

V Československém rozhlasu, zahraničním vysílání, pracoval v letech 1951–1970. Po propuštění byl zaměstnán jako topič a v železářství. V roce 1990 se vrátil do služeb Československého rozhlasu, kde zastával různé funkce, mimo jiné ústředního ředitele.

Od roku 1993 je v důchodu a nadále spolupracuje s Českým rozhlasem. Od roku 1997 až 2008 byl členem Rady Českého rozhlasu, kde zastával po pět let funkci předsedy.

Narodil se v roce 1933. Je absolventem dnešní **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde získal titul PhDr.

Je autorem řady komentářů, článků a knih:

Poločas války (1970–2005)

Ghetto Litzmannstadt 1941–1944 (2000)

Cesta do Wansee (2008)

URL| <https://region.rozhlas.cz/node/5000766>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[rozhlas.cz](https://region.rozhlas.cz)

Silnější dolar. Pomohlo jednání o brexitu a italská nejistota

23.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, Brexit, Itálie

Dolaru se včera na devizových trzích dařilo. Vůči euru zpevnil pod úroveň 1,1500 EURUSD. V úvodu nového týdne zeleným bankovkám k ziskům pomohla situace kolem brexitu a také pokračující nejistota v Itálii.

Dohoda kolem brexitu se pomalu začíná rýsovat. "Deadline" je necelých pět měsíců. Británie má z EU odejít už 29. března. Premiérka Theresa Mayová včera uvedla, že dohoda s EU o podmínkách odchodu Británie z unie je i s protokoly z 95 procent hotova. Zbývá tak vyřešit problém hranice mezi Severním Irskem a Irskem. Mayová totiž odmítla přijmout návrh EU, aby Severní Irsko zůstalo po brexitu součástí celní unie. Britská libra reagovala na prohlášení Mayové oslabení vůči dolaru na 1,2972 GBPUSD.

Pro Italy bude důležitý příští týden, konkrétně úterý 30. listopadu. Právě do té doby musí Evropská komise rozhodnout ohledně italského státního rozpočtu. Otázkou je, jak bude Evropská komise případně reagovat na fakt, že Řím porušuje fiskální pravidla.

Makroekonomický kalendář je dnes chudý. Promluví ale hned několik centrálních bankéřů. V Británii na konferenci to bude sám šéf Bank of England Mark Carney. Na druhé straně oceánu vystoupí hned několik představitelů Fedu - Neel Kashkari, Rafael Bostic a Robert Kaplan.

Dolar se dnes ráno v online směnárně RoklenFx vůči euru obchoduje kolem středového kurzu 1,1451 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 95,13 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1444 do 1,1523 EURUSD.*

Koruna je dnes opět bez dat. Včera při minimální aktivitě zpevnila vůči euru a naopak oslabilo k dolaru. Danske Bank v analýze uvedla, že čeká posílení koruny. Stejně očekávání je v případě maďarského forintu, o něco menší růst pak banka čeká u polského zlotého. Podle Danske Bank HDP všech tří zemí rychle roste, ale v příštím roce zpomalí. I tak ale má HDP růst nad potenciálem.

Aktuálně se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje kolem středového kurzu 25,83 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,80 až 25,87 EURCZK a ve dvojici s dolarem od 22,38 do 22,59 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně

dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/S3jv4/silnejsi-dolar-pomohlo-jednani-o-brexitu-a-italska-nejistota>

Selhání a ožívování revolučního marxismu

23.10.2018 konzervativnilisty.cz str. 00

Friedricha Engelse

Když se po první světové válce ukázalo, že západním marxistickým (komunistickým) revolucionářům se nepodaří úspěšně napodobit bolševickou revoluci v Rusku, začali někteří z nich uvažovat – ať již byli či nebyli prostřednictvím tzv. Třetí internacionály (Kominterny) napojeni na Sovětský svaz 2 – o nových interpretacích marxismu a nových cestách revoluce.

3 Pozoruhodný vliv získala židovsko-německá skupina marxistických teoretiků, 4 jejíž intelektuální činnost se v padesátých a šedesátých letech stala jedním z pilířů „kulturní revoluce“ na Západě a později spoluutvářela tzv. postmoderní paradigma, které ovládlo západní humanitní a sociální vědy. Vzhledem k podílu této skupiny na celkovém charakteru a étosu „kulturní revoluce“ šedesátých a následujících let, jakož i k částečnému propojení s americkou kontrakulturou, bude dále představena podrobněji. 5

V původně „revolučně nadějném“ Německu na Univerzitě J. W. Goetheho ve Frankfurtu byl v roce 1924 založen Ústav pro sociální výzkum (Institut für Sozialforschung), později známý jako Frankfurtská škola. Komunističtí marxističtí „sociální badatelé“ tj. filosofové a sociologové, kteří zde působili, si v souladu se zadáním donátorů Ústavu 6 mj. předsevzali zjistit, proč komunistická revoluce na Západě selhala a (vy)nalézt nové revoluční impulsy, v čemž jim měl pomoci také jejich výzkum uskutečňovaný v Sovětském svazu. Frankfurťtí se od počátku třicátých let (kdy „staré marxisty“ nahradili „noví marxisté“) – pod vedením filosofa Maxe Horkheimera, jehož nejdůležitějšími spolupracovníky byli sociolog Erich Fromm (do roku 1939), filosof Herbert Marcuse a filosof a hudební teoretik Theodor Wiesengrund Adorno – stali vlivnými, byť nikoli jedinými intelektuálními radikály zabývajícími se teoreticky rozpoutáním komunistické resp. (anti)kulturní revoluce na Západě. 7

Proč komunistická revoluce inspirovaná židovsko-německým filosofem a politickým revolucionářem Karlem Marxem na Západě selhala?

Ekonomická situace dělníků, kteří měli být podle teorie Marxe a jeho spolupracovníků nositeli revolučního étosu, se zde – vlivem sociální politiky a technologického rozvoje – postupně zlepšovala, primitivní bezohledný kapitalismus 19. století byl reformován. Poptávka zaměstnavatelů po odborné kvalifikaci dělníků a s ní spojený nárůst výše mezd se současným zaváděním programů sociálního zabezpečení pacifikovaly a rozdělily marxistické socialisty na tradiční revolucionáře a umírněnější reformisty („zrádce revoluce“). Od poslední čtvrtiny 19. století zde rovněž byla a úspěšně působila široce akceptovaná politická filosofie vycházející ze sociální nauky římskokatolické církve (odmítající sobecký individualistický liberalismus i otupující kolektivistický socialismus), z níž byla později odvozena tzv. křesťanská demokracie resp. křesťansko-demokratické politické strany. 8 Kromě toho byl zastaven pokus o vývoz bolševické/komunistické revoluce na západ ať již přímou cestou sovětské expanze vpádem do Polska v roce 1919 zastavené polským vojenským vítězstvím – tzv. zázrakem na řece Visle, nebo nepřímo podporou revolučních sil ve španělské občanské válce ukončené počátkem roku 1939 vítězstvím protirepublikánské resp. antikomunistické fronty v čele s generálem Franciscem Frankem. 9

Z hlediska původní koncepce marxistické revoluce už nebylo možné počítat s proletariátem neboli „vykořisťovaným dělnictvem“, jehož materiální životní úroveň se na Západě zvyšovala, jako s revoluční silou –

potenciál pramenící z bídy a beznaděje se zdál být pro revoluční marxisty ztracen. Tuto situaci zásadně nezvrátila ani světová hospodářská krize ve třicátých letech, ani druhá světová válka.

Po druhé světové válce sice „umírnění“ socialisté (ti, co přijali za svou roli demokratických socialistů či sociálních demokratů v politickém systému liberální pluralitní demokracie 10), kteří usilovali o centralizaci řízení ekonomiky, zestátnování výroby a maximalizaci ekonomické rovnosti parlamentní cestou, získali politický vliv, ale brzy o své pozice ve svobodných volbách zase přišli právě v důsledku této své politiky. 11 Byli nuceni ustoupit od principu omezování/likvidování soukromého vlastnictví a podnikání k politice maximalizování sociálního státu (rozvoje tzv. státu blahobytu), v poválečném prosperujícím systému měli šanci získávat politické preference pouze tlakem na zvyšování mezd a zdaňování bohatých či rozmanitými sociálními programy, nikoli požadavkem zásadní systémové změny. Zbořit „starý zkažený svět“ a v souladu s revolučním étosem od něho „osvobodit lid“ (včetně těch, kdo o takovéto „osvobození“ nestojí) zajištěním „nové spravedlnosti“ a „nové životní kvality“ prostřednictvím dělnické vzpoury, uzurpování absolutní moci a oloupení majetných, jako v bolševickém Rusku, již nebylo možné.

Svatba Marxe s Freudem Druhá tj. Horkheimerova garnitura Frankfurtské školy se záhy odvrátila od nerealizovatelné teorie tzv. austromarxismu (tj. snahy o postupné převzetí moci získáním většiny v parlamentu) svých předchůdců a pod Horkheimerovým vedením přišla s vlastní revoluční teorií, kterou postupně rozvíjela a upřesňovala. Její podstatou bylo staré materialistické pojetí člověka, opětovné zbožštění principu rovnostářství a nově rozvíjená teorie rafinované destrukce (pod hesly o „osvobození“ či „emancipaci“) západní křesťanské a kapitalistické kultury údajně omezující svobodu a psychofyzické potřeby jednotlivce. Nová „proticivilizační“ teorie se začala otáčet kolem formulování kritiky „západního kulturního prototypu“ tzv. autoritářské osobnosti údajně utvářené vžitými škodlivými morálními normami a rodičovskou autoritou údajně logicky završeného fašismem a nacismem. 12

Mezi důležité dílčí cíle této „neomarxistické“ teorie patřilo zničení stávající západní sexuální a pracovní morálky. Nový revoluční nástroj – nazvaný nejpozději v roce 1937 „kritická teorie“ – byl obecně vystavěn na odmítnutí západní „kapitalistické“ a „buržoazní“ postosvěcenské kultury v nejširším slova smyslu (tj. de facto stále ještě z velké části kultury křesťansko-humanistické) a v ní přetrvávajícího systému hierarchie hodnot a norem lidského chování jako údajných nástrojů utlačujících člověka. 13

Podstatnou součástí „kritické teorie“ bylo negování stávající „západní sociální autority“, přičemž speciální ingrediencí některých prací frankfurtských se stala politizující interpretace teorie o dominantní roli sexuálního pudu v osobnosti člověka neboli tzv. psychoanalýzy Sigmunda Freuda.

S využitím psychoanalýzy jako nástroje politické revoluce přišel nejprve (proti vůli svého učitele) Freudův žák, spolupracovník a pozdější protivník – rakouský psychiatr Wilhelm Reich, který během dalšího rozvíjení vlastního pojetí psychoanalýzy získal pověst oscilující mezi obrazem devianta a podvodníka. 14 Mimochodem, od roku 1928 byl Reich členem Komunistické strany Rakouska a od roku 1930 Komunistické strany Německa, spolupracoval se sovětskými komunisty a navštěvoval Sovětský svaz, ale jeho pojetí marxismu-freudismu z důvodu nepraktické „extravagance“ a „hereze“ nakonec Sověti i jejich západní spojenci zavrhl. Reich útočil na instituci rodiny (a zejména na otcovskou autoritu) prostřednictvím propagování „nemoralistické výchovy“ tj. dle současného názvosloví navádění ke zneužívání dětí – doporučoval mj. systematické rozvíjení sexuálního pudu od dětského věku jako nástroj vzpoury proti údajně zotročující otcovské sadistické autoritě. 15

Do kompendia Frankfurtské školy vsunul postuláty psychoanalýzy smíšené s marxismem Reichův dočasný berlínský spolupracovník a v letech 1930-1939 jeden z vůdčích představitelů (vedoucí oddělení sociální psychologie) frankfurtského Ústavu pro sociální výzkum sociolog a laický psychoanalytik Erich Fromm (opět proti vůli Freuda). 16 Fromm přišel s teoretickou koncepcí odhalování škodlivosti autoritářských společenských norem projevující se také podle něj morálními mantinely pro sexualitu a autoritou otce v rodině jakožto hlavního nositele škodlivé společenské konvence, ale na rozdíl od Reicha při tom označil rodiče nikoli za zdroj, ale za „nositele i spoluoběti“ násilného sociálního dědictví či mezigeneračního přenosu této konvence. 17 Výsledkem těchto úvah a koncepcí byla společná publikace Horkheimera, Fromma a Marcuseho: Studie o autoritě a rodině (1936)... 18 později je ve vlastních intencích (nepříliš vzdálených Reichovi) rozvíjel a zpopularizoval filosof a sociolog Herbert Marcuse, který se stal jedním z dočasných „hrdinů“ kulturní revoluce i kontrakultury let šedesátých. 19

Ještě před druhou světovou válkou však antikulturní teorie Reicha, Fromma a frankfurtských směřující k sexuální revoluci a rozvrácení rodiny prohrály s tradičními kulturními normami.

V Sovětském svazu se Reich stal personou non grata, když Stalin – zabývající se stabilizací komunismem rozvrácené ekonomiky a společnosti – koketování se sexuální revolucí zakázal. Neúspěchem skončila i Reichova mise u německých komunistů – jednou z reakcí na jeho „osvětovou činnost“ byla stížnost adresovaná

stranickému ústředí DKP: „Reich chce změnit naše gymnastické sály na bordely“. Ani ve Francii nebyl atak proti výchově a rodině akceptován – jak je patrné z článku „Za záchranu rodiny“ publikovaném v hlavním komunistickém deníku L'Humanité v říjnu 1935, 20 kde francouzští komunisté poukazovali na nutnost vystříhat se sexuální revoluce způsobující krizi rodiny a demografickou krizi. Stálo v něm mj.: „Komunisté chtějí bojovat za obranu francouzské rodiny. Cestu nám ukazuje Sovětský svaz, ale je třeba začít s praktickou činností. Právo na lásku, lásku muže k ženě, lásku dětskou, lásku rodičovskou, to musí být témata naší ankety podporované dopisy našich čtenářů.“ 21

Frankfurtští rozvíjí kritickou teorii Horkheimer (a s ním i Adorno, nástupce Fromma v pozici vrchního ideologa frankfurtských) 22 začal ve druhé polovině třicátých let – patrně i na základě své zkušenosti nabývané během pobytu ve Spojených státech 23 – preferovat šířeji pojatou a komplexnější tzv. „kritickou teorii“ atakující celou západní kulturu s jejím údajně logickým vyústěním ve fašismu, německém nacionálním socialismu a antisemitismu. V tomto stylu byly postupně publikovány Horkheimerova esej Tradiční a kritická teorie (1937), pojednání autorské dvojice Horkheimer-Adorno Dialektika osvícenství (1944, 1947), Horkheimerova Kritika instrumentálního rozumu (1947) a kolektivní práce Autoritativní osobnost (1950) zaštitěná Adornem. 24

Podstatu „kritické teorie“ výstižně charakterizoval slovenský matematik a křesťanskodemokratický politik Vladimír Palko ve své knize z roku 2012 nazvané Lvy přicházejí. Proč Evropa a Amerika směřují k nové tyranii : „Co je předmětem jejich kritiky? Útlak ve společnosti. Co je projevem útluaku? Skoro všechno. Společenské normy, které jsou lidé zvyklí dodržovat v rodině, v sexuální oblasti, ve škole. Respektování autority je pro ně útlak. Uznávání velikosti vlastní civilizace je útlak. Západ je pro ně utlačovatelská společnost. Komunistický Východ kritizují jen pro dogmatismus východní odnože marxismu.“ 25

Kritická teorie směřující do akademických, uměleckých a politických kruhů představovala radikálně revoluční levicovou ideologickou koncepci, byť otevřeně nepropagovala tradiční marxistický třídní boj ani sexuální výchovu v Reichově stylu. 26 V této kritice „nedokončení osvícenské revoluce, která dle autorů ustrnula v nerovnostářském kapitalismu a v materialistickém konzumu“ 27 ovšem nešlo pouze o útok na kapitalistický maloměšťácký konzumerismus (v paradoxním protikladu k Marxově „obraně nemajetného proletariátu“, z něhož se stali „líní maloměšťáci“ neschopní vzpoury, protože kapitalismus jim nyní zajišťoval dobrou životní úroveň), 28 ale na samé základy západní kultury tj. obecně na křesťanskou etiku, estetiku a étos práce včetně dehonestace hierarchicky organizované katolické církve jako podněcovatele „fašizujícího autoritářství“. 29

Polský analytik dějin marxismu Krzysztof Karoń shrnuje poselství „kritické teorie“ v tezech: 30 západní společnost je ve své podstatě špatná, geneticky vadná, protože násilím realizuje zájmy dominující společenské třídy; jakákoliv snaha o nápravu společnosti pozitivní činností je chybou, správné je jediné permanentně veřejně stigmatizovat a tím destabilizovat a ničit západní kulturu (označovat ji za nelegitimní a škodlivou); základ pokroku není v pozitivní činnosti, ale ve veřejném kritizování a neustálé destabilizaci a destrukci status quo – pokroková není konstrukce, ale kritická destrukce (osvobození může spočívat jen v totálním zničení kultury, na což rezignoval dělnický proletariát); kultura a zvláště kultura katolická, s jejím kultem rozumnosti a vzdělávání, étosem výchovy a náboženské sexuální morálky, je nástrojem zotročení člověka omezujícím jeho přirozenou svobodu, především jeho sexuální pud a směřujícím k psychopatologii a fašizaci psychiky, dehumanizaci života a nakonec k holocaustu. 31

Frankfurtští pozměnili rovnostářský marxismus ekonomický na rovnostářský neomarxismus kulturní při současném zachování a obrození jeho revolučního náboje, dle marxistického názvosloví otočili nauku o významu (ekonomické) základny a (kulturní) nadstavby – v tomto směřování ovšem nebyli jediní. Ke koncepci útoku nikoli pouze na západní ekonomický systém – tzv. kapitalismus a vlastníky „výrobních prostředků“, ale na celou západní kulturu a její křesťanské základy, dospěli souběžně i další teoretikové revoluce, jedním z nejznámějších se stal italský komunista Antonio Gramsci. 32

Když to nevycházelo s dělníky, pokoušeli se neomarxisté získat nový revoluční potenciál (a následný konflikt) v intelektuálech, sociálních menšinách a v mladých lidech. Cílem nových revolucionářů tak bylo mj. „emancipovat“ resp. „osvobodit“ mládež od tradiční výchovy a vzdělávání zajišťovaných dosavadními kulturními autoritami (rodičovskou, náboženskou, školní) včetně popření dosavadních pravidel pro sexuální život a produktivní étos práce. V důsledcích šlo především o atakování klíčových kulturních norem a sociálních rolí tmelících základní společenskou instituci, tedy promyšlený útok proti podstatě a stabilitě rodiny, jejíž rozvrácení mělo vést k oslabení a tím ovladatelnosti společnosti umožňujícímu její revoluční proměnu. Na místě je zde rovněž připomenout, že k rozbití rodiny jako základního prvku západní společnosti a k zásadním změnám ve výchově dětí směřovaly už práce či koncepce klasiků – „paleomarxistů“. 33

Představitelé Frankfurtské školy a jejich neomarxističtí souputníci a následovníci tedy opustili Marxovu stěžejní koncepci rovnosti ekonomické („lid“ strádá, protože je vykořisťovaný a chudý, protože nevlastní výrobní

prostředky) a začali usilovat o rovnost kulturní (jedinec strádá a je frustrovaný, protože je zotročený vnějšími „kulturními normami“, zatímco jeho „rousseauovskou“ přirozeností jsou bezmezná „individuální normy a svobodné uspokojování vlastních potřeb“). Zatímco Marx doporučoval (a Lenin se Stalinem a jejich následovníky to realizovali) oloupat „představitel“ starého řádu tj. většinu lidí ve společnosti o majetek, frankfurtští a spol. hodlali za pomoci revoluční mládeže a sociálních menšin zbořit staré kulturní instituce a nahradit je svými utopickými vizemi.

Oněmi starými institucemi, které se vyvinuly v průběhu staletí jako atributy anticko-křesťanské civilizace a později byly více či méně modifikovány étosem humanismu, byly především: (1) pojetí člověka jako duchovně-materiální bytosti s odpovídající hierarchií hodnot; (2) koncepce manželství, rodiny a s nimi spojených sociálních rolí; (3) systém výchovy a vzdělávání kultivující lidskou biologickou přirozenost; (4) pozitivní vztah k práci jako prostředku rozvíjení kultury a hojnosti. Tyto instituce měly být zničeny nebo ovládnuty a transformovány do „emancipovaných“ institucí založených na materialistickém utopicko-romantickém pojetí člověka, na antiautoritativní výchově, na rozbití tradiční rodiny, na relativizaci sociálních rolí, na iracionálním vzdělávání a na znevažování cílevědomé práce.

Pokračování. Autor je historik.

Poznámky:1 Souhrnný popis vývoje „kulturní revoluce“ ve Spojených státech z křesťansko-konzervativního hlediska – KIMBALL, Roger: *The Long March. How the Cultural Revolution of the 1960 Changed America*. Encounter Books, New York – London 2000 (k fenoménu a kontextu kulturní revoluce viz zvláště první kapitola „What is a Cultural Revolution?“ – s. 3–36). Souhrnný popis „kontrakultury“ šedesátých let ve Spojených státech a na Západě z anarchisticko-progresivistického hlediska – ROSZAK, Theodore: *The Making of Counterculture: Reflections on the Technocratic Society and Its Youthful Opposition*. University of California Press, 1995 (první vydání 1969, české vydání – *Zrod kontrakultury. Úvahy o technokratické společnosti a mládeži v opozici*. Malvern, Praha 2015.)

2 Diverzní činnost Komunistické internacionály resp. Kominterny na Západě je všeobecně známá, ale vzhledem k nedostupnosti sovětských archiválií uložených v Rusku nebyla odhalena v plném rozsahu. I dostupné zdroje však nepochybně prokazují její zločinný charakter. Viz např. HAYNES, John Earle: *Secret Cables of the Comintern, 1933-1943*. With Fridrikh Igorevich Firsov and Harvey Klehr. Yale University Press, New Haven 2014.

3 K tématu např. – MURAVCHIK, Joshua: *Nebe na zemi. Vzestup a pád socialismu*. BB art, Praha 2003; KOLAKOWSKI, Leszek: *Glównie nurty marksizmu II, III*; GIDDENS, Anthony:

Třetí cesta a její kritici. Mladá fronta, Praha 2004; MAREŠ, František: *Dialektický materialism*. Vlasta, Praha 1937; MAREŠ, František: *Socialism a komunism v moderním hnutí sociálním: ideje a taktika*. A. Svěcený, Praha 1926; MACEK, Josef: *Socialismus*. Státní nakladatelství, Praha 1925.

4 V roce 1923 byla v Německu uspořádána konference pod názvem Erste Marxistische Arbeitswoche (První marxistický týden práce) svolaná a financovaná mladým aktivním marxistou ze zámožné židovské rodiny Felixem Weilem. Na konferenci se diskutovalo o příčinách neúspěchů marxistické revoluce, řešení současných krizových situací, nových metodách boje a organizaci sociálních výzkumů.

5 K dějinám Frankfurtské školy období 1923-1969 a uskutečňování jejího programu ve Spolkové republice Německo – VALENTA, Martin: *Revoluce na pořadu dne*. Univerzita Karlova – **Fakulta sociálních věd** – Institut mezinárodních studií, Praha 2011.

6 Marxistické zaměření bylo oficiálním zadáním činnosti autonomního ústavu frankfurtské univerzity, jehož vznik inicioval a finančně podporoval syn zámožného židovského podnikatele mladý marxista Felix Weil, se souhlasem svého otce, který byl váženým občanem Frankurtu a mecenášem univerzity. Viz např. VALENTA, s. 45-47.

7 Z dalších „inovátorů marxismu“ připomeňme filosofa maďarského původu György Lukacse s jeho přesvědčením o nutnosti vymýtit křesťanské základy Západu, italské komunisty Antonia Gramsciho a Altiera Spinelliho s jejich teoriemi antikřesťanské „kulturní revoluce“ v prvním případě a „evropské socialistické pseudofederace“ ve druhém případě, nebo značný vliv partnerského páru francouzských „kulturně-revolučních“ nihilistů Jean Paul Sartra a Simone de Beauvoirové.

8 K sociální nauce římskokatolické církve – Sociální encykliky (1891–1991), Zvon, Praha 1996; Kompendium sociální nauky církve, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2008. Zásadní roli v etablování katolické sociální nauky sehráli německý biskup Wilhelm von Keteler a německá politická strana Deutsche Zentrumspartei (Německá strana Centrum) – existující v letech 1870–1933.

9 NOWAK, Andrzej: Ojczyzna ocalona. Wojna sowiecko-polska 1919–1920. Biały Kruk, Krakow 2010.
ROMERSTEIN, Herbert: Heroic Victims: Stalin's Foreign Legion in the Spanish Civil War. Council for the Defense of Freedom, Washington 1994.

10 Co se týče Československa po druhé světové válce, nelze o českých socialistických stranách hovořit – v intencích slova umírnění – ani jako o demokratických socialistech ani jako o sociálních demokratech. Politický systém tzv. lidové demokracie nastolený vládnoucí koalicí, tedy tzv. Národní frontou, nebyl demokratický v politickém slova smyslu, protože zakázal opozici, zrušil dělbu státní moci, znemožnil svobodu tisku i svobodné volby do zákonodárných orgánů.

11 Výstižným příkladem je situace ve Velké Británii po druhé světové válce, kde v parlamentních volbách zvítězila Labour Party a začala uskutečňovat socialistickou vizi, ale její způsoby a výsledky vyplývající ze socialistického programu vedly v následujících letech k její volební porážce. Autentickým dokladem tohoto stavu jsou i dobové politické komentáře nejvýznamnějšího českého exilového novináře nesocialistické orientace, dlouholetého redaktora BBC Rudolfa Kopeckého – publikované v českých kulturně-politických exilových periodikách Bohemia, Národ, Modrá revue, Zpravodaj.

12 Viz – Studien über Autorität und Familie. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung. Alcan, Paris 1936. K vývoji marxistického pojetí sociální reality v rámci Frankfurtské školy v jednotlivých dekádách viz VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 45-62.

13 Podstatu „kritické teorie“ výstižně charakterizoval slovenský matematik a křesťanskodemokratický politik Vladimír PALKO v knize Levy přicházejí. Prečo Európa a Amerika smerujú k novej tyranii (Vyd. Michala Vaška, Prešov 2012). Západní kulturní normy napadené ideology Frankfurtské školy nebyly ukotveny pouze v postsvěcenském kapitalistickém liberalismu, ale spočívaly v tisíciletém odkazu anticko-křesťanské kultury.

14 Vše podstatné k teoriím psychiatri a psychoanalytika Wilhelma Reicha (1897-1957) a jejich praktickému uplatňování – kritické interpretace: KARON, Krzysztof: Historia Marksizmu, části 3a, 3b ; DeMARCO, Donald – WIKER, Benjamin: Architekti kultury smrti. Res Claritatis, Praha 2011, s. 175-183; adorující interpretace: BOADELLA, Wilhelm:

Wilhelm Reich: průkopník nového myšlení. Malvern, Olomouc 2013. O tématech a směřování Reichova výzkumu vypovídá následující výběr publikací: Pudový charakter

(1925); Funkce orgasmu (Wienna 1927), Dialektický marxismus a psychoanalýza (1929), Pohlavní zralost, zdrženlivost, manželská morálka (1930), Sexualita v kulturním boji

(1936 – vydání z roku 1966 pod názvem Sexuální revoluce. O charakterovém sebeobrození člověka), Sexuální boj mládeže (1932), Průlom sexuální morálky (1932 – další vydání z roku 1972 jako Průlom donucovací a nutkavé sexuální morálky), Analýza charakteru (1933), Co je třídní vědomí? (1934), Dialektický marxismus ve výzkumu života

(1937), Éter, bůh a ďábel (1949), Orgonový enegretický akumulátor (1951), Emocionální mor lidstva: Kristovražda, Lidé v nesnázích (1953).

15 Zásadní Reichovou tezí bylo, že psychoanalytická terapie se zabývá pouze důsledky, zatímco je třeba věnovat se prevenci a „politicky prosadit“ plné prožívání orgasmu. Viz REICH, Wilhelm: Dialektischer Materialismus und Psychoanalyse.

16 Ke kontaktům sociologa a psychoanalytika Ericha Fromma (1900–1980) s Wilhelmem Reichem – KARON Krzysztof: Historia Marksizmu 3a, FUNK, Reiner: Erich Fromm. Nakladatelství Lidové noviny, Praha 1994., s. 41-44. K Frommovu působení v Ústavu pro sociální výzkum ve funkci vedoucího sociálně psychologického oddělení – KARON Krzysztof: Historia Marksizmu 3a, 3b ; VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 70-85, 283; FUNK, Reiner, s. 52-90. Frommovy práce z tohoto období – O metodě a úkolu analytické sociální psychologie (1932); Psychoanalytická charakterologie a její význam pro sociální psychologii (1932); Studie o autoritě a rodině. (spoluautorství – autor sociálně psychologické části, 1936); K pocitu bezmoci (1937). Svě názory z období práce pro Ústav shrnul Fromm po svém rozchodu s Ústavem v práci Strach ze svobody (1941).

17 V roce 1929 prováděl Fromm v Berlíně jako začínající laický psychoanalytik výzkumy zaměřené na sexualitu dělníků a nižších úředníků. Ve svém pojetí marxisticko-freudistické sexuální revoluce vycházel z názoru, že jestliže systém, rodina, náboženství a výchova tlumí sexuální pud, pak uvolnění (osvobození) sexuálního pudu musí zničit výchovu, náboženství i systém. Sexuální revoluce musí zbořit základy systému výchovy a vzdělávání, čili systému reprodukce kultury, proto musí předcházet revoluci sociální. V názoru na příčinu společenského zla tj. autoritářství se Fromm shodl s Reichem, že klíčovou roli hraje otec rodiny – podle Fromma je ale otec pro dítě zejména prvním reprezentantem společenské autority a není zdrojem zla, nýbrž jeho sociálním přenašečem, samotnou příčinou zla je kapitalistický systém, z něhož mají být pomoci sexuální revoluce vysvobozeni nejen děti ale i rodiče. KARON, Krzysztof, Historia marksizmu, 3a.

18 FROMM, Erich – HORKHEIMER, Max – MARCUSE, Herbert: Studien über Autorität und Familie. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung. Alcan, Paris 1936. Není bez zajímavosti, že tuto práci označil Reich za rozmělněný plagiát vlastní teorie (KAROŇ, Krysztof, Historia marxizmu, 3a).

19 Filozof a revoluční ideolog Herbert Marcuse (1898–1979) se stal později důležitou postavou vzhledem ke svému vlivu na zradikalizovaná studentská hnutí zejména ve Spojených státech a ve Spolkové republice Německo v šedesátých letech – viz níže. K jeho životu a dílu – KAROŇ, Krysztof: Historia Marxizmu 3a, 3b ; STEIGERWALD, Robert:

Třetí cesta Herberta Marcuseho. Svoboda, Praha 1971; z postmoderního hlediska – PROFANT, Martin: Herbert Marcuse. Příslib štěstí. Epoque, Praha 2017; VALENTA, Martin:

Revoluce na pořadu dne, s. 47-48, 117-147.

20 Článek vyšel pod názvem „Za záchranu rodiny“ (L’Humanité, 31. října 1935) a pozoruhodné na něm je, že tehdejší argumenty z řad komunistů jsou velmi podobné argumentům současných aktivistů organizace Hnutí pro life.

21 Po neúspěchu v Rakousku, Německu a Sovětském svazu se Reich přesunul do Spojených států, kde pokračoval ve své misi a přišel mj. s teorií lapačů sexuální energie a jejího dalšího využívání k léčebným účelům. Mezi jeho obdivovatele patřily i známé osobnosti světa umění – např. spisovatel Norman Mailer nebo herec a režisér Woody Allen, oproti tomu státní federální úřady vyhodnotily Reichovu činnost jako sérii podvodů.

22 K Maxi Horkheimerovi (1895–1973) a Theodoru Wiesengrundovi Adornovi (1903–1969) a jejich kritické teorii – analytická syntéza v interpretaci nekompromisně odmítající názory frankfurtských: KAROŇ, Krysztof: Historia marxizmu, 3a, 3b ; věcný výčet interpretačně „postmodernisticky neutrální“ s přesahem k vlivu na revoluční studentské hnutí: VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 47-69, 88-116 (k personáliím).

23 I přes to, že už ve dvacátých letech zde proběhly pokusy o sexuální revoluci či alespoň emancipaci (např. levicově orientovaných progresivistek, jako byly zdravotnice a sexuální aktivistka Margaret Sangerová, v roce 1921 zakladatelka Americké ligy pro antikoncepci, nebo antropoložka Margaret Meadová propagující ve své slavné nicméně vyfabulované knize Dospívání v Samoi z roku 1928 „volný sexuální život domorodců“), byla americká společnost pevná a fungující – bez revolučního potenciálu, lidé akceptovali reálný kapitalismus a možnost zlepšit své postavení vlastní prací. Horkheimer dospěl k názoru, že sama sexuální revoluce není schopna rozpoutat společenskou revoluci a změnit společenské základy a že je třeba mít k dispozici komplexnější ideologii ospravedlňující totální destrukci stávající reality. KAROŇ, Krysztof: Historia Marxizmu 3a.

24 HORKHEIMER, Max: Traditionelle und kritische Theorie (1937); HORKHEIMER, Max – ADORNO, T: Philosophische Fragmente (New York – Los Angeles 1944, česky: Dialektika osvícenství. Oikoymenth, Praha 2009), druhé pozměněné vydání: Dialektik der Aufklärung. Philosophische Fragmente. (Amsterdam, 1947); HORKHEIMER, Max: Eclipse of Reason/Zur Kritik der instrumentellen Vernunft (1947); ADORNO, Theodor W. – FRENKEL-BRUNSWIK, Else – LEVINSON, Daniel J. – SANFORD, R. Nevitt: The Authoritarian Personality. (New York 1950). Tato kolektivní práce zaštitěná Adornem vznikla na Kalifornské univerzitě v Berkeley postupně v letech 1943–1944–1947–1950, ale vydaná byla až v roce 1950, navazovala na teze práce Studie o autoritě a rodině. Další navazující práce ADORNA:

Minima Moralia. Reflexionen aus dem beschädigten Leben. (Berlin, Frankfurt am Main 1951, česky: Minima moralia. Reflexe z porušeného života, Academia, Praha 2009);

Negative Dialektik (Frankfurt am Main 1967).

25 Viz výše – PALKO: Levy přicházejí.

26 Pozoruhodné je, že podstata „kritické teorie“ byla v Dialektice osvícenství svými autory po skončení války zamaskována – změněním některých použitých klíčových pojmů v druhém vydání z roku 1947 oproti jejich původnímu znění z prvního vydání roku 1944 (např. pojem třídní boj byl vypuštěn, pojem revoluce/revoluční byl změněn na demokracie/demokratický přičemž obsah a smysl zůstal stejný). Autoři Dialektiky osvícenství dle Karoně předpokládali, že po druhé světové válce budou lidé toužit po klidném rodinném životě a nikoli po revolučním boji. Tamtéž. K záměně pojmů viz též VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 96.

27 Podobně jako o sto let dříve Marxovy postuláty o vykořisťování proletariátu, byla dobová kritika konzumerismu částečně správnou diagnózou nosného kulturně-politického systému, ale návrhy na revoluční změnu byly stejně jako u Marxe (důsledky léčby byly mnohonásobně horší než nemoc samotná) ve své podstatě diletantské, na rozdíl od Marxe „hurákollektivismu“ vedly k ještě katastrofálnějšímu nihilistickému individualismu ve smyslu „jedinec má právo na všechno“.

28 Valenta v tomto smyslu píše: „Kritika obsažená v Dialektice osvícenství by mohla být interpretována jako útok na osvícenskou tradici z něho vycházející společensko-ekonomické formace. Osvícenství ale bylo v

Dialektice osvícenství hodnoceno vždy dialekticky. Jeho původní úmysl poznat a ovládnout přírodní síly, aby se lidstvo stalo pánem a nikoliv otrokem přírodních sil byl považován za správný.“ Avšak podle autorů

Dialektiky „Ovládnuté a spoutané přírodní síly byly zapřaženy do služeb nových mocenských konstelací a k stále se prohlubujícímu odcizení.“ Viz Revoluce na pořadu dne, s. 111-112.

29 Tj. na základy evropské potažmo západní kultury odvozované z křesťanského pojetí člověka a zvláště pak z římskokatolického pojetí filosofické antropologie založené na principu objektivně dané duchovní podstaty člověka. Útok vedený frankfurtskými dialektiky nabádal k tomu, aby bylo navázáno na dle nich správnou materialisticky založenou podstatu osvícenství jakýmsi emancipovaným individualistickým rovnostářstvím. Co se týče jejich kritiky „kapitalistického konzumerismu“ bylo protikřesťanské zaměření frankfurtských objektivně paradoxní ale subjektivně (revolučně) logické – tyto křesťanské základy totiž chránily západní státy a jejich společnosti před dominancí otupujícího konzumu, mj. tím, že hájily autoritu objektivně platného mravního zákona a z něho odvozených etických a společenských norem.

30 Podstata „kritické teorie“ již byla popsána výše v poznámce 32 jako ideologie (anarchisticko-nihilistického vyznění), která kritizuje západní společnost, kulturu a civilizaci jako údajně od základu vystavěnou na škodlivých principech, přičemž sexuální revoluce se v rámci „kritické teorie“ stala jakýmsi sociotechnickým nástrojem. „Kritickou teorií“ představuje a kriticky analyzuje KARON, Krysztof: Historia Marxizmu 3a. Problematiku „kritické teorie“ představuje rovněž obšírně, ale na rozdíl od Karoně spíše deklamativně s náznaky pozitivního přijetí, Valenta v citované práci Revoluce na pořadu dne.

31 „Kritická teorie“ dle Karoně navazuje na tradiční marxismus a přece ho mění, tvoří nového člověka – člověka kritického, který je nepochybně osvobozen od všeho, co může být spojeno se zotročením i od neurózy, ale má i další typické vlastnosti: je neschopen podřídit se jakékoli disciplíně, neakceptuje realitu jako zdroj vědy, není schopen získat pracovní a psychickou kvalifikaci umožňující smysluplnou produktivní práci na úrovni existence složitějších technologií; takovýto „kritický člověk“ může být skvělým původcem různých spontánních činností zástupného charakteru resp. teoretikem a organizátorem společenské revolty, ale není schopen produkovat konkrétní statky. Výsledný efekt je dle Karoně ten, že „kritický člověk“ není schopen vytvářet statky, které sám nezbytně musí používat, proto je musí buď ukradnout, nebo zmanipulovat společnost, aby mu je sama dobrovolně odevzdala. Tamtéž.

32 K místu Antonia Gramsciho mezi teoretiky marxismu a jeho komunistickému revizionismu viz KOŁAKOWSKI, Leszek: Glównie nurty marksizmu III, s. 965-991.

33 V jejich základním textu tj. Manifestu komunistické strany stojí: „Na čem je založena nynější buržoazní rodina? Na kapitálu, na soukromém zisku. Plně vyvinuta existuje jedině pro buržoazii; jejím doplňkem však je život bez rodiny, vnucený proletářům a veřejná prostituce. Buržoazní rodina ovšem zanikne spolu s tímto svým doplňkem a obojí zmizí se zánikem kapitálu.“ A dále o výchově dětí: „Ale vy tvrdíte, že nahrazení domácí výchovy společenskou výchovou chceme zrušit vztahy člověku nejdražší. A není také vaše výchova určována společností? Není určována společenskými vztahy, v nichž vychováváte, přímým či nepřímým vměšováním společnosti, prostřednictvím školy atd.? Komunisté si nevymýšlejí vliv společnosti na výchovu; mění pouze charakter výchovy, zbavují ji vlivu panující třídy.“ Karel Marx – Bedřich Engels: Manifest Komunistické strany. Svoboda, Praha 1973, s. 47. Další pozoruhodná stanoviska lze nalézt v samostatných pracích Friedricha Engelse.

URL| <http://www.konzervativnilisty.cz/index.php/texty/civilisace-a-spolenost/1946-kapitoly-z-dejin-kulturni-revoluce-na-zapade-ii>

Češi o 28. říjnu: Nemusíme do práce
22.10.2018 Marketing & Media str. 12 Téma
PETRA KOUDELKOVÁ

* Jak Češi vnímají výročí 100 let republiky?

Vnímání je různorodé. Hodně záleží na věku daného člověka, na jeho vzdělání a také na místě bydliště (původu). Větší dopad má na obyvatele hlavního města. Částečně je to dáno i velkým počtem studentů ve městech. Naopak lidé na venkově o výročí často nevědí nebo tuto informaci zahlédli v médiích, ale nepřikládají jí důležitost.

* Jaký mají Češi vztah k tomuto výročí obecně?

Nejčastěji je vnímáno jako svátek, tedy volný den, kdy se nemusí do práce. Všeobecné vzdělání však roste, takže lidé většinou vědí, o jaký významný den se jedná, tedy co se vlastně slaví. Nicméně na jejich konání to, až na výjimky, nemá výrazný dopad. Podstatu tohoto dne slaví jen určitá skupina zainteresovaných osob a dále se o něm diskutuje na školách.

* Může mít připojení se k oslavám vliv na vnímání značky?

Značky se mohou s tímto výročím ztotožnit zejména tehdy, je-li přelomové pro ně samotné. Jde o to, aby se značka připomněla, aby ukázala svůj vztah k republice, ale na formování vnímání značky toto výročí vliv nemá.

O autorovi| PETRA KOUDELKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** UK
Foto popis|

Dohoda z dob studené války

22.10.2018 ČT 24 str. 05 22:00 Události, komentáře

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

To říká David Miřejovský. A já mám teď ve studiu, respektive na vstupu Vlastislava Břízu, odborníka na jaderné zbraně z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity. Přeji vám dobrý večer.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Dobrý večer i vám.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Zkuste odhadnout, proč vlastně Američané tak najednou vytahují tu více než 30 let starou smlouvu, která byla uzavřená vlastně v úplně jiné politické konstelaci, v dobách studené války?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

No, to máte sice pravdu, ale je potřeba podtrhnout, že ta smlouva je opravdu zásadní. Je to první smlouva, která zlikvidovala dvě třídy jaderných zbraní. Rakety krátkého a středního dosahu. Takže opravdu ten přesah byl, byl více než ty tři dekády, o kterých se bavíme. Ale zpátky k vaší otázce. Donald Trump se očividně řídí onou svojí deklarovanou politikou America First čili Amerika nejdříve, protože tato smlouva je klíčová především pro Evropu. To je zásadní zmínit. Čili její vypovězení bude mít neblahé důsledky především pro evropské členy Severoatlantické aliance.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

No já, jestli dovolíte tedy, se k té smlouvě ještě vrátím. Vy jste sám říkal, že byla mimořádně výjimečná. Já si to pamatuju jako malé dítě, když pánové Gorbačov a Reagan i v přímém přenosu Československé televize, která

tehdy neměla jako odborníka ještě vás, nebyl jste, myslím, ještě na světě, ale měla jako odborníky pány Brože nebo Soldáta, jehož hlas zněl před chvílíčkou v té reportáži. A v podstatě celý svět se bál a najednou byla obrovská naděje, protože, protože i ta energie, která šla z obou státníků, z pánů Reagana a Gorbačova, byla strašně pozitivní. Máte pocit, že teď už je opravdu jiná doba, takže i když ta smlouva, jak jste sám říkal, má přesah přes ty tři dekády, takže by mělo nastat něco úplně nového, nějaká nová fáze?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

No, děkuji za lichoťku. Mně bylo již 10 let, když ta smlouva byla podepsaná. Já si pamatuji, že jsem se ve školce učil onu básničku "maminko, tatínku, já se bojím pershingů, nic se neboj, milé dítě, SS-20 ochrání tě". Takže i já si ji pamatuji. Je pravda, že to byla obrovská vlna optimismu. De facto Ronald Reagan uzbrojil Sovětský svaz svojí politikou hvězdných válek a Sovětský svaz v té době s osvětleným Gorbačovem to uznal a začal, začal konat pragmatické kroky. A v tuto chvíli se mi jeví, že některé kroky americké administrativy opravdu jsou především geopoliticky směřovány ve prospěch Spojených států. Tím ovšem nemám například na mysli tu dohodu s Íránem, která měla své opodstatnění, ta její výpověď, respektive její vypovězení. Ale tato smlouva, tato výpověď smlouvy INF nebo smlouvy o likvidaci raket středního a krátkého dosahu opravdu bude sloužit především Spojeným státům, aby rozehrály na šachovnici svoji geopolitickou hru, protože ty státy, které jsou těmito raketami ohroženy, tak jsou především opravdu evropské státy NATO.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

No, koneckonců to potvrzuje, to, co teď říkáte, i německý ministr zahraničních věcí, pan Maas. Ten tvrdí nebo říká: "Smlouva byla po 30 let důležitým pilířem evropské bezpečnostní architektury. Často jsme naléhali na Rusko, aby se zabývalo vážným varováním, že smlouvu porušuje." Takže zaznívá tedy ne varovný, ale spíše možná trochu hlas s obavou ze strany Evropy, že by ta smlouva mohla být, mohla být vypovězena. Na druhou stranu, není tedy něco pravdy na tom, že ji skutečně Moskva porušuje. Není to to nejpodstatnější?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Víte, nemáme stoprocentní důkazy, nicméně ta pravděpodobnost tam bezesporu je. Již ruské raketové komplexy Iskander, které jsou přesně na hranici doletu té smlouvy do 500 kilometrů, tak jsou diskutabilní, zda-li v některé své specifikaci nejsou schopny tuto hranici přesunout. Ruská federace bezesporu vyvíjí i jiný systém, který právě je podobný těm raketám Iskander. Takže i ta taktická varianta, že tyto, tyto systémy typu Novator, SSC-8, které by měly mít dosah podstatně vyšší než 500 kilometrů, tak by byly zaměnitelné s Iskandery. Čili opravdu opět ta ruská maskirovka. Ruští vojáci přece také nenapadli Krym, a přesto dneska Krym je integrální součástí Ruské federace. Takže rozhodně něco na tom s velkou pravděpodobností bude. Na druhou stranu je potřeba si uvědomit, že ruský raketový program je ne-li nejlepší na světě, tak s americkým nejlepší na světě. A Rusové jsou schopni relativně rychle, i když ta smlouva nebude existovat, tyto zbraňové systémy do výzbroje zavést. Snad ještě jednu poznámku. My se tady bavíme o té třídě raket 500 až 5500 kilometrů, klíčové pro Evropu, ale, víte, to byly rakety, které byly odpalované ze země. Dneska Ruská federace disponuje raketami s plochou dráhou letu odpalovanými z letadel a odpalovanými z ponorek a z hladinových lodí, které tuto škálu bezesporu skvěle pokrývají. Víme demonstraci v Sýrii, kdy z Kaspického moře byly odpalovány rakety, které s přesností na 20 metrů byly schopné zasáhnout cíl. Taktéž z ruských jaderných, pardon, z ruských strategických bombardérů hluboko na ruském území byly odpalovány tyto rakety.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

No, ale v téhle souvislosti se nemohu nezeptat na to, že Rusko tedy říká, že ... ústy některých svých představitelů, že mu nezbude, než sáhnout po odvetných krocích, a to i vojenských, pokud si Američané, jak říká pan Rjabkov, nadále budou počínat nemotorně a hrubě. Co si můžeme představit pod tím, pod tím sumářem těch případných odvetných kroků?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Tam bych to vnímal jako čistě verbální atak, podobně jako americká velvyslankyně při OSN konstatovala, že je v případě, v případě nouze schopna, respektive Armáda Spojených států zasáhnout i preventivně proti těmto ruským raketovým zakázaným komplexům, což je samozřejmě, řekněme, sci-fi. To není realita. Tyto dvě jaderné supervelmoci na sebe nikdy vojensky nezaútočí, respektive když tak učiní, tak to bude náš poslední rozhovor.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

To nepochybně. A jestli dovolíte, já ho zakončím tématem, které mě v této souvislosti baví nejvíc, a to je ta vzpomínka na ten rok 1987. Mám pocit, že opravdu ta energie, která byla z těch dvou představitelů, vlastně dvou znepřátelených bloků, byla strašně pozitivní. Letos nebo tentokrát vlastně žádné bloky nejsou. Není žádný komunismus. Není žádný demokratický svět. A přesto to vypadá, že ta energie je mnohem negativnější. Čím si to máme vysvětlit?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Máte pravdu. Možná to je právě tím, že už nepanuje ten bipolární svět, kdy byly jasné dvě supervelmoci, ty dvě se navzájem hlídaly a byly, ke konci byly schopny spolu komunikovat. Dneska ten svět sice má jedinou supervelmoc, nicméně další, které mají obrovské ambice se na Spojené státy dotáhnout, a potom Ruskou federaci, která by ráda vstoupila opět do tohoto, do tohoto spolku a používá pro to velké svaly. To bude asi ten důvod.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Moc vám děkuju za vaše odpovědi i za vzpomínání na rok 1987. Díky a na shledanou.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

I já. Dobrou noc.

Pokračuje povolební vyjednávání

22.10.2018 ČT 1 str. 03 18:00 Události v regionech - Ostrava

/ Rozhovor /

Iva KUBANKOVÁ, moderátorka

A další komentář přidá politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, analytik České televize Kamil Švec. Dobrý večer, zdravím vás.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK, analytik, ČT

Dobrý večer.

Iva KUBANKOVÁ, moderátorka

Řekněte, prosím, proč v Ostravě domlouvání koalice tak dlouho trvalo, když se stejně nakonec dohodlo staronové vedení města. Šlo jen o počet křesel v radě? A do jaké míry to značí další dlouhé domlouvání o projektech ve vedení Ostravy?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK, analytik, ČT

Tak ono, i když ta koalice, která vzniká, bude mít úplně stejné složení jako ta předchozí, tak i zde dochází k novým vyjednáváním. Prakticky se začíná úplně od začátku. Takže veškerá vyjednávání opět o pozicích, o zastoupení těch jednotlivých stran ať už v radě nebo i v konkrétních výborech a podobně, se mohou táhnout a samozřejmě důležitou roli hrají i dohody o nějakých plánech, o programových prioritách a podobně.

Iva KUBANKOVÁ, moderátorka

Koalice není podepsaná ani v Krnově, přitom už před čtyřmi lety to trvalo dlouho. Jde z toho obecně říct, co to pro voliče znamená? Jak tomu mají rozumět?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK, analytik, ČT

Tak to, že ta vyjednávání o nové koalici trvají déle, to může být způsobeno dvěma faktory. Prvním může být ten, že, řekněme, ty jednotlivé politické subjekty k tomu přistupují velmi odpovědně a snaží se co možná nejvíce specifikovat ty jednotlivé kroky. Takže v tomto ohledu to není nic, co by, co by muselo být nutně na škodu. Tou druhou rovinou, tím druhým aspektem je ale to, pokud ty politické strany vyjednávají o svých pozicích, pokud se snaží, řekněme, politikařit a například zvýšit ten svůj vliv navzdory svému volebnímu výsledku.

Iva KUBANKOVÁ, moderátorka

Jak na svém facebooku uvedl vítěz voleb Krnovští Patrioti, problémem je, že oni chtějí na radnici dvě místa, druhé hnutí ANO také dvě místa a případná menší koaliční strana jedno místo, ale na radnici jsou místa jen tři. Jak z toho ven?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK, analytik, ČT

Tak ono, jedná se o politické vyjednávání a všechny ty politické strany by měly být schopny jakéhosi kompromisu. A rozdělit tři místa je samozřejmě možná složitější, než kdyby jich rozdělovaly pět. Nicméně, nicméně to, ten výchozí rámec je dán a samozřejmě je možné to řešit opět vyjednáváním o tom, že ten politický subjekt, který nebude mít starostu nebo místostarostu, může mít placené pozice šéfa kontrolního výboru, šéfa finančního výboru a podobně.

Iva KUBANKOVÁ, moderátorka

Jak vlastně fungují taková vyjednávání v menších městech? Co je při nich nejdůležitější? Vy už jste to nakousl. Jde tam opravdu o program, o posty? Nebo tam jde třeba o osobní vazby, případně o něco úplně jiného.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK, analytik, ČT

Tak ono, když bych to trochu zjednodušil a zobecnil, tak čím menší obec tak tím větší roli hrají ty mezilidské vztahy. Takže na těch malých obcích je to primárně tedy o těch mezilidských vztazích a samozřejmě i o tom dalším směřování obce. A čím výše z hlediska velikosti obce nebo města se posouváme, tak větší roli sehrává program, respektive jednání o rozpočtu například a podobně. A ty osobnostní role, ty osobnostní vztahy hrají potom roli čím dál menší.

Iva KUBANKOVÁ, moderátorka

Říká politolog, analytik České televize Kamil Švec k povolebním vyjednáváním. Díky za to.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK, analytik, ČT

Díky za pozvání, nashledanou.

/ Konec rozhovoru /

Rusové porušují smlouvu o likvidaci raket středního a krátkého doletu

22.10.2018 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Pavel MALÚŠ, moderátor

Rusko přesvědčuje Spojené státy, aby nevypovídaly rusko-americkou smlouvu o likvidaci raket středního a krátkého doletu z roku 1987. Generální tajemník ruské bezpečnostní rady Nikolaj Patrušev při dnešní schůzce s bezpečnostním poradcem amerického prezidenta Johnem Boltonem vyjádřil ochotu Ruska spolupracovat na odstranění výhrad ohledně neplnění dohody. Oba jednali také o prodloužení smlouvy o omezení strategických zbraní o dalších 5 let po roce 2021. Evropská unie dnes vyzvala Washington a Moskvu k zachování smlouvy. Zatímco Británie už v neděli krok Spojených států podpořila. Německá vláda amerického záměru lituje. K opatrnosti nabádaly i Francie a Čína. Po telefonu teď zdravím Jana Šíra z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Jak Rusové podle Američanů porušují smlouvu o likvidaci raket středního a krátkého doletu z roku 1987?

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ta historie amerických výčitek ohledně ruského chování se táhne k roku 2008, kdy poprvé podle těch dat, která máme k dispozici, Rusové začali testovat nový raketový systém, který zapadal svými parametry do té kategorie zbraní, které byly zakázány tou smlouvou, o které se bavíme, od roku 2014. Američané zintenzivnili svoji rétoriku v tom smyslu, že začali upozorňovat ruskou stranu, že rozmisťování těchto systémů je v přímém rozporu s ustanoveními smlouvy. Ruská strana v tomto chování podle informací americké strany nadále pokračuje. To vedlo k těm posledním krokům na americké straně.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Spojené státy měly vážné výhrady k ruskému plnění, respektive porušování smlouvy už za prezidenta Baracka Obamy. Proč tedy hrozba jejího vypovězení přichází z americké strany až teď?

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že to vypovězení smlouvy nelze vnímat mimo kontext proměn, v některém ohledu poměrně drastických, mezinárodního bezpečnostního prostředí. Přece jenom od toho roku 2008 tady došlo k některým událostem, které situaci ve vztazích mezi Ruskem a Spojenými státy výrazně ovlivnily. Narážím zejména na tu ruskou agresi proti Ukrajině, která započala anexí Krymu a dále se přelila na východ Ukrajiny v roce 2014. A úměrně tomu tady dochází i ke změnám rozestavení toho, čemu se v angličtině říká /nesrozumitelné/ ruských sil ve vztahu k Evropě, kde rovněž Američané mají svoje základny.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Američané už deklarovali, že stojí o novou třístrannou smlouvu, ve které by vedle USA a Ruska figurovala také Čína. Jakou úlohu hraje v tomto směru Peking a jak se Číňané staví k tomuto americkému záměru?

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Já zatím nemám /výpadek signálu/ že by Čína nějakým způsobem byla ochotna, respektive vyjádřila připravenost nějakým způsobem se zapojit do sítě dohod v oblasti kontroly zbrojení a odzbrojení. Nicméně Čína rozvíjí svůj raketový a jaderný arsenál a s důrazem právě na rakety středního a krátkého doletu, což jí umožňuje to, že dosud na rozdíl od Ruska a na rozdíl od Spojených států není žádnou podobnou smlouvou vázána. Tudíž v případě, že by tady došlo k nějaké renegociaci vůbec v oblasti kontroly zbrojení a odzbrojení ve vztahu k této kategorii arsenálu, dávalo by mi smysl, že by stálo za to uvažovat i o těsnějším zapojení Číny.

Pavel MALÚŠ, moderátor

No ale Číňané to můžou v podstatě, jak se říká lidově, odzívát. Oni se nemusí připojit a zřejmě ani nebudou chtít, jestli tomu dobře rozumím.

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

No, je to velice pravděpodobné. A v případě, že ano, tak to už je záležitost dalších vyjednávání. Lze předpokládat, že toto vyjednávání bude součástí dohod o vůbec širším kontextu americko-čínských vztahů. Nicméně neexistuje tady ani žádný precedent. Čína dosud stála stranou těch dohod ohledně kontroly zbrojení a odzbrojení, což je dáno tím, že ty její arsenály ani zdaleka nedosahovaly těch parametrů jako například arsenály tehdejšího Sovětského svazu a potažmo Ruské federace. Nicméně i to se za těch posledních 30 let, kdy smlouva INF, která teď asi bude vypovězena, byla v platnosti, velice výrazně změnilo.

Pavel MALÚŠ, moderátor

A nedělají to Američané právě proto, aby do těchto jednání vtáhli Čínu a aby v podstatě zlikvidovali potenciálního agresora v případě Pekingu?

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Myslím si, že to může být dodatečný faktor, který nijak do těch strategických rozvah může vstupovat, nicméně jako primární a skutečně, co se týče toho posledního ohlášeného vypovězení smlouvy INF, vnímám dlouhodobou americkou nespokojenost s ruským chováním ve smyslu naplňování, respektive porušování ustanovení této smlouvy.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Brusel, Paříž a Berlín odmítají americkou snahu vypovědět smlouvu o likvidaci raket středního a krátkého doletu z roku 1987, Londýn tuto iniciativu vítá. Z čeho pramení postoje našich spojenců v NATO?

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že ten hlavní důvod je ten, že skutečně státy kontinentální Evropy mohou být těmi primárními cíli těch raket, které Rusko v rozporu se smlouvou o likvidaci raket středního a kratšího doletu rozmisťuje a samozřejmě Evropa si už za ta poslední desetiletí zvykla na určité bezpečí, které jí umožňovalo soustředit se na rozvoj blahobytu a toto jde proti této snaze. Myslím si, že ten, ty protesty zejména ze strany Německa jsou dány

tím, že skutečně Německo jakožto hlavní evropská země kontinentální Evropy bude tím uvažovaným a předpokládaným závodem ve zbrojení, který začne zrušením této smlouvy dotčeno v první řadě.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Vysvětluje Jan Šír z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií Fakulty sociální Univerzity Karlovy. Děkujeme a na slyšenou.

Jan ŠÍR, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju.

UK představuje na veletrhu Gaudeamus Brno studijní nabídku i nový design veletržní prezentace 22.10.2018 politicke-listy.cz str. 00

Univerzita Karlova bude i v letošním roce patřit k nejvýznamnějším vysokým školám, které se představí zájemcům o studium v rámci evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Brno 2018.

Zájemci o studium na největší vysoké škole v ČR se na veletrhu dozví, jaké studijní programy jednotlivé fakulty UK nabízejí. V rámci doprovodného programu navíc získají řadu zajímavých a aktuálních vědeckých poznatků. Veletrh se koná ve dnech 23. až 26. října 2018 na brněnském výstavišti v pavilonu V od 8.00 do 16.00, resp. od 8.00 do 14.00 v pátek.

Každou fakultu Univerzity Karlovy v rámci veletrhu zastupují přímo její studenti. „Záměrem tohoto způsobu prezentace je především zprostředkovat zájemcům o studium přímé zážitky a zkušenosti se studiem od stávajících studentů. Návštěvníci jednotlivých fakultních stánků se zde mohou inspirovat pro rozhodování o volbě svého dalšího studia či se dozvědět kompletní informace o studijní nabídce naší univerzity,“ uvedla Milena Králíčková, prorektorka Univerzity Karlovy pro studium.

Osobní kontakt zájemců o studium se studenty UK doplňuje zcela nová vizuální prezentace, kterou UK v letošním roce pro veletrhy připravila a která si v Brně odbyde svoji premiéru. Nový veletržní stánek akcentuje otevřenost UK vůči všem novým zájemcům o studium a je pomyslně rozdělen na dvě osy - přírodovědně-lékařskou a humanitně-společenskou. Všechny fakulty UK pak v tomto novém rozdělení dostávají stejně velký prostor pro svou prezentaci, ať již jde o velké fakulty, co se počtu studentů týče, či fakulty menší.

V rámci doprovodného programu Věda pro život se na Gaudeamu představí 1. a 3. Lékařská fakulta, Lékařská fakulta v Plzni, Lékařská fakulta v Hradci Králové, Přírodovědecká fakulta, Matematicko-fyzikální fakulta, Filozofická fakulta, Právnická fakulta a **Fakulta sociálních věd**. Představeny budou nejnovější vědecké poznatky a jejich aplikace v praxi, přírodní jevy, chemické pokusy a mnohé další. Veškeré zajímavosti si budou moci návštěvníci sami vyzkoušet.

Lékařská fakulta v Plzni nabídne návštěvníkům rychlokurz chirurgického šití, zástupci Přírodovědecké fakulty představí, jak se na svět dívají geografové, medicí z Hradce Králové budou demonstrovat na figuríně medvěda, jak se s medicínou seznamují malé děti, zástupci 1. lékařské fakulty budou diskutovat o mýtech v současném stravování a hovořit o tom, jaké je přejít z vysokoškolského prostředí rovnou do soukromé medicínské praxe a **Fakulta sociálních věd** ukáže mobilní televizní studio, ve kterém si zájemci budou moci vyzkoušet práci moderátora před kamerou.

Hlavní prezentace Univerzity Karlovy, která podá prostřednictvím studentů UK komplexní informace nejenom o studiu, ale i o životě na UK, se koná každý den od 11.00 do 11.30 v přednáškovém sále A v pavilonu V.

Více informací o samotném veletrhu i expozici Univerzity Karlovy naleznete [zde](#).

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=177651-uk-predstavuje-na-veletrhu-gaudeamus-brno-studijni-nabidku-i-novy-design-veletrzni-prezentace.html>

UK představuje na veletrhu Gaudeamus Brno studijní nabídku i nový design veletržní prezentace

22.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Univerzita Karlova bude i v letošním roce patřit k nejvýznamnějším vysokým školám, které se představí zájemcům o studium v rámci evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Brno 2018.

Zájemci o studium na největší vysoké škole v ČR se na veletrhu dozví, jaké studijní programy jednotlivé fakulty UK nabízejí. V rámci doprovodného programu navíc získají řadu zajímavých a aktuálních vědeckých poznatků. Veletrh se koná ve dnech 23. až 26. října 2018 na brněnském výstavišti v pavilonu V od 8.00 do 16.00, resp. od 8.00 do 14.00 v pátek.

Každou fakultu Univerzity Karlovy v rámci veletrhu zastupují přímo její studenti. „Záměrem tohoto způsobu prezentace je především zprostředkovat zájemcům o studium přímé zážitky a zkušenosti se studiem od stávajících studentů. Návštěvníci jednotlivých fakultních stánků se zde mohou inspirovat pro rozhodování o volbě svého dalšího studia či se dozvědět kompletní informace o studijní nabídce naší univerzity,“ uvedla Milena Králíčková, prorektorka Univerzity Karlovy pro studium.

Osobní kontakt zájemců o studium se studenty UK doplňuje zcela nová vizuální prezentace, kterou UK v letošním roce pro veletrhy připravila a která si v Brně odbyde svoji premiéru. Nový veletržní stánek akcentuje otevřenost UK vůči všem novým zájemcům o studium a je pomyslně rozdělen na dvě osy - přírodovědně-lékařskou a humanitně-společenskou. Všechny fakulty UK pak v tomto novém rozdělení dostávají stejně velký prostor pro svou prezentaci, ať již jde o velké fakulty, co se počtu studentů týče, či fakulty menší.

V rámci doprovodného programu Věda pro život se na Gaudeamu představí 1. a 3. lékařská fakulta, Lékařská fakulta v Plzni, Lékařská fakulta v Hradci Králové, Přírodovědecká fakulta, Matematicko-fyzikální fakulta, Filozofická fakulta, Právnická fakulta a **Fakulta sociálních věd**. Představeny budou nejnovější vědecké poznatky a jejich aplikace v praxi, přírodní jevy, chemické pokusy a mnohé další. Veškeré zajímavosti si budou moci návštěvníci sami vyzkoušet.

Lékařská fakulta v Plzni nabídne návštěvníkům rychlokurz chirurgického šití, zástupci Přírodovědecké fakulty představí, jak se na svět dívají geografové, medicí z Hradce Králové budou demonstrovat na figurině medvěda, jak se s medicínou seznamují malé děti, zástupci 1. lékařské fakulty budou diskutovat o mýtech v současném stravování a hovořit o tom, jaké je přejít z vysokoškolského prostředí rovnou do soukromé medicínské praxe a **Fakulta sociálních věd** ukáže mobilní televizní studio, ve kterém si zájemci budou moci vyzkoušet práci moderátora před kamerou.

Hlavní prezentace Univerzity Karlovy, která podá prostřednictvím studentů UK komplexní informace nejenom o studiu, ale i o životě na UK, se koná každý den od 11.00 do 11.30 v přednáškovém sále A v pavilonu V.

Více informací o samotném veletrhu i expozici Univerzity Karlovy naleznete [zde](#).

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

Foto: Univerzita Karlova Popisek: Univerzita Karlova.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/UK-predstavuje-na-veletrhu-Gaudeamus-Brno-studijni-nabidku-i-novy-design-veletrzni-prezentace-556312>

Veletrh Gaudeamus Brno: UK představuje studijní nabídku i nový design veletržní prezentace

22.10.2018 nejbusiness.cz str. 00

Univerzita Karlova bude i v letošním roce patřit k nejvýznamnějším vysokým školám, které se představí zájemcům o studium v rámci evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Brno 2018. Zájemci o studium na největší vysoké škole v ČR se na veletrhu dozví, jaké studijní programy jednotlivé fakulty UK nabízejí. V rámci doprovodného programu navíc získají řadu zajímavých a aktuálních vědeckých poznatků. Veletrh se koná ve dnech 23. až 26. října 2018 na brněnském výstavišti v pavilonu V od 8.00 do 16.00, resp. od 8.00 do 14.00 v pátek.

Každou fakultu Univerzity Karlovy v rámci veletrhu zastupují přímo její studenti. „Záměrem tohoto způsobu prezentace je především zprostředkovat zájemcům o studium přímé zážitky a zkušenosti se studiem od stávajících studentů. Návštěvníci jednotlivých fakultních stánků se zde mohou inspirovat pro rozhodování o volbě svého dalšího studia či se dozvědět kompletní informace o studijní nabídce naší univerzity,“ uvedla Milena Králíčková, prorektorka Univerzity Karlovy pro studium.

Osobní kontakt zájemců o studium se studenty UK doplňuje zcela nová vizuální prezentace, kterou UK v letošním roce pro veletrhy připravila a která si v Brně odbyde svoji premiéru. Nový veletržní stánek akcentuje otevřenost UK vůči všem novým zájemcům o studium a je pomyslně rozdělen na dvě osy - přírodovědně-lékařskou a humanitně-společenskou. Všechny fakulty UK pak v tomto novém rozdělení dostávají stejně velký prostor pro svou prezentaci, ať již jde o velké fakulty, co se počtu studentů týče, či fakulty menší.

V rámci doprovodného programu Věda pro život se na Gaudeamu představí 1. a 3. lékařská fakulta, Lékařská fakulta v Plzni, Lékařská fakulta v Hradci Králové, Přírodovědecká fakulta, Matematicko-fyzikální fakulta, Filozofická fakulta, Právnická fakulta a **Fakulta sociálních věd**. Představeny budou nejnovější vědecké poznatky a jejich aplikace v praxi, přírodní jevy, chemické pokusy a mnohé další. Veškeré zajímavosti si budou moci návštěvníci sami vyzkoušet.

Lékařská fakulta v Plzni nabídne návštěvníkům rychlokurz chirurgického šití, zástupci Přírodovědecké fakulty představí, jak se na svět dívají geografové, medicí z Hradce Králové budou demonstrovat na figuríně medvěda, jak se s medicínou seznamují malé děti, zástupci 1. lékařské fakulty budou diskutovat o mýtech v současném stravování a hovořit o tom, jaké je přejít z vysokoškolského prostředí rovnou do soukromé medicínské praxe a **Fakulta sociálních věd** ukáže mobilní televizní studio, ve kterém si zájemci budou moci vyzkoušet práci moderátora před kamerou.

Hlavní prezentace Univerzity Karlovy, která podá prostřednictvím studentů UK komplexní informace nejenom o studiu, ale i o životě na UK, se koná každý den od 11.00 do 11.30 v přednáškovém sále A v pavilonu V.

Více informací o samotném veletrhu i expozici Univerzity Karlovy naleznete zde.

Zdroj informací Univerzita Karlova a NejBusiness.cz

Datum

URL| <http://www.nejbusiness.cz/zpravy/2018-10-22-veletrh-gaudeamus-brno-uk-predstavuje-studijni-nabidku-i-novy-design-veletrzni-prezentace>

Newseum vzpomene i Kuciaka

22.10.2018 Lidové noviny str. 01 Titulní strana

MARTIN SHABU

LN navštívily ojedinělé americké muzeum, které představuje novinářskou profesi

WASHINGTON (Od zvláštního zpravodaje LN) Zastřelení investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky na Slovensku. Anebo nedávná vražda Džamála Chášukdžího, který kritizoval vládní dynastii v

Saúdské Arábii. Násilná smrt novinářů se netýká jen válečných front. Svoboda slova spolu s kritikou mocných je nepohodlná i na Západě, kde ale dokážou nelehkou profesi ocenit.

Jako poctu médiím lze vnímat obří kolekci ojedinělého amerického muzea, které přístupnou cestou představuje nejen žurnalistiku a některé osudné momenty moderních dějin, ale i vzpomínku na zabitě reportéry. Jak přímo na místě zjistily LN, destičku se jménem a fotografií by tam brzy měl získat právě i Kuciak.

Newseum vzniklo před deseti lety ve Washingtonu na ochranu a oslavu základních svobod včetně tisku. V Česku přitom stálá expozice novinařiny neexistuje.

„Kdysi dělalo Národní muzeum výstavu Zlaté časy médií. Existují jen plány na vytvoření virtuálního muzea, jako má virtuální verzi i Newseum,“ říká profesor Jan Jirák, který se počátkem 90. let podílel na vzniku katedry mediálních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podle něj je to dáno tím, že u nás dlouho o novinařině nikdo tematicky nepřemýšlel. „Vezměte si, že Akademie věd nemá ústav zaměřený na studium médií. Minulý režim to příliš ideologizoval a po roce 1989 se to jevílo jako něco nepodstatného,“ je přesvědčen Jirák. Vzhledem k významu, jaký žurnalistika v minulosti našeho národa měla, by si ale podle něj vlastní muzeum zasloužila.

Více čtete na straně 5

Přestupy

22.10.2018 Euro str. 55 Panorama

Asseco Solutions

Jan Fiala • ředitel divize realizace Helios Orange Martin Stoilov • ředitel divize Enterprise Dva zkušení odborníci posílili v prvním pololetí letošního roku top management společnosti Asseco Solutions, producenta systémů Helios. Jan Fiala zastává pozici ředitele divize realizace Helios Orange. Jeho předcházejícím působištěm byla společnost Radium, kde pracoval od roku 2016 v pozici výkonného ředitele se specializací IT a SW na zakázku. Před nástupem do této společnosti získával Jan Fiala manažerské zkušenosti například v HillRomu, KaVo, Philipsu a dalších firmách.

Martin Stoilov nastoupil do společnosti Asseco Solutions do pozice ředitele divize Enterprise. Má více než desetileté manažerské zkušenosti v oblasti CEE.

In Time

Ondřej Vaňha • marketingový a obchodní ředitel Rakouská pošta posiluje strategický vstup do české kurýrní a spediční firmy In Time, která se v České republice zaměřuje na distribuci balíků. Od svého vstupu v srpnu 2017 nyní nově přebírá i její řízení a strategické plánování. Do vedení In Time přichází nově do pozice marketingového a obchodního ředitele Ondřej Vaňha, zkušený manažer s rozsáhlými znalostmi českého kurýrního trhu. Ondřej Vaňha je po výkonném řediteli Petru Brandýském a provozním řediteli Václavu Kůrkovi třetí zkušený manažer, který po vstupu Rakouské pošty posílil vedení In Time. V oblasti logistiky pracuje více než 13 let.

Outdoor Concept

Tomáš Šebesta • manažer marketingu a vývoje Novou posilou české distributorské firmy Outdoor Concept se stal Tomáš Šebesta. Do společnosti nastoupil do pozice manažera marketingu a vývoje, kde nahradil Martina Kalaše, který se ve své nové roli bude věnovat HR strategii. Tomáš bude mít na starost vedení celého týmu marketingu a vývoje a rozvoj marketingových aktivit celé skupiny s rozsáhlým portfoliem mezinárodně uznávaných značek outdoorového oblečení a vybavení.

Arrows

Jakub Pártl • advokát Tým advokátní kanceláře Arrows se specializací na M&A a korporátní právo posiluje Jakub Pártl. Ten se bude specializovat především na fúze a akvizice, korporátní právo, smluvní agendu a startupové projekty. Do Arrows přichází z advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balaščík. Ve své praxi se mimo jiné zaměřuje na poradenství klientům se strukturováním transakcí, vedení právních prověrek, vyjednávání transakční dokumentace a zajišťování úspěšného dokončení a uzavření transakcí tuzemských i zahraničních.

Jakub Pártl je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy, na **Fakultě sociálních věd** též univerzity vystudoval také politologii a mezinárodní vztahy.

Absolvoval s vyznamenáním obor Law, Markets and Behavior na univerzitě v Amsterdamu. V minulosti působil i v zahraničí v německé pobočce KPMG Law či na Université de Nantes. Hovoří plynule anglicky a pasivně ovládá francouzštinu.

Cushman & Wakefield

Michal Dostál • head of marketing Michal Dostál se stal vedoucím marketingu ve společnosti Cushman & Wakefield. Do společnosti přichází z firmy Linet, kde zastával funkci marketingového manažera pro region střední a východní Asie.

Do pozice vedoucího marketingu nastupuje za Ditu LaRue, která odchází na mateřskou dovolenou. Michal v oblasti marketingu působí již více než deset let.

Zná rovněž prostředí komerčních realit, od roku 2013 zastával pozici marketingového manažera ve společnosti PPF Real Estate. Ve společnosti Cushman & Wakefield Michal povede korporátní marketing a spolu se zbytkem marketingového týmu bude naplňovat marketingové a komunikační cíle jednotlivých oddělení společnosti.

Foto popis|

Ministr zahraničí Petříček: Chtěl bych se zaměřit na naše aktivity v Africe

22.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
bemr

Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) klade důraz na vztahy se sousedními státy, ostatně jeho první cesta vedla minulý týden do Berlína. Do konce roku by chtěl navštívit i Francii, která má podle něj velký potenciál pro české podnikatele. V rozhovoru pro Týden v politice zdůrazňoval i roli Afriky: Česko prý bude diplomaticky posilovat v oblasti Sahelu a Petříček by chtěl rozvíjet vztahy i se severoafrickými státy.

Pane ministře, minulý týden jste představil koncepci zahraniční politiky, jaké jsou v hlavních bodech základní úkoly, které jsou před vámi?

Já vycházím z toho, že by měla být naše zahraniční politika vedena třemi hlavními principy: měla by být kontinuální, koherentní a měla by být konsensuální. Pro mě bude důležité, aby tyto tři principy vedly i naše vztahy s tzv. kruhy domova, což vnímám, že jsou v první řadě naše sousední země.

Já jsem svou první zahraniční cestu směřoval do Berlína, chci rozvíjet strategický dialog s našimi partnery, a to nejen o praktických záležitostech, ale také o spolupráci v rámci EU nebo o oblastech, jako je například Afrika.

V druhém kruhu je to také naše působení v EU a v širším transatlantickém prostoru. Já si myslím, že patříme na západ, že patříme do EU.

Není tohle role spíš premiéra? Který od samého začátku komunikuje směrem k EU za Českou republiku.

Nicméně ministerstvo zahraničních věcí má na starosti rozvoj bilaterálních vztahů s členskými státy EU. A to vnímám jako jeden ze svých úkolů. V příštím roce dojde k odchodu Spojeného království a budeme muset posilovat vztahy s našimi partnery tak, abychom byli schopni lépe prosadit zájmy našich občanů na půdě EU.

Odkaz

Mayová chce odblokovat jednání o brexitu, Bruselu předloží nový návrh

A třetí oblastí – je třeba připravit se na řešení globálních problémů. Už jsem avizoval, že bych chtěl větší pozornost věnovat našemu jižnímu sousedství, chtěl bych se zaměřit na naše aktivity v Africe. Budeme například posilovat diplomatickou přítomnost v oblasti Sahelu. Chtěl bych rozvíjet vztahy se severoafrickými státy, abychom mohli přispět k řešení řady problémů včetně migrace.

Pokud jste mluvil o spolupráci s nejbližšími sousedy, musím se zeptat i na spolupráci s Ruskem a Čínou a připomínání lidských práv? Počítáte ve vaší koncepci, že by se mělo více mluvit o lidských právech?

Lidská práva jsou prioritou pro naši zahraniční politiku, já vnímám, že mají lidská práva řadu dimenzí – se svými partnery bych chtěl hovořit nejenom o ochraně politických práv, ale také o sociálních a ekonomických právech. A toto myslím, že bude na pořadu dne v případě mých návštěv Ruska či jiných zemí.

Odkaz

Česko se dočkalo ministra zahraničí. Prezident Zeman jmenoval Tomáše Petříčka

Dost často mluvíte i o ekonomické diplomacii, která místa jsou podle vás zásadní pro ČR?

ČR má největší obrat se státy EU, nicméně naším cílem je otevírat a rozvíjet nové trhy pro české podnikatele. Proto jsou naše zastoupení velmi aktivní například v USA, pragmaticky vedeme dialog o spolupráci s Čínou. Nicméně je zde řada dalších regionů, které mají potenciál pro naše podnikatele. A já chci ve spolupráci s MPO a MMR zlepšit zastoupení v těchto oblastech.

Máte už naplánované nějaké jednání na té platformě, o které jste hovořil? Ať už je to MMR nebo MPO?

Ve čtvrtek jsem se setkal s paní ministryní Novákovou i paní ministryní Dostálovou a hovořili jsme právě o možnosti zlepšení koordinace činnosti našeho zastoupení nebo zlepšení prezentace ČR v zahraničí. Chceme v tom i nadále pokračovat a myslím, že jsme našli shodu v tom, že je prostor pro zkvalitnění a zefektivnění práce našich ambasad, ale i našich agentur.

Chystá se už nějaká zahraniční cesta, kam s sebou vezmete přímo podnikatele?

Já se budu účastnit cesty do Číny na investiční Expo, nicméně plánuji také několik cest po Evropě, kam bych chtěl vzít podnikatele.

Odkaz

Je to prohra ČSSD, o všem rozhoduje Babiš, reagují politici na nominaci Petříčka místo Pocheho

Když jsme mluvili o rozdělení kompetencí, že pan premiér dost často komunikuje právě směrem k EU, máte mezi sebou nějakou dohodu? Abyste si cesty nekřížili a rozdělili si, kdo bude o čem mluvit?

S panem premiérem hovoříme o našich plánech, kam povedou naše cesty. Je to také součástí diskuze mezi ústavními činiteli. Je to jeden z úkolů, abychom lépe plánovali zahraniční výjezdy všech ústavních činitelů.

V rámci EU jsem avizoval, že se chci zaměřit na naše nejbližší sousedy – nicméně chtěl bych také navštívit Francii, což vnímám jako zemi, která má pro české podnikatele velký potenciál. Ale je to také země, se kterou máme otevřenou agendu v oblasti bezpečnostní politiky.

To bude po Německu další zahraniční návštěva?

Já bych rád Francii navštívil ještě během tohoto roku.

Pokud jde o migraci, vy jste minulý týden vystoupil v Senátu, je vlastně migrace ještě téma? Migrační vlna se výrazně oslabila?

Migrační situace se výrazně zlepšila, dostali jsme se na čísla, která jsou nižší než v roce 2014. Letos se předpokládá, že do Evropy přijde přibližně 140 tisíc lidí. Nicméně situace vyžaduje naši stálou pozornost, chceme stále toto téma na evropské půdě řešit. Tak, aby měla Evropa společnou migrační politiku a abychom posílili ostrahu našich vnějších hranic.

Fakta
Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a. s., Wineproject, s. r. o., Úpravna vody Želivka, a. s., Želivská provozní, a. s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ve volbách do zastupitelstev v roce 2018 vedl kandidátku ČSSD v Praze 7; strana se do zastupitelstva nedostala.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Téma, které u nás rezonovalo, bylo přijímání dětských sirotků? Jste pro?

Já si myslím, že Česká republika by mohla nabídnout dočasný domov pro několik desítek malých dětí, které jsou postiženy válkou.

Mluvíte o desítkách?

Hovořilo se o padesáti, nicméně v tuto chvíli je asi potřeba nalézt tyto sirotky. Ale já bych neomezoval otázku naší solidarity s dětmi postiženými válkou jen na jejich útočiště v ČR. Myslím, že bychom se měli více zaměřit na pomoc v uprchlických táborech v Libanonu, Jordánsku a dalších zemích.

Stáhněte si rozhovor s Tomášem Petříčkem z Týdne v politice z 21. 10. 2018 v mp3
18.97 MB

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2629652-ministr-zahranici-petricek-chtel-bych-se-zamerit-na-nase-aktivity-v-africe>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Rozhovor s Vojtěchem Zíkou
20.10.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 10:06 Host Radiožurnálu

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A tím hostem je zajímavý mladý muž, jmenuje se Vojtěch Zíka. Vítám vás tady. Dobrý den.

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Dobré dopoledne.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Já musím říct, že vy jste absolventem magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vaším odborným zaměřením je behaviorální ekonomie, behaviorální veřejné politiky a evoluční biologie. A těžištěm vašeho zájmu je vliv kognitivních pochybení na manažerské rozhodování a jejich evoluce a od roku 2016, tady mám poznamenáno, jste ředitelem Centra behaviorálních experimentů. Tak mi to vysvětlíte i našim posluchačům. Zkoumáte chování, tak můžu tam dát rovnítko, že to znamená přijít na to, kdy, v jaký okamžik se dotyčný člověk rozhodne, protože, když se mi třeba před pár dny líbily červené boty, okamžitě jsem věděla, že je chci, ale pak jsem půl hodiny řešila, jestli nejsou zbytečně drahé, že je nikam neunosím a že je vlastně nepotřebuju a odcházela jsem z toho obchodu, a pak jsem se pro ně vrátila, tak to všechno zbytečné, protože jsem si je měla vzít hned po těch dvou vteřinách?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, tak nějaké výzkumy ukazují, že skutečně naše rozhodování velice záleží na emocích a že to naše rozhodnutí uděláme opravdu během pár sekund, a to všechno, co potom následuje nějaká jako zpětná racionalizace a většinou je to spokojené s cenou toho produktu, takže čím ten produkt je dražší, tím samozřejmě tím strávíme více času, ať už předtím nebo potom. Když si budeme chtít koupit auto nebo dům, co stojí relativně hodně peněz, tak prostě chceme mít pocit, že jsme tomu věnovali spoustu času a chceme si to zdůvodnit ten náš výdaj.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Proč vlastně to zkoumání existuje?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Rozhodování děláme každý den, to je asi první věc. Od té doby, co vstaneme, tak celý den neděláme nic jiného, než se rozhodujeme a tak to je asi takový první důvod. Druhý důvod je, že možná je dobré si uvědomit, že opravdu některé ty aspekty lidského rozhodování jsou velice zakořeněné v naší kognici a není úplně někdy jednoduchý jim nějakým způsobem odolávat, to znamená, že si někdy můžeme připadat třeba hloupě, že něco opakovaně děláme nějak a nelíbí se nám to a třeba si říkáme, že jsme hloupý, když něco děláme špatně, ale třeba prostě jenom zrovna se to týká něčeho, co ten náš mozek prostě chce, abysme dělali tím způsobem.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A co to je třeba?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Jedním z takových příkladů může být třeba nadměrný optimismus, takový termín, že lidé jsou nadměrně optimističtí a je to spojené především s tím, že náš mozek potřebuje nějakým způsobem integrovat nově přijímané informace. My máme nějaký názor na svět a informace, které k nám přichází, my musíme nějak

zakomponovat do těch, do toho našeho vidění světa, a na to jsou v mozku taková centra a zkrátka to centrum, které zpracovává pozitivní informace, funguje lépe, než to, co zpracovává negativní informace. Asi pravděpodobně ten smysl toho je, abychom se prostě nezhroutili z toho života, protože kdybysme si asi uvědomovali, jak je prostě život nebezpečný a jak prostě ty věci, které děláme, třeba nemají moc šanci na úspěch a tak dále, tak prostě třeba bysme se třeba opravdu zbláznili, takže možná příroda usoudila, že je lepší nás trochu oblafnout takhle.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A vy jste životním optimistou?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

To neumím asi posoudit.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Pokud chcete, tak se našeho hosta, kterým je Vojtěch Zíka, ředitel Centra behaviorálních experimentů, můžete ptát.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Vojtěch Zíka, ředitel Centra behaviorálních experimentů zabývající se studiem lidského chování ve společnosti, je naším hostem. Vy už jste říkal, že vlastně to zkoumání lidského chování, když jste uváděl třeba ty první příklady, tak jste zmínil, že vychází z evoluce, tak s čím vším to vlastně v té evoluci souvisí, protože, když se podíváme, co máme za sebou, tak kde jsou ty momenty, které máme prostě v sobě? Já to teď velmi zjednoduším, když tak to poopravte, prostě zakódované, geneticky zakódované?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Já myslím, že to je právě strašně důležité si to takhle uvědomit, když se bavíme o rozhodování, že není náhodné to rozhodování. To, jak se rozhodujeme, je nějakým způsobem dané, vyvinuté během několika milionů let evoluce i našich předků a zkrátka u nás se vyvinuly takové procesy nebo znaky, které prostě pro nás byly výhodné nějakým způsobem, umožnily nám přežít. Další důležitou věcí je, že po dlouhou dobu té evoluce jsme zkrátka neměli ani řeč, ani vědu, ani nic jiného, takže vlastně ti primáti, nějakí ti předci naši, oni zkrátka museli vědět, co, kdy a jak dělat, ten mozek jim prostě musel nějakým způsobem vyslat signál - teď dělej tohle a to už je základ těch rozhodovacích procesů.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A co třeba?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Co třeba sdělíme s nějakými našimi předky, dejme tomu, chuť na sladké. Když si uvědomíme, že většinu naší evoluční historie jsme strávili na savaně a jediným zdrojem sladkého nebo cukru pro nás bylo ovoce, když to zjednodušíme hodně, tak jsme prostě sladké mohli mít, když jsme potkali nějaký strom, na kterém rostlo ovoce, a teď ten mozek vyslal signál - potřebuješ cukr, skoč na ten strom, urví, co můžeš, nacpi se, protože prostě už nějakou dobu žádné ovoce mít nebudeš. No, bohužel asi tohle přetrvalo dodnes, kdy už ale není zdroj cukru v ovoci, ale zkrátka ve všem možném.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Už nemusíme lézt na stromy. Máme spoustu cukráren.

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Ale nemusíme lézt na stromy, stačí, když vlezeme do nějaké večerky v jedenáct večer, kde prostě si můžeme koupit tabulku čokolády a zkrátka ten náš mozek nám furt vysílá signál - když vidíš sladké, tak ho sněz, no, akorát pak to končí tím, že každý druhý Čech je obézní.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Stoupá obezita celosvětově, stoupá i u nás v České republice i u té nejnižší věkové kategorie. Řekněte mi ale třeba, ta potřeba jíst, když mám stres, nebo jíst, když jsem v ohrožení, jíst v nějakém módu nepohody. Někdo říká, já, když jsem v nepohodě, tak nemohu jíst, a jsou zase typy lidí, kteří naopak potřebují a zvyšují ten přísun té potravy. To také je evolučně s něčím?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, já bych, moje přesvědčení je, že téměř vše souvisí nějakým způsobem s evolucí. Úplně neznám odpověď na tuhle otázku. Pokud bych si třeba tipnout a kolegové, kteří tomu možná rozumí víc, prominou, jestli se pletu, tak možná se zvyšuje výdej energie ve stresových situacích a zkrátka máme potřebu tu energii doplňovat. Náš mozek zpracovává nebo spotřebovává 20 % veškeré energie, kterou přijímáme i přesto, že vlastně zabírá jenom 2 % objemu našeho těla, takže to rozhodování je velice energeticky náročné.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Řekněte mi, pane Zíko, jaké jsou fenomény, které vlastně hrají roli v tom lidském rozhodování? Jaké jsou třeba i ty nejčastější chyby?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Teď jsme se vlastně bavili o tom, že některé teda ty chyby, dnes už chyby sdílíme s těmi předky. A pak jsou třeba nějaké vývojově mladší, které jsou spojeny třeba s životem ve velkých společenstvích, no, prostě žijeme v obrovských společenstvích, které nejsou běžné u ostatních třeba primátů a my jsme museli si vyvinout nějaké sociální normy, které by šly zjednodušit, jako chovat se tak jako ostatní, abysme zkrátka byli schopní přežít v tom prostředí, ve kterém žijeme, a právě ty sociální normy mají obrovský vliv na to, jak se rozhodujeme. Na to bylo uděláno spousta studií, spousta výzkumů. Jedna z takových zajímavých je, že posadili zkrátka skupinu lidí do místnosti a ukázali jim tři čáry různé délky a měli tyto čáry porovnat se čtvrtou čárou, která byla viditelně stejně dlouhá jako jedna z těch třech. A teď byly takový dvě nastavení toho experimentu. V tom prvním se těchto lidí zkrátka jenom zeptali a oni prostě řekli - tak ta čára je podobná čáře B. A většina z nich, to prostě byla úplně perfektně schopná určitě. V tom druhém nastavení si s těmi participanty trochu pohráli ti experimentátoři a byla tam třeba skupina 10 lidí a oni 9 z nich řekli - řekni, že to je A. Devět lidí řeklo, že to je A a ten desátý člověk, který o tom nevěděl, že to je takhle nastavené, tak prostě řekl také A ve většině případů, protože máme zkrátka hluboce vrozenou potřebu chovat se tak jako se chovají ostatní lidi v naší společnosti, což koneckonců je často vidět třeba v marketingu, kdy nám ty firmě se snaží vysvětlit, že koupí jejich zboží budeme jako náš soused nebo lidé v okolí, něco takového.

/ Písnicka /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

O tom, jak se rozhodujeme, o tom, co ovlivňuje naše chování a naše rozhodování, si povídáme s Vojtěchem Zíkou z Centra behaviorálních experimentů. Když se vrátím do historie, tak každý v rodině má někoho, většinou se to svaluje na babičky, které jsou takové moudré ženy a říkají - tak tohle si pořádně rozmysli, vždyť to znáš, ráno moudřejší večera. Tak mě zajímá, jestli se tohle opravdu prokázalo?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, vypadá to, že ano, ráno moudřejší večera nějak poukazuje k tomu, že naše schopnost rozhodovat se není neomezená. Že zkrátka během dne se ta naše schopnost snižuje, snižuje až večer zkrátka děláme většinou špatná rozhodnutí, takže zcela správně se poukazovalo na to, že pokud chceme udělat nějaké rozhodnutí, které je důležité, máme to nechat na ráno, protože, jak jsem říkal, to rozhodování je poměrně energeticky náročné, tak se nám vyvinuly i mechanismy, které zřejmě slouží k tomu, abysme to rozhodování nějakým způsobem omezili. Takže existuje fenomén, který v zásadě říká - nech věci tak, jak jsou, prostě to, co už jsi jako jednou rozhodnul, už jsi se rozhodnul, tak už to nech tak, jak to je. Bohužel to zase může vyústit v nějaké nepříjemnosti. Asi každý z nás narazil už na nějaké online služby, na streamování nějaké hudby nebo filmu, které nám většinou nabídnou třeba tři měsíce, teď tady zadej kartu, teď budeš mít tři měsíce zdarma, potom to můžeš kdykoliv zrušit. Jenže, protože právě máme tady ten sklon nechávat věci tak, jak jsou, tak pak můžeme skončit s tím, že zkrátka odebíráme měsíce a léta služby, které, které prostě nevyužíváme a stále za ně platíme. A samozřejmě, dokud ty náklady na to nejsou nějak extrémně vysoké, tak nemáme důvod to měnit a musím se teda přiznat, že to je i můj případ.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jakou muziku posloucháte mimochodem?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Á tak docela všechnu, kromě dechovky teda.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Říká se takový ten status quo, že někdy vlastně jsme opravdu sami proti sobě, aniž bychom chtěli něco měnit a zachováváme si vlastně to, v čem žijeme, takové ty věci, na které jsme zvyklí, byť to třeba jde proti nám a nemáme z toho ten prospěch tak, jak říkáte. Ale co jsou taková, řekněme, mezní omezení, které už nás donutí? Jsou to většinou finance k tomu, že se rozhodneme jinak, nebo mnohdy to rozhodnutí necháváme, jak říkáte, na poslední chvíli, ale pak to může být třeba i dramatické?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Já si myslím, že ty finance určitě hrajou velkou roli, ale může to být i nějaká naše nepohoda třeba vnitřní s nějakým rozhodnutím, které jsme učinili, nebo jsme ještě neučinili, takže těch faktorů může být spousta. Samozřejmě, pokud třeba něco odebíráme a je to drahé a omezuje to zase naši spotřebu jinde, tak samozřejmě asi budeme pak chtít ty peníze alokovat jinak.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Kde se lidé v těch experimentech nejčastěji poznávají? Ta otázka samozřejmě, když jste mluvil, že v podstatě všechna rozhodování jsou na emocích, tak tam se musí v těch případech poznat asi každý, ne?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, já si myslím, že v něčem, co jsme třeba říkali, se někdo už svým způsobem poznal. Je to takové ale dvousečné. Oni třeba někteří lidé to třeba slyší a řeknou si - no, jo, to vlastně někdy dělám a někteří lidé zase řeknou - no, vždyť to je úplně jasný, já nevím, že takový blbosti vůbec někdo zkoumá. Takže to jsou takový dva protipóly, se kterými se občas setkávám.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Pokud se chcete zeptat, máte možnost www.radiozurnal.cz.

/ Písnička /

/ Zprávy /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A tím hostem je Vojtěch Zíka, který se věnuje výzkumu lidského chování. On je ředitelem Centra behaviorálních experimentů a behaviorální vědy. To jsou vědy, které se zabývají právě studiem lidského chování ve společnosti a behaviorální terapie je terapie, která je založená na psychologických teoriích učení. Pokud vás tohle téma zajímá nebo trošku baví, tak se můžete ptát, Radiožurnál čeká na vaše otázky.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

O výzkumu lidského chování si povídáme s Vojtěchem Zíkou. Můžete i vy, pokud napíšete otázku, tak my si ji tady přečteme, ostatně přišla tady jedna: "Zajímalo by mě, na základě čeho je nám někdo sympatický anebo ne? Děkuji," podepsáno I.A.

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, to se přiznám, že je složitá otázka, na kterou úplně neznám zrovna odpověď. Pravděpodobně to může být na základě jako vnějších charakteristik, to, jak někdo vypadá, jak se chová k nám, ale opravdu nejsem schopný úplně poskytnout detailní odpověď.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jak vy vlastně zkoumáte nebo měříte, nebo dá se vůbec měřit sebevědomí? To, jak bude člověk vystupovat, jak se bude chovat? Já se tím vracím vlastně k tomu příkladu, který jste uváděl na začátku, když probíhal experiment ve skupině, tak vlastně, jak se volí ti lidé, kteří budou zkoumáni v té skupině a kdo třeba dostane právě ten úkol ovlivnit ty ostatní?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, pokud ty experimenty jsou tohoto typu, kde je někdo jakoby nasazený dovnitř, kdo se má nějakým způsobem ...

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Kukačka taková.

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Kukačka. Tak většinou je to z řad těch experimentátorů. Těch experimentů obecně se účastní spíše studenti, mladší lidé, protože většinou za ty experimenty dostávají zapláceno nějakým způsobem, ale ty platby bohužel nejsou tak vysoké, abysme přitáhli třeba lidi, kteří jsou v zaměstnávání, takže třeba i z řad nějakých studentů se pak rekrutují ti, kteří jsou jakoby nabířovaní.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A jak se dává dohromady taková skupina?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, většinou, když rekrutujeme participanty na experimenty, které provádíme, tak máme databázi lidí, které, oni se můžou přihlásit, zaregistrovat a vždycky, když pořádně nějakým výzkum, tak jim pošleme pozvánku e-mailem a oni se můžou prostě ...

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Tomu rozumím, to chápu. Mě šlo spíš právě o to, na základě čeho vyberete, že ten dotyčný bude mít za úkol ovlivnit ty ostatní, jestli už na základě nějakých vašich zkušeností s ním, anebo jen tak, že si řeknete - tenhle by to mohl zvládnout?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Ono je to v zásadě úplně jedno, protože většinou opravdu to ovlivňování je nějaké úplně jednoduché, že se jim jenom řekne - vy řekněte A, takže tam není žádný jako výběr.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A ty výstupy z experimentů potom, co se s nimi dělá? K čemu se používají?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Pokud ten experiment je dobrý a povede se zjistit ...

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jsou i špatné?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, určitě. Tak spoustu experimentů prostě třeba nic nezjistí zrovna, ale to je taky výsledek. A ty výsledky se většinou publikují v akademických žurnálech nebo ve vědeckých, a to je ten jejich hlavní účel. A samozřejmě pak, pokud tam jsou nějaké praktické výstupy, tak se to může uplatnit v nějaké třeba komerční sféře nebo v nějakém aplikovaném výzkumu.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A to sebevědomí, na to jste mi ještě neodpověděl. Dá se měřit?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, my se o to snažíme. To je vlastně součást mojí disertace a mého výzkumného programu a je to takové komplikované. Ono se zdá, že to sebevědomí prostě má spoustu kategorií, takže my se snažíme vyvinout nějakou metodu, kterou se to měřit dá, takže nějakým způsobem se to měří. Jsme schopni třeba říct, porovnat nějaké dva lidi a říct - tenhle je spíše sebevědomý, tenhle spíše třeba nesebevědomí, ale není to zatím ve stavu, že by byli úplně jako, že bysme byli schopni udělat nějakou škálu z toho, je to spíš v takovém průběhu tady ten výzkum stále.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A vy jste sebevědomý?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, já si myslím, že jo.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Vojtěch Zíka a výzkum lidského chování ve vysílání Víkendového Radiožurnálu. Vy jste, jsem říkala, mladý muž, vy jste se narodil v roce 89?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Je to tak.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Patříte tedy do té mladé generace, o které se říká, že je to generace, která se nechce moc rozhodovat, bojí se rozhodovat, dokonce přišla, teď se dívám otázka od Kateřiny, která píše: "Je pravda, že mají dnes mladí lidé miléniové větší problém se rozhodnout a bojí se, že svým rozhodnutím, že o něco přijdou a proč tomu tak je?"

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, jestli tomu tak je skutečně, to nevím, nemám na to žádná data, ze kterých bych to mohl tvrdit stoprocentně. Ale obecně lidé mají tendenci vyhýbat se nějakým jakoby výčtkám ze špatných rozhodnutí. I jsme o tom vlastně už mluvili, že zachováme ta rozhodnutí, která už jsme udělali, protože si prostě říkáme, že nějakým způsobem to funguje a bojíme se, že když to změním, takže to třeba bude horší a prostě nechceme toho litovat potom. Co také často bývá uváděno, že ti lidé, když se budou o něčem právě častokrát rozhodovat jako třeba ti miléniálové, takže toho jakoby nebudou schopní toho rozhodnutí, protože zkrátka mají tolik možností, prostě mají přístup k internetu a když se třeba budou rozhodovat o tom, co dál dělat, tak je pro ně strašně jednoduché jako si hned najít, že už vlastně strašně moc lidí dělá a prostě můžou mít jednoduše strach, strach, že neuspějí a radši setrvávají třeba v nečinnosti, protože zkrátka nejsou schopní najít nic, v čem si myslí, že by mohli uspět. My jsme to možná měli ještě jednoduší předtím, než přišel internet, že my jsme právě žili v té jako nevědomosti a mohli jsme být nadměrně optimističtí, že nám to zkrátka půjde, protože jsme nevěděli ...

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A jak to řešit? Jako to je vlastně mezigenerační spor rodič, starší rodič a dítě, které vlastně se chová úplně jinak oproti tomu, co měl zažité ten jeho tatínek a maminka a teď ho nutí vlastně, aby se choval a jednal tak, jak jsou a byli zvyklí oni, aby to někam dotáhl, aby to bylo takové, aby se nebál, aby se prosadil?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, já si myslím, že v zásadě asi by ho neměli do ničeho nutit a zkrátka by ti lidé obecně měli zkrátka dělat to, co je baví, co maj rádi, ohledně čeho se cítí dobře, o tom rozhodnou ty naše emoce, že zkrátka na něco myslíme, ale dělá nám to dobře, máme z toho dobrý pocit, tak, asi to bysme v životě měli dělat a nehledět na statistiky a kdo už to dělá nebo nedělá, prostě to zkusit, no.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jak třeba minimalizovat tu lenost měnit věci, protože vy jste mluvil třeba o tom předplatném u různých streamů a píše tady posluchač: "Tak jsem zvědavý, jestli se to dá změnit?"

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, tak jakoby dá, když to třeba víme, že, k tomu se dostáváme zpátky, k čemu ten výzkum rozhodování je dobrý, to, že popisuje právě takovéhle chyby, které někdy děláme, a když o nich víme, tak si můžeme říct - aha, tak to je vlastně tady to, tak se seberu a půjdu to změnit, ale jak už jsme se o tom bavili, že některé ty věci opravdu pro nás nemají velké náklady a dokud ty náklady nepřesáhnou nějakou mez, která je pro nás důležitá, tak to třeba ani není pro náš život tak důležitý a zkrátka nám stojí za to nějaké ty peníze třeba vyhodit a jako nekomplikovat si život a nestresovat se věcmi, o kterých jako není důležité přemýšlet.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Kdy konkrétně váš výzkum byl využit v praxi?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

No, ono je to furt ve fázi spíš nějakého základního výzkumu. Samozřejmě směřujeme k tomu, abysme byli schopní třeba posuzovat to sebevědomí například u manažerů, protože tam se ukazuje, že to má zásadní vliv na výkony třeba ve finanční oblasti nebo v oblasti plánování, zkrátka vždycky, když něco plánujeme, tak věříme tomu, že nejlepší možný scénář bude ten, který bude pravdivý a většinou, většinou to tak není. Takže my bysme rádi byli schopní vyhodnotit, kdo má jaké problémy v té oblasti sebevědomí a následně s tím třeba něco dělat. Pro toho zaměstnavatele to vlastně může být velice výhodné vědět tyhle osobností charakteristiky u toho člověka, protože pak si třeba může dát u něj pozor, protože někteří lidé, když budou nadměrně sebevědomí, tak do nějakých jako reportů mohou uvádět třeba údaje, které jsou třeba nafouknuté a když ten zaměstnavatel nebo manažer bude vědět - jo tady ten můj podřízený zkrátka má tendenci tohle dělat, tak si s ním třeba o tom můžu s ním promluvit.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

O výzkumu lidského chování si povídáme s Vojtěchem Zíkou. Já jsem říkala, že jedním z vašich odborných zaměření je také behaviorální veřejné politiky. Pojdme vlastně na nějakém nejjednodušším příkladu ukázat, jak se to uvádí do života, jak to funguje, o co vlastně jde?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Tak behaviorální veřejné politiky vlastně, to je aplikace těchto poznatků z výzkumu o lidském rozhodování, kdy se vlastně snaží navrhovat nějaké regulace nebo zákony, zkrátka produkty toho, co stát vytváří, kterým ovlivňuje nás občany a postavit je na základě nějakých psychologických zjištění tak, aby motivovali lidi zkrátka dělat to, co je pro ně nějakým způsobem objektivně dobré, ale zároveň, aby jim nic nezakazoval. Jedním z takových příkladů vlastně může být snižování jakoby předepisování antibiotik, což je celosvětově obrovský problém a ve Velké Británii právě uspořádali jednu takovou velkou studii, kde jedné polovině, vybrali docela hodně lékařů praktických a těm, jedné polovině poslali dopis, ve kterém jim řekli, že 90 % lékařů v jejich oblasti předepisuje méně antibiotik než oni a té druhé polovině neposlali nic a vlastně sledovali, jak za nějaké období asi 3 měsíce, tuším, že to byly, jestli to bude mít nějaký efekt a vlastně se zjistilo, že v té skupině, která dostala dopis, oni předepsali asi o 75 tisíc dávek antibiotik méně. Zkrátka proto, že se chtějí chovat jako ostatní, už jsme se o tom bavili na začátku, že ty sociální normy jsou velmi silné a právě v těch behaviorálních veřejných politikách jsou využívány.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jak je to ale třeba s marketingem nebo online marketing, jak reklamy ovlivňují naše rozhodování? Jak vlastně se máme bránit, jak tomu máme čelit, když nechceme, aby nás to ovlivnilo a ovlivňovalo?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Tak samozřejmě v marketingu už se s lidskou psychologií pracuje, sice marketing existuje, možná rozdíl je, že dřív se to třeba zjišťovalo nějakou metodou pokus - omyl, dneska už je to třeba sofistikovanější a samozřejmě marketing na nás má vliv, asi záleží, co se nám prostě snaží prodat. Pokud se mi někdo snaží prodat něco, co vůbec nechci, tak to na mě vliv mít nebude, ale pokud zrovna chci nějaký takový produkt a nějaká kampaň mě dokáže víc oslovit, tak si třeba vyberu spíš firmu A než firmu B.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A je pravda, že když nás někdo pozoruje nebo máme pocit, že jsme pozorováni, že jednáme jinak, že se hlídáme?

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Jsme zase u těch sociálních norem a vypadá to, že ano, na to je takový jeden pěkný experiment, kde ve firmě měli takový kuchyňský koutek a tam si zaměstnanci mohli dělat kávu. Kávu měli zadarmo, ale měli přispívat, kolik chtěli, pokud použili mléko. A v té firmě se rozhodli, že provedou jednoduchý experiment, kdy jeden týden jim vždy tam do té kuchyňky dali velký obraz přírody a druhý týden dali velký obraz lidských očí. A ty lidské oči začali, prostě byly takové jako příjemné, nějaká pěkný pohled a postupem času byly ty oči a víc našťvané, no, a zjistilo se, že když pak porovnali, počítali ty peníze, kolik lidí přispívali, a zjistilo se, že když je tam ta příroda, tak přispívají jakoby velice málo, ale čím našťvanější ty oči byly, tím více ...

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Tak je kasička plná.

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Tím více oni přispívali za to mléko. A je to zase to, že prostě máme dojem, že se máme chovat tak jako ostatní. Tak, jak prostě je po nás chtěno.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Moc děkuju za rozhovor. Vojtěch Zíka byl naším hostem.

Vojtěch ZÍKA, absolvent magisterských programů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ředitel Centra behaviorálních experimentů

Děkuji za pozvání.

Síla stylu

20.10.2018 chytrazena.cz str. 00

Název: Síla stylu Autor: Barbara Nesvadbová Nakladatelství: Motto Datum vydání: 9 / 2018 Formát: 180 x 200 mm

Vazba: brožovaná, šitá nitmi

Počet stran: 224 stran

Cena: 339 Kč

"Styl je vaše DNA. Nenechte si ho vzít."

Jak nepodlehout trendům? Jak lichotit vlastní postavě? Jak najít šaty, za kterými se každý muž otočí? Móda je komunikační prostředek. Oblečení o nás říká víc, než si myslíme. A než jsme ochotné si přiznat. Jistě neplatí, že šaty dělají člověka. Nicméně první dojem na vaše okolí skutečně utváří. A první dojem je skoro stejně důležitý, jako první láska.

O autorce knihy Síla stylu:

Barbara Nesvadbová se narodila v rodině dvou lékařů, její otec Josef se ale věnoval také literární tvorbě a byl úspěšným autorem sci-fi. Barbara vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, v současnosti je šéfredaktorkou prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. Roku 1997 vydala svou prvotinu Řízkaři a poté následovaly další knihy, mimo jiné Bestiář, Pohádkář (oba tituly byly na základě jejího scénáře úspěšně zfilmovány), Pralinky, Laskonky a mnoho dalších. Založila nadační fond Bazaar Charity, aktivně pracuje pro neziskovou společnost Etincelle a zároveň podporuje UNICEF a centrum výcviku psů pro postižené osoby Helppes.

Tuto knihu Síla stylu koupíte v knihkupectví a na internetových stránkách nakladatelství

Albatros media.

Vendula Vrablová

ChytráŽena.cz

URL| <http://www.chytrazena.cz/sila-stylu-43489.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

chytrazena.cz

Rozhodování je energeticky náročné, říká Vojtěch Zíka

20.10.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Lucie Výborné

Vojtěch Zíka absolvoval magisterské programy na Národohospodářské fakultě a **Fakultě sociálních věd**. Dnes je ředitelem centra behaviorálních experimentů. Studuje lidské chování ve společnosti a mimo jiné zkoumá, co ovlivňuje naše rozhodování.

Naše rozhodování se vyvíjelo během milionů let evoluce našich předků. A zůstaly nám znaky, které byly výhodné, protože nám umožnily přežít. Když lidé neměli vědu ani řeč, poslouchali mozek – a to nám zůstalo. „Sdílíme například chuť na sladké. Po většinu evoluční historie bylo jediným zdrojem cukru ovoce. Když jsme potkali strom, mozek vyslal signál: natrhej si ovoce a nacpi se – to přetrvalo dodnes, ačkoli zdroj cukru je všude,“ vysvětluje Vojtěch Zíka.

IntelIGENCE nemusí být vždycky klíčem ke správným rozhodnutím. Píše o tom britský Independent s odvoláním na odborný časopis Britské psychologické společnosti Research Digest. Vysoké IQ může sice vést k akademickému úspěchu, ale ke správným rozhodnutím nás směřuje spíše kritické myšlení a schopnost rozhodovat se bez přílišné emoční zátěže.

Vývojově mladší chyby v rozhodování jsou spojeny s životem ve velkých společenstvích, které nejsou v přírodě běžné. Vyvinuli jsme si normy „chovat se jako ostatní“, abychom přežili. „Sociální normy mají obrovský vliv na to, jak se rozhodujeme: máme v sobě potřebu chovat se tak, jak se chová většina společnosti,“ říká Vojtěch.

A protože je rozhodování energeticky náročné, měli bychom se držet rčení „ráno moudřejší večera“ – je pravdivé. „Mozek spotřebuje 20 % naší energie. Naše schopnost rozhodovat se není neomezená. Během dne se snižuje a večer děláme špatná rozhodnutí,“ vysvětluje Vojtěch.

V souvislosti s rozvojem internetu a jeho nekonečnými možnostmi se hovoří o krizi rozhodování. Tváří v tvář tolika příležitostem – a tolika lidem, kteří se jim věnují – mohou mít lidé strach ze selhání. Jak tomu čelit? „Lidé by měli dělat, co je baví, co mají rádi. Když na něco myslíme a dělá nám to dobře, měli bychom se tomu věnovat a nehledět na statistiky,“ uzavírá Vojtěch Zíka.

URL: <https://radiozurnal.rozhlas.cz/rozhodovani-je-energeticky-narocne-rika-vojtech-zika-7646451>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
rozhlas.cz

Podzimní přednášky v knihovně: kineziologie, vznik republiky a cesty za erotikou

20.10.2018 letnanskelisty.cz str. 00

V průběhu září se v knihovně uskutečnily první z naplánovaných akcí a jejich organizátorky přivítaly ve svém království první přednášející a návštěvníky. Mezi nejúspěšnější poprázdňinové akce patřil workshop Stereogramy. Ten byl dokonce tak úspěšný, že se právě jedná o jeho pokračování. A co na vás čeká v následujících dvou měsících?

V pondělí 15. října se koná přednáška Kineziologie – Jak vzhled ovlivňuje naše chování. Téma volně navazuje na loňskou přednášku, lekci opět povede zkušená lektorka Jana Heidenreichová. A co se během pondělního podvečera dozvíte? Co to vlastně kineziologie je, jaké jsou struktury a jejich druhy i funkce, jaká je charakteristika, kde tato metoda pomáhá, jak přijmout sami sebe i druhé... Na závěr proběhne diskuse.

Hned následující pondělí 22. října si v knihovně můžete připomenout 100. výročí od vzniku samostatné Československé republiky. Zasloučeným průvodcem přednáškou Masaryk, svět a nesamozřejmost vzniku Československa bude docent Luboš Švec z **Fakulty sociálních věd** UK. Povídat se bude o mezinárodním kontextu i o tom, čím se odlišoval projekt vytvoření československého státu, jaké představy a plány s ním byly spojovány a v čem byl výjimečný. Ale také o tom, kde byly shody se vznikem jiných národních států – neboť sté výročí založení moderního státu si připomínají i Poláci, Finové, Litevci, Lotyšci a Estonci. Stejně staré „moderní“ státy mají i Rakušané a Maďaři, ale pro ně byl rok 1918 spíše tragédií. Přednáška bude doplněna promítáním. Doporučujeme.

V pondělí 5. listopadu si nenechte ujít setkání se známým sexuologem, doktorem Radimem Uzlem. Tématem jeho cestopisné přednášky bude Sex na všech kontinentech. Vyprávění vychází z jeho knihy Cesty za romantikou a erotikou, v níž popsal své putování po afrických zemích, Austrálii, Číně a Chile.

„Do Afriky jsem jel za odměnu jako výherce celosvětové soutěže o nejlepší rozhlasový pořad v rámci sexuální výchovy. Kromě fantastického safari jsme se podíleli na aktivitách afrického svazu propagujícího plánovanou rodičovství a antikoncepci. V Austrálii jsem se zúčastnil rovněž celosvětové odborné konference o potratech.“

Čínu jsem si vybral jako zajímavou zemi uplatňující již po léta takzvanou politiku jednoho dítěte. V Chile jsem byl na obrovském celosvětovém setkání gynekologů a porodníků,“ popisuje Radim Uzel v předmluvě své knihy. „Na cestách jsem si pečlivě dělal poznámky a pořídil zajímavé fotografie. Přátelé mě přesvědčili, abych si své zážitky nenechával jen pro sebe“.

Všechny přenášky začínají v 17.30 hodin. V říjnu a v listopadu budete moci navíc zhlédnout výstavy Dřevořezba, Keramika pro radost, Tváře kolem nás a Co děti četly, čtou a budou číst, a to vždy ve výpůjčních hodinách knihovny.

Těšíme se na setkání!

Text Jana Babková, Knihovna MČ Praha 18

Foto archiv knihovny, agentura Garnes (R. Uzel) a Wikimedia

URL|

<http://www.letnanskelisty.cz/podzimni%2Dprednasky%2Dv%2Dn%2Dknihovne%2Dkineziologie%2Dvznik%2Drepubliky%2Da%2Dn%2Dcesty%2Dza%2Dn%2Derotikou/d-3919>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

letnanskelisty.cz

Zabití saúdskoarabského novináře v Turecku

20.10.2018 ČRo Plus str. 05 17:10 Den podle...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Turecko nechce mít nic společného s jakoukoliv snahou zakrýt, co se skutečně stalo v případě zabitého saúdskoarabského novináře, ale nechce ani nikoho předem obviňovat, sdělil dnes mluvčí turecké vládní strany AKP. Saúdská Arábie v noci na dnešek poprvé přiznala, že kritik tohoto režimu je po smrti. Přišel prý o život při pěštní potyčce se skupinou osob na saúdském konzulátu v tureckém Istanbulu, kam si počátkem října přišel vyřídit doklady pro plánovanou svatbu. Tato nová verze je ovšem v rozporu s dosavadními informacemi z tureckých médií. Podle nich mají vyšetřovatelé i audiozáznam, který údajně dokládá, že novináře zadrželo, brutálně mučilo a zavraždilo zvláštní komando vyslané z Rijádu. Docent Emil Aslan, politolog z Katedry bezpečnostních studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte, dobrý den.

Emil ASLAN, politolog

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Pane docente, jak přesvědčivě na vás působí nové vyjádření Saúdské Arábie, nové vysvětlení?

Emil ASLAN, politolog

Tak abych to shrnul krátce, tak to na mě vůbec nepůsobí přesvědčivě.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Proč to na vás nepůsobí přesvědčivě? Na Donalda Trumpa třeba ano.

Emil ASLAN, politolog

Protože, no protože víme několik věcí, které nasvědčují tomu, že se tam žádná bitka nekonala. Víme o tom, že se Saúdská Arábie dvě hodiny poté, co se vlastně saúdskoarabský novinář dostal do budovy konzulátu, tak už v Istanbulu bylo letadlo s komandem z 15 mužů. Víme o jejich identitách, víme, že měli blízko ke korunnému princovi vlastně Saúdské Arábie. Jsou tam nahrávky. Víme, že se vlastně uklízelo v budově konzulátu několik minut před tím, než tam proniklo turecké komando, turecké policie a tak dále. Je tady spousta takových indicií, které poukazují právě směrem k tomu, že se konala, byla naplánovaná vražda.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ale jak už jsem zmínila, saúdskou verzi označil za důvěryhodnou klíčový spojenec, americký prezident Donald Trump, na rozdíl od řady komentátorů v západních médiích. Mohlo to dnešní vysvětlení Saúdů přijít právě i po dohodě s Washingtonem, aby Donald Trump neztratil tvář, pokud chce zachovat miliardové zbrojní kontrakty se Saúdy?

Emil ASLAN, politolog

Všechno tomu nasvědčuje. Vlastně Saúdská Arábie přiznala fakt smrti novináře několik hodin poté, co viceprezident Spojených států Mike Pence vystoupil s takovou výzvou vůči Rijádu, aby nějakým způsobem reflektovalo tyto události. Takže právě poté přišlo toto částečné v podstatě doznání viny. A my vůbec nevíme, jakým způsobem Washington a Rijád komunikovali kuloárově, jestli tam zaznělo něco ve smyslu, že pokud neodstoupíte, tak budete čelit konsekvencím, jako směrem k Saudskoarabům samozřejmě od Spojených států, budete čelit významným konsekvencím, takže udělejte aspoň něco, abychom si právě uchovali tvář jak my, tak vy.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Kam tedy podle vás teď ten případ spěje? Budou proti sobě stát dvě verze, jak přišel novinář o život, a bude na jednotlivých vládách, ke které verzi se přikloní?

Emil ASLAN, politolog

Je to velmi specifická situace. Málokdy se dějí tak dramatické věci v mezinárodní politice, které jsou navíc tak medializovány. Takže těžko říci, co se bude dít. Víme jenom jedno, víme, že Spojené státy potřebují Saúdskou Arábii, ať již z politických nebo ekonomických důvodů, a víme, že Saúdská Arábie potřebuje Spojené státy a taky víme, že ve Spojených státech vládne člověk, který je docela cynický, který mimochodem jako první navštívil Saúdskou Arábii právě proto, že on vidí v dodávkách zbraní saúdskoarabskému režimu na několik set miliard dolarů, to jsou obrovské částky, potenciál, jak vzkřísit průmysl Spojených států, jakým způsobem implementovat svoje /nesrozumitelné/ vůči americkým voličům, co se týče třeba pracovních míst a tak dále. Takže Spojené státy také, já si myslím, že Trump si nejspíš jako v tuto chvíli říká, že to jsou nějaké vnitřní záležitosti, že jedním novinářem více dní méně, Spojené státy mají svoje zájmy, takže je třeba nějakým způsobem pokračovat v té politice spojenecké, která se ustálila mezi Rijádem a Washingtonem.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Říká politolog Emil Aslan z Katedry bezpečnostních studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji i vám. Na shledanou.

Emil ASLAN, politolog

Na shledanou.

Živě vysílaný pořad přinese rozhovory se zajímavými osobnostmi

19.10.2018 pribram.eu str. 00

Kdo jsou všichni ti inspirativní, šikovní a odvážní lidé, kteří utvářejí Příbram a život v ní? Odpovědi bude hledat pořad Z profilu, který v úterý 16. října poprvé odvysílala GymTV, školní televize Gymnázia Příbram.

Pořad, jehož partnerem je město Příbram, bude vysílán živě jednou měsíčně. Václav Bešťák, někdejší šéfredaktor GymTV a současný student **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, si do něj bude zvat osobnosti, které jsou nejrůznějším způsobem spjaty s regionem a které mají divákům co říct o svých životech, své práci i svém pohledu na život.

Hostem prvního vydání byl Jiří Dohnal, taneční mistr, jehož kurzy prošlo za padesát let přes čtyřicet tisíc žáků. „Hledáme osobnosti, které malými činy dělají velké skutky,“ říká moderátor Václav Bešťák.

„Co jiného, než velký skutek, je vytvoření fenoménu tanečních kurzů, které navštěvovali moji prarodiče, rodiče a nakonec i já?“

„O podobném typu pořadu jsme uvažovali už dlouho a moje představy se s těmi Václavovými velmi potkaly, takže jsme se rychle domluvili,“ říká vedoucí GymTV Josef Fryš. Přímý přenos bude vždy zajišťovat tým školní televize čítající šest lidí, současných členů redakce GymTV. „Aspekt živého vysílání s sebou přináší samozřejmě napětí navíc, nikdy nevíte, co se může stát, a i když jsme vše důkladně zkoušeli několik dnů, stejně v těch sedm večer to pak bylo docela napínavé. Ale měli jsme skvělého hosta a výborného moderátora, jim oběma patří můj velký díky, stejně jako celému týmu GymTV, který ve škole trávil pozdní večery zkouškami,“ dodává Josef Fryš.

Pořad Z profilu má vlastní webovou stránku zprofilu.cz, ale živě jej mohou sledovat návštěvníci webu GymTV a facebookové stránky školní televize.

K dosavadní činnosti školní televize Gymnázia Příbram, spočívající v přípravě vlastního školního televizního zpravodajství, správě zpravodajského serveru gymnázia, natáčení reportáží a krátkých dokumentů z regionu a realizaci záznamů a přímých přenosů nejrůznějších školních i mimoškolních akcí, tak přibyla další aktivita. Plodný podzim navíc vyvrcholí 2. a 3. listopadu pátým ročníkem projektu Jak se dělá televize s Českou televizí.

Záznam: Z profilu s Jiřím Dohnalem

Kontakt: PhDr. Josef Fryš, vedoucí projektu redakce@zprofilu.cz tel. č.: +420 723 876 724

Počet zobrazení: 1 / Aktualizováno: 19. 10. 2018

URL| <https://pribram.eu/aktualni-temata/zive-vysilany-porad-prinese-rozhovory-se-zajimavymi-osobnostmi.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

pribram.eu

Tomáš Petříček je ministr zahraničí české vlády

18.10.2018 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Petr FISCHER, moderátor

Víte, kdo je Tomáš Petříček? Od úterý je to ministr zahraničí české vlády. Bývalý asistent europoslanců Roučka a Pocheho, bývalý náměstek ministryně práce a sociálních věcí, sociální demokrat od teenagerských let. Právě teď na debatě Asociace pro mezinárodní otázky představuje svou vizi zahraniční politiky. Nový ministr Českému rozhlasu v pořadu 20 minut Radiožurnálu vysvětlil, proč včera zastavil kritický dopis, který připravil Černínský palác, jenž měl reagovat na cestu předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka z hnutí ANO do Ruska.

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí /ČSSD/ /zdroj: 20 minut Radiožurnálu/

Já jsem požádal ráno na naší poradě, abych měl pracovní návrh prohlášení, které bychom mohli vydat. A nicméně následně jsme se domluvili i s kolegou Hamáčkem, že nejprve se setkám příští týden s panem předsedou Vondráčkem, abych se seznámil s průběhem jeho cesty. Ale také bych s ním chtěl hovořit o tom, že my bychom měli lépe koordinovat naše zahraničně politické aktivity.

Petr FISCHER, moderátor

Po novém ministru se hovoří jako o člověku, který dlouhodobě pomáhal panu Pochemu, který nemohl být jmenován ministrem zahraničí, neboť ho prezident republiky odmítl. K této věci se vyjádřil pan Petříček takto. Omlouváme se, ten klip asi není ještě připraven. O složitém vytváření zahraniční politiky v České republice si teď budu povídat s Irah Kučerovou z katedry mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Dobrý den, dobré odpoledne.

Petr FISCHER, moderátor

Bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg považuje jmenování pana Petříčka, teď už skoro cituji "za ponížení republiky". Je to podle vás opravdu taková hrůza? Myslím, že pan Schwarzenberg zejména narážel na to, že je to velmi nezkušený člověk v diplomacii podle něho.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

No, já bych to teda určitě nenazvala ponížením republiky. Nezkušený může být možná v tak vrcholné funkci, to bezesporu ano. Je pravda, že neprošel, dejme tomu, parlamentními lavicemi, kde by, dejme tomu, se mohl takto ostřílet. Ale pan Petříček je poměrně dlouho v Evropském parlamentu. Byl tam ve dvou obdobích, nebyl jenom samozřejmě u poslance Pocheho, ale také u poslance Roučka. Je to člověk, který má řadu kontaktů v Evropě a který hlavně měl možnost nějakým způsobem konzultovat, nebo být u jednání právě ze zahraničně politickým obsahem. Takže ano, podle mě teda chybí mu zkušenost z reálné politiky v, přímo, dejme tomu, v parlamentu. Anebo z nějaké vyšší funkce, takže to, po této stránce naskočil opravdu do přímo do lokomotivy a ne do rozjetého vlaku. Na druhou stranu je to člověk s obrovským vzděláním a myslím si, že s velkými zkušenostmi. Už minimálně desetiletými, desetiletými. Protože určitě 2008 stoprocentně byl už v Evropském parlamentu jakožto asistent. Ale nepřečenovala bych tuto funkci. Ale skutečně k nějakým informacím a zákulisnímu jednání se dostal. Takže jako kontor, jako ponížení to neberu určitě.

Petr FISCHER, moderátor

Ano. Už na začátku jsme řekli, že jeho prvním krokem víceméně viditelným bylo zastavení toho dopisu, který měl protestovat proti tomu, jak se pan Vondráček, jak vystupoval v Moskvě na jednáních. Ministerstvo zahraničí chtělo vyjádřit nesouhlas s tím, jak tam jednal. Jak si toto vysvětlujete, to zastavení toho dopisu?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Já se obávám, že mu nic jiného nezbylo, no. Protože máme koaliční vládu a on ze svého titulu vlastně složení vlády asi bude chtít vysvětlení. Já myslím, že to není úplné pozastavení nebo můžeme si to tak samozřejmě přeložit, ale myslím si, že bude chtít teda nějaké vysvětlení. Já se obávám, že nic jiného mu nezbylo. I když jako já bych to samozřejmě nějakým způsobem tento dopis ráda viděla. Ale z hlediska politického zaměření pana Petříčka je to asi jasné.

Petr FISCHER, moderátor

Ono se trošičku vlastně v tom ukazuje to, že možná bude takové to tradiční napětí mezi Černínským palácem, vládou, prezidentem se spíše nějakým způsobem zahlazovat. Čekáte od působení pana Petříčka právě to, že, že ty ostré hrany mezi premiérem, prezidentem, ministerstvem nebo možná i sněmovnou, jak bylo zvykem v minulosti, že nakonec budou zahlazeny?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Tak, podívejte se, premiér má velmi úzké vztahy s Hradem. Co si budeme namlouvat. Ministr zahraničí je členem vlády tohoto premiéra, takže je jasné, že se to asi zahlazovat bude a že tady nebudou nějaké velké rozpory. Ostatně, jak znám pana Petříčka, je to koncesuální člověk, nemůžeme čekat, že by se hrotily tady tyto názory. To spíš mě překvapuje, že to vzešlo ze sněmovny a ne ze Senátu, protože tam se teda politické zabarvení výrazně teď změní, že jo. Tak ale myslím si, že vopravdu se to může teď vyhlazovat.

Petr FISCHER, moderátor

Já bych teď ...

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Nevím, jestli je to dobře. Nevím, jestli je to dobře. Ale ... /Smích/.

Petr FISCHER, moderátor

Ale každopádně pan Tomáš Petříček řekl, že bude pravidelně chodit konzultovat svoje postoje s prezidentem republiky. To je dobře?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Hm, ne. /Smích/.

Petr FISCHER, moderátor

Ne. Proč to není dobře?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Ne, protože to, co sám řekl Petříček. Protože zahraniční politiku vytváří vláda a ne prezidentské trio, které je na Hradě, že jo, nebo čtveřice. To je, má to, má to tedy, za to je zodpovědná vláda, jejímž je on členem. A prezident u nás, já netvrdím, že je to teda, že by to měla být jenom figurka, ale každopádně prezident nevytváří u nás zahraniční politiku. Takže pokud bude to chodit konzultovat, může to možná přispět k nějakému uhlazení, ale na druhou stranu zodpovědný za vytváření zahraniční politiky je premiér a jeho ministr zahraničí.

Petr FISCHER, moderátor

Já bych skoro zase odcitoval pana premiéra: "Zahraniční politiku dělám já." Řekl premiér Andrej Babiš několikrát.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Jo, tak samozřejmě. To samozřejmě, zahraniční politiku dělá pan Babiš, samozřejmě. Ovšem Petříček je jeho teda, dejme tomu, prodloužená ruka. To by neměla být, že jo, je z jiné politické strany. Ale každopádně je členem jeho vlády. Buďme teda politicky korektní, je členem jeho vlády, takže zahraniční politiku by neměl tvořit Hrad, a proto teda ta konzultace by měla být pouze možná informovat, informativní, ale ne konzultace ve smyslu diskuse.

Petr FISCHER, moderátor

Taky se ...

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

To si myslím, že by bylo špatně.

Petr FISCHER, moderátor

Hodně se spekuluje o tom, že bude pan Petříček hojně právě nějakým způsobem projednávat svoji politiku s panem Miroslavem Pochem, který měl být původně ministrem. Ale ministr Petříček řekl Českému rozhlasu, že europoslanec Miroslav Poche skončí na ministerstvu zahraničí k 1. listopadu. Bude pokračovat v pozici externího poradce. Myslíte si, že ten jeho vliv bude hodně cítit?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

A víte, že si to nemyslím? Já si totiž myslím, že nakonec asi, jestli bude pracovat externě, tak pan Poche proč by nevyužil toho, že je stále europoslancem, takže jako odjede do Bruselu, samozřejmě dnešní možnosti komunikace ty vzdálenosti zcela anulují, ale já si nemyslím, že by byl Petříček přímo teda prodlouženou rukou Pocheho. Notabene já jsem u Pocheho teda žádnou jasnou strategii nebo nějaký názor nezaznamenala. Takže nemyslím si, že by byl, ne.

Petr FISCHER, moderátor

Bude se ...

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

A myslím si, že je to lepší tato varianta, že je teda jmenován Petříček než Poche. S tím já souhlasím.

Petr FISCHER, moderátor

Dá se podle vás nějakým způsobem usoudit na to, jestli pan Tomáš Petříček se bude nějak zásadně lišit od postojů prezidenta, anebo zda se bude dokonce lišit v některých postojích s premiérem? Kde budou ty třecí plochy možné. Ve vztahu k Evropské unii nebo i jinde?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

No, to je teda otázka dost na tělo. Ale já si teda myslím ...

Petr FISCHER, moderátor

Možná hlavně na tělo pana Petříčka, ale pojďme se zkusit o tom pobavit.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

No, já si myslím, že on se bude snažit možná vyhlazovat některé maléry prezidenta Zemana. To znamená, že nebude úplně jaksi poplužným dvorem Hradu. To si myslím, že teda Černínský palác za Petříčkova tedy působení asi úplně nebude, to ne. Ale jestli je schopen se dostat do ostrého sporu buď s premiérem nebo s prezidentem, já si myslím, že to neodpovídá jeho založení. Ale může nás překvapit. Nevím.

Petr FISCHER, moderátor

Dobře. Nechme se společně překvapit panem Tomášem Petříčkem, který dnes představuje svoje priority na postu ministra zahraničí Vlády České republiky. Já moc děkuju za rozhovor.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Hm. Bohužel tam nemohu být. Tak jo. Na shledanou. Na slyšenou.

Petr FISCHER, moderátor

Mějte se hezky, to byla Irah Kučerová z katedry mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Na shledanou.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Nashle, na slyšenou.

Kandidaturu na nejdůležitější unijní post zvažuje Mateo Salvini

18.10.2018 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Do pelotonu takzvaných spitzten kandidátů, tedy politiků, kteří budou usilovat o post příštího předsedy Evropské komise, by se mohl zařadit jeden z nejhlasitějších kritiků Evropské unie a zastávce tvrdé protiimigrační politiky, kandidaturu na nejdůležitější unijní post zvažuje místopředseda italské vlády a ministr vnitra Mateo Salvini. "Květen je ještě daleko, ale uvidíme, budu o tom přemýšlet," řekl Salvini deníku La Republica, že ho o to žádají přátelé z různých evropských zemí. Ve spojení jsme s politologem Martinem Mejstříkem z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer. Jak vážná může být ta Salviniho úvaha být tedy dalším kandidátem?

Martin MEJSTRÍK, politolog, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ono je to spíš nějak asi legráčka, abych to řekl z jeho strany, protože za prvé on o takovou funkci rozhodně nemá zájem. A za druhé, stojí v čele uskupení, která určitě posílí v Evropském parlamentu, ale zároveň nic nepředpokládá, že by měli šanci na samotnou většinu popřípadě na to, aby se domluvili konsensuálně s dalšími frakcemi.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Vzhledem k tomu, jak se předseda Evropské komise vybírá, nejsou opravdu Salviniho šance velké, ale pokud by kandidoval, mohlo by to příští rok v květnu nějak významně ovlivnit výsledek voleb do Evropského parlamentu?

Martin MEJSTRÍK, politolog, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je samozřejmě jakoby jiná stránka věci, protože to by hrálo roli, protože když se podíváme na oblíbenost Matea Salviniho i třeba v České republice, kdy si ho SPD dávala na volební billboardy a takhle to platí i pro ostatní evropské země, tak on by se mohl stát jakýmsi maskotem, vlastně takovým sjednotitelem všech těch protievropských proudů po celé Evropě a skutečně by jim mohl pomoci k lepšímu výsledku v těch volbách.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Rozhovor v La Republice vyšel krátce poté, co se Salvini vrátil z návštěvy Rusa. Může s tím mít to jeho prohlášení nějakou souvislost?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To už bychom spekovali, nicméně určitě platí to rovnítko, že Liga severu a zvláště osobnost Matea Salviniho mají velmi pozitivní vztah k Rusku, dlouhodobě volá po odvolání sankcí Evropské unie vůči Rusku a o Vladimíru Putinovi mluví relativně s obdivem, takže nemyslím si, že to dostal nějakým způsobem rozkázáno v Moskvě: Budeš teď kandidovat do Evropského parlamentu. Nicméně ten jeho pozitivní vztah k Východu není žádné tajemství.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Salviniho popularita v Itálii podle průzkumů dál stoupá. Co mu přináší tu popularitu, pořád jen tvrdé kroky vůči migrantům?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak. Vlastně tu situaci, kdy v Itálii máme stovky tisíc vlastně nelegálních migrantů, se kterými Italové si neví rady a ostatní evropské země se celou dobu tvářili, jakože jim s tím nechtějí pomoci. Salvini to využil v tom, že volá po prostě tvrdé ruce, chce ty migranty vrátet nebo zastavit tu migraci a ti Italové, kteří jsou dlouhodobě frustrovaní z toho, že tu situaci nikdo neřešil, nikdo jim s tím nepomáhal, tak najednou cítí v něm, že ty sliby on může prostě splnit.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

A opravdu tedy tím, že Salvini je ministr vnitra, tak si kladu otázku, jestli Italové necítí jaksi jiné priority něco jiného, co by museli řešit, opravdu jsou to migranti, podle vás?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak oni zároveň řeší velmi a to se řeší na evropské úrovni. Ta druhá strana, která je ve vládě, představila ten svůj bez základní příjem, to znamená, že každý Ital bude mít zajištěný nějaký minimální příjem, a to samozřejmě bude nabourávat velmi italský rozpočet. Mluví se o velmi astronomické deficitu, který může zahýbat s ekonomickou stabilitou té země a to je něco, co ti Italové tu ekonomickou otázku pořád vnímají ještě významněji. Nicméně Salvini se skutečně podařilo jaksi uzmut si to téma té migrace, které gradovalo a vlastně nechybělo z té strany mainstreamové se tomu spíše vyhýbali, protože věděl, že je to problematické. On do toho naplno šel a /nesrozumitelné/ ovoce toho svého kroku.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Vysvětluje politolog Martin Mejstřík z Institut mezinárodních studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji za váš čas a na slyšenou.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Obsah panelů a spíků
18.10.2018 byznys.ihned.cz str. 00
red

O tom, jak funguje svět bankovníctví v době mileniálů a moderních technologií, pojednává konference Banking in Motion, která se koná v Praze dne 22. října 2018 v prostorách České národní banky. Hovořit na ní budou přední odborníci z oblasti bankovníctví i fintechu, tedy finančně-technologických firem.

Konference o zákaznický orientovaných finančních službách je rozdělená do dvou panelů. V prvním zasednou experti na témata zákaznické zkušenosti, transformace bank, fintech a kyberbezpečnost, kteří nepracují v českých bankách. Na jejich diskusi pak naváže právě panel českých bankovních manažerů, kteří témata zákaznické orientace a transformace řeší tady a teď. Obsah jejich diskuse můžete ovlivnit i vy, diváci živého přenosu. Stačí položit dotaz pomocí aplikace sli.do nebo jednoduše formulářem vedle okna živého přenosu.

Kdo jsou účastníci našich panelů?

První panelová diskuse (9:15-11:00)

Diskuzi o technologiích s podtitulem Jak odpovědět na výzvy, které s sebou přináší orientace bank na potřeby zákazníky? bude moderovat Miroslav Zámečník, ekonom, publicista, poradce České bankovní asociace. Diskuze se zúčastní:

Phil Bonhard – šéf zákaznické zkušenosti v britské Lloyds Banking Group

Ředitel zákaznické zkušenosti a UX designu Philip Bonhard pracoval pro velké poradenské společnosti, v akademickém prostředí i v bankách, a navíc má svou designovou agenturu. V současné době pracuje v Lloyds Banking Group jako vedoucí zákaznické zkušenosti v oblasti podvodů a ověřování totožnosti; jeho hlavním úkolem je připravit proces dvoufaktorového ověřování tak, aby byl jednoduchý a uživatelsky příjemný. Philip má doktorát z oboru interakce člověk-počítač na University College London. Velmi ho baví navrhování produktů a služeb, které lidem zlepšují život. Je přesvědčen, že tvorba věcí je mnohem důležitější než mluvení o tvorbě věcí.

Nikolaos Chrysaidos - šéf bezpečnosti a analýzy hrozeb pro chytré telefony v antivirové společnosti Avast

Nikolaos se zabývá analýzou mobilního malwaru, reverzním inženýrstvím a penetračním testováním aplikací. Hledá chyby v zabezpečení a cesty, jak se chránit před aktuálními mobilními hrozbami. Se svým týmem taky pracuje na projektu apklab.io, což je platforma na analýzu mobilních hrozeb, která bezpečnostním odborníkům usnadňuje odhalování a výzkum mobilního malwaru.

V roce 2016 se zapojil do programu Avastu v Silicon Valley s názvem Team Drivers, který se věnoval výzkumu zabezpečení chytrých vozidel a který úspěšně nahlásil chybu v zabezpečení aplikace Tesla Motors pro Android. Dále se jako vedoucí týmu zúčastnil cvičení NATO (CCDCOE) Cyber Coalition 2016 a úspěšně složil úkoly týkající se mobilního zabezpečení. Má bakalářský titul z informatiky z Waleské univerzity a magisterský titul z kybernetického zabezpečení z University of York.

Michal Kratochvíl – ředitel fintechové společnosti BudgetBakers, bývalý řídící manažer v poradenské společnosti Accenture

Osoba Michala Kratochvíla není v žádném případě příkladem dnešního startupového klišé. Michal strávil celkem 22 let v poradenské firmě Accenture a dodával projekty do velkých mezinárodních kolosů v Čechách a následně byl řídícím manažerem této poradenské firmy pro celou střední a jihovýchodní Evropu. Pak mu ale náhoda pomohla rozhodnout se a přejít z velké korporace do světa startupů. Ocitl se na správném místě ve správnou dobu a měl možnost koupit podíl ve StartupYardu. Postupně se hlouběji seznamoval s portfoliem projektů StartupYardu, ale i se startupovým světem jako takovým. Tak narazil i na BudgetBakers, které dnes spoluvlastní a vede. Vždy se věnoval bankám, onlinu a posledních šest let pak digitálu a technologickým změnám v bankovním sektoru.

Pavel Kysilka – zakladatel a ředitel vzdělávací instituce 6D Academy, bývalý šéf České spořitelny

Pavel Kysilka je známý zkušený bankéř, který dlouhá léta vedl Českou spořitelnu. Lze proto s jistotou říct, že banky zná velmi důkladně. Do diskuse o transformaci velkých bank na zákaznický orientované flexibilní poskytovatele finančních služeb přispěje svými praktickými zkušenostmi z pozice top manažera, ale také očima vizionáře digitálních služeb. Po odchodu z České spořitelny se totiž Pavel Kysilka začal věnovat vzdělávacím a poradenským aktivitám zaměřeným na digitální transformaci s hlubokou znalostí posledních trendů ve světě finančních služeb. V 6D akademii tyto trendy zasazuje do širšího rámce společenského vývoje, který musí technologickému pokroku stačit.

Cedric Maloux – zakladatel a šéf startupového inkubátoru StartupYard, poradce začínajících technologických firem

Ředitel známého pražského inkubátoru StartupYard vystudoval kybernetiku se zaměřením na umělou inteligenci. Internetové startupy vyvíjí už od roku 1996 a prošel si s nimi obdobími slávy i bídy. Když nepracuje na svých projektech, radí Cedric zakladatelům startupů jak růst, a to vycizelováním business plánů, přípravou na shánění externích investorů nebo poradenstvím v oblasti škálování a růstu.

Vincent Piron – partner belgické části poradenské společnosti KPMG, specialista na transformaci bank pro digitální věk a orientaci na zákazníka

Vincent Piron je partnerem v belgickém KPMG a má více než 25 let zkušeností v oblasti strategie, podnikové transformace a komplexního řízení změn ve finančních službách. Má za sebou velké mezinárodní projekty v sektoru financí, které řídil v úzké spolupráci s nejvyšším vedením těchto podniků. Je členem globálního zákaznického centra excellence KPMG, kde se zabývá vývojem nástrojů a metod v oblasti zákaznické zkušenosti, omnichannel, digitalizace, analytiky, prodeje a služeb.

Druhá panelová diskuse (11:30-13:00)

Diskuzi mezi bankovními manažery s podtitulem Proměna bank a jejich příprava na budoucnost bude moderovat Zdeněk Tůma, partner poradenské společnosti KPMG a bývalý guvernér České národní banky. Diskuze se zúčastní:

Monika Hrubá – ředitelka zákaznického výzkumu v České spořitelně

Monika vystudovala psychologii na FF UK a mediální studia na **FSV UK** a tyto dvě specializace pak využívala ve svém pracovním životě při analyzování potřeb klientů jak v Čechách, tak i v zahraničí. Do České spořitelny nastoupila v únoru 2017 jako vedoucí oddělení výzkumu a zastřešovala tak veškeré klientské výzkumy, spouštěla měření okamžité zpětné vazby Echo a dodávala klientský pohled do všech klíčových iniciativ banky

Michaela Lhotková – šéf oddělení pro osobní finance, platební karty a platební řešení v ČSOB

Michaela Lhotková pracuje ve skupině ČSOB od roku 2002. Z oblasti korporátní klientely se postupně přes oblast SME Úvěrů přesunula do SME segmentu, který několik let řídila. Byla také členkou představenstva Hypoteční Banky a od července 2017 je výkonnou ředitelkou zodpovědnou v ČSOB za spotřebitelské financování, platby (účty, hotovost, domácí a mezinárodní platby a bankomaty), karty, acquiring a otevřené bankopojištění.

Mojmír Prokop - šéf výzkumu zákaznických potřeb a distribuce služeb v Komerční bance

Mojmír Prokop pracuje v KB od roku 1991. Prošel si celou řadou rolí, včetně ředitele call centra a stál u zrodu digitálních distribučních kanálů. V současné době je zodpovědný za systémy doručující klientům bankovní služby, a to zejména za digitální prostředky komunikace s klienty. Jde hlavně o internetové bankovníctví a mobilní bankovníctví. Do jeho portfolia ale patří také customer intelligence a insight, zákaznická zkušenost, přímý a digitální marketing a správa vztahů se zákazníky, včetně řízení pokročilé analytiky a modelování.

Tomáš Reytt – ředitel digitálního bankovníctví pro český a slovenský trh v mBank

Tomáš Reytt je ředitelem digitálních služeb v mBank odpovědný za Českou a Slovenskou republiku od roku 2016. Před nástupem do mBank pracoval jako manažer v týmu PwC se specializací na finančních služeb pro organizace v České republice, na Slovensku a dalších zemích střední a východní Evropy (Slovinsko, Bosna a Hercegovina, Srbsko, Rumunsko, Bulharsko). Více než 11 let pracoval v České spořitelně, kde odpovídal za řízení segmentu Mass market a MSE a také za redesign produktové nabídky v této oblasti (osobní účty, kreditní karty atd.), podílel se na rozvoji procesního zlepšování prostřednictvím Lean Six Sigma a Kaizen a na optimalizaci cen a výkonu prodejních kanálů. Tomáš absolvoval VŠE a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, titul MBA získal na Nottingham Trent University.

Dalibor Šajar – ředitel digitálního bankovníctví v Moneta Money Bank

Dalibor pracuje v Moneta Money Bank od roku 2015. S podporou nového vedení banky v roce 2016 nastartoval a nadále se spolupodílí na určování směru digitální transformace banky s cílem stát se digitálním šampiónem českého bankovního trhu. V retailové části banky má na starosti budování digitálních kanálů, aplikací a produktů, online distribuci a také celkovou změnu ze silně vodopádově řízené organizace k end2end multifunkčním scrumovým týmům. Dříve pracoval v Allianz jako CMO či v ING jako CSO.

Tomáš Tichota – ředitel pro transformaci a zjednodušování, UniCredit Bank

V UniCredit Bank pracuje od roku 2004. Měl na starosti produkty a strategické projekty v korporátním bankovníctví, pracoval na centrále UniCredit v Mnichově, kde byl zodpovědný za segment malých firem v Itálii, Německu a Rakousku. Od roku 2010 byl ředitelem banky zodpovědným za strategii, vč. řízení programu expanze retailového bankovníctví banky. Od roku 2015 řídil franšizovou pobočkovou síť a vztahy s brokerskými firmami. Dnes je zodpovědný za zjednodušování, inovace a klientskou zkušenost.

Za banku je členem správní rady Poradny při finanční tísni – neziskové organizace poskytující poradenství lidem ve finančních problémech či dluhové pastí. Vystudoval mezinárodní obchod na VŠE v Praze. V rámci akademického programu studoval na univerzitách v Mexiku a Španělsku. Absolvoval kombinovaný postgraduální program na univerzitách v Itálii, Rakousku, Německu a Turecku.

URL| <http://byznys.ihned.cz/c1-66296860-obsah-panelu-a-spikri>

Nechceme z Brna udělat skanzen pro turisty. Kontroverzní klip k propagaci města vyvolává emoce

18.10.2018 ČRo - brno.cz str. 00 Společnost

Tomáš Kremr

Brno přesně před týdnem zveřejnilo sérii nových videí lákající turisty. V jednom z klipů se ale mluví sprostě a jeho hlavní aktérka, zpěvačka Nikola Mucha, v něm doslova říká, že v Brně nic není a ať do něj nikdo nejedí.

Právě toto video vzbuzuje mezi lidmi nejvíc emocí. I kvůli tomu, že zpěvačka původem z Kyjova v něm má sukni kyjovského kroje oblečenou naopak.

Na internetu video za týden zhlédly desetitisíce lidí. Jedni video nechápou anebo je klip rovnou pobuřuje. Druzí mu skoro tleskají ve stoje. Do první skupiny se řadí Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity. „Jediné, co si z toho klipu odnesete je, že v Brně už malé děti hrají na kytaru lépe než hudebnice. A že tam toho hodně nefunguje. Ale to určitě není to poselství, kterým

chcete turisty přilákat. Z obecné prezentace města vyplývá, že Brno se chce prezentovat jinak, ale to se nepovedlo v tomto klipu sdělit.“

Nuda v Brně nehrozí!

Naopak do druhého tábora se řadí marketingový specialista Jakub Horák, který říká, že po zhlédnutí minutového klipu brečel smíchy. Dodává, že cílovou skupinou jsou zejména mladí lidé, kteří dokáží ocenit určitý nadhled. A sdělením toho videa je: „My v Brně máme smysl pro humor, nebojíme se udělat ze sebe legraci, je to místo, kde se nemusíte bát, že byste se tu museli chovat koženě, a není tady nuda.“ Důležité je, že se Brno netváří smrtelně vážně, že se nepovyšuje a ta legrace je dotažená ad absurdum.

Generickým a nudným záběrům města z dronu se ale tvůrci videí pro Brno chtěli vyhnout, vysvětluje brněnský autor Ondřej Doležal, který s vlastním pojetím kampaně přesvědčil magistrátní komisi.

Kontroverzi videa Doležal přiznává a říká, že počítal s vyvoláním emocí. Chtěl ale zachytit autentickou tvář města, které není jen čisté, ale má své chyby, někdy smrdí a je špinavé. Pobouření kvůli špatně oblečenému kroji nechápe.

Reklama městu nebo vybraným podnikům?

Propagační videa jsou podle kritiků problematická ještě v jednom ohledu. Vystupují v nich majitelé nebo zaměstnanci konkrétních podniků. Jestli město z veřejných peněz nenatočilo reklamu pro pár kaváren vysvětluje vedoucí marketingu brněnského magistrátu Barbora Podhrázká takto: „My s kavárnami, bary, restauracemi pracujeme plošně. Každého zrovna vytahujeme tam, kde se nám to zdá dobré. Video se natočila třeba v barech, které známe, jsou ty nejtypičtější a dostaly i světová ocenění. Ta obhajitelnost je tady jasná. A samozřejmě pracujeme s projektem Gourmet Brno, kde nezávislí hodnotitelé vyzdvihují, hodnotí a seřazují nejlepší podniky v Brně, takže ta paleta je širší.“

Brno za dva roky trvající kampaň s názvem *Brnotruestory, neboli „skutečný příběh“, zaplatilo za dva roky 3,8 milionu korun. V listopadu kampaň magistrát vyhodnotí. Jestli nová videa turisty přilákají se ukáže v příštích měsících.

URL| <http://brno.rozhlas.cz/nehceme-z-brna-udelat-skanzen-pro-turisty-kontroverzni-klip-k-propagaci-mesta-7644999>

Nehceme z Brna udělat skanzen pro turisty. Kontroverzní klip k propagaci města vyvolává emoce

18.10.2018 rozhlas.cz str. 00

Brno přesně před týdnem zveřejnilo sérii nových videí lákající turisty. V jednom z klipů se ale mluví sprostě a jeho hlavní aktérka, zpěvačka Nikola Mucha, v něm doslova říká, že v Brně nic není a ať do něj nikdo nejedí.

Právě toto video vzbuzuje mezi lidmi nejvíc emocí. I kvůli tomu, že zpěvačka původem z Kyjova v něm má sukni kyjovského kroje oblečenou naopak.

Na internetu video za týden zhlédly desetitisíce lidí. Jedni video nechápou anebo je klip rovnou pobuřuje. Druzí mu skoro tleskají ve stoje. Do první skupiny se řadí Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity. „Jediné, co si z toho klipu odnesete je, že v Brně už malé děti hrají na kytaru lépe než hudebnice. A že tam toho hodně nefunguje. Ale to určitě není to poselství, kterým chcete turisty přilákat. Z obecné prezentace města vyplývá, že Brno se chce prezentovat jinak, ale to se nepovedlo v tomto klipu sdělit.“

Nuda v Brně nehrozí! Naopak do druhého tábora se řadí marketingový specialista Jakub Horák, který říká, že po zhlédnutí minutového klipu brečel smíchy. Dodává, že cílovou skupinou jsou zejména mladí lidé, kteří dokáží ocenit určitý nadhled. A sdělením toho videa je: „My v Brně máme smysl pro humor, nebojíme se udělat ze sebe legraci, je to místo, kde se nemusíte bát, že byste se tu museli chovat koženě, a není tady nuda.“ Důležité je, že se Brno netváří smrtelně vážně, že se nepovyšuje a ta legrace je dotažená ad absurdum.

Generickým a nudným záběrům města z dronu se ale tvůrci videí pro Brno chtěli vyhnout, vysvětluje brněnský autor Ondřej Doležal, který s vlastním pojetím kampaně přesvědčil magistrátní komisi.

Kontroverzi videa Doležal přiznává a říká, že počítal s vyvoláním emocí. Chtěl ale zachytit autentickou tvář města, které není jen čisté, ale má své chyby, někdy smrdí a je špinavé. Pobouření kvůli špatně oblečenému kroji nechápe.

Propagační videa jsou podle kritiků problematická ještě v jednom ohledu. Vystupují v nich majitelé nebo zaměstnanci konkrétních podniků. Jestli město z veřejných peněz nenatočilo reklamu pro pár kaváren vysvětluje vedoucí marketingu brněnského magistrátu Barbora Podhrázká takto: „My s kavárnami, bary, restauracemi pracujeme plošně. Každého zrovna vytahujeme tam, kde se nám to zdá dobré. Videá se natočila třeba v barech, které známe, jsou ty nejtypičtější a dostaly i světová ocenění. Ta obhajitelnost je tady jasná. A samozřejmě pracujeme s projektem Gourmet Brno, kde nezávislí hodnotitelé vyzdvihují, hodnotí a seřazují nejlepší podniky v Brně, takže ta paleta je širší.“

Brno za dva roky trvající kampaň s názvem #Brnotruestory, neboli „skutečný příběh“, zaplatilo za dva roky 3,8 milionu korun. V listopadu kampaň magistrát vyhodnotí. Jestli nová videa turisty přilákají se ukáže v příštích měsících.

URL| <https://brno.rozhlas.cz/nehceme-z-brna-udelat-skanzen-pro-turisty-kontroverzni-klip-k-propagaci-mesta-7644999>

Fed se Trumpa nebojí. Ve svých úvahách ho ignoruje

18.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURUSD, USDCZK, EURCZK, Fed

Dnešním ránem na devizových trzích stále hýbou včerejší Fed Minutes a také vývoj kolem situace ve Velké Británii. Obě události shodně pomohly posílit dolar proti euru, jakkoliv ani jedna z nich nepřinesla příliš překvapivé informace.

Včerejší shrnutí posledního zasedání Fedu uklidnilo napětí na trzích, které vzniklo kvůli slovní přestřelce mezi Fedem a Donaldem Trumpem. Americký prezident opakovaně osočil Fed ze zbytečného zvyšování sazeb, kvůli kterému se nejen akciovým trhům ve Spojených státech nedaří.

Fed Minutes ale ukázaly, že se americká centrální banka na slova prezidenta neohlíží a plánuje dále setrvat ve své nezávislé měnové politice. „Účastníci obecně předpokládají, že další postupný růst úrokových sazeb bude s vysokou pravděpodobností v souladu s trvajícím ekonomickým růstem, silnými podmínkami na trhu práce a střednědobou inflací kolem dvou procent,“ shrnuje závěry zasedání dokument. O Trumpovi se vůbec nezmiňuje, pouze nepřímo o jeho politice.

Zpráva ale přiznala otevřené téma rychlejšího či silnějšího zvyšování sazeb. Podle Fedu je možné, že pro zachování inflace na cílené hladině bude možná nutné současnou trajektorii trochu více naklonit. Prozatím se očekává jeden "hike" v prosinci a další dva v následujícím roce.

Z eurozóny mezitím přišla příznivá data o inflaci, která dle očekávání potvrdila meziroční změnu cen o 2,1 procenta. Jelikož šlo ale o očekávaný výsledek, pozitivní efekt se na euro nedostavil.

Optimismus se pro euro nedostavil ani po jednání britské premiérky Theresy Mayové, která v Bruselu jednala se zástupci států Evropské unie. Předseda Evropského parlamentu její vystoupení komentoval povzdechnutím, že Mayová nepředložila „nic obsahově nového“. Celé setkání se tak neslo pouze v duchu ujišťování, že se brexit obejde bez výrazných problémů.

V součtu výše zmíněného tak během včerejšího dne euro proti dolaru významně oslabovalo a dostalo se se pod úroveň 1,1500 EURUSD. Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje kolem středového kurzu 1,1498 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 95,72 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1480 do 1,1588 EURUSD.*

Člen bankovní rady České národní banky Oldřich Dědek v rozhovoru pro Bloomberg uvedl, že by centrální banka mohla zvyšovat sazby pomaleji. Podle něj pomalejší zvyšování sazeb „neohrožuje splnění inflačního cíle“. Na druhou stranu to byl právě Dědek, který jako jediný na posledním zasedání bankovní rady hlasoval pro zachování sazeb, zatímco ostatní rozhodli o jejich zvýšení. Jeho slova tedy nejsou překvapivá a je otázkou, jestli vůbec mohou něco na dalším zasedání změnit. Na otázku, zda bude příště hlasovat pro zvýšení sazeb, ale neodpověděl.

Koruna na sílící dolar nestačila a během dne oslabila až k hranici 22,48 USDCZK. K slábnoucímu euru si tak stejně slábnoucí koruna udržovala po většinu dne kurz kolem 25,84 EURCZK.

Dnes ráno se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje kolem středového kurzu 25,85 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz měl držet v rozmezí 25,78 až 25,89 EURCZK a ve dvojici s dolarem od 22,30 do 22,51 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SGSnx/fed-se-trumpa-neboji-ve-svych-uvahach-ho-ignoruje>

Příbram: Živě vysílaný pořad přinese rozhovory se zajímavými osobnostmi

17.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Jiřím Dohnalem

Kdo jsou všichni ti inspirativní, šikovní a odvážní lidé, kteří utvářejí Příbram a život v ní? Odpovědi bude hledat pořad Z profilu, který v úterý 16. října poprvé odvysílala GymTV, školní televize Gymnázia Příbram.

Pořad, jehož partnerem je Město Příbram, bude vysílán živě jednou měsíčně. Václav Bešťák, někdejší šéfredaktor GymTV a současný student **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, si do něj bude zvat osobnosti, které jsou nejrůznějším způsobem spjaty s regionem a které mají divákům co říct o svých životech, své práci i svém pohledu na život.

Hostem prvního vydání byl Jiří Dohnal, taneční mistr, jehož kurzy prošlo za padesát let přes čtyřicet tisíc žáků. „Hledáme osobnosti, které malými činy dělají velké skutky,“ říká moderátor Václav Bešťák. „Co jiného, než velký skutek, je vytvoření fenoménu tanečních kurzů, které navštěvovali moji prarodiče, rodiče a nakonec i já?“

„O podobném typu pořadu jsme uvažovali už dlouho a moje představy se s těmi Václavovými velmi potkaly, takže jsme se rychle domluvili,“ říká vedoucí GymTV Josef Fryš. Přímý přenos bude vždy zajišťovat tým školní televize čítající šest lidí, současných členů redakce GymTV. „Aspekt živého vysílání s sebou přináší samozřejmě napětí navíc, nikdy nevíte, co se může stát, a i když jsme vše důkladně zkoušeli několik dnů, stejně

v těch sedm večer to pak bylo docela napínavé. Ale měli jsme skvělého hosta a výborného moderátora, jim oběma patří můj velký díky, stejně jako celému týmu GymTV, který ve škole trávil pozdní večery zkouškami," dodává Josef Fryš.

Pořad Z profilu má vlastní webovou stránku zprofilu.cz, ale živě jej mohou sledovat návštěvníci webu GymTV a facebookové stránky školní televize.

K dosavadní činnosti školní televize Gymnázia Příbram, spočívající v přípravě vlastního školního televizního zpravodajství, správě zpravodajského serveru gymnázia, natáčení reportáží a krátkých dokumentů z regionu a realizaci záznamů a přímých přenosů nejrůznějších školních i mimoškolních akcí, tak přibyla další aktivita. Plodný podzim navíc vyvrcholí 2. a 3. listopadu pátým ročníkem projektu Jak se dělá televize s Českou televizí.

Záznam Z profilu s Jiřím Dohnalem ZDE

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Příbram Popisek: Příbram.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/obce-volicum/Pribram-Zive-vysilany-porad-prinese-rozhovory-se-zajimavymi-osobnostmi-555777>

Příbram: Živě vysílaný pořad přinese rozhovory se zajímavými osobnostmi

17.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
PV

Kdo jsou všichni ti inspirativní, šikovní a odvážní lidé, kteří utvářejí Příbram a život v ní? Odpovědi bude hledat pořad Z profilu, který v úterý 16. října poprvé odvysílala GymTV, školní televize Gymnázia Příbram.

Pořad, jehož partnerem je Město Příbram, bude vysílán živě jednou měsíčně. Václav Bešťák, někdejší šéfredaktor GymTV a současný student **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, si do něj bude zvat osobnosti, které jsou nejrůznějším způsobem spjaty s regionem a které mají divákům co říct o svých životech, své práci i svém pohledu na život. Hostem prvního vydání byl Jiří Dohnal, taneční mistr, jehož kurzy prošlo za padesát let přes čtyřicet tisíc žáků. „Hledáme osobnosti, které malými činy dělají velké skutky,“ říká moderátor Václav Bešťák. „Co jiného, než velký skutek, je vytvoření fenoménu tanečních kurzů, které navštěvovali moji prarodiče, rodiče a nakonec i já?“ „O podobném typu pořadu jsme uvažovali už dlouho a moje představy se s těmi Václavovými velmi potkaly, takže jsme se rychle domluvili,“ říká vedoucí GymTV Josef Fryš. Přímý přenos bude vždy zajišťovat tým školní televize čítající šest lidí, současných členů redakce GymTV. „Aspekt živého vysílání s sebou přináší samozřejmě napětí navíc, nikdy nevíte, co se může stát, a i když jsme vše důkladně zkoušeli několik dnů, stejně v těch sedm večer to pak bylo docela napínavé. Ale měli jsme skvělého hosta a výborného moderátora, jim oběma patří můj velký díky, stejně jako celému týmu GymTV, který ve škole trávil pozdní večery zkouškami,“ dodává Josef Fryš. Pořad Z profilu má vlastní webovou stránku zprofilu.cz, ale živě jej mohou sledovat návštěvníci webu GymTV a facebookové stránky školní televize. K dosavadní činnosti školní televize Gymnázia Příbram, spočívající v přípravě vlastního školního televizního zpravodajství, správě zpravodajského serveru gymnázia, natáčení reportáží a krátkých dokumentů z regionu a realizaci záznamů a přímých přenosů nejrůznějších školních i mimoškolních akcí, tak přibyla další aktivita. Plodný podzim navíc vyvrcholí 2. a 3. listopadu pátým ročníkem projektu Jak se dělá televize s Českou televizí. Záznam Z profilu s Jiřím Dohnalem ZDE

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/politika/obce-volicum/Pribram-Zive-vysilany-porad-prinese-rozhovory-se-zajimavymi-osobnostmi-555777?utm_source=nm&utm_medium=xml

Saúdská Arábie není Rusko. Ekonomika je pro Trumpa víc než rozřezaný novinář, říká expert

17.10.2018 info.cz str. 00

Velice opatrně našlapuje americký prezident Donald Trump kolem případu zmizelého saúdského novináře Džamála Chášakdžího. Ačkoli jej zákonodárci vyzývají k zavedení sankcí, Trump vyčkává a varuje před uspěchanými závěry. Jeho postup se tak liší například od jarních akcí proti Rusku po pokusu o otravu dvojitého agenta Sergeje Skripala. Proč?

Středa přinesla další posun a novinky o Chášakdžího osudu. Sedmiminutová nahrávka, kterou zveřejnil server Middle East Eye, zachycuje velice kruté detaily novinářovy smrti z 2. října včetně zajetí a následného mučení na saúdskoarabském konzulátu v Istanbulu. Podezřelí z činu mají podle tureckých médií napojení na saúdské tajné služby.

Celá záležitost je citlivá pro amerického prezidenta Donalda Trumpa. Ten na vztazích se Saúdskou Arábií a jejím korunním princem Mohamedem bin Salmánem postavil část své blízkovýchodní politiky a chlubil se ekonomickými úspěchy – například kontraktem na dodávky zbraní, za něž měli Američané získat až 110 miliard dolarů.

Zatímco američtí zákonodárci volají po razantních krocích a potrestání Rijádu, Trump vyčkává. „A máme to tu zase. Jste vinen, dokud neprokážete nevinu,“ kritizoval prezident rychlé úsudky v Chášakdžího případu, které přirovnal k nedávnému obviňování soudce Nejvyššího soudu Bretta Kavanaugh ze sexuálního obtěžování.

Trump tak postupuje zcela jinak než například v kauze otravy dvojitého agenta Sergeje Skripala a jeho dcery v britském Salisbury. K němu došlo 4. března a už 12. března dala americká vláda najevo, že důvěřuje Británii, která tvrdila, že za útokem stojí Rusko. Na konci měsíce, 26. března, se Spojené státy dokonce rozhodly vyhostit šedesát ruských diplomatů a v srpnu následovalo zavedení sankcí.

Středa je 15. dnem od Chášakdžího zmizení a ačkoli důkazy zatím ukazují, že se Saúdská Arábie na činu podílela, Trump vyčkává, mlží o vyšetřování a posílá svého ministra zahraničí Mikea Pompea jednat se saúdským králem. O trestech uvažuje jen za předpokladu, že se vina královské rodiny skutečně prokáže. Navíc není jisté, jestli by do případných sankcí zahrnul i zmiňovaný zbrojní kontrakt.

„Bude dost těžko prokazatelné, odkud příkaz k zavraždění novináře přišel,“ domnívá se analytik a expert na politiku USA vůči Blízkému východu z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub El-Ahmadieh. Pro INFO.CZ tvrdí, že Trump využívá podobnou taktiku, jaká byla k vidění u jeho předchůdců – tedy, že sankce představují jakési diplomatické strašení.

Pro pochopení Trumpova opatrného postupu, tolik rozdílného od chování vůči Rusku, je zásadní historie. Zatímco Rusko, respektive jeho předchůdce Sovětský svaz, dlouhodobě představuje pro USA nepřítele, nebo přinejmenším velmocenského rivala, se Saúdy je navzdory několika šrámům pojí spíše přátelské vztahy, které se datují už do dob prezidenta Franklina D. Roosevelta. Ten dal Rijádu bezpečnostní záruky výměnou za přístup k ropě a udržování regionální stability.

To nyní znamená, že Spojené státy mají v Saúdské Arábii partnera pro boj proti terorismu, ale hlavně spojenece v tažení proti Íránu, vůči němuž se Trump tvrdě vymezuje. Spojenectví trvajících 75 let vydrželo, ačkoli procházelo těžkými zkouškami například po útocích z 11. září 2001. Zpráva Kongresu dva roky poté konstatovala, že Rijád byl na atentátníky napojený. Vztahy nebyly skvělé ani za éry Baracka Obamy, zvláště po prosazení jaderné dohody s Íránem, a Saúdskou Arábii v kampani kritizoval i Trump.

Nakonec ale u současného prezidenta převážil jeho obchodnický duch a i s přispěním zetě a poradce Jareda Kushnera obnovil dobré vztahy obou zemí. Trump si dokonce vybral Saúdskou Arábii pro svoji první zahraniční cestu ve funkci a zbrojní kontrakt komunikoval jako velké vítězství, které přinese Američanům peníze a pracovní místa. Také odstoupení od dohody s Íránem Rijád kvitoval s povděkem.

„Trump na Saúdskou Arábii sázel. Jeho nynější motivace je jasná. Jsou v sázce politické body. Trump jde obecně více po penězích než po idejích, takže tady u něj zřejmě převažuje ona zbrojní zakázka,“ vysvětluje El-Ahmadieh aktuální přešlapování amerického prezidenta.

Trump svoji obezřetnost obhajuje ohledem na americké zájmy. Obává se, že pokud by dodávky zbraní zastavil, nahradil by Rijád americké firmy ruskými nebo čínskými dodavateli. Saúdobé navíc mohou, jak psala tamní média, omezit produkci ropy a vyvolat razantní růst její ceny na světových trzích. To by znamenalo výrazné zdražení nejen pohonných hmot, ale i dalšího zboží.

Kritici Trumpova postupu ale namítají, že minimálně v případě zbraní, jsou ve výhodě USA, neb saúdská armáda je závislá na západní technice. „Pravda je obojí. Saúdská Arábie má ekonomické páky skrze zdražení ropy, ale bez USA se v armádní oblasti příliš neobjede. Trump však dlouhodobě jede tu ekonomickou linií. Když to řeknu cynicky, ta je pro něj silnější než rozřezaný novinář,“ praví El-Ahmadeih.

Na rezervy v prezidentově morálce poukazuje například televizní stanice CNN. Ta v textu na svém webu píše, že prezidentova reakce je „dosud nejčistším důkazem o jeho odvracení se od zahraniční politiky postavené na univerzálních lidských právech a ukazuje Trumpovu radikální formu jeho politiky Amerika především“.

URL| <https://www.info.cz/svet/saudska-arabie-neni-rusko-ekonomika-je-pro-trumpa-vic-nez-rozrezany-novinar-rika-expert-37185.html>

Komoditní expert Saxo Bank: Obchodní válka postihne hlavně kovy

17.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Saxo Bank, komodity, ropa, OPEC, USA, Trump, Írán

Obchodní válka má samozřejmě negativní dopad jak na růst komodit, tak na poptávku. Bude se týkat hlavně kovů, především průmyslových kovů jako je platina. V rozhovoru pro server Roklen24 to řekl komoditní expert Saxo Bank Ole Hansen.

Jaký je Váš výhled na ceny ropy ke konci letošního roku?

V tuto chvíli je jedna velká nejistota, a to o kolik barelům přijdeme kvůli sankcím vůči Íránu. To znamená, jestli to bude ztráta jednoho nebo dvou milionu barelů na dodávkách. V tuto chvíli může být v cenách až dvacetidolarový rozdíl za barel. Velcí producenti, banky, uvádějí v tuto chvíli rozpětí cen ke konci roku, což je za pouhé dva měsíce mezi 65 a 100 dolary. To je dost velké rozpětí. Osobně si myslím, že by cena neměla překročit 80 dolarů za barel.

Jak vidíte případný spor amerického prezidenta Donalda Trumpa a organizací OPEC?

Myslím si, že z toho nebude žádný výstup, protože OPEC se nemá za co omlouvat, není za nic zodpovědný. Problémy, které Trump dělá, jsou způsobeny v podstatě americkými sankcemi vůči Íránu a předtím vůči Venezuele. OPEC v tuto chvíli dělá, co může. Jediný problém, který vnímám, je problém kapacity, protože Írák, Kuvajt a ostatní producenti ropy mají už nyní vysokou kapacitu při produkci ropy a tím pádem si vlastně nenechávají prostor, kdyby došlo k nějakým problémům. Kdyby se zvýšila poptávka, tak už není moc prostoru pro další zvyšování. Z dlouhodobého hlediska by mohl nastat problém. V tuto chvíli ale OPEC nemá důvod jakýmkoli způsobem drasticky navyšovat kapacitu z žádného důvodu.

Jak bude podle Vás Trump postupovat se sankcemi vůči Íránu? Je to chytrá strategie?

Zdá se, že Trumpova dlouhodobá strategie s podporou Saúdské Arábie a Izraele je dosáhnout změny režimu a sankce proti Íránu mají sloužit jako donucovací prostředek pro změnu směřování Teheránu. Otázka je, zda uspěje, protože jeho původní plán bylo zcela zmrazit export z Íránu. Vzhledem k reakci trhu si myslím, že bude udržovat takový tlak, aby ceny ropy nenarostly příliš prudce.

Ceny energií se nyní zvyšují. Nezačíná to Evropany docela dost bolet?

Určitě to bude pro Evropu svým způsobem bolestivé, protože je to způsobeno dvojím efektem rostoucích cen ropy a rostoucích cen zemního plynu a uhlí. Na vysoké ceny energií už jsme zvyklí, takže otázkou spíš je, jak velký ten dopad bude, protože rostoucí ceny energií fungují vlastně jako nepřímá daň pro spotřebitele. To znamená, že spotřebitel pak musí volit, co dalšího si může koupit, když zaplatí víc za energie. Určitě to v Evropě pocítíme, otázkou je jak moc. Nemyslím si, že by mělo na rozvíjejících se trzích dojít k energetické krizi. Omezí to ale možnosti růstu.

Které země to podle Vás pocítí nejvíce?

V tuto chvíli si myslím, že hlavní tlak je spíš na energetické společnosti, které tento problém cítí. Zatím se to ještě nepromítlo k spotřebitelům. Kdybych měl říct jednu zemi, tak by to bylo Polsko, které je z největší části závislé na uhlí.

Chtěl bych se zeptat na ceny emisních povolenek, jejichž cena byla dlouho nízká. Jaký vývoj očekáváte do konce roku?

Ano, cena povolenek vzrostla loni z pěti eur až na 25 eur na tunu, takže v podstatě vidíme, že politický tlak byl až příliš úspěšný. Politici nečekali, že to půjde tak rychle. Už nyní se objevují protesty k zmírnění toho tlaku. Myslím si, že cena by se mohla ustálit mezi 20 až 25 eury nebo možná i níž.

Pokud se nyní mluví o možné obchodní válce. Tak z hlediska komodit, kdo bude poražený a kdo bude vítěz?

Obchodní válka má samozřejmě negativní dopad jak na růst, tak na poptávku. V tuto chvíli by to ovlivnilo zejména poptávku rozvíjejících se trhů, hlavně Číny. Čína už na to reagovala, slíbila snížení daní, zvýšení veřejných výdajů a snížila požadavky na výši rezerv a snaží se stabilizovat domácí poptávku. Ale abych řekl pravdu, tak ani zpomalení poptávky neznamená, že by měla jakkoliv růst nabídka. Takže pokud jde o komodity, myslím si, že se to bude týkat hlavně kovů. Především průmyslových kovů jako je platina. A samozřejmě jak jsem mluvil o možnosti oslabení dolaru, tak pokud oslabuje dolar, většinou to znamená, že posilují komodity. To je zhruba závěr. Pokud může obrát na dolaru směrem dolů, tak by komodity mohly posílit a mohly by být zajímavé.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Se5XM/komoditni-expert-saxo-bank-obchodni-valka-postihne-hlavne-kovy>

Saúdská Arábie není Rusko. Ekonomika je pro Trumpa víc než rozřezaný novinář, říká expert

17.10.2018 info.cz str. 00 Svět

Adam Kotrbatý

Velice opatrně našlapuje americký prezident Donald Trump kolem případu zmizelého saúdského novináře Džamála Chášakdžího. Ačkoli jej zákonodárci vyzývají k zavedení sankcí, Trump vyčkává a varuje před uspěchanými závěry. Jeho postup se tak liší například od jarních akcí proti Rusku po pokusu o otravu dvojitého agenta Sergeje Skripala. Proč?

Středa přinesla další posun a novinky o Chášakdžího osudu. Sedmiminutová nahrávka, kterou zveřejnil server Middle East Eye, zachycuje velice kruté detaily novinářovy smrti z 2. října včetně zajetí a následného mučení na saúdskoarabském konzulátu v Istanbulu. Podezřelí z činu mají podle tureckých médií napojení na saúdské tajné služby.

Celá záležitost je citlivá pro amerického prezidenta Donalda Trumpa. Ten na vztazích se Saúdskou Arábií a jejím korunním princem Mohamedem bin Salmánem postavil část své blízkovýchodní politiky a chlubil se ekonomickými úspěchy – například kontraktem na dodávky zbraní, za něž měli Američané získat až 110 miliard dolarů.

S Ruskem to šlo rychle, u Saúdů Trump vyčkává

Zatímco američtí zákonodárci volají po razantních krocích a potrestání Rijádu, Trump vyčkává. „A máme to tu zase. Jste vinen, dokud neprokážete nevinu,“ kritizoval prezident rychlé úsudky v Chášakdžího případu, které přirovnal k nedávnému obviňování soudce Nejvyššího soudu Brett Kavanaugh ze sexuálního obtěžování.

Trump tak postupuje zcela jinak než například v kauze otravy dvojitého agenta Sergeje Skripala a jeho dcery v britském Salisbury. K němu došlo 4. března a už 12. března dala americká vláda najevo, že důvěřuje Británii, která tvrdila, že za útokem stojí Rusko. Na konci měsíce, 26. března, se Spojené státy dokonce rozhodly vyhostit šedesát ruských diplomatů a v srpnu následovalo zavedení sankcí.

Středa je 15. dnem od Chášakdžího zmizení a ačkoli důkazy zatím ukazují, že se Saúdská Arábie na činu podílela, Trump vyčkává, mlží o vyšetřování a posílá svého ministra zahraničí Mikea Pompea jednat se saúdským králem. O trestech uvažuje jen za předpokladu, že se vina královské rodiny skutečně prokáže. Navíc není jisté, jestli by do případných sankcí zahrnul i zmiňovaný zbrojní kontrakt.

„Bude dost těžko prokazatelné, odkud příkaz k zavraždění novináře přišel,“ domnívá se analytik a expert na politiku USA vůči Blízkému východu z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub El-Ahmadieh. Pro INFO.CZ tvrdí, že Trump využívá podobnou taktiku, jaká byla k vidění u jeho předchůdců – tedy, že sankce představují jakési diplomatické strašení.

Přátelství a peníze nad mrtvoly?

Pro pochopení Trumpova opatrného postupu, tolik rozdílného od chování vůči Rusku, je zásadní historie. Zatímco Rusko, respektive jeho předchůdce Sovětský svaz, dlouhodobě představuje pro USA nepřítele, nebo přinejmenším velmocenského rivala, se Saúdy je navzdory několika šrámům poji spíše přátelské vztahy, které se datují už do dob prezidenta Franklina D. Roosevelta. Ten dal Rijádu bezpečnostní záruky výměnou za přístup k ropě a udržování regionální stability.

To nyní znamená, že Spojené státy mají v Saúdské Arábii partnera pro boj proti terorismu, ale hlavně spojence v tažení proti Íránu, vůči němuž se Trump tvrdě vymezuje. Spojenectví trvajících 75 let vydrželo, ačkoli procházelo těžkými zkouškami například po útocích z 11. září 2001. Zpráva Kongresu dva roky poté konstatovala, že Rijád byl na atentátníky napojený. Vztahy nebyly skvělé ani za éry Baracka Obamy, zvláště po prosazení jaderné dohody s Íránem, a Saúdskou Arábii v kampani kritizoval i Trump.

Nakonec ale u současného prezidenta převážil jeho obchodnický duch a i s přispěním zetě a poradce Jareda Kushnera obnovil dobré vztahy obou zemí. Trump si dokonce vybral Saúdskou Arábii pro svoji první zahraniční cestu ve funkci a zbrojní kontrakt komunikoval jako velké vítězství, které přinese Američanům peníze a pracovní místa. Také odstoupení od dohody s Íránem Rijád kvitoval s povděkem.

„Trump na Saúdskou Arábii sázel. Jeho nynější motivace je jasná. Jsou v sázce politické body. Trump jde obecně více po penězích než po idejích, takže tady u něj zřejmě převažuje ona zbrojní zakázka,“ vysvětluje El-Ahmadieh aktuální přešlapování amerického prezidenta.

Saúdové mají ropu, USA zbraně

Trump svoji obezřetnost obhajuje ohledem na americké zájmy. Obává se, že pokud by dodávky zbraní zastavil, nahradil by Rijád americké firmy ruskými nebo čínskými dodavateli. Saúdové navíc mohou, jak psala tamní média, omezit produkci ropy a vyvolat razantní růst její ceny na světových trzích. To by znamenalo výrazné zdražení nejen pohonných hmot, ale i dalšího zboží.

Kritici Trumpova postupu ale namítají, že minimálně v případě zbraní, jsou ve výhodě USA, neb saúdská armáda je závislá na západní technice. „Pravda je obojí. Saúdská Arábie má ekonomické páky skrze zdražení ropy, ale bez USA se v armádní oblasti příliš neobjede. Trump však dlouhodobě jede tu ekonomickou linií. Když to řeknu cynicky, ta je pro něj silnější než rozřezaný novinář,“ praví El-Ahmadieh.

Na rezervy v prezidentově morálce poukazuje například televizní stanice CNN. Ta v textu na svém webu píše, že prezidentova reakce je „dosud nejčistším důkazem o jeho odvracení se od zahraniční politiky postavené na univerzálních lidských právech a ukazuje Trumpovu radikální formu jeho politiky Amerika především“.

URL| <https://www.info.cz/clanek/37185/saudska-arabie-neni-rusko-ekonomika-je-pro-trumpa-vic-nez-rozrezany-novinar-rika-expert>

Szántó, Jakub Za oponou války

17.10.2018 iliteratura.cz str. 00

Jakub Szántó

Nevšední vhlad do života reportéra, který riskuje vlastní život a jde záměrně vstříc nebezpečí v době, kdy je práce novináře riziková sama o sobě. Szántóova snaha být při tom a zjistit, co se doopravdy děje, je těžko docenitelná v době, kdy někteří politici hlásají „alternativní fakta“ a vytvořit falešný snímek či video je stále snadnější.

Jak podat svědectví. Rychle a do termínu Jakub Szántó : Za oponou války: Zpravodajem nejen na Blízkém východě. Argo, Praha, 2018, 260 s.

Česká veřejnoprávní média měla v nedávné době dva výrazné blízkovýchodní zpravodaje: Břetislava Turečka (nar. 1970) a Jakuba Szántóa (nar. 1977). Tureček vydal už čtyři knihy, Szántó právě do světa pouští svou prvotinu Za oponou války: Zpravodajem nejen na Blízkém východě.

Zatímco Tureček vytváří pestré kulturně-historické fresky s důrazem na současné dění, Szántó je mnohem osobnější. V knize přibližuje své dramatické zážitky z frontových linií, míst teroristických útoků i státních převratů a revolucí, které během kariéry televizního novináře v uplynulých dvou dekadách natáčel. A jen v menší míře vysvětluje dějinný kontext: jaké bylo pozadí konfliktu, v jehož centru se právě ocitl.

Autor, držitel Ceny Ferdinanda Peroutky a absolvent moderních dějin na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, tedy zpřítomňuje, jak coby očitý svědek viděl a prožíval konflikt mezi Hamásem a Izraelem, americkou okupaci Iráku, tzv. arabské jaro, válku v Sýrii, působení čečenských komand v Rusku, gruzínsko-ruský konflikt v roce 2008, revoluci na Ukrajině nebo pokus o vojenský převrat v Turecku 2016. Oslavy jeho potlačení i následující vývoj popisuje hutně: „Tenhle dav reprezentuje celé Turecko, jsou tu pravověrné muslimky v hidžábech, prostovlasé krasavice s upjatými tričky i mladíci s pečlivě vystříhanými účesy a pěstěnými vousy. Všichni třímají rudé vlajky s bílým půlměsícem a hvězdou. Všichni svorně oslavují vítězství nad pučisty a ubránění turecké demokracie. V následujících dnech se tahle jednota rychle vytratí.“

Arabská nezdolnost, hrdost a pružnost Na obecné rovině autor poznamenává, že válka je „myriáda mikroskopických dějů a bodů. Kde v jednu chvíli hrozí akutní nebezpečí, rozhostí se za pět minut naprostý klid. Tankový granát vybuchne na plácku mezi domy, zatímco o padesát metrů dál za rohem je relativně bezpečno.“

Často přitom naráží na výjevy pro člověka žijícího poklidné Evropě stěžejí pochopitelné, které nazývá absurditou války. Zatímco se ve městě válčí, v jedné části se klidně obchoduje: „Gazánský centrální trh je plně v provozu. Stánky přetékají barevným ovocem a zeleninou, obchody s módou se blyští přezdobeným ženským oblečením, chlápek ve stánku prodává jednu jehněčí šavarmu v arabské placce pita za druhou. Výbuchy bomb tu jsou jasně slyšet. Ale i tady existuje vzdor: „To si vážně, vy skety, myslíte, že kvůli vám nepůjdu nakoupit?!“

Szántó s respektem popisuje, jak lidé dokážou vzdorovat těmto těžkým podmínkám. I při neexistenci státních struktur se začínají přirozeně organizovat podél územně a společensky nižších struktur, městských čtvrtí, vesnic či rodinných klanů. Po vybombardování jedné z městských knihoven vládním letectvem vynosili v jedné z aleppských čtvrtí zbývající knihy a založili improvizovanou knihovnu v nedalekém sklepě. „Naučil jsem se hluboce obdivovat tuhle arabskou nezdolnost, osobní hrdost a flexibilitu v podmínkách, kde by Evropan propadl jen zoufalství a apatii“, vysekává poklonu autor.

Autor líčí četné svízelné situace, do nichž se sám dostal, při nichž mu nad hlavou létaly ostré kulky, stál tváří v tvář hlavním děl či rozzuřeným vojákům, a to v místech, kde byl novinářům vstup zakázán, byl zatčen nebo se dostal do pozice ilegála a oficiálně neměl jak z dané země vycestovat. Nezastírá, že při své práci už schytl i několik ran pěstí. Proti tomu fyzicky méně nebezpečné, ale rovněž stresové byly okamžiky, kdy potřeboval co nejrychleji natočit, sestříhat a do Prahy poslat reportáž, aby se stihlo její plánované odvysílání ve večerním pořadu.

Archeologie nenávistiže je jeho pozice mnohdy nezáviděníhodná, dokládá i autorův hyperbolický návrh na založení nového vědního oboru, jakési „archeologie nenávisti“. Jednotlivé nenávisti se složitě vrství a propojují, ale v jednom momentu si mohou najít společný terč a cíl: „Místní Libanonci už od občanské války nenávidí Palestince. Ti se nenávidí navzájem podle toho, kdo je z Fatahu, Lidové fronty pro osvobození Palestiny, nebo z nějaké další frakce. Libanonci a Palestinci nenávidí Sýřany, které do tohoto přeplněného slumu vyhnala válka v jejich zemi. Sýřani se navzájem nenávidí podle toho, jestli podporují, nebo odmítají Assada. A všichni se shodnou jen na jediném, že svorně nenávidí ty dva Evropany, kteří si sem dovolili vlézt s kamerou.“

Bolestně přítom pociťuje svou nepřítomnost u vlastní rodiny, již se i v tomto textu opakovaně omlouvá: „Už se těším. Až se vrátím, budu snad lepší manžel a táta. Ne pitomec, který na první dobrou naskočí do

žurnalistického expresu na místo dění, aniž by si včas uvědomil, že na peróně nechává svou rodinu na holičkách. Aspoň na čas.“

Proč tam tedy vůbec jezdí? Čtenáře maně napadá, jestli jeho výpravy nejsou trochu samoúčelné a nejsou i motivovány tím, že autor je na adrenalinu spojeném s nebezpečnými situacemi trochu závislý. Což pak Szántó s až odzbrojující otevřeností částečně přiznává – či nepřímou podpoří. A to když nadšeně líčí svůj let v americkém vrtulníku, v němž letci zkouší účinnost svých pŕlpalcových kanonů: „Cítím se jako v akčním filmu. Hollywoodský film Černý jestřáb sestřelen jsem viděl. Několikrát. V momentálním záchvatu pubertálního nadšení ale zařvu nadšením. Ne snad z představy, že by nás mohl zasáhnout al-káidista s protitankovou raketou na střeše jednoho z domů pod námi. Prostě jen z pocitu vzrušení a rychlosti na téhle vzdušné horské dráze. A navíc mě v tomhle šíleném burácení vrtulí a svištění vichru nikdo nemůže slyšet.“

Pravda je první cíl a oběť válkyBylo by ale nespravedlivé redukovat Szántóovy reportážní výpravy na soukromou zálibu uspokojující jeho potřebu dobrodružství. Mnohem důležitější je pro něj role svědka, který se na rozdíl od diváků osobně nachází přímo uprostřed dění, o kterém vzápětí obě strany konfliktu do světa posílají zprávy zcela protikladné (případně o něm lidé tam „venku“ nemají informace vůbec žádné). Jak k tomu autor řekl v rozhovoru pro časopis Xantypa, pravda se stává prvním cílem a obětí války. „Zvlášť ve 21. století, kdy válčící strany čím dál lépe chápou význam kontroly informací a snaží se je ovládnout. Pomoc technologií, omezení přístupu, propagandy i manipulace či otevřené lži. To ale neznamená, že pravda je nedostižitelná nebo že se máme vzdát snahy ji hledat. Vždyť přece kvůli ní jsme začali tuhle práci dělat!“ To, že nestraní žádnému z táborů, podle autora potvrzuje, že většinou dostává negativní reakce (a obvinění ze zaujatosti) ve vyváženém poměru...

Szántó v tomto duchu věří v sílu osobního svědectví: „To znamená zas a znova balit batoh a kanady a vydávat se na místa, odkud člověk se zdravým rozumem a pudem sebezáchovy utíká. Stejně jako mým kolegům mi v tom pomáhá pevná víra, že sebevíc drsná pravda o válkách, teroru nebo převratech dokáže přiblížit konec násilí a návrat k normálu.“ Zde ale musíme polemicky uvést, že míra násilí ve zprávách (natožpak filmech) je natolik vysoká, že jsou vůči ní diváci nemálo otrlí. A připomínka válečných hrůz také může některé společnosti odradit od včasné a nutné sebeobranu, jako tomu bylo v případě britského appeacementu.

V každém případě novinářina, o niž se autor snaží, chce „podat co nejvěrnější obraz skutečné válečné situace někomu, kdo ji konzumuje z naprostého klidu a bezpečí domova nebo práce. Reportér jde blíž a ještě blíž, dokud není tam. Kvůli svému vnitřnímu pnutí tam musí být. Kvůli čtenáři, posluchači, divákovi. Otázka ale je, kde přesně to tam je. Tady u toho domu, nebo až za rohem? Tady, nebo o ulici dál, blíž k odhadovaným pozicím jedné z bojujících stran?“ Pochybnosti, které to vyvolává, jsou nasnadě a autor některé sám nepřímou naznačuje: kde se přesně odehrává to podstatné, to se často zjistí až s jistým časovým odstupem. (Uznáváme ale, že při důsledné aplikaci tohoto přístupu bychom mohli skončit jen u historických knih, které s bezpečným odstupem analyzují děje již skončené a uzavřené...)

Jak se bránit strategiím, kdy je novinářům záměrně předvedeno jen něco (a to další zamlčeno), tedy jsou vmanévrováni do situace, aby točili jen to, co se vojákům a politikům ovládajícím dané území hodí? Když i sám autor přiznává, že může podléhat pokušení zaměňovat realitu za napínavý film, jak se mu mají ubránit diváci, které k takové recepci může navíc svádět, že jsou při sledování těžce vydobytych záběrů pohodlně usazeni v křesle obýváku? Má cenu stále znovu přinášet reportáže o útočících palestinských mladících a odplatě izraelské armády, které se skoro cyklicky opakují a není v nich výraznější posun? Což samozřejmě ve vztahu k obětem může vyznívat cynicky. Sám Szántó věří, že narození jeho vlastních synů z něj udělalo lepšího a citlivějšího reportéra: zbavilo jej právě cynismu, takže své děti teď vidí v každé holce nebo klukovi.

Každopádně recenzovaná publikace nabízí nevěšdní a sebeodhalující vhlad do práce reportéra, který riskuje vlastní život a jde záměrně vstříc nebezpečí v době, která je pro novináře i tak velmi riziková, či dokonce stále rizikovější. Zda onen risk vždycky stojí za to, je na posouzení samotného válečného reportéra či jeho rodinných příslušníků. Ale Szántóova snaha být při tom a dobrat se toho, co se doopravdy děje, je těžko docenitelná v době, kdy někteří politici hlásají svá „alternativní fakta“ a je stále snadnější vytvořit si podvržený snímek či falešné video a pak je s vylhaným komentářem úspěšně šířit po sociálních sítích.

I proto si nad touto knihou můžeme klást znepokojivé otázky o budoucnosti žurnalistiky jako takové. Bohužel v dnešním polarizovaném světě totiž nemálo lidí autorovy reportáže odmítne už jen proto, že je po mnoho let vysílala Česká televize, podle nich „zapáchající, nikým nekontrolovaná žumpa“. Na čemž je vidět, že s některými vyostřenými celospolečenskými konflikty a bojovými liniemi, jež oddělují nepřátelské myšlenkové tábory, si nijak snadno neporadí ani ten nejstatečnější a nejzkušenější válečný reportér.

© Jan Lukavec

URL| <http://www.iliteratura.cz/Clanek/40587/szanto-jakub-za-oponou-valky>

Inspirace Oxfordem: Nový studijní program bude vychovávat budoucí evropské lídry

16.10.2018 [vysokeskoly.cz](http://www.vysokeskoly.cz) str. 00

Politika, filozofie a ekonomie – tři obory, které vám, když je ovládnete, otevírají nepřeborné množství dveří k celé řadě kariérních příležitostí. Teď už si mezi nimi nemusíte vybírat a můžete studovat rovnou všechny najednou. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, po vzoru Oxfordské univerzity, totiž otevírá nový bakalářský obor Politics, Philosophy and Economics (PPE). Vystudoval ho třeba Rupert Murdoch, jeden z nejbohatších lidí planety. Budoucí studenti oboru si tak mohou laťku nastavit hodně vysoko.

„Jsme přesvědčeni, že díky rozšířenému obsahu zacílenému na Evropu by se PPE mohlo stát zlatým standardem bakalářských programů pro budoucí evropské lídry,” říká Janusz Salamon, absolvent Oxfordské univerzity a garant nového bakalářského programu PPE. Aby se tyto budoucí významné osobnosti světového dění dokázaly pohybovat nejen v českých politických vodách, chystá **Fakulta sociálních věd** spolupráci s ostatními evropskými univerzitami, které mají PPE také v nabídce. Karlovka je momentálně vůbec první univerzitou střední a východní Evropy, která tento program nabízí.

Jak už sám název napovídá, bude celé studium PPE probíhat v anglickém jazyce. Po absolvování budete tak bezpochyby kompetentní k tomu, vyjet za prací někam za hranice. Mimo politiku najdete jakožto absolventi uplatnění v oblasti diplomacie, bankovníctví, žurnalistiky a médií, sociální práce a neziskového sektoru.

Výuka v angličtině také znamená, že se za studium bude platit. V případě vynikajících studijních výsledků ale můžete být od poplatků osvobozeni. Pokud vás obor zaujal, nemusíte si dávat s přihláškou na čas, hlásit se totiž můžete během celého roku (doporučené období je od listopadu do dubna). Podrobné informace o přijímacím řízení najdete

URL| <https://www.vysokeskoly.cz/clanek/inspirace-oxfordem-novy-studijni-program-bude-vychovavat-budouci-evropske-lidry>

Nový šéf diplomacie Petříček byl poradcem europoslanců, ve volbách neuspěl

16.10.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz

Pozici ministra zahraničí obsadil Tomáš Petříček. Sociální demokrat pracoval několik let v Evropském parlamentu, v poslední době byl nejčastěji zmiňován jako poradce europoslance Miroslava Pocheho. Letos také kandidoval v komunálních volbách na Praze 7 kde ČSSD propadla a nedostala se do zastupitelstva.

Kariéra a zkušenosti Petříčka byly v posledních letech spojeny především s působením v Evropském parlamentu. Mezi lety 2007 a 2009 zde pracoval jako asistent Libora Roučka, europoslance zvoleného za ČSSD. V roce 2014 se do Bruselu vrátil a působil zde až do letošního července.

Z poslední doby je znám jako poradce bývalého kandidáta na ministra zahraničních věcí a europoslance Miroslava Pocheho, kterého prezident Miloš Zeman odmítl jmenovat. Petříček je už od mládí spojen se sociální

demokracií. V roce 2002 vstoupil do její mládežnické organizace odkud o tři roky později, v roce 2005, plynule přešel do ČSSD jako běžný člen.

Petříček má zkušenosti také z českého politického prostředí. V roce 2017 krátce přerušil svou práci v Evropském parlamentu a na sedm měsíců se stal náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Do politického boje se osobně zapojil v letošních komunálních volbách, kdy kandidoval za ČSSD v Praze 7. Strana získala 1,87 procent hlasů a do zastupitelstva se nedostala. Petříček získal pouze 320 hlasů.

Studium absolvoval Petříček na školách v Praze, Velké Británii a Belgii. V zahraničí studoval magisterské obory, které se zabývají především mezinárodní politikou a ekonomikou. V Praze absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou dokončil s titulem Ph.D.

URL| https://zpravy.idnes.cz/milos-zeman-petricek-jemnovani-ministerstvo-evropa-ministr-zahranici-13c-domaci.aspx?c=A181016_110751_domaci_onkr

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
idnes.cz

Výzkumníci z FSV a univerzity v Leedsu představili nástroj, jak bojovat s islamofobií

16.10.2018 manipulatori.cz str. 00

V Praze dnes sociologové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a univerzity v Leedsu prezentovali doporučení, jak čelit nenávisným projevům vůči muslimům a islámu. Pracovní setkání, na kterém se sešli zástupci společenskovědních oborů, neziskových organizací, státní správy, občanských iniciativ a médií je vyústěním dvouletého projektu, jehož cílem bylo najít společnou evropskou strategii pro boj s islamofobií. Tato strategie, poprvé představená 26. září v Bruselu členům Evropského parlamentu, Evropské komise a dalších evropských organizací, zohledňuje odlišné sociokulturní podmínky a zkušenosti jednotlivých států.

Roste násilí vůči lidem, kteří jsou, mnohdy jen na základě barvy pleti, považováni za muslimy. Muslimové se stále častěji setkávají s pohrdáním, otevřeným zastrašováním v médiích a na sociálních sítích i ústrky v každodenním životě. Nový výzkum ukazuje deset základních rysů islamofobie a navrhuje, jak se s nimi efektivně vypořádat.

Islamofobie stoupá a „normalizuje“ se. Výzkumníci se shodují, že muslimové se stále více setkávají s odsudky, zastrašováním, slovními i fyzickými útoky, a to jak v zemích s početnými muslimskými komunitami, jako je Velká Británie, Francie, Belgie či Německo, tak v zemích, kde muslimové tvoří jen malý podíl populace. Podle studie IHRC (2016) vzrostl ve Velké Británii počet fyzických útoků na muslimy ze 13,9 % v roce 2010 na 17,8 % v roce 2014. Podíl těch, kteří zažili nějaký slovní útok, v uvedených letech stoupl z 39,8 % na 66 %. „Řekla bych, že islamofobie už není výlučně pravicovým fenoménem, ale spíše něčím, co můžeme vidět napříč celým politickým spektrem,“ dodává Amina Easat-Daas, socioložka z britského Leedsu.

Projekt, na kterém se pod vedením britských sociologů prof. Iana Law a prof. S. Sayyida podíleli akademici z Belgie, České republiky, Francie, Maďarska, Německa, Portugalska a Řecka, identifikoval několik klíčových projevů islamofobie. Muslimové jsou často stereotypně vnímáni jako bezpečnostní hrozba, nepřizpůsobiví občané, nebezpečí demografické exploze, náboženští fundamentalisté a ohrožení místních národních identit a evropských institucí. Jsou spojováni s útlakem žen a homofobními postoji, popisováni jako přirozeně odlišní a násilní. Islám je líčen jako homogenní náboženství a zdůrazňovány jsou převážně jeho extrémní a méně běžné formy.

Jak zastavit šíření islamofobie, Prvním důležitým krokem, jak čelit šíření islamofobie, která začíná být napříč Evropou vnímána jako normální a přirozená, je posílení takové pozice, která islamofobii, stejně jako jiné formy rasismu, odmítne jako nepřijatelné,“ uvádí v závěrečné zprávě projektu Arzu Merali, vedoucí výzkumné sekce Islámské komise pro lidská práva.

Studie, založená na datech ze všech osmi zúčastněných evropských zemí, zahrnuje rozhovory s 272 politiky, příslušníky státní správy, členy neziskových organizací, ale také novináři, akademiky a umělci. Vedle toho pracuje s do té doby publikovanými výzkumy a vlastními analýzami různých typů textů a mediálních výstupů. Spolu s rozbořením nejčastějších protimuslimských narativů představuje také sadu kontranarativů – možných způsobů, kterými lze islamofobní tendence narušovat.

V doporučeních pro Českou Republiku navrhují experti cílit na denormalizaci islamofobie. Tu lze založit na pozitivních příkladech solidarity, změnách v sebe-vnímání Čechů ve veřejném diskurzu a zprostředkování příběhů obětí nenávistných projevů. Je třeba posilovat reprezentaci hlasů, které chápou islám jako běžnou součást demokratických společností a muslimy jako jejich plnohodnotné občany. Součástí tohoto kroku musí být dokumentace projevů nenávisti, zobrazování každodenního života muslimů a dávání prostoru pro vyjádření běžným muslimům i muslimským intelektuálům. Měla by být podněcována kritická debata, která umožní vnést do veřejného prostoru odlišné pohledy na islám a bude pěstovat jeho realistický – plastičtější, nuancovaný obraz.

„ Diskuse o islamofobii a migraci je třeba vést odděleně. V rámci migračních politik je zcela legitimní vést diskuse o míře solidarity s příchozími či regulaci rizik. Oproti tomu islamofobii a nenávistné projevy není možné tolerovat za žádných okolností,“ podotýká Karel Čada, sociolog z Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Doplňující informace:

URL| <http://manipulatori.cz/vyzkumnici-z-fsv-a-univerzity-v-leedsu-predstavili-nastroj-jak-bojovat-s-islamofobii/>

Prezident Zeman jmenoval nového ministra zahraničí Babišovy vlády. Kdo je Tomáš Petříček?

16.10.2018 reflex.cz str. 00

Tomáš Petříček, ministr zahraničí ve vládě Andreje Babiše • foto: ČTK

Prezident Miloš Zeman v úterý před polednem jmenoval ministrem zahraničí dosavadního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD). Česká diplomacie se tak tři a půl měsíce po jmenování vlády dočká plnohodnotného šéfa Černínského paláce. Původního kandidáta ČSSD europoslance Miroslava Pocheho Zeman jmenovat odmítl a ministerstvo dočasně vedl předseda sociálních demokratů a ministr vnitra Jan Hamáček.

Petříček v minulosti byl asistentem Miroslava Pocheho v Evropském parlamentu. Zeman už dříve označil za podmínku Petříčkova jmenování ministrem to, že Poche, jenž nyní působí na ministerstvu zahraničí jako politický tajemník, z Černínského paláce odejde. Stejně očekávání má premiér Andrej Babiš (ANO). Petříček uvedl, že po jeho jmenování funkce tajemníka ztratí smysl a zanikne. Zároveň ale řekl, že si hodlá sestavit vlastní tým poradců a nevyloučil, že by mezi nimi Poche být mohl.

Budoucí ministr označil za svůj cíl, aby česká politická reprezentace mluvila navenek jedním hlasem. Počítá s tím, že bude otázky zahraniční politiky konzultovat s premiérem i s prezidentem. Za klíčová témata považuje konflikty na Blízkém východě a v Africe, které vyvolávají migraci do Evropy, a vztahy rámci Evropské unie.

Tomáš Petříček: ProfilDatum a místo narození: 27. září 1981, Rokycany.

Vzdělání: Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.), absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu; absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Současná funkce: náměstek ministra zahraničních věcí (od srpna 2018).

Praxe: V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu Libora Roučka, v letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant; zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD); v Evropském parlamentu pracoval vedle let 2007 až 2009 od roku 2014 do letošního července s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD); byl členem statutárních orgánů několika společností - Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.; v letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách: v letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD; ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ostatní: Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu. Je autorem několika odborných publikací. Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření. Vedl kandidátku ČSSD v Praze 7 v nedávných volbách do zastupitelstev obcí. Strana získala 1,87 procenta hlasů a do zastupitelstva se nedostala.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD "více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche". Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000, částku rozepsal na čtyři menší dary.

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/profil/90536/prezident-zeman-jmenoval-noveho-ministra-zahranici-babisovy-vlady-kdo-je-tomas-petricek.html>

ZÁKAZ KOUŘENÍ MÁ DISKUTABILNÍ DOPAD

16.10.2018 Horeka str. 28 KAUZA
JANA DORČÁKOVÁ

Již více než rok platí zákaz kouření ve vnitřních prostorách restaurací. Dvakrát se přitom objevila snaha absolutní zákaz zjemnit. Návrhy však neprošly.

Zákon podporují tři čtvrtiny veřejnosti. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích. Lidí, kterým to opravdu silně vadí, je jen 12 procent,“ řekl Radek Jalůvka ze společnosti Ipsos, jenž na průzkumu spolupracoval s **Fakultou sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podporu zákazu v průzkumu vyjádřilo 71 %.

Počet kuřáků se díky zakazu nesnížil

Hlavním argumentem pro zavedení byla ochrana zdraví, protože i pouze vdechování kouře z cigaret škodí. Zákon začal platit před létem, a tak nastal nevyhnutelný problém. Před hospodami se vytvářely hloučky kouřících lidí, jejichž přítomnost obtěžovala občany bydlící nad těmito podniky. Kuřáků je v České republice přibližně čtvrtina a zákon na ně jistý dopad měl. Nepřestali kvůli němu kouřit, ale uvědomili si, že svým kouřením omezují nekuřáky. V loňském průzkumu to přiznalo 41 % kuřáků, zatímco před šesti lety pouhých 28 %. Prodej cigaret v České republice dlouhodobě mírně klesá, tento trend se ale zavedením zákazu nijak nezměnil. Stojí za ním každoroční růst spotřební daně a jeho promítnutí do ceny cigaret. „Efektivita zákazu kouření je tedy diskutabilní. Snížení objemů prodeje po zavedení zákazu jsme nezaznamenali. Pokud už k nějakému přijetí nové legislativy dojde, měla by být postavena na principech lepší regulace. To znamená, že by měla být založena na předem ověřených faktech a otevřeném dialogu napříč společnostmi a její dopady by měly být doporučné,“ vysvětluje Jiří Hauptmann, ředitel pro vnější vztahy společnosti JT International.

Hospody nezavřely, přežívají

Mírná většina provozovatelů malých restaurací nesouhlasí s protikuřáckým zákonem. Více než 60 % provozoven neposkytujících jídlo očekávalo negativní dopad zákona. U těch, které nabízejí pokrmy, je to jen 30 %, říká průzkum dopadů protikuřáckého zákona na malé hospody Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky (AMSP ČR) v rámci platformy Moje restaurace. Zákaz kouření nepatří mezi hlavní bariéry podnikání provozovatelů malých restaurací. Polovina majitelů stravovacích zařízení vidí největší překážky v byrokracii a nedostatku personálu, problém v zákazu kouření reflektuje 18 % z nich. Z průzkumu rovněž vyplývá, že čím větší dělá restaurace obrat, o to více se kloní k zákazu kouření, naopak provozovny s minimálním obratem jsou proti zákazu kouření.

Podle společnosti JTI zavřela v důsledku zákazu kouření maximálně dvě procenta provozoven. Mezitím se však otevřely nové podniky, takže celkem ubylo pouze 1,3 % provozoven. „Větší problém pro trh je v tuto chvíli pokles počtu hostů. Tím trpí hlavně hospody v menších městech a obcích, které byly kuřácké před zákazem kouření,“ dodává Jiří Hauptman. *

Historie zákazu kouření v České republice

1. 7. 1989: zákaz kouření v době snídání, obědů a večeří (do roku 2005)

1. 1. 2006: část restaurace určenou kuřákům stačí označit (prostor vyhrazený pro kouření)

18. 7. 2014: poslanecký návrh pro prosazení úplného zákazu kouření v restauracích

31. 5. 2017: začal platit tzv. protikuřácký zákon (ve vnitřních prostorách s výjimkou vodních dýmek)

12 % lidí silně odsuzuje zákaz kouření

71 % jej podporuje

10 % provozoven ubylo

O autorovi | Jana Dorčáková, JANA.DORCAKOVA@ATOZ.CZ /EHOREKA

Foto popis |

Prezident Zeman jmenoval nového ministra zahraničí Babišovy vlády. Kdo je Tomáš Petříček?

16.10.2018 reflex.cz str. 00 Profil
ČTK

Prezident Miloš Zeman v úterý před polednem jmenoval ministrem zahraničí dosavadního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD). Česká diplomacie se tak tři a půl měsíce po jmenování vlády dočká plnohodnotného šéfa Černínského paláce. Původního kandidáta ČSSD europoslance Miroslava Pocheho Zeman jmenovat odmítl a ministerstvo dočasně vedl předseda sociálních demokratů a ministr vnitra Jan Hamáček.

Petříček v minulosti byl asistentem Miroslava Pocheho v Evropském parlamentu. Zeman už dříve označil za podmínku Petříčkova jmenování ministrem to, že Poche, jenž nyní působí na ministerstvu zahraničí jako politický tajemník, z Černínského paláce odejde. Stejně očekávání má premiér Andrej Babiš (ANO). Petříček uvedl, že po jeho jmenování funkce tajemníka ztratí smysl a zanikne. Zároveň ale řekl, že si hodlá sestavit vlastní tým poradců a nevyloučil, že by mezi nimi Poche být mohl.

Budoucí ministr označil za svůj cíl, aby česká politická reprezentace mluvila navenek jedním hlasem. Počítá s tím, že bude otázky zahraniční politiky konzultovat s premiérem i s prezidentem. Za klíčová témata považuje konflikty na Blízkém východě a v Africe, které vyvolávají migraci do Evropy, a vztahy rámci Evropské unie.

Tomáš Petříček: Profil

Datum a místo narození: 27. září 1981, Rokycany.

Vzdělání: Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.), absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu; absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Současná funkce: náměstek ministra zahraničních věcí (od srpna 2018).

Praxe: V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu Libora Roučka, v letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant; zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD); v Evropském parlamentu pracoval vedle let 2007 až 2009 od roku 2014 do letošního července s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD); byl členem statutárních orgánů několika společností - Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.; v letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách: v letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD; ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ostatní: Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu. Je autorem několika odborných publikací. Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření. Vedl kandidátku ČSSD v Praze 7 v nedávných volbách do zastupitelstev obcí. Strana získala 1,87 procenta hlasů a do zastupitelstva se nedostala.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD "více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche". Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Přehled ministrů zahraničních věcí samostatné ČR
Josef Zieleniec (ODS), 1993 - 1997

Jaroslav Šedivý (nestraník), 1997 - 1998

Jan Kavan (ČSSD), 1998 - 2002

Cyril Svoboda (KDU-ČSL), 2002 - 2006

Alexandr Vondra (nestraník; ODS), 2006 - 2007

Karel Schwarzenberg (ODA, poté nestraník nominován Stranou zelených), 2007 - 2009

Jan Kohout (pozastavené členství v ČSSD), 2009 - 2010

Karel Schwarzenberg (TOP 09), 2010 - 2013

Jan Kohout (pozastavené členství v ČSSD), 2013 - 2014

Lubomír Zaorálek (ČSSD), 2014 - 2017

Martin Stropnický (ANO), 2017 - 2018

Jan Hamáček (ČSSD), 2018 - pověřen řízením MZV

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/90536/prezident-zeman-jmenoval-noveho-ministra-zahranici-babisovy-vlady-kdo-je-tomas-petricek>

Plány nového ministra zahraničí

16.10.2018 ČT 1 str. 02 19:00 Události

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pojďme si teď nového ministra zahraničí představit podrobněji. Tomáši Petříčkovi je 37 let, absolvoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kromě toho studoval ve Velké Británii nebo v Bruselu, ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu. Dva roky byl členem mladých sociálních demokratů, do ČSSD vstoupil před 13 let, naposledy za stranu kandidoval v obecních volbách a to v Praze 7, jako lídr získal 320 hlasů, tamní ČSSD necelá 2% a do zastupitelstva se nedostala. A profesní kariéra, na ministerstvu zahraničních věcí byl do teď náměstkem, stejný post zastával loni v rezortu práce a sociálních věcí, kromě toho střídavě působil jako asistent nebo poradce europoslanců včetně Miroslava Pocheho, pro něj pracoval i v pražské komunální politice. Nový ministr zahraniční Tomáš Petříček je teď živě hostem Událostí, dobrý večer.

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničí /ČSSD/

Dobrý večer.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane ministře, vy chcete, aby Česko vystupovalo v zahraničí jednotně, jak to uděláte?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničí /ČSSD/

Česká republika má v zahraničí velmi dobrý obraz, já bych chtěl tento obraz ještě zlepšit, součástí toho také je, abychom navenek skutečně mluvili jedním hlasem, já bych si dovedl představit, že bychom pravidelné schůzky ústavních činitelů mohli konat čtyřikrát až šestkrát do roka tak, abychom si vyjasnili, jaké jsou priority pro Českou republiku a pro její zahraniční politiku a také, abychom si připravili naše společné aktivity v zahraničí.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Zástupci ODS a TOP 09 tvrdí, že zahraniční "nesrozumitelné" bude řídit Andrej Babiš, bude?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničí /ČSSD/

Je to role opozice kritizovat ministry této vlády, já nastupuji v situaci, kdy nečekám, že budu sto dní hájení, nicméně já se chci velmi pravidelně s poslanci i senátory bavit o tom, jaká má být zahraniční politika, chci se zúčastnit pravidelně jednání zahraničního výboru obou komor.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Takže zahraniční politiku budete řídit vy a ne pan premiér?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničí /ČSSD/

Zahraníční politika je v kompetenci vlády ČR a ministerstvo zahraničí je klíčovým orgánem pro koordinaci a tvorbu naší zahraniční politiky.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane ministře, díky za váš čas, hezký večer.

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničí /ČSSD/

Děkuji, přeji hezký večer divákům, na shledanou.

Dolar k euru spadne o 40 procent, předvídá forexový veterán. Kdy to bude?

16.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK

Forexový veterán Ulf Lindahl přichází se zajímavou predikcí vývoje kurzu dvou hlavních světových měn. Dolar podle něj do roku 2024 oslabí o 40 procent, napsal server Bloomberg. Generální ředitel firmy A.G. Bisset Associates Lindahl zajišťuje měnové riziko pro penzijní fondy a rodinné firmy ve Spojených státech a Evropě.

Lindahl vychází z toho, že u dolaru se od sedmdesátých let minulého století opakoval 15letý cyklus ztrát a zisků. Vzorek se nyní přehrává. "Měli bychom vidět velmi výrazný pokles dolaru," řekl 64letý forexový veterán. A podle něj to bude mít obrovské důsledky pro finanční trhy. Pád zelených bankovek vyvolá výprodej akcií a rally cen komodit. Lindahl začal sázet na pokles dolaru v roce 2016.

Loňský pokles dolaru byl podle Lindahla jen začátek, americká měna do roku 2024 oslabí na dva dolary za euro, tedy o 41 procent. To je velký rozdíl od predikce analytiků Bloomberg, kteří v roce 2022 čekají kurz na 1,28 EURUSD.

Dolar byl včera v defenzivě. Americké ministerstvo obchodu včera oznámilo, že maloobchodní tržby v září rostly jen o 0,1 procenta, když analytici čekali zvýšení o 0,6 procenta. Včera se také znovu ozval americký prezident Donald Trump, Tentokrát se pustil do Evropské unie, konkrétně do jejích obchodních praktik. EU podle něj vznikla za účelem získání obchodní výhody na úkor USA, řekl v rozhovoru pro televizi CBS. "Nikdo s námi nezachází o mnoho hůře než Evropská unie. Evropská unie byla vytvořena, aby nás obchodně využívala. A právě to dělají," prohlásil šéf Bílého domu.

Na devizové trhy bude dnes také doléhat politika. O brexitu budou dnes v Lucemburku jednat ministři 27 zemí EU, kteří mají na starosti unijní problematiku. Včera italská vláda poslala návrh státního rozpočtu na příští rok Evropské komisi k posouzení. Zadlužení Itálie je nyní zhruba 131 procent HDP. To je druhé nejvyšší v eurozóně po Řecku.

Dnes bude ve Spojených státech zveřejněn ukazatel pouze počet volných pracovních míst (Jolts Job Openings). Ještě předtím bude zveřejněna průmyslová produkce a údaj o využití výrobních kapacit. V Německu bude dnes dopoledne zveřejněn ukazatel ekonomické nálady ZEW. Na druhém břehu oceánu pokračuje výsledková sezona. Dnes budou čísla před otevřením trhu reportovat Goldman Sachs, Morgan Stanley a BlackRock. Výsledky největších amerických bank jsou zatím smíšené.

Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1578 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 95,15 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1513 do 1,1622 EURUSD.*

Českou měnu dnes čeká několik méně důležitých čísel. Český statistický úřad zveřejní index cen výrobců za září. Meziročně by měl zpomalit na 3,1 procenta ze srpnových 3,3 procenta a meziměsíčně naopak zrychlit o

0,2 procenta z 0,1 procenta v předchozím měsíci. Statisticy současně oznámí také indexy cen vývozu a dovozu za srpen.

Koruna včera oslabilo vůči euru a dostala se nad 25,80 EURCZK, nad níž se drží také dnes ráno. Proti dolaru pondělí zakončila blízko úrovně 22,30 USDCZK. Aktuálně se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,82 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,73 až 25,86 EURCZK a ve dvojici s dolarem od 22,17 do 22,37 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Spttd/dolar-k-euru-spadne-o-40-procent-predvida-forexovy-veteran-kdy-to-bude>

Do rady ČNB míří Aleš Michl a Tomáš Holub: Podpora vyšších sazeb

16.10.2018 ceskapozice.cz str. 00 Česká pozice / Téma

Lidovky.cz, Patrik Kozlík, Česká pozice, István Léko

Aleš Michl a Tomáš Holub nahradí ve vedení České národní banky (ČNB) viceguvernéry Mojmíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, jimž vyprší druhé funkční období a radu musejí opustit. Prezident Miloš Zeman je jmenuje 21. listopadu. Holub dříve pracoval jako makroekonom v Komerční bance. V ČNB byl zastáncem intervencí, jimiž oslabovala korunu.

Poté, co LN v úterý 2. října napsaly, že do vedení České národní banky míří ekonom Aleš Michl, a prezident Miloš Zeman tuto informaci ve čtvrtek 4. října potvrdil, je známé i druhé jméno nového člena bankovní rady. Stane se jím Tomáš Holub, který od roku 2004 působí v centrální bance jako ředitel měnové sekce. „Lidové noviny mají správnou informaci,“ odepsal včera hradní mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz, zda v bankovní radě usedne i Holub.

Michl s Holubem nahradí ve vedení ČNB viceguvernéry Mojmíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, jimž vyprší druhé funkční období a radu musejí opustit. Prezident nové členy jmenuje 21. listopadu. Holub dříve pracoval jako makroekonom v Komerční bance. V ČNB byl zastáncem intervencí, jimiž banka oslabovala korunu. Dodržování dosavadní linie

Naopak Aleš Michl, druhý nový muž v Bankovní radě ČNB, mezi zastánce netradičních kroků centrálních bank nepatří. „V minulosti často zpochybňoval politiku slabé koruny a prodlužování kurzového závazku ČNB či smysluplnost vysokých intervencí k jeho obraně. V tuto chvíli tak zapadne spíše do jestřábího křídla ČNB a bude podporovat návrat k vyšším úrokovým sazbám, pokud to ekonomický vývoj dovolí,“ řekl LN Jakub Seidler, hlavní ekonom ING Bank. Holub by se tak měl chopit pomyslné role Vladimíra Tomšíka. Zatímco Aleš Michl je spojován s podporou premiéra Andreje Babiše (ANO), za druhým kandidátem Tomášem Holubem stojí guvernér centrální banky Jiří Rusnok a v klíčových otázkách se nebude příliš odchýlovat od dosavadní linie ČNB

Zatímco Aleš Michl je spojován s podporou premiéra Andreje Babiše (ANO), za druhým kandidátem dle zdrojů LN stojí guvernér centrální banky Jiří Rusnok. Aleš Michl je poradcem Andreje Babiše. Prezidentu Miloši Zemanovi tato skutečnost ale nevadí a jmenuje Aleše Michla členem bankovní rady ČNB. Podle analytiků je Aleš Michl spíše zastáncem zvyšování úrokových sazeb, stejně jako další kandidát do rady ČNB Tomáš Holub. Podle ekonomů, které LN oslovily, je názor Tomáše Holuba na zvyšování sazeb dle současného modelu ČNB celkem jednoznačný.

„Pokud by koruna neposilovala dle předpokladů ČNB, hlas Tomáše Holuba pro růst sazeb by byl poměrně jistý,“ řekl LN Jakub Seidler. Při rozhodování o sazbách bude Tomáš Holub podle ekonomů České spořitelny Michala Škořepy brát v úvahu názory a prognózy měnové sekce, kterou dosud řídí. Lze podle něho předpokládat, že se v klíčových otázkách nebude příliš odchylovat od dosavadní linie ČNB, tedy že například bude velmi umírněným odpůrcem brzkého vstupu České republiky do eurozóny. Výhoda

Fakt, že Tomáš Holub zná prostředí ČNB několik let, by pro něho a chod centrální banky měl být výhodou. Dle Škořepy má Holub široké znalosti z potřebné teoretické literatury a v zahraničí má řadu kontaktů. Právě Holub a jeho tým dosud pomáhali připravovat prognózy ekonomického vývoje, jež následně bere v úvahu při rozhodování bankovní rada ČNB. Podle těchto podkladů se rada například domluví, kdy zvýší úrokové sazby nebo jak utlumí inflaci. Byl to přitom Tomáš Holub, kdo v podkladech pro bankovní radu navrhoval stále další prodlužování kurzových intervencí. Fakt, že Tomáš Holub zná prostředí ČNB několik let, by pro něho a chod centrální banky měl být výhodou. Holub a jeho tým dosud pomáhali připravovat prognózy ekonomického vývoje, jež následně bere v úvahu při rozhodování bankovní rada ČNB.

Pomocí nich ČNB držela od 7. listopadu 2013 do 6. dubna 2017 (asi 41 měsíců) uměle oslabenou korunu vůči euru. Během toho se koruna nedostala nikdy pod úroveň 27 korun za euro. Na měnové intervence vydala Česká národní banka celkem zhruba dva biliony korun. Po centrálních bankách v Izraeli a Švýcarsku se stala teprve třetí centrální bankou, která v historii použila kurz jako nástroj měnové politiky.

Tomáš Holub vystudoval ekonomii, finance a bankovníctví na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 1996 až 2000 pracoval v Komerční bance, v týmu ekonomů Kamila Janáčka, někdejšího člena rady ČNB. Do ČNB si Holuba následně přivedl Zdeněk Tůma. Ten si ho vybral jako svého poradce. Od roku 2004 Holub vede měnovou sekci centrální banky. Dozor nad finančním trhem

Bankovní rada ČNB určuje měnovou politiku země a rozhoduje o zásadních měnově-politických opatřeních. Členové rady nesmějí zastávat funkci více než dvakrát. Centrální banka je vedle utváření měnové politiky zodpovědná také za dozor nad celým finančním trhem v zemi, tedy včetně bank, pojišťoven a kapitálového trhu. Bankovní rada ČNB určuje měnovou politiku země a rozhoduje o zásadních měnově-politických opatřeních. Centrální banka je vedle utváření měnové politiky zodpovědná také za dozor nad celým finančním trhem v zemi, tedy včetně bank, pojišťoven a kapitálového trhu.

Rada ČNB se skládá ze sedmi členů. V čele je guvernér Jiří Rusnok, který je ve funkci od roku 2014. Místo dvou viceguvernérů Mojžíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, které ještě v roce 2006 jmenoval Václav Klaus, do rady nyní přijdou zmiňovaní Aleš Michl s Tomášem Holubem. Zbylou čtveřici členů rady tvoří Vojtěch Benda, Tomáš Nidetzký, Oldřich Dědek a Marek Mora.

Členy bankovní rady jmenuje prezident republiky na dobu šesti let, bez nutnosti souhlasu jiného ústavního činitele. Zároveň je může prezident republiky také odvolat. Členové rady mohou být odvoláni, jen pokud přestanou splňovat zákonné podmínky výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení.

URL| http://ceskapozice.lidovky.cz/do-rady-cnb-miri-ales-michl-a-tomas-holub-podpora-vyssich-sazeb-p69-/tema.aspx?c=A181011_173304_pozice-tema_lube

Josef Hlávka je naše národní láska

16.10.2018 Haló noviny str. 04 Z domova
(mh)

U příležitosti letošního 110. výročí úmrtí mecenáše české vědy a umění architekta a stavitele Josefa Hlávky (+ 11. března 1908) a 100. výročí založení ČSR uspořádaly Nadace Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových, Univerzita Karlova a Studentská komora Rady vysokých škol ve Vlasteneckém sále Karolina konferenci. Některé bohužel Hlávkovy záměry byly rozvinuty až vznikem republiky. K oslavám jejího stoletého výročí vzniku se tak přihlásilo rovněž Nadání.

Desítky účastníků na konferenci zhodnotily přínos nadace nesoucí jméno Hlávkových k rozvoji a podpoře vědy, umění a vzdělanosti v soudobé české společnosti. Nejcennější byly příspěvky mladých vědců a vědkyň, kterým tato nadace umožnila úspěšný start do profesního života. Ostatně, to byl záměr organizátorů, představit některé úspěšné studenty, absolventy, doktorandy z vědeckých oborů i umělecké sféry.

Na nadační činnost vydala nadace v letech 1991-2017 100 milionů korun, jak informoval v úvodu předseda správní rady nadace Nadání profesor Václav Pavlíček. Tyto prostředky však musela vytvořit, a to řádným a promyšleným zhodnocením hmotného odkazu mecenáše Hlávky, tedy například z nájemného z nemovitostí. »Sto milionů korun svědčí, že kvantitativně

bylo vynaloženo mnoho.

Správní rada se však zaměřila na to, aby konference posoudila, zda to také bylo v souladu s kvalitou,« vyzval prof. Pavlíček.

Konferenci pozdravil předseda Senátu Milan Štěch, jenž by byl rád, »kdybychom našli další mecenáše s vizionářským smýšlením Hlávky«. Rektor UK profesor Tomáš Zima připomněl mezi všemi výročími také letošní 670. výročí založení univerzity. »Hlávková nadace je nejstarší naší nadací s nepřetržitou kontinuitou,« řekl dále. V 50. letech, když mělo usnesením vlády dojít ke zrušení všech nadací, zásluhou akademika Němce a některých bývalých studentů Hlávkovy koleje byla právě Hlávková nadace zachována, k všeobecnému celospolečenskému prospěchu.

Soudobým pokračovatelem de facto i de iure někdejší České Akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, kterou Hlávka založil, je Akademie věd ČR. Jak uvedla její předsedkyně profesorka Eva Zažímalová, snaží se navazovat na hlávkovskou tradici zapojením talentovaných mladých lidí do vědy. »Přeji si moudré vlády, aby si uvědomily klíčovou úlohu vědy pro rozvoj společnosti,

« zakončila své vystoupení Zažímalová.

Mezinárodní den studentstva

Hlávková nadace si také vzala za své navrátit do kalendáře název Mezinárodního dne studentstva (MDS), coby vzpomínku na 17. listopad 1939 a nacisty perzekvované studenty, což prozatím řízením nepřejících politiků nebylo umožněno. Silně se pro to angažuje také Studentská komora Rady VŠ, organizace, jež zastupuje vysokoškolské studenty. »MDS je jediný

mezinárodní den, který má kořeny přímo u nás. Je to základ a zdroj pro naši národní identitu a hrdost,« shrnul na konferenci smysl tohoto svátku předseda komory Michal Zima. Vysokoškolská budou i nadále usilovat, a to i aktivním lobbíngem mezi politiky, aby se do názvu svátku dostalo zpět i označení MDS.

Cítí vděčnost vůči nadaci

Pestrá škála především mladých vědců a odborníků, která dominovala další části konference, ukázala, jak je stále živý odkaz Josefa Hlávky a jak je vzorně naplňován současným vedením nadace ve prospěch tvůrčích a talentovaných mladých lidí. Například Jakub Trubač, vedoucí Centra výzkumu radiogenních a stabilních izotopů PŘF UK, mohl před lety jet jako student díky finanční podpoře Nadání na zahraniční konferenci, kde získal cenné kontakty, a následovala půlroční stáž ve Španělsku. Studentka 4. ročníku Vysoké školy umělecko-průmyslové Kravínky Venturová díky nadaci absolvovala stáž v Institutu skla v Kjótu. Vlastimil Mikšík, nositel Ceny Josefa Hlávky z roku 1993, je dnes vedoucím Centra propagace a informačních systémů FAPPZ České zemědělské univerzity. »Josef Hlávka je naše národní láska,« řekl, když zavzpomínal na první skupinu oceněných vynikajících vysokoškolských studentů a vědců, jejíž součástí měl tu čest být. Dalším laureátem ceny (2001) byl v posledním ročníku svého studia na VŠE Jakub Fischer, současný docent a děkan fakulty informatiky a statistiky své alma mater. Lékařka Petra Laššuthová, vědecká pracovnice Kliniky dětské neurologie 2. LF UK,

byla rovněž poctěna Hlávkovou cenou. V současné době se realizuje jako úspěšná vědkyně zabývající se výzkumem příčin dědičných neuropatií.

Velmi soustředěně a se zájmem vyslechli účastníci příspěvek Ibrahima N'diaye, jaderně chemického inženýra původem ze Senegalu, který přijel ve druhé polovině 80. let na základě čs. rozvojové pomoci studovat ČVUT. Nadace mu umožnila během následného doktorandského studia žít na pražské Hlávkově koleji.

»Přestože jsem byl jen studentem, nikdy se na mě profesor

Pavlíček nepodíval nadřazeně, ale vždy lidsky,« složil citlivý hold dlouholetému předsedovi nadace. N'diaye se současně dotkl aktuální situace, neboť, jak uvedl, »to, co se dnes děje, je zkouškou lidství nás všech«, a varoval před etnonacionalismem. Vděčnost vůči nadaci a jejím představitelům pociťuje nejen N'diaye, vyzařovala ze všech »hlávkovců«, kteří dostali slovo. Dalším, kdo zažil dobrodiní Hlávkovy koleje, byl docent Vlastimil Vyskočil z Katedry analytické chemie PŘF UK. Cenu Josefa Hlávky pro nejlepší studenty a absolventy získal v roce 2010 a nadace podpořila jeho výjezdy na zahraniční stáže.

Programová likvidace sbírek

Zcela jiného ranku pak byl příspěvek Josefa Benda z **Fakulty sociálních věd** UK, který provedl překvapivě ráznou sondu do kulturní politiky ČR za poslední tři desetiletí. Benda nevidí příklad jiného moderního státu, jehož umělecké sbírky by se rozpadly tak, jak nastalo u nás po roce 1989. »Pod atraktivní slupkou napravování křivd minulosti byly vydány umělecké sbírky potomkům šlechtických rodů, velkopodnikatelům a katolické církvi,

« je přesvědčen Benda, podle něhož po roce 1989 u nás došlo k programové likvidaci těchto sbírek, přičemž »ztráty jsou tvrdé a nevratné«.

V rámci závěrečné tematické diskuse nazvané »Hlávkův vlastenecký odkaz v budoucnosti, perspektivy vzdělanosti českého národa, národní tradice a hodnoty« promluvili mj. předseda sněmovního výboru pro vědu, vzdělání a kulturu Václav Klaus ml. či docent Petr Žantovský. Klaus vidí negativa současného školství ve ztrátě hodnot, zdravého rozumu a priorit. Žantovský podrobil kritice tzv. Boloňskou deklaraci. Směřování k tomu, aby 60 procent populace mělo vysokoškolské vzdělání, zhodnotil jako neodpovídající jejím možnostem.

Pamětní deska Šámalovi

Vedle četných aktivit nadace vystupuje do popředí i její úsilí o instalování pamětních desek. Jak jsme psali v našem listu, v roce 2016 nadace odhalila poblíž Vídeňské státní opery pamětní desku Josefu Hlávce – právě tuto významnou stavbu Hlávka řídil. Nyní nadace vynakládá svou iniciativu na osazení pamětní desky někdejšímu kancléři prezidenta T. G. Masaryka Přemyslu Šámalovi, jednomu ze zakladatelů protirakouské odbojové organizace Maffie. Deska bude odhalena pravděpodobně začátkem příštího roku ve dvoře Hlávceho domu ve Vodičkově ulici v Praze.

Foto autor| FOTO – Haló noviny/Monika HOŘENÍ

Foto popis| Profesor V. Pavlíček (vlevo), v předsednictvu zasedli mj. předseda Senátu M. Štěch a rektor UK T. Zima.

Česko se dočkalo ministra zahraničí. Prezident Zeman jmenoval Tomáše Petříčka

16.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
hridelj

Prezident Miloš Zeman v úterý před polednem jmenoval ministrem zahraničí dosavadního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD). Česká diplomacie se tak tři a půl měsíce po jmenování vlády dočkala plnohodnotného šéfa Černínského paláce. Původního kandidáta ČSSD europoslance Miroslava Pocheho Zeman jmenovat odmítl a ministerstvo dočasně vedl předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček.

Prezident Zeman po jmenování vyjádřil naději, že s Petříčkem naváže úspěšnou spolupráci a česká diplomacie bude jednotná. »Když budeme mluvit různými hlasy, nikdo nás nebude brát vážně,« prohlásil Zeman na

slavnostním ceremoniálu na Pražském hradě. Je rád, že jmenováním Petříčka se podařilo vyřešit „drobný problém“, který podle prezidenta v poslední době „poněkud zatěžoval“ politickou scénu v zemi.

Zeman poděkoval Hamáčkovi, že tuto neprůchodnou situaci odblokoval navržením Petříčka místo Pocheho. „Rád bych poděkoval i premiérovi Andrejovi Babišovi, který shodně se mnou doporučil předchozímu kandidátovi, aby se jako europoslanec vrátil do Bruselu,“ uvedl Zeman k Pochemu. Prezident ho odmítl jmenovat mimo jiné kvůli jeho postoji k migraci, vztahu k Izraeli či působení v pražské komunální politice.

přehrát

video

Jmenování Tomáše Petříčka ministrem zahraničí

Jmenování Tomáše Petříčka ministrem zahraničí

Brífink Andreje Babiše a Tomáše Petříčka po jmenování

Martin Kupka (ODS): Petříček to nebude mít lehké

Jan Lipavský (Piráti): Petříček zatím vypadá slabě

Jan Hrnčíř (SPD): O Petříčkovi není známé skoro nic

Marian Jurečka (KDU-ČSL): Jsem rád, že konečně máme plnohodnotného ministra

Sedmatřicetiletý Petříček působil v Černínském paláci od srpna, kdy byl jmenován náměstkem ministra zahraničí. V minulosti byl Pocheho asistentem v Evropském parlamentu. Zeman nicméně už dříve uvedl, že Petříček má slušné kvalifikační předpoklady, které mohou převážit nad jeho vazbou na Pocheho. Jmenování nového ministra nicméně podmínil tím, že Poche odejde z funkce politického tajemníka ministra zahraničí.

Stejně očekávání má také premiér Andrej Babiš (ANO). Petříček uvedl, že po jeho jmenování funkce tajemníka ztratí smysl a zanikne. V úterý potvrdil, že zrušení funkce bude jedním z prvních kroků, které ve funkci udělá.

Zároveň ale oznámil, že si hodlá sestavit vlastní tým poradců a nevyloučil, že by mezi nimi mohl být i Miroslav Poche. „Já v tuto chvíli začínám sestavovat tým poradců, kteří budou z řad akademiků, bývalých diplomatů či politiků. S panem Pochem o tomto budu ještě hovořit,“ řekl Petříček. První zahraniční cesta nového ministra povede do Německa

Petříček na brífinku po uvedení do úřadu oznámil také, že na první zahraniční cestu v úřadu pojedí do Německa, kde ho v pátek čeká jednání s šéfem německé diplomacie Heikem Maasem.

„Česká republika musí mít ambiciózní, aktivní a hlavně sebevědomou zahraniční politiku, je to předpoklad, abychom mohli zajistit budoucí prosperitu země a bezpečnost občanů,“ prohlásil Petříček. Za důležité považuje rozvíjení sousedských vztahů, a to hlavně s Německem, které je podle něj hlavním českým partnerem v EU.

přehrát

video

Bývalý diplomat Kolář: Petříček má předpoklady, aby funkci odborně zvládl

Petříček chce pracovat na českém ukotvení v EU a NATO, které jsou základem pro bezpečnost země. Zároveň se chce angažovat v globálních organizacích a usilovat o dodržování mezinárodního práva. „Naše země má jako svou prioritu to, aby byl zachován mezinárodní řád založený na pravidlech. Pravidla džungle bychom si neměli přát,“ řekl.

Za důležité považuje, aby Česko mluvilo navenek jedním hlasem. Z toho důvodu chce pokračovat v tradici koordinačních schůzek s ústavními činiteli. Premiér Babiš k tomu řekl, že zahraniční politika je v kompetenci vlády, ale kabinet ji konzultuje i s prezidentem.

Pro úterní Události ČT pak nový ministr dodal, že si dovede představit, že by se pravidelné schůzky ústavních činitelů mohly konat čtyřikrát až šestkrát do roka. „Tak abychom si vyjasnili, jaké jsou priority pro Českou republiku a její zahraniční politiku, a také si připravili naše společné aktivity v zahraničí.“

Za jednu ze svých priorit označil Petříček také rozvojovou pomoc a její efektivnější využívání. V souvislosti s tím na brífinku zmínil české diplomatické angažmá v Africe, kterou považuje za kontinent mnoha obchodních příležitostí. Zároveň podle něj v Africe leží klíč k vyřešení některých hrozeb, kterým svět čelí. Petříček nemá zkušenosti, varuje opozice

Podle opozice je výběr Petříčka dalším důkazem slabé pozice ČSSD ve vládě a toho, že o všem rozhoduje hlavně premiér Babiš. Některé kritické hlasy navíc tvrdí, že Petříček nemá na ministerský post dostatek zkušeností.

„Určitě to nebude mít lehké, protože na jedné straně tu bude Miloš Zeman a na druhé straně Andrej Babiš, který využívá zahraniční politiku především ke svým marketingovým záměrům. Česká republika, má-li obstát v konkurenci ostatních států, se musí prosazovat jako srozumitelný a jasný partner,“ říká místopředseda ODS Martin Kupka.

Odkaz

Je to prohra ČSSD, o všem rozhoduje Babiš, reagují politici na nominaci Petříčka místo Pocheho

„Tomáš Petříček je skutečně mladý politik, ale sociální demokracie není v situaci, kdy se může představovat starými tvářemi, hledá nové politiky a našla jich několik, například Jana Maláčová na ministerstvu práce a sociálních věcí a teď Tomáš Petříček, a myslím, že to je dobře,“ uvažuje politolog Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Milan Znoj.

„Petříček se v prostředí evropské politiky pohybuje hodně dlouho, má solidní vzdělání v zahraničně-politických záležitostech, byl v odborných komisích sociální demokracie, takže odborně je určitě na výši. Pravda je, že diplomatickou zkušenost tolik nemá, ale myslím, že pokud je schopný, a předpokládám, že ano, tak si ji snadno doplní,“ dodává Znoj.

přehrát

video

Milan Znoj: ČSSD hledá nové politiky

Fakta

Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a. s., Wineproject, s. r. o., Úpravna vody Želivka, a. s., Želivská provozní, a. s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ve volbách do zastupitelstev v roce 2018 vedl kandidátku ČSSD v Praze 7; strana se do zastupitelstva nedostala.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2623991-cesko-se-docka-ministra-zahranici-prezident-zeman-jmenuje-tomase-petricka>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Fakulta sociálních věd nabízí nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE) vycházející z prestižního oxfordského modelu

15.10.2018 feedit.cz str. 00

Daniel Bradbury Dočekal

15/10/2018 **Fakulta sociálních věd** UK získala akreditaci pro nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE), který vznikl v souladu s oxfordským modelem.

Pražský PPE bude prvním bakalářským studijním programem ve střední a východní Evropě. Jeho absolventi naleznou uplatnění zejména v oblasti politiky, diplomacie, bankovníctví, žurnalistiky a médií, sociální práce a neziskového sektoru. FSV tímto krokem posílí svou pozici jedné z nejvíce internacionalizovaných fakult Univerzity Karlovy.

„ Jsme přesvědčeni, že díky rozšířenému obsahu zacílenému na Evropu by se PPE mohlo stát zlatým standardem bakalářských programů pro budoucí evropské lídry, “ říká Janusz Salamon, absolvent Oxfordské univerzity a garant nového bakalářského programu PPE. **Fakulta sociálních věd** se plánuje propojit s ostatními evropskými univerzitami nabízejícími PPE, aby jej studenti mohli studovat ve více evropských zemích.

Mimo to FSV nabízí již 15 let úspěšný magisterský program International Economic and Political Studies (IEPS), který je od začátku budován právě podle principů oxfordského PPE. „Těší nás, že jsme schopni reagovat na silnou poptávku po bakalářském studijním programu, který studentům poskytne solidní základy v politických vědách (včetně mezinárodních vztahů), filozofii (zejména politické filozofii a společenské etice) a praktické ekonomii,“ říká docent Vladimír Benáček, garant magisterského programu IEPS.

Oxfordský program PPE je prestižním studijním programem, který absolvovalo mnoho významných osobností. Vystudoval jej například britský premiér David Cameron nebo mediální magnát Rupert Murdoch. Mezi absolventy z dalších zemí najdeme například bývalého prezidenta USA Billa Clintona, Bénazír Bhuttovou či bývalého polského ministra zahraničí Radosława Sikorského.

Do programu se lze přihlásit během celého roku, doporučené období je však od listopadu do dubna.

Další informace o studijním programu PPE naleznete na webu FSV v sekci studijních programů.

URL| <https://feedit.cz/2018/10/15/fakulta-socialnich-ved-nabizi-novy-bakalarsky-program-politics-philosophy-and-economics-ppe-vychazejici-z-prestizniho-oxfordskeho-modelu/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
feedit.cz

Plné znění zpráv

Fakulta sociálních věd nabízí nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE) vycházející z prestižního oxfordského modelu

15.10.2018 itmix.cz str. 00

Fakulta sociálních věd UK získala akreditaci pro nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE), který vznikl v souladu s oxfordským modelem.

Pražský PPE bude prvním bakalářským studijním programem ve střední a východní Evropě. Jeho absolventi naleznou uplatnění zejména v oblasti politiky, diplomacie, bankovníctví, žurnalistiky a médií, sociální práce a neziskového sektoru. FSV tímto krokem posílí ...

Pokračovat ve čtení

Fakulta sociálních věd nabízí nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE) vycházející z prestižního oxfordského modelu

Více ke čtení naleznete zde: **Fakulta sociálních věd** nabízí nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE) vycházející z prestižního oxfordského modelu
Blackarch Linux Komunita BLACKARCH.CZ

URL| <https://itmix.cz/2018/10/fakulta-socialnich-ved-nabizi-novy-bakalarsky-program-politics-philosophy-and-economics-ppe-vychazejici-z-prestizniho-oxfordskeho-modelu/>

Vedoucí oddělení zahraničních styků

15.10.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Neakademické pracovní pozice
Vedavyzkum.cz

Děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy vypisuje výběrové řízení na pracovní místo: Vedoucí Oddělení zahraničních styků.

Stručný přehled pracovní náplně:

jednání se zahraničními partnery **FSV UK**

koordinace a implementace zahraniční agendy na **FSV UK**

zodpovědnost za organizaci letních škol v gesci Oddělení zahraničních styků

zodpovědnost za studijní a PR záležitosti cizojazyčných studijních programů

zajištění fungování a aktualizace internetových stránek oddělení (v českém i anglickém jazyce)

Požadavky:

VŠ vzdělání

znalost anglického jazyka na vynikající úrovni
velmi dobré organizační a komunikační dovednosti
u vybraného účastníka výběrového řízení doložení čistého trestního rejstříku

Výhodou:

praxe ve stejném či podobném oboru
zkušenost s řízením pracovního kolektivu
znalost dalšího světového jazyka

Nabízíme:

předpokládaný nástup listopad/prosinec 2018, případně dle dohody
zajímavé a motivující pracovní prostředí
5 týdnů dovolené
a další širokou škálu zaměstnaneckých benefitů

Vaše písemná přihláška musí obsahovat:

profesní životopis
motivační dopis s uvedením, proč Vás tato pozice zajímá
kopii dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání

Zájemci mohou své přihlášky posílat nejlépe do 2. listopadu 2018 na emailovou adresu: kariera@fsv.cuni.cz nebo do podatelny FSV na adrese **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova, personální oddělení, Smetanovo nábřeží 6, Praha 1, PSČ 110 01, a to v obou případech s označením „Vedoucí OZS“.

Zdroj: Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd

URL| <https://vedavyzkum.cz/nabidky-pracovnich-pozic/nabidky-pracovnich-pozic/vedouci-oddeleni-zahranicnich-styku>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

vedavyzkum.cz

Říjen 15, 2018
15.10.2018 itmix.cz str. 00

Fakulta sociálních věd UK získala akreditaci pro nový bakalářský program Politics, Philosophy and Economics (PPE), který vznikl v souladu s oxfordským

URL| <https://itmix.cz/2018/10/tolerance-cechu-k-dojizdeni-do-prace-stale-klesa/>

Bavorsko se po volbách stane normální zemí, osud Merkelové určí volby v Hesensku, tvrdí expert

15.10.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Výsledek voleb v Bavorsku dopadl podle očekávání – matador místní politiky Křesťanskosociální unie (CSU), která v drtivé většině případů stavěla jednobarevné vlády, zaznamenal historický propad. S 37,2 procenty hlasů sice strana volby opět vyhrála, jde ale o nejhorší výsledek za posledních 70 let. Včerejší hlasování tak v Bavorsku zřejmě nastartovalo nový trend, kdy na místo jednobarevných vlád CSU nastoupí vlády koaliční. Výsledek regionálních voleb však bude mít dalekosáhlé dopady také na celoněmeckou politiku a už tak oslabenou kancléřku Angelu Merkelovou.

„Dá se říct, že po těchto volbách se z Bavorska stane konečně normální země, protože jednobarevná struktura vlád CSU byla v Německu skutečná anomalie. Tímto tedy dosavadní zvláštnost Bavorska zřejmě končí,“ komentuje pro INFO.CZ výsledek bavorských voleb odborník na německou politiku z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) Vladimír Handl.

Pro CSU však přechod na koaliční vládu nebude taková rána. S největší pravděpodobností totiž novou vládu v Bavorsku CSU sestaví se stranou Svobodní voliči (Freie Wähler), která vede politiku v mnoha ohledech velmi podobnou jako Křesťanskosociální unie, například pokud jde o migraci. Svobodní voliči obsadili s 11,6 procenty hlasů třetí místo, obě strany tak v bavorském parlamentu získají pohodlnou většinu – z celkových 205 křesel mají dohromady 112 mandátů.

„Strana Freie Wähler je téměř ve všech otázkách až na drobnosti kompatibilní s CSU. Z tohoto hlediska to je tedy pro CSU co možná nejméně bolestivý přechod k ‚normalitě‘ v podobě koaličních vlád, který si umíme představit. Se Zelenými by to bylo pro obě dvě strany mnohem složitější,“ podotýká Handl.

CSU a Svobodní voliči začali o sestavení koalice jednat už včera, jejich společné vládnutí se tedy zatím jeví jako nejpravděpodobnější. Pro největší německou spolkovou zemi se přitom sestavení takovéto koaliční vlády jeví jako dobrá zpráva – v některých ohledech se totiž obě strany mohou doplňovat a tím i Bavorsko posílit.

„Myslím si, že to bude výsledek, který Bavorsko může posunout. Freie Wähler dodají CSU něco, co velké strany jako CDU/CSU nebo SPD ztrácejí, a to je kontakt s občany. Freie Wähler je totiž regionální strana, která vyrostla ze spodu, CSU to tedy pomůže propojit s voliči a obyvateli Bavorska. Uvidíme, jak budou fungovat, ale myslím si, že tato varianta může bavorskou politiku posílit,“ míní odborník.

CSU zaspala dobu Přestože se na koaliční vládě sice s největší pravděpodobností podílet nebude, za opravdového vítěze bavorských voleb jsou považováni Zelení. Strana, která v posledních volbách v Bavorsku v roce 2013 získala jen 8,6 procent hlasů, se nyní se 17,5 procenty stala druhou nejsilnější stranou místního parlamentu. „Strana Zelených postupně přebírá roli široké lidové strany. Je to strana vzdělaných lidí střední třídy, kteří mají ekologické a sociální hodnotové ukotvení a v uprchlické politice prosazují vstřícnost,“ popisuje Handl.

Úspěch Zelených v Bavorsku se podle odborníka **FSV UK** dá přikládat mimo jiné změně struktury obyvatel Bavorska v posledních 40 letech, kdy do této spolkové země přišlo z nejrůznějších koutů Německa na pět milionů lidí, a to především za špičkovým průmyslem a sektorem informačních technologií. Tuto změnu ale CSU v čele s předsedou Horstem Seehoferem zaspala.

„Bavorsko se za posledních 40 let modernizovalo, ale CSU nikoliv – zejména pokud jde o kulturu jejího vedení. CSU je totiž tradičně vedena silnými velkými politiky s výraznou mužskou rolí, kteří kladou důraz na agrární katolickou tradici Bavorska, ale Bavorsko samotné je dnes už jiné,“ vysvětluje Handl s tím, že bavorská „moderní“ společnost přechází k Zeleným, zatímco CSU zůstává tradiční a konzervativní. „Zelení získali na 200 tisíc hlasů od CSU, ale i 180 tisíc od SPD, dá se proto říct, že Zelení jsou skutečným vítězem voleb,“ dodává.

Konec velké koalice? Právě pro sociální demokraty (SPD) přitom volby skončily propadákem, který je po loňských parlamentních volbách v Německu dalším v řadě. Sociální demokracie získala jen 9,7 procenta hlasů, což je nejhorší výsledek, který v Bavorsku od druhé světové války zaznamenala. Porážku přiznala i předsedkyně SPD Andrea Nahlesová, která – stejně jako řada dalších politiků – prohru připisuje žalostnému fungování celoněmecké „velké koalice“ CDU/CSU a SPD pod vedením kancléřky Angely Merkelové.

„Blahopřeji Zeleným, kteří jsou skutečnými vítězi voleb,“ uvedla po zveřejnění výsledků Nahlesová podle německého serveru Deutsche Welle. „Není pochyb, že jeden z důvodů našeho chabého výsledku v Bavorsku je chabý výkon velké koalice tady v Berlíně,“ dodala předsedkyně SPD. Někteří členové sociální demokracie dokonce volají po tom, aby bylo setrvání SPD ve velké koalici přehodnoceno.

Myslí si to například místopředseda SPD Ralf Stegner, podle kterého by strana měla zvážit, zda v zapojení do vlády s CDU/CSU na celoněmecké úrovni dál pokračovat. „Není důvod držet se velké koalice za každou cenu,“ napsal na twitteru Stegner, podle kterého výsledek bavorských voleb ukázal, že stabilita koalice pod vedením Merkelové klesá.

Sociální demokracie totiž kvůli otřesnému výsledku v loňských parlamentních volbách do vlády jít vůbec nechtěla, po krachu jednání o takzvané jamajské koalici se však nakonec nechali kancléřkou Merkelovou přemluvit. Bavorské volby tak mohou otřást i centrální vládou v Berlíně – Nahlesová se totiž dostává pod stále větší tlak, aby SPD z velké koalice odešla. Že by bavorské volby znamenaly konec vlády Angely Merkelové, si však Handl za současných okolností neumí představit.

„Znamená to určitě oslabení koalice a kancléřky, ale že by strany aktuálně měly alternativu k velké koalici v Berlíně, to si nemyslím. Jedinou variantou by byly nové volby, na které ale není v současnosti nikdo připraven. Takže to je oslabení, ale neumím si představit, že by to mělo vést nějakému novému pokusu zvrátit velkou koalici,“ vysvětluje s tím, že tlak členů SPD na odchod z velké koalice se po bavorských volbách naopak problematizuje.

Jedním z argumentů pro vystoupení z koalice je totiž pro část SPD to, že v opozici bude mít strana čas na to se oživit. Tuto příležitost však v Bavorsku, kde dlouhodobě vládla jednobarevná vláda CSU, sociální demokracie měla, nijak ji ale nevyužila.

„SPD však podle mého bude v rámci velké koalice nyní usilovat o odstoupení Horsta Seehofera z funkce ministra vnitra spolkové vlády, protože on je skutečně jeden z důvodů té porážky. Ale na druhou stranu si myslím, že na to nebude mít SPD sílu a nebude to aktuálně řešit ani CDU. Bude tedy záležet hlavně na vývoji uvnitř CSU samotné. A tam je to otevřené,“ říká Handl.

Seehofer samotný sice debaty o své politické budoucnosti odmítá, někteří politici však v souvislosti s výsledkem voleb dávají postupně najevo, že by se vedení CSU mělo obměnit. Myslí si to například bývalý ministr dopravy za CSU Peter Ramsauer, podle kterého by se novým předsedou CSU měl stát bavorský premiér a největší vnitrostranický rival Seehofera Markus Söder.

Klíčové volby pro MerkelovouPodobně jako o budoucnosti Seehofera se však v Německu s ještě větší intenzitou hovoří o pozici Angely Merkelové a její strany CDU. Jak píše Deutsche Welle, z krátkodobého hlediska může být výsledek bavorských voleb pro Merkelovou dobrým signálem – voliči totiž propadem CSU vyjádřili nesouhlas s tím, jak Seehofer v posledních měsících kancléřku a její migrační politiku kritizoval. Na druhou stranu však volby značí další pokles preferencí CDU/CSU a podobného propadu jako CSU se nyní může dočkat i CDU v zemských volbách v Hesensku, které se uskuteční 28. října.

Právě hesenské volby budou pro CDU zlomovým okamžikem také podle Handla. „Myslím, že volby v Hesensku budou klíčové. To, že tam CDU ztratí nějaké hlasy, je jasné. Už dnes ztrácí ve srovnání s minulými volbami asi 10 procent. Bude však záležet na tom, jestli ministerský předseda za CDU Volker Bouffier bude ve funkci po volbách pokračovat a jestli bude po volbách pokračovat vláda CDU,“ míní odborník.

Zatímco CDU ztrácí, roste totiž podpora Zelených, kteří jsou v Hesensku s CDU v koalici. Jestli za této konstelace oslabené strany Angely Merkelové a posílené strany Zelených bude Hesensko dál řídit dosavadní koalice, výsledek bude pro CDU snesitelný, míní Handl. V opačném případě se však postavení kancléřky může otřást v základech. „Jestli CDU půjde v Hesensku do opozice, byla by to opravdu velká rána, která by jistě otevřela otázku následnictví předsednictví strany CDU s nepředvídatelnými výsledky,“ říká odborník.

Že se postavení Merkelové silně otřásá, přitom podle něj dokládá i sobotní rozhovor Wolfganga Schäubleho pro německý veřejnoprávní rozhlas SWR.

„Wolfgang Schauble, který je skutečný doyen CDU, poprvé hovořil o tom, že postavení Angely Merkleové je oslabené. Sice se za ní postavil, ale to, že o tom veřejně hovoří i on, ukazuje, že situace je v tomto okamžiku zlomová a bude skutečně záležet na tom, jak dopadnou volby v Hesensku,“ dodává expert na německou politiku.

AfD má v Bavorsku méně prostoruVedle Zelených a Svobodných voličů však úspěch ve volbách zaznamenala také pravicová Alternativa pro Německo (AfD), která svou protiimigrační rétorikou dokázala nalákat část voličů CSU. Protestní AfD, která ještě v minulých bavorských volbách vůbec nekandidovala, přitom získala 10,2 procenta hlasů a skončila čtvrtá.

„Pro AfD jsou volby určitě velký úspěch – dostat se z nuly na dvoumístné číslo, to je úžasný výsledek. Fakt, že nedostali hlasů víc, oni sami podle mě správně vysvětlují tím, že CSU je poměrně výrazně konzervativní pravicová strana stejně jako AfD. Zadruhé tam je strana Freie Wähler, která jim také odebírá jejich potenciál. Svobodní voliči jsou také opatrní s imigrační politikou, takže AfD zde měla zprava mnohem větší konkurenci než kdekoliv jinde v Německu,“ uzavírá Handl.

Základní shrnutí informací pro

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/bavorsko-se-po-volbach-stane-normalni-zemi-osud-merkelove-urci-volby-v-hesensku-tvrdi-expert-37111.html>

Bavorsko se po volbách stane normální zemí, osud Merkelové určí volby v Hesensku, tvrdí expert

15.10.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Výsledek voleb v Bavorsku dopadl podle očekávání – matador místní politiky Křesťanskosociální unie (CSU), která v drtivé většině případů stavěla jednobarevné vlády, zaznamenal historický propad. S 37,2 procenty hlasů sice strana volby opět vyhrála, jde ale o nejhorší výsledek za posledních 70 let. Včerejší hlasování tak v Bavorsku zřejmě nastartovalo nový trend, kdy na místo jednobarevných vlád CSU nastoupí vlády koaliční. Výsledek regionálních voleb však bude mít dalekosáhlé dopady také na celoněmeckou politiku a už tak oslabenou kancléřku Angelu Merkelovou.

„Dá se říct, že po těchto volbách se z Bavorska stane konečně normální země, protože jednobarevná struktura vlád CSU byla v Německu skutečná anomalie. Tímto tedy dosavadní zvláštnost Bavorska zřejmě končí,“ komentuje pro INFO.CZ výsledek bavorských voleb odborník na německou politiku z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) Vladimír Handl.

Pro CSU však přechod na koaliční vládu nebude taková rána. S největší pravděpodobností totiž novou vládu v Bavorsku CSU sestaví se stranou Svobodní voliči (Freie Wähler), která vede politiku v mnoha ohledech velmi podobnou jako Křesťanskosociální unie, například pokud jde o migraci. Svobodní voliči obsadili s 11,6 procenty hlasů třetí místo, obě strany tak v bavorském parlamentu získají pohodlnou většinu – z celkových 205 křesel mají dohromady 112 mandátů.

„Strana Freie Wähler je téměř ve všech otázkách až na drobnosti kompatibilní s CSU. Z tohoto hlediska to je tedy pro CSU co možná nejméně bolestivý přechod k ‚normalitě‘ v podobě koaličních vlád, který si umíme představit. Se Zelenými by to bylo pro obě dvě strany mnohem složitější,“ podotýká Handl.

CSU a Svobodní voliči začali o sestavení koalice jednat už včera, jejich společné vládnutí se tedy zatím jeví jako nejpravděpodobnější. Pro největší německou spolkovou zemi se přitom sestavení takovéto koaliční vlády jeví jako dobrá zpráva – v některých ohledech se totiž obě strany mohou doplňovat a tím i Bavorsko posílit.

„Myslím si, že to bude výsledek, který Bavorsko může posunout. Freie Wähler dodají CSU něco, co velké strany jako CDU/CSU nebo SPD ztrácejí, a to je kontakt s občany. Freie Wähler je totiž regionální strana, která vyrostla ze spodu, CSU to tedy pomůže propojit s voliči a obyvateli Bavorska. Uvidíme, jak budou fungovat, ale myslím si, že tato varianta může bavorskou politiku posílit,“ míní odborník.

CSU zaspala dobu

Přestože se na koaliční vládě sice s největší pravděpodobností podílet nebude, za opravdového vítěze bavorských voleb jsou považováni Zelení. Strana, která v posledních volbách v Bavorsku v roce 2013 získala jen 8,6 procent hlasů, se nyní se 17,5 procenty stala druhou nejsilnější stranou místního parlamentu. „Strana

Zelených postupně přebírá roli široké lidové strany. Je to strana vzdělaných lidí střední třídy, kteří mají ekologické a sociální hodnotové ukotvení a v uprchlické politice prosazují vstřícnost," popisuje Handl.

Úspěch Zelených v Bavorsku se podle odborníka **FSV UK** dá přikládat mimo jiné změně struktury obyvatel Bavorska v posledních 40 letech, kdy do této spolkové země přišlo z nejrůznějších koutů Německa na pět milionů lidí, a to především za špičkovým průmyslem a sektorem informačních technologií. Tuto změnu ale CSU v čele s předsedou Horstem Seehoferem zaspala.

„Bavorsko se za posledních 40 let modernizovalo, ale CSU nikoliv – zejména pokud jde o kulturu jejího vedení. CSU je totiž tradičně vedena silnými velkými politiky s výraznou mužskou rolí, kteří kladou důraz na agrární katolickou tradici Bavorska, ale Bavorsko samotné je dnes už jiné," vysvětluje Handl s tím, že bavorská „moderní“ společnost přechází k Zeleným, zatímco CSU zůstává tradiční a konzervativní. „Zelení získali na 200 tisíc hlasů od CSU, ale i 180 tisíc od SPD, dá se proto říct, že Zelení jsou skutečným vítězem voleb," dodává.

Konec velké koalice?

Právě pro sociální demokraty (SPD) přítom volby skončily propadákem, který je po loňských parlamentních volbách v Německu dalším v řadě. Sociální demokracie získala jen 9,7 procenta hlasů, což je nejhorší výsledek, který v Bavorsku od druhé světové války zaznamenala. Porážku přiznala i předsedkyně SPD Andrea Nahlesová, která – stejně jako řada dalších politiků – prohru připisuje žalostnému fungování celoněmecké „velké koalice“ CDU/CSU a SPD pod vedením kancléřky Angely Merkelové.

„Blahopřeji Zeleným, kteří jsou skutečnými vítězi voleb," uvedla po zveřejnění výsledků Nahlesová podle německého serveru Deutsche Welle. „Není pochyb, že jeden z důvodů našeho chabého výsledku v Bavorsku je chabý výkon velké koalice tady v Berlíně," dodala předsedkyně SPD. Někteří členové sociální demokracie dokonce volají po tom, aby bylo setrvání SPD ve velké koalici přehodnoceno.

Myslí si to například místopředseda SPD Ralf Stegner, podle kterého by strana měla zvážit, zda v zapojení do vlády s CDU/CSU na celoněmecké úrovni dál pokračovat. „Není důvod držet se velké koalice za každou cenu," napsal na twitteru Stegner, podle kterého výsledek bavorských voleb ukázal, že stabilita koalice pod vedením Merkelové klesá.

Sociální demokracie totiž kvůli otřesnému výsledku v loňských parlamentních volbách do vlády jít vůbec nechtěla, po krachu jednání o takzvané jamajské koalici se však nakonec nechali kancléřkou Merkelovou přemluvit. Bavorské volby tak mohou otrást i centrální vládou v Berlíně – Nahlesová se totiž dostává pod stále větší tlak, aby SPD z velké koalice odešla. Že by bavorské volby znamenaly konec vlády Angely Merkelové, si však Handl za současných okolností neumí představit.

„Znamená to určitě oslabení koalice a kancléřky, ale že by strany aktuálně měly alternativu k velké koalici v Berlíně, to si nemyslím. Jedinou variantou by byly nové volby, na které ale není v současnosti nikdo připraven. Takže to je oslabení, ale neumím si představit, že by to mělo vést nějakému novému pokusu zvrátit velkou koalici," vysvětluje s tím, že tlak členů SPD na odchod z velké koalice se po bavorských volbách naopak problematizuje.

Jedním z argumentů pro vystoupení z koalice je totiž pro část SPD to, že v opozici bude mít strana čas na to se oživit. Tuto příležitost však v Bavorsku, kde dlouhodobě vládla jednobarevná vláda CSU, sociální demokracie měla, nijak ji ale nevyužila.

„SPD však podle mého bude v rámci velké koalice nyní usilovat o odstoupení Horsta Seehofera z funkce ministra vnitra spolkové vlády, protože on je skutečně jeden z důvodů té porážky. Ale na druhou stranu si myslím, že na to nebude mít SPD sílu a nebude to aktuálně řešit ani CDU. Bude tedy záležet hlavně na vývoji uvnitř CSU samotné. A tam je to otevřené," říká Handl.

Seehofer samotný sice debaty o své politické budoucnosti odmítá, někteří politici však v souvislosti s výsledkem voleb dávají postupně najevo, že by se vedení CSU mělo obměnit. Myslí si to například bývalý ministr dopravy

za CSU Peter Ramsauer, podle kterého by se novým předsedou CSU měl stát bavorský premiér a největší vnitrostranický rival Seehofera Markus Söder.

Klíčové volby pro Merkelovou

Podobně jako o budoucnosti Seehofera se však v Německu s ještě větší intenzitou hovoří o pozici Angely Merkelové a její strany CDU. Jak píše Deutsche Welle, z krátkodobého hlediska může být výsledek bavorských voleb pro Merkelovou dobrým signálem – voliči totiž propadem CSU vyjádřili nesouhlas s tím, jak Seehofer v posledních měsících kancléřku a její migrační politiku kritizoval. Na druhou stranu však volby značí další pokles preferencí CDU/CSU a podobného propadu jako CSU se nyní může dočkat i CDU v zemských volbách v Hesensku, které se uskuteční 28. října.

Právě hesenské volby budou pro CDU zlomovým okamžikem také podle Handla. „Myslím, že volby v Hesensku budou klíčové. To, že tam CDU ztratí nějaké hlasy, je jasné. Už dnes ztrácí ve srovnání s minulými volbami asi 10 procent. Bude však záležet na tom, jestli ministerský předseda za CDU Volker Bouffier bude ve funkci po volbách pokračovat a jestli bude po volbách pokračovat vláda CDU,“ míní odborník.

Zatímco CDU ztrácí, roste totiž podpora Zelených, kteří jsou v Hesensku s CDU v koalici. Jestli za této konstelace oslabené strany Angely Merkelové a posílené strany Zelených bude Hesensko dál řídit dosavadní koalice, výsledek bude pro CDU snesitelný, míní Handl. V opačném případě se však postavení kancléřky může otřást v základech. „Jestli CDU půjde v Hesensku do opozice, byla by to opravdu velká rána, která by jistě otevřela otázku následnictví předsednictví strany CDU s nepředvídatelnými výsledky,“ říká odborník.

Že se postavení Merkelové silně otřásá, přitom podle něj dokládá i sobotní rozhovor Wolfganga Schäubleho pro německý veřejnoprávní rozhlas SWR. „Wolfgang Schauble, který je skutečný doyen CDU, poprvé hovořil o tom, že postavení Angely Merkleové je oslabené. Sice se za ní postavil, ale to, že o tom veřejně hovoří i on, ukazuje, že situace je v tomto okamžiku zlomová a bude skutečně záležet na tom, jak dopadnou volby v Hesensku,“ dodává expert na německou politiku.

AfD má v Bavorsku méně prostoru

Vedle Zelených a Svobodných voličů však úspěch ve volbách zaznamenala také pravicová Alternativa pro Německo (AfD), která svou protiimigrační rétorikou dokázala nalákat část voličů CSU. Protestní AfD, která ještě v minulých bavorských volbách vůbec nekandidovala, přitom získala 10,2 procenta hlasů a skončila čtvrtá.

„Pro AfD jsou volby určitě velký úspěch – dostat se z nuly na dvoumístné číslo, to je úžasný výsledek. Fakt, že nedostali hlasů víc, oni sami podle mě správně vysvětlují tím, že CSU je poměrně výrazně konzervativní pravicová strana stejně jako AfD. Zadržuje tam je strana Freie Wähler, která jim také odebrává jejich potenciál. Svobodní voliči jsou také opatrní s imigrační politikou, takže AfD zde měla zprava mnohem větší konkurenci než kdekoli jinde v Německu,“ uzavírá Handl.

URL| <https://www.info.cz/clanek/37111/bavorsko-se-po-volbach-stane-normalni-zemi-osud-merkelove-urci-volby-v-hesensku-tvrdi-expert>

Bezdomovectví může být v Maďarsku hodnoceno jako protiústavní čin

15.10.2018 ČRo Plus str. 06 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Bezdomovectví může být ode dneška v Maďarsku hodnoceno nejen jako protizákonný, ale dokonce i jako protiústavní čin. Právě dnes vstoupil v platnost nový dodatek maďarské ústavy. Podle něj je nelegální přespávat v blízkosti kulturních institucí či jinak významných míst. Podle lidskoprávních organizací se tato novinka nejvíce

dotkne bezdomovců v centru Budapešti, kde jsou lidé bez domova nejvíce na očích. No, a ve spojení bychom měli být s politologem a odborníkem na Maďarsko Petrem Balou z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zdravím vás.

Petr BALA, politolog, odborník na Maďarsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Zdá se mi jako krajně neobvyklé, aby se bezdomovectví řešilo prostřednictvím ústavního zákona. Povězte, proč maďarská vláda přistoupila právě k takovému řešení?

Petr BALA, politolog, odborník na Maďarsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, Maďarsko je známo tím, že volí někdy dost neortodoxní prostředky. A toto je vlastně ten případ. Dá se říct to, že Maďarsko už schválilo jeden takový zákon, který měl řešit otázku bezdomovectví v roce 2011. Ale v roce 2012 Ústavní soud vlastně řekl, že jaksi všichni, lidé tam prostě mají právo se vyskytovat v tom prostoru, tudíž ten zákon zrušil jako protiústavní. No, a tohleto je vlastně takový druhý pokus, kdy na jednu stranu vláda přijala vládní nařízení, které přesně specifikuje, co může ten policista, který tam zasahuje, dělat. A jaký je úřední postup. No, a vedle toho, aby to bylo právě nenapadnutelné z hlediska toho Ústavního soudu, tak se změnila ústava a dalo se tam to ustanovení, že prostě bydlet na veřejném prostoru jaksi není žádné právo, tudíž je to vlastně protiústavní.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. Jinak, povězte, co bezdomovcům, které policie přistihne na ulici, ono je také otázka, jestli se to bude týkat jenom bezdomovců. A jak ho to definovat. Ale co jim vlastně hrozí, pokud se budou vyskytovat na těch významných místech? A je vůbec definované, co to má být významné místo?

Petr BALA, politolog, odborník na Maďarsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak obecně, já myslím, že to bude jakýkoliv veřejný prostor, na kterém by někdo přespával, nebo jak to ten zákon říká. Prostě žil, žil na ulici. A ten předchozí zákon stanovoval nějaké dokonce finanční postihy. Toto vládní nařízení, které je spojeno s tou ústavní změnou, tak vlastně říká, že není tam finanční postih, Viktor Orbán se dost často jako poučí ze svých chyb. Ale vlastně se tam říká, že pokud policista třikrát za sebou nějakého toho bezdomovce během 90 dní jaksi upozorní na to, že, že bydlí na veřejném prostoru, tak je možné toho člověka předvést a vlastně má to, má to hlavně za cíl dostat ty lidi z veřejných prostorů. A zároveň je tam ale jako definováno, že ty lidi jaksi nemohou vyvézt někam za město a tam je nechat. Ale jsou tam spojené i povinnosti s tím, že je mají odvézt do nějakého toho útulku a sociálního zařízení. A vláda vlastně k dnešnímu dni investovala poměrně nemalé prostředky do dalšího rozvoje všech těch sociálních služeb. A dneska státní tajemník maďarské televizi o tom poměrně dlouze vyprávěl, že právě jediný způsob, jak dostat ty lidi z té zoufalé sociální situace, když se ocitli na ulici, je právě tak, že se dostanou do těchto sociálních zařízení. No, a tento zákon, respektive změna ústavy a vládní nařízení je určeno právě pro těch několik málo bezdomovců, kteří se i přes jako dobré doporučení a tak prostě vzpírají. A i třeba v zimních měsících, strašlivých mrazech, prostě odmítají, odmítají jít do těch, do těch útulků.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili jestli jsem to správně pochopila, z vaší výborné odpovědi, krásně jste to všechno vyložil, tak v zásadě problém bezdomovectví se například v Budapešti nebo vůbec v Maďarsku řeší teď momentálně velice aktivně, jdou do toho velké peníze. Bezdomovci se dostávají do azylových domů a podobných zařízení. A vlastně na ulici je tedy ten problém prakticky úplně marginální. Chápu to dobře?

Petr BALA, politolog, odborník na Maďarsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to je, to je to, jak, jak to ta vláda, vláda pojímá. Samozřejmě já úplně mám samozřejmě jako zkušenosti s tím, když, když jezdím do Maďarska a skutečně, jak mají v Budapešti tam ty široké bulváry, tak k tomu mají odpovídající velké pochody. Kde žilo jako poměrně velké množství lidí. A musím říct, že už když jsem tam byl posledně, tak těch lidí výrazně ubylo. A vlastně samozřejmě ta maďarská vláda, která investuje poměrně dost prostředků do rozvoje turismu a tak, tak se vlastně snaží tady tento škraloup Budapešti nějakým způsobem odstranit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jinak v Moskvě například, tam zmizeli také lidé z podchodů a bezdomovci, všichni docela velmi rychle před několika lety, takže nějak se to vždycky zařídit dá. Jenom prosím o stručnou odpověď, podle některých občanských sdružení se maďarská vláda snaží vlastně najít nového nepřítele, protože rétorika namířená proti migrantům už přestává fungovat. Myslíte si, že to je přehnané, nebo něco pravdy byste tomu dal?

Petr BALA, politolog, odborník na Maďarsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já si, já si to osobně nemyslím. Já jsem velmi zvědavý na to, jak, jak to bude fungovat teď po tom nařízení. To jest, nakolik ten sociální systém, do kterého vlastně ty bezdomovce teď naženou, nakolik to bude zvládat a nakolik to bude fungovat celé.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Budeme to sledovat. Hm. Tolik Petr Bala, politolog na, a odborník na Maďarsko z **Fakulty sociálních věd**. Díky, na slyšenou.

Petr BALA, politolog, odborník na Maďarsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na slyšenou.

Politologové: Vítězem senátních voleb je ODS, poražení ANO a ČSSD

15.10.2018 kurzy.cz str. 00 Volby

Jednoznačným vítězem senátních voleb je ODS, úspěchem skončily také pro STAN. Velkým poraženým je naopak hnutí ANO a pokračuje propad ČSSD, uvedli politologové, které oslovila ČTK.

Jednoznačným vítězem senátních voleb je ODS, úspěchem skončily také pro STAN. Velkým poraženým je naopak hnutí ANO a pokračuje propad ČSSD, uvedli politologové, které oslovila ČTK. Všimají si rovněž ztrát lidovců, pro stranu je to podle nich varování. Nízká volební účast je ve druhém kole senátních voleb dlouhodobým trendem, dodávají. ODS získala z 11 účastí ve druhém kole deset křesel, bude tak mít 16 senátorů stejně jako STAN. Vládní ANO a ČSSD získaly tentokrát jen po jednom senátorovi a v horní komoře parlamentu dohromady obsadí 20 křesel z 81. Lidovci obhájili tři mandáty, získali ale jen dva včetně Jiřího Čunka, který na Vsetínsku vyhrál už před týdnem v prvním kole. Poprvé od roku 1996 nebude mít v horní komoře žádného zástupce KSČM. Politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze označil volby za jednoznačný triumf opozice. "Ale u ní se zase ukazuje, jak je roztržštěná. Kromě ODS, která získala zdaleka nejvíc mandátů, tam každý získal nějaké zastoupení," uvedl. Volby podle něj potvrdily velkou krizi tradiční levice v podobě porážek ČSSD a KSČM. Hnutí ANO je politické uskupení, které nemá voliče jednoznačně na své straně, míní Mrklas: "Jde ve šlépějích některých uskupení, která dřív dokázala vyhrávat parlamentní volby, ale ve všech ostatních utrpěla porážky, protože nezmobilizovala," dodal. Politolog Josef Mlejnek z Katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze uvedl, že ODS je na vzestupu a vracejí se jí voliči. Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že senátní volby potvrdily

pozici ODS jako nejsilnější pravicové strany. Všichni si ale všímají ztrát lidovců. "Pro výsledek KDU-ČSL je důležité to, že dva obhájené mandáty jsou v jejich tradičním baštách, tedy Zlín a Vsetín. Jinde ale neměli schopnost získat senátorské křeslo," řekl Mlejnek. Mírným překvapením je podle něj možná to, že v Náchodě nezískal mandát předseda strany Pavel Bělobrádek. Prohrál s bývalým policejním prezidentem Martinem Červíčkem (ODS). Mlejnek upozornil, že Náchodsko je oblast, kde mívali lidovci dobré výsledky. Neuspěl ani bývalý ministr kultury Daniel Herman na Chrudimsku. "Pro KDU-ČSL to znamená výrazné varování, že musí něco změnit, protože voliče ztrácí a udržuje si je jen v tradičních moravských baštách," uvedl Mlejnek. Bělobrádek už oznámil, že na březnovém sjezdu strany nebude obhajovat post předsedy. Podle Mlejníka by mohl mít silnou pozici případně Jiří Čunek, pokud by se rozhodl kandidovat. Volební účast byla pouze necelých 16,5 procenta. Podle politologů je to dlouhodobý trend. Účast v prvním kole je prý zkrácená tím, že se konalo společně s komunálními volbami. "Ve druhém kole se volí jen na třetině území, což je problém, protože volby nejsou intenzivně komunikovány v celé zemi, takže zájem voličů oslabuje," řekl Lebeda. V týdnu po obecních volbách se navíc média podle něj zaměřují hlavně na vyjednávání o koalicích a druhé kolo senátních voleb je upozaděné. Všimá si toho, že kandidátům do horní komory ve většině případů proti první kolu ubyly hlasy. "Pro úspěch tedy není klíčové co nejvíce nových hlasů získat, ale co nejvíce si jich udržet," dodal.

URL| <https://www.kurzy.cz/zpravy/469963-politologove-vitezem-senatnich-voleb-je-ods-porazeni-ano-a-cssd/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[kurzy.cz](https://www.kurzy.cz)

Politologové: Vítězem senátních voleb je ODS, poražení ANO a ČSSD

15.10.2018 financni-web.cz str. 00

Jednoznačným vítězem senátních voleb je ODS, úspěchem skončily také pro STAN. Velkým poraženým je naopak hnutí ANO a pokračuje propad ČSSD, uvedli politologové, které oslovila ČTK.

Všimají si rovněž ztrát lidovců, pro stranu je to podle nich varování. Nízká volební účast je ve druhém kole senátních voleb dlouhodobým trendem, dodávají.

ODS získala z 11 účastí ve druhém kole deset křesel, bude tak mít 16 senátorů stejně jako STAN. Vládní ANO a ČSSD získaly tentokrát jen po jednom senátorovi a v horní komoře parlamentu dohromady obsadí 20 křesel z 81. Lidovci obhajovali tři mandáty, získali ale jen dva včetně Jiřího Čunka, který na Vsetínsku vyhrál už před týdnem v prvním kole. Poprvé od roku 1996 nebude mít v horní komoře žádného zástupce KSČM.

Politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze označil volby za jednoznačný triumf opozice. "Ale u ní se zase ukazuje, jak je roztržitá. Kromě ODS, která získala zdaleka nejvíce mandátů, tam každý získal nějaké zastoupení," uvedl. Volby podle něj potvrdily velkou krizi tradiční levice v podobě porážek ČSSD a KSČM.

Hnutí ANO je politické uskupení, které nemá voliče jednoznačně na své straně, míní Mrklas: "Jde ve šlépějích některých uskupení, která dřív dokázala vyhrávat parlamentní volby, ale ve všech ostatních utrpěla porážky, protože nezmobilizovala," dodal.

Politolog Josef Mlejnek z Katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze uvedl, že ODS je na vzestupu a vracejí se jí voliči. Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že senátní volby potvrdily pozici ODS jako nejsilnější pravicové strany.

Všichni si ale všímají ztrát lidovců. "Pro výsledek KDU-ČSL je důležité to, že dva obhájené mandáty jsou v jejich tradičním baštách, tedy Zlín a Vsetín. Jinde ale neměli schopnost získat senátorské křeslo," řekl Mlejnek. Mírným překvapením je podle něj možná to, že v Náchodě nezískal mandát předseda strany Pavel Bělobrádek. Prohrál s bývalým policejním prezidentem Martinem Červíčkem (ODS).

Mlejnek upozornil, že Náchodsko je oblast, kde mívali lidovci dobré výsledky. Neuspěl ani bývalý ministr kultury Daniel Herman na Chrudimsku. "Pro KDU-ČSL to znamená výrazné varování, že musí něco změnit, protože voliče ztrácí a udržuje si je jen v tradičních moravských baštách," uvedl Mlejnek. Bělobrádek už oznámil, že na

březnovém sjezdu strany nebude obhajovat post předsedy. Podle Mlejnka by mohl mít silnou pozici případně Jiří Čunek, pokud by se rozhodl kandidovat.

Volební účast byla pouze necelých 16,5 procenta. Podle politologů je to dlouhodobý trend. Účast v prvním kole je prý zkreslená tím, že se konalo společně s komunálními volbami. "Ve druhém kole se volí jen na třetině území, což je problém, protože volby nejsou intenzivně komunikovány v celé zemi, takže zájem voličů oslabuje," řekl Lebeda.

V týdnu po obecních volbách se navíc média podle něj zaměřují hlavně na vyjednávání o koalicích a druhé kolo senátních voleb je upozaděné. Všimá si toho, že kandidátům do horní komory ve většině případů proti první kolu ubyly hlasy. "Pro úspěch tedy není klíčové co nejvíce nových hlasů získat, ale co nejvíce si jich udržet," dodal.

URL| <https://www.financni-web.cz/zpravy/32000-politologove-vitezem-senatnich-voleb-je-ods-porazeni-ano-a-cssd/>

Politologové: Vítězem senátních voleb je ODS, poražení ANO a ČSSD 15.10.2018 patria.cz str. 00

Jednoznačným vítězem senátních voleb je ODS, úspěchem skončily také pro STAN. Velkým poraženým je naopak hnutí ANO a pokračuje propad ČSSD, uvedli politologové, které oslovila ČTK.

Všimají si rovněž ztrát lidovců, pro stranu je to podle nich varování. Nízká volební účast je ve druhém kole senátních voleb dlouhodobým trendem, dodávají.

ODS získala z 11 účastí ve druhém kole deset křesel, bude tak mít 16 senátorů stejně jako STAN. Vládní ANO a ČSSD získaly tentokrát jen po jednom senátorovi a v horní komoře parlamentu dohromady obsadí 20 křesel z 81. Lidovci obhajovali tři mandáty, získali ale jen dva včetně Jiřího Čunka, který na Vsetínsku vyhrál už před týdnem v prvním kole. Poprvé od roku 1996 nebude mít v horní komoře žádného zástupce KSČM.

Politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze označil volby za jednoznačný triumf opozice. "Ale u ní se zase ukazuje, jak je roztržštěná. Kromě ODS, která získala zdaleka nejvíc mandátů, tam každý získal nějaké zastoupení," uvedl. Volby podle něj potvrdily velkou krizi tradiční levice v podobě porážek ČSSD a KSČM.

Hnutí ANO je politické uskupení, které nemá voliče jednoznačně na své straně, míní Mrklas: "Jde ve šlápějích některých uskupení, která dřív dokázala vyhrávat parlamentní volby, ale ve všech ostatních utrpěla porážky, protože nezmobilizovala," dodal.

Politolog Josef Mlejnek z Katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze uvedl, že ODS je na vzestupu a vracejí se jí voliči. Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že senátní volby potvrdily pozici ODS jako nejsilnější pravicové strany.

Všichni si ale všimají ztrát lidovců. "Pro výsledek KDU-ČSL je důležité to, že dva obhájené mandáty jsou v jejich tradičním baštách, tedy Zlín a Vsetín. Jinde ale neměli schopnost získat senátorské křeslo," řekl Mlejnek. Mírným překvapením je podle něj možná to, že v Náchodě nezískal mandát předseda strany Pavel Bělobrádek. Prohrál s bývalým policejním prezidentem Martinem Červíčkem (ODS).

Mlejnek upozornil, že Náchodsko je oblast, kde mívali lidovci dobré výsledky. Neuspěl ani bývalý ministr kultury Daniel Herman na Chrudimsku. "Pro KDU-ČSL to znamená výrazné varování, že musí něco změnit, protože voliče ztrácí a udržuje si je jen v tradičních moravských baštách," uvedl Mlejnek. Bělobrádek už oznámil, že na březnovém sjezdu strany nebude obhajovat post předsedy. Podle Mlejnka by mohl mít silnou pozici případně Jiří Čunek, pokud by se rozhodl kandidovat.

Volební účast byla pouze necelých 16,5 procenta. Podle politologů je to dlouhodobý trend. Účast v prvním kole je prý zkreslená tím, že se konalo společně s komunálními volbami. "Ve druhém kole se volí jen na třetině území, což je problém, protože volby nejsou intenzivně komunikovány v celé zemi, takže zájem voličů oslabuje," řekl Lebeda.

V týdnu po obecních volbách se navíc média podle něj zaměřují hlavně na vyjednávání o koalicích a druhé kolo senátních voleb je upozaděné. Všimá si toho, že kandidátům do horní komory ve většině případů proti první kolu ubyly hlasy. "Pro úspěch tedy není klíčové co nejvíce nových hlasů získat, ale co nejvíce si jich udržet," dodal.

URL| <https://www.patria.cz/zpravodajstvi/3956732/politologove-vitezem-senatnich-voleb-je-ods-porazeni-ano-a-cssd.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

patria.cz

Přistižen s cizí ženou v úplně cizím pokoji

15.10.2018 Můj kousek štěstí str. 34 Osudový muž

Michal Horáček (66)

Už se horečně připravoval na to, že se stane prezidentem a ze své Michaely učiní první dámu. Dostal však jen devět procent hlasů.

Byli jsme chudí a nosili jsme tepláky, teď myslím celou společnost," říká Michal Horáček (66).

Jeho dětství velmi zásadně ovlivnila politika padesátých let minulého století. Jeho otec se stal zapáleným komunistou už v roce 1945, uměl výborně rusky a přečetl většinu Leninových spisů v originále. Zato Horáčková maminka komunismus nenáviděla. A tihle dva spolu kupodivu dokázali žít. „Máma do táty tvrdě šla,“ vypráví Horáček. „Pro něj byl komunismus ale víra. A nemělo to smysl. Můj táta byl strašně slušný, velmi pracoval a vedl nás ke slušným věcem.

Rodiče spolu nemohli mluvit o politice, protože to by bylo peklo.“ V roce 1968 se stala neuvěřitelná věc. Když přijely sovětské tanky, tatínek to nedokázal zvládnout. Byl sice militantní komunist, zároveň i velký vlastenec. Vpád cizích vojsk s ním tak zamával, že šel žádat o azyl na jugoslávské velvyslanectví.

Zde ho vlídně přijali a zavolali mu hned sanitku, která ho odvezla do Bohnic. „Už se nikdy nevzpamatoval. O tátě jsem přišel v šestnácti letech,“ vzpomíná na rok, kdy došlo k okupaci, Michal Horáček.

Plavčík i dělník

Spisovatel, esejista, novinář, textař, básník, producent, vystudovaný antropolog a spoluzakladatel sázkové kanceláře Fortuna studoval **Fakultu sociálních věd** a publicistiky UK, odkud byl na zásah Státní bezpečnosti vyloučen poté, co zfalšoval výjezdní doložku do USA. Živil se pak jako plavčík, umývač černého nádobí, skladník a

jako domácí dělník Výrobního podniku Svazu invalidů. Současně se věnoval sázkám, a to zejména na pražském dostihovém závodišti ve Velké Chuchli. Stal se dopisovatelem dostihových časopisů ve Velké Británii, Austrálii či USA. V roce 1986 nastoupil do kulturní rubriky Mladého světa, o čtyři roky později se podílel na založení akciové společnosti Fortuna. Čím proslul nejvíce, když pomíneme fakt, že letos kandidoval na prezidenta, jsou písňové texty. Spolupracoval se skladatelem Petrem Hapkou (†70), díky čemuž vznikly populární hity. Společně s Michalem Kocábem (64) nebo Richardem Müllerem (57) dobývali česká i slovenská rádia písněmi V penziónu Svět, S cizí ženou v cizím pokoji nebo Štěstí je krásná věc.

V dobrém
i zlém?

Textař působil dojem člověka, pro kterého je manželství posvátné. S Rút Horáčkovou žili třicet čtyři let, ona s ním trpělivě snášela dobré i zlé. Sám Horáček připouští, že toho zlého nebylo málo, protože svého času měl hodně hluboko do kapsy a coby umývač nádobí či dokonce v době, kdy přijímal v Chuchli sázky na koně, nepředstavoval pro rodinu žádný velký přístav jistoty. Manželství bylo považováno za spořádané až idylické, v roce 2010 přišel ale šok v podobě rozvodu. Miliardář manželku, která mu porodila dvě děti, vystěhoval z vily v Roudnici nad Labem navzdory tomu, že nemovitost svého času patřila jejím rodičům. „Paní Rút už tady nebydlí,“ řekla tehdy novinářům sousedka. „Byla to taková tichá, milá dáma, kterou tady všichni měli moc rádi. Nikdy nedělala žádné problémy, všechny vždycky slušně pozdravila.“ Rozvod vyrazil dech všem, kdo dvojici znali a samozřejmě předpokládali, že ti dva spolu zůstanou do soudného dne. Jenomže cestu stárnoucímu miliardáři zkřížila scénografka a kostýmní výtvarnice Michaela Hořejší (39). Krásná blondýnka, ochotná jako první číst a chválit jeho texty. A tak dlouholetému manželství zazvonil umíráček.

S cizí ženou v cizím pokoji

S Michaelou Hořejší, dnes už provdanou Horáčkovou, se miliardář seznámil prý už v roce 2008. Setkávali se tajně. Poprvé se viděli na Kokoříně při natáčení klipu Jany Kirschner (39). „Naše společná práce a zkoumání vyvrcholilo premiérou KudyKamu, a ten projekt měl takovou intenzitu, že bychom se oba dva těžko smířovali s tím, že se rozloučíme a už spolu nebudeme pracovat a povídat si,“ poznamenala k tomu Hořejší. „Po premiéře jsem připustila myšlenku na to, že by ten vztah mohl přerůst do jiné sféry.“ Mnoho lidí z Horáčkova okolí ji označilo za zlatokopku. Michaela je o 27 let mladší než manžel, navíc půvabná blondýna. Rok po narození Julie (7) se její rodiče vzali. Rodina pobývá v Horáčkově úchvatném sídle v Roudnici nad Labem. Nová paní Horáčková se za prospěchářskou ženu absolutně nepovažuje. Pracuje, aby všem ukázala, že je nezávislá.

Foto popis| * 23. 7. 1952 Současná žena ho tak očarovala, že kvůli ní opustil šťastné manželství po 34 letech.

Foto popis| Natočil i film o své prezidentské kampani.

Foto popis| S Petrem Hapkou napsali hity pro Hanu Hegerovou či Richarda Müllera.

Foto popis| Scénografka a kostýmní výtvarnice Hořejší je o 27 let mladší.

Josef Hlávka je naše národní láska

15.10.2018 halonoviny.cz str. 00

Monika Hoření

Profesor V. Pavlíček (vlevo), v předsednictvu zasedli mj. předseda Senátu M. Štěch a rektor UK T. Zima.

U příležitosti letošního 110. výročí úmrtí mecenáše české vědy a umění architekta a stavitele Josefa Hlávky (+ 11. března 1908) a 100. výročí založení ČSR uspořádaly Nadace Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových, Univerzita Karlova a Studentská komora Rady vysokých škol ve Vlasteneckém sále Karolina konferenci. Některé bohubilé Hlávkovy záměry byly rozvinuty až vznikem republiky. K oslavám jejího stoletého výročí vzniku se tak přihlásilo rovněž Nadání.

Desítky účastníků na konferenci zhodnotily přínos nadace nesoucí jméno Hlávkových k rozvoji a podpoře vědy, umění a vzdělanosti v soudobé české společnosti. Nejcennější byly příspěvky mladých vědců a vědkyň, kterým tato nadace umožnila úspěšný start do profesního života. Ostatně, to byl záměr organizátorů, představit některé úspěšné studenty, absolventy, doktorandy z vědeckých oborů i umělecké sféry.

Na nadační činnost vydala nadace v letech 1991-2017 100 milionů korun, jak informoval v úvodu předseda správní rady nadace Nadání profesor Václav Pavlíček. Tyto prostředky však musela vytvořit, a to řádným a promyšleným zhodnocením hmotného odkazu mecenáše Hlávky, tedy například z nájemného z nemovitostí. »Sto milionů korun svědčí, že kvantitativně bylo vynaloženo mnoho. Správní rada se však zaměřila na to, aby konference posoudila, zda to také bylo v souladu s kvalitou,«vyzval prof. Pavlíček.

Konferenci pozdravil předseda Senátu Milan Štěch, jenž by byl rád, »kdybychom našli další mecenáše s vizionářským směřením Hlávky«. Rektor UK profesor Tomáš Zima připomněl mezi všemi výročími také letošní 670. výročí založení univerzity.»Hlávková nadace je nejstarší naší nadací s nepřetržitou kontinuitou,«řekl dále. V 50. letech, když mělo usnesením vlády dojít ke zrušení všech nadací, zásluhou akademika Němce a

některých bývalých studentů Hlávkovy koleje byla právě Hlávková nadace zachována, k všeobecnému celospolečenskému prospěchu.

Soudobým pokračovatelem de facto i de iure někdejší České Akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, kterou Hlávka založil, je Akademie věd ČR. Jak uvedla její předsedkyně profesorka Eva Zažímalová, snaží se navazovat na hlávkovskou tradici zapojením talentovaných mladých lidí do vědy. »Přeji si moudré vlády, aby si uvědomily klíčovou úlohu vědy pro rozvoj společnosti,« zakončila své vystoupení Zažímalová.

Mezinárodní den studentstva

Hlávková nadace si také vzala za své navrátit do kalendáře název Mezinárodního dne studentstva (MDS), coby vzpomínku na 17. listopad 1939 a nacisty perzekvované studenty, což prozatím řízením nepřejících politiků nebylo umožněno. Silně se pro to angažuje také Studentská komora Rady VŠ, organizace, jež zastupuje vysokoškolské studenty. »MDS je jediný mezinárodní den, který má kořeny přímo u nás. Je to základ a zdroj pro naši národní identitu a hrdost,« shrnul na konferenci smysl tohoto svátku předseda komory Michal Zima. Vysokoškolští studenti budou i nadále usilovat, a to i aktivním lobbingem mezi politiky, aby se do názvu svátku dostalo zpět i označení MDS.

Cítí vděčnost vůči nadaci

Pestrá škála především mladých vědců a odborníků, která dominovala další části konference, ukázala, jak je stále živý odkaz Josefa Hlávky a jak je vzorně naplňován současným vedením nadace ve prospěch tvůrčích a talentovaných mladých lidí. Například Jakub Trubač, vedoucí Centra výzkumu radiogenních a stabilních izotopů PŘF UK, mohl před lety jet jako student díky finanční podpoře Nadání na zahraniční konferenci, kde získal cenné kontakty, a následovala půlroční stáž ve Španělsku. Studentka 4. ročníku Vysoké školy umělecko-průmyslové Kristýna Venturová díky nadaci absolvovala stáž v Institutu skla v Kjótu. Vlastimil Mikšík, nositel Ceny Josefa Hlávky z roku 1993, je dnes vedoucím Centra propagace a informačních systémů FAPPZ České zemědělské univerzity. »Josef Hlávka je naše národní láska,« řekl, když zavzpomínal na první skupinu oceněných vynikajících vysokoškolských studentů a vědců, jejíž součástí měl tu čest být. Dalším laureátem ceny (2001) byl v posledním ročníku svého studia na VŠE Jakub Fischer, současný docent a děkan fakulty informatiky a statistiky své alma mater. Lékařka Petra Laššuthová, vědecká pracovnice Kliniky dětské neurologie 2. LF UK, byla rovněž poctěna Hlávkovou cenou. V současné době se realizuje jako úspěšná vědkyně zabývající se výzkumem příčin dědičných neuropatií.

Velmi soustředěně a se zájmem vyslechli účastníci příspěvek Ibrahimy N'diaye, jaderně chemického inženýra původem ze Senegalu, který přijel ve druhé polovině 80. let na základě čs. rozvojové pomoci studovat ČVUT. Nadace mu umožnila během následného doktorandského studia žít na pražské Hlávkově koleji. »Přestože jsem byl jen studentem, nikdy se na mě profesor Pavlíček nepodíval nadřazeně, ale vždy lidsky,« složil citlivý hold dlouholetému předsedovi nadace. N'diaye se současně dotkl aktuální situace, neboť, jak uvedl, »to, co se dnes děje, je zkouškou lidství nás všech«, a varoval před etnonacionalismem.

Vděčnost vůči nadaci a jejím představitelům pociťuje nejen N'diaye, vyzařovala ze všech »hlávkovců«, kteří dostali slovo. Dalším, kdo zažil dobrodiní Hlávkovy koleje, byl docent Vlastimil Vyskočil z Katedry analytické chemie PŘF UK. Cenu Josefa Hlávky pro nejlepší studenty a absolventy získal v roce 2010 a nadace podpořila jeho výjezdy na zahraniční stáže.

Programová likvidace sbírek

Zcela jiného ranku pak byl příspěvek Josefa Bendy z **Fakulty sociálních věd** UK, který provedl překvapivě ráznou sondu do kulturní politiky ČR za poslední tři desetiletí. Benda nevidí příklad jiného moderního státu, jehož umělecké sbírky by se rozpadly tak, jak nastalo u nás po roce 1989. »Pod atraktivní slupkou napravování křivd minulosti byly vydány umělecké sbírky potomkům šlechtických rodů, velkopodnikatelům a katolické církvi,« je přesvědčen Benda, podle něhož po roce 1989 u nás došlo k programové likvidaci těchto sbírek, přičemž »ztráty jsou tvrdé a nevratné«.

V rámci závěrečné tematické diskuse nazvané »Hlávkův vlastenecký odkaz v budoucnosti, perspektivy vzdělanosti českého národa, národní tradice a hodnoty« promluvili mj. předseda sněmovního výboru pro vědu, vzdělání a kulturu Václav Klaus ml. či docent Petr Žantovský. Klaus vidí negativa současného školství ve ztrátě hodnot, zdravého rozumu a priorit. Žantovský podrobil kritice tzv. Boloňskou deklaraci. Směřování k tomu, aby 60 procent populace mělo vysokoškolské vzdělání, zhodnotil jako neodpovídající jejím možnostem.

Pamětní deska Šámalovi

Vedle četných aktivit nadace vystupuje do popředí i její úsilí o instalování pamětních desek. Jak jsme psali v našem listu, v roce 2016 nadace odhalila poblíž Vídeňské státní opery pamětní desku Josefu Hlávkově – právě tuto významnou stavbu Hlávka řídil. Nyní nadace vynakládá svou iniciativu na osazení pamětní desky

někdejšímu kancléři prezidenta T. G. Masaryka Přemyslu Šámalovi, jednomu ze zakladatelů protirakouské odbojové organizace Maffie. Deska bude odhalena pravděpodobně začátkem příštího roku ve dvoře Hlávková domu ve Vodičkově ulici v Praze.

(mh)

FOTO – Haló noviny/Monika HOŘENÍ

URL| <http://www.halonoviny.cz/articles/view/48637006>

Informační chaos má zakrýt zpackanou operaci Skripal. Šíří ho i čeští politici

15.10.2018 ct24.cz str. 00 Svět
svitakm

Kauza otravy dvojitého agenta Sergeje Skripala zamotala kdekomu hlavu. Přes kupící se důkazy se po světě i v Česku stále najde dost lidí, kteří odmítají obvinění, že o vraždu se pokusili agenti Kremlu. Poukazují hlavně na to, že v prostředí tajných služeb si nemůžete být ničím jisti. A právě vyvolání co největší nejistoty a zmatení je podle mnoha odborníků cílem současné kremelské propagandy.

Britští vyšetřovatelé a investigativní novináři mají jasno. Sergeje Skripala a jeho dceru se pokusili otrávit agenti GRU Anatolij Čepiga a Alexandr Miškin. Pohádka o turistech jménem Ruslan Boširov a Alexandr Petrov, které v Británii ze všeho nejvíc zaujalo turisticky opomíjené Salisbury, kde byl zrovna v tu dobu čirou náhodou Skripal otráven, je čím dál směšnější.

„Podporuje to řada důkazů. Jejich pasy, jejichž čísla šla po sobě, ale i řada až takových kuriózních zjištění třeba z ruských sociálních sítí, kde se objevují nejrůznější vzpomínky jejich spolužáků na společně strávená léta ve školních lavicích,“ popisuje novinářka Nového deníku Petra Procházková, která se Rusku dlouhodobě věnuje.

Odkaz

Jeden ze Skripalových travičů je lékařem ruské rozvědky GRU, tvrdí investigativci

„Já jsem opravdu přesvědčen, že britské úřady k dnešnímu dni snesly tolik důkazů o tom, že tito dva muži jsou kmenovými pracovníky GRU, že o tom nelze pochybovat. A to všechno se ještě stalo za jakési asistence nevládních institucí, jak ruských, tak britských, které ustanovily skutečnou identitu těchto lidí a jednoznačně prokázali jejich napojení na ruskou GRU,“ doplňuje ji bezpečnostní expert a bývalý důstojník Úřadu pro zahraniční styky a informace Jan Paďourek. Kdo věří pohádce

Od chvíle otravy se společnost sledující kauzu rozdělila. Část lidí věří britským vyšetřovatelům, část verzi Kremlu a část zpochybňuje všechno. Zpochybnění britské verze se dopouštěli i někteří čeští politici včetně jedné těžké váhy – prezidenta Miloše Zemana.

„Byl u nás vyráběn a testován novičok, byl v malém množství, a poté byl zničen. Víme kde a víme kdy. A je pokrytectví předstírat, že nic takového nebylo,“ sdělil český prezident světu 3. května o látce použité při otravě, která podle Londýna pocházela z Ruska.

Odkaz

Kauza novičok: Poslanci vyzvali prezidenta, aby zachovával režim utajovaných informací

Ruská státní televize si nahrávku na smeč nenechala ujít a domácímu publiku o den později řikala: „Světová média dnes řeší senzační přiznání prezidenta Česka.“ Nebyla sama. „Byly i titulky, že novičok, kterým byl otráven Skripal, byl vyroben v ČR,“ připomíná Procházková.

Ve stejném duchu se krátce po otravě vyjádřil i končící senátor Jan Veleba (SPO). „Západní země zvolily politiku konfrontace bez podložených důkazů a my jsme ji bohužel přijali za svou,“ citovaly ho 2. dubna Parlamentní listy. Jak Zeman, tak Veleba teď týmu pořadu 168 hodin odmítli svá tehdejší slova i celou kauzu komentovat. Důkazy, důkazy, důkazy...

Dalším politikem, který zpochybňoval britskou verzi, byl poslanec Jiří Kobza (SPD), jehož slova 6. května přinesly Parlamentní listy: „Bez vyšetření motivu a testů byl prý otráven – ačkoliv útok údajně nejedovatější látkou přežil i s dcerou. Zatím podle mne jde o spekulace, a řekl bych, mediální fabulace. Protiakce, která následovala, hromadné vypovídání ruských diplomatů, byla předčasná a zbrklá.“

Teď byl sdílnější než jeho kolegové a reportéři 168 hodin odpověděl: „Já jsem to říkal od začátku. Dělejme závěry, až bude uzavřené vyšetřování a britské úřady předloží svoje závěry. Ty předložily, alespoň to tak bylo v médiích. Pakliže to tak bylo, respektuji nálezy britských vyšetřovatelů.“

Odkaz

Senátní výbor kritizoval Zemana kvůli kauzám novičok a Nikulin. Hlava státu podle něj obhájí zájmy Ruska

Do Britů se 26. března v Událostech, komentářích pustil i poslanec Leo Luzar (KSČM): „Co se to tady rozehrává za divadlo, když nemáme žádné důkazy?“ Ještě 3. října tvrdil: „Mě by strašně zajímalo, jak britští novináři zjistí, kdo je agent. Vy víte, kdo je český agent, koho BIS má? Já ne. Znáte agenta CIA?“

A teď Luzar stále trvá na svém: „Takový amaterismus. Pokud to nebude potvrzeno, opravdu potvrzeno, tak se bojím, že to je pouze nějaká hra, která má na media něco ukázat, něco objasnit.“ Nic není pravda

Představa, že nic není potvrzeno a žádné důkazy nejsou věrohodné, je přitom základním stavebním kamenem kremelské snahy o vyvracení verze britských vyšetřovatelů a investigativních novinářů. „Vy vnášíte nejistotu mezi čtenáře a diváky tím, že přinášíte řadu úplně jiných informací. Celé to tak jako zamotáte a znevěrohodníte a tím pádem vznikne pocit, že všechno je tak trochu jinak a není možné ničemu věřit,“ popisuje to Procházková.

Politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy s dlouhodobým zaměřením na Rusko Michael Romancov k tomu dodává: „Pokud se zpochybňuje fakt, že Země je kulatá, tak samozřejmě důkaz, který by akceptovali všichni v této nebo i jiné kauze, nikdy přinesen nebude.“

Odkaz

Jak čelit Putinovu pokusu o změnu světového řádu? Třeba nekupovat pár dní plyn, navrhuji odborníci

Poukazuje tím na strategii, ke které se Kreml uchyluje už minimálně pět let, totiž přehltnit informační prostor co největším množstvím vzájemně se popírajících verzí všech událostí. Cílem není šířit vlastní verzi, ale vyvolat dojem naprostého chaosu, v němž nezbyvá čas na ověřování fakt a rozlišování pravdy od lži. V takovém světě se lidé přestanou o veřejné dění zajímat, nebo propadnou konspiračním teoriím. Obojí autoritářským vládcům vyhovuje a naopak oslabuje demokratický systém.

Obecně se této strategii říká hybridní válka. Ta se stala ruskou doktrínou v roce 2013 krátce po nástupu Valerije Gerasimova do funkce náčelníka generálního štábu ruských ozbrojených sil. Ten vyzval ke změně způsobu vedení boje. Vycházel z názoru, že takzvané arabské jaro nebo barevné revoluce v postsovětských republikách byly výsledkem cíleného vedení války nového typu ze strany Západu a především Spojených států.

„Široké uplatnění našly asymetrické akce,“ napsal Gerasimov při publikaci svého referátu ve Vojensko-průmyslovém kurýru a pokračoval: „K nim se vztahuje použití speciálních jednotek a vnitřní opozice za účelem neustále fungující fronty na celém území protivníka a také informační činnost, jejíž formy a způsoby se neustále zdokonalují.“

Dospěl k tomu, že pokud chce Rusko držet a posilovat velmocenské postavení, musí vést konflikty stejným způsobem. Poměr nevojenských a vojenských nástrojů stanovil na 4:1 ve prospěch nevojenských.

Odkaz

Největší hrozbou je pro nás Rusko, je mistrem hybridních válek, varuje generál Šedivý

Objetí extrémů

Otázkou zůstává, proč se k této ruské doktríně připojují i někteří lidé na Západě. „Není žádné tajemství, že v Česku máme politické formace, respektive jednotlivce, kteří dávají jednoznačně najevo, že nevěří našim orgánům, například policejním nebo soudním, že nevěří našim spojencům a z nějakého důvodu naopak věří Rusku a Vladimíru Putinovi,“ vysvětluje Romancov.

Odkaz

Pomerantsev: Autoritáři používají humor, aby smazali rozdíl mezi správným a špatným

Takoví lidé jsou po celé Evropě i ve Spojených státech. Nejčastěji se hlásí ke stranám považovaným politology za krajní levicí i krajní pravici.

Co zdánlivě různorodé politické síly spojuje, shrnul už předloni v Událostech, komentářích anglo-ruský novinář Peter Pomerantsev, který dlouho působil v ruských médiích: „Je tady mnohem větší trend, který to celé sjednocuje a díky čemuž se stávají spojenci z Putina, Orbána, ale možná i některých politiků v této zemi. Jsou to přirození spojenci, protože všichni stojí proti liberálnímu mezinárodnímu řádu. Nemají ho rádi, ať už jsou to nacionalisté, nebo libertariánští kapitalisté, anarchisté nebo krajní levice. Všude jsou na vzestupu a mají přirozený instinkt být a pracovat spolu.“

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2622851-informacni-chaos-ma-zakryt-zpackanou-operaci-skripal-siri-ho-i-cesti-politici>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Napsal sám život

15.10.2018 klubknihomolu.cz str. 00

V našich dnešních tipech vám nabídneme příběhy, které napsal sám život. Vyberte si z titulů, jejichž ústředními tématy jsou náboženství a víra, mládí a poznávání světa, těžká doba normalizace či osudy českého rodáka, který se stal trenérskou hokejovou legendou.

Svatá Terezie z Lisieux patřila v 19. století mezi výrazné členy karmelitánského řádu. Tereziina starší sestra Leonie však dlouho zůstávala skryta v jejím stínu. Tvrdohlavá dívka způsobovala rodičům mnoho problémů, přesto se k ní Bůh neobrátil zády.

Leonie Martinová

Leonie Martinová (1863–1941), starší sestra svaté Terezie z Lisieux (1873–1897), zůstávala dlouho ve stínu svých sester a rodičů. Její život přitom krásně ukazuje, jak Bůh umí proměnit člověka, který je v očích druhých „problém“ či „příťaž“. Rodiče mají s Leonii odmala těžkosti. Maminka se v dopise příbuzným ptá, „jak to všechno dopadne“. Terezie píše lapidárně „chudák Leonie“. Tvrdohlavá dívka je typická průšvihářka, není s ní k vydržení. Nikdo neumí najít klíč, jak ji usměrnit.

Přesto se Leonie stane nadějí pro mnohé. Pro mladé je živým svědectvím, že u Boha není beznadějných případů. Do kláštera vstoupí úspěšně až napočtvrté. Důležité je vydržet ve svých základních rozhodnutích a doufat v Boha, i když se životem někdy motáme a tápeme. Pro dnešní rodiče je její příběh posilou – Bůh otevírá srdce i nejnepřístupnějším povahám.

Starší sestra Terezie z Lisieux

Autorka: Marie Baudouinová Croixová

Přeložila: Markéta Štěpánková

Počet stran: 168

Vazba: brožovaná

Formát: 130×190 mm

ISBN: 978-80-7195-979-3

Doporučená cena: 249 Kč

Knihu Leonie Martinová vydalo Karmelitánské nakladatelství.

O autorce

Marie Baudouinová Croixová je francouzská básnířka a literární historička. V jejích básních se odráží láska k rodnému kraji a mariánská témata. Napsala také poutavý životopis sv. Terezičky pro mládež (*Une jeune fille nommée Thérèse*). V životopise Leonie Martinové čerpá hlavně z korespondence Leonie a jejích sester karmelitek.

Zdroj informací: Karmelitánské nakladatelství

Na počátku 20. století došlo v Americe k rozmachu nového hudebního stylu – jazzu. Ve 20. letech pak poprvé vyšla kniha mladíka, který je dnes označován jako autor jazzového věku. Francis Scott Fitzgerald v ní vypráví o svém životě, jeho vývoji, objevování i palčivých otázkách.

Na prahu ráje

Na prahu ráje, dokonale vystavěný román – výkřik vytrysklý ze srdce třidvacetiletého F. S. Fitzgeralda – katapultoval autora k literární slávě a určil jeho další životní osudy: Když se na obzoru objevil komerční úspěch, rozhodla se jeho milovaná Zelda, že nezruší zasnoubení. Vezmou se za osm dní po vydání knihy.

Autobiografický román líčí intelektuální, duchovní a erotické zrání příliš romantického mladého hrdiny v třpytivém zlatém věku jazzu dvacátých let. Zároveň v něm nacházíme nadčasový příběh energického, hledajícího mládí a jeho nedůvěry k ostatnímu světu. Neodolatelné vyprávění kolísající mezi něhou a cynismem se upíná k nevyčerpatelné, třebaže tolikrát zrazené mladistvé víře v budoucnost, v přízeň času a osudu – to vše s intenzitou, která řadí Fitzgeralda mezi největší světové spisovatele.

Autor: Francis Scott Fitzgerald

Přeložil: František Vrba

Počet stran: 352

Vazba: vázaná

Formát: 140×210 mm

ISBN: 978-80-7335-536-4

Doporučená cena: 268 Kč

Knihu Na prahu ráje vydalo nakladatelství Leda.

Ukázka z knihy

Amory Blaine zdědil všechny povahové rysy po matce, až na těch pár náhodných a nevyjádřitelných, pro které za něco stál. Jeho otec, člověk neschopný zapůsobit nějakým dojmem a zřetelně se projevit, člověk se zálibou v Byronovi a se zvykem klímat nad Britskou encyklopedií, zbohatl ve třiceti po smrti svých dvou starších bratrů, úspěšných chicagských makléřů, a v prvním návalu pocitu, že mu patří svět, zajel do Bar Harboru a seznámil se tam s Beatricí O'Harovou. Následkem toho odkázal Stephen Blaine potomstvu svou výšku necelých sto osmdesáti centimetrů a svůj sklon kolísat v rozhodných okamžicích, kteréžto dvě abstrahované vlastnosti se projeví u jeho syna Amoryho. Mnoho let se třepetal v pozadí života své rodiny, neprůbojná osoba s obličejem napůl zakrytým matnými hedvábnými vlasy, ustavičně zaměstnaná „pečováním“ o manželku, ustavičně sužovaná pomyšlením, že jí nerozumí a rozumět nemůže. (str. 11)

O autorovi

Americký spisovatel a scenárista Francis Scott Fitzgerald Pocházel z rodiny irských přistěhovalců, což se promítlo i do jeho tvorby. Studoval v New Jersey a Princetonu. Brzy po studiích se stal mluvčím mladé generace proti pokrytectví dospělých. V románech a povídkách „jazzového věku“ zobrazil dvacátá léta, jak je prožívala zlatá mládež. Dnes je celosvětově považován za jednoho z nejlepších amerických spisovatelů dvacátého století. Byl také jedním z nejvýraznějších představitelů ztracené generace. Mnoho jeho děl bylo i zfilmováno, například Velký Gatsby.

O více než čtyři desítky let později čelilo tehdejší Československo – a s ním i jeho obyvatelé – velmi krušným časům. Umělecky založená Alena po vpádu vojsk Varšavské smlouvy uprchla do Paříže, kde se provdala. Po manželově smrti našla v jeho psacím stole svazek záhadných neotevřených dopisů. Co v nich asi stojí?

Neotevřené dopisy

Alena je hezká holka s vyřídilkou a výtvarným talentem. Když po osmašedesátém utíká kvůli tisku protikomunistických letáků do Paříže, tak jí otec – zlatník, který skončil v Jáchymově – dá do podpatku diamant. Alena se nikdy nechce vdávat, ale nakonec si vezme výtvarníka Járu (je v sedmém měsíci). Její manžel je sice význačný, ale v praktickém životě neupotřebitelný. Během normalizace Alena finančně táhne tříčlennou rodinu a pomáhá svému muži překonat psychické propady.

Po manželově smrti však najde v jeho psacím stole svazek neotevřených dopisů. Písmo je ženské, agresivní, ale proč je její muž nikdy neotevřel? Chce si je přečíst?

Dopisy však nejsou jedinou záhadou jejího života, i paní Alena má svoje tajemství.

Život paní Aleny

Autorka: Alice Horáčková

Počet stran: 192

Vazba: vázaná

Formát: 144×198 mm

ISBN: 978-80-257-2585-6

Doporučená cena: 228 Kč

Knihu Neotevřené dopisy vydalo nakladatelství Argo.

O autorce

Alice Horáčková (1980) studovala v Praze a Berlíně, pracovala jako literární redaktorka deníku MF Dnes.

Debutovala biografickou knihou

Vladimíra Čerepková – Beatnická femme fatale (Argo, 2014), která byla nominována na Cenu Josefa Škvoreckého a cenu Magnesia Litera pro objev roku. Je autorkou knížky 7x ve vedlejší úloze, v níž se osmi sourozenců sedmi výjimečných lidí vptávala na to, jaké to je, žít život ve stínu (Argo, 2016).

Zdroj informací: Kosmas

Bývalý československý hokejista, později učitel a trenér Luděk Bukač patří nejen u nás, ale i ve světě k hokejovým legendám. Pod jeho vedením obdržel český reprezentační tým hned dvakrát titul mistra světa. O svých zážitcích a kariéře vypráví v knize Bukač.

Bukač: Moje hokejové století

Autobiografie české hokejové legendy a trenéra, který z hokejistů dělal opravdové mistry!

Hráč. Trenér. Učitel. Vítěz. Filozof. Člověk, který věděl, kdy do toho šlápnout a kdy couvnout.

Ludka Bukače můžete označit každým z těchto slov. Jeho postava se prolíná historií českého i světového hokeje podobně jako probíhá Forrest Gump novodobými dějinami USA. Muž, který výrazně pomáhal formovat podobu nejúspěšnější kolektivní hry u nás, s nadhledem líčí své zážitky a s charakteristickou zapáleností prokládá vyprávění myšlenkami vysvětlujícími vývoj českého hokeje v kontextu s tím světovým. Od dětského okouzlení štanickým zimákem a Zábrodského LTC přes komunistický převrat, jenž změnil i hokej a přinesl akademicky pojatou tělovýchovu.

Nemusíte být hokejoví fanoušci, aby vás vtáhnul příběh jeho neobyčejného života. Života, v němž se setkávají hokejové legendy Howe, Bowman i Jágr s Kapkem a Himlem. Života s nátlakem StB, ale i přímluvou z nejvyšších míst Strany dovolující poznat zblízka NHL šedesátých let a následně sovětský recept na neporazitelnost.

Luděk Bukač dokázal coby kouč národního týmu najít recept na dominantní rudou mašinu osmdesátých let a zrovna tak uřídit tým v časech překotně bujícího profesionalismu, kdy hráči trenérům přerůstali přes hlavu.

Nakonec narazil. Zjistil, že svět utíká rychleji, než je on schopen reagovat. Dobrovolně odešel a sledoval, jakým silám nezabránil proniknout do českého hokeje. Teď na to vše poprvé nabízí svůj otevřený pohled.

Autobiografie české hokejové legendy, trenéra, který dovedl český reprezentační tým k titulu mistrů světa v roce 1985 a 1996.

Autoři: Luděk Bukač, František Suchan

Počet stran: 352

Vazba: vázaná

Formát: 150×215 mm

ISBN: 978-80-7565-332-1

Doporučená cena: 398 Kč

Knihu Bukač vydalo nakladatelství Jota.

Ukázka z knihy

Morálka v českém hokeji ve čtyřidevadesátém roce byla jiná, než jsem býval zvyklý. Až zpětně jsem si uvědomil, že mě k návratu přivedlo víc srdce než cokoliv jiného. Tušil jsem, že už zde nemůžu udělat víc, než jsem už udělal. Na plnění náročných úkolů potřebujete elán, musíte do toho chtít vletět hlava nehlava a musíte být za všech okolností svůj. S elánem jdete do konfliktu a likvidujete ho kvalitou své práce, výsledky. Platností své činnosti.

Já už byl nastavený jinak.

Sám jsem vnitřně vnímal, že nedokážu to, co v pětaosmdesátém. Byl jsem zkušenější, vyzrálejší, ale moje kariérní výzva jako by došla naplnění už tehdy, po zlatém pražském šampionátu. (str. 269)

Prolistujte si celou ukázkou.

O autorech

PhDr. Luděk Bukač (* 4. srpna 1935, Ústí nad Labem) je bývalý československý hokejista (střední útočník), později trenér a pedagog, otec hokejového trenéra Ludka Bukače mladšího. Za národní tým odehrál 30 utkání, nastřílel 11 branek a zúčastnil se dvou MS. Od roku 1980 vedl jako trenér národní tým, s nímž během pěti let vždy získal medaili a v roce 1985 na domácím mistrovství světa jej dovedl ke zlatu. Po úspěšných angažmá u

národních týmů Rakouska a Německa se vrátil k české reprezentaci a v roce 1996 ji dovedl k dalšímu titulu mistrů světa. Je členem Síně slávy IIHF a Síně slávy českého hokeje.

František Suchan už během studií na **Fakultě sociálních věd** UK začal pracovat v deníku Sport jako hokejový redaktor. V této roli se účastnil i hokejových mistrovství světa, od roku 2016 pokračoval jako spolupracovník portálu hokej.cz. Stál u zrodu sportovního magazínu Bez frází, který přináší krátké životopisy českých sportovců s výjimečnými životními příběhy. Luděk Bukač si ho vybral jako autora na základě řady společných rozhovorů.

Zdroj informací: nakladatelství Jota

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete tyto knihy a mnoho dalších za skvělé ceny.

Která z dnes představených knih vás nejvíce zaujala? Napište nám svůj názor v komentářích.

Doporučení:

Související knihy

Leonie Martinová – Starší sestra Terezie z Lisieux

Baudouinová, Marie Croixová

Karmelitánské nakladatelství, 2018

OBJEDNAT

Na prahu ráje

Fitzgerald, Francis Scott

Leda, 2018

OBJEDNAT

Neotevřené dopisy

Horáčková, Alice

Argo, 2018

OBJEDNAT

Bukač

Moje hokejové století

Bukač, Luděk – Suchan, František

Jota, 2018

OBJEDNAT

URL| <http://www.klubknihomolu.cz/151083/napsal-sam-zivot/>

Jak čelit Putinovu pokusu o změnu světového řádu? Třeba nekupovat pár dní plyn, navrhuje odborníci

14.10.2018 ct24.cz str. 00 Svět

svitakm

Ruská vládní elita chce změnit současný světový řád a neváhá při tom sáhnout k silovým nástrojům. Myslí si to účastníci debaty o ruské asertivitě na hranicích, kterou uspořádal Institut pro politiku a společnost a na které promluvila například i bývalá gruzínská ministryně obrany. Západ podle diskutérů musí této hrozbě čelit a neměl by se bát originálních postupů. Třeba přestat na čas kupovat ruský plyn.

„Máme velkou zkušenost s ruským vlivem a nejen vlivem,“ zahájila debatu bývalá gruzínská ministryně obrany Tinatin Chidašeliiová narážkou na válku, v níž se před deseti lety střetla armáda její země s ruskými vojáky podporujícími separatisty v Abcházii a Jižní Osetii.

Upozornila, že válka přišla jen čtyři měsíce poté, co Gruzie dostala pozvánku do NATO na bukureštském summitu. Vzhledem k tomu, že Aliance nemůže přijmout státy vedoucí územní spory, válka pojistila tuto překážku gruzínského vstupu, což podle ní bylo hlavním cílem vládců v Kremlu.

Odkaz

Válka v Gruzii připomněla zamrzlé konflikty. Na troskách SSSR jich zůstává šest

Vladimir Putin tak ukázal, že je připraven překračovat hranice své země i hranice mezinárodního práva a zvyklostí fungování mezistátních vztahů, doplnila ji poradkyně litevského ministra obrany Greta Monika Tučkuteová. To podle ní následně potvrdil vojenskou agresí proti Ukrajině, zásahem v Sýrii i rozvinutím hybridní války proti Západu za pomoci mnoha nekonvenčních zbraní.

Odkaz

Největší hrozbou je pro nás Rusko, je mistrem hybridních válek, varuje generál Šedivý

Podle analytika Pražského institutu bezpečnostních studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jonáše Syrovátky je to jasnou ukázkou, že Rusko, stejně jako Čína, se snaží měnit současný světový řád.

Úroveň sebevědomí Kremlu je přitom podle Chidašeliové velmi vysoká. „Takovou úroveň vůdcovského odhodlání nevidíme nikde jinde ve světě,“ řekla. Minimálně stejně důležité, jako to, co se skutečně děje, je podle ní i obraz tohoto dění a jeho vnímání jednotlivými aktéry. A ten vypadá tak, že Rusko drží oprotě světového dění. „Zbytek světa je v režimu reagování na ruské akce,“ myslí si. Fake news není těžké odhalovat

Syrovátka zdůraznil, že tento stav by měl zajímat a znepokojovat i obyvatele Česka. A to přesto, že země je pevnou součástí NATO a nemá s Ruskem hranici. Geografická vzdálenost totiž není žádnou ochranou před kybernetickými hrozbami i dalšími součástmi hybridní války. Jednou z nejpodstatnějších je šíření lživých zpráv, pro něž se vžilo označení fake news.

Odkaz

Lež a fake news vítězí nad pravdou. Alespoň na sociálních sítích

Chidašeliová upozornila, že Kreml má při jejich tvorbě a rozsévání do informačního prostoru svého soupeře obrovské zázemí. Věnuje se tomu mnoho institucí, které se mohou spolehnout na štědré financování i dlouhou tradici. „V Sovětském svazu byly lživé zprávy jedinými zprávami,“ připomněla bývalá gruzínská ministryně.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Debata o ruské asertivitě

Zdroj: ČT24

Poslanec a místopředseda zahraničního výboru Jaroslav Bžoch (ANO) se svěřil, že i přes řadu seminářů k tomuto tématu neví, kdo nakonec rozhoduje o tom, co je lživá zpráva. Syrovátka mu odvětil, že to není složité. Stačí zprávy ověřovat, čemuž se věnují mnohé instituce včetně té jeho. Ocenil, že Česko mimo jiné za tímto účelem zřídilo Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám při ministerstvu vnitra.

Odkaz

„Toto se v televizi nedozvíte. Rychle prohlédnout. Co nám zamlčují.“ Na seniory cílí lživé zprávy, na mladé videa

Ruské chování má podle politologa Jana Šíra z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který se dlouhodobě věnuje postsovětskému prostoru, logiku. „Vychází z frustrace vedení i části společnosti, že země je zaostalá,“ řekl. Proto se snaží bořit pravidla, normy a principy současného světového uspořádání a touto cestou kompenzuje své slabosti. „To bychom měli mít na paměti, když vytváříme odpovědi,“ upozornil. Bez sankcí by ruské tanky byly dál

Odpověď na čím dál agresivnější chování Kremlu se podle diskutujících hledá složitě a neexistuje žádná jediná kouzelná hůlka schopná přinést řešení. Západ je navíc podle Tučkuteové v nevýhodě, protože dodržuje principy vlády práva, které ho svazují. Naopak Putinův režim podle ní využívá podpásové možnosti, které poskytuje role bandity.

Odkaz

Rusko dokáže mezi lidmi vyvolat pochybnost téměř o všem, říká generál Pavel

Přesto je řada nástrojů na stole. Šír zdůraznil, že Putin je sice agresivní, ale není iracionální. „Měli bychom zvyšovat cenu, kterou Rusko bude muset platit, pokud bude pokračovat v tomto chování,“ vyzval. Podle něj jsou vhodným nástrojem sankce, které většina západních zemí zavedla po anexi Krymu. Bez nich by podle Šíra byly ruské tanky možná už na rumunských hranicích.

Odkaz

Unie nesleví. Sankce vůči Rusku kvůli narušování nezávislosti Ukrajiny budou platit dál

Sankce jsou silnou zbraní i podle Andreje Pivovarova, který vede ruskou opoziční organizaci Otevřené Rusko spoluzaloženou Michailem Chodorkovským. Podle něj je potřeba, aby byly precizně zaměřené a rozšířené na všechny konkrétní tvůrce ruské agresivní politiky.

Odkaz

Rusko má záslusk na západní Balkán. Komplikuje zemím vstup do NATO a EU

„Například spousta ruských propagandistů má rodiny a peníze v Evropě,“ upozornil. Zmínil případ moderátora Vladimira Solovjova, který na obrazovce státní televize zastává nejtvrdší linii postupu proti Západu. „Jak je možné, že má být v Nice?“ podivil se. Kdyby Západ tyto lidi vyhostil, zmrazil jejich majetek a zakázal jejich dětem studovat na západních školách, mělo by to podle něj na politiku Putina režimu významný vliv. Na tvrdou sílu nelze zapomenout

Sankce však podle diskutérů zdaleka nemohou být jedinou odpovědí. Tučkuteová zdůraznila nutnost držet si vůči Rusku tvrdou vojenskou převahu. „Chráníme východní hranici NATO a byli bychom první, kteří by utrpěli škody,“ řekla a dodala, že Litva od rozpoutání války na Ukrajině zvedá výdaje na obranu a zavádí brannou povinnost. „Lidé musí chápat, že musí sami bránit zem. A musí to umět,“ řekla.

Odkaz

Pavel: Počet vojáků při ruských manévrech odpovídá největším bitvám druhé světové války

Je si však vědoma obrovského nepoměru mezi velkým Ruskem a malými pobaltskými státy. Proto ocenila, že alianční partneři včetně Česka poslali do Pobaltí své vojáky. Myslí si, že toto odstrašení zatím funguje.

Odkaz

Stojíme za vámi, ujišťoval Pence Pobaltí, kde řešil rozmístění systému Patriot

Je také přesvědčená, že Západ by měl do Kremlu vyslat jasný vzkaz o odhodlání bránit v případě ruského útoku i země vně NATO. To s nadšením přivítala i gruzínská exministryně. Podle ní je třeba přestat s tanečky a přijmout Gruzii do Aliance i přes nevyřešené územní spory. „Zachová to NATO legitimitu a potvrdí to, že Aliance drží sliby,“ prohlásila Chidašeliová.

Je přesvědčená, že by to Gruzii zajistilo bezpečnost. „Nevěřím, že Rusko je připraveno bojovat s NATO,“ vysvětlila. Cena plynu

Syrovátka apeloval na to, že Západ se musí znovu rozpomenout na teorie mezinárodních vztahů a základní poučku o důležitosti moci. Upozornil, že tu je možné vedle hrubé armádní síly hledat i v informačním, ekonomickém nebo energetickém prostoru.

Právě energetika bývá často zmiňovaná jako mocenská páka v rukou Ruska oplývajícího ropou a zemním plynem. Jenže Chidašeliová upozornila, že suroviny je nutné prodat, jinak jsou k ničemu. Navrhla proto překvapivý krok, totiž přestat na pár dní kupovat ruský plyn, a ukázat tak Kremlu, že on potřebuje své klienty víc, než oni jeho.

Odkaz

Sporný plynovod Nord Stream 2 dostal od Německa zelenou. Výhrady vůči němu má i Česko

K tomu je samozřejmě zapotřebí nejprve diverzifikovat zdroje. „Jistou dobu jsme platili za ruský plyn nejvíc na světě, protože jsme neměli alternativu,“ popsala litevskou zkušenost Tučkuteová. Země pak postavila terminál schopný přijímat lodě s plynem ve formě LNG. „Ruský plyn magicky zlevnil,“ prohlásila s úsměvem. Rusko není jen Putin

Pivovarov se během debaty snažil zdůraznit, že je třeba rozlišovat mezi Putinovým režimem a Ruskem. „Většina Rusů chce být evropskou zemí a mít dobré vztahy s Gruzii nebo Ukrajinou,“ vysvětlil a odkázal na nedávný průzkum veřejného mínění, podle něhož Putina popularita spadla na 39 %. Nejlepší obranou Západu je podle něj proto podpora ruské demokracie.

Odkaz

Putina popularita na skluzavce. Prezident našťval Rusy pozdějším duchodem

Chidašeliová však takové tvrzení zpochybnila, i když zdůraznila svou úctu pro ruskou opozici. „Putin má legitimitu odvozenou z lidu. Není to tak, že je to osamělý šílenec bez podpory,“ řekla. Přidala výsledky jiného průzkumu, který až do loňska pravidelně ukazoval, že Rusové vnímají Gruzii jako největší hrozbu nebo že Ukrajinu většinově nepovažují za samostatnou zemi.

Pivovarov se však nenechal přesvědčit. Upozornil, že rumunský komunistický diktátor Nicolae Ceausescu měl podporu 90 % Rumunů krátce předtím, než ho titíž lidé zastřelili.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2622089-jak-celit-putinovu-pokusu-o-zmenu-svetoveho-radu-treba-nekupovat-par-dni-plyn-navrhuj>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Americké celebrity burcují mileniály k volbám. Oslovit mladé se daří spíš demokratům

13.10.2018 ct24.cz str. 00 Svět
kejlovat

Už za rok budou ve Spojených státech dominovat takzvaní mileniálové, tedy dnešní dvacátníci a třicátníci. Před listopadovými volbami do Kongresu se mladé Američany snaží vyburcovat k aktivitě i celebrity včetně zpěvačky Taylor Swiftové. Ta vyzvala k podpoře demokratů, což se nelíbilo současné hlavně státu – Donald Trump to okomentoval slovy, že nyní má její hudbu rád o čtvrtinu méně.

„O každé ceně, která se tu dnes uděluje, hlasovali lidé. A víte, kde ještě rozhodují lidé? Ve volbách 6. listopadu – takže vyrazte a volte,“ prohlásila Taylor Swiftová na předávání hudebních cen American Music Awards.

Stejnou výzvu vyvěsila také na sociální síti – a kampaň rychle zabrala. Během dvou dnů se k volbám zaregistrovalo víc než sto tisíc mladých lidí.

Video of Taylor Swift Urges People To Vote During AMA Acceptance Speech

Mileniálové budou už příští rok hrát v USA prim. „Studují, pak se najednou dostanou do situace, kdy mají velký dluh v Americe případně po studiích, kdy mají práci, nebo ji naopak nemají. V tuto chvíli je možná některá témata nemusejí úplně oslovovat, ale oni do nich jakoby dorostou,“ míní politoložka Anna Shavitová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Generační proměnou podle expertky na politický marketing prošel hlavně jazyk kampaní. „Sledujeme všude, určitě i v České republice, že sdělení se mnohem více zaobalují do vzletných a více či méně úderných prohlášení: vyřešíme, zařídíme, uděláme,“ podotkla politoložka.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Americký Kongres

Zdroj: ČTK/AP

Polovina mladých podle průzkumu zůstane doma

Konkrétně ve Spojených státech je v oslovení mladých úspěšnější Demokratická strana, ve volbách se jí to ovšem nedaří zúročit. Skoro polovina mladých podle průzkumu z konce srpna hlasovat nepřijde.

Často je to proto, že se jim politika zdá moc složitá. „Pro člověka je jednodušší to úplně vypustit, pokud nemají pocit, že jsou nějak existenčně ohrožení. Raději řeší pro ně zajímavější, líbivější témata,“ vysvětluje psycholog z **FSV UK** Marek Vranka.

Kampaně celebrit podle něj skutečně mohou fungovat. „Vědí, že takhle se zachovají i lidé z jejich sociální skupiny, že to bude masový pohyb, tak je strašně snadné se k tomu přidat,“ konstatoval Vranka.

K účasti ve volbách fanoušky vyzvala třeba i zpěvačka Rihanna. Jak velký průlom to přinese, je ale těžké odhadnout. O vzednutí mladých se ve Spojených státech mluvilo i po masakru na střední škole ve floridském Parklandu. Podle analýzy deníku Washington Post se ovšem počty mladých voličů nakonec výrazně nezvedly ani přímo na Floridě.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2620223-americke-celebrity-burcuji-milenialy-k-volbam-oslovit-mlade-se-dari-spis-demokratum>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Tajemník / Tajemnice

13.10.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Neakademické pracovní pozice
Vědavýzkum.cz

Děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy vypisuje výběrové řízení na pracovní místo: Tajemník / Tajemnice **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Pracovní náplň:

Tajemník / Tajemnice řídí děkanát fakulty, její hospodaření a vnitřní správu, nakládá s majetkem svěřeným fakultě, zodpovídá za čerpání rozpočtu děkanátu
vede kolektiv zhruba 70 zaměstnanců děkanátu
sestavuje a kontroluje rozpočet fakulty ve výši řádově stovek milionů Kč, připravuje podklady pro rozdělování finančních prostředků a sleduje jejich čerpání, koordinuje investice do rozvoje fakulty
zastupuje **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze ve věcech obchodních, správních a občanskoprávních

Požadavky:

vysokoškolské vzdělání, ideálně ekonomického či jiného odpovídajícího zaměření
nejméně 5 let praxe v řízení kolektivu o minimálně 15 zaměstnancích
zkušenost s finančním řízením a plánováním (znalost systému řízení a financování veřejných vysokých škol, systému financování a řízení projektů a s tím související legislativy výhodou)
schopnost vést jednání a písemnou komunikaci v českém a anglickém jazyce
velmi dobré komunikační a organizační dovednosti
samostatnost, tvůrčí a systémový přístup k řešení úkolů
občanskou a morální bezúhonnost
u vybraného účastníka výběrového řízení doložení čistého trestního rejstříku a platného lustračního osvědčení (v případě kandidátů narozených před 1. 12. 1971 podle zákona č. 451/1991 Sb.)

Nabízíme:

nestereotypní a zodpovědnou práci na vedoucí pozici
příležitost k seberealizaci a osobnímu růstu
příjemné pracovní prostředí v centru Prahy
zázemí významné a úspěšné instituce
motivující mzdové podmínky

Předpokládaný nástup: 1. 12. 2018 nebo dle domluvy

Písemnou přihlášku doloženou:

profesním životopisem
motivačním dopisem
kopií dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání

zasílejte do 10. listopadu 2018 na emailovou adresu: kariera@fsv.cuni.cz nebo do podatelny FSV na adrese **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova, personální oddělení, Smetanovo nábřeží 6, Praha 1, PSČ 110 01, a to s označením „Tajemník/Tajemnice“.

Zdroj: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd**

URL| <https://vedavyzkum.cz/nabidky-pracovnich-pozic/nabidky-pracovnich-pozic/tajemnik-tajemnice>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
vedavyzkum.cz

Komentář týdne

13.10.2018 proglas.cz str. 00

Komentář týdne připravil politolog Marián Sekerák z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Zamýšlí se nad krizí v církvi. Vysíláme v sobotu 13. října 2018 v 7.30 a 18.20, opakujeme v neděli v 1.45 a v pondělí v 10 hodin.

Komentář týdne – osobnost církevního a společenského života glosuje aktuální zpravodajskou událost (sobota 7.30 a 18.05, R neděle 1.45 a pondělí 10.00).

URL| <https://www.proglas.cz/program/detail-poradu/2018-10-13-07-30-00/>

Políček pro KDU-ČSL: Politology ztráty lidovců překvapily. Musí něco změnit, míní

13.10.2018 info.cz str. 00 Volby do Senátu
ČTK,luš

Jednoznačným vítězem senátních voleb je ODS, úspěchem skončily také pro STAN. Velkým poraženým je naopak hnutí ANO a pokračuje propad ČSSD, uvedli politologové, které oslovila ČTK. Všimají si rovněž ztrát lidovců, pro stranu je to podle nich varování. Nízká volební účast je ve druhém kole senátních voleb dlouhodobým trendem, dodávají.

ODS získala z 11 účastí ve druhém kole deset křesel, bude tak mít 16 senátorů stejně jako STAN. Vládní ANO a ČSSD získaly tentokrát jen po jednom senátorovi a v horní komoře parlamentu dohromady obsadí 20 křesel z 81. Lidovci obhajovali tři mandáty, získali ale jen dva včetně Jiřího Čunka, který na Vsetínsku vyhrál už před týdnem v prvním kole. Poprvé od roku 1996 nebude mít v horní komoře žádného zástupce KSČM.

Politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze označil volby za jednoznačný triumf opozice. „Ale u ní se zase ukazuje, jak je roztržštěná. Kromě ODS, která získala zdaleka nejvíc mandátů, tam každý získal nějaké zastoupení,“ uvedl. Volby podle něj potvrdily velkou krizi tradiční levice v podobě porážek ČSSD a KSČM.

Hnutí ANO je politické uskupení, které nemá voliče jednoznačně na své straně, míní Mrklas: „Jde ve šlépějích některých uskupení, která dřív dokázala vyhrávat parlamentní volby, ale ve všech ostatních utrpěla porážky, protože nezmobilizovala,“ dodal.

Politolog Josef Mlejnek z Katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze uvedl, že ODS je na vzestupu a vracejí se jí voliči. Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že senátní volby potvrdily pozici ODS jako nejsilnější pravicové strany.

Všichni si ale všimají ztrát lidovců. „Pro výsledek KDU-ČSL je důležité to, že dva obhájené mandáty jsou v jejich tradičním baštách, tedy Zlín a Vsetín. Jinde ale neměli schopnost získat senátorské křeslo,“ řekl Mlejnek. Mírným překvapením je podle něj možná to, že v Náchodě nezískal mandát předseda strany Pavel Bělobrádek. Prohrál s bývalým policejním prezidentem Martinem Červíčkem (ODS).

Mlejnek upozornil, že Náchodsko je oblast, kde mívali lidovci dobré výsledky. Neuspěl ani bývalý ministr kultury Daniel Herman na Chrudimsku. „Pro KDU-ČSL to znamená výrazné varování, že musí něco změnit, protože voliče ztrácí a udržuje si je jen v tradičních moravských baštách,“ uvedl Mlejnek. Bělobrádek už oznámil, že na březnovém sjezdu strany nebude obhajovat post předsedy. Podle Mlejnka by mohl mít silnou pozici případně Jiří Čunek, pokud by se rozhodl kandidovat.

Volební účast byla pouze necelých 16,5 procenta. Podle politologů je to dlouhodobý trend. Účast v prvním kole je prý zkreslená tím, že se konalo společně s komunálními volbami. „Ve druhém kole se volí jen na třetině území, což je problém, protože volby nejsou intenzivně komunikovány v celé zemi, takže zájem voličů oslabuje,“ řekl Lebeda.

V týdnu po obecních volbách se navíc média podle něj zaměřují hlavně na vyjednávání o koalicích a druhé kolo senátních voleb je upozaděné. Všimá si toho, že kandidátům do horní komory ve většině případů proti první kolu ubyly hlasy. „Pro úspěch tedy není klíčové co nejvíce nových hlasů získat, ale co nejvíce si jich udržet,“ dodal.

URL| <https://www.info.cz/clanek/37093/policek-pro-kdu-csl-politology-ztraty-lidovcu-prekvapily-musi-neco-zmenit-mini>

Jak vlastně dopadly volby? Slavit může ODS a STAN. ANO a ČSSD pohořely

13.10.2018 24zpravy.com str. 00

ODS získala z 11 účastí ve druhém kole deset křesel, bude tak mít 16 senátorů stejně jako STAN.

Vládní ANO a ČSSD získaly tentokrát jen po jednom senátorovi a v horní komoře parlamentu dohromady obsadí 20 křesel z 81. Lidovci obhajovali tři mandáty, získali ale jen dva včetně Jiřího Čunka, kteri na Vsetínsku vyhrál už před tímem v prvním kole. Poprvé od roku 1996 nebude mít v horní komoře žádného zástupce KSČM. Politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze označil volby za jednoznační triumf opozice. "Ale u ní se zase ukazuje, jak je roztržštěná. Kromě ODS, která získala zdaleka nejvíce mandátů, tam každý získal nějaké zastoupení," uvedl. Volby podle něj potvrdily velkou krizi tradiční levice v podobě porážek ČSSD a KSČM.

Hnutí ANO je politické uskupení, které nemá voliče jednoznačně na své straně, míní Mrklas: "Jde ve šlépějích některých uskupení, která dřív dokázala vyhrávat parlamentní volby, ale ve všech ostatních utrpěla porážky, protože nezmobilizovala," dodal.

Politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze uvedl, že ODS je na vzestupu a vracejí se jí voliči. Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že senátní volby potvrdily pozici ODS jako nejsilnější pravicové strany.

Všichni si ale všimají ztrát lidovců. "Pro visledek KDU-ČSL je důležité to, že dva obhájené mandáty jsou v jejich tradičním baštách, tedy Zlín a Vsetín. Jinde ale neměli schopnost získat senátorské křeslo," řekl Mlejnek. Mírním překvapením je podle něj možná to, že v Náchodě nezískal mandát předseda strany Pavel Bělobrádek. Prohrál s bivalím policejním prezidentem Martinem Červíčkem (ODS).

Mlejnek upozornil, že Náchodsko je oblast, kde mívali lidovci dobré výsledky. Neuspěl ani bývalý ministr kultury Daniel Herman na Chrudimsku. "Pro KDU-ČSL to znamená výrazné varování, že musí něco změnit, protože voliče ztrácí a udržuje si je jen v tradičních moravských baštách,“ uvedl Mlejnek. Bělobrádek už oznámil, že na březnovém sjezdu strany nebude obhajovat post předsedy. Podle Mlejnka by mohl mít silnou pozici případně Jiří Čunek, pokud by se rozhodl kandidovat.

Volební účast byla pouze necelých 16,5 procenta. Podle politologů je to dlouhodobý trend. Účast v prvním kole je při zkreslená tím, že se konalo společně s komunálními volbami. "Ve druhém kole se volí jen na třetině území,

což je problém, protože volby nejsou intenzivně komunikovány v celé zemi, takže zájem voličů oslabuje," řekl Lebeda.

V tidnu po obecních volbách se navíc média podle něj zaměřují hlavně na vyjednávání o koalicích a druhé kolo senátních voleb je upozaděné. Všimá si toho, že kandidátům do horní komory ve většině případů proti první kolu ubyly hlasy. "Pro úspěch tedy není klíčové co nejvíce nových hlasů získat, ale co nejvíce si jich udržet," dodal.

Jak vlastně dopadly volby? Slavit může ODS a STAN. ANO a ČSSD pohořely Jak vlastně dopadly volby? Slavit může ODS a STAN. ANO a ČSSD pohořely Jak vlastně dopadly volby? Slavit může ODS a STAN. ANO a ČSSD pohořely

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/jak-vlastne-dopadly-volby-slavit-muze-ods-a-stan-ano-a-cssd-pohorely/244153-zpravy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
24zpravy.com

Benešovským senátorem se stal Hraba. Prosazuje férovou justici a pomoc matkám v zaměstnání

13.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
dolejsim

Senátorem za Benešovsko se stal místostarosta Říččan u Prahy Zdeněk Hraba (za STAN). V druhém kole zvítězil nad politologem Jiřím Kozákem (ODS). Hraba oslovil v druhém kole 60,95 procenta voličů a obdržel celkem 10 636 hlasů.

Hlavním tématem nového senátora Hraby je férová justice. „Mimo jiné je to posílení pravomocí státního zastupitelství v netrestní oblasti. Třeba u developerských projektů by měl státní zástupce mít možnost podat žalobu na neplatnost změny územního plánu či přijetí nového územního plánu, protože pokud developer zalobuje dostatečný počet zastupitelů, pak je procesně všechno naprosto v pořádku, ale otevření velkých ploch pro výstavbu se může negativně promítnout do rozpočtu obcí,“ upozornil nový senátor.

Zamířít proto hodlá do ústavně-právního výboru.

Fakta
Zdeněk Hraba (za STAN)

Zdeněk Hraba (za STAN)

- advokát, odborný asistent a tajemník na Katedře národního hospodářství PF UK
- první místostarosta Říččan, krajský zastupitel
- pochází z Kutné Hory, vystudoval práva na UK v Praze a ekonomii na VŠE v Praze
- v minulosti působil jako radní města Říčany, na krajské úrovni jako předseda komise pro majetek

Odkaz

Vše o senátních volbách na webu ČT24

Hraba se hodlá v Senátu zaměřit rovněž na sociální témata. „Velmi ohroženým druhem jsou maminky, které se vrací po mateřské nebo rodičovské dovolené do práce,“ řekl Hraba ještě před svým zvolením.

Prodloužit chce ochranné lhůty matek v zaměstnání. V legislativě chce také Hraba zakotvit nárok na zkrácenou pracovní dobu matek.

přehrát

video

Senátní duel: Benešov

Hrabův protikandidát Jiří Kozák naopak chtěl z pozice senátora „vyhledávat aktivně zákony, které ztěžují lidem život, nebo jenom jednotlivé paragrafy, a ty se snažit vypouštět z našeho právního řádu“. Opírat se přitom chtěl o poslance ze své občanskodemokratické strany.

Děkuji za Vaše hlasy. Vážím si Vaší podpory. pic.twitter.com/kSNCpHglZT – Jiri Kozak (@kozakj)
October 13, 2018

Fakta

Jiří Kozák (ODS)

Jiří Kozák (ODS)

- politolog a vysokoškolský učitel, vyučuje na CEVRO Institutu, kde je ředitelem
- vystudoval politologii na **Fakultě sociálních věd** UK
- je členem oblastní rady ODS, za niž kandidoval v komunálních volbách v roce 2014 do zastupitelstva města Říčany, ale neuspěl
- od roku 2007 je členem řídicího výboru Evropské sítě politických nadací (ENoP)

Za hnutí STAN uspělo ve volbách 5 kandidátů – Miroslav Balatka, Mikuláš Bek, Jiří Drahoš, Zdeněk Hraba a Hana Žáková. Do Senátu se dostali také 2 koaliční kandidáti – H. Pavera a J. Tecl. Ve volbách do Senátu je hnutí STAN druhým nejúspěšnějším uskupením. <https://t.co/K6X0w2ICPA> – Hnutí STAN (@STANcz)
October 13, 2018

Hraba získal ve druhém kole přes 60 procent hlasů. K volebním urnám však přišlo jen 15 procent voličů, před týdnem to bylo 49,73 procenta voličů. V prvním kole získal Hraba 20,93 procenta hlasů, Kozák obdržel 17,29 procenta. O post senátora se letos ucházelo na Benešovsku 11 kandidátů.

Vítěz senátních voleb Hraba jim po svém zvolení poděkoval. „Děkuji všem, kteří dorazili k volbám. Také Jiřímu Kozákovi za gentlemanký souboj a dalším kandidátům z prvního kola. Nečekal jsem, že to bude takto korektní a přátelské soupeření,“ prohlásil Hraba.

přehrát

video

Tisková konference STAN k výsledkům senátních voleb

Dosavadní senátor Jeništa křeslo neobhajoval

Ve volbách v roce 2012 se o křeslo senátora na Benešovsku ucházelo 12 kandidátů. Zvítězil starosta Vlašimi Luděk Jeništa (za TOP 09/STAN), který v druhém kole se ziskem 55,05 procenta hlasů porazil Karla Šebka (ODS) obhajujícího mandát. Jeništa už letos mandát neobhajoval. Účast voličů byla tehdy v prvním kole 36,68 procenta a ve druhém 15,67 procenta.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2619983-benesovskym-senatorem-se-stal-hraba-prosazuje-ferovou-justici-a-pomoc-matkam-v>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Politologové hodnotí volby: ODS a STAN vyhrály, propad ANO a ČSSD

13.10.2018 globe24.cz str. 00

Jednoznačným vítězem senátních voleb je ODS, úspěchem skončily také pro STAN. Velkým poraženým je naopak hnutí ANO a pokračuje propad ČSSD, uvedli politologové, které oslovila ČTK. Všimají si rovněž ztrát lidovců, pro stranu je to podle nich varování. Nízká volební účast je ve druhém kole senátních voleb dlouhodobým trendem, dodávají.

reklama

Michal David dostane ocenění. A? Spor už začíná být trapný ODS získala z 11 účastí ve druhém kole deset křesel, bude tak mít 16 senátorů stejně jako STAN. Vládní ANO a ČSSD získaly tentokrát jen po jednom senátorovi a v horní komoře parlamentu dohromady obsadí 20 křesel z 81. Lidovci obhajovali tři mandáty, získali ale jen dva včetně Jiřího Čunka, který na Vsetínsku vyhrál už před týdnem v prvním kole. Poprvé od roku 1996 nebude mít v horní komoře žádného zástupce KSČM.

Politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze označil volby za jednoznačný triumf opozice. "Ale u ní se zase ukazuje, jak je roztržitá. Kromě ODS, která získala zdaleka nejvíc mandátů, tam každý získal nějaké zastoupení," uvedl. Volby podle něj potvrdily velkou krizi tradiční levice v podobě porážek ČSSD a KSČM.

Hnutí ANO je politické uskupení, které nemá voliče jednoznačně na své straně, míní Mrklas: "Jde ve šlépějích některých uskupení, která dřív dokázala vyhrávat parlamentní volby, ale ve všech ostatních utrpěla porážky, protože nezmobilizovala," dodal.

Politolog Josef Mlejnek z Katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze uvedl, že ODS je na vzestupu a vracejí se jí voliči. Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že senátní volby potvrdily pozici ODS jako nejsilnější pravicové strany.

Psalí jsme Piráti mají jen jednoho senátora. Co udělali špatně?

Výsledky senátních voleb byly sečteny o pět minut později než minule

Všichni si ale všimají ztrát lidovců. "Pro výsledek KDU-ČSL je důležité to, že dva obhájené mandáty jsou v jejich tradičním baštách, tedy Zlín a Vsetín. Jinde ale neměli schopnost získat senátorské křeslo," řekl Mlejnek. Mírným překvapením je podle něj možná to, že v Náchodě nezískal mandát předseda strany Pavel Bělobrádek. Prohrál s bývalým policejním prezidentem Martinem Červíčkem (ODS).

Mlejnek upozornil, že Náchodsko je oblast, kde mívali lidovci dobré výsledky. Neuspěl ani bývalý ministr kultury Daniel Herman na Chrudimsku. "Pro KDU-ČSL to znamená výrazné varování, že musí něco změnit, protože voliče ztrácí a udržuje si je jen v tradičních moravských baštách," uvedl Mlejnek. Bělobrádek už oznámil, že na březnovém sjezdu strany nebude obhajovat post předsedy. Podle Mlejnků by mohl mít silnou pozici případně Jiří Čunek, pokud by se rozhodl kandidovat.

Volební účast byla pouze necelých 16,5 procenta. Podle politologů je to dlouhodobý trend. Účast v prvním kole je prý zkreslená tím, že se konalo společně s komunálními volbami. "Ve druhém kole se volí jen na třetině území, což je problém, protože volby nejsou intenzivně komunikovány v celé zemi, takže zájem voličů oslabuje," řekl Lebeda.

V týdnu po obecních volbách se navíc média podle něj zaměřují hlavně na vyjednávání o koalicích a druhé kolo senátních voleb je upozaděné. Všimá si toho, že kandidátům do horní komory ve většině případů proti první kolu ubyly hlasy. "Pro úspěch tedy není klíčové co nejvíce nových hlasů získat, ale co nejvíce si jich udržet," dodal.

Facebook Twitter Google+ Vytisknout Poslat e-mailem

× Zavřít Doporučit článek Vaše jméno: Váš e-mail: E-mail adresáta: Text doporučení: Odpovězte na bezpečnostní otázku proti spam robotům: Které slovo nepatří mezi ostatní: banán, auto, pomeranč Odeslat reklama

Ilustrační foto / foto: Mikuláš Křepelka / EuroZprávy.cz / INCORP images.

URL| <https://globe24.cz/domov/62873-politologove-hodnoti-volby-ods-a-stan-vyhraly-propad-ano-a-cssd>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

globe24.cz

Vládní koalice po komunálních volbách

12.10.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

V 19 ze 27 statutárních měst jsou už napevno domluveny nebo se rýsují vládní koalice po komunálních volbách. Pražský magistrát zřejmě ovládne koalice Pirátů, Prahy sobě a Spojených sil pro Prahu. Třetí největší město v zemi Ostravu stejně jako v minulém volebním období povede koalice vítězného ANO spolu s hnutím Ostrava, ODS a lidovci. A dohody o koaliční spolupráci dnes byly uzavřeny i v Přerově, Prostějově nebo Děčíně. Také v Českých Budějovicích se podle dnešních informací schyluje k uzavření koalice tří nejsilnějších subjektů. V jiných velkých městech ale ještě jasno nemají například v Liberci se tento týden zasekla jednání o trojkoalici vítězných starostů pro Liberecký kraj s ANO a ODS. Členská základna ANO odmítla spojení s občanskými demokraty, mimo jiné kvůli situaci v Brně, kde se ODS dohaduje na koalici bez vítězů s ANO. Za prvním pracovním týdnem po volbách se teď ohlédneme s Petrem Jüptnerem, ředitelem Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jaký je podle vás takový nejvýraznější moment těch uplynulých pěti dnů. Je to právě Brno, kde hnutí ANO mluví o podrazu, protože nakonec zůstane v opozici přes původní dohodu?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ta situace v Brně je asi takovým mediálně nejzajímavějším případem, je to takový trochu nečekaný zvrat. Ale já bych přeci jen neprojevoval překvapení nad tím, co se v těch velkých městech děje. Musíme si uvědomit, že v zastupitelstvech je větší počet subjektů, nejsou mezi nimi nějaká, nehraje mezi nimi nějakou velkou roli ideologická štěpení a ten matematický kombinace koalice, kterou lze utvořit, těch je prostě hodně a tomu odpovídá i ta situace, které jsme svědky.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jak se jeví ta vyjednávání v Praze můžeme čekat ještě třeba nějaký obrat nebo bude vládnout koalice Pirátů, Prahy sobě a Spojených sil pro Prahu.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta rysující se trojkoalice, pokud to takhle můžeme nazvat, je skutečně tím nejpravděpodobnějším scénářem. Na druhou stranu může přijít ještě řada různých problémů, ke kterým může dojít jak v programech, nebo při hledáních kompromisů toho společného programu, tak i v těch personálních otázkách, například v otázce obsazení v postu primátora. V těch dosavadních informacích je patrné, že na ten post primátora mají nejsilnější nárok nebo projevují nejsilnější nárok piráti, což ale může narazit na odpor těch dalších členů té připravující se koalice.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Dá se říct, že ta dvě největší města v zemi jsou dvěma nejvíce neuralgickými body, když třeba ve třetí Ostravě se dohodly poměrně hladce?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, já bych o tom takto nemluvil. Já si myslím, že to že došlo v Brně k nějakému zvratu, tak to víceméně není projevem nebo výrazem nějaké specifické charakteristiky Brna. Pravděpodobně hnutí ANO udělalo nějaké chyby v tom postupu po volbách, kdy si neuvědomovalo, že by mohlo skončit mimo koalici, že by mělo být možná velkorysejší k těm koaličním partnerům a v podstatě hned na začátku těch jednání vlastně omezilo ten výčet partnerů, se kterými chtělo na té koalici spolupracovat a bylo zřejmé, že ty strany, které zůstaly stranou toho vyjednávání, že se jen tak nevzdají.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Připomíná něčím ta situace po letošních komunálních volbách třeba stav před čtyřmi lety, vzpomenete si, jak vlastně tenkrát to vyjednávání šlo?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že ono je to vždycky podobné. Oni ty situace jsou mediálně zajímavé, protože skutečně těch kombinací je spousta. Komunální politika je velmi pragmatická, pokud velmi často se dělají velké koalice, to znamená, nehledají se nějaké minimální koalice. Ale velmi často i strany, které mají většinu v zastupitelstvu, tak hledají nějaké koaliční partnery, takže já tady nějakou zásadní podobnost nebo nějaký zásadní rozdíl nevidím. Já si myslím, že poměrně zajímavá bude role pirátů v těch povolebních vyjednávání, v těch našich statutárních městech zejména, zejména v Praze a Brně. Já myslím, že z těch informací z médií je vidět určitá nezkušenost, protože Piráti u nás sice již působí na různých patrech politiky, ale přeci jen tu exekutivní zkušenost zatím nemají. Bude určitě velmi zajímavé se dívat na to, jak bude fungovat ty koalice, ve kterých je zastoupeno jak ANO, tak Občanská demokratická strana. To je možná pro někoho překvapením, ale je potřeba si uvědomit, že ta komunální politika je pragmatická a ty silné strany spolu v těch zastupitelstvech spolupracují často. Už dříve spolupracovali v zastupitelstvech často. Třeba ODS a ČSSD, takže ani to není nějaké velké překvapení.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A jaký vliv právě to může mít na tu celostátní politiku. Dejme tomu i ta spolupráce ANO a ODS.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že spíše minimální. Ono se na ty povolební vyjednávání nebo na ty koaliční vyjednávání nebo na ty v uvozovkách podrazy i nepodrazy, jak to nazveme, velmi často zapomíná a pro voliče potom v těch dalších volbách je důležitý, jak ta nakonec ustavená koalice v tom velkém městě nebo v tom statutárním městě funguje.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A je patrný třeba podle vás nebo za ty čtyři roky nějaký posun třeba v politické kultuře nebo taktice vyjednávání právě tedy po těch komunálních volbách?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě ne. Domnívám se, že možná přeci jen můžeme pozorovat trochu větší zkušenost těch místních politiků ANO. Myslím si, že před těmi čtyřmi lety, kdy to velmi často byli nováčci nebo v podstatě ANO nominovalo, dá se říci, nesourodé listiny, složené z různých typů kandidátů a ty problémy hnutí ANO nebo v těch zastupitelských frakcích v podstatě vnitřní problémy hnutí ANO způsobily rozpad různých koalic v těch největších nebo v těch statutárních městech, tak si myslím, že se to v takové míře opakovat nebude, že přeci jen v některých městech je vidět, že si to sedlo, že politici ANO jsou zkušenější a tam, kde si to neseslo, tak tam je vidět, že třeba ty ostatní strany chtějí hnutí ANO obejít. To je ostatně pro tu komunální politiku typický. Ty strany hledají v rámci toho koaličního vyjednávání i partnera, na kterýho se můžou spolehnout, který je stabilní.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Podotýká Petr Jüptner, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme za váš čas, na slyšenou.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Starosta Jan Čížinský pro EZ: Praha Sobě není hnutí jednoho muže

12.10.2018 24zpravy.com str. 00

Blahopřeji k výsledku, pane Čížinski. Jaki je stav vyjednávání po několika dnech?

V tuto chvíli probíhají jednání o programu – hledáme oblasti, v nichž se shodujeme, a oblasti, v nichž máme různé názory. Zatím to vypadá, že rozdíly nenajdeme jen u zhruba pěti procent bodů, a ty budeme řešit. Následovat pak budou jednání o personálních otázkách.

Váš bratr se stane novím starostou na Praze 1. Nehrozí Praze vláda bratrů?

Praha Sobě není hnutí jednoho muže, ale sdružení nezávislých kandidátů. Navíc Praha 1 je pouze jedna z několika desítek městských částí a vytváříme tam širokou koalici subjektů, které chtějí změnu.

Mluvil jste o tom, že primátora jste ochoten předat Zdeňkovi Hříbovi. Ještě pořád?

Řekl jsem něco jiného: že jakákoliv funkce pro nás není tak klíčová, abychom kvůli dohadování se o ní promarnili unikátní šanci na změnu Prahy k lepšímu. To bychom nedokázali zdůvodnit ani lidem, kteří nám dali důvěru, ani svému svědomí.

Takže jsme plně připraveni na to, že by primátora dělal zástupce některého z dalších dvou koaličních partnerů. Nechci ale nyní říkat žádná jména, jasně jsme se dohodli, že personální otázky přijdou na řadu až poté, co se shodneme na programu.

Co považujete za největší zlořád staré doby, kdy Praze vládla Adriana Krnáčová

Nechme už minulost bit. Teď je nutné dívat se do budoucnosti a přinést Pražanům dobrou náladu.

Jan Čížinský (40) je od října 2014 také zastupitel Prahy a od října 2017 poslanec. Od listopadu 2014 zastává post starosty Prahy 7. Vystudoval historii a latinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Pracoval jako učitel na základní a střední škole i pedagog na Filozofické fakultě. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bivalého ministra zemědělství Mariana Jurečky.

Před lety na sebe upozornil bojem proti stavbě obchodního centra v Praze 7 nebo referendem o nákladné stavbě radnice. S politikou začal Čížinský koketovat v komunálních volbách v roce 1998 jako nestraníka za KDU-ČSL. Členem lidovců byl pak v letech 2003 až 2018. Je ženatý a má tři dcery.

Starosta Jan Čížinský pro EZ: Praha Sobě není hnutí jednoho muže Starosta Jan Čížinský pro EZ: Praha Sobě není hnutí jednoho muže

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/starosta-jan-cizinsky-pro-ez-praha-sobe-neni-hnuti-jednoho-muze/242657-zpravy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
24zpravy.com

Vychází nový časopis ArteActa

12.10.2018 divadelni-noviny.cz str. 00

Akademie múzických umění v Praze vydává první číslo nového recenzovaného periodika ArteActa.

Časopis se zaměřuje na umělecký výzkum a soudobé performativní umění, zejména divadlo, audiovizí, hudbu a tanec, s přesahy do výtvarného umění. Veřejnosti bude poprvé představen 13. října 2018 v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu.

Podle rektora AMU Jana Hančila „se časopis ArteActa snaží zaplnit jisté vakuum. V oblasti performativního umění doposud chybělo odborné periodikum, které by soustavně zdůrazňovalo interdisciplinární přesahy a kromě uměnovědné perspektivy nabídlo také platformu pro zveřejňování informací o uměleckém výzkumu. Věřím, že energie do tohoto projektu vložená se časem zúročí v podobě obohacení odborného diskursu v oblasti audiovizuálního, divadelního, hudebního a tanečního umění.“

Časopis ArteActa tedy vznikl z potřeby specializovaného periodika, v němž se bude setkávat a zároveň vzájemně inspirovat hned několik vědeckých disciplín. Z jedné strany se jedná o současné performativní umění s důrazem na audiovizí, divadlo, hudbu, tanec a jejich interdisciplinární přesahy. Druhou oblast zájmu periodika představuje umělecký výzkum.

ArteActa budou vycházet dvakrát ročně. Vedle recenzovaných studií v nich čtenáři naleznou také eseje, překlady významných statí zahraničních autorů či recenze knižních titulů nebo výstav. Studie budou publikovány v českém, slovenském a anglickém jazyce. Jednotlivá čísla časopisu je možné zakoupit v e-shopu NAMU a budou k dostání také u vybraných českých a slovenských knihkupců. Předplatné je možné objednat na e-mailu predplatne@arteacta.cz.

První veřejná prezentace časopisu se uskuteční v sobotu 13. října 2018 od 18 hodin v Desfourském paláci (Na Florenci 21a) v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu. Vedle samotné prezentace časopisu zde proběhne také odborný workshop o uměleckém výzkumu, jehož se kromě zástupců redakce zúčastní také Andrea Průchová (**Fakulta sociálních věd** UK), Sodja Zupanc Lotker (Katedra alternativního a loutkového divadla DAMU) či česká výtvarnice Kateřina Šedá.

/ Z tiskové zprávy AMU pro i-DN zpracovala KK /

URL| <http://www.divadelni-noviny.cz/vychazi-novy-casopis-arteacta>

Fedu hráblo, komentoval propad akciových trhů Trump

12.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, Fed, Trump

Akciové trhy ve Spojených státech zažily po středečním propadu další špatný den. Společně s tím utrpěl během včerejška i dolar, který se propadl téměř na dvoutýdenní minimum. S reakcí na pád Wall Street nečekal prezident Donald Trump, který označil chování Fedu za šílené.

„Fed se vymkl kontrole,“ prohlásil Trump. Podle něj za propadem na akciovém trhu stojí právě zvyšování sazeb americké centrální banky. „Fedu hráblo, nemá žádný důvod to dělat. Nemám z toho radost,“ uvedl.

Rozhodl se ale dle vlastních slov nevyhodit šéfa Fedu Jeroma Powella, který je podle něj příliš přísný. Otevřel tak otázku, která byla doposud pouze teoretická. Zákon, kterým byla před 105 lety založena americká centrální banka, totiž říká, že prezident Spojených států má pravomoc odvolat funkcionáře Fedu, pokud k tomu má důvod. Neuvádí ale žádné podmínky toho, jak má podobný důvod vypadat.

Možná i díky těmto ostrým vyjádřením dolar během dne oslabil až k hranici 1,16 EURUSD, což je ale stále méně, než by americký prezident rád viděl. „Dolar je velmi silný, velmi mocný, což dělá byznysu problémy,“ komentoval stav dolaru Trump, jenž dlouhodobě kritizuje Fed za zvyšování sazeb.

Meziměsíční růst cen v USA byl oproti očekávaným 0,2 procentům poloviční. Meziroční inflace tak zpomalila na 2,3 procenta a jádrová zůstala na původních 2,2 procentech. I když jsou výsledky pod očekávanými čísly, nelze očekávat, že by zásadně změnilo předpokládaný plán zvyšování sazeb Fedu. I malá změna je ale v současné situaci signálem, který nelze podceňovat.

Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1593 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 95,06 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1517 do 1,1642 EURUSD.*

Česká měna během včerejška pouze reflektovala vývoj na světových trzích. Proti dolaru posílila až pod 22,27 USDCZK a vůči euru téměř na hranici 25,80 EURCZK.

Koruna se dnes v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,81 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,80 až 25,89 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,23 až 22,42 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty Jakub Janda přistižen, jak šíří dezinformace

12.10.2018 vlasteneckenoviny.cz str. 00

Milan Vidlák

PRAHA / Think-tank Evropské hodnoty sám vydatně porušuje hodnoty, které hlásá. Málo se ví například to, že v kontroverzním spolku figurují i lidé jako Tomáš Halík nebo Šimon Pánek z Člověka v tísní... Píše se na webu casopis-sifra.cz.

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej Šifra nepřistihla při tom, jak dezinformace sám šíří. Závažné informace, které jsem zjistil, ukazují, jak pochybné jsou metody spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému aktivně bojí.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí lživé, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a časopis Šifra. Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun? A jak si stát může něco takového dovolit platit?

V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí můj článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tuto skutečnost nikdo nepopírá; ani nemůže, když mají v Sýrii, ostatně jako téměř všude, svoji vojenskou základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashтона Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik.

loading...

Ač sám sebe Jakub Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvaadvacetkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na jeho práci blíže, byli šokováni, že jim prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkali mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá pranic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Jinak se proslavil hlavně tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. (Prostituce zjevně není cizí ani dalším členům EH – Roman Máca, který lovil názorově odlišné weby s Jakubem Jandou, nyní přeběhl do Institutu pro bezpečnost a politiku, jež financuje Hnutí ANO.) Ač pózuje na internetu Jakub Janda s vystrčeným přirozením, alespoň ze sebe ale nedělá svatoušku.

Na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčci nad svatými v kostele nejsvětějšího Salvátora, kde tento „fakeový“ profesor a kněz káže vodu a pije víno.

Říkejte mi doktore. Je velmi zajímavé podívat se na jednotlivé reprezentanty tohoto pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře. Na jejich místě bych se ale za účast v tomto uskupení asi taky styděl. Ostatně jak pokleslý spolek to je, můžete posoudit sami.

Nejproblematictější jméno na seznamu s názvem Kdo stojí za iniciativou je bezesporu člen poradního výboru Tomáš Halík, usvědčený grantový a možná i „titulový“ „dezinformátor“. Loni napsal docent Otakar Jelínek, který působí v Ústavu biofyziky a informatiky při 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, velký článek pro Parlamentní listy týkající se pochybností o Halíkových akademických titulech netitulech a přinesl velmi závažná zjištění. Média hlavního proudu o těchto pochybnostech u svého oblíbence raději mlčí, docent Jelínek však odvedl práci za ně.

Po roce 1989 studoval Tomáš Halík na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde v roce 1992 získal akademickou, nikoli však doktorskou hodnost licenciáta teologie Th.lic. Právě doktorskou hodnost podle všeho profesor Halík postrádá, z čehož nutně vyplývá, že by nemohl být legálně ani řádným profesorem.

K tomu, aby kdokoli získal titul docenta nebo profesora, musí mít takzvaný velký doktorát. Tomáš Halík zatím nedokázal vyvrátit zjištění docenta Jelínka, že žádné doktorské studium v Praze ani Římě neabsolvoval. Přesto mu byl v Polsku udělen titul docenta ThDr.hab. „Halík ve Wroclavi předložil svou habilitaci ‚Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu‘, za niž mu byl již předtím Karlovou univerzitou 21. 5. 1992 udělen titul docenta v oboru sociologie. Papežská teologická fakulta Halíkovi posléze udělila v roce 1992 na základě téže habilitační práce titul habilitovaného doktora teologických věd, čemuž by odpovídal u nás docent teologie. Diplom s číslem 3 byl Halíkovi vystaven dva roky poté dne 29. 9. 1994. Mons. Halík se tím ve Wroclawi dopustil jasného akademického podvodu,“ tvrdí Jelínek. Pan Halík považuje obvinění za nesmysly, nicméně životopis uvedený na jeho stránkách halik.cz Jelínkova slova potvrzuje.

Podle zákona je totiž nepřijatelné, aby kdokoli mohl získat za tutéž práci vědecko-pedagogické tituly ve dvou či více různých oborech, jednou ze sociologie u nás a podruhé z teologie v Polsku. Vyplývá z toho jediné – pakliže Tomáš Halík konečně nedoloží, že někde na této planetě absolvoval řádné doktorské studium, můžeme toto jednání označit za krajně neetické a nezákonné, neboť při něm byly oklamány jak polské instituce, tak česká veřejnost.

To ale není jediný „úskok“ této mediálně známé osobnosti. Již v roce 2013 rozhodla Odborná komise pro společenské a humanitní vědy, poradní orgán vládní Rady pro výzkum a inovace, že čtrnáct publikací Tomáše Halíka nesplňuje požadavky kladené na monografie. To nutně neznamená, že by tyto knihy byly špatné, ale že nejsou vědecké, i když se za ně vydávaly. A za to šly Karlově univerzitě, potažmo Tomáši Halíkovi, státní peníze.

Největším paradoxem pak zůstává, že silně protirusky a antikomunisticky vystupující Tomáš Halík, který stojí za Evropskými hodnotami, jež kádrují „proruská“ a jinak ideologicky „závadná“ média, jako je třeba Šifra, pracoval jako školitel kádrů v Institutu pro výchovu vedoucích pracovníků ministerstva průmyslu ČR. Je tedy zřejmé, že žádný komunistobijec a disident být nemohl, spíš naopak. Křičí tak opět zloděj „chyťte zloděje“?

V Evropských hodnotách ale bez většího povšimnutí působí například i literární historik Martin C. Putna, jenž na dnes již slavném transparentu jako jedna z „katolických buzen“ zdravil Ladislava Bátoru, nebo Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísní, organizace, která chce za peníze daňových poplatníků děti ve školách učit, jak mít ten správný názor. Říkají tomu eufemisticky mediální vzdělávání či výchova, ve skutečnosti je to jen obyčejná propaganda.

Když už tuto sestavu mravních gigantů dobrovolně opustil i bývalý velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář, který obvykle nevynechá jedinou příležitost k útokům na Rusko či alternativní média, to už je co říct.

URL| <http://www.vlasteneckenoviny.cz/?p=208668>

Petr Bílek: Manipulativní potenciál moderních médií je děsivý

12.10.2018 literarky.cz str. 00

Petr Melichar

Přinášíme rozhovor, který poskytl šéfredaktor Literárních novin Petr Bílek zpravodaji Syndikátu novinářů Mediažurnál č.3/2018. (vlevo Petr Bílek - foto Mira Antonović)

Petr Bílek pracuje jako šéfredaktor Literární novin od roku 2010. Hovořili jsme s ním například o tom, proč ministerstvo kultury list finančně vůbec nepodpořilo nebo o tom, jaký význam má investigativní žurnalistika. Zkušený novinář, který mimo jiné vedl časopisu Reflex, vyjádřil názor i na další mediální fenomény současnosti, zejména na manipulaci a zhoršující se kvalitu novinářské práce.

Literární noviny mají za sebou v československé mediální krajině dlouhou historii. S přestávkami způsobenými politickými vlivy vycházejí už od roku 1927. Jak se listu, který se tiskne v desetitisícovém nákladu, daří nyní?

Jsme v poměrně složité situaci, protože nedostáváme žádnou podporu z veřejných zdrojů. Grantová komise ministerstva kultury nás, dá se říci, vyřadila z literárních periodik. Ekonomicky se proto dostáváme do značných problémů. Majitel Miroslav Pavel je nucen provoz dotovat a my musíme šetřit na personálu a provozních nákladech. Médium tohoto typu si na sebe nemůže vydělat. Snažíme se nabízet komerční přílohy různým kulturním institucím. Obecně však v kultuře není mnoho peněz, takže tento zdroj není příliš výživný.

Proč vás ministerstvo kultury nepodpořilo? Z oficiálního vyjádření ministerstva kultury zaznělo, že je v našem obsahu málo literatury, kulturních témat a že noviny nejsou literárním periodikem, což můžeme jakoukoliv statistickou analýzou snadno vyvrátit. Dostala se ke mně zákulisní informace, že někteří členové grantové komise říkají, že peníze nepotřebujeme, protože nás platí Putin.

Jaká je tedy motivace vydávání ze strany vlastníka Miroslava Pavla? Miroslav Pavel označuje nápad koupit Literární noviny žertem za nejhorší podnikatelský nápad v životě. Zároveň však dodává, že má od mládí k novinám hluboký citový vztah, protože svůj první zásadnější text publikoval právě zde. Cítí povinnost tradici tohoto periodika udržovat i za cenu nemalých obětí.

Média se obecně snaží obsah co nejlépe zprostředkovat a přizpůsobovat internetové publiku. Jak to jde Literárním novinám?

Náš web denně inovujeme, ale tím, že jsme tištěný měsíčník, na internet umisťujeme jiný typ materiálu než do tištěných novin. Některé texty se však časem objevují na obou místech. Web se snaží žít vlastním životem tak, aby si udržoval dostatečnou návštěvnost, která nám umožní příliv peněz. Na dotování tištěných novin to ale pochopitelně nestačí.

List je soudě podle obsahu zaměřen spíše levicově. Po revoluci prošel několika proměnami. Nejdříve šlo o týdeník, který se výrazně zaměřoval na literaturu a kulturu, poté redakci převzal Jakub Patočka a noviny se staly jakýmsi neoficiálním tiskovým orgánem Strany zelených. Jakým směrem vedete Literární noviny vy?

Noviny chceme držet jako otevřenou platformu pro publikování názorů, které nejsou politicky vyhraněné. Pokud nám přijde názor zajímavý, tak ho publikujeme bez ohledu na jeho ideologickou škatulku. Nechceme v žádném případě multiplikovat názory, které se objevují v mainstreamových médiích. Zajímají nás autoři, kteří se dívají na věci trochu jiným způsobem. Neprovádíme žádný předvýběr autorů z hlediska kádrového nebo z hlediska minulosti. Jsme rádi, když publikované názory vyvolávají určitou rezonanci a diskusi a snažíme se být maximálně otevření k názorovým střetům.

Ještě se v této souvislosti vrátím k nařčení z toho, že vás platí Putin. Proč má někdo důvod si to myslet, když jste názorově otevření, jak říkáte?

Je to dáno tím, že se u nás objevují texty, které nevycházejí z apriorní averze „Rusko je naším hlavním nepřítelem a zemí zla.“ Bereme Rusko jako zemi, která už dávno není komunistická, jedná se o zemi fungující na kapitalistických principech a s jistými specifiky. Není po vůli určité části elit, že zemi vládne Putin. Ať chceme, nebo nechceme, většina obyvatel Ruské federace současného ruského prezidenta podporuje. To má vnitřní logiku a jestliže jenom připustíte debatu o tomhle tématu, jste pro spoustu lidí mimo hru, protože o tom se nediskutuje.

V překladu otiiskujete články renomovaných médií, jako je německý Der Spiegel, Die Zeit nebo francouzský Le Monde. V českém kontextu je taková praxe poměrně vzácná. Je to kvůli ceně za autorská práva nebo čeští šéfredaktoři, respektive vydavatelé, prostě nemají zájem?

Existuje apriorní myšlenka, že to, co si píší jinde, ať si píší, my ale víme své. Snahu nahlédnout světový vývoj prostřednictvím médií z jiných zemí považují za velmi důležitou. Otevírá to nové úhly pohledu. Přijde mi, že česká média nemají zájem sem proniknout. Pokud jim témata a myšlenky nezapadnou do jejich nálady nebo orientace, tak se jimi jednoduše nezabývají.

Literární noviny mediálně spolupracují s Parlamentními listy, které vlastní byznysmen Michal Voráček a podnikatel v herním průmyslu a senátor Ivo Valenta. Jak jde dohromady obsah novin, které vedete, s Parlamentními listy, které se pohybují přinejmenším na hraně novinářské etiky?

Žádná mediální spolupráce s Parlamentními listy neexistuje. Před několika lety sice jistá dohoda fungovala, ale byla poměrně záhy vypovězena právě na základě negativních reakcí mnoha čtenářů.

Mediální spolupráce je ale stále uvedena u článků, které od vás Parlamentní listy přebírají.

Bohužel víme o jisté spolupráci naší autorky Terezy Spencerové s Parlamentními listy. Stejně jako pro ně, tak i pro nás pracuje na dohodu, takže ji v těchto aktivitách omezovat nemůžeme. S Parlamentními listy má domluvu, že pro ně jednou týdně publikuje přehled světového dění, který my přebíráme. Tady možná vzniká dojem jakéhosi institucionálního propojení, které ale neexistuje. Mně na Parlamentních listech vadí blízkost k trivializaci a snaha být prvoplánově zajímavý díky postupům, které se používají v bulváru.

Zaujal mě váš článek z letošního května, který jste nazval Spiklenci investigace. Začíná slovy: „Vraždu slovenského novináře Jána Kuciaka využívají česká veřejnoprávní média k mytizaci pojmu investigativní novinář.“ Můžete váš názor blíže vysvětlit? Proč jste označil pouze veřejnoprávní média?

Veřejnoprávní média sledují poctivě, takže mohu říci, že se to tam děje. U soukromých médií si nejsem jist, zda investigaci velebí stejně jako média veřejnoprávní. Případá mi, že cizokrajný termín investigace automaticky novináře svatořečí a dělá z něj něco jiného, než je. Investigace je přece standardní složka novinářské práce a pokud ji novinář běžně nepraktikuje, což se dnes bohužel děje, degraduje novinářské řemeslo.

Co se týče soukromých médií, zažíváme v ČR zvláštní situaci. Premiér vlastní velký vydavatelský dům, majitel soukromé televize otevřeně až propagandisticky podporuje prezidenta republiky. Zároveň víme, že konzumenti médií jsou z většiny málo kritičtí a ovlivnitelní. Není tato praxe do budoucna nebezpečná?

Popsal jste obecný problém médií ve vyspělém světě. V obrovském množství zpráv, textů, sdělení nelze rozlišit, kdo za informací stojí, kdo ji sděluje a proč a jakou má informace relevanci ke skutečnosti. Když vám někdo řekne, že sebevražedný atentátník v Somálsku zabil třicet lidí, přijmete zprávu jako fakt a dále ji neověřujete, ostatně nemáte ani možnost. Manipulativní potenciál moderních médií je nedozírný až děsivý. Ukazuje se to třeba i ve Spojených státech. Odpor Donalda Trumpa vůči mediální scéně stojí na racionálním základě, protože média skutečně umějí manipulovat. Problém je, že on manipuluje taktéž. Trump i média spolu tedy hrají hru o to, kdo dá větší ránu a přebije toho druhého. Dnes neplatí, že my máme pravdu, protože máme víc fakt, ale máme pravdu, protože jsme řekli informaci jako první. Na ověřování nezbývá čas.

Zmínil jste, že česká veřejnoprávní média sledujete poměrně důsledně. Máte obavu o jejich budoucnost?

Obavu mám, protože se pravidelně ozývají hlasy volající na jedné straně po zestátnění, na druhé straně po privatizaci. Podobně jako u investigativních novinářů mi však vadí, že veřejnoprávní média vytvořila ze svého názvu zaklínadlo. Zaštiťují se tím, že jsou veřejnoprávní, a tudíž mají pravdu. Ale bohužel to tak nefunguje. Když pravidelně sleduji zpravodajské a publicistické relace České televize, děsí mě jejich selektivnost při výběru hostů, jejich nepřijemné reakce při odpovědích, které nechtějí slyšet. Někteří moderátoři dokonce začnou v těchto případech hosty peskovat a říkat jim, co si to vůbec dovolují. Má to být přece platforma otevřená všem názorům, i menšinovým. V ČT tato praxe nefunguje.

Čím to je? Má Česká televize strach z některých politiků? Určité obavy vznikají, ale já nevím z čeho. Jednou se vypráví, že ten a ten politik má dlouhé prsty v televizi, poté se mluví zase o jiném. Pak se říká, kdo zavolal řediteli a vynadal mu za „nevhodný“ obsah. Já si však nemyslím, že se jedná jen o politiky. Významnou roli mohou hrát různé ekonomické zájmy. Určitý typ podnikatelů a developerů může mít zájem, aby se některé informace v médiích objevily, nebo naopak neobjevily. Celé je to však tolik zakuklené v kuloárech samotných aktérů, že se pravdu pravděpodobně nikdy nedozvíme.

Proč se veřejnoprávní média v Česku tolik ženou za sledovaností, respektive poslechovisť na úkor kvality? Rozpočet je přece každoročně dán koncesionářskými poplatky, takže uvedené instituce nemusejí usilovat o zisk.

Vedení rozhlasu i televize se podle mého názoru obává skutečnosti, že kdyby se ukázalo, že média veřejné služby nevysílají pro masového diváka, tak by si před politiky odkrylo záda. Politici by si pak mohli říct, koho veřejnoprávní média vlastně oslovují a proč chtějí vybírat koncesionářské poplatky, když oslovují pouze určité procento obyvatelstva. Proč by tedy měli všichni koncesi platit. Samozřejmě jsou tyto argumenty nasnadě. Proto existuje obava, aby soukromí vysílatelé nezahnali veřejnoprávní média do kouta.

Studoval jste žurnalistiku a v rámci novin vedete kurz tvůrčího psaní. Dá se naučit člověka dobře psát? Jakou roli hraje v této disciplíně talent?

Na setkáních členů asociace Evropského programu tvůrčího psaní jsem se o tom bavil s představiteli Belgie, Francie, Itálie, Španělska nebo Polska a všichni s úsměvem říkali, že naučit člověka dobře psát nejde. Programy tvůrčího psaní nejsou určeny k tomu, aby člověk po jejich absolvování napsal román. Spíš by měl absolvent zjistit, jak mu to funguje v hlavě a jakým způsobem by se mohl lépe vyjadřovat. Tvůrčí psaní je určitý způsob komunikace s lidmi a ujasnění si vlastního života.

Jaká je úroveň studia žurnalistiky na českých vysokých školách? Je člověk, který absolvuje tento obor, připraven stát se kvalitním novinářem?

V 90. letech jsem nějaký čas přednášel budoucím novinářům na **Fakultě sociálních věd** UK. Viděl jsem hluboký nezáměr o školu a velkou dychtivost po praxi, protože v té době bylo v mediálním oboru opravdu mnoho pracovních příležitostí, protože stále vznikaly nové a nové redakce. Určitou dobu jsem přednášel také na soukromé Literární akademii Josefa Škvoreckého, tam jsem zase viděl naprostou osobnostní nevyhraněnost. Ti lidé se sice měli učit něco, co je mělo připravit na fungování v mediální krajině, ale vůbec nešlo o psaní. Nehrálo tam žádnou roli. Ti lidé tíhli spíše k marketingu nebo obecně k práci v reklamě.

To docela kontrastuje s charakterem profese třeba v první polovině 20. století, kdy do novin přispívali kvalitní novináři.

Ano, tehdy se rozumělo takřka samo sebou, že v novinách pracují čeští spisovatelé, protože uměli perfektně formulovat myšlenky. Od dnešního novináře se nevyžaduje, aby uměl psát nebo měl osobitý styl. V redakcích není tlak na individualitu a žurnalistika se zmechanizovala. Stalo se z ní celkem neatraktivní zaměstnání. Třeba v Polsku si ještě udržují žurnalisty, kteří píšou reportáže jako literaturu, které poté mohou vyjít knižně. To, co u nás vychází knižně například od novináře Jaroslava Kmenty, je bohužel literárně upadlá macha. Knihu nejsem schopen i přes zajímavá fakta číst, autor nedokáže zaujmout jedinou větou. Styl psaní se prostě na dnešních žurnalistických učilištích nepěstuje.

Působil jste třináct let jako šéfredaktor časopisu Reflex. Říká se, že Reflex za vašeho působení četli i intelektuálové. Souhlasíte s tím, že po vašem odchodu šel časopis po obsahové stránce dolů? Stojí za tím prodáváný náklad? Pro úplnost uvedu, že Reflex vychází v rámci mediálního domu Czech News Center, který vydává mimo jiné Blesk, AHA! a další tituly.

Samozřejmě, že jde o náklad. Jakým způsobem se nákladu dosáhne, to už management vydavatelské firmy příliš nezajímá. Pokud existuje náklad, tak je to asi dobře, drží se reklama a noviny fungují. Paradoxní je, že v době, kdy jsem v Reflexu působil já, byl schopen časopis vydělávat neuvěřitelné množství peněz, i když se tam nepěstovaly žádné bulvární praktiky. Velký rozdíl spatřuji mezi tím, jak se dělávaly rozhovory v oné době a jak dnes. Je zcela běžnou praxí, že dnes redaktor pošle otázku e-mailem. Dřív se redaktor s respondentem sešel třeba i vícekrát, což je dnes nepředstavitelné.

Dne 21. srpna jsme si připomněli padesát let od začátku okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. Vy jste byl tehdy v Normandii na mezinárodním budovatelském táboře. Když jste se dozvěděl, co se tu děje, neuvažoval jste, že ve Francii zůstanete?

O okupaci mi řekla dívka, se kterou jsem si dopisoval. Okamžitě jsem jel stopem do Paříže, kde byla demonstrace a my se scházeli u československé ambasády. Shodou několika okolností jsem se s kamarádem po nějaké době ocitl u jedné francouzské dámy, u které jsme bydleli. V září 1968 jsem se jí zeptal, zda mám ve Francii zůstat, nebo zda se mám vrátit domů a ona mi řekla zcela bez váhání, ať se vrátím, protože Francouzi jsou strašně xenofobní. Jedním z nočních vlaků jsme se vrátili do Prahy, kde bylo nádraží plné tanků...

URL| <http://literarky.cz/politika/rozhovory/27161-petr-bilek-manipulativni-potencial-modernich-medii-je-dsivy>

Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty Jakub Janda přistižen, jak šíří dezinformace

12.10.2018 pravdive.eu str. 00

PRAHA / Think-tank Evropské hodnoty sám vydatně porušuje hodnoty, které hlásá. Málo se ví například to, že v kontroverzním spolku figurují i lidé jako Tomáš Halík nebo Šimon Pánek z Člověka v tísni... Píše se na webu casopis-sifra.cz. Jakub Janda budoucí?

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej Šifra nepřistihla při tom, jak dezinformace sám šíří. Závažné informace, které jsem zjistil, ukazují, jak pochybné jsou metody spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému aktivně bojí.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí lživé, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a časopis Šifra. Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun? A jak si stát může něco takového dovolit platit?

V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí můj článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tuto skutečnost nikdo nepopírá; ani nemůže, když mají v Sýrii, ostatně jako téměř všude, svoji vojenskou základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik.

Ač sám sebe Jakub Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvaadvacátkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na jeho práci blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkali mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá pranic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Jinak se proslavil hlavně tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. (Prostituce zjevně není cizí ani dalším členům EH – Roman Máca, který lovil názorově odlišné weby s Jakubem Jandou, nyní přeběhl do Institutu pro bezpečnost a politiku, jež financuje Hnutí ANO.) Ač pózuje na internetu Jakub Janda s vystrčeným přirozením, alespoň ze sebe ale nedělá svatoušku.

Na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčci nad svatými v kostele nejsvětějšího Salvátora, kde tento „fakeový“ profesor a kněz káže vodu a pije víno.

Říkejte mi doktore

To Halík – Satan z Prahy s vražedným pohledem / foto: youtube.com Je velmi zajímavé podívat se na jednotlivé reprezentanty tohoto pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře. Na jejich místě bych se ale za účast v tomto uskupení asi taky stydl. Ostatně jak pokleslý spolek to je, můžete posoudit sami.

Nejproblematictější jméno na seznamu s názvem Kdo stojí za iniciativou je bezesporu člen poradního výboru Tomáš Halík, usvědčený grantový a možná i „titulový“ „dezinformátor“. Loni napsal docent Otakar Jelínek, který působí v Ústavu biofyziky a informatiky při 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, velký článek pro Parlamentní listy týkající se pochybností o Halíkových akademických titulech netitulech a přinesl velmi závažná zjištění. Média hlavního proudu o těchto pochybnostech u svého oblíbence raději mlčí, docent Jelínek však odvedl práci za ně.

Po roce 1989 studoval Tomáš Halík na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde v roce 1992 získal akademickou, nikoli však doktorskou hodnost licenciáta teologie Th.lic. Právě doktorskou hodnost podle všeho profesor Halík postrádá, z čehož nutně vyplývá, že by nemohl být legálně ani řádným profesorem.

K tomu, aby kdokoli získal titul docenta nebo profesora, musí mít takzvaný velký doktorát. Tomáš Halík zatím nedokázal vyvrátit zjištění docenta Jelínka, že žádné doktorské studium v Praze ani Římě neabsolvoval. Přesto mu byl v Polsku udělen titul docenta ThDr.hab. „Halík ve Wroclavi předložil svou habilitaci ‚Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu‘, za níž mu byl již předtím Karlovou univerzitou 21. 5. 1992 udělen titul docenta v oboru sociologie. Papežská teologická fakulta Halíkovi posléze udělila v roce 1992 na základě téže habilitační práce titul habilitovaného doktora teologických věd, čemuž by odpovídal u nás docent teologie. Diplom s číslem 3 byl Halíkovi vystaven dva roky poté dne 29. 9. 1994. Mons. Halík se tím ve Wroclawi dopustil jasněho akademického podvodu,“ tvrdí Jelínek. Pan Halík považuje obvinění za nesmysly, nicméně životopis uvedený na jeho stránkách halik.cz Jelínkova slova potvrzuje.

Podle zákona je totiž nepřipustné, aby kdokoli mohl získat za tutéž práci vědecko-pedagogické tituly ve dvou či více různých oborech, jednou ze sociologie u nás a podruhé z teologie v Polsku. Vyplyvá z toho jediné – pakliže Tomáš Halík konečně nedoloží, že někde na této planetě absolvoval řádné doktorské studium, můžeme toto jednání označit za krajně neetické a nezákonné, neboť při něm byly oklamány jak polské instituce, tak česká veřejnost.

To ale není jediný „úskok“ této mediálně známé osobnosti. Již v roce 2013 rozhodla Odborná komise pro společenské a humanitní vědy, poradní orgán vládní Rady pro výzkum a inovace, že čtrnáct publikací Tomáše Halíka nespĺňuje požadavky kladené na monografie. To nutně neznamená, že by tyto knihy byly špatné, ale že nejsou vědecké, i když se za ně vydávaly. A za to šly Karlově univerzitě, potažmo Tomáši Halíkovi, státní peníze.

Největším paradoxem pak zůstává, že silně protirusky a antikomunisticky vystupující Tomáš Halík, který stojí za Evropskými hodnotami, jež kádrují „proruská“ a jinak ideologicky „závadná“ média, jako je třeba Šifra, pracoval jako školitel kádrů v Institutu pro výchovu vedoucích pracovníků ministerstva průmyslu ČR. Je tedy zřejmé, že žádný komunistobijec a disident být nemohl, spíš naopak. Křičí tak opět zloděj „chyťte zloděje“?

V Evropských hodnotách ale bez většího povšimnutí působí například i literární historik Martin C. Putna, jenž na dnes již slavném transparentu jako jedna z „katolických buzen“ zdravil Ladislava Bátoru, nebo Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísni, organizace, která chce za peníze daňových poplatníků děti ve školách učit, jak mít ten správný názor. Říkají tomu eufemisticky mediální vzdělávání či výchova, ve skutečnosti je to jen obyčejná propaganda.

Když už tuto sestavu mravních gigantů dobrovolně opustil i bývalý velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář, který obvykle nevynechá jedinou příležitost k útokům na Rusko či alternativní média, to už je co říct.

Agenti Washingtonu

Jakub Janda, tragikomická koláž / autor: Radek Velička © 2014 (Česká expedice, z. s) Už to, že zde působí instituce, která poškozují lidi tím, že je – i přesto, že žijeme v demokratické společnosti, kde máme teoreticky garantovanou pluralitu názorů –, zařazuje na jakýsi seznam „závadných“ webů, je samo o sobě problematické. Pokud zde ale uvádí nepravdivé informace, je to přímo skandální.

Díky Jandovu přístupu do médií je totiž seznam často citován a propagován, a je tak proti médiím na něm uvedeným vedena neustálá očeřující kampaň, na základě které jsou pak poškozována například ekonomicky. Evropské hodnoty to nejenže neskrývají, ale ještě to na svých stránkách považují za úspěch: „Na webech těchto projektů se přesto objevuje on-line inzerce seriózních firem, které o tom často nemají tušení. (...) Díky úspěšnému slovenskému projektu Konspirátoři.sk stáhlo své reklamy z dezinformačních webů už 1400 firem, což ve výsledku znamená stažení přes 10 000 on-line reklamních kampaní. V ČR se k tomuto kroku zatím veřejně přihlásila jen největší česká jazyková škola James Cook Languages a nyní Česká spořitelna. Program Kremlin Watch zjistil, že na českých dezinformačních webech se za sledované období 18. – 23. června 2016 objevila inzerce 75 firem,“ stojí na webu Evropských hodnot, které na seznam zařazené projekty spojují s Kremlem a Ruskem, ač proto nemají jediný argument či důkaz.

Když Jakub Janda nebo někdo z jeho kolegů vystupuje v médiích, nikde nezazní, že je tato instituce ve střetu zájmů. Je placena zahraničními vládami a za jejich peníze prosazuje jejich politiku; o žádné nezávislosti zde nemůže být řeč. Evropské hodnoty systematicky útočí na všechna média, která neprosazují zájmy Spojených států amerických, Evropské unie či Velké Británie – a jsou za to placeni. Právě americká a britská vláda a také vrcholný orgán Evropské unie – Evropská komise – totiž Evropské hodnoty financují.

Evropským hodnotám, které obhajují masovou migraci do Evropy a Německa, pak také přispívá německá politická nezisková organizace Konrad Adenauer Stiftung. I zde je tak zcela evidentní střet zájmů. To této politické nadaci nevadí, že platí lidi s na kameru mávajícím přirozením a podvodníky?

Naopak, jediný stát, proti kterému Evropské hodnoty útočí takřka nepřetržitě, je Rusko. To samozřejmě Evropským hodnotám nic neplatí. Zatímco tedy EH vyčítají alternativním médiím prosazování cizích zájmů, aniž by proto měli důkazy, oni dělají přesně totéž, ale dá se to snadno dokázat. Například ve výroční zprávě pro rok 2015 je uvedeno, že 255 458 korun věnovala spolku Zastoupení Evropské komise v ČR 98 136 korun Evropský parlament, 76 679 korun Velvyslanectví Spojených států amerických v ČR, 38 646 korun velvyslanectví Velké Británie a 380 091 korun nadace Open Society Fund George Sorose. V roce 2016 přispělo 162 100 korunami i NATO, přičemž si lze snadno všinout, že Evropské hodnoty propagují militaristickou politiku této organizace a podporují ji ve svých výstupech. Německá nadace Konrada Adenauera zaplatila 189 624 korun, a tak Evropské hodnoty obhajují masovou migraci. A tak by se dalo pokračovat.

Pokud tedy někdo někoho obviňuje bez důkazů z toho, že je agentem Kremlu, přičemž existují důkazy, že on sám je agentem Washingtonu a Londýna, měl by raději mlčet a ne se producírovat v České televizi nebo Českém rozhlase.

Je i tahle činnost pro cizí mocnosti důvodem, proč je celý projekt dehonestující alternativní média Evropských hodnot Kremlin Watch na webových stránkách v angličtině? Aby mu rozuměli především zámožší sponzoři a viděli, že se Jakub Janda činil?

Kremlin Watch si údajně klade za cíl bojovat proti šíření dezinformací. V pojetí Evropských hodnot jde ale především o kampaně proti alternativním názorům, potažmo osobnostem, které kritizují politiku Evropské unie, Spojených států amerických či západních vojenských intervencí v nejrůznějších částech světa. Pokud je tedy na tomto seznamu zařazena i Šifra, znamená to, že svou práci dělá dobře.

Ještě víc zarážející je, když se na tomto skrytém lobbismu podílejí veřejnoprávní média a prakticky všechna další masmédiá hlavního proudu. Stejně jako v postoji k takzvaným fake news či dezinformacím je zde zcela evidentně uplatňován dvojitý metr.

Časopis Šifra je jednáním spolku Evropské hodnoty poškozován dlouhodobě a je na to zvyklý, cílem tohoto textu je ale především upozornit na to, že někdo, kdo bere miliony z peněz daňových poplatníků, aby bojoval proti dezinformacím, je sám ten největší dezinformátor a mystifikátor. Kdo v tomhle spatřuje jaké hodnoty?

Zdroj.

URL| <http://pravdive.eu/news/58774/bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-jakub-janda-pristizen-jak-siri-dezinformace>

Česko a Polsko se shodují, že válka s Ruskem jim nehrozí

12.10.2018 euractiv.cz str. 00 Evropská unie a svět

Aneta Zachova

Agresivní politika Ruské federace je hlavní hrozbou Polska a dalších zemí na východním okraji Evropské unie a Severoatlantické aliance. Čeští odborníci mezi hlavními zdroji nebezpečí Rusko nezmiňují, upozorňují však na rozpad světového řádu, kterého jsou současné generace svědkem.

Kdo se bojí Ruska?

Rusko a jeho agresivní politika, nestabilita na východních hranicích a terorismus jsou podle koncepce polského ministerstva obrany těmi největšími hrozbami pro Polsko. Rusko považuje za hlavní vojenskou hrozbu Polska i odborník Tomasz Smura z Pulaskiho nadace. Problémy ale podle něj spočívají i v rozpadu dosud platného světového řádu.

Ruská hrozba se objevuje ve veřejném prostoru již dlouhou dobu. Lidé mají na paměti jeho vojenské aktivity přímo na prahu Evropské unie, což děsí zejména Baltské státy. Dále se pouští do nesvárů s Čínou, přičemž prstem poukazuje na Západ, a také vede kybernetické útoky proti Spojeným státům či Organizaci pro zákaz chemických zbraní v Haagu. Vyčítána je mu i manipulace prostřednictvím sociálních médií a šíření dezinformací.

<https://euractiv.cz/section/politika/news/v-boji-s-dezinformacemi-zatim-visegrad-pokulhava-dobre-priklady-ale-existuji/>

Generál Waldemar Skrzypczak ale nabízí slova útěchy, podle něj totiž žádná válka nebude a nemusí se jí obávat ani Polsko ani další země EU.

„Mocnosti, které ekonomicky rostou, nechtějí válku, protože by to zastavilo jejich růst,“ prohlásil generál. Na otázku, proč se země Ruska tolik obávají, odpověděl, že „je to kvůli ruské propagandě“. Propagandu znásobují zejména média, která vyhledávají atraktivní obsah pro své čtenáře, a také politici, kteří si jsou vědomi moci

pramenící ze strachu. Vladimír Putin však dobře ví, že válku by prohrál a „Rusko by pak nebylo stejné jako nyní - tedy Putinovo,“ dodal Skrzypczak.

Druhá hlavní hrozba má spíše existenciální původ a týká se rozpadu světového řádu. Právě tuto obavu Poláků sdílejí i Češi a odkázal na ni i předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker ve svém proslovu o stavu EU, kde přímo řekl, že EU by se měla stát architektem nového světového řádu.

<https://euractiv.cz/section/budoucnost-eu/news/pronasledovani-teroristu-a-vice-vojaku-na-vnejsich-hranicich-junckerovu-projevu-o-stavu-eu-vevodila-bezpecnost/>

„Instituce nám doposud umožňovaly, byť často nedokonale, řešit problémy relativně levně a bezbolestně. Uvnitř Evropy díky EU, šíří se globálně skrze NATO, OSN a ve spolupráci s dalšími regionálními organizacemi,“ podotkl Tomáš Weiss z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Odborník na obranu dále dodal, že situace, kdy státy otevřeně přestávají respektovat mezinárodní právo, povede k méně stabilnímu uspořádání, častějším regionálním konfliktům a k navazujícím problémům, jako jsou selhávající státy a nekontrolované migrační vlny.

Ondřej Ditrych z Ústavu mezinárodních vztahů zmiňuje něco podobného. Hrozbou je podle něj chřadnoucí multilateralismus a snahy některých velkých hráčů mezinárodní politiky o prosazování alternativních, částečně revizionistických modelů mezinárodního uspořádání. „S tím jsou spojeny i snahy o asertivní šíření vlivu a podryvání důvěry v politické a veřejné instituce,“ řekl analytik.

Západní svět, kterým se rozumí Evropská unie a Severoatlantická aliance, se v tomto ohledu spíše vzdává a míří k desintegraci, místo toho aby bojoval o status světové mocnosti. Tento proces podporuje jak nevyzpytatelná, ale jasně protekcionistická „Twitterokracie“ Donalda Trumpa, tak i eskalující obchodní válka mezi Spojenými státy a Čínou nebo napjaté vztahy s Íránem, které mohou vést k vyšším cenám ropy a tedy i dalším obchodním sporům. Tomasz Smura také zmínil výzvu v podobě migrace do Evropy, která je mimo jiné důsledkem právě probíhající syrské války.

Rozpad světového řádu je navíc značně popoháněn Ruskem. „Putin se míchal do Evropy a Evropa nyní kvůli němu zaostává. Je hlavním nepřítelem Západu, alespoň podle jeho efektivní doktríny ‚Pokud naštvu Západ, naštvu i NATO‘. K tomu je třeba dodat, že ani Viktor Orbán ani slovenský prezident Andrej Kiska nehrají v týmu V4, ale v týmu Kremlu,“ uvedl generál Skrzypczak. Také český prezident Miloš Zeman je známý pro své sympatie k Rusku, které projevil například po chemickém útoku na agenta Sergeje Skripala a jeho dceru.

<https://euractiv.cz/section/aktualne-v-eu/news/eu-se-v-kauze-skrupal-ocekavane-postavila-za-britanii-nemate-dukazy-brani-se-rusove/>

Podle Ditrycha je ale kromě ruských hrozeb nutné zmínit i projevy politického násilí, které se běžně označují jako terorismus. „Stejně tak jsou nicméně pro stát stojící na liberálních hodnotách hrozbou i nepřiměřená protipatření, která omezují svobody občanů nebo je diskriminují a podřizují společnost díky technologiím bezprecedentním formám dohledu,“ uvedl Ditrych.

Za výzvu Ditrych považuje například také člověkem způsobené změny podnebí, které už dnes umocňují jiné destabilizující jevy v mnoha méně rozvinutých oblastech světa. Evropské společnosti by prý mohl potkat stejný osud.

Jak může Polsko a Česko hrozbám čelit?

Ani Polsko ani Česko nedokáží hrozbám čelit samostatně. ČR by proto měla dbát na to, aby byla platným spojencem v rámci evropské a transatlantické bezpečnosti, uvedl Ditrych. Podobně by se však k bezpečnosti měli stavět i Poláci a další členové EU.

Smura vidí velký potenciál v roli Polska jako moudrého mediátora mezi EU a Spojenými státy. To znamená nikoli pouze na bilaterální úrovni, jako to dělá dnes, čímž jen posiluje politické dělení Západu, ale i za celou evropskou komunitu.

Zapotřebí jsou však nejen dostatečné vojenské kapacity, ale i politická vůle k tomu je využít v operacích EU a NATO.

Polsko do svých vojenských kapacit výrazně investuje. Ať už ale hovoříme o územní obraně, polských hranicích, boji proti terorismu nebo jen potírání kriminality, vše je o implementaci. „Dábel je v detailu,“ podotkl Smura, podle kterého je důležité investovat do modernizace konvenční armády i vojenského vybavení, což je nyní omežováno kvůli vysychání finančních rezerv. Peníze totiž míří hlavně na územní obranu.

Smura také dodal, že zvyšování výdajů za obranu a bezpečnost je sice správné, nikdy ale není možné utratit tolik peněz, aby země odolala potenciální ruské hrozbě.

Hlavní strategičtí partneři

Pro polské ministerstvo zahraničních věcí a české ministerstvo obrany je zajištění národní bezpečnosti spjaté se třemi dimenzemi – spojenectví v rámci NATO a EU, dále regionální spolupráce v rámci Visegrádské skupiny a na třetí úrovni posilování národních obranných kapacit.

Rozdíly ve strategických partnerstvích obou států přesto existují. Polsko si vedle spolupráce s NATO a EU uchovává také blízkou vazbu na Spojené státy, které jsou jeho historickým spojencem. Alespoň to platí na deklaratorní úrovni a patrně je to i na obchodní spolupráci. Na regionální úrovni má Polsko blízko k zemím Visegrádu a také k Rumunsku, Baltickým státům a severským zemím.

<https://euractiv.cz/section/politika/news/visegradska-ctyrko-jsi-pripravena-na-kyberutok/>

Regionální obranná spolupráce ČR je pak postavena na dvou hlavních pilířích – spolupráci v rámci Visegrádské skupiny a spolupráci s Německem. „Dvoustrannou obrannou spolupráci ČR rozvíjí i s dalšími státy, a to v zájmu rozvoje schopností českých ozbrojených sil a v rámci koordinace postupu při realizaci evropských a aliančních aktivit,“ vysvětlil za ministerstvo obrany Jan Pejšek.

Tomáš Weiss s klíčovou rolí EU a NATO souhlasí a dodává, že partnery jsou Česku především ty spojenecké země, kterým záleží na dodržování vlády práva a pravidel.

Podle generála Skrzypczaka jsou Češi dobrými partner pro všechny. Jsou totiž na straně těch, co mají výhodu, a jednají s odstupem. „Češi si nejvíce cení svých ekonomických zájmů, nikoli těch politických,“ uvedl generál. Podle polských odborníků je to chytrý přístup, na druhou stranu to však vytváří iluzi, že se Češi chtějí izolovat, což nemá nic společného s bezpečnostními zárukami, které vyžaduje Polsko.

Stav armády

Polsko má v rámci EU šestou nejsilnější armádu (po Francii, Velké Británii, Německu, Itálii a Španělsku). Hlavním motivem pro investice do armády jsou hlavně nepokoje ve východní Ukrajině a ruská hrozba.

V roce 2018 se počítá s rozpočtem 10 miliard eur. Tato částka ale není dostatečná k pokrytí potřeb polské armády. Důvodem je posílení dolaru, neočekávaný nárůst cen za obranný program Visla a také rostoucí náklady na územní obranné síly.

„V současné době by se Polsko neubránilo útoku z Ruska ani Běloruska,“ uvedl generál Skrzypczak, který dříve velel pozemním silám a by náměstkem ministerstva obrany. Jak ale dodal Smura, samotné Polsko nikdy nemůže utratit tolik peněz za obranu, aby se mohlo útokům ubránit bez pomoci svých strategických partnerů.

„Nepřítel ví, že armáda se nemodernizuje, že tu není žádný pokrok, že výcvik vojáků je omezený nebo že paravojenské jednotky nespádají do struktur NATO. Čte naše media, pozoruje polskou armádu a má agenty všude. Poklidně spí v Kremlu,“ dodal generál.

<https://euractiv.cz/section/politika/news/pavel-havlicek-evropa-by-pro-boj-s-ruskymi-dezinformacemi-mela-delat-vice/>

Praha je v tomto ohledu sebejistější, vzhledem ke své rozloze a potenciálu se ale nechce stát regionální velmocí. Jak ale tvrdí Ondřej Ditrych, Armáda České republiky má vynikající a spojenci velmi ceněné jednotky, jako celek ovšem potřebuje reformu. Soustředit by se prý měla na ty své schopnosti, které může nabídnout jako příspěvek ke kolektivní obraně.

„Závazek vynakládat více prostředků na obranu podle procent HDP je jedna věc, reálné kapacity druhá. Přinejmenším v nejbližších dvou desetiletích bude česká armáda s nejvyšší pravděpodobností nasazována mimo území ČR,“ podotkl Ditrych.

„Nejsem si ale jistý, zda máme jasno v tom, v jakých pravděpodobných scénářích může k nasazení docházet. Na to navazuje proces plánování, spolupráce s partnery a vojenským průmyslem, a také strategie využívání nových nástrojů, jako je EDF (evropský obranný fond - pozn. red.) nebo PESCO (stálá strukturovaná spolupráce - pozn. red.),“ dodal.

PESCO

Polsko se již oficiálně přihlásilo ke spolupráci v rámci PESCO, zároveň ale naznačilo, že by to nijak nemělo ohrozit spolupráci v rámci NATO a že by se neměla opomíjet východní část Evropy. Vývoj obranného průmyslu, společné zbraňové zakázky a sdílení vojenského vybavení, což je cílem PESCO, je podle Polska příležitostí jak zlepšit evropské obranné kapacity. „Čím bezpečnější je Evropa, tím bezpečnější je Polsko,“ prohlásil polský premiér Mateusz Morawiecki. „Polsko se zapojilo do devíti projektů PESCO, předložil jsem dalších šest a za sedmým je Francie, která se chce postavit biochemickým rizikům,“ zdůraznil ministr polské národní obrany Mariusz Blaszczak.

PESCO aktivně podporuje i ČR. „PESCO považujeme za nástroj umožňující zúčastněným státům jít cestou větší kooperace a společně vyvíjet obranné schopnosti, stejně tak ho vidíme jako šanci Evropy převzít více odpovědnosti za svou obranu a zároveň tak posílit evropský pilíř NATO,“ uvedl za ministerstvo obrany Pejšek.

<https://euractiv.cz/section/aktualne-v-eu/news/ministri-obrany-schvalili-17-projektu-v-ramci-posilene-spoluprace-pesco-cesko-chce-stat-v-cele-tri-z-nich/>

Zároveň ale připomíná, že aktivity PESCO sice mohou pomoci posílit schopnosti ČR v některých oblastech, nejsou ale náhradou za komplexní a všeobjímající plánovací proces NATO. ČR podle něj prosazuje, aby aktivity EU byly komplementární k aktivitám NATO a neduplikovaly je.

Pohled českého zbrojního průmyslu nabízí společnost Glomex Military Supplies. PESCO je podle ní zajímavou příležitostí, v rámci EU se ovšem objevují i další. Rozhodnutí o tom, kterým směrem se vydávat, je na politicích, průmysl se prý přizpůsobí. „Nejhorší je nejistota, co vlastně politici chtějí. Změnit politické rozhodnutí je otázkou hodiny, přeorientování průmyslu a vybudování obchodních příležitostí v jiných destinacích vyžaduje roky,“ vysvětluje mluvčí společnosti Jiří Grund.

Evropský obranný fond (EDF)

Evropská komise loni spustila Evropský obranný fond, aby pomohla evropským zemím s efektivnějším vynakládáním peněz daňových poplatníků. Fond by měl zamezit dublování výdajů za nákup společné síly. Polsko i Česko pohlíží na tuto iniciativu pozitivně, znamená to totiž další rozpočet a nižší výdaje, ale zároveň v ní spatřuje i prostor pro zlepšení.

Aby mohlo Polsko těžit z EDF, spustí výzkumné projekty, rozvojové programy a nákup vojenské techniky společně s evropskými partnery. Při nákupu zbraní od domácích podniků a firem ze třetích zemí ale s podporu EU nebude moci počítat.

Řada detailů souvisejících s EDF stále čeká na vyjasnění, což dává Polsku příležitost jednat v zájmu svých obranných společností. Polsko by mohlo zejména předložit zvláštní návrh pro průmyslové a obranné projekty či programy pro nákup kapacit v rámci spolupráce PESCO, která by měla odstartovat v následujících 12 měsících. Prioritou pro EDF navíc bude financování projektů, které vznikly v rámci PESCO, uvedl pro EURACTIV analytik Polského institutu mezinárodních vztahů (PISM) Marcin Terlikowski.

Podle českého ministerstva obrany je po obsahové stránce Evropský obranný fond pozitivní věcí, protože mimo jiné podporuje společný výzkum, vývoj a konkurenceschopnost evropského obranného průmyslu.

<https://euractiv.cz/section/prumysl-a-inovace/news/obranny-fond-ma-pomoci-proti-plytvani-penez-na-rozvoj-evropskych-armad/>

I Česko ale má k fondu své výhrady. „Bude třeba obhájit český obranný průmysl. Dotace musí být rozdělovány spravedlivě, a ne pouze vlivným korporacím z velkých unijních zemí. Návrh velikosti finanční kapitoly EDF ve výši 13 mld. € na roky 2021-2027 je hodně ambiciózní a bude otázkou, zda absorpční kapacita průmyslu bude schopná takovou částku vyčerpat,“ představil český pohled Pejšek.

Podle společnosti Glomex umožňuje fond dosáhnout větší konkurenceschopnosti, strategické autonomie a poskytuje informace o tom, jak lépe hospodařit s výdaji na obranu. „S ohledem na nepředvídatelnost jednání některých světových mocností je nutné, aby Evropa dosáhla co nejvyšší samostatnosti v obranných, přepravních a zpravodajských schopnostech,“ uvedl Jiří Grund.

Nové mechanismy pro spolupráci a výdaje Evropskou unií a Severoatlantickou aliancí neutuží. Ani miliardové investice nemusí pomoci zemím efektivně čelit hrozbám a změnám stávajícího řádu. Pokud Polsko, Česko, Evropa a Západ zůstanou roztržštěné, nikdy nebudou architektky budoucího světového řádu, o čemž hovořil Juncker, ale na místo toho zůstanou diváky a komentátory mezinárodního dění.

URL| <https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/news/cesko-a-polsko-se-shoduji-ze-valka-s-ruskem-jim-nehrozi/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
euractiv.cz

Pro nás dědeček vrahem nebyl

12.10.2018 **Téma str. 16 Rozhovor**

Milan Eisenhammer

Jejího dědečka Jana Křížana komunisté po vykonstruovaném politickém procesu v roce 1951 popravili, jejímu otci bylo zrovna devět let. Kvůli špatnému kádrovému profilu byl šikanován na základní škole, později vyhozen z gymnázia a odsloužil si tři roky vojny u „pétépáků“. I o tom vypráví autobiografická kniha Stín, kterou scenárista Jiří Křížan napsal už v roce 1968, ale vyšla až letos, osm let po jeho smrti... Zasloužila se o to i jeho dcera REBEKA BARTŮŇKOVÁ (47), která se v 90. letech jako novinářka a dokumentaristka pustila spolu s mladší sestrou Barborou do pátrání, jak to skutečně bylo s jejím dědečkem, který měl při pokusu o útěk na Západ zastřelit pohraničnicka. Co zjistila? Kdy byl podle ní její otec nejšťastnější? Kvůli čemu se hádali a co jí řekl o komunistech?

* Kniha vašeho otce nejdřív vyšla v Holandsku a pak ve Švédsku, v obou případech v cizím jazyce. V Česku je na světě až letos díky Knižnovně Václava Havla. Osm let po tátově smrti... Proč to trvalo tak dlouho?

Knížka byla připravená k vydání už v roce 1968, o tři roky později se dostala do edičního plánu Mladé fronty, ale kvůli stupňující se normalizaci z toho sešlo. Časem se táta dal dohromady s holandským bohemistou, který vydával knihy českých spisovatelů a dostal se k tátově rukopisu. Díky němu to vyšlo v Holandsku nejprve pod pseudonymem a po revoluci pak ještě jednou, tentokrát pod jménem táty.

* Jenže u nás to po roce 1989 zase nevyšlo... Možná proto, že se váš otec věnoval politice, nejprve spoluzaložil Občanské fórum, pak byl v ODA, v letech 1989 až 1992 působil jako poradce prezidenta Havla, v období 1992 až 1994 byl náměstkem ministravnitra. Takženemělčastodotáhnout?

Možná taky. Ještě na samém konci totality podle knihy napsal scénář k filmu Tichá bolest, ten se začal točit ještě před revolucí. A v roce 1990 šel do kin, jenže v té zjitřené době si moc diváků nenašel, což je podle mě škoda.

* Hlavní roli tátova dědečka, který vašeho otce vychovával, si zahrál Rudolf Hrušínský. Film je plný emocí, ale zároveň vůbec nepůsobí pateticky.

V knížce ho vychovává jeho děda, reálně u toho byla i babička, tátova maminka, která zemřela před dvěma lety, a dva bratři. Táta byl prostřední. Ale ještě ke genezi tátovy knihy – před časem mě oslovil Pavel Hájek z Knihovny Václava Havla s tím, že by ji rád vydal, jestli nemáme rukopis. Jenže my ho nemohli najít. Pracovní domů v Brankách na Moravě, kde táta poslední roky žil, je pořád zavalená různými papíry, složenkami a scénáři. Táta rozhodně nebyl typ, který by si vedl archivy a pečlivě vše uspořádal do přihrádek. Až se jednoho dne rukopis našel ve Švédsku. A paralelně s tím ho můj muž objevil v tátově pozůstalosti. Pavel Hájek knihu připravil a v březnu konečně vyšla.

* Jaký to byl pocit?

Bylo mi hlavně líto, že to táta nestihl.

* Zpřítomnilo to tátů aspoň pro vás?

Já ten příběh znám. Ale jsem moc ráda, že se to připomene. Myslím, že zvlášť v dnešní době, kdy mám pocit, že se síla demokracie a demokratické hodnoty relativizují, je to potřeba. Z vydání knihy jsme se sestrou měly velkou radost. Táta je pořád součástí našeho života ve vzpomínkách, takže nám ho ta kniha zpřítomňovat nemusela. My jsme se tím osudem se sestrou zabývaly podrobně už dřív. Bádaly jsme i v archivech StB a bezpečnostních složek, abychom zjistily, co se dělo předtím, než našeho dědečka zavřeli a později popravili. Jak to vlastně všechno bylo. V tom příběhu jsou totiž pořád bílá místa.

* A táta vám o tom nevyprávěl?

Začala jsem se na to ptát v pubertě a táta o tom nechtěl moc mluvit. Skládala jsem ^ Autobiografická kniha Jiřího Křížana Stín vyšla letos, po padesáti letech od napsání. Zasloužil se o to hlavně Pavel Hájek z Knihovny Václava Havla.

si to z malých střípků. Poprvé, to jsem byla ještě malá, táta mlžil, že děda zemřel při nešťastné události. Ale protože táta moc neuměl lhát, cítila jsem, že tam je nějaké tajemství. Teprve když jsem byla koncem 80. let na gymnáziu, mi řekl, že byl děda v roce 1951 popravený.

* Možná se bál ty věci vyprávět, aby vás ochránil, v Československu ještě panovala normalizace, byť už skomírala...

Možná taky. Pamatuju si, že babička měla strach o tom mluvit, aby to rodině nepřineslo další komplikace. Nejvíce táta řekl, když jsme seděli a trochu upili slivovice. Třeba jsem mu vyprávěla, co jsem jako novinářka probírala s nějakým pamětníkem z 50. let, a táta povídal, co se stalo jim. Na

*

jednou z něj něco vypadlo, ale když jsme se sestrou naléhaly, aby si vybavil podrobnosti, zase se uzavřel. A když jsme se ptaly druhý den, už jsme z něj nic nedostaly.

* Slivovice hraje v jeho knížce důležitou roli, jeho děda ji někde zakopal a spolu ji hledají, až rozryjí téměř celou zahradu. Jen jí říká „slivovice“...

* Slibovice jádrovice, to je ze starého valašského nářečí. Jsem napůl z Valašska a jsem na to hrdá... Snažily jsme se něco vyzvědět od babičky, ale tam to bylo ještě horší. Ta třeba jednou vytáhla krabici, ukazovala mi nějaké dopisy nebo motáky z vězení. Ale pak se třeba rozplakala nebo se na mě rozčílila, proč se pořád vyptávám. Bylo to pro ni i po těch letech bolavé.

* Která vaše otázka tátu nejvíc rozhodla?

* Spíš se mu o tom nechtělo mluvit. V té vsi tenkrát byli na okraji společnosti. Lidi se jednak báli a část z nich s tím trestem pro dědu souhlasila. Bylo to zkrátka hodně citlivé. Když jsme se sestrou začaly pátrat po archivech, abychom zjistily, co se dělo před dědovým zatčením, udělaly jsme tátovi kopie a chtěly jsme mu o tom vyprávět. To absolutně odmítl, bylo to pro něj pořád strašně bolestivé. Navíc v archivech jsou ty dokumenty poplatné době, skutečnost překrucují a manipulují s fakty. A to je problém – část mladých a horlivých historiků, kteří s těmi prameny pracují, k nim přistupují naprosto nekriticky, jako by vše v nich byla pravda. Jenže není. Například někteří agenti chodci přežili (pojmenování pro agenty, kteří po roce 1948 přecházeli ilegálně hranice do Československa, aby tu bojovali proti ko

*

munistům – termín pochází od StB, oni sami si říkali kurýři nebo kopečkáři, pozn. red.).

Proto mohli popsat přípravu svého zatčení, způsob dopadení a následné soudní řízení, přičemž v těch archivech je to popsané úplně jinak. Čtete o dědovi nepříjemné věci, což vás zraňuje, ale tušíte, že to s největší pravděpodobností bylo úplně jinak. * A jak to bylo podle vás? V rodině se příběh traduje takto: dědeček se ještě se dvěma lidmi pokoušel přejít na Silvestra 1949 hranice. To už po čistkách byli mezi pohraničníky jen prověřeni lidé, politicky vyškolení, že každý člověk na hranicích je potenciální narušitel nebo špión. Na hranici byl děda ještě s dalšími lidmi zadržen, došlo k přestřelce. Podařilo se jim utéct do Rakouska, tam jim pomohl nějaký farář, u kterého přespali, ale bohužel pak se dostali do sovětské zóny, kde je Sověti zatkli a předali československým estébákům. Rok byl vyšetřovaný v Brně na Cejlu, což byla jedna z nejhorších věznic za totality. Byl mučen a poté v červnu 1951 popraven. Předcházela tomu velký monstrproces udělaný pro veřejnost, autobusy přivázely dělníky jako do divadla. Dědeček a jeho kamarád, který celou válku bojoval v zahraniční armádě, byli odsouzeni k trestu smrti. Svezlo se s tím dalších pětadvacet lidí, kteří s tím mnohdy neměli vůbec nic společného. * V doslovu ke knize Stín je napsáno, že váš děda byl odsouzený za vlastizrady a za vraždu. Trvala jsem na tom, že by to tam mělo být obojí. Aby nás nikdo nepodezíral z toho, že taky falšujeme historii. Nevíme, jak to přesně bylo, jen tolik, že děda měl s sebou zbraň. A jestli opravdu vystřelil on, tak mu asi nic jiného nezbyvalo. Bylo to buď, anebo. Věděl, že když ho chytanou, bude konec... Byl majitelem velké pily ve Valašském Meziříčí, kterou v roce 1948 komunisti znárodnili. Celou dobu bojoval, aby jim to vrátili. Tehdy samozřejmě nikdo netušil, že komunisti tady budou čtyřicet let. Psal stížnosti na různé úřady, aby se domohl práva. Začal být nepohodlný, do toho na Moravě taky potřebovali nějaké monstrprocesy. Od místního starého četníka dostal varování, že bude zatčený. A protože už byl několikrát předtím na StB vyslýchán, zařídil se podle toho a naplánoval útěk. S tím, že rodina pak přes Červený kříž dorazí za ním. Kvůli hrozbě zatčení se rozhodl pro rychlý, nepřímý, připravený útěk. Na Silvestra, protože si mysleli, že ostrahta pohraničníků poleví. A nepovedlo se to... * A verze z archivů? Že to nebyla nutná sebeobrana, protože už byli v autě, hlídka je někam vezla. Ale chybí tam jasné důkazy. Neproběhlo žádné forenzní vyšetřování, jaké kriminalisté dělají. Je tam sice nějaká mapka, ale nikdo neřešil, odkud se střílelo a z jaké zbraně. Nebo tam alespoň takové důkazní materiály nejsou. Fotky z místa činu vůbec neodpovídají tomu, jaké tam tehdy bylo počasí. Děda a jeho kamarád měli zbraň. Ten kamarád byl voják a děda myslivec, protože kromě pily měli i lesy. V archivu se tvrdí, že stříleli oba dva a oba se dopustili vraždy... Takže najisto nevíme nic. Děda byl po zatčení rok vězněn, nikdo se za ním nedostal, jeho verzi tudíž neznáme. * A co řekl u soudu? Přiznal se, protože ho donutili... Výpovědi se stíhaní lidé učili nazpaměť. Vězni byli vyslýcháni několikrát, třeba s odstupem několika týdnů nebo měsíců, a jejich formulace se téměř doslova opakují, pod tím je leckdy podpis jakoby psaný dětskou rukou, protože ti lidé byli na pokraji sil. Někteří vězni byli třeba na Cejlu drženi v řetězech, panovaly tam podmínky jako za středověku... Takže jejich výpovědi opravdu nemůžeme brát jako fakt. Na začátku 90. let jsem dva roky pracovala na Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV).

*

Vím, jak vypadají ty materiály. Několikrát jsem to konzultovala s historiky a badateli. Mluvila jsem s pamětníky, co prošli kriminály. Na ÚDV tehdy pracovali bývalí političtí vězni, řada z nich byli příslušníci třetího odboje. A ti mi potvrdili, že výslechy vedené komunistickou justicí prostě ze samé podstaty nemůžou být relevantní. Stejně jako celé spisy tehdejšího státního soudu, který pracoval na zadání politbyra KSČ a sovětských poradců. Dědu tak jako ostatní politické vězně v té době nutili, aby pořádkem vyprávěl celý životopis od dětství, nenechali ho vyspat, k tomu ho bili. Ta událost se nikdy pořádně neprošetřila a teď už to nejde. I když jsme opravdu pátraly.

* Kde třeba?

* Kolem roku 1994 jsem se na ÚDV dostala k celému spisu, ukázalo se, že druhý z té hlídky byl jen postřelený. A podle evidence obyvatel měl ještě žít v Košicích. Se sestrou jsme se tam vydaly, ale bohužel zemřel deset měsíců před naším příjezdem. Sháněly jsme spoluvězně, jednoho jsme vypátraly. A ten říkal, že dědeček byl silně věřící a statečný, že nikdy nikoho neprásknul, byť si tam vytrpěl dost. Máme jen střípky...

* Jaká byla tátova reakce, když jste mu to všechno vyprávěla?

* Došli jsme k tomu, že nevíme, jak to bylo. Fakt je, že tam zůstal mrtvý pohraničník. Ale jak ta přestřelka proběhla, nikdo neví. Ale přirozeně na dědečka nekoukáme jako na vraha, ale jako na oběť systému. Bylo jasné, co nastane, když ho chytí. Snažil se prostě dostat na svobodu, do demokraticky fungující země. Tento stát po roce 1948 svobodný nebyl, jinak by se přece mohl i s rodinou normálně odstěhovat do ciziny...

* Co si táta z té doby, kdy mu bylo devět, vlastně pamatuje?

* Byl svědkem, když odváželi babičku na výslechy. Nevěděli, jestli se ještě vrátí. Estébáci se jí ptali, jestli o dědově útěku věděla, což zřejmě zamlčela, protože jinak by to klasifikovali jako trestný čin napomáhání k útěku. Naštěstí ji nezavřeli. Tátovi bylo deset, když došlo k soudu. Jeho staršímu bráchovi dvanáct, nejmladšímu asi sedm. Všichni zažili šikanu a perzekuci ve škole. Babička nemohla sehnat práci, dělala ty nejhorší profese. Přesto chtěl táta do pionýra, protože tam byli všichni. A nakonec ani tam ho nevezali...

* To v knize Stín popisuje kouzelná scéna, kdy váš otec potom v rozčilení na rudé šátky nakreslí tuší kosočtverce. A jeho děda pak tajemníkoví, který volá po přísném trestu, říká: „Co mu mám vysvětlit? Že jste mu zabili tatu, a proto mezi vás nepatří? Že jste mi ho chtěli sebrat a vychovávat v jakémsi útulku? Že je černá ovca, která nepatří mezi vaše děti? To jste mu právě vysvětlili sami. Dejte mu trojku z mravů a je. Nebo ho za to necháte propadnout? Neserte mě!“

* Jednou mi táta vyprávěl, že ho učitelka zničehonic zavolala na stupínek a řekla: „Děti, tohle je syn vraha a nepřítele lidu. Ode dneška bude sám sedět v poslední lavici.“ V té dědině pak lidi přecházeli na druhý chodník, když je potkali. Bavilo se s nimi jen pár rodin.

* Poznamenalo to tátu nějak?

* Myslím, že se s tím popral po svém. Emoce nedával moc najevo, myslím smutek nebo pláč, byl tvrdák.

* I k vám?

* To ne. Byl to milující táta, něžný a láskyplný. Odešel bohužel moc brzy...

* A otřásl to jeho důvěrou v lidi a v dobro?

* Těžko říct... Ten pocit nemám. Byli jsme taková italská rodina, občas se křičelo, táta byl trochu cholerik, máma víc klidšas. Ale byli oba vyrovnaní partneři. Občas se pohádali kvůli nějaké historce. Táta byl pohádkář, kdežto máma trvala na faktech. Bránili jsme ho, že jen přeháněl v rámci příběhu, aby byly historky zábavnější.

* Jaká je vaše nejsilnější vzpomínka na

tátu? Společné rozhovory. Základ z rodiny máme takový, že dobro je dobro, zlo je zlo. Nic sice není černobílé, ale nemám ráda relativizaci zla, to je podle mě potřeba pojmenovat. Jak to říká v té knize jeho děda: „Svinstvo zůstane svinstvem.“ Člověk nemůže donekonečna ustupovat, lavírovat a proklouzávat. Občas je třeba bouchnout do stolu i za cenu, že si můžete namlít hubu. To mi vštípili oba rodiče.

* Táta byl vášnivý rybář. Naučil vás chytat

ryby? Na to jsem nebyla dost trpělivá... Ale naučil mě třeba řídit auto. Se mnou byl trpělivý, zato chudáka maminku od řízení odradil.

* Měl dvě dcery, nechtěl syna?

To spíš maminka. Táta říkal, že je naprosto spokojený. Jen si nás pořád hlídal. Během naší puberty byl dost přísnější (usmívá se).

* Jak se žilo vám s cejchem rodiny, kde byl politický vězeň?

Odmalička jsme věděli, že komunismus je zvrácená ideologie a zlo, ale že to ve škole nemáme říkat. Vnímala jsem tu hnusnou šed', od gymplu jsem se o politiku zajímala, sháněla jsem samizdaty, ale perzekuci jsem jako táta nezažila. Přestože oba tátovi bráchové odešli po roce 1968 do emigrace, jeden žije v Kanadě, druhý v Německu, tak jsem vychodila gympl, a dokonce jsem se těsně před revolucí dostala na žurnalistiku.

* Váš otec v jednom rozhovoru říkal, že si hodně lidí svoji slabou vůli za totality omlouvalo strachem o budoucnost svých dětí, ale že většinu kompromisů dělat nemuseli a neměli. A že on si řekl, že se kvůli dětem v rozhodujících chvílích omezovat nebude.

Tu tezi, že nešlo jinak a že všichni jsme byli na jedné lodi, tady přiznal Václav Klaus. Není to pravda. Ta šedá zóna pro mě má více odstínů. Všichni nebyli spokojeni o víkendů na chatě při opékání buřtů, jak se třeba snažil vykreslit seriál Vyprávěj. Byli tady i lidé, kteří se snažili žít aspoň v rámci možností morálně, aby se nemuseli pozvracet, když se na sebe podívali do zrcadla. A zároveň nebyli natolik odvážní, aby podepsali Chartu 77 anebo se aktivně zúčastnili disidentského hnutí. Prostě se „jenom“ chovali slušně. Nepodepsali spolupráci s StB, nevezli do strany. Těm, co to dokázali, se zase nic tak zlého nestalo. Za husákovské normalizace na rozdíl od 50. let nešlo o život, maximálně vás vyhodili z práce nebo jste nemohli dělat kariéru. Dokonce i ty děti vám většinou vzali na školu.

* Neměli rodiče potíže s uplatněním za totality?

Máma pracovala jako redaktorka v nakladatelství Mladá fronta. Několikrát odmítla vstup do strany. Pokaždé jí vyhrožovali vyhazovem. Ale nevyhodili. Samozřejmě nikdy ničemu nešéfovala, dělala korektury, ale jí to bylo jedno. Za gulášového socialismu 70. a 80. let to takhle bylo, myslím u běžných lidí, nechci ani v nejmenším zpochybňovat těžké osudy těch, co opravdu proti systému vystoupili a mnohdy to zle odnesli. Ani ty kriminály, kterými prošli třeba Havel, Dienstbier, Benda a další, nebyly legrace. Mluvím o šedé zóně, kde se pohybovali moji rodiče. Táta se snažil žít normální život, s aktivnějším odporem začal až ve druhé polovině 80. let. Předtím tedy ještě v roce 1981 odmítl Cenu Klementa Gottwalda za film Signum laudis. S tím, že Gottwald podepsal rozsudek smrti nad jeho otcem.

* I to bylo tehdy hrdinství... A ještě předtím v roce 1957 opěvoval smrt Antonína Zápotockého v básni Odlet ušatého torpéda do hlubin pekelných. Poslal ji na internát kamarádovi a oba je pak vyhodili z gymnázia. Kamaráda, aniž si báseň přečetl, protože na internátu kontrolovali poštu...

To bylo tátovi asi šestnáct, byl v pubertě... Odmítnutí té ceny bylo dílem dospělého muže. Po něm měl utrum na Barrandově.

* Neradila mu třeba vaše maminka, aby tu cenu raději převzal?

Určitě ne, v tom měli oba jasno. To byl právě ten okamžik, kde se nedalo váhat, nýbrž zaujmout jasné stanovisko. A ten utrum nakonec nebyl úplný. Pak se podle jeho scénáře natočily nějaké filmy ve Zlíně, v tehdejších Gottwaldově, a dva také na Slovensku.

* Vaši spolužáci ve škole vůbec netušili, jaký příběh si vaše rodina nese s sebou?

Vůbec. Stalo se to na Moravě a my byli v Praze... Kdybychom žili tam, asi by to bylo ji

*

nak, tam to všichni samozřejmě věděli. Ale rodiče odešli do Prahy, kde byla anonymita výhodou. I když nedávno jsem měla sraz s gymnáziem, kde byla i naše skvělá třídní učitelka. Překvapilo mě, když mi říkala, že když na začátku viděla moje kádrové materiály, byla z toho otřesená. Takže tam možná něco bylo, ale nijak jsem to nepocítila.

* No vidíte...

* Zato na Moravě je ta kauza pořád živá, od některých lidí dodnes cítíme nevraživost. To jsou ti starousedlíci. Po roce 1989 se babička do té vesnice vrátila, od 70. let žila ve Valašském Meziříčí. Ani tam jí nedali pokoj, pořád ji kontrolovali, sledovali. Dělalí naschvály. Pár let po smrti jejího muže ji pozvali do Prahy na Pankrác, aby si převzala věci po svém manželovi: špinavé zakrvácené oblečení. Takže si tu hrůzu musela prožít znovu. Kdyby náhodou vstala z bahna, tak aby jí tam ještě vyváleli obličej... V tom maloměstě jí občas taky zavařili, spousta lidí věřilo, že je opravdu vyvrhel... Musela být velmi silná. Po revoluci v té vesnici zrestituovala lesy, usilovala o vrácení pily, respektive toho, co z té prosperující firmy zbylo. Takže to s sebou samozřejmě přineslo strašně emoci, včetně závisti. Někteří lidé se ptali: „Jak to, že jí něco vracejí, když je manželka vraha?“ Už tehdy byla společnost rozdělená, dnes se ten příkop mezi dvěma tábory ještě prohloubil. Byli tam samozřejmě i lidé, kterých si vážím, byli slušní a babičce i pomáhali. Ale bohužel mi přijde, že pořád je slušných lidí méně než těch ostatních...

* Jak se tam babičce žilo?

* Byla velmi silná osobnost. Na názory lidí kašlala. Byla dáma, která tam až do konce života chodila v elegantním kabátě a klobouku. Někteří ji i za to nesnášeli, pomlouvali ji, ale ona se tou vesnicí hrdě nesla a bylo jí to jedno.

* Myslíte, že za ty negativní reakce některých lidí mohlo i jejich špatné svědomí? Nechovali se k ní nehezky i kvůli tomu, že jim připomínala vlastní selhání?

* (Bere do ruky knížku Stín) Tady tátovi jeho děda v jedné pasáži radí, aby se do rodné vsi nevracel. Říká: „Není dobré ostávat mezi lidma, kterým připomínáš svinstva, kterých se dopustili. Pro ně pro všechny, pro celou dědinu, budeš navěky synem člověka, kterého oni zabili. Anebo přinejmenším dopustili, aby byl zabítý. Jeden vedle druhého to ví a cítí a každý se za to velice stydí. Nikdo z nich si není, ani nemůže být jistý, že by to neudělal znovu. Co se stalo, se neodestane.“ Psal to v letech 1967–68 a platí to pořád. Část lidí za vámi chodí a jsou strašně milí, protože něco potřebují. Při první příležitosti se ale od vás odvrátí. Pak jsou lidi opravdu nenávislní a závistiví. A pak jsou tam lidi slušní. Těch je pohříchu pár... Táta se do Branek nastěhoval v roce 1998, aby babičce pomáhal, protože už byla stará. Dlouho se staral o les, který pak s bratry prodal. Měl tam okruh přátel, ale třeba nechodil do místní hospody. Párkrát jsme tam přišli v 90. letech a celá hospoda ztichla.

* Dovedete si představit, že byste tam žila?

* Ne. Ani ségra. Ráda tam jezdím, dům po tátovi zatím pořád vlastníme. Z poloviny tam mám svoje kořeny, odmala jsem tam jezdila na prázdniny. Jsem hrdá, že jsem napůl Valaška, ale když se říká, že na Valašsku žijí dobří lidé, namítám, že na Valašsku jsou úplně stejní lidé jako všude. Ti hodní, ale pak taky velký svine.

* Zmínili jste, že váš táta ve druhé polovině 80. let přešel ze šedé zóny do otevřeného boje proti režimu, v lednu 1989 podepsal petici za propuštění Václava Havla z vězení. V červnu téhož roku s Alexandrem Vondrou, Václavem Havlem a Stanislavem Devátým sepsali a zveřejnili výzvu Několik vět. Ani tenkrát jste doma neřešili, že by z toho mohl být průšvih? Vy jste zrovna byla na gymnáziu...

* Všichni jsme za tátou stáli, jen babička se trochu bála. Po tom všem, co zažila, nechtěla, aby se táta společensky takhle angažoval. Několik vět jsem podepsala taky, asi i máma. Pak se na vysoké škole chystal kárný senát, asi by mě vyhodili, ale už to nestihli. Přišel listopad...

* Kromě knihy tu váš otec zanechal i několik pozoruhodných filmů, které vznikly podle jeho scénáře. Které máte nejradši?

* Stíny horkého léta, Signum laudis, Tichá bolest a Je třeba zabít Sekala. Zajímavé jsou i filmy, které se točily na Slovensku a tady už nejsou moc známé. Jako třeba Iná láska.

* Sekal získal deset Českých lvů, mimo jiné v kategorii Film roku. A reprezentoval Česko v klání o Oscara. Byl táta pyšný?

* On tyhle věci moc neřešil. Když zemřel, volala nám spousta lidí, kdy vydáme jeho paměti, které plánoval. Chtěl psát i o tom, jak to bylo na Hradě, kde byl poradcem Vác

*

lava Havla. Našli jsme jen nějaké zmatené poznámky v počítači. Vydalo by to na odstaveček. On většinou psal rovnou a poznámky měl kusé, vyznal se v nich jen on sám. Všichni nás podezírali, že to nechceme vydat, ale opravdu nic hotového nebylo. Třeba tátův velký kamarád Pavel Juráček si psal poctivě deník, dokonce prý chtěl od bývalých milenek dopisy, které jim posílal, aby je přidal do archivu. Táta byl úplně jiný. Zbyla po něm hromada papírů, takový mix všeho možného včetně krabiček od cigaret, útržků scénářů nebo faktur týkajících se našeho bývalého lesa.

* Co vám řekl ke komunistům? V rozhovoru s Barborou Tachecí z roku 2009 tvrdil, že komunisté zůstanou jako nevyléčitelně duševně nemocní.

* No nic pěkného (usmívá se). Ale aby to nevyznělo, že to naše povídání byl monolog učitele, kterému naslouchal žák... My jsme měli i velké spory, zvláště po roce 1989. Psala jsem pro Studentské listy a už tenkrát jsme některé věci viděli kriticky, třeba se nám nelíbil Čalfa ve vládě. Ten přístup ke komunistům nám přišel zbytečně měkký.

* Pohádali jste se i kvůli Václavu Havlovi?

* Taky, když jsem třeba říkala, že by v některých věcech měl být tvrdší a důslednější. Velmi si Václava Havla vážím a nedám na něj dopustit, ale měli jsme výhrady i k němu. Měl taky své chyby, byl to jenom člověk. S tátou jsme vedli neustálé diskuse o politice. Ale o komunismu jsme měli naprosto jasno, že to je nereálná škodlivá ideologie, která nemůže fungovat, což se všude ve světě, kde to zkusili, potvrdilo. V různých podmínkách a kulturách. Je to zlo, podobně jako nacismus a jakákoliv totalita. Podle mě slušný člověk nemůže být komunista. Chápu, že tomu lidi na čas, hlavně po válce, uvěřili. Ale nechápu, že po zatýkání, rozdmýchávání nenávisti a procesech v 50. letech, které přenášelo rádio, nebo pak po roce 1968 někdo mohl být věřící komunista. Za tím, že to všechno pak dospělo k normalizaci, podle mě bylo velké selhání elit a intelektuálů. Snad jsme se z toho poučili...

* Táta zemřel na infarkt těsně před 69. narozeninami. Neublížil mu stres, který zažíval v politice?

* To si nemyslím. On tyhle věci tolik neprožíval. Spíš bych hledala spojitost v tom, jak vytěšňoval věci kolem svého táty. Dnes se u dětí řeší každá prkotina. Se vším, co by mohlo přerůst v trauma, pomalu běžíme k psychologům. Tátova rodina ve srovnání s tím prožívala opravdu vážné problémy, mezní situaci. A nebyl čas to

řešit. Tehdejší děti si ta traumata nějak musely zpracovat samy. Dlouho to měl v sobě, pak se z toho aspoň částečně vypsal. Ale určitě to byl pro něj velký stres. K tomu se přidalo kouření, a ne úplně zdravý životní styl. Z Hradu odešel v poklidu, chtěl se vrátit k psaní, nějakou dobu učil na FAMU. To ho bavilo. Pak psal scénáře, později odešel pomáhat babičce s lesem. A udělal moc dobře, že z té politiky odešel včas – nezblblnul jako řada jiných, od kterých bych to nečekala.

* Kdy byl nejšťastnější? Na rybách?

* Třeba na koštu slivovice. Na fotkách z těch akcí vypadá velmi šťastně a velmi šťastný se vracel domů (úsměv). Nechal nám kontakt na chlapíka, který žije kousek od Strážnice a dělá jednu z nejlepších slivovic. To je stále náš dodavatel. Táta měl spoustu zájmů, páčil slivovici, jezdil na ryby, cestoval, byl trochu bohém. Hodně času strávil s kamarády v kavárnách a hospodách. Uměl si život užívat.

„Nejvíc táta řekl, když jsme upili trochu slivovice.“ Jiří Křížan (1941–2010) Scenárista a politik. Po revoluci působil tři roky na Hradě jako poradce Václava Havla, platil za jeho nejtvrďšího muže, který mimo jiné čistil tehdejší armádu od prominentů minulého režimu. Byl synem politického vězně, kterého komunisté popravili, takže režim z něj chtěl mít dělníka, byl přidělen na práci v ostravských dolech. Později absolvoval FAMU, kam byl přijat v době liberalizace vrcholící pražským jarem, a stal se úspěšným scenáristou. Za scénář k filmu Je třeba zabít Sekala (1998) získal Českého lva. V roce 1968 napsal knihu Stín (podle ní byl v roce natočen film Tichá bolest, hlavní roli ztvárnil Rudolf Hrušínský), v češtině vyšla až letos, osm let po jeho smrti...

„Děda byl mučen a po monstrprocesu popraven.“ „Byli jsme taková italská rodina, občas se křičelo.“ „Nemám ráda relativizaci zla. Je třeba mu čelit.“ „Na Moravě je ta naše rodinná kauza pořád živá.“ ReBeKa BaRTůňKoVá (47) V současnosti dramaturgyně České televize, vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK. Psala do Studentských listů, Respektu, Týdne. Dva roky pracovala jako dokumentaristka na Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu. Deset let působila v pořadu Reportéři ČT a předtím v podobném pořadu Nadoraz. Podílela se na dokumentech z cyklu Člověk, to je věda. Předtím natočila dokumenty mimo jiné pro cykly Neznámí hrdinové, 13. komnata nebo Tajemství rodu.

„Podle mě slušný člověk nemůže být komunist.“

Foto autor| Foto: Tomáš Krist / MAFRA

Foto autor| Foto: archiv Rebeky Bartůňkové, archiv

Foto autor| Foto: Viktor Chlad / MAFRA

Foto autor| Foto: archiv Rebeky Bartůňkové, David Neff / MAFRA, Nguyen Phuong Thao / MAFRA, Pressdata.cz

Foto autor| Foto: Tomáš Krist / MAFRA, ČTK

Foto popis| Oficiální policejní snímky Jana Křížana, kterého komunistická prokuratura nechala v roce 1951 popravit. Trest byl vykonán v Brně na Cejlu.

Foto popis| ^ Tatínek autora knihy, Jan Křížan, se svými dětmi. Jiří Křížan je na snímku vpravo.

Foto popis| Jiří Křížan před pilou ve Valašském Meziříčí, kterou rodině v roce 1948 komunistický režim znárodnil.

Foto popis| ^ Jiří Křížan se svým dědečkem, který se výrazně podílel na jeho výchově. Ve filmu Tichá bolest, jenž vznikl podle knihy Stín, si ho zahrál Rudolf Hrušínský.

Foto popis| ^ Přátelé. Jiří Křížan s Václavem Havlem v Divadle Na zábradlí v roce 2009. Spisovatel a scenárista byl jedním ze zakládajících členů Občanského fóra a později poradcem prezidenta pro vnitřní politiku a bezpečnost.

Foto popis| Podle scénáře Jiřího Křížana vznikl i úspěšný film Je třeba zabít Sekala. Získal deset Českých lvů a bojoval o Oscara. Cenu za hlavní roli převzal i polský herec Olaf Lubaszenko, na snímku je však jeho kolega Boguslaw Linda alias Sekal.

Foto popis| Demonstrace 28. října 1989 na Václavském náměstí v Praze. Jiří Křížan se otevřeně proti režimu postavil koncem 80. let. V lednu 1989 stál u zrodu petičního výboru za propuštění uvězněného Václava Havla a v červnu inicioval vznik petice Několik vět. Tu podepsala i jeho dcera Rebeka Bartůňková.

Foto popis| Z vydání knihy Stín měla Rebeka Bartůňková velkou radost. „Jsem moc ráda, že se ten příběh připomene. Myslím, že zvlášť v dnešní době, kdy mám pocit, že se síla demokracie a demokratické hodnoty relativizují, je to potřeba,“ říká.

Vidina koalice je ještě daleko

11.10.2018 Mladá fronta DNES str. 17 Praha
Martin Bajtler

Podle politologa Petra Jüptnera je obcházení vítěze voleb běžnou povolební praxí

PRAHA „Koaliční jednání ještě zdaleka nekončí,“ mírní nadšení v rozhovoru pro MF DNES politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* Nejpravděpodobněji se zatím jeví v rámci nové koalice na magistrátu spolupráce Pirátů, Prahy sobě a Spojených sil pro Prahu. Jak na vás koaliční vyjednávání působí?

Situace je na jednu stranu přehledná co do rozdělení mandátů, ale rozhodně ještě zdaleka není hotovo. Ta jednání mohou být dlouhá. Je tam vidět jasná pirátská ambice získat post primátora, vidíme také vysoký koaliční potenciál Spojených sil pro Prahu, které mohou velice dobře spolupracovat i s ODS a mohou mít obavu ze spolupráce s ne úplně zkušenou garniturou. Spojené síly ještě mohou zamíchat kartami. Na druhou stranu je Jiří Pospíšil limitován tím, že samotné to uskupení je vlastně koalicí, kde jsou různé pohledy a třeba paní Marvanová dává najevo větší distanc vůči ODS.

* Nejen na magistrátu, ale i v některých městských částech, například v Praze 8, skládají koalici strany, které nezískaly nejvíce hlasů. Je to běžná povolební praxe?

Jednání nejčastěji iniciuje vítěz, který má nejlepší pozici, a většinou v koalici skutečně je. Ale není výjimečné, že se koalice skládá i mimo vítěze voleb. Stává se to v případě, kdy mají ostatní strany pocit, že by v koalici byly jen přívěškem. V tu chvíli se spojují proti vítězi. Někdy může být vítěz voleb negativně vnímán proto, že se příliš vymezoval proti ostatním v kampani. A souvisí to i s racionální hrou aktérů o politické posty, kdy menší subjekty mají větší možnost získat podíl na exekutivě, pokud obejdou vítěze.

* Takže se některé předdomluvené koalice ještě mohou rozpadnout?

K řadě různých změn a turbulencí může dojít v mnoha případech těsně před ustavujícími zastupitelstvy. Když se podíváme třeba na Piráty, tak ti veřejně vystupují tak, že napevno počítají s variantou, že povedou koalici. Takový postoj bývá při koaličních jednáních často zrádný.

* Co je pro vás nejpřekvapivějším výsledkem voleb v Praze?

Volby v Praze asi nedopadly zas tak velkým překvapením. Výsledky byly poměrně těsné. Na druhou stranu se asi nečekalo, že se do toho zastupitelstva dostane jen pět subjektů. To, že nebude mít ani jednoho zastupitele ČSSD, se stát tak nějak mohlo a nemuselo. Nakonec k tomu došlo. Osobně jsem čekal vzhledem k těm obrovským prostředkům vloženým do kampaně ANO přece jen lepší výsledek tohoto hnutí.

* Jak hodnotíte výsledek ODS. Měli občanští demokraté na víc?

Některé průzkumy naznačovaly, že mohla ODS získat ještě trochu více. Ale je to určitě úspěch, který zapadá do jejich snahy prezentovat se jako alternativa vůči hnutí ANO. V tomto strana uspěla. Ačkoliv byla témata kampaně především komunální, můžeme se ptát, do jaké míry se do voleb v Praze promítla celostátní politika. Do toho dobrého výsledku ODS v Praze i dalších velkých městech se mohla odrazit nespokojenost

občansky orientovaných a pravicových voličů s vládou, protože ODS se na parlamentní úrovni profiluje jako opozice.

* Piráti získali třináct mandátů v magistrátním zastupitelstvu a silní jsou i v městských částech. Ve většině případů jde ale o nováčky. Může být pro ně nezkušenost problémem?

Myslím si, že to problémy přinést může, vzhledem k tomu, že doteď na žádné úrovni neměli žádnou exekutivní zodpovědnost. Zatím se spíše vyjadřovali ke konkrétním kauzám. Teď ale přijde nová situace, kdy pravděpodobně ponесou exekutivní odpovědnost na úrovni hlavního města nebo městských částí. Ta strana přestává být protestní, nová a neokoukaná. Navíc voliči Pirátů budou mít asi vyšší nároky, co od té strany čekají.

* Piráti také odmítají kumulaci mandátů na různých úrovních. Jak tento jejich požadavek může reálně fungovat?

Mám pocit, že nechtějí kumulovat dokonce ani mandáty a funkce, které nejsou placené jako celý úvazek, což je poměrně striktní. Na druhou stranu ale nemají dostatek lidí. Dá se říci, že kdyby Piráti do komunálních voleb nasadili nějaké své známější tváře, které jsou nyní ve Sněmovně, tak by měli i větší šanci komunální volby vyhrát. Tím, že do městských částí nasadili zcela novou garnituru, která je ještě méně zkušená, tak to k nějakým problémům vést může.

* Překvapil vás výsledek občanské kandidátky Praha sobě?

Většina průzkumů dávala Praze sobě menší šance. Řekl bych, že ti nerozhodnutí voliči, kteří váhali mezi větším množstvím subjektů, se nakonec rozhodli právě pro toto uskupení třeba na úkor Pirátů, kteří ničím úplně neoslňili a šlo u nich hlavně o to, neztratit silnou pozici v Praze. Bylo vidět, že Piráti se nejvíce vůči koaličním partnerům vymezovali, přestože se očekávalo, že by měli mít největší zodpovědnost. Je tedy možné, že někteří voliči zvolili raději pana Čížinského. Navíc Praha sobě sbírala podpisy. Obrovský počet voličů se osobně setkal s nějakými aktivisty, příznivci či kandidáty uskupení a to vždycky dobře funguje.

* Volební účast vzrostla v porovnání s minulými volbami z 38 na 46 procent. Proč přišlo k volbám více lidí?

Nepodceňoval bych význam SPD, které přilákalo ke komunálním volbám voliče, kteří k nim prakticky nechodí. Ten dopad byl malý, ale projevil se. Důvodem může být i atraktivní nabídka subjektů pro pravicové a středové voliče a zcela jistě i nespokojenost se situací na magistrátu a s působením primátorky Krnáčové.

O autorovi | Martin Bajtler, redaktor MF DNES

Foto autor | Foto: **FSV UK**

Foto popis | Politolog Petr Jüptner je ředitelem Institutu politologických studií **FSV UK**. Specializuje se na komunální politiku.

Regionální mutace | Mladá fronta DNES - Praha

Šéf Liftaga: Chceme síť digitální přepravy a chystáme novinky

11.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Liftago, Taxi, Praha, doprava, právo

Cílem Liftaga je v Čechách vytvořit síť digitální přepravy, která bude základem pro další inovace v mobilitě. Chystáme novinky, které naznačí, jaký potenciál v této oblasti máme. V rozhovoru to pro server Roklen24 řekl spoluzakladatel a výkonný ředitel alternativní taxislužby Liftago Ondřej Krátký.

Můžete naznačit, jak se vede Liftagu v letošním roce? Jaký je výhled zisku a tržeb?

Opět porosteme o desítky procent meziročně. Praha, Brno i Ostrava jsou provozně ziskové, do expanze ve zbytku “nových” měst stále investujeme, byť naše investice za celé Liftago směřují zdaleka nejvíce do technologie a inovací.

Kde všude Liftago jezdí, plánujete další expanzi?

Na začátku září jsme se opět rozrostli, takže dnes už jezdíme v Praze, Brně, Ostravě, Bratislavě, Zlíně, Liberci, Ústí n. Labem, Plzni a Českých Budějovicích. Cílem je v Čechách vytvořit síť digitální přepravy, která bude základem pro další inovace v mobilitě. Chystáme novinky, které naznačí, jaký potenciál v této oblasti máme. Další expanze je určitě v plánu, ale rád bych byl konkrétnější, až se to skutečně stane. Náš sektor se vyvíjí rychle a překotně, takže plány jsou jedna věc, realita druhá.

Obrázek ukazuje heatmapu poptávky po odvozu přes Liftago za 2018 v ČR a na Slovensku.

Na co se nyní soustředíte nejvíce?

Za uplynulý rok Liftago hodně zrobustnělo po systémové i procesní stránce, teď se soustředíme hodně na nabírání zkušeností z jednotlivých měst. Každé představuje jinou logistickou i byznysovou výzvu, ale současně můžeme jakékoliv zlepšení v jednom městě promítnout do ostatních. Další kapitoly tvoří koncepty plánovaných inovací nebo legislativa. Ta zabírá dost času, byť to vnímám jako investici do toho, aby chystané zákony vydržely funkční po delší dobu. Snaha o příliš zbrklou nebo neinformovanou modernizaci může být paradoxně zpomalením pro další inovace a odpovědný rozvoj dopravy.

Jaká je nyní struktura klientů Liftaga?

Naši řidiči říkají, že máme nejlepší firemní i soukromé zákazníky.

Vyrostli jsme na soukromé klientele, která stále tvoří majoritu, ale rychle rostoucím segmentem jsou byznysoví klienti, kteří často jezdí na fakturu. Zde jsme nabrali přes tisíc menších firem i korporátních kolosů, které nám po pilotním provozu svěřují větší a větší část své poptávky. Přičítám to naší orientaci na spolehlivost, kvalitu a bezpečnost, to přitahuje i odpovídající klientelu. Čekám, že díky této pozvolné dynamice se bude na trhu dít během následujících 12 měsíců zajímavé přeskupení sil. Nejpomalejší přesun poptávky jsou samozřejmě velké korporace, nejrychlejší naopak bývalí firemní klienti Uberu.

Mění se podle Vás chování a návyky lidí v dopravě v hlavních městech?

Ano, naštěstí máme v Praze i krajských městech kvalitní MHD, takže spolu s nárůstem poptávky po takových Rekolech, car-sharingu nebo dalších módech přepravy se tvoří budoucí základ pro to, aby pasažéři mohli pohodlně kombinovat MHD, kola, taxíky a o víkendu si půjčit sdílené auto na cestu z města. Tyhle komplementy pak mohou přinést snížení tlaku na vlastnictví osobních automobilů a snížení nárůstu potřeby parkování v centrech měst.

Otázkou bude, jak si poradíme s klasifikací a regulací přepravních služeb. Ve Státech například řeší, že digitální taxíky díky agresivnímu dumpingu např. rozhodily dopravní systém a přetahují pasažéry více z velkokapacitní MHD než z vlastních osobních aut, což je samozřejmě špatně. Bylo by fajn, aby místo další regulace spíš zákon umožňoval transparentní a férové fungování trhu bez tahanic mezi lokálními a globálními hráči.

Liftago nedávno uspělo s návrhem předběžného opatření proti Taxify. Můžete vysvětlit, proč vlastně tento spor existuje?

Upřímně, už nás nebavilo pozorovat, jak Taxify zvládne ve svém domovském Estonsku zákony dodržovat, řidiče a vozy prověřovat a u nás tvrdit, že totéž nemusí, protože přeci - navzdory svému jménu - neprovozuje ani nezprostředkovává taxi. Mystifikuje tak nejen veřejnost, ale i zákonodárce, kteří místo odpovědné modernizace zákonů zmateně oscilují mezi stávkami taxikářů a zákonnými klikami platforem. Zákony platí pro všechny a z jejich zastaralosti těží nejvíce právě ti hráči, kteří je dnes porušují třeba právě výmluvami na to, že jen stojí za vývojem softwaru či aplikace. To je samozřejmě nesmysl.

Kdyby tu s námi ještě debatoval Uber nebo Taxify, pak by hned bylo zřejmé, kdo má motivaci zákon odpovědně modernizovat a kdo jen zdržuje a využívá nekalé tržní výhody.

O co Liftagu ve sporu jde? Jaký je výklad zákona?

Liftagu jde o to, aby Taxify začalo respektovat platné zákony a zprostředkovávalo svou aplikaci výhradně prověřené vozy i řidiče tak, jak to dělá i doma v Estonsku. Bez toho nezíská motivaci spolupracovat na modernizaci legislativy pro všechny přepravní služby, které u nás podnikají. Výklad zákona mimo jiné jasně říká, že pro komerční odvoz osob, ať už jako výdělek nebo přivýdělek, je v každém městě potřeba nejméně licence nebo registrovaný vůz. To je základ, který platí i na trzích, které již dávno digitální přepravu do zákona přijaly.

Jsou podobné spory také jinde ve světě?

Podobné spory jsou rozšířené, byť snad jen u nás si Taxify troufalo takhle veřejně nerespektovat platný verdikt soudu, ale i obecné zásady etického podnikání jak vůči konkurenci, tak zákazníkům. To je špatný signál. V Londýně Taxify do druhého dne od zákazu místními úřady své služby přerušilo. I takový Uber se chová daleko

profesionálněji a přes vytrvalé porušování zákona nakonec verdikty soudů respektuje. Ostatně v drtivé většině EU už Uber funguje naprosto legálně. Naším cílem není, aby se naše konkurence zakazovala. Stačí, když bude zákon respektovat, jak to dokáže kdekoliv jinde a společně pak můžeme soutěžit kvalitnějšími službami.

Liftago uspělo s návrhem předběžného opatření proti Taxify - <https://t.co/5I09iNDDcb> <https://t.co/bjQPTHce0e> prostřednictvím @roklen24 @Liftago pic.twitter.com/7zhj4q3Rkd

Jak by podle Vás měla vypadat modernizace legislativy, která ošetřuje taxislužbu? Co pro to děláte?

Liftago je členem pracovní skupiny Ministerstva dopravy a snažíme přispívat k odpovědné novelizaci pravidel taxislužby. Už několikrát jsme předali anonymizovaná data magistrátům, aby lépe poznaly, jak k digitálním přepravním aplikacím přistoupit. Někdy je to velmi těžké, třeba u taxametrů. Do novely tlačíme odpovědnost zprostředkovatelů a platform i jejich (naši) datovou transparentnost. Bez tohoto by například digitální služby nebyly o nic lepší nebo daňově transparentnější než taxametry. Trh nemůže fungovat, dokud v něm nebudou různé druhy taxi postaveny na stejných pravidlech. Navrhujeme, aby taxikář mohl svobodně střídat klasický i digitální mód, aby nedocházelo k zahlcování ulic zbytečně dvěma dopravními módy. Snažíme se také o to, aby novela modernizovala taxi, ale současně nezablokovala budoucí inovace. Přispíváme i do legislativy, která se týká autonomního řízení. Je toho hodně a často se nabízí rychlá a zdánlivě snadná řešení, ale chceme to dělat odpovědně. Populismus ještě nikdy nic dobrého nepřinesl.

Jaká je Vaše vize taxi služeb v Praze? Jejich budoucnost?

Moje přání a energie směřují do budoucnosti, kde si taxi s MHD a dalšími módy přepravy nekonkurují, ale doplňují se. Kde vzrůstající e-commerce i digitální platformy přemýšlí, jak jejich byznys dopadá na dopravní situaci ve městech, včas inovují a svoje negativní dopady eliminují.

Na závěr otázka na odlehčení. V taxíku asi jezdíte často. Můžete uvést nějakou zábavnou historku?

V Liftagu máme mezi řidiči celou řadu opravdu sympatických chlapů, proto občas řešíme různé kuriozity. Jednou např. jedna slečna zákaznice "vydírala" snížením hodnocení po jízdě, pokud ji neodnese až do postele. Jindy jsme řešili potenciální "útok", přičemž nakonec šlo jen o zákazníka, který prostě jen zoufale dokola poptával taxíky a hledal tak po Praze svoji oblíbenou řidičku. O životní dramata a příběhy není v taxíku nouze, hlavně po dvanácté večer.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SRuMm/sef-liftaga-chceme-sit-digitalni-prepravy-a-chystame-novinky>

Odhady v bankovníctví a pojišťovnictví

11.10.2018 Auditor str. 21 Téma čísla - Odhady v účetnictví

Lenka Bízová

Odhady v bankovníctví

Oblast odhadů v bankovníctví má oproti jiným, především nefinančním, odvětvím specifickou úlohu, která je dána předmětem činnosti bank. Banky ve své tradiční roli vydělávají na úrokovém spreadu, tj. rozdílu mezi náklady na zdroje svého financování (jimiž jsou např. vklady, vydané dluhopisy) a výnosy z aktiv, které z těchto zdrojů tvoří či pořizují (např. poskytnuté úvěry nebo investice do finančních instrumentů). Klíčem k úspěchu je pak správný odhad peněžních toků či zhodnocení, které bance z aktiv budou plynout, a kvalitní řízení rizika, že tyto odhady správné nebudou. Do účetnictví se tyto odhady promítají především ve formě tvorby opravných položek k finančním aktivům, resp. rezerv na podrozvahové expozice představující odhad kreditního rizika s nimi souvisejícího, a také prostřednictvím stanovení reálné hodnoty aktiv, která banka nedrží za účelem získání smluvních peněžních toků, ale (alespoň částečně) k obchodování.

Stanovení opravných položek k úvěrovému portfoliu

Postup pro stanovení opravných položek se liší v závislosti na typu úvěrů a nejčastěji rozlišujeme dvě skupiny: úvěry retailové a úvěry korporátní. Retailové úvěry představují zpravidla skupinu velkého množství menších úvěrů poskytnutých fyzickým osobám nebo velmi malým společnostem. Banka zde není schopná posoudit kreditní kvalitu každé expozice samostatně, ale posuzuje úvěry skupinově po homogenních portfoliích seskupených podle společných charakteristik. Banka zde pracuje se statistickými daty o historické platební morálce, ale také posuzuje vliv současného i očekávaného ekonomického prostředí (např. míra nezaměstnanosti v daném odvětví nebo regionu) a na základě toho modeluje očekávané peněžní toky, resp. schodky těchto peněžních toků a tím i výši opravné položky k těmto úvěrům. Oproti tomu korporátní úvěry představují jednotlivě významné expozice, které banka často posuzuje individuálně, pomocí finanční analýzy, pravidelné komunikace s klientem a znalosti dalších specifických, například právních rizik, kterým daná společnost čelí. Očekávané peněžní toky a související opravná položka jsou pak stanoveny na úrovni jednotlivé expozice pomocí odhadu scénářů možného vývoje splácení, které zohledňují informace získané z individuálního posouzení. Ovšem ani popsání portfoliové přístupy nejsou u tohoto typu úvěrů vzácností, pokud je banka schopna identifikovat dostatečně velké homogenní skupiny takových úvěrů.

Jak skupinové, tak individuální posouzení opravných položek má z hlediska odhadů své výhody i nevýhody. Čisté statistické modelování je více objektivní, závislé na kvalitě dat a robustnosti použitých modelů, v některých situacích však může být příliš rigidní a vyžadovat jednorázové úpravy závislé na úsudku banky tak, aby výsledná opravná položka věrně zachycovala skutečnost. Naopak individuálně tvořené opravné položky jsou na úsudku banky založeny v daleko větší míře a pro podporu přesnosti těchto odhadů je vhodné, i když ne vždy možné, hledat objektivní data reálně pozorovaná v podobných situacích. Oba dva přístupy jsou také závislé na kvalitě odhadu hodnot zajištění (kolaterálů).

Audit odhadu výše opravné položky k úvěrovému portfoliu vyžaduje významné zapojení zkušených členů týmu i specialistů na kreditní rizika, oceňování movitých i nemovitých věcí a v některých případech i právníků nebo makroekonomů. V první řadě je třeba pochopit proces stanovení odhadu, a to z hlediska útvarů banky, které se na něm podílejí, použitých systémů, aplikací, dat (především jejich kvality) a rozsahu, v jakém je použito matematické modelování a v jakém úsudek banky. Vzhledem k rizikovosti této oblasti je třeba rovněž identifikovat kontroly, které banka nad tvorbou opravných položek zavedla, a zvážit jejich otestování. Při ověřování modelů by auditor měl zapojit specialistu na kreditní riziko, který je schopen posoudit adekvátnost modelu, včetně případných jednorázových zásahů bankou, vzhledem k tržní praxi a požadovaným regulačním standardům a také nezávisle stanovit vlastní odhad výše opravných položek a porovnat jej s výsledkem banky. U individuálně významných položek by pak auditor měl na vzorku provést nezávislé posouzení výše opravných položek za použití finanční analýzy a dalších dostupných dat o dlužníkovi a o jeho odvětví. Součástí by mělo být i posouzení hodnoty použitého zajištění, ke kterému je zpravidla třeba využít specialisty na oceňování daného typu aktiva. Komplikovanou oblastí může být i zahrnutí odhadu budoucího vývoje relevantních proměnných, se kterými jsou úvěrové ztráty korelované (např. výše zmíněná nezaměstnanost nebo HDP) a tudíž by auditor měl zvážit i zapojení specialistů na tuto oblast.

Nezbytnou součástí auditu opravných položek a rezerv na kreditní rizika by mělo být také prozkoumání zpětného ověření kvality odhadů banky (tzv. backtesting) opravných položek.

Stanovení reálné hodnoty finančních aktiv

V českém prostředí banky nejčastěji investují do finančních nástrojů, jako jsou dluhopisy, podílové listy či běžně používané deriváty (forwardy, swapy, opce), v některých portfoliích se však mohou vyskytovat i akcie nebo komplexnější strukturované instrumenty. Stanovení reálné hodnoty těchto nástrojů se liší podle dostupnosti a kvality tržně pozorovaných dat k danému nástroji. Pokud jsou tržní data dostupná a zároveň je na trhu s daným nástrojem obchodovaný dostatečný objem (tzn. likvidita), banka zpravidla přebírá tuto tržní cenu bez dalších úprav, za podmínek stanovených použitým rámcem účetního výkaznictví. U nástrojů, jejichž cena takto přímo pozorovatelná není, se banka pokusí použít nepřímá tržní data, z nichž pak bude možné reálnou hodnotu pomocí dosazení těchto dat do standardizovaných modelů vypočítat. Pokud ani tato data nejsou dostupná, je třeba provést ocenění na základě tržně nepozorovaných dat, zpravidla s využitím specialisty na oceňování daného typu nástroje. Kromě tržních dat je třeba u nástrojů oceňovaných reálnou hodnotou do úplného vlastního výsledku (FVOCI) posoudit také případné snížení hodnoty v důsledku očekávaného úvěrového selhání

protistrany. Toto posouzení se provede způsobem, který je popsán v předchozí části věnované stanovení opravných položek k úvěrovému portfoliu.

Pro potřeby auditu je třeba porozumět procesu a metodologii ocenění finančních nástrojů, které banka používá, s důrazem na proces posouzení kvality tržně pozorovaných dat a na kontroly v tomto procesu zavedené. V dalším kroku by pak auditor měl na vzorku finančních nástrojů provést nezávislé stanovení reálné hodnoty. Odhad reálné hodnoty finančního nástroje je tím složitější (a z hlediska auditu rizikovější), čím méně tržně pozorovaných dat je použito. To by mělo být zohledněno ve velikosti vzorku, který auditor vybírá, a také případném zapojení vlastních specialistů na oceňování.

Kromě toho banka provádí odhady i v jiných oblastech, například stanovení rezerv na soudní spory, odhad zpětné ziskatelnosti odložené daňové pohledávky či test znehodnocení nehmotných aktiv nebo goodwillu. Oblasti stanovení opravných položek k úvěrovému portfoliu a stanovení reálné hodnoty finančních aktiv však bývají téměř vždy považovány za klíčové záležitosti auditu ve zprávě auditora k výročním zprávám bank vzhledem ke své komplexitě a významnosti dopadu do finančních výkazů a proto jim byla v tomto článku věnována samostatná pozornost.

Odhady v pojišťovnictví

Podobně jako u bank je oblast odhadů v pojišťovnictví velmi specifická, a to jak svým dopadem na finanční výsledky pojišťoven, tak na účetní výkaznictví. Hlavní činností pojišťoven je poskytování pojistné ochrany klientům kryjící definované riziko za podmínek stanovených v pojistné smlouvě. Za tuto službu inkasuje pojišťovna pojistné a na oplátku poskytuje pojistné plnění v případě, že nastane pojistná událost krytá pojistnou smlouvou. Ve své činnosti pojišťovna využívá odhadů při stanovení výše pojistného, které bude účtovat klientovi tak, aby zohledňovalo očekávané výdaje pojišťovny se smlouvou spojené, včetně očekávaného pojistného plnění, které bude potřeba ke krytí nastalých pojistných událostí, a v této výši tvoří technické rezervy v účetní závěrce. Pro stanovení výše pojistného i technických rezerv je zapotřebí znalost komplexního pojistněmatematického modelování a také znalost daného typu pojišťovaného rizika, včetně právních a ekonomických souvislostí. Tato činnost je proto prováděna specialisty na tuto oblast – pojistnými matematiky. Rovněž je potřeba z hlediska použitých postupů oddělit odvětví životního a neživotního pojištění. Dále proto podrobněji rozebereme odhady relevantní pro finanční výkazy pojišťoven pro každou z těchto oblastí zvlášť.

Stanovení technických rezerv v neživotním pojištění

Oblast neživotního pojištění kryje nejčastěji rizika spojená s provozem motorových vozidel, pojištění majetku či odpovědnosti. Pro účetní závěrky pojišťoven je klíčové správně odhadnout výši očekávaného pojistného plnění u pojistných událostí, které již nastaly. V této souvislosti tvoří pojišťovny rezervy na události již nahlášené, ale doposud nevypořádané (RBNS – reported but not settled) a na události nastalé, ale doposud nenahlášené (IBNR – incurred but not reported). V případě RBNS má pojišťovna od klienta více či méně úplné informace o pojistné události, na základě kterých přímo odhaduje výši plnění a tím i rezervy. Pro výpočet IBNR se jedná o pojistně-matematické modelování, kde pojistní matematici na základě statistických dat a dalších relevantních informací týkajících se daného pojistného rizika odhadují výši rezervy.

Kromě toho pojišťovna posuzuje postačitelnost rezervy na již zaplacené, ale do výnosů doposud nerozeznané pojistné (UPR – unearned premium reserve). V rámci této operace pojistný matematik zjišťuje, zda výše rezervy (a tudíž i stanovené pojistné) dostatečně kryje rizika souvisejících pojistných smluv. V případě zjištění nepostačitelnosti tvoří pojišťovna specifickou rezervu (URR – unexpired risk reserve).

Z hlediska auditu je třeba v první fázi porozumět procesu tvorby výše uvedených rezerv a vzhledem k rizikovosti této oblasti je také zpravidla nutné identifikovat kontroly. Jejich testování je pak závislé na volbě auditní strategie. Zcela nezbytné je přímé zapojení pojistných matematiků do auditního týmu, jelikož pro ověření výše technických rezerv (především IBNR a URR) je zapotřebí podrobná znalost nejen účetních předpisů, ale i aktuárských standardů a směrnic. Pojistní matematici pak posoudí adekvátnost použitých modelů vzhledem k příslušným předpisům i tržní praxi a provedou nezávislé stanovení vlastního odhadu vybraných rezerv. Zvýšenou pozornost je pak třeba věnovat manuálním zásahům do modelu a odchylkám od běžně zavedených postupů. Samotný auditní tým pak zpravidla z větší části pokrývá testování méně komplexních rezerv (UPR, RBNS), kde testování spočívá především v ověření vstupních dat, matematickém přepočtu rezerv a v případě RBNS i posouzení dostupné dokumentace pro vzorek případů a nezávislé stanovení vlastního odhadu. Kromě

toho by měl auditor posoudit také výsledky tzv. run-off analýzy, která ukazuje nadhodnocení či podhodnocení výše technických rezerv tvořených v minulých obdobích.

Stanovení technických rezerv v životním pojištění

V rámci produktů životního pojištění jsou nejběžnější smlouvy spočívající ve výplatě předem v pojistné smlouvě definované částky při smrti nebo dožití určitého věku. Oproti produktům neživotního pojištění zde výplata pojistného nastane vždy a její výše je stanovená především na základě smluvně sjednaných jednorázových či pravidelných splátek pojistného navýšených o zhodnocení ve formě sjednané technické úrokové míry, případně dále zvýšené o podíl na zisku ze zhodnocení investic, která pojišťovna provádí z prostředků přijatého pojistného. V souvislosti se životním pojištěním tvoří pojišťovna kromě již popsaných rezerv (UPR, IBNR, RBNS) také matematickou rezervu, která odhaduje budoucí výši plnění u dosud nenastalých, ale z popsané charakteristiky tohoto produktu jistých pojistných plnění v případě dožití či smrti.

Dále pojišťovna provádí tzv. test postačitelnosti technických rezerv (LAT – liability adequacy test), v rámci kterého zjišťuje, zda vytvořené rezervy životního pojištění v celku pokrývají očekávané plnění ze závazků vyplývajících z pojistných smluv. V případě zjištění nedostatečnosti vytváří pojišťovna příslušnou rezervu.

Přístup k auditu se u rezerv životního pojištění příliš neliší od neživotního pojištění, ještě více je však třeba dbát na řádné zapojení pojistných matematiků do auditního týmu. S ohledem na komplexnost produktů životního pojištění a dlouhodobý charakter smluv jsou odhady rezerv velmi citlivé na použité parametry a předpoklady, které je třeba pojistným matematikem ověřit.

Kromě odhadů technických rezerv je pro pojišťovnu klíčové stanovení reálné hodnoty finančních aktiv, které zpravidla tvoří významnou část aktiv pojišťovny. Problematika odhadů v této oblasti byla již popsána v první části článku týkající se bankovníctví. Tyto dvě oblasti pak typicky bývají uvedené jako klíčové záležitosti auditu ve zprávě auditora k výročním zprávám pojišťoven.

Mgr. Lenka Bízová je senior manažerkou ve společnosti EY a zaměřuje se na audit v oblasti finančních institucí, především bank, pojišťoven a investičních společností podle IFRS i českých účetních standardů. Vystudovala ekonomii se zaměřením na finance a bankovníctví na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a získala další certifikaci při ACCA (Association of Certified Chartered Accountants). Je také statutární auditorkou.

Foto autor| Kresba: Ivan Svoboda

Foto popis| Očekávané ztráty kalkulujeme prostřednictvím stochastického modelu v počítači, ale náš pan účetní to raději ještě přepočítává ručně.

“Manipulativní potenciál moderních médií je děsivý”

11.10.2018 mediar.cz str. 00

Martin Melichar

Petr Bílek pracuje jako šéfredaktor Literárních novin od roku 2010. Hovořili jsme s ním například o tom, proč ministerstvo kultury list finančně vůbec nepodpořilo nebo o tom, jaký význam má investigativní žurnalistika. Zkušený novinář, který mimo jiné vedl časopisu Reflex, vyjádřil názor i na další mediální fenomény současnosti, zejména na manipulaci a zhoršující se kvalitu novinářské práce.

Petr Bílek. Foto: Mira Antonović

Literární noviny mají za sebou v československé mediální krajině dlouhou historii. S přestávkami způsobenými politickými vlivy vycházejí už od roku 1927. Jak se listu, který se tiskne v desetitisícovém nákladu, daří nyní?

Jsme v poměrně složité situaci, protože nedostáváme žádnou podporu z veřejných zdrojů. Grantová komise ministerstva kultury nás, dá se říci, vyřadila z literárních periodik. Ekonomicky se proto dostáváme do značných problémů. Majitel Miroslav Pavel je nucen provoz dotovat a my musíme šetřit na personálu a provozních nákladech. Médium tohoto typu si na sebe nemůže vydělat. Snažíme se nabízet komerční přílohy různým kulturním institucím. Obecně však v kultuře není mnoho peněz, takže tento zdroj není příliš výživný.

Proč vás ministerstvo kultury nepodpořilo?

Z oficiálního vyjádření ministerstva kultury zaznělo, že je v našem obsahu málo literatury, kulturních témat a že noviny nejsou literárním periodikem, což můžeme jakoukoliv statistickou analýzou snadno vyvrátit. Dostala se ke mně zákulisní informace, že někteří členové grantové komise říkají, že peníze nepotřebujeme, protože nás platí Putin.

Jaká je tedy motivace vydávání ze strany vlastníka Miroslava Pavla?

Miroslav Pavel označuje nápad koupit Literární noviny žertem za nejhorší podnikatelský nápad v životě. Zároveň však dodává, že má od mládí k novinám hluboký citový vztah, protože svůj první zásadnější text publikoval právě zde. Cítí povinnost tradici tohoto periodika udržovat i za cenu nemalých obětí.

Média se obecně snaží obsah co nejlépe zprostředkovat a přizpůsobovat internetovému publiku. Jak to jde Literárním novinám?

Náš web denně inovujeme, ale tím, že jsme tištěný měsíčník, na internet umísťujeme jiný typ materiálu než do tištěných novin. Některé texty se však časem objevují na obou místech. Web se snaží žít vlastním životem tak, aby si udržoval dostatečnou návštěvnost, která nám umožní příliv peněz. Na dotování tištěných novin to ale pochopitelně nestačí.

List je soudě podle obsahu zaměřen spíše levicově. Po revoluci prošel několika proměnami. Nejdříve šlo o týdeník, který se výrazně zaměřoval na literaturu a kulturu, poté redakci převzal Jakub Patočka a noviny se staly jakýmsi neoficiálním tiskovým orgánem Strany zelených. Jakým směrem vedete Literární noviny vy?

Noviny chceme držet jako otevřenou platformu pro publikování názorů, které nejsou politicky vyhraněné. Pokud nám přijde názor zajímavý, tak ho publikujeme bez ohledu na jeho ideologickou škatulku. Nechceme v žádném případě multiplikovat názory, které se objevují v mainstreamových médiích. Zajímají nás autoři, kteří se dívají na věci trochu jiným způsobem. Neprovádíme žádný předvýběr autorů z hlediska kádrového nebo z hlediska minulosti. Jsme rádi, když publikované názory vyvolávají určitou rezonanci a diskusi a snažíme se být maximálně otevření k názorovým střetům.

Ještě se v této souvislosti vrátím k nařčení z toho, že vás platí Putin. Proč má někdo důvod si to myslet, když jste názorově otevření, jak říkáte?

Je to dáno tím, že se u nás objevují texty, které nevycházejí z apriorní averze „Rusko je naším hlavním nepřítelem a zemí zla.“ Bereme Rusko jako zemi, která už dávno není komunistická, jedná se o zemi fungující na kapitalistických principech a s jistými specifiky. Není po vůli určité části elit, že zemi vládne Putin. Ať chceme, nebo nechceme, většina obyvatel Ruské federace současného ruského prezidenta podporuje. To má vnitřní logiku a jestliže jenom připustíte debatu o tomhle tématu, jste pro spoustu lidí mimo hru, protože o tom se nediskutuje.

V překladu otiskujete články renomovaných médií, jako je německý Der Spiegel, Die Zeit nebo francouzský Le Monde. V českém kontextu je taková praxe poměrně vzácná. Je to kvůli ceně za autorská práva nebo čeští šéfredaktoři, respektive vydavatelé, prostě nemají zájem?

Existuje apriorní myšlenka, že to, co si píší jinde, ať si píší, my ale víme své. Snahu nahlédnout světový vývoj prostřednictvím médií z jiných zemí považují za velmi důležitou. Otevírá to nové úhly pohledu. Přejde mi, že česká média nemají zájem sem proniknout. Pokud jim témata a myšlenky nezapadnou do jejich nálady nebo orientace, tak se jimi jednoduše nezabývají.

Literární noviny mediálně spolupracují s Parlamentními listy, které vlastní byznysmen Michal Voráček a podnikatel v herním průmyslu a senátor Ivo Valenta. Jak jde dohromady obsah novin, které vedete, s Parlamentními listy, které se pohybují přinejmenším na hraně novinářské etiky?

Žádná mediální spolupráce s Parlamentními listy neexistuje. Před několika lety sice jistá dohoda fungovala, ale byla poměrně záhy vypovězena právě na základě negativních reakcí mnoha čtenářů.

Mediální spolupráce je ale stále uvedena u článků, které od vás Parlamentní listy přebírají.

Bohužel víme o jisté spolupráci naší autorky Terezy Spencerové s Parlamentními listy. Stejně jako pro ně, tak i pro nás pracuje na dohodu, takže ji v těchto aktivitách omezovat nemůžeme. S Parlamentními listy má domluvu, že pro ně jednou týdně publikuje přehled světového dění, který my přebíráme. Tady možná vzniká dojem jakéhosi institucionálního propojení, které ale neexistuje. Mně na Parlamentních listech vadí blízkost k trivializaci a snaha být prvoplánově zajímavý díky postupům, které se používají v bulváru.

Zaujal mě váš článek z letošního května, který jste nazval

Spiklenci investigace. Začíná slovy: „Vraždu slovenského novináře Jána Kuciaka využívají česká veřejnoprávní média k mytizaci pojmu investigativní novinář.“ Můžete váš názor blíže vysvětlit? Proč jste označil pouze veřejnoprávní média?

Veřejnoprávní média sledují poctivě, takže mohu říci, že se to tam děje. U soukromých médií si nejsem jist, zda investigaci velebí stejně jako média veřejnoprávní. Případá mi, že cizokrajný termín investigace automaticky

novináře svatořečí a dělá z něj něco jiného, než je. Investigace je přece standardní složka novinářské práce a pokud ji novinář běžně nepraktikuje, což se dnes bohužel děje, degraduje novinářské řemeslo.

Posunula vůbec smrt Jána Kuciaka investigativní žurnalistiku dál, nebo ji naopak zbrzdila?

Na celé záležitosti mi vadí jedna věc. Ještě nikdo nedokázal, že Jána Kuciaka někdo zabil kvůli jeho novinářské práci. V médiích se pořád dokola opakují jen spekulace, tisícerým opakováním se z nich postupně stává skutečnost. Pokud se prokáže jako motiv novinářský text, který někomu vadil, jedná se o velmi vážnou věc a svědčí to o nezdravé společenské atmosféře na Slovensku. Zmíněnou souvislost zatím nikdo neprokázal.

Co se týče soukromých médií, zažíváme v Česku zvláštní situaci. Premiér vlastní velký vydavatelský dům, majitel soukromé televize otevřeně až propagandisticky podporuje prezidenta republiky. Zároveň víme, že konzumenti médií jsou z většiny málo kritičtí a ovlivnitelní. Není tato praxe do budoucna nebezpečná?

Popsal jste obecný problém médií ve vyspělém světě. V obrovském množství zpráv, textů, sdělení nelze rozlišit, kdo za informací stojí, kdo ji sděluje a proč a jakou má informace relevanci ke skutečnosti. Když vám někdo řekne, že sebevražedný atentátník v Somálsku zabil třicet lidí, přijmete zprávu jako fakt a dále ji neověřujete, ostatně nemáte ani možnost. Manipulativní potenciál moderních médií je nedozírný až děsivý. Ukazuje se to třeba i ve Spojených státech. Odpor Donalda Trumpa vůči mediální scéně stojí na racionálním základě, protože média skutečně umějí manipulovat. Problém je, že on manipuluje taktéž. Trump i média spolu tedy hrají hru o to, kdo dá větší ránu a přebije toho druhého. Dnes neplatí, že my máme pravdu, protože máme víc fakt, ale máme pravdu, protože jsme řekli informaci jako první. Na ověřování nezbyvá čas.

Zmínil jste, že česká veřejnoprávní média sledujete poměrně důsledně. Máte obavu o jejich budoucnost?

Obavu mám, protože se pravidelně ozývají hlasy volající na jedné straně po zestátnění, na druhé straně po privatizaci. Podobně jako u investigativních novinářů mi však vadí, že veřejnoprávní média vytvořila ze svého názvu zaklínadlo. Zaštiťují se tím, že jsou veřejnoprávní, a tudíž mají pravdu. Ale bohužel to tak nefunguje. Když pravidelně sleduji zpravodajské a publicistické relace České televize, děsí mě jejich selektivnost při výběru hostů, jejich nepříjemné reakce při odpovědích, které nechťejí slyšet. Někteří moderátoři dokonce začnou v těchto případech hosty peskovat a říkat jim, co si to vůbec dovolují. Má to být přece platforma otevřená všem názorům, i menšinovým. V ČT tato praxe nefunguje.

Čím to je? Má Česká televize strach z některých politiků?

Určité obavy vznikají, ale já nevím z čeho. Jednou se vypráví, že ten a ten politik má dlouhé prsty v televizi, poté se mluví zase o jiném. Pak se říká, kdo zavolal řediteli a vynadal mu za „nevhodný“ obsah. Já si však nemyslím, že se jedná jen o politiky. Významnou roli mohou hrát různé ekonomické zájmy. Určitý typ podnikatelů a developerů může mít zájem, aby se některé informace v médiích objevily, nebo naopak neobjevily. Celé je to však tolik zakuklené v kuloárech samotných aktérů, že se pravdu pravděpodobně nikdy nedozvíme.

Proč se veřejnoprávní média v Česku tolik ženou za sledovaností, respektive poslechovisť na úkor kvality? Rozpočet je přece každoročně dán koncesionářskými poplatky, takže uvedené instituce nemusejí usilovat o zisk.

Vedení rozhlasu i televize se podle mého názoru obává skutečnosti, že kdyby se ukázalo, že média veřejné služby nevysílají pro masového diváka, tak by si před politiky odhalily záda. Politici by si pak mohli říct, koho veřejnoprávní média vlastně oslovují a proč chtějí vybírat koncesionářské poplatky, když oslovují pouze určité procento obyvatelstva. Proč by tedy měli všichni koncesi platit. Samozřejmě jsou tyto argumenty nasnadě. Proto existuje obava, aby soukromí vysílatelé nezahnalí veřejnoprávní média do kouta.

Studoval jste žurnalistiku a v rámci novin vedete kurz tvůrčího psaní. Dá se naučit člověka dobře psát? Jakou roli hraje v této disciplíně talent?

Na setkáních členů asociace Evropského programu tvůrčího psaní jsem se o tom bavil s představiteli Belgie, Francie, Itálie, Španělska nebo Polska a všichni s úsměvem říkali, že naučit člověka dobře psát nejde. Programy tvůrčího psaní nejsou určeny k tomu, aby člověk po jejich absolvování napsal román. Spíš by měl absolvent zjistit, jak mu to funguje v hlavě a jakým způsobem by se mohl lépe vyjadřovat. Tvůrčí psaní je určitý způsob komunikace s lidmi a ujasnění si vlastního života.

Jaká je úroveň studia žurnalistiky na českých vysokých školách? Je člověk, který absolvuje tento obor, připraven stát se kvalitním novinářem?

V 90. letech jsem nějaký čas přednášel budoucím novinářům na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Viděl jsem hluboký nezájem o školu a velkou dychtivost po praxi, protože v té době bylo v mediálním oboru opravdu mnoho pracovních příležitostí, protože stále vznikaly nové a nové redakce. Určitou dobu jsem přednášel také na soukromé Literární akademii Josefa Škvoreckého, tam jsem zase viděl naprostou osobnostní nevyhraněnost. Ti lidé se sice měli učit něco, co je mělo připravit na fungování v mediální krajině, ale vůbec nešlo o psaní. Nehrálo tam žádnou roli. Ti lidé tíhli spíše k marketingu nebo obecně k práci v reklamě.

To docela kontrastuje s charakterem profese třeba v první polovině 20. století, kdy do novin přispívali kvalitní novináři.

Ano, tehdy se rozumělo takřka samo sebou, že v novinách pracují čeští spisovatelé, protože uměli perfektně formulovat myšlenky. Od dnešního novináře se nevyžaduje, aby uměl psát nebo měl osobitý styl. V redakcích není tlak na individualitu a žurnalistika se zmechanizovala. Stalo se z ní celkem neatraktivní zaměstnání. Třeba v Polsku si ještě udržují žurnalisty, kteří píšou reportáže jako literaturu, které poté mohou vyjít knižně. To, co u nás vychází knižně například od novináře Jaroslava Kmenty, je bohužel literárně upadlá macha. Knihu nejsem schopen i přes zajímavá fakta číst, autor nedokáže zaujmout jedinou větou. Styl psaní se prostě na dnešních žurnalistických učilištích nepěstuje.

Působil jste třináct let jako šéfredaktor časopisu Reflex. Říká se, že Reflex za vašeho působení četli i intelektuálové. Souhlasíte s tím, že po vašem odchodu šel časopis po obsahové stránce dolů? Stojí za tím prodaný náklad? Pro úplnost uvedu, že Reflex vychází v rámci mediálního domu Czech News Center, který vydává mimo jiné Blesk, Aha! a další tituly.

Samozřejmě, že jde o náklad. Jakým způsobem se nákladu dosáhne, to už management vydavatelské firmy příliš nezajímá. Pokud existuje náklad, tak je to asi dobře, drží se reklama a noviny fungují. Paradoxní je, že v době, kdy jsem v Reflexu působil já, byl schopen časopis vydělávat neuvěřitelné množství peněz, i když se tam nepěstovaly žádné bulvární praktiky. Velký rozdíl spatřuji mezi tím, jak se dělávaly rozhovory v oné době a jak dnes. Je zcela běžnou praxí, že dnes redaktor pošle otázku e-mailem. Dřív se redaktor s respondentem sešel třeba i vícekrát, což je dnes nepředstavitelné.

Dne 21. srpna jsme si připomněli padesát let od začátku okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. Vy jste byl tehdy v Normandii na mezinárodním budovatelském táboře. Když jste se dozvěděl, co se tu děje, neuvažoval jste, že ve Francii zůstanete?

O okupaci mi řekla dívka, se kterou jsem si dopisoval. Okamžitě jsem jel stopem do Paříže, kde byla demonstrace a my se scházeli u československé ambasády. Shodou několika okolností jsem se s kamarádem po nějaké době ocitl u jedné francouzské dámy, u které jsme bydleli. V září 1968 jsem se jí zeptal, zda mám ve Francii zůstat, nebo zda se mám vrátit domů a ona mi řekla zcela bez váhání, ať se vrátím, protože Francouzi jsou strašně xenofobní. Jedním z nočních vlaků jsme se vrátili do Prahy, kde bylo nádraží plné tanků...

Převzato z aktuálního čísla Mediažurnálu

Prohlédněte si kompletní vydání

URL| <https://www.mediar.cz/petr-bilek-manipulativni-potencial-modernich-medii-je-desivy/>

ČSSD je rozhádaná a nemá lídry

10.10.2018 E15 str. 04 Téma

Pavel Otto

Volební debakl neutrpěla jen sociální demokracie, ale i komunistická strana. Nejvíce to však vře u oranžových. Jejich šéf Jan Hamáček může skončit na březnovém sjezdu strany.

Navzdory volání špiček sociální demokracie po jednotě zmítají stranou spory. A slábne přesvědčení, že vláda s ANO odklepnutá vnitrostranickým referendem přinese politické body. K už tradičním kritikům vedení strany, jako je bývalý jihomoravský hejtmán Michal Hašek, který stojí v čele platformy Zachraňme ČSSD, se přidávají další.

NEZVYKLE OSTRÁ REAKCE HEJTMANA

Na volební propadák ostře reagovali například plzeňský hejtmán Josef Bernard, který byl proti vstupu do koalice s hnutím Andreje Babiše, nebo exšéf socialistských poslanců Roman Sklenák.

Oba se dosud drželi v pozadí. Bernarda zasáhla ztráta postu plzeňského primátora, socialisté získali ve čtvrtém největším českém městě pouhá tři křesla v zastupitelstvu. Kritika naopak nepřekvapila od místopředsedy strany Jaroslava Foldyny, který zvažuje složení funkce. „Z různých vyjádření je zřejmé, že se někteří politici ČSSD

snaží vedení oslabit, nicméně předseda Jan Hamáček svoji pozici bezpochyby udrží," míní politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

ZIMOLA A CHOVANEC CHYSTAJÍ MUNICI

První místopředseda oranžových, pragmatik blízký Hradu Jiří Zimola, který podporuje Haška, slibuje svolání, v němž chce nastínit cestu z krize. Nyní čeká, kolik senátních křesel ČSSD obhájí. Dosud mlčí Milan Chovanec, jediný z patnácti poslanců sociální demokracie, který odmítl hlasovat pro vyslovení důvěry sestavě ANO a ČSSD. Zřejmě vystoupí na rokování dvousetčlenného ústředního výkonného výboru, které se koná příští sobotu.

Právě Zimola či Chovanec by mohli na březnovém sjezdu převzít předsednickou funkci. To by znamenalo vážnou komplikaci pro Babišův menšinový kabinet podporovaný komunistickou stranou.

VLÁDA JAKO ŠANCE I MOŽNÝ PROBLÉM

„Vliv voleb na vládu nepředpokládám. Andrej Babiš si přeje pokračování koalice s ČSSD a Hamáček s ní prakticky spojil svůj politický osud," odhaduje politolog Lukáš Jelínek z think tanku Masarykova dělnická akademie patřícího pod Lidový dům. „Jak ale na březnovém sjezdu dopadne loterie při volbě místopředsedů, je jako vždy ve hvězdách," dodává. Jüptner připomíná, že svazek s ANO automaticky nezaručí příliv voličů. „ČSSD na rozdíl od ODS po komunálních volbách 2014 nese spoluzodpovědnost za vládu. To může její pozici ovlivnit směrem k lepšímu, ale i k horšímu," podotýká.

SPOR O VOLBU PŘEDSEDY

S požadavkem, aby předsedu volila přímo členská základna, přišla ještě před volbami Haškova platforma podporovaná Zimolou. „Může to být cesta k nalezení charismatického lídra, na druhou stranu to nemusí být cesta k efektivnímu řešení možných sporů mezi různými křídly ve straně," soudí Jüptner. Přímá volba je už delší dobu součástí stanov ČSSD. „Jen se dosud vždy našly důvody, proč ji neuskutečnit. Tipuji, že to tak dopadne i nyní," podotýká Jelínek.

NÁZORY str. 11

Pod palbou je i šéf KSČM Filip

Spolu s předsedou sociální demokracie Janem Hamáčkem čelí kritice kvůli volebnímu propadu i šéf komunistů Vojtěch Filip, jehož formace drží vládu Andreje Babiše (ANO) u moci. Bývalý místopředseda KSČM Josef Skála dokonce vyzval Filipa k rezignaci. „Čestní muži a ženy by nepochybně vyvodili odpovědnost velmi rychle. Neprodleně," řekl serveru iDnes.cz. Skála ale na jaře těsně podlehl lídrovi rudých při volbě předsedy. Filip připomněl Skálovi, že mohl kandidovat. „Asi se ale bojí voličů. A úmyslně rozvrací stranu," řekl.

Foto popis| Co řekly známé tváře ČSSD k volbám:

Foto popis| místopředseda strany JIŘÍ ZIMOLA: Volby musejí pro ČSSD znamenat odraz ode dna, další příležitost už nepřijde. Musíme si sednout, uspořádat vnitrostranické záležitosti a přestat s veřejnými půtkami. Musíme se smířit s prezidentem Milošem Zemanem.

Foto popis| poslanec ROMAN SKLENÁK: Z ČSSD odcházejí schopní lidé, kteří mají podporu, jako například starosta brněnských Vinohrad Jiří Čejka. Založil si vlastní hnutí a nyní dostal přes sedmatřicet procent hlasů, zatímco sociální demokracie šest. Potřebujeme změnit poměry uvnitř strany a hledat lidi, které voliči ocení.

Foto popis| plzeňský hejtman JOSEF BERNARD: Byl to debakl. A pořádný. Program a cesta pro tuto zemi opravdu nejsou jen v tom, že vymyslíme, jak zase pumpneme státní rozpočet něčím zadarmo. Žádnou politickou stranu nemohou představovat jen aparátčící a kryptokomunisté. Lidé vyžadují lídry, kteří oslovují svými myšlenkami. Žádné rychlé a jednoduché řešení pro ČSSD neexistuje.

Foto popis| zakladatel platformy Zachraňme ČSSD MICHAL HAŠEK: Jsme krůček od politického hřbitova. Čekají nás dvě bitvy: jak změnit stanovy a jak zaangažovat celou členskou základnu. Jsem pro přeregistraci celé ČSSD, abychom pracovali s reálným stavem členů a zároveň s lidmi, kterým jde o záchranu strany. Přeregistrace by měla vliv na rozložení sil na březnovém sjezdu.

Foto popis| starosta Náchoda JAN BIRKE: Ať už všichni přestanou hledat viníky ve vedení, ať každý začne u sebe. Jak je možné, že někteří dopadli špatně? No možná proto, že se hádáme, neustále si něco vzkazujeme, neustále hledáme nepřítele mezi sebou, lidé nám nerozumějí. Musíme prostě pracovat pro lidi, to je celé.
Foto popis| šéf socialistů JAN HAMÁČEK: Nebaví mě poslouchat, že ČSSD prohrála či někomu ustupuje. Jsme čtvrtí mezi parlamentními stranami na mandáty a pět kandidátů postupuje do druhého kola senátních voleb. Volby ukázaly, kde nám věří, a kde ne. Je to impulz přijít s novými lidmi, vizemi a nápady a uspět za dva roky v krajských volbách.

Bývalý šéf rady ERÚ Outrata podal ústavní stížnost proti svému odvolání

10.10.2018 ct24.cz str. 00 **Ekonomika**
ginterovam

Odvolaný předseda rady Energetického regulačního úřadu Vladimír Outrata podal ústavní stížnost proti rozhodnutí vlády, kterým ho letos na konci července odvolala. Outrata odvolání považuje za nezákonné. Kritizoval ho i vicepremiér Jan Hamáček. Outrata, který byl v čele úřadu rok, zůstal řadovým členem rady.

Outrata už dříve uvedl, že jeho sesazení neproběhlo podle energetického zákona, což by mohlo ohrozit platnost rozhodnutí úřadu. „Nejde ani tak o mě, ale o to, že může dojít k destabilizaci energetického trhu,“ uvedl na konci srpna pro E15 Outrata. Podle jeho informací se regulované subjekty energetického trhu chystají kvůli nastalé právní nejistotě hodlat obrátit na soud.

„Vláda bez jakékoli debaty a bez zjevných důvodů odvolala předsedu ERÚ, který je nezávislým úřadem. Už to samo o sobě je naprosto nevhodný postup. Ještě vážnější je, že vláda podle právníků tento krok neměla podle zákona právo udělat a odvolání předsedy a jmenování nového je pravděpodobně neplatné. Až do rozhodnutí soudu tak hrozí velká právní nejistota. Celé to vypadá jako zbrklá akce buď nové ministryně, nebo premiéra Andreje Babiše. Ani není jasné, jestli šlo konkrétně o dosazení Košťála, například se zadáním oslabit dále ČEZ, nebo jen o demonstraci moci ANO, které ČSSD jen přihlížela,“ uvedl zdroj z trhu obeznámený se situací, který si nepřál být jmenován, napsala E15.

Jmenování Košťála z politické reprezentace kritizovala sociální demokracie. Její předseda Jan Hamáček a místopředseda vlády kvůli tomu napsal dopis premiérovi, kde ho upozorňuje na možná rizika. Odvolaného předsedu rady Outratu jmenoval loni kabinet členem rady na čtyři roky. Radu dále tvoří Vladimír Vlk, Rostislav Krejcar, Jan Pokorný a Vratislav Košťál. Vlk byl loni do rady jmenován na pět let, Krejcar na tři roky, Pokorný na dva roky a Košťál na rok. Ministryně odvolání hájí

Ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková (za ANO) ve středu uvedla, že za postupem, kterým byl Outrata odvolán, si stojí.

Naši právníci odvolání pana předsedy Outraty analyzovali. Jsem přesvědčená, že to odvolání bylo v rámci zákona, řekla novinářům ministryně Nováková. Outrata byl podle ní odvolán mimo jiné kvůli nekonzistenci rozhodování mezi členy rady. „Nejsem si vědoma toho, že by Ústavní soud něco podobného v minulosti řešil. Jako jediný spor, spojený s personální otázkou, se mi vybavuje rozhodování Ústavního soudu o odvolání Ivy Brožové z funkce předsedkyně Nejvyššího soudu,“ řekla webu Lidovky.cz mluvčí Ústavního soudu Miroslava Sedláčková.

Profil
Vratislav Košťál

Vratislav Košťál vystudoval současně Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, na obou univerzitách absolvoval rigorózní řízení (tituly JUDr. a PhDr.).

Po studiu pracoval ve společnostech RWE Transgas, a.s., NAFTA a.s. a E.ON Česká republika, s.r.o., a to na pozicích vedoucího oddělení a náměstka pro obchod. V letech 2008 až 2016 pak pracoval pro provozovatele energetické přenosové soustavy ČEPS, a.s., zpočátku jako vedoucí odboru právní podpory obchodu, v roce 2009 se stal vedoucím odboru právních služeb. Po odchodu z ČEPSu se stal hlavním právníkem ochrany spotřebitele v České národní bance.

Členem nově vznikající pětičlenné rady ERÚ ho vláda jmenovala loni v červnu.

Příští rok se tak bude rozhodovat o obsazení místa v radě, které nyní patří Pokornému. Ministerstvo průmyslu a obchodu minulý týden sdělilo, že na místo člena rady se letos přihlásilo sedm zájemců. Nakonec byl znovu vybrán Košťál.

Fakta
Náplň práce ERÚ

ERÚ zčásti reguluje ceny elektřiny a plynu, zcela ceny tepla.

Stanovuje výši dotací pro obnovitelné zdroje.

Hlídá také, jak v energetice funguje soutěž nebo zda energetické firmy nepoškozují zákazníky.

ERÚ se podílí i na přípravě zákonů.

Nová pětičlenná rada ERÚ přebrala vedení úřadu od začátku loňského srpna. Rada ERÚ má mít do budoucna pět členů s pětiletým funkčním obdobím, jeden z nich vždy bude jejím předsedou. Předseda může vést radu nejdéle tři roky. V prvních letech zavedení rady nemají všichni členové mandát na celých pět let, a to proto, aby se rada obměňovala postupně. Člena rady jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu a obchodu.

ERÚ byl zřízen v roce 2001 jako správní úřad pro výkon regulace v energetice. Do jeho působnosti patří mimo jiné regulace cen, podpora hospodářské soutěže v energetických odvětvích, výkon dohledu nad trhy v energetických odvětvích nebo ochrana oprávněných zájmů zákazníků.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/ekonomika/2618318-byvaly-sef-rady-eru-outrata-podal-ustavni-stiznost-proti-svemu-odvolani>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz), [ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Antizemanovští darmožráci, presstituti metrosexuálního zjevu. Útoky dezinformátorů na novináře sílí

10.10.2018 hlidacipes.org str. 00

Robert Malecký

REDAKČNÍ KOMENTÁŘ. Uprchlíci „došli“, prezident Miloš Zeman se vrací v české kotlině k obvyklému veřejnému nepříteli a útočí na Romy. Novináři, kteří na tuto nemravnost upozorňují, se stávají terčem útoků dezinformačních webů. Jedním z nich je i redaktor HlídacíPes.org Vojtěch Berger.

Na serveru Nová republika vyšel v pondělí text pod titulkem Jů bude prezident, Hele premiérem. Titulek se ovšem příliš nepotkává s obsahem; ve skutečnosti jde o dehonestující „životopis“ redaktora Vojtěcha Bergera, který rozzlobil dezinformační scénu například svým nedávným textem srovnávajícím prezidenta Miloše Zemana se zesnulým rakouským politikem Jörgem Haiderem.

Text během dne sdílely další weby, například Pravdivě.eu nebo Panobčan.cz.

NSA, FBI, CIA a ti druzí

Životopis je podán v duchu konspirační teorie o „vzájemném propojení Hlídacích psů, Jandů, médií financovaných podnikatelskou juntou i občany, tj. veřejnoprávními, a neziskovkami séréšovského typu, s pozadím NSA, FBI a CIA“.

Zde krátká ukázka:

„Vojtěch Berger pracoval osm let jako projektový asistent YMCA, potom šest let studoval na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** na Karlově univerzitě, dvanáct let pracoval v Českém rozhlasu a nyní funguje na Hlídacím psu. Dá se tedy s jistou mírou nepřesnosti říci, že produktivní práci ve prospěch lidstva se dosud ve svém životě dokonale vyhýbal, nepřeložil stéblo přes stéblo křížem. Díky své parazitární existenci si osvojil několik jazyků a vypracoval se na zdatného presstituta metrosexuálního či homo zjevu. Takoví oni jsou, tihle noví, anglofonní a antizemanovští, antibabišovští a samozřejmě rusofobní darmožráči.“

A ukázka druhá, čím kolega Berger dezinformátory rozčilil. Jde o závěr textu o desetiletém výročí úmrtí Jörga Haidera, který na HlídacíPes.org vyšel 3. října.

„Český prezident Miloš Zeman naopak svým čerstvým výrokem na adresu nezaměstnanosti Romů („Za komunismu Romové museli pracovat. A většinou pracovali jako kopáči, a když odmítli pracovat, byli označeni za osobu práce se štítící a šli do vězení.“) navázal na post-haiderovské tradice rakouských Svobodných, tedy ty otevřeně extrémní a xenofobní.“

Reakce autora skrývajícího se pod pseudonymem Tarasova terasa je následující:

„Takže presstitut označí prezidenta této země za extrémistu a xenofoba, obojí kvůli tomu, že Zeman uvedl kříšťálově čistou, čiročirou a diamantově tvrdou pravdu. Bergera však žádné pravdy nezajímají, on jenom plní úlohu, uloženou mu chlebovárci, tj. podnikatelskou lájí, která financuje své mediální honiči psy. Dlužno připomenout, že tenhle charakter pracoval dvanáct let ve veřejnoprávním médiu a hajzlíka jsem platil i já, z poplatků.“

Ačkoli některé formulace na webu Nová republika mohou působit úsměvně, skrývá se za nimi cíl šířit strach. Ukazovat prstem na nepohodlné novináře, mixem pravdivých informací a smyšleného kontextu působit na emoce čtenářů.

Nese to ovoce, v diskusi pod článkem nacházíme už přímo stíhatelné výroky, samozřejmě anonymní.

„Podobné zmrdy bude nutno pověsit!“

„Jistý druh médií vyniká zvláštním sklonem míchat svérázné pokusy o polemiku s ryze osobními útoky bez náznaku jakékoli racionální argumentace. K podobným se řadí i výpad vůči redaktorovi Hlídacího psa Vojtěchovi Bergerovi na serveru Nová republika,“ komentuje dílo předseda Syndikátu novinářů Adam Černý.

Takto třeba Jiří Ovčáček reagoval na dotaz Vojtěcha Bergera, když byl dotazován, jak je možné, že se bez problémů může do letního sídla prezidenta České republiky jako součást zahraniční delegace dostat antiislámský aktivista. (vyšlo v článku Hlavním vchodem do Lán. Jak se prezident Zeman opět sblíží se s nejtvrdějším jádrem antiislamistů 26. září)

„Na kádrování máme Vás a podobné. Je to takové hezky bolševické.“

Nová republika je server, který think-tank Evropské hodnoty zařadil na svůj seznam dezinformačních webů.

Založen byl v říjnu 2013 a své poslání definuje takto: „Politická iniciativa proti hospodářskému a sociálnímu marasmu a pro sociální odpovědnost a solidaritu.“ Ve svém manifestu se Nová republika vymezuje proti neoliberalismu, který vede k hospodářskému, sociálnímu a morálnímu úpadku.

Vůdčí osobností má být Ivan David, psychiatr, bývalý ministr zdravotnictví ve vládě Miloše Zemana a bývalý ředitel Psychiatrické léčebny v Bohnicích.

David často hlásá konspirační teorie, např. sestřelení malajského letadla nad Ukrajinou bylo podle něho „mnohonásobnou vraždou, za kterou by měla nést odpovědnost strana USA a spřátelených oligarchátů, které si říkají demokratické, vyspělé, svobodné, atd.“ Dalšími členy redakce jsou Blanka Langerová, Václav Dvořák a Petr Doulbálík. Kromě vlastního obsahu web přebírá i články z jiných serverů.

Podle stanov, které lze najít na webových stránkách Nové republiky, jde rovněž o občanské sdružení registrované na Blanku Langerovou.

Údaje o financování kromě reklamy a finančních darů nejsou podle Evropských hodnot známy.

Lock Platbu on-line zabezpečuje Darujme.cz

URL| <https://hlidacipes.org/antizemanovsti-darmozraci-presstituti-metrosexualniho-zjevu-utoky-dezinformatoru-na-novinare-sili/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

Praxe může vládnout lékař informatik, bývalý učitel či europoslanec

10.10.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

zpe, ren, trj

V Praze už se rýsuje koalice ve složení Piráti, Praha Sobě a Spojené síly pro Prahu. Uskupení zatím řeší, jak se shodnou na programu. Teprve potom přijdou na řadu personální otázky. Pražským primátorem se může stát lídr Pirátů Zdeněk Hřib, Jan Čížinský z Praha Sobě nebo lídr kandidátky Spojených sil pro Prahu Jiří Pospíšil.

Sedmatřicetiletý Hřib pochází z rodiny architektů, jeho otec projektoval rekonstrukci budovy České národní banky v Praze. Hřib se rozhodl pro jinou cestu a vystudoval všeobecné lékařství na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy.

Studium dokončil v roce 2006, ale medicíně se nikdy nevěnoval. Zaměřil se na oblast informatiky a byznysu, zabývá se výzkumem v oblasti efektivit a kvality veřejných služeb.

„O osudu naprosté většiny pacientů totiž nerozhoduje dostupnost nejmodernějších přístrojů. Je to celková atmosféra procesu léčení, složená z lidí, techniky, prostředí a okolí, které jim dá sílu k uzdravení,“ tvrdí Hřib.

Předseda Pirátů Ivan Bartoš (vlevo) a lídr pražské kandidátky Zdeněk Hřib

FOTO: Petr Horník, Právo

V roce 2008 pracoval jako vedoucí sekce informatiky ve státním ústavu pro kontrolu léčiv, před pár lety se jako konzultant ve společnosti Aquasoft podílel na projektu elektronického receptu eRecept.

Šest let je ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum, edukaci a řízení ve zdravotnictví. Letos v lednu se stal členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP).

Chybí mu zkušenosti, tvrdí Pospíšil

Hřib je ženatý a má tři děti. Pochází ze Slavičína na Zlínsku, což vnímá jako svoji výhodu pro vedení Prahy. „Žiju tady 19 let, vychovávám tu tři děti a bydlel jsem na různých místech Prahy. Možná naopak jako výhodu vidím to, že nejsem striktně vázaný ke konkrétní městské části, takže jsem celopražský,“ řekl Novinkám Hřib.

Praha podle něj vždy přitahovala talenty z celé republiky a navíc už mimopražské primátory měla. To, že Pražané například vyčítali Krnáčové, že je z Bratislavy a Prahu nezná, bylo podle něj způsobeno spíš jejím vlastním nastavením. „Myslím, že Adriana Krnáčová nikdy nevnímala Prahu jako svůj domov, proto se často vyjadřovala o Pražácích jako o 'nich', neříkala 'my',“ připomněl Hřib. Jeho případ to prý není.

Členem Pirátů se stal v dubnu 2017, ale už v roce 2014 za ně jako nestraník kandidoval do pražského zastupitelstva, tehdy neúspěšně. Od roku 2016 je expertem Pirátů na oblast zdravotnictví.

Právě Piráti trvají na tom, aby se Hřib stal primátorem. Důvod vidí v tom, že skončili na druhém místě, i když velmi těsně. Praze Sobě a Spojeným silám pro Prahu nabízejí po čtyřech radních, Pirátům by připadla dvě křesla v radě. Kandidát na primátora za Spojené síly pro Prahu Jiří Pospíšil ale Hřibovi vyčítá nezkušenost s politikou.

„Myslíme si, že primátorem by měl být zkušený člověk,“ míní Pospíšil, který má s politikou bohaté zkušenosti. Dvaatřicetiletý europoslanec je zároveň a předsedou TOP 09.

Pospíšil ještě jako ministr spravedlnosti za ODS

FOTO: Petr Hloušek, Právo

Pospíšil (42) - rodák z Chomutova vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Absolvoval v roce 1999. „Nejsem rodilý Pražák, ale v Praze léta žiji, starám se zde o muzeum a mám zkušenosti i z jiných oblastí politiky. Myslím, že to bude pro budoucího primátora v této těžké situaci výhodou,“ řekl Novinkám. Pospíšil v posledních letech úzce spolupracuje s mecenáškou umění Medou Mládkovou, která stojí za Museem Kampa.

Trvalé bydliště má v hlavním městě asi rok, ale v Praze žije přes deset let. Už před šestnácti lety působil ve Sněmovně, v roce 2002 se stal poslancem za ODS a byl jím až do roku 2014, kdy odešel do Bruselu v barvách TOP 09 a STAN. V letech 2012 až 2013 byl místopředsedou Sněmovny.

Ve vládách Petra Nečase a Mirka Topolánka zastával funkci ministra spravedlnosti a byl předsedou Legislativní rady vlády. Po skandálu s podezřelým udělováním titulů v roce 2009 řídil jako děkan Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Do nejužšího vedení ODS se dostal v roce 2010, když ho delegáti zvolili místopředsedou partaje.

Odchod z ODS

V roce 2012 ho premiér Nečas prakticky z hodiny na hodinu odvolal s odůvodněním, že má problém s vysokými finančními nároky jeho resortu. Lidé ještě v týž den uspořádali demonstrace na Pospíšilovu podporu. Do vysoké politiky za ODS se už nevrátil. Po mimořádném kongresu v lednu 2014, na němž se neúspěšně ucházel o post místopředsedy, ze strany odešel. Své rozhodnutí zdůvodnil ztrátou důvěry. Pospíšil je svobodný a bezdětný.

Čižinský proti předražené radnici

Posledním adeptem na post pražského primátora je Jan Čižinský (40). Starosta Prahy 7 se „proslavil“ před šesti lety, kdy vyvolal referendum o nové radnici za 1,4 miliardy korun, což by znamenalo značné zadlužení. Na Praze 7 to tehdy prosazovala ODS, jenže jednání zastupitelstva začal pravidelně navštěvovat jeden občan a dost se hlásil o slovo. Učitel dějepisu, společenských věd a latiny na malostranském gymnáziu, člen KDU-ČSL Čižinský dokázal spolu se zelenými vyvolat místní referendum, které radnici odmítlo. Sám stával u petičních stánků. Pak v roce 2014 s Prahou 7 sobě poprvé vyhrál volby se 44 procenty, letos to už bylo 55 procent.

Jan Čižinský

FOTO: Petr Janiš, Právo

Zároveň Čižinský působil v městském zastupitelstvu, ač v koalici, vymezoval se proti některým plánům. Vloni se stal poslancem za KDU-ČSL, na preferenční hlasy přeskákával pražského lídra lidovců Daniela Hermana, který se do Sněmovny nedostal.

Čižinský se rozhodl, že úspěch z Prahy 7 přenese na celou Prahu, pozastavil členství v KDU-ČSL a založil hnutí Praha sobě. S dobrovolníky nasbíral pro kandidaturu podpisy od 97 tisíc Pražanů.

Podle pražského rodáka Čižinského není Praha jako rodné město tím nejdůležitějším kritériem pro její vedení. „Důležité je, aby to byl poctivý člověk, který v komunální politice dokázal něco změnit,“ míní Čižinský.

Vystudoval historii a latinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bývalého ministra zemědělství Mariana Jurečky.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/485554-praze-muze-vladnout-lekar-informatik-byvaly-ucitel-ci-europoslanec.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

novinky.cz

„The Next Big Thing“? Vzejde z mé laboratoře, spekuluje popularizátor chemie

10.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha, Velká Británie

Tagy: Unipetrol, věda, Průmysl 4.0, chemie, ČR, Velká Británie, školy, Elektromobilita, automoto, Nobelova cena, farmacie

Chemie, a zvláště pak naše narůstající vědomosti z oblasti molekulární chemie, povede k velkým věcem na poli léčebné medicíny a nových chytrých materiálů. Serveru Roklen24 to v rozhovoru řekl Michael Londesborough,

vědec britského původu, který se přistěhoval do Česka v roce 2002 a pracuje v Ústavu anorganické chemie Akademie věd ČR v Řeži.

Co bude podle Vás v chemii „The Next Big Thing“?

Jako chemik, který se zabývá luminiscencí molekul bórových klastrů, věřím, že příští "Big Thing" vzejde právě z mé laboratoře a bude znamenat velké přínosy pro moderní optiku, osvětlovací systémy či chytré tenkovrstvé materiály. Nicméně na širší úrovni si myslím, že chemie, a zvláště pak naše narůstající vědomosti z oblasti molekulární chemie, povede k velkým věcem na poli léčebné medicíny a nových chytrých materiálů.

Jak se chemie v dnešní době dotýká Průmyslu 4.0?

Podle mě jde spíš o to, co udělá čtvrtá průmyslová revoluce pro chemii. Výpočetní síla, sdílené internetové zdroje a výpočetní sítě umožňují neuvěřitelné skoky v porozumění kvantové povaze a procesům probíhajícím v molekulárních systémech. To nám chemikům umožňuje predikovat a vysvětlovat chování specifických molekul; testovat vhodnost molekuly coby potenciálního farmakoforu, zkoumat fotofyziku fotoaktivních molekul, a dokonce analyzovat větší, komplexnější systémy, jako jsou porézní molekulární polymery. Takové pokroky vedou k sofistikovaným produktům jako dotykové displeje, dobíjecí baterie v přenosných zařízeních, organické elektroluminiscenční diody (OLED) ve flexibilní elektronice či odlehčené materiály, vedle mnoha jiných.

Jaký je Váš názor na rozvoj elektromobilů a aut s hybridním pohonem?

Myslím si, že je to dobrý cíl, který si zasluhuje intelektové i finanční investice. Motory na uhlovodíkový pohon jsou nadále neudržitelné. Zdroje uhlovodíků na naší planetě nejsou nevyčerpatelné, a kromě toho využívání našich zdrojů uhlovodíků coby paliva určeného ke spalování s sebou nese velké náklady obětované příležitosti. Tytéž molekuly, nabitě energetickým i chemickým potenciálem, jsou užitečné k tolika dalším věcem – výrobě polymerních materiálů, syntéze farmaceutik, použití v nových chytrých materiálech atd. – a proto je ekonomicky prozíravé využívat zdroje uhlovodíků inteligentně a jejich používání v palivech nahrazovat, kdekoli je to možné. Auta na elektrický pohon jsou proto skvělý nápad, musíme však dokonaleji ovládnout výrobu a skladování elektřiny. Vodík se jeví jako nejlepší řešení na cestě k e-mobilitě.

V jakém časovém horizontu můžeme čekat jejich masivnější nástup?

To netuším, ale mohu říct, že než můžeme tuto technologii přijmout ve větším měřítku, potřebujeme mít mnohem lepší metody skladování elektrické energie. To znamená obrovské investice do infrastruktury zásobování elektrické energie (tj. jednoduché a rychle dostupné nabíjecí stanice) a také lepší a levnější baterie, které nepotřebují vzácné zdroje (určité kovy).

Jak moc oblast automotive podle Vás ovlivní nové polymery?

Polymery jsou lehké, a přitom dokážou být velmi pevné a odolné. To jsou základní vlastnosti velice atraktivní pro automobilový průmysl a v podstatě pro základní automobilovou fyziku vůbec (tj. lehká auta = menší spotřeba paliva). V polymerech se dá také chemicky „vrtat“ tak, aby vznikly další užitečné vlastnosti, jako např. antistatické, polovodivé, luminiscenční, antibakteriální apod. Tato chemická flexibilita umožňuje tvorbu různých chytrých materiálů, které mohou vozidlu dodat hodnotu a plnit určitý úkol či službu, které zlepšují prožitek z řízení.

S jakým autem jezdíte vy sám?

Jaké auto používám já není relevantní, a nechci dělat reklamu. Ale těším se, až elektrické auta/hybridní auta budou přístupnější, co se týče jejich ceny, pro více lidí.

Snažím se jezdit autem co nejméně, dávám přednost jízdnímu kolu a vlaku. Jaké auto používám, pro mě není důležité.

Co si myslíte o samořiditelných vozech?

V několika jsem jel a musím přiznat, že pro mě bylo obtížné důvěřovat jejich schopnosti rozeznávat překážky a zabrzdit včas, aby nedošlo ke srážce. Ale asi je to prostě tím, že jsem zvyklý své auto ovládat. Budoucí generace touto intelektovou bariérou trpět nebudou. Věřím, že nakonec přejdeme na samořiditelná auta prostě proto, že lidé nebudou chtít plýtvat hodnotným časem na řízení. Čas v autě budou trávit raději prací, sledováním filmu, čtením knížky apod., zatímco auto se postará o jejich mobilitu a přepravu z bodu A do bodu B.

Zaměřujete se na popularizaci chemie. Jak dnes mladé lidi nejen v Česku na chemii ideálně nalákat?

Jednoduše. Chemie se točí kolem porozumění hmotnému světu kolem nás. Toto poznání je mimořádně intelektuálně uspokojující a poskytuje člověku soubor dovedností k práci na fascinujících a nesmírně hodnotných projektech. Stačí jen, aby mladí lidé tyto skutečnosti pochopili.

Je velký rozdíl ve výuce chemie na univerzitách a ve středních školách v Česku a Velké Británii?

Vzdělávací systém v Británii a Česku je obecně velice odlišný. Odpověď na tuto otázku by vystačila na celou knihu a nedá se zjednodušit do stručné odpovědi.

Máme jednoho nositele Nobelovy ceny za chemii, v roce 1959 ji získal Jaroslav Heyrovský. Je podle Vás šance na to, aby Čech (nebo Češka) mohl opět tuto cenu získat?

Proč ne? Dobré nápady nejsou geneticky vyhrazené určitým národům. Česko je relativně malá země a neinvestuje do svých vědeckých a technických oborů tolik jako země jiné (Německo, USA atd.), což jsou faktory, které možnost nobelovského úspěchu značně omezují, ovšem ta šance existuje vždycky.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Spt4Q/the-next-big-thing-vzejde-z-me-laboratore-spekuluje-popularizator-chemie>

Host: JÜPTNER Petr; ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
9.10.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Vyloučení hrozí těm politikům z TOP 09, kteří na lokální úrovni půjdou do koalic s hnutím Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury. Ukázalo se to při povolebním vyjednávání na Kladně. Výhrady vůči koalicím za účasti SPD má i ODS a další strany. Například brněnský primátor Petr Vokřál z hnutí ANO nabídl jednání o koalici všem stranám s výjimkou SPD. Městskou radu bez SPD chtějí i lídři hnutí ANO v Olomouci a ve Zlíně. Naše otázky dnes zní, co odrazuje strany od komunálních koalic s hnutím SPD. Měla by se SPD změnit, aby zvýšila svůj koaliční potenciál? Jaké výsledky přinese odmítavý přístup ke straně Tomia Okamury do budoucna? Jak významný politický proud SPD představuje? My jsme moc zvědaví i na vaše názory. Číslo do studia je 221 552 777 a nebo nám piště na Twitter, na Facebook a nebo na naši mobilní aplikaci. Já jsem Tomáš Pavlíček a budu vás pořadem provázet až do jedné hodiny. A hostem dnešního Radiofóra je v přenosovém voze Českého rozhlasu politolog Petr Jüptner, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Jüptnere, ta spolupráce s SPD se stala tématem kvůli povolební situaci na Kladně, kde se všichni spojili s SPD proti primátorovi Milanu Volfovi. Proč to vlastně politiky několika stran tolik podráždilo?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, SPD je strana, která je řadu ostatních politických stran i významnou částí veřejnosti považována za extremistickou, tudíž většina těch demokratických stran považuje za vhodné nebo nutné vyloučit spolupráci s touto stranou. Poněvadž právě ti voliči těch demokratických stran by na to mohli reagovat negativně, ale na druhou stranu vzhledem k tomu, že máme tolik obcí, tolik municipalit a ta komunální politika je opravdu strašně široká, tak a platí v ní, že vždycky všichni spolupracují se všemi, objevují se skutečně všechny typy koalic, tak se občas takovéhle případy objevují. Shodou okolností se tento případ stal v Kladně, což je poměrně velké město. Já si vzpomínám na případ Českých Budějovic před nějakými cca 20 lety, kde byl podobný případ s

komunisty, kde vlastně jakoby demokratické strany spolupracovaly s komunisty a byly za to vždycky tou druhou stranou, tím druhým politickým táborem kritizováni.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a myslíte si, že by strany svým členům v regionech měly nařizovat, s kým mají spolupracovat ve vedení obcí?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, nelze říct jednoznačné ano, ani jednoznačné ne. Na jednu stranu není zdravé, aby politické strany skutečně jakoby direktivně a striktně diktovaly těm místním organizacím, jak se mají chovat, jakou politiku mají dělat a s kým mají spolupracovat na té lokální úrovni. Na druhé straně ty strany na druhou stranu ty politické strany mají nějaký jasný profil. Hlásí se k nějakým hodnotám a pokud by spolupracovali s extremistickými stranami nebo překročili nějaké základní principy, tak to samozřejmě můžete té straně výrazně uškodit. Můžeme se zase podívat třeba v minulosti na příklady spolupráce ODS a KSČM, kdy občanská demokratická strana snad nejtvrději ze všech stran bránila koaliční spolupráci na komunální úrovni s komunisty. Ale na druhou stranu ani občanským demokratům se to nepodařilo úplně uhlídat a proto se dá předpokládat, že i nyní se nepodaří všem politickým stranám zamezit té spolupráci SPD úplně ve všech, úplně ve všem municipalitách. Samozřejmě pro každou stranu je to jinak důležité. Vidíme, že pro TOP 09 to je skutečně věc hodnotová a principiální a stojí té straně za to postupovat tvrdě. Ostatní strany v tomhle tom se, řekněme, tuhle tu spolupráci nepreferují nějakým způsobem, nadšené z toho nejsou, ale nejdou tak daleko, že by případně rušili tu danou místní organizaci nebo případně vylučovali členy, svoje členy.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, to říká politolog Petr Jüptner, který zůstává naším hostem i nadále, ale my se teď obracíme k našim posluchačům. Prvním z těch, se kterými jsme ve spojení, je Jaroslav Špunda, dobrý den.

Jaroslav ŠPUNDA

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Špundo, co podle vás odrazuje strany od komunálních koalic s hnutím SPD?

Jaroslav ŠPUNDA

Ještě jednou tu otázku? Já jsem... Co odrazuje jo?

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano, co odrazuje od nějakého spojení s hnutím SPD na regionální úrovni.

Jaroslav ŠPUNDA

No, tak já si myslím, že v první řadě to, že u SPD je opravdu ten program takový, že nabízí /nesrozumitelné/ velmi jednoduchá řešení a všichni ti vzdělanější lidé vědí, že prostě jednoduchá řešení, dá se říct, že ty programy prostě neexistují, jo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A myslíte si, že je to rozumné odmítat nebo jaké důsledky může právě tenhle přístup dalších stran k hnutí Tomia Okamury přinést do budoucna?

Jaroslav ŠPUNDA

No, podívejte se, u těch serióznějších stran je celkem v pořádku, že s hnutím Tomia Okamury nespolupracují, protože ať už si vezmeme ODS, ČSSD nebo KDU-ČSL, tak to jsou všechno politické strany, které mají za sebou i nějakou tradici, nějakou historii a lidé vědí, co od nich očekávat. Kdežto u Tomia Okamury bohužel taky víme, co očekávat, jo, že ta jejich politika je dost nahnědlá a bohužel voliči Tomia Okamury neoplývají zrovna dvakrát vysokým IQ.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, tak to bych tady určitě netvrdil. Já bych nevyděloval jednu skupinu. V každém případě některé voliče oslovují a nějakou pozici si vybudovali a tím pádem je na místě prostě vydělovat z toho politického života?

Jaroslav ŠPUNDA

Tak já si myslím, podívejte, rozhodně je na místě vydělovat tyto politické strany ze spolupráce. Podívejte se, jak to dopadlo /nesrozumitelné/ prostě byla /nesrozumitelné/ zakázána a bylo zakázáno prostě kdykoliv v budoucnosti sestavit podobnou stranu, která prostě měla ...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak je otázka, ano, jestli tyto dvě strany srovnávat. Ale v každém případě vám děkuji za váš názor a přeji vám hezký den. Na shledanou.

Jaroslav ŠPUNDA

Také vám popřeji krásný den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Na další lince je posluchač Miroslav Holan, dobrý den.

Miroslav HOLAN

Dobrý den. Prosím vás, já se chci zeptat, jestli bysme si napřed neměli ujasnit, co je to demokracie a kdo je to demokrat. Třeba Občanská demokratická strana mám obavu, že nemá nic moc společného s občany a s demokracií. To má třeba pohrdá jejich názory a tvrdí, že /nesrozumitelné/ populistické akorát pohled nás občanů. K čemu je taková strana?

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře a mohl byste se tedy vyjádřit k SPD?

Miroslav HOLAN

Bývalý třeba Václav Benda, ten se považoval za demokrata, považoval za demokrata i Pinocheta, takže až si ujasníme, co je to demokracie a kdo je to demokrat, tak potom můžeme jako hodnotit různé strany.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano a mohl byste tedy říct, co si myslíte o tom, že některé strany nechtějí spolupracovat s hnutím SPD Tomia Okamury?

Miroslav HOLAN

Já nevím, možná /nesrozumitelné/ já jen říkám zásadní věc ujasnit si co je to demokracie a kdo je to demokrat, no.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Čili vy si myslíte, že demokratické je prostě poskytnout těm, kteří získali nějakou důvěru ve volbách i prostor v politickém životě. Rozumím tomu dobře?

Miroslav HOLAN

Jistě, že. Protože třeba, proč bych měl volit stranu, která pohrdá mým názorem, jako občanská demokratická, že.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji, pane Holane, díky.

Miroslav HOLAN

Proč bych jí měl volit, no /nesrozumitelné/ já si můžu vybrat jinou stranu, ale oni si nemůžou vybrat jiné voliče.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji mockrát. Díky, mějte se hezky, na shledanou. A zeptám se pana Jüptnera. Pan Špudna říkal, že program SPD nabízí jednoduchá řešení. Jak byste charakterizoval SPD vy?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak SPD je určitě mimo jiné populistická strana, populistická v tom, že se snaží bojovat proti systému, vymezuje se v podstatě vůči téměř všem ostatním stranám a politickým proudům a snaží se voliči ukázat, právě SPD je tou stranou, která se zastane voliče, která je mu blízko a snaží se ho nějakým způsobem mobilizovat v tom boji proti těm elitám, proti tomu státu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To se ovšem dejme tomu v tom politickém prostředí děje běžně, že někdo se snaží vycházet dejme tomu, co si myslí voliči a i když kritizuje třeba ten systém.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To máte pravdu. Na druhou stranu samozřejmě všechny strany slibují, všechny strany se snaží nějakým způsobem voličům zalíbit, ale stále se to udržuje nebo zpravidla se to udržuje v mantinelech toho našeho ústavního systému. Máme tady systém zastupitelské demokracie. Na druhou stranu SPD se snaží nějakým způsobem tenhle ten systém narušit. To znamená zpochybňuje, jak ten kartel těch politických stran nebo ty ostatní politické strany tak i ty ústavní instituce. Můžeme mluvit o Senátu a vlastně přichází s prvkem řekněme, opravdu velmi velkoryse nebo široce pojaté přímé demokracie, která by měla celý ten systém nahradit. Takže, když si vezmeme různé politologické definice populismu, tak můžeme možná rozlišit nějaký ten měkký populismus, který tedy v té laické nebo veřejné diskusi je o tom, že politici navrhnou to, co se občanům líbí a potom nějaký ten skutečně jakoby definiční populismus, který opravdu se snaží, kde se ta strana snaží prezentovat tomu svému voliči, že skutečně celý ten systém je zkažený, strany jsou zkažené, ústavní pořádek je zkažený, všechno to je o prohnitých elitách a všechno to je potřeba nahradit něčím zcela novým. Takže v tomto smyslu je SPD populistická.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A když vám budu oponovat tím, co říkal pan Holan, to jest že SPD získala nějakou důvěru voličů a že tedy by se to mělo respektovat a dát této straně i prostor v tom politickém jaksi mechanismu, tak co vy na to?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že pan Holan autenticky vyjádřil pocity voličů, voličů SPD, kdy určitá část voličů se prostě necítí být součástí státu. Oni mají pocit, že jsou mimo, že se o ně stát nestará, že ta veřejná sféra se o ně nestará nebo na ně zapomíná nebo upřednostňuje někoho jiného, takže to je zcela v pořádku takové voliče tady máme a máme tady jednak ty voliče, kteří hledají tedy někoho, kdo se jich takzvaně zastane a na druhou stranu, máme tady i nabídku těmto voličům, a to je právě nabídka Tomia Okamury. Pokud bych měl přejít vlastně jako by k tý otázce, jakoby zda SPD dát prostor, tak já si nemyslím, že by tady bylo nějaké omezení nebo omezování toho prostoru pro SPD. Proběhly komunální volby, SPD získala v řadě obcí zastupitelské mandáty, je to pro SPD nová zkušenost, protože předchází Úsvit, řekněme, nestavěl tolik těch kandidátů v komunálních volbách tolik a teď je jakoby na tom koaličním vyjednávání a na té domluvě, zda SPD bude nebo nebude součástí nějaké koaliční spolupráce v těch obcích. Lze předpokládat, že SPD bude dá se říci v minimálním počtu koalic v těch spíše velkých municipalitách a to hned z několika důvodů. Jednak to jsou ty programové rozpory a kromě těch programových rozporů s těmi ostatními stranami a subjekty, tak kromě těchhle těch programových rozdílů platí v komunální politice velmi často štěpení staří versus noví. Přece jenom ty zastupitelstva nejsou tak úplně velká. Záleží tam hodně na osobních vztazích a velmi často si věří ti komunální politici, kteří mají spolu třeba nějakou zkušenost se spoluprací z minulého období a pokud přijde nějaký nový aktér, tak to nějakým způsobem může třeba i déle trvat, než se do toho systému začlení. Já bych ještě možná zmínil jednu poslední věc a sice, že ta, že vlastně z hlediska SPD ta spolupráce i nespolečná v těch zastupitelstvech obcí má svůj smysl. Pokud SPD nebude participovat na těch koalicích, zůstane stranou, tak to v podstatě pro Tomia Okamuru je, řekněme, také dobrá zpráva, protože on tím pádem ukáže, že ta strana je skutečně výjimečná, že ta strana bojuje proti všem, a že oni skutečně jsou ti, kteří se tedy zastanou takových voličů, jako byl třeba náš posluchač a na druhou stranu, pokud vlastně SPD se dostane do některých těch koalic a bude spolupracovat, tak zase to Tomio Okamurovi umožní prezentovat to tak, že tedy se nejedná o extremistickou stranou, ani o něco výjimečného, ale že SPD je uznávána ostatními partnery, takže já si myslím, že v tomhle tom, v tenhle ten moment při těch vyjednáváních SPD u svých voličů tak nějak ztratit nemůže. To se může projevit až v dlouhodobém horizontu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, teď dáme slovo dalšímu volajícímu. Je jím pan Kozubek, František Kozubek. Dobrý den.

František KOZUBEK

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Máte slovo.

František KOZUBEK

No tak dobře, já se chci vyjádřit k tomu. Já si myslím teda, že jsou to, že to SPD nedostalo tolik hlasů, aby mohlo něco ovlivnit na komunální úrovni a jestli tam jsou dva poslanci nebo kolik jich tam je, na tom Kladně, no tak asi tam chtěli jít, asi tam mají nějaké slovo, tak prostě tak to je. Ale všeobecně teda to, ten Okamura dostal ve volbách půl milionů hlasů, což je dost, to je 10 % jo. Jsou to stejné tanečky, jak začínaly být tanečky kolem ANO. Dneska o tom tanečky přestaly, začíná SPD, jo. A takové ty, co si říkají ty demokratické strany, to jsou slátaniny. Vemte si Pospíšil v kolika stranách vede tady toto, dokazuje, chce být, já nevím starostou Prahy a tak dál, no prostě to jsou slátaniny, které jsou... Piráti to je to samé. Piráti to je skupina lidí, kde na vysokých školách jsou manipulovaní studenti vyloženi tady na tuto linku na tyto oblasti a proto oni mají úspěch, že.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Myslíte si, že se studenti nechávají manipulovat?

František KOZUBEK

100%, 100% a to je takové silné manipulaci, které dneska probíhají na vysokých školách, to je úžas teda. A ještě bych chtěl dále říct teda takovou věc, že co se týká /nesrozumitelné/ jak budou volby do Evropského parlamentu, jak se převálcuje to ostatní strany, protože to jsou všechno takový, mi to připadá takový vykutálení lidé, co to jsou ty strany, že. ODS se teď najednou je nová, dyť tam jsou všechno starý lidí. Němcová, všechno co tam byli už za, já nevím, jsou tam 25 roků. To není /nesrozumitelné/ nakonec vyměnili Fialu, který je politolog, jo, tak nevím, jestli je to praktiky, který tam je. Teď zase, podívejte se, jak to končí, socani jak končí a tak dále. Já si myslím, že tam ten Okamura, on nebude vládnout nikdy. Ale takové strany, jak v parlamentu, tak i na místní jsou třeba, protože oni mají stát jinde věci, tyhle rádoby demokratické strany. Vemte si, kdyby on prosadil to, jestli budou odvolatelný politici, soudci a to, zda ty lidi udělaj průser, víte co by to bylo za ...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Promiňte, držme se slušných slov, ale ano, rozumím, co chcete říct.

František KOZUBEK

/nesrozumitelné/ není sprosté slovo, to je normální.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Je, je, nezlobte se. Ale děkuji, děkuji pane Kozubku, díky, vím, co jste nám chtěl sdělit. Díky a na shledanou. A teď se obracím na Mariana Vojtka, editora sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, který sbírá všechny názory právě na Facebooku, na Twitteru a na naší mobilní aplikaci. Takže, Mariane spust'.

Marián VOJTEK, redaktor

Dobré odpoledne. Tedy spouštím. Souhlasíte s tím, aby ostatní strany a hnutí vyloučily SPD ze sestavování komunálních koalic? Ptáme se vás dnes v anketě na Twitteru. Hlasovat stále ještě můžete a už tady máme samozřejmě i názory právě z Twitteru Zdenka Venda se ptá, proč by měly SPD vylučovat tyto standardní strana registrovaná ministerstvem vnitra, není důvod. Petr Rýdl nám k tomu napsal, kdyby ostatní strany ostrakizovaly ve 20. a 30. letech NSDHP mohli se evropské dějiny odvíjet jinak. Co se týká Facebooku, tak nám napsal třeba Honza Mráz, vylučování SPD je takovým laciným signalizováním cnoti. Hnutí ANO, které je fakticky daleko větší problém, si ale málokdo vyloučit troufne, byť to bylo žádoucí, protože má 30 %. Zbyněk Admirál Bečka napsal: kdyby se SPD změnila, pak by to byl takový paskvil jako ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN ale i Piráti. Co se týká dalších názorů, tak Pavel Dostál napsal SPD je antisystémová strana více než komunisté. Média lžou, ostatní strany lžou jen SPD má pravdu a potom možná ještě prezident a komunisti. Piráti aspoň se systémem spolupracují, i když jsou nevyzpytatelní, jeden hlasuje pro druhý proti a tak dále. Josef Šedl má podobný názor. SPD je spolek xenofobů a hauxového rasismu. Předseda ustavičně vymýšlí naprosté nesmysly a je posedlý mocí. To není normální a demokratická strana. No a pak jsou tady názory které jsem si zařadil do své v uvozovkách třetí kategorie. Gabriel Svoboda nám napsal toto: když je v obci potřeba opravit chodník, tak ten chodník není ani pravicový ani levicový ani extremistický. No a David Kotulant navrhuje toto: já bych zrušil všechny strany dosadil tam diktátora s bičem a basta. Byl by svatej klid.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, tolik soubor vašich názorů na sociálních sítích. Díky za to Mariáne, samozřejmě, že můžete ještě hlasovat na Twitteru v naší anketě, ale já poprosím našeho hosta Petra Jüptnera, politologa o komentář k některým těm názorům, které tu zazněly. To jest dejme tomu začnu tím, čím jsme vlastně končili nebo téměř končili, že v obci je potřeba opravit chodník a ten není levicový ani pravicový, čili jinými slovy, v případě prostě komunální politiky,

jsou ty kontroverze na místě, když jde opravdu spíš o konkrétní záležitosti co s vodovodem a tak dále v té obci než ty ideologie.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, ten přírůstek s tím chodníkem je poměrně často používán. Tenhle ten argument se používá často a je skutečně pravda, že v komunální politice se ta různá ideová nebo ideologická štěpení neprojevují zdaleka tak, jako na té národní úrovni a nejsou takovou překážkou spolupráce jako je tomu třeba na národní úrovni. Takže na té komunální úrovni z tohoto důvodu jsou ty koalice přirozeně širší a i z tohoto důvodu lze očekávat, že SPD prostě v některých municipalitách bude součástí té radniční koalice, takže to si myslím, že tady nenarážíme na žádný problém. Já bych se možná ještě postavil nebo možná vyjádřil k tomu, že vlastně je si skutečně tady existuje nějaká překážka nebo legitimní překážka SPD vylučovat, já bych chtěl říct, že to skutečně záleží na všech těch politických stranách, že právě z toho důvodu, že se jedná o komunální politiku tak řada těch stran nebo jejich představitelů se vyjadřuje v tom smyslu, že takovou spolupráci obecně nepreferují, ale na druhou stranu pokud jejich kolegové v místní organizaci k takové spolupráci přistoupí, tak tomu nebudou nějak bránit. A pak máme strany, které z nějakých principiálních zásadních hodnotových důvodů se takové spolupráci brání, a to se domnívám, že je taky legitimní, protože ty strany mají svoje voliče, kterým SPD vadí. SPD je určitě strana, která má svoje velmi oddané příznivce, ale na druhou stranu tady je i významná část elektorátu, pro které tedy, na kterou SPD nebo Tomio Okamura působí jako takový červený hadr. A ty strany by zase ztratily svoje voliče, kdyby se vůči té spolupráci s SPD nevymezovali. Já si myslím, že většina těch stran samozřejmě nebude vyhledávat spolupráci s SPD jednak vzhledem k jejímu profilu, jednak vzhledem k jejímu programu i vzhledem třeba k nezkušenosti těch jejích komunálních politiků, ale na druhou stranu vzhledem k tomu, že je nutno, že tady máme proporcční volební systém, a že je nutné skládat koalice, tak určitě někdo pro to sestavení většin bude SPD potřeba. Případně SPD bude mít kandidáty, kteří jsou třeba respektováni v té dané municipalitě a tam se zcela přirozeně SPD do těch koalic dostane.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, dobře abych dal prostor ještě dalším posluchačům, protože náš čas se valem krátí. Prvním je Jan Brejcha, dobrý den.

Jan BREJCHA

Dobrý den. Já vás zdravím do studia. Zdravím posluchače. Já bych chtěl hlavně vyjádřit názor k tomu Kladnu. Myslím si, že to je velká hanba jakoby všech těch stran, který vlastně de facto vyřadily vítěze voleb. Myslím, že to je Volba pro Kladno, kde mimo jiné taky jako říkají, že je to extremist, ten pan primátor, jo, zase od kladenských jsem slyšelo, že to je, že si ho váže, vyhráli víc jak 30 %, takže myslím si, že tohle to je velká hanba, že vlastně spolčili proti němu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A k tomu, jestli se spojovat s SPD v Kladně, tedy když mluvíme o Kladně?

Jan BREJCHA

Ještě bych k tomu řekl, že třeba ten pan Pospíšil předseda TOP 09 to řekl jasně a to se mi docela líbilo, že prostě de facto je vyloučil ty co chtějí spolupracovat s těma SPD a zase na druhou stranu bych řekl, že to samý by měl udělat předseda SPD. Oni jsou proti TOP 09, ODS a podobně a tady se spolčují, prostě je to velká podle mě hanba.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, pane Brejcho, děkuji vám, omlouvám se, bohužel nemáme víc času. Díky na shledanou. Ještě, aby se dostalo na Juraje Procházku, dobrý den.

Juraj PROCHÁZKA

Dobrý den. Já mám naopak radost, že se tady ty volby opakují poměrně často, takže když teď se daly dohromady na Kladně SPD třeba s ODS nebo já ani s kým se tam dali dohromady, tak je to jenom dobře. Ukážou co umí, za čtyři roky jim může volič sečíst účet. Není to skvělý, horší by bylo, když bysme dopadli nedejbože jako v Maďarsku, já jsem vždycky strašně rád, že tady vyhraju ty strany víceméně vyrovnaně nebo že nevyhraje nikdo a že prostě se musí domlouvat a hádat a tak dále, protože nedej bože aby to dopadlo jako s Orbánem v Maďarsku nebo Bůhvíckde ještě jinde. Toho se vždycky bojím, aby jedna strana nezískala moc.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkuji vám, díky a na shledanou. Ještě krátce se vracím k Petru Jüptnerovi. Když Jan Brejcha říkal, že SPD by měla vyloučit svoje členy, kteří se spojili s TOP 09, respektive s těmi dalšími stranami, tak to asi neudělá, vidíte.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je to samozřejmě na SPD jak se zachová. Já se domnívám z toho důvodu, který jsem už zmínil, že to určitě neudělá, protože pro SPD je určitě dobře, když zůstane částečně v izolaci, protože jí to pomůže vysvětlit těm voličům, že to je právě ta jedinečná strana, která jim pomůže v boji proti systému, ale na druhou stranu, aby se ti voliči nestyděli, aby se třeba SPD našla i nové voliče, tak je důležité ukázat, že SPD má respekt a spolupracuje s ostatními stranami nebo je respektována to se v právě v Kladně děje, takže tady vylučování nepředpokládám. Záleží samozřejmě, co se stane v tom čtyřletém volebním období. Tam samozřejmě může dojít k řadě nějakých vnitrostranických problémů uvnitř SPD, ale to nás všechno ještě čeká.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, to říká politolog Petr Jüptner, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vám děkuji, že jste byl hostem Radiofóra. Díky a na shledanou.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A tečku obstaráme s Mariánem Vojtkem, jak Mariane skončila anketa na Twitteru?

Marián VOJTEK, redaktor

Určitě ano 83 %, tedy uživatelé souhlasí s tím, aby ostatní strany a hnutí vyloučily SPD ze sestavování komunálních koalic.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a tím končí dnešní Radiofórum. Tomáš Pavlíček vám děkuje, že jste tak intenzivně volali a psali. Teď už je tady Jan Burda, který vás zkusí nalákat k poslechu odpoledního proudu. Tak co tam bude Honzo?

Dopad špionážních odhalení
9.10.2018 ČT 24 str. 09 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

A na telefonu v Horizontu Karel Svoboda, analytik Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Karel SVOBODA, analytik, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Dobrý den.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pane Svobodo, identita a minulost řady agentů GRU je kompromitována. Není řeč nebo nebyla řeč v minulých dnech jen o těchto dvou. Co to může znamenat? Jde o, nebo může jít o nekompetenci nebo chyby tajné služby, ruské tajné služby GRU. A nebo její aroganci, přílišnou jistotu v to, že některé operace prostě můžou vyjít. A když nevyjdou, tak je to jedno? Stručně řečeno.

Karel SVOBODA, analytik, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak já bych řekl, že je to spíš to první. Ono, já teď zrovna jsem narazil nebo před nějakou dobou proběhla, proběhla zpráva o tom, že čínské úřady zase byly schopné infiltrovat americkou komunikaci. A to vedlo k zatčení několika možná desítek lidí, kteří se podíleli na špionáži pro Spojené státy. Čili ono tyhle ty případy se stávají. Tady přeci jenom zaráží to, že vlastně i na veřejných dokumentech uvádějí adresu vlastně hlavní budovy GRU, čili to je takové hodně zvláštní a hodně, řekl bych, amatérské.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Co to bude nebo může znamenat pro zpravodajce v Rusku? Konkrétně třeba pro vojenskou rozvědku GRU? Dají se čekat nějaké změny, budou padat hlavy?

Karel SVOBODA, analytik, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak ona bude pod tlakem. Ale my si musíme uvědomit, že vlastně ten systém zdaleka nevypadá tak, že by Vladimir Putin nařídil: Udělejte to a to. Já bych se ani nedivil, že on o nějakém Skripalovi ani, ani do nedávné doby netušil. Ty tajné služby se mezi sebou různě perou. Oni soupeří o vliv a pokud GRU tedy byla takto kompromitována, tak to samozřejmě bude mít vliv v tom smyslu, že, pardon, ona poklesne v té mocenské hierarchii pod ty ostatní služby.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Co to může znamenat pro obranné zpravodajství rivalů Ruska? Nebo řeknu to jinak, Západu? Má teď snazší práci? Když se dostal možná tak trošku nečekaně k velmi, z jejich úhlu pohledu, zajímavým výsledkům?

Karel SVOBODA, analytik, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já se přiznám, že já nejsem úplně sám odborník na, na operace tajných služeb. Čili já bych tomu rozuměl tak, že ano, má. Na druhou stranu, na druhou stranu už to, že je vlastně zase odkryto, odkryto to, že o tom vědí a ten způsob, jakým, jakým tedy se přišlo na ty, na ty špiony, tak vlastně to znamená, že ruská strana může přijmout nějaká opatření. Ale říkám, já nejsem úplně odborník na ty, na tajné služby pak.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Ano, ano, samozřejmě, vraťme se tedy ke kořenům nebo k podstatě té věci. A k Rusku samotnému. Co to znamená pro Rusko? Nebo, řekněme, co, co tahle kauza říká o Rusku, kam míří těmito aktivitami, co chce získat, co chce říci?

Karel SVOBODA, analytik, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak ty aktivity samozřejmě ona je takové aktivity vyvíjí každý stát do určité míry. My, co sledujeme, tak vlastně i třeba Česká BIS na to upozorňuje, je zvýšená aktivita v posledních letech. Pokud tedy budeme, budeme trvat na té oficiální verzi, kterou zatím máme, tak přeci jenom jako zabití bývalého, bývalého agenta na cizím území, ještě za použití takovéto jedovaté látky, je přeci jenom o něco, o něco výraznější a viditelnější čin. Ale já bych tady připomněl ještě třeba to, že podobným způsobem nebo tedy za použití jiných prostředků, byl zlikvidován bývalý čečenský vůdce /nesrozumitelné/ v Kataru. Čili ona to není ani první operace GRU, která byla takhle, takhle jakoby odkrytá. Pro Rusko je to nepříjemné v tom smyslu, že přeci jenom ta pochybnost o kvalitě tajných služeb, až doposud jsme ty tajné služby měli za vysoce profesionální. A tady to nějakým způsobem, tu, tu aureolu narušuje a ono to může mít i potom vliv, byť ten vliv není jako nějak, nějak děsivý, na reputaci i samotného ruského vedení. Čili ta snaha přibližovat ho jako naprosto neomylné, tak dostává určité trhliny.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Říká v Horizontu Karel Svoboda, analytik Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Děkujeme a přeje hezký večer.

Karel SVOBODA, analytik, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Děkuji, na shledanou.

Agónie ČSSD: Strana je rozhádaná a nemá lídry. Kdo hraje o život a kdo větrí novou šanci?

9.10.2018 info.cz str. 00 Komunální volby 2018

Pavel Otto (E15)

Pro tradiční levicové strany dopadly komunální volby neslavně. Debaklem jsou výsledky komunistů i ČSSD, u které to vře především. A schyluje se k personálním změnám.

Navzdory volání špiček sociální demokracie po jednotě zmlátají stranou spory. A slábne přesvědčení, že vláda s ANO odklepnutá vnitrostranickým referendem přinese politické body. K už tradičním kritikům vedení strany, jako je bývalý jihomoravský hejtman Michal Hašek, který stojí v čele platformy Zachraňme ČSSD, se přidávají další.

Na volební propadák ostře reagovali například plzeňský hejtman Josef Bernard, který byl proti vstupu do koalice s hnutím Andreje Babiše, nebo exšéf socialistických poslanců Roman Sklenák. Oba se dosud drželi v pozadí. Bernarda zasáhla ztráta postu plzeňského primátora, socialisté získali ve čtvrtém největším českém městě pouhá tři křesla v zastupitelstvu.

Kritika naopak nepřekvapila od místopředsedy ČSSD je rozhádaná a nemá lídry strany Jaroslava Foldyny, který zvažuje složení funkce. „Z různých vyjádření je zřejmé, že se někteří politici ČSSD snaží vedení oslabit, nicméně předseda Jan Hamáček svoji pozici bezpochyby udrží,“ míní politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Kdo a jak chce stranu vést z krize? Pokračování článku na E15 >>>

URL| <https://www.info.cz/clanek/36971/agonie-cssd-strana-je-rozhadana-a-nema-lidry-kdo-hraje-o-zivot-a-kdo-vetri-novou-sanci>

Kladno: spory kvůli koalici s SPD

9.10.2018 ČT 1 str. 01 18:00 Události v regionech - Praha

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

Ledujete Události v regionech. Vítám vás u nich. V Kladně se dále řeší koalice stran s hnutím SPD. První zastupitel se už kvůli ní vzdal svého mandátu. Další zvolený člen zase vystoupil z TOP 09. Podle koaličních stran dohoda platí. Primátorem se má stát Dan Jiránek z ODS. Další obsazení funkcí by mohlo být známé zítra.

Daniela TUNKLOVÁ, redaktorka

Koaliční smlouvu podepsali už v neděli. Od té chvíle čelí kritice. Kladenští členové ODS, hnutí ANO a uskupení Kladeňáci, kteří kandidovali za TOP 09, starosty a lidovce, totiž pro většinu potřebovali i dva mandáty SPD. První zastupitelé už museli vyvodit důsledky.

Petr HAŠEK, zastupitel za uskupení Kladeňáci /TOP 09/

Po domluvě s vedením TOP 09 ukončím svoje členství ve straně a nadále budu pokračovat v plnění volebního programu jako člen koalice Kladeňáci.

Jakub VÁCLAVOVIČ, zastupitel za uskupení Kladeňáci /Piráti/

Odstupuji od svého mandátu, protože nechci poškodit Českou pirátskou stranu a zároveň nechci poškodit ani hnutí Kladeňáci.

Tomáš KUTIL, zastupitel za uskupení Kladeňáci /nestr. za STAN/

My zajistíme nové radniční koalici 5 hlasů. Na jeho místo nastupuje z pozice 6 Anna Gamanová.

Daniela TUNKLOVÁ, redaktorka

O rozpad koalice se dohodnuté strany nebojí.

Lukáš HANES, zastupitel /ODS/

Já můžu mluvit za ODS, z naší strany to nehrozí, jestli bude někdo odstupovat od Kladeňáků to nevím, ale myslím, že už je to vyřešené.

Daniela TUNKLOVÁ, redaktorka

Podpora sociálního bydlení, zákaz heren, zamezení výstavby hypermarketu tady na Růžovém poli. To jsou hlavní body koaliční dohody. Strany se ale netají tím, že chtěly vyšachovat vítěznou Volbu pro Kladno.

Tomáš KUTIL, zastupitel za uskupení Kladeňáci /nestr. za STAN/

Bylo to menší zlo oproti tomu, co se tam rýsovalo, vláda jednoho muže s KSČM a s SPD.

Dan JIRÁNEK, kandidát na primátora /ODS/

My jsme měli na výběr jenom mezi dvěma zly. Tedy mezi extremisty, kteří mluví jako extremisté a chovají se někteří slušně a někteří hrozně, a mezi Volbou pro Kladno, ta její kampaň byla naprosto příšerná.

Milan VOLF, dosavadní primátor /Volba pro Kladno/

Já bych doporučil Danu Jiránkovi, jestli chce být primátor, tak jednou už na mě bylo uvaleno nějaké trestní stíhání, které bylo naprosto zbytečné, tak se stal poprvé primátorem, teď je to tak, že děláme nějaké fakeové stránky, tak chce být podruhé primátorem, já si myslím, že je lepší vyhrát volby.

Daniela TUNKLOVÁ, redaktorka

Vedení celostátní ODS, hnutí ANO i lidovců už problematickou koalici akceptovalo. Předsednictvo hnutí STAN na toto téma čekají debaty příští týden.

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

A situaci okomentuje politolog Petr Jüptner z Karlovy univerzity dobrý den.

Petr JÜPTNER, politolog, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Dobrý den.

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

Jak hodnotíte situaci v Kladně? Jedno vzdání se mandátu, jedno vystoupení ze strany. Dá se to považovat za, řekněme zradu na voličích?

Petr JÜPTNER, politolog, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

O zradě voličů bych asi nemluvil. To je vždy velmi těžké, protože v případě koalice, o které je řeč, mají politici vazbu, potom tam je vazba kandidátů na danou stranu. Je tam osobní angažmá v politice a preferenční hlasy a vztah ke koalici stran. Hodnotit toto je velmi těžké. Je to problém s nějakými principy a deklaracemi politických stran. V komunální politice se tyto věci stávají. V tomto případě se staly v Kladně. Bez SPD tam žádná koalice složit nelze.

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

V komunálních volbách lidé většinou volí jednotlivce. Platí to i ve větších městech?

Petr JÜPTNER, politolog, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Ano, platí, ale nevedou se o tom žádné statistiky. Ve velkých městech je panašování méně významné. Ve městě velikosti Kladna voliči volí strany. V tomto problematickém případě to je koalice politických stran.

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

ODS řekla, že s SPD spolupracovat nechce. Obdobné stanovisko zaznělo od STAN. Může je to poškodit také na celostátní úrovni?

Petr JÜPTNER, politolog, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Domnívám se, že se na to časem zapomene. Úroveň vyjednávání je složitá. Můžeme najít příklady, kdy spolupracuje každý s každým. Mluvílo se tady dříve o spolupráci s komunisty, ale nakonec to voliči pochopí.

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

Děkuji za váš komentář a to, že jste byl hostem našeho vysílání. Na shledanou.

Petr JÜPTNER, politolog, ředitel Institutu politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Na shledanou.

Veronika KABÁTOVÁ, moderátorka

Jaká je situace na severu Čech v Ústí nad Labem, sleduje už od pátečního otevření volebních místností Ivo Brániš. Ivo, v Ústí vyhrálo volby hnutí ANO. Nadpoloviční většinu hlasů v zastupitelstvu krajského města ale nemá. Už od soboty hnutí vyjednává o možné koalici. V jaké fázi jsou jednání teď?

Ivo BRÁNIŠ, redaktor

Už teď je jisté, že minimálně do čtvrtka podobu nové koalice znát nebudeme. Právě teď zasedají všichni nově zvolení zastupitelé za ANO a rozebírají jednotlivé možnosti a požadavky potencionálních koaličních partnerů. Pojďme se podívat, které varianty jsou ve hře? První varianta počítá s tím, že by se ANO spojilo s Pro! Ústí. K sobě by přizvali 1 hnutí. Pak by měli víc než 19 křesel v 37členném zastupitelstvu. Druhá varianta. Tam je ve hře, že by se ANO spojilo s jiným hnutím UFO. Pak by se musela přidat další hnutí. Určitě nepůjde ANO do koalice s Pro! Ústí a UFO. Třetí variantou, které bychom se mohli dočkat na ústeckém magistrátu, je ANO s 9 křesly, kdy by se spojilo s ostatními stranami kromě Pro! Ústí a UFO. Do čtvrtka víc vědět nebudeme. Zastupitelé za ANO si dali čas na rozmyšlenou do čtvrtka. A minimálně v příštím týdnu budou ještě probíhat druhé série jednání s potencionálními koaličními partnery.

Pražané se přesouvají do pozice experimentujících voličů, hlasování dominovala roztržštěnost

9.10.2018 prazskypatriot.cz str. 00 Volby 2018

ČTK

Víkendové komunální a senátní volby v Praze se nesly ve znamení stranické roztržštěnosti, takzvané personifikace a pravo-levého souboje. ČTK to dnes řekl politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze. Podle Josefa Mlejnka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy výsledky voleb potvrdily dlouhodobější trendy, které jsou patrné z předchozích parlamentních voleb nebo průzkumů veřejného mínění.

Důkazem volební roztržštěnosti v metropoli jsou podle Mrklase například rozdílné zisky stran na úrovni jednotlivých městských částí a na úrovni hlavního města Prahy. Míra roztržštěnosti je větší než v 90. letech, kdy vznikala stranický systém, mívá.

Personifikaci, tedy důraz na osobnosti, nikoliv na jejich stranickou příslušnost, Mrklas spojuje s dominantním postavením výrazných starostů a primátorů. „Čím dál více lidé nevolí politické strany, ale volí konkrétní kandidáty, úspěšné starosty, primátory. Stranická volba již dnes není dominantní,“ uvedl Mrklas.

Pravo-levý souboj je podle něj způsoben přebíráním levicových voličů ČSSD a KSČM hnutím ANO, které se stává hegemonem na levici. Lídr hnutí ANO a premiér Andrej Babiš nicméně v sobotu odmítl, že je jeho strana levicová.

Opakovaně zdůraznil, že ANO je hnutím pro všechny. Za levicové je označuje opakovaně předseda ODS Petr Fiala, který chce, aby jeho strana byla hlavním pravicovým oponentem ANO.

Pro voliče v Praze je typická voličská nestálost a hledání nových alternativ, shodli se politologové. Podle Mlejnka komunální volby v Praze ukázaly, že hnutí Praha Sobě, nový blok Spojené síly pro Prahu a Piráti voliče získali díky tomu, že se prezentovali jako nová síla a alternativa k zavedeným stranám.

„Pokud jde o Prahu Sobě, tak tu volili spíše lidé, kteří jsou znechuceni z politiky. Pak také dalším výrazným rysem politické scény je odpor významné části veřejnosti k hnutí ANO,“ dodal Mlejnek.

Z tradičních stran v Praze uspěla jen ODS s 17,87 procenta hlasů, dodal Mlejnek. „Zčásti je to způsobeno tím, že se ODS zčásti vrací voliči z ANO a z dalších stran," řekl. [__POUTAK_NA_CLANEK_40861__](#) „Hnutí ANO volby spíše zremizovalo, než vyhrálo. Ty volby jednoznačného vítěze nemají. Spoluvítězem je ODS, která posílila," doplnil.

„Voliči v Praze se dlouhodobě mění z jasných zastánců liberálně- konzervativní pravice, což platilo před deseti lety. Postupně se přesouvají do pozice experimentujících voličů," dodal Mrklas. Důkazem je podle něj to, že se v Praze za posledních deset let vystřídaly u moci prakticky všechny staré i nové politické strany.

Podle Mrklase jsou stejné tendence i na úrovni senátních voleb. Podstatné je zde pravo-levé soupeření a personifikace.

URL| <https://www.prazskypatriot.cz/prazane-se-presouvaji-do-pozice-experimentujicich-volicu-hlasovani-dominovala-roztrizenost/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[prazskypatriot.cz](https://www.prazskypatriot.cz), [prazskypatriot.cz](https://www.prazskypatriot.cz) (*Pražská politika*)

Volbám v Praze dominovala roztríštěnost, soudí politolog

9.10.2018 tyden.cz str. 00 Politika

ČTK

Víkendové komunální a senátní volby v Praze se nesly ve znamení stranické roztríštěnosti, takzvané personifikace a pravo-levého souboje. Řekl to politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu v Praze. Podle Josefa Mlejníka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy výsledky voleb potvrdily dlouhodobější trendy, které jsou patrné z předchozích parlamentních voleb nebo průzkumů veřejného mínění.

Důkazem volební roztríštěnosti v metropoli jsou podle Mrklase například rozdílné zisky stran na úrovni jednotlivých městských částí a na úrovni hlavního města Prahy. Míra roztríštěnosti je větší než v 90. letech, kdy vznikal stranický systém, míní.

Personifikaci, tedy důraz na osobnosti, nikoliv na jejich stranickou příslušnost, Mrklas spojuje s dominantním postavením výrazných starostů a primátorů. "Čím dál více lidé nevolí politické strany, ale volí konkrétní kandidáty, úspěšné starosty, primátory. Stranická volba již dnes není dominantní," uvedl Mrklas.

Pravo-levý souboj je podle něj způsoben přebíráním levicových voličů ČSSD a KSČM hnutím ANO, které se stává hegemonem na levici. Lídr hnutí ANO a premiér Andrej Babiš nicméně v sobotu odmítl, že je jeho strana levicová. Opakovaně zdůraznil, že ANO je hnutím pro všechny. Za levicové je označuje opakovaně předseda ODS Petr Fiala, který chce, aby jeho strana byla hlavním pravicovým oponentem ANO.

Pro voliče v Praze je typická voličská nestálost a hledání nových alternativ, shodli se politologové. Podle Mlejníka komunální volby v Praze ukázaly, že hnutí Praha sobě, nový blok Spojené síly pro Prahu a Piráti voliče získali díky tomu, že se prezentovali jako nová síla a alternativa k zavedeným stranám. "Pokud jde o Prahu sobě, tak tu volili spíše lidé, kteří jsou znechuceni z politiky. Pak také dalším výrazným rysem politické scény je odpor významné části veřejnosti k hnutí ANO," dodal Mlejnek.

Z tradičních stran v Praze uspěla jen ODS s 17,87 procenta hlasů, dodal Mlejnek. "Zčásti je to způsobeno tím, že se ODS částečně vrací voliči z ANO a z dalších stran," řekl.

"Hnutí ANO volby spíše zremizovalo, než vyhrálo. Ty volby jednoznačného vítěze nemají. Spoluvítězem je ODS, která posílila," doplnil.

"Voliči v Praze se dlouhodobě mění z jasných zastánců liberálně-konzervativní pravice, což platilo před deseti lety. Postupně se přesouvají do pozice experimentujících voličů," dodal Mrklas. Důkazem je podle něj to, že se v Praze za posledních deset let vystřídaly u moci prakticky všechny staré i nové politické strany.

Podle Mrklase jsou stejné tendence i na úrovni senátních voleb. Podstatné je zde pravo-levé soupeření a personifikace.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/volbam-v-praze-dominovala-roztristenost-soudi-politolog_498837.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
tyden.cz

Čtvrtý „hike“ ČNB v řadě za sebou je dle JPMorgan jasná věc

9.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, ČNB, JPMorgan

Analytici americké banky JPMorgan počítají s tím, že bankovní rada České národní banky v listopadu opět zvýší sazby. Letos to bude po čtvrté v řadě. Trh s tímto "hikem" ale již počítá a korunu proto zřejmě další růst sazeb nepodpoří.

Centrální bankéři budou na nadcházejícím zasedání reagovat na zhoršující se inflační výhled, za kterým je slabá koruna, výrazný růst mezd a vysoké ceny ropy, míní analytička JPMorgan Nora Szentivanyi. Bankovní rada ČNB 26. září dle očekávání zvýšila dvoutýdenní repo sazbu o 25 bazických bodů na 1,50 procenta.

Podle JPMorgan bude tuzemská inflace v prvním pololetí příštího roku "nebezpečně kolísat v blízkosti inflačního cíle" a průměr za celý rok 2019 má být 2,7 procenta. Inflační tlaky budou přicházet z domácí poptávky a téměř vyčerpaného trhu práce.

O zářijové inflaci bude dnes informovat Český statistický úřad. "Inflace za září se nachází v horní části tolerantního pásma ČNB. Domníváme se, že stejně jako v srpnu bude její hodnota 2,5 procenta. Za silným růstem cenové hladiny stojí, podobně jako v předchozích měsících, potraviny a ropa. Zveřejněná data nezmění naše očekávání, že k dalšímu zvýšení sazeb dojde na začátku listopadu při příštím zasedání bankovní rady," míní ekonom skupiny Roklen Michal Šoltés.

Koruna včera oslabila vůči oběma hlavním světovým měnám. Dnes ráno se obchoduje za 25,75 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,71 až 25,78 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,32 až 22,51 USDCZK.*

Euro včera proti dolaru ztrácelo a dostalo se nejnižší za posledních sedm týdnů. Za poklesem byla opět složitá situace v Itálii, konkrétně spory s Evropskou unií kvůli rozpočtovým plánům.

Ostrou kritiku včera schytali předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker a eurokomisař pro měnové otázky, daně a cla Pierre Moscovici. Předseda italské euroskeptické strany Liga Matteo Salvini a předsedkyně francouzského krajně pravicového Národního sdružení Marine Le Penová je označila za nepřátele Evropy.

Euro se dál drží pod úrovní 1,15 EURUSD, aktuálně se obchoduje za středový kurz 1,1488 EURUSD. Dolarový index je na hodnotě 95,75 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1417 do 1,1552 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

Některá města a obce v Česku už mají podepsanou smlouvu o nové vládní koalici

9.10.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Některá města a obce v Česku už mají podepsanou smlouvu o nové vládní koalici, například Kladno, Frýdek-Místek nebo Náchod, jinde se zatím dohadují, třeba v Praze se tři zájemci o společnou vládu sejdou zítra. Do ustavení nového zastupitelstva ovšem obce nezůstávají ve vduchoprázdnu. Právě v Praze jednala končící rada složená z ANO, ČSSD a trojkoalice schválila mimo jiné koncepci rozvoje pražské Městské dopravy v následujících 10 letech. Předseda TOP 09 Jiří Pospíšil vyzval radní, aby už nečinili zásadní rozhodnutí. My jsme ve spojení s politologem a analytikem České televize Kamilem Švecem, dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog a analytik České televize

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak jsem se dočetl, tak po komunálních volbách se schází rada, pokud jim město má, ale zastupitelstvo už ne, kdo tedy má mandát vykonávat funkci od voleb, do ustanovení nového zastupitelstva?

Kamil ŠVEC, politolog a analytik České televize

Ta funkce té rady, respektive starosty je víceméně udržovací, do té doby, než se sejde nové zastupitelstvo, než dojde k ustavující schůzi nového zastupitelstva.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A existují proto, co může dosavadní starosta nebo rada města v tom mezičase dělat, existují proto nějaká omezení?

Kamil ŠVEC, politolog a analytik České televize

Tak nepředpokládá se, že by nějakým způsobem činili zásadní rozhodnutí, spíš je to jak říkám udržovací funkce tak, aby ty obce fungovaly, aby tedy některá neodkladná rozhodnutí mohla být činěna v té době, než se sejde nové zastupitelstvo. Ono je třeba si uvědomit, že od vyhlášení voleb běží 10 denní lhůta, kdy je možné napadnout výsledky voleb pro neplatnost u soudu a tedy v té době se zastupitelstvo sejít ještě nemůže a po té by mělo být tedy svoláno do 15 dnů nové ustavující zastupitelstvo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A kdo vlastně to ustavující zasedání nového zastupitelstva svolává?

Kamil ŠVEC, politolog a analytik České televize

Svolává ze zákona ho svolává ten dosavadní starosta, tedy ten končící starosta, který svolá to zastupitelstvo a to, když se sejde, tak buď to řídí tento dosavadní starosta, nebo případně to může být i nejstarší zvolený člen zastupitelstva nového.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A teoreticky obvykle jak dlouho se může protáhnout tedy ten čas od vyhlášení výsledků voleb státních volebních komisí do toho ustavujícího zastupitelstva?

Kamil ŠVEC, politolog a analytik České televize

Ta lhůta tedy pro zneplatnění voleb, případně desetidenní plus tedy těch 15 dnů, do kterých by se potom měl to ustavující zastupitelstvo sejít, pokud se nesejde, tak případně tu ustavující schůzi svolat ministerstvo vnitra.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to upřesňuje a vysvětluje Kamil Švec, politolog z Katedry politologie institutu, politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a také analytik České televize, já vám děkuji, na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog a analytik České televize

Na shledanou.

Poražené strany v problémech. ČSSD je rozhádaná a nemá lídry

9.10.2018 e15.cz str. 00 Komunální volby 2018

Pavel Otto

Volební debakl neutrpěla jen sociální demokracie, ale i komunistická strana. Nejvíce to však vře u oranžových. Jejich šéf Jan Hamáček může skončit na březnovém sjezdu strany.

Navzdory volání špiček sociální demokracie po jednotě zmítají stranou spory. A slábne přesvědčení, že vláda s ANO odklepnutá vnitrostranickým referendem přinese politické body. K už tradičním kritikům vedení strany, jako je bývalý jihomoravský hejtman Michal Hašek, který stojí v čele platformy Zachraňme ČSSD, se přidávají další.

Nezvykle ostrá reakce hejtmána

Na volební propadák ostře reagovali například plzeňský hejtman Josef Bernard, který byl proti vstupu do koalice s hnutím Andreje Babiše, nebo exšéf socialistických poslanců Roman Sklenák. Oba se dosud drželi v pozadí. Bernarda zasáhla ztráta postu plzeňského primátora, socialisté získali ve čtvrtém největším českém městě pouhá tři křesla v zastupitelstvu.

Kritika naopak nepřekvapila od místopředsedy ČSSD je rozhádaná a nemá lídry strany Jaroslava Foldyny, který zvažuje složení funkce. „Z různých vyjádření je zřejmé, že se někteří politici ČSSD snaží vedení oslabit, nicméně předseda Jan Hamáček svoji pozici bezpochyby udrží,“ míní politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zimola a Chovanec chystají municí

První místopředseda oranžových, pragmatik blízky Hradu Jiří Zimola, který podporuje Haška, slibuje provolání, v němž chce nastínit cestu z krize. Nyní čeká, kolik senátních křesel ČSSD obhájí. Dosud mlčí Milan Chovanec, jediný z patnácti poslanců sociální demokracie, který odmítl hlasovat pro vyslovení důvěry sestavě ANO a ČSSD. Zřejmě vystoupí na rokování dvousetčlenného ústředního výkonného výboru, které se koná příští

sobotu. Právě Zimola či Chovanec by mohli na březnovém sjezdu převzít předsednickou funkci. To by znamenalo vážnou komplikaci pro Babišův menšinový kabinet podporovaný komunistickou stranou.

Pod palbou je i šéf KSČM Filip

Spolu s předsedou sociální demokracie Janem Hamáčkem čelí kritice kvůli volebnímu propadu i šéf komunistů Vojtěch Filip, jehož formace drží vládu Andreje Babiše (ANO) u moci. Bývalý místopředseda KSČM Josef Skála dokonce vyzval Filipa k rezignaci. „Čestní muži a ženy by nepochybně vyvodili odpovědnost velmi rychle. Neprodleně,“ řekl serveru iDnes.cz. Skála ale na jaře těsně podlehl lídrovi rudých při volbě předsedy. Filip připomněl Skálovi, že mohl kandidovat. „Asi se ale bojíte voličů. A úmyslně rozvrací stranu,“ řekl.

Vláda jako šance i možný problém

„Vliv voleb na vládu nepředpokládám. Andrej Babiš si přeje pokračování koalice s ČSSD a Hamáček s ní prakticky spojil svůj politický osud,“ odhaduje politolog Lukáš Jelínek z think tanku Masarykova dělnická akademie patřícího pod Lidový dům. „Jak ale na březnovém sjezdu dopadne loterie při volbě místopředsedů, je jako vždy ve hvězdách,“ dodává.

Jüptner připomíná, že svazek s ANO automaticky nezaručí příliv voličů. „ČSSD na rozdíl od ODS po komunálních volbách 2014 nese spoluzodpovědnost za vládu. To může její pozici ovlivnit směrem k lepšímu, ale i k horšímu,“ podotýká.

Spor o volbu předsedy

S požadavkem, aby předsedu volila přímo členská základna, přišla ještě před volbami Haškova platforma podporovaná Zimolou. „Může to být cesta k nalezení charismatického lídra, na druhou stranu to nemusí být cesta k efektivnímu řešení možných sporů mezi různými křídly ve straně,“ soudí Jüptner. Přímá volba je už delší dobu součástí stanov ČSSD. „Jen se dosud vždy našly důvody, proč ji neuskutečnit. Tipuji, že to tak dopadne i nyní,“ podotýká Jelínek.

Co řekly známé tváře ČSSD k volbám:

místopředseda strany JIŘÍ ZIMOLA: Volby musejí pro ČSSD znamenat odraz ode dna, další příležitost už nepřijde. Musíme si sednout, uspořádat vnitrostranické záležitosti a přestat s veřejnými půtkami. Musíme se smířit s prezidentem Milošem Zemanem.

poslanec ROMAN SKLENÁK: Z ČSSD odcházejí schopní lidé, kteří mají podporu, jako například starosta brněnských Vinohrad Jiří Čejka. Založil si vlastní hnutí a nyní dostal přes sedmatřicet procent hlasů, zatímco sociální demokracie šest. Potřebujeme změnit poměry uvnitř strany a hledat lidi, které voliči ocení.

plzeňský hejtman JOSEF BERNARD: Byl to debakl. A pořádný. Program a cesta pro tuto zemi opravdu nejsou jen v tom, že vymyslíme, jak zase pumpneme státní rozpočet něčím zadarmo. Žádnou politickou stranu nemohou představovat jen aparátčící a kryptokomunisté. Lidé vyžadují lídry, kteří oslovují svými myšlenkami. Žádné rychlé a jednoduché řešení pro ČSSD neexistuje.

zakladatel platformy Zachraňme ČSSD MICHAL HAŠEK: Jsme krůček od politického hřbitova. Čekají nás dvě bitvy: jak změnit stanovy a jak zaangažovat celou členskou základnu. Jsem pro přeregistraci celé ČSSD, abychom pracovali s reálným stavem členů a zároveň s lidmi, kterým jde o záchranu strany. Přeregistrace by měla vliv na rozložení sil na březnovém sjezdu.

starosta Náchoda JAN BIRKE: Ať už všichni přestanou hledat viníky ve vedení, ať každý začne u sebe. Jak je možné, že někteří dopadli špatně? No možná proto, že se hádáme, neustále si něco vzkazujeme, neustále hledáme nepřítel mezi sebou, lidé nám nerozumějí. Musíme prostě pracovat pro lidi, to je celé.

šéf socialistů JAN HAMÁČEK: Nebaví mě poslouchat, že ČSSD prohrála či někomu ustupuje. Jsme čtvrtí mezi parlamentními stranami na mandáty a pět kandidátů postupuje do druhého kola senátních voleb. Volby ukázaly, kde nám věří, a kde ne. Je to impulz přijít s novými lidmi, vizemi a nápady a uspět za dva roky v krajských volbách.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1352158/porazene-strany-v-problemech-cssd-je-rozhadana-a-nema-lidry>

Poražené strany v problémech. ČSSD je rozhádaná a nemá lídry

9.10.2018 e15.cz str. 00

Pavel Otto

Volební debakl neutrpěla jen sociální demokracie, ale i komunistická strana. Nejvíce to však vře u oranžových. Jejich šéf Jan Hamáček může skončit na březnovém sjezdu strany.

Navzdory volání špiček sociální demokracie po jednotě zmítají stranou spory. A slábne přesvědčení, že vláda s ANO odklepnutá vnitrostranickým referendem přinese politické body. K už tradičním kritikům vedení strany, jako je bývalý jihomoravský hejtman Michal Hašek, který stojí v čele platformy Zachraňme ČSSD, se přidávají další.

Nezvykle ostrá reakce hejtmána

Na volební propadák ostře reagovali například plzeňský hejtman Josef Bernard, který byl proti vstupu do koalice s hnutím Andreje Babiše, nebo exšéf socialistických poslanců Roman Sklenák. Oba se dosud drželi v pozadí. Bernarda zasáhla ztráta postu plzeňského primátora, socialisté získali ve čtvrtém největším českém městě pouhá tři křesla v zastupitelstvu.

Kritika naopak nepřekvapila od místopředsedy ČSSD je rozhádaná a nemá lídry strany Jaroslava Foldyny, který zvažuje složení funkce. „Z různých vyjádření je zřejmé, že se někteří politici ČSSD snaží vedení oslabit, nicméně předseda Jan Hamáček svoji pozici bezpochyby udrží,“ míní politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zimola a Chovanec chystají munici

První místopředseda oranžových, pragmatik blízký Hradu Jiří Zimola, který podporuje Haška, slibuje provolání, v němž chce nastinit cestu z krize. Nyní čeká, kolik senátních křesel ČSSD obhájí. Dosud mlčí Milan Chovanec, jediný z patnácti poslanců sociální demokracie, který odmítl hlasovat pro vyslovení důvěry sestavě ANO a ČSSD. Zřejmě vystoupí na rokování dvousetčlenného ústředního výkonného výboru, které se koná příští sobotu. Právě Zimola či Chovanec by mohli na březnovém sjezdu převzít předsednickou funkci. To by znamenalo vážnou komplikaci pro Babišův menšinový kabinet podporovaný komunistickou stranou.

Vláda jako šance i možný problém

„Vliv voleb na vládu nepředpokládám. Andrej Babiš si přeje pokračování koalice s ČSSD a Hamáček s ní prakticky spojil svůj politický osud,“ odhaduje politolog Lukáš Jelínek z think tanku Masarykova dělnická akademie patřícího pod Lidový dům. „Jak ale na březnovém sjezdu dopadne loterie při volbě místopředsedů, je jako vždy ve hvězdách,“ dodává.

Jüptner připomíná, že svazek s ANO automaticky nezaručí příliv voličů. „ČSSD na rozdíl od ODS po komunálních volbách 2014 nese spoluzodpovědnost za vládu. To může její pozici ovlivnit směrem k lepšímu, ale i k horšímu,“ podotýká.

Spor o volbu předsedy

S požadavkem, aby předsedu volila přímo členská základna, přišla ještě před volbami Haškova platforma podporovaná Zimolou. „Může to být cesta k nalezení charismatického lídra, na druhou stranu to nemusí být cesta k efektivnímu řešení možných sporů mezi různými křídly ve straně,“ soudí Jüptner. Přímá volba je už delší dobu součástí stanov ČSSD. „Jen se dosud vždy našly důvody, proč ji neuskutečnit. Tipuji, že to tak dopadne i nyní,“ podotýká Jelínek.

místopředseda strany JIŘÍ ZIMOLA: Volby musejí pro ČSSD znamenat odraz ode dna, další příležitost už nepřijde. Musíme si sednout, uspořádat vnitrostranické záležitosti a přestat s veřejnými půtkami. Musíme se smířit s prezidentem Milošem Zemanem.

poslanec ROMAN SKLENÁK: Z ČSSD odcházejí schopní lidé, kteří mají podporu, jako například starosta brněnských Vinohrad Jiří Čejka. Založil si vlastní hnutí a nyní dostal přes sedmatřicet procent hlasů, zatímco sociální demokracie šest. Potřebujeme změnit poměry uvnitř strany a hledat lidi, které voliči ocení.

plzeňský hejtman JOSEF BERNARD: Byl to debakl. A pořádný. Program a cesta pro tuto zemi opravdu nejsou jen v tom, že vymyslíme, jak zase pumpneme státní rozpočet něčím zadarmo. Žádnou politickou stranu nemohou představovat jen aparátčící a kryptokomunisté. Lidé vyžadují lídry, kteří oslovují svými myšlenkami. Žádné rychlé a jednoduché řešení pro ČSSD neexistuje.

zakladatel platformy Zachraňme ČSSD MICHAL HAŠEK: Jsme krůček od politického hřbitova. Čekají nás dvě bitvy: jak změnit stanovy a jak zaangažovat celou členskou základnu. Jsem pro přeregistraci celé ČSSD, abychom pracovali s reálným stavem členů a zároveň s lidmi, kterým jde o záchranu strany. Přeregistrace by měla vliv na rozložení sil na březnovém sjezdu.

starosta Náchoda JAN BIRKE: Ať už všichni přestanou hledat viníky ve vedení, ať každý začne u sebe. Jak je možné, že někteří dopadli špatně? No možná proto, že se hádáme, neustále si něco vzkazujeme, neustále hledáme nepřítel mezi sebou, lidé nám nerozumějí. Musíme prostě pracovat pro lidi, to je celé.

šéf socialistů JAN HAMÁČEK: Nebaví mě poslouchat, že ČSSD prohrála či někomu ustupuje. Jsme čtvrtí mezi parlamentními stranami na mandáty a pět kandidátů postupuje do druhého kola senátních voleb. Volby ukázaly, kde nám věří, a kde ne. Je to impulz přijít s novými lidmi, vizemi a nápady a uspět za dva roky v krajských volbách.

URL| <https://www.e15.cz/volby/komunalni-volby-2018/porazene-strany-v-problemech-cssd-je-rozhadana-a-nema-lidry-1352158>

Senátní duel v Benešově: Posílení státního zastupitelství či mazání zatěžujících paragrafů

9.10.2018 ct24.cz str. 00 Regiony
kozisekj

ČT24 připravila duely všech kandidátů do Senátu, kteří postoupili do druhého kola. Ve volebním obvodu číslo 41 Benešov se utkají Zdeněk Hraba (za STAN) a Jiří Kozák (ODS). V prvním kole zvítězil Hraba s 20,93 procenta hlasů, Kozák získal 17,29 procenta hlasů.

Jaké jsou vaše priority?

Zdeněk Hraba: Mým hlavním tématem je férová justice, mimo jiné je to posílení pravomocí státního zastupitelství v netrestní oblasti. To ve zkratce znamená, pokud bych to měl vysvětlit, že třeba u developerských projektů by měl státní zástupce mít možnost podat žalobu na neplatnost změny územního plánu či přijetí nového územního plánu, protože pokud developer zalobuje dostatečný počet zastupitelů, pak je procesně všechno naprosto v pořádku, ale otevření velkých ploch pro výstavbu se může negativně promítnout do rozpočtu obcí. Problémy mají obce okolo Prahy velmi výrazné. Obce musí pro své obyvatele zajistit školy, školky, znamená to ohromné výdaje. Tam by měl mít státní zástupce možnost podat žalobu k soudu. Nechť rozhodne soud, jestli je veřejný zájem natolik ohrožen, že je důvod pro to, územní plán zrušit, respektive zneplatnit.

Věnoval bych se celé sociální oblasti. Velmi ohroženým druhem, když to řeknu jednoduše, jsou maminky, které se vrací po mateřské nebo rodičovské dovolené do práce. Jednak by to bylo prodloužení ochranné lhůty, kdy by mohl zaměstnavatel ukončit pracovní poměr s těmito maminkami, druhou věcí je třeba, a to je věc k otevření diskuse, nárok na zkrácenou pracovní dobu, kterou by maminky mohly mít, protože zaměstnavatel jim mnohdy nechce vyjít vstříc.

Fakta
Zdeněk Hraba (za STAN)

Zdeněk Hraba (za STAN)

- advokát, odborný asistent a tajemník na Katedře národního hospodářství PF UK
- první místostarosta Říčán, krajský zastupitel
- pochází z Kutné Hory, vystudoval práva na UK v Praze a ekonomii na VŠE v Praze
- v minulosti působil jako radní města Říčany, na krajské úrovni jako předseda komise pro majetek

Jiří Kozák: Role Senátu je důležitá v tom, že dokáže zastavit zákony, které mohou zásadním způsobem změnit naše ústavní uspořádání. Bez souhlasu Senátu není možné měnit volební zákon, není možné měnit ústavní uspořádání v České republice. Tady vidím důležitou roli Senátu. Jsem velmi rád, že volby, které proběhly v pátek a v sobotu a budou pokračovat tento víkend, ukázaly, že nebude současná vládní koalice v Senátu mít většinu.

Dále vyhledávat aktivně zákony, které ztěžují lidem život, nebo jenom jednotlivé paragrafy, a ty se snažit vypouštět z našeho právního řádu. Zákonů je hodně, ať se to týká bytových družstev nebo omezení možností pracování, tam jsme zrovna u toho tématu zaměstnávání maminek na a po rodičovské dovolené. Tam se dají zákony vyhledávat, vyhledávat paragrafy a vymazávat je. Zákonodárnou iniciativu má Senát jako celek, ale já se mohu opřít o poslance, které Občanská demokratická strana má v Poslanecké sněmovně, a ve spolupráci s nimi mohu urychlit proces čištění práva.

Kolik bylo vynaloženo za vaši senátní kampaň a kdo byl největší mecenáš?

Zdeněk Hraba: Mým největším mecenášem, pokud to tak lze říci, je hnutí STAN, které mi poskytlo 300 tisíc korun na první kolo senátních voleb. V nepeněžitě podobě jsem obdržel dary ve výši zhruba 100 tisíc korun, jsou to poskytnuté plochy pro bannery. Pro druhé kolo počítám s příspěvkem od hnutí STAN ve výši zhruba 50 tisíc korun, přičemž zhruba 100 tisíc korun bych doplatil z vlastních prostředků. Snažím se kampaň vést maximálně transparentně a jsem rád, že i Transparency International mi za to dala jedničku.

Jiří Kozák: I u mě to byla strana, Občanská demokratická strana, byť to nebylo tak štědré jako u STANu, celkově od ODS získávám 300 tisíc, 200 tisíc na první kolo, 100 tisíc na druhé kolo. Potom byli drobní sponzoři, kteří přispěli částkou do sta tisíc. Vložil jsem do toho některé své finance. Pro mě byla velkou pomocí práce dobrovolníků, které jsem zapojil do kampaně, mladých lidí, kteří se mnou denně chodili a dělali kampaň. A to se nedá ocenit penězi.

Fakta
Jiří Kozák (ODS)
Jiří Kozák (ODS)

- politolog a vysokoškolský učitel, vyučuje na CEVRO Institutu, kde je ředitelem
- vystudoval politologii na **Fakultě sociálních věd** UK
- je členem oblastní rady ODS, za níž kandidoval v komunálních volbách v roce 2014 do zastupitelstva města Říčany, ale neuspěl
- od roku 2007 je členem řídicího výboru Evropské sítě politických nadací (ENoP)

Vidíte už teď na stole ve sněmovně nějaký zákon, který by měl Senát odmítnout nebo vrátit s pozměňovacími návrhy?

Jiří Kozák: Dostávám signály o tom, že prováděcí zákon k GDPR, které nás potrápilo v květnu, je daleko horší než tak, jak to přišlo z Evropské unie, takže velká pozornost se musí věnovat tomu, co vláda předkládá. Ten zákon už leží v Poslanecké sněmovně. Bojím se, aby v něm vláda opět nebyla papežštější než papež.

Zdeněk Hraba: Například novela zákona o obcích z pera poslanců hnutí ANO, kde se objevuje úprava odměňování uvolněných členů zastupitelstev, ať už tedy obcí, anebo krajů, kde se uvádí, že ten, kdo je uvolněným zastupitelem a současně poslancem, senátorem nebo členem vlády, by měl obdržet 40 procent odměny uvolněného zastupitele. Mně přijde naprosto skandální, pokud by zastupitel uvolněný, přeloženo na plný pracovní úvazek, měl být členem vlády. Přijde mi ta novela neprovázaná s dalšími zákony upravujícími neslučitelnost funkcí. Mělo by to být podrobena hlubší analýze a upraveno systémově. Tohle mi přijde jako takový výstřel.

V jakém výboru Senátu chcete pracovat?

Zdeněk Hraba: Vzhledem k tomu, že jsem právník a advokát, tak bych chtěl pracovat v ústavně-právním výboru.

Jiří Kozák: Já se věnuju vzdělávání, takže školský výbor, anebo zahraniční, protože k zahraniční problematice mám velmi blízko.

Bez souhlasu Senátu nelze měnit ústavu. Jste pro to, aby se ústava v nějakém směru změnila, nebo aby naopak pokud možno zůstala taková, jaká je?

Jiří Kozák: To je dotaz, který mi kladlo mnoho voličů, když jsem s nimi mluvil. Všem jsem říkal stejně, že jsem proti tomu, aby se ústava změnila. Podle mě je to zákon vyrovnaný a měl by se měnit co nejméně. Po zavedení přímé volby prezidenta je vyrovnaný méně, a pokud by měla být nějaká změna ústavy, kterou bych já podpořil, tak by to byl možná návrat k nepřímé volbě, protože v současné době systém nahrává k vítězství populistických kandidátů místo kvalitních.

Zdeněk Hraba: Já bych byl velmi opatrný, co se týká změny ústavy, nicméně po zkušenostech z tohoto roku bych možná otevřel diskusi o tom, jak dlouho by směla vládnout vláda bez důvěry, a minimálně se začít zamýšlet nad tím, zda není vhodné upravit maximální lhůty a třeba po tomto navázat na předčasné volby. Ústavy okolních států určitým způsobem upravují nutnost, do kdy musí být vláda ustanovena, a potom to třeba řeší vypsáním předčasných voleb. Ale říkám otevřít diskusi, protože se ukazuje, že ústava má problémy. Ale obecně bych určitě byl rigidní, velmi opatrný co se týká změn ústavy.

Má být obecné referendum součástí našeho ústavního pořádku?

Jiří Kozák: Nemá. V současné době bych referendum nepodpořil a je to ze stejného důvodu, jako bych podpořil změnu volby prezidenta. Prostě se bojím, že v této době se naše společnost nedokáže vyrovnat s dezinformacemi, které kolují ve společnosti, a referendum by mohlo být zneužito ve prospěch věcí, které my v našem demokratickém uspořádání nechceme.

Pokud by už referendum mělo projít, pak je reálné kvórum půl milionu, milion lidí. Určitě by se nemělo týkat členství České republiky v Evropské unii a členství České republiky v Severoatlantickém paktu.

Zdeněk Hraba: Jsem určitě pro referendum na obecní úrovni, na krajské úrovni. Obecné referendum je určitě projevem přímé demokracie. Co se týká otázek otevření obecného referenda, tak bych byl velmi opatrný, co se týká mezinárodních smluv nebo třeba daní. Záleželo by samozřejmě na tom, jak by bylo přímé referendum upraveno. Co se týká kvóra pro přijetí, tam bych skutečně byl velmi přísný, pokud by vůbec nějaké referendum bylo ve hře. Aby se neprojevila nějaká mediální převaha jednoho subjektu, který by působil na obyvatelstvo tak, že by převálcovoval tu druhou část. Obecně se nabízí počet půl milionu lidí, milion lidí jako petentů.

Měnil byste volební systém do Senátu?

Jiří Kozák: Já bych ho neměnil, nechal bych ho tak, jak je, byť je volební účast nízká. Nicméně volební účast je nízká i u voleb do Evropského parlamentu a tam to nikdo neřeší. Je spíš na senátorech, aby pracovali tak, aby přilákali lidi k volbám.

Zdeněk Hraba: Myslím si, že systém je zaběhnutý, dvoukolový systém eliminuje extrémů. Nicméně mí kolegové spolustraníci se účastnili návrhu takzvaného australského systému – jednokolového, který výrazně ulehčuje voličům jejich rozhodování, protože se účastní pouze v jednom kole, ale musí své kandidáty očíslovat tak, v jakém pořadí je preferují. Pro australský model bych možná hlasoval.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/regiony/2617958-senatni-duel-v-benesove-posileni-statniho-zastupitelstvi-ci-mazani-zatezujicich>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Mladí tolik nevěří tradičním bankám, říká regionální šéf Saxo Bank

9.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: Saxo Bank, Banky, Praha, investice, Mileniálové, FinTech

O fintechu, investicích, ale i o bublinách a Ayn Rand jsme si popovídali s Vitalijem Butbajevem, generálním ředitelem Saxo Bank pro region střední a východní Evropy. Expert na fintech Vitalij Butbajev se letos v květnu dostal opět na pozici, kterou již dříve zastával sedm let. Během pauzy řídil společnost Velstand Capital a vedl regionální pobočku Presidents Institute.

Kdy přijde další krize? A odkud?

Právě minulo 10. výročí finanční krize. Dříve jsme byli zvyklí na podstatně kratší ekonomické cykly. Dnes je ale velmi obtížné, ba téměř nemožné, přesně určit, kde a kdy další krize udeří a co ji vlastně spustí. Mezi faktory zvyšující pravděpodobnost, že desetiletý růstový cyklus skončí, můžeme ale určitě zahrnout obchodní politiku Donalda Trumpa, geopolitická rizika v Asii nebo nestabilní politickou a ekonomickou situaci v Itálii.

Vidíte někde nafouknuté nějaké bubliny?

Můj kolega, kvantitativní analytik Anders Nysteen, vytvořil skvělou definici, která popisuje bubliny jako období s výjimečným růstem cen aktiv nebo populace následované prudkým propadem při prasknutí bubliny. Fáze růstu bubliny se může vyznačovat super-exponenciálním chováním, kdy dochází k permanentnímu zvyšování míry růstu. Tento fenomén je těžké pozorovat v reálné situaci, a když k němu dojde, naznačuje dočasný a nestabilní stav.

Dobře, ale jak se tedy nespálit a nenaskočit na bublinu?

Podle našeho hlavního ekonoma Steena Jakobsena firmy jako Amazon, Facebook a Tesla riskují tím, že sledují vzorec chování bubliny. Pokud jde o pozitivní investiční příležitosti, tvrdíme, že z hlediska hodnoty nabízejí výbornou diverzifikaci za dobrou cenu rozvíjející se trhy, zejména ve srovnání s vysokými cenami na americkém akciovém trhu. Také je zde několik zajímavých biotechnologických firem, které by v současnosti mohly představovat dobré investice.

Připravuje se nějak Saxo Bank na možnost, že se budeme mít výrazně hůř?

Pravidelně rozšiřujeme nabídku instrumentů a nových obchodních produktů, což našim klientům umožní obchodovat a investovat na nejrůznějších trzích a v mnoha třídách aktiv. Tak mohou naši klienti efektivně diverzifikovat svá portfolia a tím řídit riziko a ochránit svá investiční portfolia.

Saxo Bank společně s Roklen24 zahájila v Praze projekt nazvaný Deníček začínajícího investora, kde ukazuje, co čeká na začínající investory. Jak vnímáte změnu v tom, jak dnes mladí lidé přistupují k investování? Chtějí vůbec investovat?

Nejprve bych chtěl ocenit projekt Deníček začínajícího investora a vyzdvihnout práci blogujícího studenta Karla Večeři při jeho demo obchodování na naší platformě SaxoTraderGO. V tomto trendu podpory zajímavých projektů, které chtějí přiblížit základy investičního obchodování mladým lidem, chceme nadále pokračovat.

A myslím si, že došlo k velké změně v tom, jak dnešní mladí lidé chtějí investovat. Nevěří už tolik tradičním bankám a chtějí raději své investice řídit sami. Dalším příkladem je, že mladší generace je stále více digitální a chce své investice řídit online např. prostřednictvím telefonu nebo tabletu. Má navíc poměrně vysoké požadavky na hladký a bezproblémový průběh digitálního obchodování. Je zřejmé, že mladí lidé daleko více hrají na onom „mezinárodním hřišti“, což je vidět na jejich investičních rozhodnutích. Denně se propojují prostřednictvím Facebooku, Amazonu nebo Netflixu a při budování svých investičních portfolií se samozřejmě obrací právě na tyto společnosti.

Je pravda, že roste generace, která chce vše digitální. Sám jste označován za experta na fintech, takže asi nemá smysl se ptát, jestli v nových fintech společnostech vidíte budoucnost.

Jednoznačně vnímám technologie jako naprostý základ odvětví finančních služeb a bankovníctví a věřím, že v tomto směru můžeme očekávat řadu změn. Digitalizace obchodování a investic představuje velkou změnu zejména v tom, jak může zákazník řídit své finance. Dříve jste potřebovali osobního finančního poradce nebo makléře, který za vás investoval, ale nyní technologie tyto procesy zjednodušily, takže kdokoli může sám řídit své investice.

A co crowdfunding? Kryptoměny?

V honbě za kryptoměny i v úspěchu crowdfundingu vidíme jasně změnu chování. Já se aktivně nezabývám ani jednou z těchto oblastí, ale jejich popularita jen zdůrazňuje nadšení z nových zdrojů investic a financování podpořených technologickými inovacemi.

Dalším skvělým příkladem je trh s dluhopisy, kde technologie zcela změnily způsob, jak mohou zákazníci investovat. Nám se zdálo téměř nepochopitelné, že v dnešní éře obrovského technologického pokroku je obchodování s dluhopisy stále závislé na manuálním provádění, obvykle prostřednictvím telefonu. V této oblasti jsme proto učinili velký krok kupředu a představili jsme digitální platformu pro obchodování s dluhopisy. To znamená, že dluhopisy můžete nakoupit rychle a jednoduše jen přes pár kliknutí. Provedení transakce nezabere více než 41 vteřin a navíc díky obchodování v reálném čase získáte vždy tu nejlepší dostupnou cenu na trhu.

Jak se Saxo Bank odlišuje od ostatních českých bank? Proč bych se měl stát vaším klientem?

Saxo Bank je odborníkem na tzv. multi-asset obchodování a investice, což je mnohem víc než jen investiční banka. Jsme jednou z vůbec prvních finančních firem, která přišla s online obchodní platformou poskytující soukromým investorům stejné nástroje a přístup k trhům, jako mají profesionální obchodníci a velké firmy. Naší vizí vždy byla demokratizace obchodního a investičního prostředí a jeho přiblížení všem prostřednictvím přístupu na globální finanční trhy. Klienti mohou se Saxo Bank začít obchodovat již jen s 2 000 dolary, což je zhruba 44 tisíc korun. Svým klientům můžeme nabídnout přístup k více než 35 tisícům finančních instrumentů v celé řadě aktiv zahrnujících akcie, dluhopisy, CFD, valuty, futures i opce, které lze obchodovat z jediného účtu.

Naším klientům, kteří potřebují pomoci při řízení jejich obchodování, poskytujeme podporu prostřednictvím nástroje SaxoSelect, což je plně digitalizovaná a automatizovaná investiční služba, která klientům umožňuje investovat prostřednictvím celé řady investičních a obchodních strategií vytvořených uznávanými mezinárodními firmami v oboru investování.

Jaké máte v Saxo Bank další plány?

V Saxo Bank Česká republika i v celém regionu střední a východní Evropy se toho už nyní děje mnoho, v poslední době například představení naší nové profesionální obchodní platformy Saxo Trader PRO. V tomto regionu chceme budovat silné základy na dobrých partnerstvích a spolupráci s dalšími institucemi. Letos jsme například spolupracovali s Microsoftem na cloudových řešeních nebo s Nasdaqem na rozšíření autopilotních strategií v SaxoSelect. V regionu střední a východní Evropy bych rád dále rozvíjel tzv. „Bankovníctví jako službu“ nabízenou Saxo Bank ostatním finančním institucím. Naše obchodní infrastruktura a model spolupráce díky tomu představuje technologický základ pro více než 120 finančních institucí po celém světě. Věřím, že region střední a východní Evropy nabízí obrovský potenciál jak z hlediska naší nabídky pro soukromé investory, tak i možnosti nových partnerství s dalšími finančními institucemi. Jsme otevřeni příležitostem a těšíme se na nové budoucí partnery.

Když mluvíte o střední a východní Evropě, mají zde klienti nějaké zvláštní požadavky?

Snažím se nedělat hromadné závěry, protože každý klient je jedinečný a má své vlastní požadavky a preference. Střední a východní Evropa je geograficky velmi rozsáhlý region, takže se na těchto trzích najdou obrovské ekonomické i politické rozdíly. Celkově bych ale řekl, že chuť investorů v tomto regionu rychle roste.

Důvodem je všeobecné zlepšení ekonomických podmínek a příjmů, což investorům umožňuje obchodovat na finančních trzích s velmi zajímavými částkami.

Z pohledu obchodování vnímáme určité rozdíly v požadavcích a preferencích mezi jednotlivými zeměmi. Celkově se dá říci, že obrovská řada kultur a jazyků v tomto regionu představuje speciální stránku naší práce zde a může být současně výzvou i naší silnou stránkou. Pro naše klienty v tomto regionu jsou důležité dvě věci: silný obchodní partner a přístup k investičním příležitostem mimo jejich domácí trhy, zejména v těch oblastech, kde se domácímu trhu v poslední době nedařilo.

Zakladatel Saxo Bank Lars Seier Christensen mi kdysi řekl, že zaměstnanci Saxo Bank dostávají zdarma knihu Ayn Randové Atlasova vzpoura.

Je pravda, že v minulosti dostávali zaměstnanci tuto knihu jako dárek při nástupu do Saxo Bank a v naší hlavní kanceláři v Kodani je ještě stále několik výtisků. Kniha Ayn Randové měla na naši banku i firemní kulturu velký dopad a přinesla nám definici našich sedmi hodnot: rozum, nezávislost, poctivost, čestnost, spravedlnost, produktivita a hrdost. Tyto hodnoty představují zásadní vodítko a společnost a její zaměstnanci se jimi řídí už dlouho.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/S8QBf/mladi-tolik-neveri-tradicnim-bankam-rika-regionalni-sef-saxo-bank>

Ukřivděná společnost

9.10.2018 Nový prostor str. 11 Exekuce

Jan Štěpánek

Pokud nepatříte mezi postižené exekucí, rozhodně to neznamená, že se vás to netýká. Problémy s exekucemi a předlužeností ovlivňují kvalitu života celé společnosti. „Lidé si začínají uvědomovat, jak to ničí celé regiony,“ říká sociolog Daniel Prokop z výzkumné společnosti Median.

* Řekl byste, že exekuce a s tím související předluženost jsou teď tím z nejpálčivějších problémů, které musí naše společnost řešit?

Ano, protože to je velmi komplexní problém, který má nespočet dopadů, a je to spojené s velkou spoustou vedlejších efektů, které ničí celé regiony. Jedna velká část společnosti přestává věřit ve vymahatelnost práva, v právní systém jako takový a cítí obrovskou křivdu. A druhá část populace má pocit, že se jí to bezprostředně nedotýká. Ale i to se trochu mění, protože pociťujeme reálné dopady předluženosti, které se dotýkají lidí jak s exekucemi, tak i lidí, kteří s nimi žijí třeba v jednom regionu. Nedávno jsme dělali výzkum, kdy jsme se ptali na to, jak velký problém by byl, kdyby se ve vaší vesnici nebo městě děly mimo jiné následující věci: vysoká nezaměstnanost, škodlivé emise, málo dostupné školky a také exekuce. A právě exekuce jsou na jedněch z těch předních příček. Lidé si začínají uvědomovat, jak exekuce ničí celé regiony a komunity.

* Jaké jsou ty celospolečenské dopady v kontextu třeba celého regionu?

Z regionu, kde je patnáct nebo dvacet procent lidí v exekuci, to vysává peníze, které by tam mohly zůstat a jít do nějaké poptávky a mohly podporovat místní služby. I proto jsou v některých regionech velmi málo rozšířené byť i základní služby, protože exekuce vysávají jak peníze na ně, tak i poptávku po nich. S exekucí je spojeno i masové odcházení lidí z legální práce do jakési šedé zóny, protože nechcete zůstat jen na nezabavitelném minimu. A je tu ještě zajímavá věc, o které se moc nemluví – že to vytváří určitou část společnosti, která je těžko finančně trestatelná. Když dlužíte sto tisíc, tak vás pokuta tisíc korun za dejme tomu rušení nočního klidu už nevytrhne a vaše motivace ji zaplatit je velmi nízká. Takže to vytváří část společnosti,

kteřá je mimo finančně a mimo i z hlediska pracovního trhu. Najednou se začne kombinovat hodně věcí, které dopadají na celou společnost, ať už ve snížení nabídky i poptávky, snížení trestatelnosti, nebo v rozvoji šedého trhu s prací.

* Zmínil jste dost důležitý termín – křivda. Jakmile významná část společnosti začne pociťovat křivdu, dějí se pak ve společnosti jako celku docela zásadní změny...

Ano. A nemusí jít nutně jen o lidi postižené chudobou. Znáím ze svého okolí spoustu lidí ze střední třídy, kteří se s exekucemi potkali, a protože měli dostatečné sociální kontakty, dostali se z toho a neovlivnilo je to na celý život. Ale podkopalo jim to důvěru v právní řád a vlastně i celý polistopadový režim.

* Ale součástí právního řádu je i to, že dluhy se mají platit. V čem to tedy podkopává tu důvěru?

Právní stát stojí na nějaké společenské úmluvě, víte, že právo je vymahatelné, že tresty jsou přiměřené a předvídatelné. A exekuce by vás neměla stigmatizovat ve chvíli, kdy se to snažíte aktivně řešit. Ta velmi dlouhotrvající praxe, kdy se část poskytovatelů půjček orientovala místo úroků na aplikaci skrytých sankcí, velkého navyšování dluhů, rozhodování sporných případů pomocí rozhodců napojených na poskytovatele, minimální zodpovědnost lidí, kteří na tom vydělávaly miliardy – tyhle věci mohou resultovat v omezení důvěry v právní řád, což je věc, která Česko podle mezinárodních komparací trápí víc než chudoba.

* Určitě to mění jakési vyladění celé společnosti. Jinak se vůči sobě i navenek projevuje stabilní společnost s vírou ve společenskou úmluvu a úplně jinak se projevuje společnost ukřivděných.

Pracujeme zrovna na analýze pro Aspen Institut, co ovlivňuje kvalitu života, politickou radikalizaci a politickou participaci v regionech. Vychází z toho, že exekuce jsou výrazně určujícím faktorem, který pomáhá určit, proč je v tom či onom regionu hodně politicky nespokojených lidí...

* ... tedy že lidé zadlužení exekucemi mají tendenci volit extremisty a populisty?

V lidech, kteří jsou exekucemi postiženi, naroste nejen politická apatie natolik, že nevolí vůbec, a radikální a extremistické strany pak volí jejich okolí, tedy lidé, kteří se potýkají s důsledky předluženosti. A to pak dopadá na celý ten region.

* Když už jsme u té politiky – proč předluženost a exekuce nejsou výraznějším politickým tématem?

Jak jsem říkal, lidé, kteří předlužeností a exekucemi trpí nejvíc, k volbám nechodí. Takže je z pohledu politiků logicky trochu riskantní na to cílit třeba kampaň. A pro ty, kteří k volbám chodí a vědí o tom problému, těm je těžké nabídnout lehké a srozumitelné řešení. Když přišel Horáček s tím, že se udělá velká dluhová amnestie, tak to zas až takový ohlas nemělo. Převážil pocit, že „já jsem to splatil a jsem taky chudej“, takže vy se pak musíte jako politik pouštět do složitého vysvětlování, že velká část toho dluhu není ta samotná jistina, ale že jsou to úroky a další náklady. A že je to složitější a komplexnější problém, což je složitější srozumitelně komunikovat.

* Ještě jednu dvě generace zpátky znamenalo vzít si půjčku nebo mít dluh něco mimořádného. Lidé se za dluhy styděli, být zadlužený pro generaci našich dědů a pradědů bylo něco nemyslitelného. Dneska máme nějakou formu půjčky a dluhu skoro každý a spousta lidí to nepřijde nijak zvláštní. Prostě dlužím. To značí nějaký významný společenský obrat. Co se stalo, že mít dluhy je v pořádku?

Je tu celá řada českých specifíků, třeba vlastnické bydlení. U nás moc neexistuje systém dlouhodobých podnájmů, spíše tu máme kult vlastnického bydlení a stát to třeba daňovou politikou velmi podporuje. Až tak moc, že nyní musela zasáhnout ČNB. Půjčky na bydlení jsou ale ve většině případů finančně zdravé půjčky, i když u části už taky ne. Celospolečenská shoda je ale zkrátka taková, že vlastní bydlení (a s tím spojená půjčka) je znakem nějaké střední třídy, což v zahraničí není. A když se podíváme na vznik střední a vyšší třídy po revoluci, tak jeden z těch statusových znaků, který definoval střední třídu, byla okázalá spotřeba. Až teď, v posledních letech začíná status střední třídy naplňovat i ty jinde běžné obecné znaky, tedy takový ten „decent

life“, nejen schopnost spotřeby, ale také třeba důraz na vzdělání. Ale v 90. letech se ta statusová okázala spotřeba přesunula i na lidi, kteří si to nemohli dovolit. A v kombinaci s malou regulací poskytovatelů úvěrů to určitě byl jeden ze zdrojů toho předlužení. Tahle okázala spotřeba ve snaze dosáhnout statusu střední třídy, to bylo v 90. letech a na začátku milénia společně pro celý postkomunistický blok. V čem se ale lišíme, je obrovská neregulovanost a to, jak se dluhy navyšovaly v rámci celého procesu vymáhání.

* Když chci požívat nějaký společenský status střední třídy, na který nemám, tak to pak vede k takovým až patologickým situacím, že si vezmu půjčku na dovolenou?

To je pravda. Ale nevíme, kolik z těch dluhů jsou spotřební půjčky, které měly vyřešit nějaký již existující dluh. A kolik těch spotřebních půjček šlo skutečně na tyhle věci, jako je dovolená nebo dárky na Vánoce. To, jak některé firmy prověřovaly solvenci klientů, bylo dost tragické a do jisté doby se velmi vyplácelo půjčovat i dost riskantně. Byla to chyba systému, že někteří lidé vůbec na takové půjčky mohli dosáhnout a že někdo na tom mohl takto vydělávat.

* Hodně se mluví o finanční gramotnosti a nutnosti ji zvyšovat. Je tohle ta správná cesta?

Jde celkově o vzdělání jako takové. U nás je nižší příjmový status hodně ovlivněný vzděláním, které je navázáno také na sociální kapitál. Kdybych řešil nějakou smlouvu, nemusím tomu zcela rozumět, ale mám se s kým poradit. Kromě nějaké finanční gramotnosti mám i nějaký kapitál, díky kterému se v té situaci orientuju. Dělalí jsme výzkum pro Charitu mezi lidmi do třiceti let a jasně z toho vyšlo, že lidé, kteří jsou ohrožení chudobou nebo vyloženě spadají do definice chudoby, mají výrazně nižší sociální kapitál, mají chudší rodinu a výrazně méně často říkají, že jim někdo z jejich okolí v těžké situaci pomohl. A to zase začíná u školství a vzdělávání, začíná to u horších základek v chudých regionech. České učňovské školství nabízí výrazně horší finanční a mediální gramotnost, horší sociální kapitál, horší příjmový status. Už od školy dochází ke kumulaci těchto problémů.

* Jedním z řešení, jak situaci zlepšit, má být novela insolvenčního zákona, kterou se chystá projednat sněmovna. Je ta novela, podle vás, dobrým krokem?

Na té novele je důležité, aby tam prošla v podobě, která zvýší motivaci dlužníka splácet a zároveňlepší jeho situaci. Dnes, i kdybyste vydělal čtyřicet tisíc, tak vám exekutor strhne všechno a zůstane vám jen těch nezabavitelných dvanáct tisíc. Kdyby prošlo to, že polovina nad to nezabavitelné minimum jde vám a druhá polovina exekutorovi, tak ve chvíli, kdy vyděláte třicet tisíc, jde devět tisíc exekutorovi a dvacet jedna tisíc vám. A vám se pořád vyplatí legálně pracovat, jste motivován k tomu vydělávat co nejvíc, aby vám taky co největší část zůstala. Pro lidi, co se snaží, by se splácené minimum pak dalo snížit na deset dvacet procent, což je zhruba velikost původní jistiny, tedy dlužné částky před vymáháním. ?

daniel prokop vystudoval sociologii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, na které působí v týmu zabývajícím se výzkumem chudoby a sociálního vyloučení. Do výzkumné agentury Median nastoupil v roce 2009. Od roku 2015 vedl oddělení sociálně-politického výzkumu a od roku 2017 byl ředitelem výzkumu v Medianu.

Lidé, kteří jsou exekucemi postiženi, nevolí vůbec a radikální a extremistické strany pak volí jejich okolí, tedy lidé, kteří se potýkají s důsledky předluženosti

Foto popis|

Jů bude prezident, Hele premiérem
8.10.2018 magazin.panobcan.cz str. 00

8. 10. 2018 TarasovaTerasa Před časem vzbudila pozornost aféra okolo německého novináře Uda Ulfkotta (loni zemřel), který otevřeně přiznal, že za dobu jeho působení v listu Frankfurter Allgemeine Zeitung byla řada jeho článků sepsána na objednávku CIA či přímo touto dobročinnou organizací. (ZDE) Náš mainstream si toho moc nevšímal, bodejť by si sral do vlastního hnízda. Že však obdobné charaktery působí i v našich novinách, o tom není sporu. Jeden z nich se jmenuje Vojtěch Berger.

Vojtěch Berger (ZDE) pracoval osm let jako projektový asistent YMCA, potom šest let studoval na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** na Karlově univerzitě, dvanáct let pracoval v Českém rozhlasu a nyní funguje na Hlídacím psu. Dá se tedy s jistou mírou nepřesnosti říci, že produktivní práci ve prospěch lidstva se dosud ve svém životě dokonale vyhýbal, nepřeložil stéblo přes stéblo křížem. Díky své parazitární existenci si osvojil několik jazyků a vypracoval se na zdatného presstituta metrosexuálního či homo zjevu. Takoví oni jsou, tihle noví, anglofonní a antizemanovští, antibabišovští a samozřejmě rusofobní darmožráči. Ukázka z jeho díla:

URL| <https://magazin.panobcan.cz/ju-bude-prezident-hele-premierem/>

Nobelovu cenu za ekonomii získali Američané Nordhaus a Romer

8.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: Nobelova cena, ekonomie

Jubilejní padesáté vyhlášení Nobelovy ceny za ekonomii ocenilo přínos dvou velikánů současné ekonomie, Williama D. Nordhause a Paula M. Romera. Oba patřili už v předchozích letech mezi horké kandidáty. Nobelova cena byla letos udělena za za integraci klimatických změn a technologických inovací do makroekonomických analýz.

Komise ocenila výzkum Williama Nordhause zabývající se vztahem globální ekonomiky, růstu a klimatu. Nordhaus vystudoval a působí na Yale University a je autorem několika desítek knih, včetně nejslavnější učebnice ekonomie, jednoduše nazvané *Ekonomie*, kterou napsal s dalším nositelem Nobelovy ceny Paulem Samuelsonem.

Druhým laureátem letošní ceny je makroekonom Paul Romer. Romer působil mezi roky 2016 a 2018 jako hlavní ekonom Světové banky. Studoval na University of Chicago pod vedením dalšího nobelisty Roberta Lucase a už ve své disertaci významně rozvinul endogenní teorii růstu.

Paul Romer je známý i jako inovátor v oblasti společenských institucí. V posledních deseti letech propagoval myšlenku tzv. charterových měst, která by mohla pomoci chudým zemím k ekonomickému růstu. Města uvnitř rozvíjejících se zemí by mohla získat speciální privilegia a svobodu obchodu výměnou za správu cizí země z rozvinuté části světa. Města by přitahovala obchod a rozvíjela se, z čehož by profitovali nejen jejich občané, ale díky obchodu i občané okolní země. Projekt se stále živě diskutuje, prozatím ale neprošel ani na Madagaskaru, ani v Hondurasu, kde se dostal prozatím nejdál ke skutečné realizaci.

Příští ročník bude zajímavý hned dvakrát. Při založení ceny bylo rozhodnuto, že se informace o nominacích nebudou zveřejňovat po dobu 50 let. Příště se tedy možná poprvé dozvíme, komu Nobelova cena těsně utekla při prvním vyhlášení. Možná, protože zveřejnění údajů o nominacích u některých cen je relativně pomalé. Akademie vybírá nového ekonomického nobelistu z osmi kandidátů, kteří se do užšího výběru dostanou ze stovky nominací.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

Proč v Osoblaze není blaze

8.10.2018 ČT 1 str. 01 21:25 Reportéři ČT

Marek WOLLNER, moderátor

Jak se životní podmínky promítají do volebních postojů? Reportáž z odlišných konců naší země. Miliardový pozemek v centru Prahy bez výběrového řízení. Prodej řídí advokát blízký Jaroslavu Faltýnkovi. Vzpomínky na zločiny padesátých let už jsou zase nevhodné. Zkušenost staré dámy s cenzurou radničních novin. Taková jsou naše témata. Je tu další vydání Reportérů ČT. Vysíláme kauzy i reportáže a já vás u nich vítám. Dobrý večer. Volební výsledky z měst, obcí i do Senátu už známe. My jsme se snažili zaměřit na otázku, jak se životní podmínky promítají do našich politických postojů - a promítají se vůbec? Proto naši reportéři vyrazili do několika odlišných míst. Do moravskoslezské Osoblahy a do Orlové, Nového Města na Moravě a do středočeských Říčan. První dvě města obsazují spodní příčky v hodnocení kvality života, zatímco v druhých dvou žijí lidé spokojeně a rádi. Podívejte se na reportáž.

redaktor

Za několik hodin se otevřou volební místnosti v Osoblaze na česko-polském pomezí. Městečko trápí vysoká nezaměstnanost. Každý třetí člověk je tu v exekuci. My se jenom ptáme lidí, co je trápí. Co by se mělo změnit, co si od těch voleb slibují?

Vladimír KÚDELA, důchodce, obyvatel Osoblahy

Když vyjedu si tady nahoru, nad Osoblahu z polské strany a dívám se směrem na Praděd, teď ty Jeseníky, jak je to tam nádherně vidět, teď ta Osoblaha v tom dolíku, tak si říkám: Vždyť ta země je tak nádherná. Proč jsou tady takoví šmejdi. Jsem patriot a jsem nacionalista svým způsobem. Protože moje republika je moje republika a přes to vlak nejede.

Marian HRABOVSKÝ, spoluzakladatel Muzea Osoblahy

Po válce, když byli odsunuti Němci, to obyvatelstvo kleslo až na několik desítek a teprve po válce se začalo znova doplňovat, dneska má opět Osoblaha asi tisíc, tisíc sto padesát obyvatel.

redaktor

Exekuce jsou tady velký problém.

Vladimír KÚDELA, důchodce, obyvatel Osoblahy

To máte stoprocentní pravdu, protože svoje finanční problémy lidi tady řešit nemůžou, dojížděním za prací, když si vezmete, že projedete já nevím dva tisíce měsíčně do Krnova, nebo dva a půl tisíce, co dáte za autobusy, že jo, nebo za dopravu, tak ve finále, kdy máte minimální mzdu, tak kolik vám zůstane, takže to je opravdu lepší sedět tady doma na zadku a brát tady ze sociálky a z pracáku příspěvky, nějaký peníze.

redaktor

Za chvíli budu v Novém Městě na Moravě, srdci Vysočiny, kde lidé prakticky nemají problém s osobními dluhy ani s exekucemi. A kde je dlouhodobě mezi voliči vysoký podíl věřících. Představu o poklidném a idylickém životě navíc umocňuje okolní příroda. Jedno z nejčistších míst u nás.

Petr HLADÍK, obyvatel Nového Města na Moravě, ředitel hospice

Tohle je obraz krátce před volbami, kdy tady v centru se prezentují politické strany a hnutí, které budou kandidovat do komunálních voleb. Tady na tom prvním billboardu máme ODS, což je samostatná kandidátka, ČSSD, nebo respektive Lepší Nové Město, což je společná kandidátka ČSSD a Nezávislých, KSČM a zemanovci taky mají společnou kandidátku a Piráti, ti jsou tady myslím poprvé, ty tady nebyli, takže Piráti.

obyvatel Nového Města na Moravě, redaktor

Jediná věc, co tady chybí, veřejný záchody. Oni jsou, ale kdesi tamhle se musí projít barákem do nějakého dvora, ale aby bylo něco takového šikovného vybudovaného. Turisti sem jezdí hodně. Ale najest se není kde.

redaktor

Slibuje některá tady z těch kandidátek, je jich tady myslím osm, že by něco udělala se záchodama?

obyvatel Nového Města na Moravě, redaktor

Ne. Se záchody ne. Jenom, že zlepší chodníky a zeleň a takový ty kecý, to mají všichni stejný.

redaktorka

Tady jsme naopak ve městě, které v žebříčcích kvality života zaujímá spodní příčky. Orlovou ve Slezsku těžce poznamenal úpadek hornictví. Je z ní především velká noclehárna, odkud lidé odjíždějí za prací nebo odcházejí nadobro.

Martin SÁJ, obyvatel Orlové, bývalý zaměstnanec dolu, dnes živnostník

Tady bylo kdysi hřiště, fotbalové, tady jsme hrávali s otci a klukama. Mami? Máš ty fotky? Podívejte se na to, to je otec. Měl havraní hřívu.

redaktorka

Takže vy jste celá rodina z Orlové.

Martin SÁJ, obyvatel Orlové, bývalý zaměstnanec dolu, dnes živnostník

Náš děda se jmenoval Orel. Babička Orlová. To je neuvěřitelné.

Věra SÁJOVÁ, roz. ORLOVÁ, obyvatelka Orlové

Mně se vždycky ptali, my se vás neptáme, kde bydlíte, ale jak se jmenujete. A já říkám: No Orlová z Orlové. No dobře se tu žilo. Tady bylo padesát děcek v tom vchodě, teď už je to takové bídnější. Všichni odrostli, odešli, že.

Martin SÁJ, obyvatel Orlové, bývalý zaměstnanec dolu, dnes živnostník

Jsme na místě, kde stál důl Doubrava, tady pracovala moje celá rodina, tady byla vrátnice, jak stojíme, tady bylo obrovské parkoviště. Tady byly mechanické dílny číslo dvě. Můj děda byl vlastně důlní záchranář na dolu Dukla, babička byla v kuchyni, moje mamka byla v lampovně a otec byl hlavní předák. Na kombajnu jezdil v dole, teď tady trhal rekordy.

redaktorka

Ze všech měst a obcí v České republice je nejlepší místo k životu podle průzkumu právě tady v Říčanech u Prahy. Už od první republiky oblíbené místo pražské smetánky přitahuje především rodiny, které chtějí žít s veškerým komfortem v klidu lesa a přitom kousek od velkoměsta.

Petr KALNÝ, obyvatel Říčan, stavbyvedoucí

Žijeme tady už třicet let, máme tři dospělé děti. Tenhle život tady přesně splňoval vždycky to spojení, kdy žena je z venkova, já jsem z Prahy, vždycky splňoval takovou tu kombinaci města a venkova. Teď jsme na náměstí, každou sobotu dopoledne tady probíhají farmářské trhy, což je velmi oblíbené místo pro setkání lidí s dobrým jídlem.

Vladislava KALNÁ, obyvatelka Říčan, zdravotní sestra

Tak zastávku máme vlastně pár metrů odsud, 150 metrů, možná 200 metrů, máme ji tady na hlavní ulici a v podstatě jede až do centra - a samozřejmě vlakové nádraží. Dobrý den. Začneme ordinovat, protože za chvíli pan doktor přijde a začínáme ordinaci v 8 hodin. Já jsem tady spokojená, je tady mnoho výhod.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

Zajímavý sdělení všech těch reportáží je, že ti lidé jsou si vlastně docela podobní. Že to nejsou nějaké radikálové. A to, jestli volíte SPD nebo SPOZ nebo volíte nějaké lokální sdružení nebo volíte pravicovou stranu, tak hodně závisí na pocitu z toho regionu.

Marian HRABOVSKÝ, spoluzakladatel Muzea Osoblahy

V Osoblaze kandidují celkem čtyři sdružení, z těch čtyř sdružení je jedna kandidátka politické strany SPD Tomio Okamury.

/ zdroj facebookový profil Tomio Okamury - SPD /

Tomio OKAMURA, šéf hnutí SPD

Dnešní večer a asi i do noci budu trávit v Osoblaze u Krnova. Je to kousek od Jeseníku, je tady skvělá akce, která se jmenuje Osoblažské hudební léto.

Vladimír KÚDELA, důchodce, obyvatel Osoblahy

Měl jsem z toho dobrou pocit. Z toho člověka, víte, každý z nás má, tak nějak vyzařujeme něco, že jo. A ten pan Tomio oči. Oční kontakt a měl jsem z toho příjemnej pocit, jo? Takový jako si říkáte, že to není frajer napudrovaný.

Marian HRABOVSKÝ, spoluzakladatel Muzea Osoblahy

Takovým problémem je migrace obyvatelstva, která se tady v posledních letech nějakým způsobem rozmáhá, vzniká tady silná enkláva sociálně nepřizpůsobivého obyvatelstva, což místní obyvatelé nesou těžce.

Vladimír KÚDELA, důchodce, obyvatel Osoblahy

Říká se tomu tady Malá Poruba. V těch panelákách. Takže ti nám tady dělají pěkný binec. Není na ně metr vlastně vůbec v ničem, jezdí tady bez řidičáku, nedej bože, kdyby jim vlítlo nějaký děcko pod kola, tak nejsou schopni to ubrzdít s těma vřakama, se kterýma tady jezdí.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

Ta Osoblaha má sociální problém jako celek, je tam 29 exekucí na 100 obyvatel, zajímavé je, že to je jeden z důsledků těch exekucí, o čem pán mluvil, protože hodně těchto lidí je předlužených a vlastně ani je nejde nějak reálně trestat pokutami. Takže třeba jedno z klíčových řešení situace v těchto regionech je kromě větší dostupnosti dopravní a podobně je řešení předlužení těch obyvatel. Což v Osoblaze třeba není problém jenom těch sociálně vyloučených, ale jako velké části toho města.

redaktor

Tak už máte odvoleno všichni? Vy jste dobří, koho jste volili, chlapi?

obyvatel Osoblahy, redaktorka

Ti nejlepší. Konečně jsi řekl rozumný slovo.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

SPD Tomio Okamury dostala 13 procent v komunálních volbách, což je jedno z jejich nejlepších měst a obcí, v podstatě ta Osoblaha, v minulých volbách do Sněmovny dostaly strany v Osoblaze, KSČM a další nějaké menší extrémnější strany asi 38 procent, tak je tam výrazně malá účast, to všechno jsou důsledky toho, omezené důvěry v tu, vývoj společnosti a v demokracii.

Petr HLADÍK, obyvatel Nového Města na Moravě, ředitel hospice

Stojíme před kostelem československé církve evangelické a pro mě je to důležité místo, a důležité proto, že se tady setkávám s mými přáteli, s lidmi ze sboru, lidmi ze stejné víry, to místo, kde jsem se ženil, kde jsem měl svatbu, kde jsme pokřtili naše děti a kde, dá-li pánbůh, nás vyprovodí taky na poslední cestu.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

V obcích, kde je větší počet věřících, měly v roce 2017 menší úspěch ty radikálnější strany, je to částečně tím, že tam bylo KDU-ČSL, ale i tím, že tam je větší nějaké setkávání obyvatel, taková komunita se tam tvoří kolem toho kostela, a to možná trošku omezuje tu radikalizaci, která je závislá, že máte informace někde a nemluvíte o nich s dalšími lidmi a podobně.

Petr HLADÍK, obyvatel Nového Města na Moravě, ředitel hospice

Takže hodinový stroj začal přeskakovat a přestal fungovat. A asi takovou příčinou jsou i holubi, kteří sem nalítali. V tuhle chvíli máme sehnanou firmu, která by nám tu opravdu udělala, ale bavíme se teď o částce nějakých 130 až 150 tisíc korun, takže vyhlásili jsme ve sboru sbírku a snažíme se získat peníze. Když budu sedět doma a budu nadávat, že něco je špatně, nebo že někdo něco dělá špatně a sám pro to nic neudělám, tak těžko můžu počítat s tím, že se něco v tom mém životě, nebo v tom mém okolí něco pohne. Musíme to tady vyklidit.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

Pokud ta kvalita života je v tom městě větší, tak ty tradiční strany, třeba ty levicové ztrácí méně, protože oproti těm městům na severozápadě Čech a v Moravskoslezsku, tam většinou ČSSD ztrácela daleko víc. V tom Novém Městě ta společná kandidátka ČSSD a nezávislých dostala asi 38 procent.

Martin SÁJ, obyvatel Orlové, bývalý zaměstnanec dolu, dnes živnostník

Je to taková voňavá robota. Sice je to lopota, ale je to paráda prostě. V Orlové nám chybí hodně koupaliště, které se záhadným způsobem prokaučovalo, no potom je tady strašně málo kulturních akcí, náš sport upadl do zapomnění dějin, vpadl do nižších lig, je to úplně katastrofa, město to nesponzorovalo, tak to takto dopadlo. A

nějaká vize té Orlové, nevíme, co bude s našima dětma, jestli tady můžou žít. Tady je strašný smog, úplně šílený. Lidé postupně odcházejí, mám pár přátel, kteří odešli. Já jsem na pochybách prozatím, no uvidíme, jak se bude vyvíjet dál to město.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

Problém Orlové, v našem žebříčku, který děláme pro Aspen Institut patří mezi 20 nejhorších obcí v České republice a to je životní prostředí. A druhým je ten odchod obyvatel. Odchází nejčastěji ta vzdělanější nějaká populace, která by měla táhnout to město dopředu. Je to typické taky pro ty obce, které volí trošku radikálně. V Orlové bylo asi 25 procent lidí v těch komunálních volbách, volilo buď KSČM nebo SPD, což je docela dost, protože tyhle dvě strany vůbec neuspěly, obecně ve volbách.

redaktorka

Volil jste stejně jako v minulých volbách, nebo jinak?

Martin SÁJ, obyvatel Orlové, bývalý zaměstnanec dolu, dnes živnostník

Ano, volil jsem stejně, volil jsem zemanovci a jenom proto, že mám rád našeho prezidenta Zemana.

Tomáš MICZKA, předseda SPOZ Orlová

Dopadli jsme tak, že jsme skončili předposlední, s jedním mandátem.

Martin SÁJ, obyvatel Orlové, bývalý zaměstnanec dolu, dnes živnostník

Budeme se těšit na další čtyři roky chaosu a zmaru. Jeden mandát je super, aspoň něco.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

To je takový paradox české politiky, že v té Orlové dostalo 5,7 procent zemanovci, pán je volil, například, přitom hlavní problém, nebo jeden z velkých problémů té Orlové jsou exekuce, které vlastně ničí celou tu obec a je tam 17 obcí na 100 obyvatel, takže ten systém, který hodně nadhodnocuje ty dluhy, posílá ty lidi do dluhových pastí a podobně, tak ten vznikl za prezidenta Zemana, on taky samozřejmě měl podporu části exekutorů finanční, v těch kampaních, jeho okolí podnikalo v této oblasti, takže trošku paradoxní, že ochráncem těch obyvatel se vlastně stává i politik, který není úplně bez zodpovědnosti ve vzniku toho systému.

redaktorka

Poptávka po bydlení v Říčanech je vyšší než nabídka. Developeři by rádi využili atraktivní lokalitu a stavěli nové domy, ale řada místních se tomu brání. Proto je téma rozšiřování Říčan tím hlavním, které letos rozhodne, kdo obsadí radnici.

obyvatel Říčan, redaktorka

Když se nejlepší žije v Říčanech, tak tady všichni chtějí být, tak musíte to trošku rozšířit. To jsem chtěl udělat, pan starosta, ať se stará.

Petr KALNÝ, obyvatel Říčan, stavbyvedoucí

Já když jsem se přistěhoval, tak pamatuji si, že tehdy v Praze v práci se divili, proč se stěhuješ z Prahy do Říčan, to je nějaká, a kde to je - jako vůbec tomu nerozuměli, proč se chci odstěhovat z Prahy do Říčan. Dneska, když řeknu, že bydlím v Říčanech: Jé, to je dobrý. To se máš. Říkám: No já, tak to prostě vyšlo.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

V Říčanech dostalo přes 50 procent lokální sdružení Klidné město. Zajímavé je, že tam byla i kandidátka spojená TOP 09, zelených a nějakých dalších, která vlastně propadla, takže pokud je tam dobré vedení, to lokální, tak vlastně tyhle strany tam mají problém nabídnout nějakou, něco lepšího.

Petr KALNÝ, obyvatel Říčan, stavbyvedoucí

Mně připadá fér a seriózní volit uskupení Klidné město, který vlastně celá ta léta z mého pohledu, z mého úhlu pohledu pracovalo efektivně a jakoby asi spíš jako to poděkování za to, co pro nás za ty léta udělalo.

Daniel PROKOP, sociolog, Median, **Fakulta sociálních věd** UK

No, možná kdyby se ti lidi přestěhovali, ten pán z Říčan bydlel celý život v té Orlové a ten pán z té Orlové nebo ten pán z Osoblahy by bydlel celý život v těch Říčanech, a pociťovali jinou jistotu, tu společenskou, která je daná tím místem bydliště a tím, jak jistou máte práci, tak by volili jinak, takže vlastně hodně podobný člověk, kdyby se narodil někde jinde, tak vlastně dojde k tomu samému volebnímu chování, si myslím.

Babišovo ANO ovládlo krajská města. Leckde ale skládají koalice bez vítězného hnutí

8.10.2018 e15.cz str. 00 Komunální volby 2018

Nguyen Thuong Ly

Ve většině krajských a statutárních měst zvítězilo hnutí ANO, ztratilo však klíčovou Prahu. Hnutí také v několika městech vyhrálo jen o vlásek a není vyloučené, že bude opět z povolebních vyjednávání zcela vyšachováno.

Šéf hnutí ANO Andrej Babiš neskrýval o víkendu zklamání. Záleželo mu především na Praze, kde hnutí skončilo až na pátém místě. V ostatních místech republiky se ale jeho hnutí dařilo, zvítězilo v 17 z 27 statutárních měst, z toho v 11 z 13 krajských. Oproti volbám z roku 2014 tak ANO posílilo. „Ale většinou to není drtivé vítězství, může se stát, že až se budou tvořit koalice, tak vypadne z kola ven. Bude záležet na povolebních vyjednáváních,“ míní politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Například v Českém Krumlově už je prakticky dohodnutá koalice bez vítězného ANO – dosavadní koaliční partneři tam získali většinu. Jistého primátora nemá ANO ani v Hradci Králové, kde vyhrálo s vysokým náskokem. Tamní lídryně strany Monika Štayrová plánovala koaliční spolupráci s kandidáty SPD, kteří byli dokonce v jejím volebním štábu. Nepodařilo se jim však překročit pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do zastupitelstva. Město tak patrně znovu ovládne z druhého místa Hradecký demokratický klub.

Obavy mají i členové ANO v Jihlavě, kteří si ještě pamatují vyjednávání z roku 2014, kdy je ostatní strany obešly. „Je třeba se připravit na případnou opozici,“ říká opatrně kandidát na primátora za ANO Radek Popelka.

Jinde má však ANO jistotu, že se bude podílet na řízení měst. Ať už jde o Brno, kde se rýsuje koalice s ODS, nebo o Ostravu, kde primátor Tomáš Macura dovedl hnutí k jednomu z největších úspěchů ANO v letošních volbách. Z krajských měst kromě Prahy prohrálo naopak ANO v Liberci, kde bodovali Starostové pro Liberecký kraj. Babišovo hnutí má však šanci se zde podílet na vládnoucí koalici.

Velkou roli bude při sestavování koalic hrát posílená ODS, která v řadě měst uhrála slušný výsledek. V Praze dokonce zvítězila, byť primátora také nemá jistého, a v Brně je na druhém místě. Radovat se také mohou lidovci, kteří opět získali nejvíce zastupitelů, stejně jako před čtyřmi lety.

Naopak pro ČSSD je to debakl. Sociální demokraté se nedostanou do městských zastupitelstev v Praze, Hradci Králové, Ústí nad Labem, Zlíně, Karlových Varech, Českých Budějovicích, Liberci a dalších okresních městech. Podobně propadla i KSČM, které se nepodařilo v řadě měst překročit pětiprocentní hranici.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1352072/babisovo-ano-ovladlo-krajska-mesta-leckde-ale-skladaji-koalice-bez-vitezneho-hnuti>

Voliče zleva do středu luxuje hnutí ANO, ukázaly volby

8.10.2018 tyden.cz str. 00 Politika

ČTK

Výsledky komunálních voleb odráží podle politologů pozice stran na celostátní úrovni. Ve většině krajských měst je vítězem hnutí ANO a potvrdil se trend propadu levicových stran - ČSSD a komunistů. Výsledky 1. kola doplňovacích senátních voleb pak podle politologů ukazují, že Senát se z hlediska stranickopolitického rozdrobí.

Hnutí ANO získalo v letošních komunálních volbách nejvíce velkých měst. "Ale většinou to není drtivé vítězství, může se stát, až se budou tvořit koalice, že vypadne z kola ven, bude záležet na povolebních vyjednáváních," upozornil politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Podle politologa Ladislava Mrklase z Vysoké školy Cevro Institut je ANO v současné době "hegemonem prostoru od středu doleva, čistí ho od sociálních demokratů a od komunistů, a to v mnoha velkých i menších městech".

Právě komunisté ztratili poprvé od roku 1990 v zastupitelstvech některých velkých měst, zmínil Lubomír Kopeček z brněnské Masarykovy univerzity. "Potvrzuje se, co bylo ve sněmovních volbách, teď se to přeneslo na komunální úroveň," podotkl. V Praze se poprvé od roku 1990 vedle komunistů nedostanou do zastupitelstva ani zástupci ČSSD.

Šéf KSČM Vojtěch Filip kritizuje v ČT kampaň, která v jejich podání nebyla postavena na kontaktu s lidmi. Fejsbúky a ty internety prý nerozhodnou všechno.

"Pokud jde o sociální demokracii, je to velký neúspěch, ČSSD de facto ztrácí politický vliv ve všech krajských městech, výsledky jsou tristní," řekl v České televizi politolog Daniel Kunštát z Vysoké školy Cevro Institut. Mínil, že z hlediska celostátní politiky jsou výsledky v těchto městech důležité, jak už z hlediska vývoje uvnitř jednotlivých politických stran, tak z hlediska prestiže na celostátní úrovni. "V tomto smyslu si myslím, že ty volby dopadly tragickým neúspěchem sociální demokracie," uvedl.

ODS vítězem voleb

Předběžné výsledky naopak ukazují na úspěch ODS. Podle Mlejnka potvrdila svoji pozici v komunální politice. "Je vidět, že ODS se v komunálních volbách daří," podotkl. Občanským demokratům se dařilo i v senátních volbách, ve kterých počet postupujících oproti minulým volbám zdvojnásobili. Do druhého kola postoupí asi 11 kandidátů, stejně jako zástupců hnutí ANO.

Politologové ale upozorňují, že ANO ve druhém kole příliš úspěšné nebývá. "ODS má dobrou výchozí pozici, protože její voliči se o politiku zajímají a chodí k volbám, voliči ANO nebudou mít tak velkou disciplínu," míní Mlejnek. "Volby do Senátu mohou nakonec vyústit ve velký úspěch lidovců, mají šanci stát se nejsilnějším senátorským klubem," uvedl Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/volice-zleva-do-stredu-luxuje-hnuti-ano-ukazaly-volby_498655.html

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

[tyden.cz](https://www.tyden.cz), [tyden.cz](https://www.tyden.cz)

ANO ovládlo krajská města, vyhráno však ještě nemá

8.10.2018 e15.cz str. 00

Anna Vacková, Nguyen Thuong Ly

Ve většině krajských a statutárních měst zvítězilo hnutí ANO, ztratilo však klíčovou Prahu. Hnutí také v několika městech vyhrálo jen o vlásek a není vyloučené, že bude opět z povolebních vyjednávání zcela vyřazováno.

Šéf hnutí ANO Andrej Babiš neskryval o víkendu zklamání. Záleželo mu především na Praze, kde hnutí skončilo až na pátém místě. V ostatních místech republiky se ale jeho hnutí dařilo, zvítězilo v 17 z 27 statutárních měst, z toho v 11 z 13 krajských. Oproti volbám z roku 2014 tak ANO posílilo. „Ale většinou to není drtivé vítězství, může se stát, že až se budou tvořit koalice, tak vypadne z kola ven. Bude záležet na povolebních vyjednáváních,“ míní politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Například v Českém Krumlově už je prakticky dohodnutá koalice bez vítězného ANO – dosavadní koaliční partneři tam získali většinu. Jistého primátora nemá ANO ani v Hradci Králové, kde vyhrálo s vysokým náskokem. Tamní lídryně strany Monika Štayrová plánovala koaliční spolupráci s kandidáty SPD, kteří byli dokonce v jejím volebním štábu. Nepodařilo se jim však překročit pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do zastupitelstva. Město tak patrně znovu ovládne z druhého místa Hradecký demokratický klub.

Obavy mají i členové ANO v Jihlavě, kteří si ještě pamatují vyjednávání z roku 2014, kdy je ostatní strany obešly. „Je třeba se připravit na případnou opozici,“ říká opatrně kandidát na primátora za ANO Radek Popelka. Jinde má však ANO jistotu, že se bude podílet na řízení měst. Ať už jde o Brno, kde se rýsuje koalice s ODS, nebo o Ostravu, kde primátor Tomáš Macura dovedl hnutí k jednomu z největších úspěchů ANO v letošních volbách. Z krajských měst kromě Prahy prohrálo naopak ANO v Liberci, kde bodovali Starostové pro Liberecký kraj. Babišovo hnutí má však šanci se zde podílet na vládnoucí koalici.

Velkou roli bude při sestavování koalic hrát posílená ODS, která v řadě měst uhrála slušný výsledek. V Praze dokonce zvítězila, byť primátora také nemá jistého, a v Brně je na druhém místě. Radovat se také mohou lidovci, kteří opět získali nejvíce zastupitelů, stejně jako před čtyřmi lety.

Naopak pro ČSSD je to debakl. Sociální demokraté se nedostanou do městských zastupitelstev v Praze, Hradci Králové, Ústí nad Labem, Zlíně, Karlových Varech, Českých Budějovicích, Liberci a dalších okresních městech. Podobně propadla i KSČM, které se nepodařilo v řadě měst překročit pětiprocentní hranici.

URL| <https://www.e15.cz/volby/komunalni-volby-2018/ano-ovladlo-krajska-mesta-vyhrano-vsak-jeste-nema-1352072>

Cyklus Fakta a mýty – Duše v proměnách času

8.10.2018 jogadnes.cz str. 00

Výjimečná možnost poslechu přednášek v pohodlí vašeho domova nebo si přijďte poslechnout naše přední badatele nejen na téma jógy, ale tibetského buddhismu, křesťanství, antroposofie, islámu, nejnovější poznatky v oblasti neurověd, pohled jungiánské psychologie či výtvarného umění na naši DUŠI.

Začínáme dne 8. 10. 2018 až do 11. 2. 2019

Kdy: každé PONDĚLÍ 18:00 – 19:30 hod.

Výjimka – přednáška RNDr. Emila Páleše začíná již v 16:15 – 19:30 hod.

Kde: Studio Annámalai, Jungmannova 9 (pasáž divadla Kalich, 2. patro), Praha 1

Přednášet vám budou v cyklu Duše:

Lenka Adamová, představitelka jungiánsky orientované psychologické astrologie, navazující na školu Rudolfa Starého, Josef Blaha, římskokatolický kněz řádu Tovaryšstva Ježíšova, judaista, Tomáš Boněk, kněz Obce křesťanů, jednatel představenstva Anthroposofické společnosti v České republice, Mgr. Denisa Červenková,

Th.D., Katolická teologická fakulta UK, Katedra fundamentální a dogmatické teologie, řeholní sestra z pražské komunity Karmel Edith Steinové, Ondřej Havlíček, Ph.D., výzkumný pracovník Národního ústavu duševního zdraví, odd. aplikované neurovědy a zobrazení mozku, Jakub Jirsa, Ph.D., Ústav filosofie a religionistiky UK, antická filosofie, etika, Zuzana Ondomišiová, z Filozofické fakulty OU, ředitelka Potala, o.p.s, kultura a myšlení Indie a Tibetu, Lubomír Ondračka, pedagog Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, indolog, Bronislav Ostřanský, Ph.D., Orientální ústav Akademie věd ČR, islám, sufismus, středověké islámské myšlení a lidová religiozita, Emil Pálaš, CSc., slovenský vědec, filosof a představitel sofiologie, charakterizuje svou práci jako sofiologii, což je úsilí o syntézu různých pramenů poznání (zjevení, rozumu a smyslové zkušenosti). Přemostuje vědu a náboženskou tradici, hledá zlatá zrna pravdy ve staré moudrosti, Spalová Barbora, Ph.D., Institut sociologických studií, **Fakulta sociálních věd** UK, Antropologie náboženství a spiritualit, Aleš Weiss, judaista, člen redakční rady Dingir, Zemánek Jiří, historik umění, interdisciplinární projekty propojení umění s ekologií, spiritualitou, překladatel, publicista, spolupracuje s Collegiem Lucis, zakladatel občanského sdružení Pilgrim. Předplatné cyklu přednášek s bonusem poslechu záznamů na našich webových stránkách je zejména skvělá nabídka pro mimopražské či časově vytížené zájemce. Možnost účasti na jednotlivých přednáškách (bez poslechu).

Přednášky nekorespondují s tématy přednášenými v rámci trenérské školy jógy ČAJ.

Přihlašování e-mailem : martina.wellnerova@ceskaakademiejojy.cz

Více informací na www.ceskaakademiejojy.cz foto: archiv společnosti

URL| <https://www.jogadnes.cz/joga/cyklus-fakta-a-myty-duse-v-promenach-casu-3826/>

ANO ovládlo krajská města

8.10.2018 E15 str. 04 Volby do zastupitelstev

Nguyen Thuong Ly

Ve většině krajských a statutárních měst zvítězilo hnutí ANO, ztratilo však klíčovou Prahu. Hnutí také v několika městech vyhrálo jen o vlásek a není vyloučené, že bude opět z povolebních vyjednávání zcela vyřachováno.

Šéf hnutí ANO Andrej Babiš neskryval o víkendu zklamání.

Záleželo mu především na Praze, kde hnutí skončilo až na pátém místě. V ostatních místech republiky se ale jeho hnutí dařilo, zvítězilo v 17 z 27 statutárních měst, z toho v 11 z 13 krajských.

Oproti volbám z roku 2014 tak ANO posílilo. „Ale většinou to není drtivé vítězství, může se stát, že až se budou tvořit koalice, tak vypadne z kola ven. Bude záležet na povolebních vyjednáváních,“ míní politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Například v Českém Krumlově už je prakticky dohodnutá koalice bez vítězného ANO – dosavadní koaliční partneři tam získali většinu. Jistého primátora nemá ANO ani v Hradci Králové, kde vyhrálo s vysokým náskokem. Tamní lídryně strany Monika Štayrová plánovala koaliční spolupráci s kandidáty SPD, kteří byli dokonce v jejím volebním štábu. Nepodařilo se jim však překročit pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do zastupitelstva. Město tak patrně znovu ovládne z druhého místa Hradecký demokratický klub.

Obavy mají i členové ANO v Jihlavě, kteří si ještě pamatují vyjednávání z roku 2014, kdy je ostatní strany obešly. „Je třeba se připravit na případnou opozici,“ říká opatrně kandidát na primátora za ANO Radek Popelka.

Jinde má však ANO jistotu, že se bude podílet na řízení měst. Ať už jde o Brno, kde se rýsuje koalice s ODS, nebo o Ostravu, kde primátor Tomáš Macura dovedl hnutí k jednomu z největších úspěchů ANO v letošních volbách. Z krajských měst kromě Prahy prohrálo naopak ANO v Liberci, kde bodovali Starostové pro Liberecký kraj. Babišovo hnutí má však šanci se zde podílet na vládnoucí koalici.

Velkou roli bude při sestavování koalic hrát posílená ODS, která v řadě měst uhrála slušný výsledek.

V Praze dokonce zvítězila, byť primátora také nemá jistého, a v Brně je na druhém místě. Radovat se také mohou lidovci, kteří opět získali nejvíce zastupitelů, stejně jako před čtyřmi lety.

Naopak pro ČSSD je to debakl. Sociální demokraté se nedostanou do městských zastupitelstev v Praze, Hradci Králové, Ústí nad Labem, Zlíně, Karlových Varech, Českých Budějovicích, Liberci a dalších okresních městech. Podobně propadla i KSČM, které se nepodařilo v řadě měst překročit pětiprocentní hranici.

twitter.com/e15news DANIEL PROKOP: ODS naplnila volební potenciál v Brně z 2/3 a v Praze jen cca z poloviny. Tolik k tomu, zda funguje spíše autoritářsky orientovaná kampaň proti bezdomovcům v tramvaji, anarchii (Praha od září), nebo solidnější zaměřená na dopravu a lokální témata (Brno).

twitter.com/e15news SVATOPLUK NĚMEČEK: Pár slov do vlastních řad v ČSSD: Je jasné, že vstup do vlády s A. Babišem byl tragický omyl. Je čas to rychle ukončit. I když je půl hodiny po dvanácté... Vítězové komunálních voleb podle krajů Podle počtu získaných mandátů (nezahrnuje mandáty částí a obvodů statutárních měst) Nezávislí kandidáti – zahrnuje místní nezávislé kandidáty a jejich sdružení

Foto popis| Vítězové ve městech nad 10 000 obyvatel
Foto popis| Karlovarský kraj SNK – místní sdružení 701
Foto popis| Ústecký kraj SNK – místní sdružení 2116
Foto popis| Plzeňský kraj SNK – místní sdružení 3107
Foto popis| Jihočeský kraj SNK – místní sdružení 3345
Foto popis| Středočeský kraj SNK – místní sdružení 6681
Foto popis| Liberecký kraj SNK – místní sdružení 1413
Foto popis| Královéhradecký kraj SNK – místní sdružení 2577
Foto popis| Pardubický kraj SNK – místní sdružení 2274
Foto popis| Vysočina SNK – místní sdružení 3096
Foto popis| Jihomoravský kraj SNK – místní sdružení 3363
Foto popis| Zlínský kraj SNK – místní sdružení 1752
Foto popis| Olomoucký kraj SNK – místní sdružení 2333
Foto popis| Moravskoslezský kraj SNK – místní sdružení 2024
Foto popis| Volební účast

Nový primátor v Praze po komunálních volbách a domlouvání koalice

8.10.2018 betarena.cz str. 00

Deml Ondřej

Po skončení komunálních voleb strany či hnutí tradičně jednájí o možných koalicích a různých postech, včetně primátorů či starostů. Jak to vypadá v Praze a kdo bude primátor?

Foto: ČTK/Deml Ondřej

Primátor Prahy: kandidáti

Komunální volby 2018 jsou minulostí, voliči jasně rozdali karty a nyní je to už pouze na nově zvolených zastupitelích, jak se dohodnou, jaké se utvoří koalice a jestli budou dodrženy předvolební sliby, které byly voličům dány. Zde zjistíte, kdo má největší šance stát se novým primátorem Prahy.

Situace po komunálních volbách v Praze vypadá velmi zajímavě – všech 5 stran, které se na magistrát dostaly, získaly velmi podobný počet mandátů:

ODS (17,87 %) – 14 mandátů

Piráti (17,07 %) – 13 mandátů

Praha Sobě (16,57 %) – 13 mandátů

Spojené síly pro Prahu (16,29 %) – 13 mandátů

ANO 2011 (15,37 %) – 12 mandátů

Praha a primátor: Hřib vs. Čižinský, Pospíšil prý na funkci tolik nelpí

Vypadá to však, že se rýsuje koalice Pirátů, Prahy Sobě a Spojených sil pro Prahu (TOP 09+STAN+KDU-ČSL+LES+Demokraté Jana Kasla), čímž by byl ze hry vítěz voleb, tedy ODS. Ta se nebrání v podstatě žádné koalici, v žádném případě s ní ale nechtějí jednat Piráti ani Praha Sobě.

U Spojených sil pro Prahu zase nepřipadá v úvahu spolupráce s ANO 2011, kterou vylučuje i Praha Sobě a také Piráti. Kandidáti na primátora jsou tak v podstatě jen tři – Zdeněk Hřib, Jan Čížinský a Jiří Pospíšil, přestože posledního jmenovaného předskočila na kandidátce v počtu hlasů Hana Marvanová. Ten navíc uvedl, že je pro něj prioritní programová shoda a až pak rozdělování funkcí. Údajně na primátorské pozici tolik nelpí.

Vsadte si na volby za 1 850 Kč zdarma: Více informací naleznete zde

Primátor Prahy 2018: Zdeněk Hřib – Piráti

Nejvážnějším kandidátem na primátora je v současné době Zdeněk Hřib, který vedl kandidátku Pirátů v Praze. Pokud se skutečně vytvoří výše zmíněná koalice, je logické, že budou o post primátora usilovat právě Piráti, jako nejsilnější koaliční strana.

Zdeněk Hřib je 37letý rodák ze Slavičína, úspěšný absolvent oboru všeobecné lékařství na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy – medicíně se však nikdy nevěnoval. Jeho silným oborem je informatika a byznys, věnuje se i vědeckému výzkumu.

Aktuálně je členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a také zároveň ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum, edukaci a řízení ve zdravotnictví. Z Prahy chce udělat moderní digitální metropoli, rád by reformoval i České lékařství. V Pirátské straně je od roku 2017. Je ženatý a má 3 děti.

Primátor Prahy 2018: Jan Čížinský – Praha sobě

Poměrně nečekaně vysoký počet hlasů získala ve volbách i Praha sobě s oblíbeným starostou Prahy 7 a zároveň poslancem, zvoleným za KDU-ČSL Janem Čížinským. Ten proti koalici s Piráty a Spojenými silami nic nemá, ostatně pokud chce dodržet předvolební slib, tak mu nic jiného nezbyvá. Postu primátora se ale také nechce úplně vzdát a argumentuje tím, že dostal v Praze nejvíce hlasů ze všech kandidátů, což je pravda.

Jan Čížinský je 40letý politik a učitel z Prahy, absolvent historie a latiny na Filozofické fakultě a politologii a mezinárodních vztahů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Učil na základní, střední i vysoké škole, byl i ve skautském hnutí.

Byl členem KDU-ČSL v letech 2003 – 2018, za tuto stranu byl zvolen do zastupitelstva města Prahy v roce 2014, ve stejném roce vedl subjekt PRAHA 7 SOBĚ (KDU-ČSL + neustraníci). Díky vítězství se stal starostou Prahy 7. V Parlamentních volbách 2017 byl za tuto stranu zvolen také poslancem. Rovněž je ženatý a má 3 děti.

Bohuslav Svoboda primátor Praha (ODS)

Občanská demokratická strana podobně jako v roce 2010 a 2014 postavila do čela kandidátky

Bohuslava Svobodu, který funkci pražského primátora zastával v letech 2010 – 2013 (než jej TOP 09 spolu s ČSSD z této funkce sesadily).

Letos ODS v Praze poprvé s tímto lídrem zvítězila, přesto to ani zdaleka nevypadá na to, že by se Svoboda měl znovu stát primátorem hlavního města.

300 Kč ZDARMA A 3 000 Kč BONUS KE VKLADU

Více info: Recenze sázkové kanceláře Sazkabet

Zavedená česká značka, přes 250 000 LIVE sázek, nejvyšší kurzy a časté promo akce – to je Sazkabet!

ZAČNĚTE SÁZET U SAZKABETU PŘÁVĚ NYNÍ

URL| https://www.betarena.cz/rubriky/sportovni-clanky/novy-primator-v-praze-po-komunalnich-volbach-a-domlouvani-koalice_3194.html

Jů bude prezident, Hele premiérem

8.10.2018 novarepublika.cz str. 00

Václav Dvořák

Taras8. 10. 2018 TarasovaTerasa

Před časem vzbudila pozornost aféra okolo německého novináře Uda Ulfkotta (loni zemřel), který otevřeně přiznal, že za dobu jeho působení v listu Frankfurter Allgemeine Zeitung byla řada jeho článků sepsána na objednávku CIA či přímo touto dobročinnou organizací. (ZDE) Náš mainstream si toho moc nevšiml, bodejť

by si sral do vlastního hnízda. Že však obdobné charaktery působí i v našich novinách, o tom není sporu. Jeden z nich se jmenuje Vojtěch Berger.

Vojtěch Berger (ZDE) pracoval osm let jako projektový asistent YMCA, potom šest let studoval na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** na Karlově univerzitě, dvanáct let pracoval v Českém rozhlasu a nyní funguje na Hlídacím psu. Dá se tedy s jistou mírou nepřesnosti říci, že produktivní práci ve prospěch lidstva se dosud ve svém životě dokonale vyhýbal, nepřeložil stéblo přes stéblo křížem. Díky své parazitární existenci si osvojil několik jazyků a vypracoval se na zdatného presstituta metrosexuálního či homo zjevu. Takoví oni jsou, tihle noví, anglofonní a antizemanovští, antibabišovští a samozřejmě rusofobní darmožráči.

Ukázka z jeho díla:

Český prezident Miloš Zeman naopak svým čerstvým výrokem na adresu nezaměstnanosti Romů („Za komunismu Romové museli pracovat. A většinou pracovali jako kopáči, a když odmítli pracovat, byli označeni za osobu práce se štítící a šli do vězení.“) navázal na post-haiderovské tradice rakouských Svobodných, tedy ty otevřeně extrémní a xenofobní. (ZDE)

Takže presstitut označí prezidenta této země za extrémistu a xenofoba, obojí kvůli tomu, že Zeman uvedl křišťálově čistou, čiročirou a diamantově tvrdou pravdu. Bergera však žádné pravdy nezajímají, on jenom plní úlohu, uloženou mu chleboďárci, tj. podnikatelskou lájí, která financuje své mediální honičí psy. Dlužno připomenout, že tenhle charakter pracoval dvanáct let ve veřejnoprávním médiu a hajzlíka jsem platil i já, z poplatků.

O vzájemném propojení Hlídacích psů, Jandů, médií financovaných podnikatelskou juntou i občany, tj. veřejnoprávními, a neziskovkami séréšovského typu, s pozadím NSA, FBI a CIA, svědčí i jeho následující přiznání, a ani jsme chlapce nemuseli podrobit waterboardingu:

Celkem se do letošního – druhého – ročníku Týdnů mediálního vzdělávání organizace Člověk v tísni zapojilo 153 škol, z nichž 80 procent bylo mimopražských. K dispozici jim byla asi padesátka novinářů a mediálních odborníků, které si školy mohly na debatu v jejich městě „objednat“. (ZDE) Do regionů letos zamířila například řada novinářů Českého rozhlasu, serveru Info.cz, zástupci týdeníku Respekt nebo Seznam Zprávy. Do terénu vyrazilo i několik členů redakce HlídacíPes.org.

Kapoušové coby reálné pozadí těchhle týpků přenášejí skrze neziskovky liberální pravičáckou propagandu do škol, ačkoliv tam podle školského zákona nemá co pohledávat. Toto PŠM (politické školení mládeže) pak přináší takovéto výsledky studentských středoškolských voleb:

Česká pirátská strana 26,01

TOP 09 a STAN (Spojené síly pro Prahu) 19,67

ODS 10,79

Praha sobě 10,21

ANO 5,07

Strana zelených 4,58

PRO Zdraví a Sport 3,35

SPD (Okamurovci) 2,57

S.O.S. za práva zvířat 2,28

Romská demokratická strana 2,24

Což geniálně okomentoval bývalý ódéésák Petr Paulczyňski:

Studentské volby překvapivě přesně ukazují budoucí trendy, myslí si Pehe (ZDE). Takže podle studentských voleb nám brzo budou vládnout Piráti a TOP09. Kdyby blbci udělali průzkum v mateřských školách, zjistili by, že nám povládnu Jů a Hele.

Líp bych to nevymyslel.

(text redakce NR mírně upravila)

Vystavil v 13:57:00

Odeslat e-mailem BlogThis! Sdílet ve službě Twitter Sdílet ve službě Facebook Sdílet na Pinterestu

URL| <http://www.novarepublika.cz/2018/10/ju-bude-prezident-hele-premierem.html>

Petříček si na ministerské křeslo počká ještě týden, prezident ho jmenuje 16. října

8.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
dolejsim

Samostatného ministra zahraničí bude mít Česko opět 16. října, kdy prezident Miloš Zeman jmenuje půl hodiny před polednem Tomáše Petříčka (ČSSD). Ten by měl nahradit svého stranického šéfa Jana Hamáčka, který je zároveň ministrem vnitra.

Sám Tomáš Petříček řekl po schůzce s prezidentem, že by se mohl stát ministrem již tento týden, a podobné náznaky zněly i z Hradu a Strakovy akademie po setkání hlavy státu s premiérem Andrejem Babišem (ANO). Nakonec však prezident akt odložil až na týden následující.

Konečný termín jmenování 16. října v 11:30 oznámil prezidentův mluvčí. Důvodem je podle něj cesta hlavy státu na summit V4 na Slovensku.

Fakta
Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a. s., Wineproject, s. r. o., Úpravna vody Želivka, a. s., Želivská provozní, a. s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ve volbách do zastupitelstev v roce 2018 vedl kandidátku ČSSD v Praze 7; strana se do zastupitelstva nedostala.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Dosavadní náměstek ministra zahraničí Tomáš Petříček se stane ministrem poté, co ČSSD vzdala svoji snahu prosadit do funkce Miroslava Pocheho proti vůli prezidenta republiky i premiéra Andreje Babiše (ANO).

Zeman koncem června Pocheho nejmenoval ministrem, i když mu ho premiér Andrej Babiš (ANO) v souladu s koaliční dohodou s ČSSD navrhl. Po několika dnech dohadů o ústavnosti počínání prezidenta Hrad a Úřad vlády vysvětlily, že Babiš doručil Zemanovi ještě alternativní návrh, kde pro případ odmítnutí Pocheho žádal, aby byl řízením české diplomacie pověřen Hamáček. Poche je nyní na ministerstvu politickým tajemníkem, Petříček však avizoval, že po jeho jmenování tato funkce zanikne.

Kromě ministerského křesla v Černínském paláci čeká na obsazení ještě jedna významná funkce – místopředsednická na Nejvyšším správním soudu. Obsadit ji má Barbara Pařízková, kterou prezident jmenuje týden před Petříčkem.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2616212-petricek-si-na-ministerske-kreslo-pocka-jeste-tyden-prezident-ho-jmenuje-16-rijna>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Jů bude prezident, Hele premiérem

8.10.2018 pravdive.eu str. 00

Taras 8. 10. 2018 TarasovaTerasa Před časem vzbudila pozornost aféra okolo německého novináře Uda Ulfkotta (loni zemřel), který otevřeně přiznal, že za dobu jeho působení v listu Frankfurter Allgemeine Zeitung byla řada jeho článků sepsána na objednávku CIA či přímo touto dobročinnou organizací. (ZDE) Náš mainstream si toho moc nevšímal, bodejť by si sral do vlastního hnízda.

Že však obdobné charaktery působí i v našich novinách, o tom není sporu. Jeden z nich se jmenuje Vojtěch Berger. Vojtěch Berger (ZDE) pracoval osm let jako projektový asistent YMCA, potom šest let studoval na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** na Karlově univerzitě, dvanáct let pracoval v Českém rozhlasu a nyní funguje na Hlídacím psu. Dá se tedy s jistotou nepřesností říci, že produktivní práci ve prospěch lidstva se dosud ve svém životě dokonale vyhýbal, nepřeložil stéblo přes stéblo křížem. Díky své

parazitární existenci si osvojil několik jazyků a vypracoval se na zdatného presstituta metrosexuálního či homo zjevu. Takoví oni jsou, tihle noví, anglofonní a antizemanovští, antibabišovští a samozřejmě rusofobní darmožráči. Ukázka z jeho díla: Český prezident Miloš Zeman naopak svým čerstvým výrokem na adresu nezaměstnanosti Romů („Za komunismu Romové museli pracovat. A většinou pracovali jako kopáči, a když odmítli pracovat, byli označeni za osobu práce se štítící a šli do vězení.“) navázal na post-haiderovské tradice rakouských Svobodných, tedy ty otevřeně extrémní a xenofobní. (ZDE) Takže presstitut označí prezidenta této země za extrémistu a xenofoba, obojí kvůli tomu, že Zeman uvedl kříšťálově čistou, čiročirou a diamantově tvrdou pravdu. Bergera však žádné pravdy nezajímají, on jenom plní úlohu, uloženou mu chlebdárci, tj. podnikatelskou lájí, která financuje své mediální honící psy. Dlužno připomenout, že tenhle charakter pracoval dvanáct let ve veřejnoprávním médiu a hajzlíka jsem platil i já, z poplatků. O vzájemném propojení Hlídacích psů, Jandů, médií financovaných podnikatelskou juntou i občany, tj. veřejnoprávními, a neziskovkami sérešovského typu, s pozadím NSA, FBI a CIA, svědčí i jeho následující přiznání, a ani jsme chlapce nemuseli podrobit waterboardingu: Celkem se do letošního – druhého – ročníku Týdnů mediálního vzdělávání organizace Člověk v tísní zapojilo 153 škol, z nichž 80 procent bylo mimopražských. K dispozici jim byla asi padesátka novinářů a mediálních odborníků, které si školy mohly na debatu v jejich městě „objednat“. (ZDE) Do regionů letos zamířila například řada novinářů Českého rozhlasu, serveru Info.cz, zástupci týdeníku Respekt nebo Seznam Zprávy. Do terénu vyrazilo i několik členů redakce HlídacíPes.org. Kapoušové coby reálné pozadí těchhle týpků přenáší skrze neziskovky liberální pravičáckou propagandu do škol, ačkoliv tam podle školského zákona nemá co pohledávat. Toto PŠM (politické školení mládeže) pak přináší takovéto výsledky studentských středoškolských voleb: Česká pirátská strana 26,01 TOP 09 a STAN (Spojené síly pro Prahu) 19,67 ODS 10,79 Praha sobě 10,21 ANO 5,07 Strana zelených 4,58 PRO Zdraví a Sport 3,35 SPD (Okamurovci) 2,57 S.O.S. za práva zvířat 2,28 Romská demokratická strana 2,24 Což geniálně okomentoval bývalý ódéasák Petr Paulczyňski: Studentské volby překvapivě přesně ukazují budoucí trendy, myslí si Pehe (ZDE). Takže podle studentských voleb nám brzo budou vládnout Piráti a TOP09. Kdyby blbci udělali průzkum v mateřských školách, zjistili by, že nám poviádnou Jů a Hele. Líp bych to nevymyslel. (text redakce NR mírně upravila)

URL| <http://pravdive.eu/news/57099/ju-bude-prezident-hele-premierem>

Literární vyhlídky (XIX)

8.10.2018 literarky.cz str. 00

Po řadě velkých literárních veletrhů a festivalů přináší druhý říjnový týden jisté zklidnění, byť zajímavých literárních akcí se zvláště v Praze najde i tak víc než dost. Zapomenout nesmím ani na jubilejní 50. ročník Halasova Kunštátu. Z pěti doporučených knižních novinek si pak pozornost zaslouží především první česká vydání knih dvou oceňovaných autorek, Margaret Atwoodové a Světlany Alexijevičové.

POZVÁNKY 8. 10.

V Paláci knih Luxor na Václavském náměstí se bude od 16.30 konat křest knihy Ivy Pekárkové (*1963) Třísky (nakl. Mladá fronta) spojený s autorčinou autogramiádou. „Román o lásce s prvky investigativní reportáže“, vyprávějící milostný příběh tělesně postižené Češky a Pakistánce, pokřtí Vlasta March Brtníková, víceprezidentka Festivalu spisovatelů Praha, jehož byla letos Pekárková hostem.

V Knihovně Václava Havla se v 19 hodin představí izraelská spisovatelka Ajelet Gundar-Gošenová (*1982), jejíž román Probudit Ivy – ukázka ZDE – právě vydalo v překladu Alžběty Glancové a Magdalény Křížové nakladatelství Garamond. O knize a jejím tématu – otázce migrace z pohledu Státu Izrael – budou s autorkou debatovat reportér České televize Jakub Szántó a překladatelka Magdalena Křížová, role moderátora se ujme Michael Žantovský.

9. 10.

V 11 hodin proběhne v Zrcadlové kapli Klementina slavností udělení ceny Knihovna roku, kterou v roce 2017 získala Knihovna městyse Křtiny. Další ocenění bude uděleno v kategorii informační počin v poskytování

veřejných knihovnických a informačních služeb, v níž loni obsadila první místo Krajská vědecká knihovna v Liberci.

Od 17 hodin se bude v Literární kavárně Knihkupectví Academia na Václavském náměstí konat křest knihy Evy Límanové (*1935) *Chodí pešek okolo* (nakl. Argo) – ukázka ZDE –, po němž bude následovat autogramiáda. Autorka – manželka letos zesnulého japanologa a překladatele Antonína Límana –, která debutovala již v roce 1960 sbírkou povídek *Holka k smíchu* a zahrála si ve filmech *Křik* či *Zlatá reneta*, emigrovala roku 1967 do Kanady a později se stala redaktorkou českého vysílání rozhlasové stanice Hlas Ameriky.

Od 19.30 proběhne ve vinohradském Café Fra autorské čtení Lukáše Csicselyho (*1989) a Alžběty Stančákové (*1992). Absolvent FF UK (estetika a filmová věda) a FAMU (scenáristika a dramaturgie) debutoval v roce 2016 novelou *Svátek* a loni vydal prózu pro děti *Předvečer svatého Mikuláše*. Básnička, prozaička a redaktorka časopisu *Psí víno*, která vystudovala na FF UK bohemistiku a nyní zde pokračuje ve studiu komparatistiky, debutovala v roce 2014 sbírkou

Co s tím?, za kterou získala Cenu Jiřího Ortena.

Ve 20 hodin se na palubě (A)VOID Floating Gallery uskuteční „večer knižních debutů“, na kterém se představí česká básnička Tereza Šustková (*1991) a slovenský spisovatel Radovan Potočár (*1993). Absolventka PedF UP v Olomouci (český jazyk a literatura s učitelstvím hudební výchovy), kde loni započala doktorské studium, obsadila roku 2016 první místo v Literární ceně Vladimíra Vokolka a věnuje se také divadlu. Knižně debutovala letos sbírkou

Skrýše – recenzi čtete ZDE. Absolvent **Fakulty sociálních věd** UK, který nyní studuje na FAMU, vydal letos na Slovensku jako svou prvotinu povídkový soubor *Nádyh*.

10. 10.

V 17 hodin bude pražské Café Kampus v rámci další z cyklu Literárních střed Umělecké besedy hostit spisovatele Ivana Binara (*1942), který spolu s Jaroslavem Pelikánem a Václavem Daňkem nabídne autorské čtení ze svých krátkých povídek s hudbou.

11. 10.

Na Frankfurtském knižním veletrhu (10. až 14. října 2018) bude ve 14 hodin na stánku České republiky (hala 5.0, B 116) oficiálně zahájen Český rok kultury v Lipsku 2018/2019 (viz ZDE) za přítomnosti náměstkyně ministra kultury ČR Kateřiny Kalistové, ředitele knižního veletrhu v Lipsku Olivera Zilleho, ředitele Moravské zemské knihovny Brno Tomáše Kubička a koordinátora projektu hostující země České republiky Martina Krafla. V 15 hodin zde pak proběhne diskuze na téma „Dobré sousedské vztahy – čím může literatura přispět?“, které se zúčastní spisovatelka a překladatelka Radka Denemarková, literární kritik Jörg Plath a moderátor Thomas Geiger.

V 18 hodin pokřtí v pražském Café Montmartre svou novou knihu *Neotevřené dopisy* (nakl. Argo) spisovatelka a publicistka Alice Horáčková (*1980), a to za účasti kytaristy Joe Karafiáta, houslistky HeléN a románové hrdinky Aleny T.

Od 19 hodin se bude ve Skautském institutu na Staromáku konat druhá z řady debat o literatuře a světě, moderovaná básníkem Janem Škrobem a věnovaná tentokrát období renesance. Právě zde nachází řadu svých inspiračních zdrojů básník Adam Borzič, který bude o těchto zdrojích a rozměrech, v nichž je renesance zajímavá a inspirativní pro naši současnost, diskutovat s historičkou umění Evou Skopalovou.

Rovněž v 19 hodin, ale v pražské Nové galerii (Balbínova 26), představí svůj debut s názvem

Lipová alej (nakl. Martin Leschinger – FLÉTNA) Jan Leschinger. Autor v knize mapuje osudy několika generací volyňských Čechů, které na Východě zdaleka nečekal takový život, za jakým se na území dnešní Ukrajiny v polovině 19. století vydali.

12. 10.

V 18 hodin bude tábořská Jednota svědkem křtu knihy Hanuše Badera s názvem *Přežil jsem to* (nakl. XYZ). Autor byl v listopadu 1942 poslán transportem z Pacova do Terezína, prošel osvětimským koncentračním táborem, odkud byl později převezen na nucené práce do Schwarzhede. Na konci války byl deportován do Bergen-Belsenu, kde byl na pokraji smrti osvobozen britskou armádou. Křtu knihy a následně diskuze se zúčastní autorův syn Stefan Bader.

13. 10.

V sobotu se koná jubilejní 50. ročník Halasova Kunštátu, které nabídne vzpomínkové setkání na kunštátském hřbitově s projevem básničky a literární kritičky Olygy Stehlíkové (16.00), literární setkání s finalisty Literární soutěže Františka Halase v kulturním domě (17.00) a v rámci slavnostního večera tamtéž (19.00) verše J. Seiferta, O. Mikuláška, J. Skácela, F. Halase, J. Halase, L. Kundery, K. Bochořáka, F. Hrubína a dalších v podání Jany Strykové a Františka Derflera a s hudebním doprovodem. Součástí večera bude vyhodnocení 46.

ročníku Literární soutěže Františka Halase spojené s uvedením básnické prvotiny Hluchá místa loňské laureátky Hany Richterové.

14. 10.

V rámci koncertu Jana Buriana, který se uskuteční od 20 hodin v divadle Archa, bude představena jeho nová kniha Polemiky, pocty, provokace (ze světa písní) (nakl. Galén), věnovaná významným písničkářům. Pamětníci si díky autorovi zavzpomínají, těm ostatním pak může kniha posloužit jako návod, koho stojí za to si i v dnešní době poslechnout.

NOVÉ KNIHY Nakladatelství Volvox Globator pokračuje druhým svazkem ve vydávání třídílných pamětí amerického spisovatele a novináře Marka Twaina (1835–1910), které mohly na přání autora vyjít až sto let po jeho smrti. Spíše než o klasickou autobiografii jde o soubor anekdot, „pomluv“ a přemítání o životě, na němž Twain pracoval několik let a který do češtiny přeložil Roman Tadič. Ukázku z knihy nazvané prostě Autobiografie II naleznete ZDE.

V novém českém překladu Martina Pokorného vychází v nakladatelství Odeon (edice Knihovna klasiků) Láska posledního magnáta od amerického romanopisce, povídkáře a scenáristy Francise Scotta Fitzgeralda (1896–1940). Děj prózy, která se měla stát pomyslným vyvrcholením autorova díla, ale zůstala nedokončena a vyšla posmrtně v roce 1941 pod názvem Poslední magnát (česky poprvé roku 1979 společně s Velkým Gastbym v překladu Lubomíra Dorůžky), se odehrává ve 30. letech 20. století v Hollywoodu, kde se mladičká hrdina vypracuje z pozice řadového scenáristy až na hlavního producenta, jenže se ze svého úspěchu dlouho netěší. Ukázku z knihy naleznete ZDE.

Nakladatelství Argo vydává v překladu Petra Pálenského historický román Margaret Atwoodové (*1939) Alias Grace z roku 1996, odehrávající se v první polovině 19. století a založený na skutečných událostech – vraždách Thomase Kinneara a Nancy Montgomeryové, z nichž byla obviněna mladičká služebná Grace Marksová a sluha James McDermott. Za mladou Grace, trpící ztrátou paměti, přijíždí do věznice po deseti letech mladý psychiatr Simon Jordan, aby se v ní pokusil vzkřísit pohřbené vzpomínky a zjistil, jestli zločin skutečně spáchala. Během dlouhých rozhovorů hledá cestu do její paměti skrz sny a dotazy na dětství strávené v Irsku, odkud se celá rodina přesunula do Kanady za lepším životem. Přes původně čistě profesionální zájem o Gracin případ se postupně zaplétá do jejího příběhu.

V překladu Josefa Moníka vydalo nakladatelství Prostor román Daleko v srdci amerického spisovatele Marka Slouky (*1958), který byl hostem letošního ročníku Festivalu spisovatelů Praha. Autor – syn českých rodičů, kteří po únorovém puči odešli do Spojených států – ve své knize skládá kousek po kousku spletitou a často neveselou mozaiku vlastního života. Centrálním bodem memoárů se stává jeho matka, která byla po dlouhou dobu nejdůležitější osobou jeho života. Jak stárnul, jeho vztah k ní se proměňoval a tuto ambivalenci, toto přelévání mezi láskou a nenávisť, autor zachycuje ve svých vzpomínkách. Slouka ve svém románu pravdivě, přesto však citlivě zaznamenal křehkost vztahu mezi matkou a jejím synem, nesnáze dospívání a často složitý život emigrantů v cizí zemi.

Nakladatelství Pistorius & Olšanská vydává v překladu Libora Dvořáka již pátou knihu běloruské spisovatelky, novinářky a laureátky Nobelovy ceny za literaturu Světlany Alexijevičové (*1948). Uvedením Posledních svědků s podtitulem „Sólo pro dětský hlas“ završuje nakladatel vydání pěti svazků, které autorka považuje za své kompletní životní dílo. Jedná se, stejně jako v ostatních jejích knihách, o svazek sestavený ze stovek rozhovorů, jež Alexijevičová vedla s účastníky dějinných událostí – převážně s válečnými sirotky, kteří přežili vyvražďování běloruského obyvatelstva německými zvláštními komandy během druhé světové války.

URL| <http://literarky.cz/blogy/petr-nagy/27140-literarni-vyhliedky-xix>

Kmotři první republiky
8.10.2018 Týden str. 38 Ekonomika
Petr Musil

Československou republiku mezi světovými válkami si často vykresluje v růžových barvách – politici byli čestní, neúplatní a podnikatelů se stranili. Jenže tento obraz reality příliš neodpovídá. Tehdejší světy politiky a byznysu byly propletené přinejmenším stejně jako dnes.

Jo, to by se za první republiky stát nemohlo. Politika i byznys byly nějak poctivější, lidé si jeden druhého víc vážili a vůbec. Takové povzdechy rezonují veřejným prostorem. Obzvláště tehdy, když je řeč o politice nebo podnikatelích. Za nejtemnější období z tohoto pohledu naopak považujeme 90. léta, kdy docházelo k převodu obrovského majetku ze státních rukou zpět do těch soukromých.

Jenže masarykovská meziválečná republika nebyla o nic menším rejdištěm těch, kdo se o svoje zájmy starali „až v první řadě“. Po sto letech od vzniku Československa už bychom měli být schopni si přiznat, že i za první republiky se kradlo, politici lhali a podváděli, a dokonce měli své „kmotry“. „Korupčních afér bylo tehdy snad stejně jako dnes, neboť první republika nebyla ryze tržní ekonomikou. Úředníci i politici měli značný vliv při udělování dovozních povolení, fungovaly syndikáty, rozděloval se nostrifikovaný majetek, vlivní podnikatelé financovali politické strany a tak dále,“ říká Hana Lipovská, ekonomka z Masarykovy univerzity, která se mimo jiné zabývá hospodářskými dějinami Československa.

Pražce a špiritus

Jedním z nejznámějších korupčních případů první republiky je takzvaná pražcová aféra. Ta souvisela s budováním železniční sítě, kdy prioritou bylo propojení českých zemí se Slovenskem a Podkarpatskou Rusí. Výstavba železnic ale začala narážet na nedostatek pražců, které se staly vzácným zbožím. Není proto divu, že se obchodování s nimi chopili různí šmelináři. Do transakcí ale byli zapleteni také vysocí i lokální politici a drobní úředníci.

Podle parlamentní řeči poslance Andreje Bródyho z prosince 1935 docházelo k uzavírání podivných smluv na dodávku železničních pražců, na jejichž základě měl státu 300 tisíc kusů dodat i jeden venkovský pekař. Státu údajně vznikla celková škoda ve výši 800 milionů korun, vyšetřování aféry však probíhalo pomalu a bylo vedeno do ztracena.

Jestliže v pražcové aféře šlo o osobní obohacení, aféra lihová (špiritusová) se odehrála na pozadí boje o moc uvnitř agrární strany na přelomu let 1923 a 1924. Tehdejší senátor za agrárníky a předseda Družstva hospodářských lihovarů a správce lihovarnického dispozičního fondu Karel Prášek totiž zneužil asi 30 milionů korun na úplatky. Když se na to přišlo, nebyl schopen vysvětlit, kde peníze jsou. Bránil se poukazováním na to, že i jiní politici a ústavní činitelé mají své dispoziční fondy, jejich zneužití ale neuměl dokázat. Předseda agrární strany Antonín Švehla, jenž měl s Práškem dlouhodobé neshody, situace využil a donutil ho k rezignaci na funkci předsedy Senátu i na senátorský mandát. Říká se, že za Práškovou likvidací stáli i lidé z okruhu Tomáše Garrigua Masaryka, neboť ani prezident ho neměl příliš v lásce.

Porcování šlechtického medvěda

Jenže na korupčních základech vyrostla už samotná Československá republika. Zhruba do půl roku po jejím vzniku byl spuštěn snad největší proces přerozdělování majetku v historii našeho státu. Vláda nařídila obstatit ho těm, kdo splňovali definici kolaborantů se starým režimem a zrádců. Do procesu, jenž měl podobu pozemkové reformy a nostrifikace, byly zahrnuty převážně šlechtické velkostatky a prosperující firmy se sídlem ve Vídni. Od počátku ho provázela silná národní rétorika, výjimkou nebyly ani argumenty poukazující na sociální spravedlnost nebo odčinění Bílé hory.

Příslušnou legislativu navrhoval a prosazoval například Karel Engliš, věhlasný prvorepublikový ekonom, který později zastával funkci ministra financí nebo guvernéra Národní banky československé. Engliš požadoval obstatení šlechtického majetku ihned po vyhlášení samostatného Československa, neboť chtěl zabránit tomu, aby šlechta svůj majetek stihla rozprodat.

Zabavovala se zemědělská půda nad 150 hektarů. Zábor sice probíhal za náhradu, ta však dosahovala jen třetiny až poloviny reálné tržní ceny. „Zreformováno“ takto bylo přes 40 tisíc kilometrů čtverečních půdy, tedy více než polovina rozlohy současné České republiky. V roce 1937, kdy reforma skončila, však skoro polovina půdy nebyla přidělena a zůstala v majetku státu. Velkou část tvořily takzvané zbytkové statky s výměrou často přesahující dva tisíce hektarů. „Asi nikoho nepřekvapí, že jejich vlastníky byli poslanci, senátoři, vysocí státní úředníci, pěkně podle stranického klíče,“ uvedla v rozhovoru pro portál Patria.cz ekonomka Antonie Doležalová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zrození obra

Pozemková reforma vytvořila prostor pro korupci jako dělaný. Navíc tím stát vyslal společnosti signál, že se něco takového vlastně smí. Pro podnikatelské prostředí to však byla zhouba, neboť taková úředně nařízená změna vlastnictví vytvořila nejistotu, která má v podnikání zničující účinky.

V období první republiky najdeme rovněž analogii s kuponovou privatizací, již známe z počátku 90. let. Je jí zmíněná nostrifikace. Představovala zákonem danou povinnost společnostem podnikajícím na území Československa, ale majícím sídlo v ostatních zemích bývalé rakouskouherské monarchie (především ve Vídni), přenést ho do Československa.

Pokud majitelé přesídlit nechtěli, mohli své provozovny v Československu prodat, často však za pakatel. Této příležitosti využily některé tuzemské banky, jež se dostaly doslova za pár korun k velkému majetku. Nejšikovnější v tom byla Živnostenská banka, která skupila větší množství průmyslových firem, jež původně patřily německým a rakouským společnostem. Vedle toho úvěrovala nebo vlastnila podíly v tuzemských podnicích. Ovládala takřka polovinu československého průmyslu. Do jejího portfolia patřily společnosti jako ČKD, Báňská a hutní společnost, Česká obchodní společnost, Poldina huť, ale i Spolek pro chemickou a hutní výrobu, Explosia, Synthesia, lihovary, pivovary, stavební a potravinářské firmy nebo podniky uhelného a ocelářského průmyslu. Živnostenská banka se tak brzy stala největším a zároveň nejvlivnějším bankovním koncernem na československém území.

Prvorepublikový Kellner

Se značkou tohoto bankovního domu je spojena osoba Jaroslava Preisse, nejbohatšího muže meziválečného Československa. Rodák ze západočeských Přeštic vyrůstal v rodině finančního úředníka, vystudoval gymnázium v Domažlicích a práva v Praze, vzdělání si poté rozšiřoval v Německu a Francii. Po krátké kariéře žurnalisty nastoupil v roce 1904 jako čtyřiatřicetiletý právě do Živnostenské banky.

Po pouhých šesti letech už dělal náměstka jejího vrchního ředitele. V roce 1916 to však s jeho profesní dráhou nevypadalo dobře. Byl totiž zatčen a obviněn z velezrady za podporování českého odbojového hnutí a za bojkotování válečných půjček v Živnostenské bance. Rok nato dostal od císaře Karla I. milost a v září 1917 usedl do čela Živnostenské banky jako její vrchní ředitel.

Se vznikem Československa začal Preissův vliv růst. Měl to být původně on, kdo se ujme funkce prvního ministra financí. Preissovi ale vyhovovala pozice zákulisního hráče, a tak starosti se státní kasou přenechal Aloisi Rašínovi. Zůstal mu ale po boku jako jeho nejbližší poradce.

Masaryk pod bankovním vlivem

Jako ředitel jedné z největších bank ve střední Evropě se Preiss podílel nejen na budování prvorepublikového hospodářství, ale také na tvorbě hospodářského zákona, v němž se zdůrazňoval význam a důležitost podpory soukromé iniciativy podnikatelů.

Jaroslav Preiss měl rovněž úzké kontakty s dalšími předními československými politiky. Byl blízkým přítelem Tomáše Garrigua Masaryka a velmi ho obdivoval. Ten zase Preisse pokládal za největšího finančníka v Československu, a proto ho nechával spravovat své osobní peníze. Prezident také s oblibou jezdil na Preissův statek, kde se účastnil vepřových hodů. Z peněz Živnostenské banky také platil různé aktivity a pomáhal i politikům, kteří se dostali do potíží. Šlo nejen o osoby jemu blízké, nýbrž i o protivníky, jimž pomáhal výměnou za to, že oni mu pomoc vrátí jindy.

Říká se, že Tomáš Garrigue Masaryk využíval peníze Živnostenské banky k financování svých dovolených na Capri, kam coby prezident vycestoval v letech 1921 a 1922 pod svým pseudonymem Thomas G. Marsden, jež užíval už během války. Od Preissova peněžního ústavu údajně takto skrze svého kancléře Přemysla Šámala inkasoval až dva miliony tehdejších korun. Podobně prezidenta sponzorovala i konkurenční Legiobanka.

Dvakrát málem prezidentem

V roce 1930 však přátelství mezi Preissem a Masarykem málem vzalo za své. Objevila se totiž fáma, že bankéř se hodlá proti Masarykovi postavit v souboji o funkci prezidenta republiky. Nic takového se ale nekonalo, Preiss

si Masaryka vážil. Na rozdíl od Edvarda Beneše, po jehož abdikaci v říjnu 1938 se o Preissovi uvažovalo jako o jeho nástupci. Ani tentokrát však Preiss politickou funkci nepřijal.

Jeho politický vliv byl ale nezměrný a patrný hned po vzniku republiky. A to nejen kvůli přátelství s Rašínem či Masarykem. Preissovu (ne)přítomnost v politice pocítovali přinejmenším ti, kdo o věcech formálně rozhodovali. Zvykl si totiž dosazovat své lidi na posty ministrů. Jen na ministerstvu financí se vystřídala řada vesměs kmenových zaměstnanců Živnostenské banky. Šlo například o Augustina Nováka nebo Bohdana Bečku. Svou „živnobankovní“ minulost měli též ministři obchodu Ladislav Novák či Jan Dvořáček.

Konec Jaroslava Preisse přicházel současně s koncem demokratického Československa. Už v roce 1937 odstoupil z funkce vrchního ředitele Živnostenské banky, ale zůstal předsedou její správní rady. Tu opustil o pět let později poté, co byl vyslýchán gestapem a dostal vysokou finanční pokutu. Za okupace se totiž pokoušel hájit české hospodářské zájmy. Jenže ani tato zkušenost nezabránila tomu, že byl po válce na nátlak komunistů a za tichého souhlasu prezidenta Beneše zatčen a obviněn z kolaborace s nacisty. Následky vazby byly fatální, jeho duševní i fyzické zdraví bylo nalomeno. Preisse nakonec v dubnu 1946 propustili, pouhé dva dny nato zemřel.

Engliš, Loevenstein a Baťa

Jaroslav Preiss ovšem nebyl ve svém tahání za politické nitky osamocen. Jeho vliv do značné míry vyvažoval již zmíněný Karel Engliš. Ten platil za exponenta konkurenční ekonomické skupiny, jejímž centrem byly plzeňské Škodovy závody, největší strojírenský podnik v zemi. Engliš odmítal Rašínovy a Preissovy deflační teorie a zastával politiku expanze na zahraniční trhy. Měl i reálnou moc, ať už jako ministr financí, guvernér Národní banky československé, nebo alespoň jako člen vedení plzeňského koncernu.

Vedle toho Engliš představoval vysunutě tykadlo škodovického generálního ředitele Karla Loevensteina, s nímž se znal už z dřívějších dob. Chudý vysokoškolák Engliš kdysi mladého Loevensteina, příslušníka pražské smetánky, trpělivě doučoval. Nejspíše úspěšně, neboť Loevenstein se do čela Škody dostal už ve svých 38 letech. V té době ale strojírnou již kapitálově ovládal francouzský koncern Schneider, který se spokojil pouze s kontrolou a řízením podniku ponechal na domácím manažerovi.

Loevenstein si však svůj vliv jistil z více stran a nebyl pouze Englišovým „kmotrem“. Okruh politiků, jež platil jako občasně zaměstnance nebo akcionáře, byl vskutku široký. V jejich řadách se objevili například ministři obrany a vnitra Karel Vyškovský a Juraj Slávik, ministr zemědělství František Staněk nebo šéf resortu zdravotnictví Vavro Šrobár. Škodovický ředitel udržoval nadstandardní vztahy také s Rudolfem Beranem, předsedou agrárníků, nejmocnější prvorepublikové strany.

Mezi byznysmeny s politickým vlivem je třeba zařadit také Tomáše Baťu. Celostátní politika ho nezajímala a tu lokální bral jako nutné zlo. Zlínské zastupitelstvo ovládané sociálními demokraty, lidovci a živnostníky bylo vůči Baťovi vesměs nepřátelské. Přestože na něho, tedy na jeho peníze, spoléhalo. Baťa v roce 1922 řekl, že ve Zlíně se „dělá politika pod heslem Baťa to zaplatí“. Založil si tedy vlastní stranu a v roce 1923 se stal starostou. Ve funkci vydržel až do své smrti o devět let později.

Foto autor| Foto: ČTK

Foto popis| JAROSLAV PREISS. Nejbohatší muž první republiky.

Foto popis| NEJMOCNĚJŠÍ INSTITUCE. V budově Na Příkopěch vystřídala Živnostenskou banku nejprve Státní banka československá, později Česká národní banka, která zde sídlí dodnes.

Foto popis| PRŮMYSLOVÁ LOBBY. Karel Engliš (vlevo) vyvažoval vliv kliky kolem Živnostenské banky ve prospěch plzeňské Škodovky a jejího šéfa Karla Loevensteina (vpravo).

Jakub Pártl posílil tým advokátní kanceláře ARROWS

7.10.2018 ihned.cz str. 00

ARROWS advokátní kancelář posiluje o advokáta Jakuba Pártla, který se bude specializovat především na fúze a akvizice, korporátní právo, smluvní agendu a start-up projekty. Ve své praxi se mimo jiné zaměřuje na

poradenství klientům se strukturováním transakcí, vedení právních prověrek, vyjednávání transakční dokumentace a zajišťování úspěšného dokončení a uzavření transakcí tuzemských i zahraničních.

Jakub Pártl je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, vystudoval také politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a exceloval i na univerzitách v Amsterdamu, kde absolvoval s vyznamenáním obor Law, Markets and Behavior. I tam se v diplomové práci zaměřil na svou specializaci fúze a akvizice, když se zabýval úpravou prohlášení a ujištění v SPA podle českého a anglického práva.

Do ARROWS přichází z advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balaščík. V minulosti působil i v zahraničí v KPMG Law (Německo) či na (Francie). Hovoří plynně anglicky a pasivně ovládá francouzštinu.

URL| <https://kariera.ihned.cz/c1-66276650-jakub-partl-posilil-tym-advokatni-kancelare-arrows>

Jakub Pártl posílil tým advokátní kanceláře ARROWS

7.10.2018 Kariera.iHNed.cz str. 00

-rkp

ARROWS advokátní kancelář posiluje o advokáta Jakuba Pártla, který se bude specializovat především na fúze a akvizice, korporátní právo, smluvní agendu a start-up projekty. Ve své praxi se mimo jiné zaměřuje na poradenství klientům se strukturováním transakcí, vedení právních prověrek, vyjednávání transakční dokumentace a zajišťování úspěšného dokončení a uzavření transakcí tuzemských i zahraničních.

Jakub Pártl je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, vystudoval také politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a exceloval i na univerzitách v Amsterdamu, kde absolvoval s vyznamenáním obor Law, Markets and Behavior. I tam se v diplomové práci zaměřil na svou specializaci fúze a akvizice, když se zabýval úpravou prohlášení a ujištění v SPA podle českého a anglického práva.

Do ARROWS přichází z advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balaščík. V minulosti působil i v zahraničí v KPMG Law (Německo) či na Université de Nantes (Francie). Hovoří plynně anglicky a pasivně ovládá francouzštinu.

Hana Erbošová posiluje tým Arrows advokátní kancelář zaměřený na oblast daňového práva - čtěte ZDE

Michael Koliha posiluje specializaci zdravotnického práva v advokátní kanceláři ARROWS - čtěte ZDE

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-66276650-jakub-partl-posilil-tym-advokatni-kancelare-arrows>

Macrona opustil další ministr

7.10.2018 ČT 24 str. 05 21:05 Horizont

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Emmanuel Macron přišel o jednoho z největších spojenců. Kvůli neshodám opustil francouzskou vládu šéf vnitra Collomb. Bývalý populární starosta Lyonu. Od konce srpna je už třetím ministrem v pořadí, který se k prezidentovi obrátil zády. Macronova popularita zatím nadále klesá. Podporuje ho už sotva třetina Francouzů.

Jan ŠMÍD, redaktor

Tentokrát už neměl Emmanuel Macron na vybranou. Gérard Collomb avizoval svůj odchod už před týdnem, netajil se, že se hodlá ucházet o radnici v Lyonu, proto nabídl ministr vnitra svou rezignaci přímo. Poprvé ji prezident nepřijal. Collomb uspěl až na druhý pokus, kdy nedal Macronovi žádnou šanci. Pohrozil mu dokonce, že odjede do Lyonu okamžitě a nebude přítomen ani obvyklému ceremoniału, který je tradičně spojen s odchodem ministra z funkce.

Gérard COLLOMB, bývalý ministr vnitra Francie

Místo ministra vnitra opouštíme vždy s velkou lítostí, protože je to velmi významné ministerstvo. Tím, kolik oblastí má na starosti, se dotýká životů všech Francouzů.

Jan ŠMÍD, redaktor

Od začátku patřil do nejbližšího okruhu spolupracovníků Emmanuela Macrona, který si cenil zejména jeho zkušenosti s politikou na lokální úrovni. Jeho odchod ale do značné míry urychlila nespokojenost s rolí, kterou ve vládě zastával. Proto v poslední době Macrona nepřímo kritizoval. A svým odchodem ho rozhodně poškodil. Popularita Emmanuela Macrona stále klesá. V současné době ho nepodporuje ani třetina Francouzů. Prezident své ztrácí své příznivce nejen v Paříži, ale především v menších místech. Collomb je už třetím ministrem, který vládu v poměrně krátkém čase opustil a nepochybně ten nejdůležitější. Na starost měl resort bezpečnosti i otázky spojené s imigrací. Emmanuel Macron má před sebou několik důležitých reforem, které ho budou nepochybně stát další body. Hlavně ale musí zlepšit komunikaci, neboť mu veřejnost vyčítá, že se stává arogantním a nezajímá ho potíže obyčejných lidí. Ale o krátkodobých prioritách není v tuto chvíli pochyb. Pro prezidenta je teď nejdůležitějšího najít nového ministra vnitra a hlavně stabilizovat svůj tým. Jan Šmíd, Česká televize, Francie.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A s námi je teď odborník na Francii David Emler, dobrý večer.

David EMLER, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Prezident Macron zažívá volný pád oblíbenosti. Proč je prezidentem bohatých, jak se prý brblá nad teplými croissanty v kavárnách?

David EMLER, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Skutečně tento argument, že je prezidentem bohatých, zaznívá. Ty reformy, které vlastně spustil během toho svého prvního roku v úřadě, byly zejména namířené na to, aby zlepšily pozici francouzských firem, protože on věří, jako řekněme, pravicový liberál, že tyto firmy musí mít příležitost jaksí najmout Francouze, kteří trpí tou nezaměstnaností a tím pádem chce pomoci celé Francii.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Každopádně ministr vnitra Collomb byl pravou rukou prezidenta Macrona. Už se ví, kdo by ho mohl nahradit a změní se tím případně kurz Francie, co se týče například migrace a nebo boje proti terorismu?

David EMLER, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Kdo by mohl nahradit, kdo by mohl nahradit ministr Collomba, to určitě nevíme, že ta výměně proběhne poměrně rychle, bude to v pondělí nebo v úterý, pravděpodobně v úterý, protože premiér je v pondělí mimo Paříž. Spekuluje se o několika jménech, bude samozřejmě potřeba, aby ten člověk byl jak důvěryhodný, pokud

možno populární, aby jaksí pomohl popularitě prezidenta Macrona, tak zejména loajální, aby to nedopadlo jako v případě, jako v případě tohoto ministra Collomba, kdo to bude konkrétně, skutečně nemůžeme říct. Komentátoři si dělají srandu z toho, že ideálním, ideálním kandidátem by byl jistý pan Philippe, ten bohužel však zastává již pozici premiéra. Takže bude poněkud, bude poněkud překvapivé, co je však zajímavé, víme, nebo tušíme z uniklých informací z Elysejského paláce, že pravděpodobně dojde k poněkud větší obměně a dojde k výměně několika ministrů najednou.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

No, ono to už to v podstatě je v běhu, od srpna už rezignoval ministr sportu, životního prostředí, teď tedy vnitra. Souvisí to případně s vůdčím stylem prezidenta Macrona, říká se, že je prý arogantní a odtažitý.

David EMLER, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To jsou, řekl bych, dvě takové linky, které tady můžeme sledovat. Jedna je skutečně ta reálně politická, to jsou ty reformy, které tlačí Francouze, nepopulární reformy, protože samozřejmě dojde k propouštění, dojde ke zvyšování věku odchodu do důchodu a dalším velmi málo populárním krokům. A ta druhá linka je Macronova osobní, osobní charakteristika. Skutečně zaznívají ty zkratky o tom, že on je arogantní vůči lidem, nenaslouchá svým rádcům. A skutečně je to člověk, který si rád vše dělá po svém. A to, že ho v těch několika posledních měsících opustila celá řada jeho nejbližších spolupracovníků, skutečně nevyovídá o něm nic příliš pěkného, když to takhle bohužel musím říct.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Každopádně některá evropská média, mezi nimi německý Der Spiegel, už bědují, že oslabení prezidenta Macrona oslabí celou Evropu, protože tu nebude dostatečně silný politik, který by mohl, který by se mohl na stejné úrovni podívat do očí třeba Donaldu Trumpovi. Vidíte to stejně?

David EMLER, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já bych zatím neřekl, že, že Macronova vláda nebo Macron sám může padnout, to určitě nikoli, k určitému oslabení možná dochází, vidíme to například v tom, že Marine Le Penová, jeho soupeřka z druhého kola prezidentské volby, se snaží na všechny Macronovy chyby upozorňovat, ale nemyslím si, že by to, že by to vedlo k nějakým změnám politiky. Macron bude pokračovat v tom, co započal a určitě bude dále nesmlouvavý, mimo jiné vůči středoevropským zemím, kam patří zejména tedy Polsko, Maďarsko, ale bohužel i Česká republika.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Říká David Elmer, děkujeme, na shledanou.

David EMLER, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání, na shledanou.

ČSSD by měla skončit? Výsledky jsou tristní, tragédie, sepsuli politologové stranu

7.10.2018 24zpravy.com str. 00

"Ale většinou to není drtivé vítězství, může se stát až se budou tvořit koalice, že vypadne z kola ven, bude záležet na povolebních vyjednáváních," upozornil

politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Podle politologa Ladislava Mrklase z Vysoké školy Cevro Institut je ANO v současné době "hegemonem prostoru od středu doleva, čistí ho od sociálních demokratů a od komunistů, a to v mnoha velkých i menších městech".

Právě komunisté ztratili poprvé od roku 1990 v zastupitelstvech některých velkých měst, zmínil Lubomír Kopeček z brněnské Masarykovy univerzity. "Potvrzuje se, co bylo ve sněmovních volbách, teď se to přeneslo na komunální úroveň," podotkl. V Praze se poprvé od roku 1990 vedle komunistů nedostanou do zastupitelstva i zástupci ČSSD.

"Pokud jde o sociální demokracii, je to velká neúspěch, ČSSD de facto ztrácí politický vliv ve všech krajských městech, výsledky jsou tristní," řekl v České televizi politolog Daniel Kunštát z Vysoké školy Cevro Institut. Mínil, že z hlediska celostátní politiky jsou výsledky v těchto městech důležité, jak už z hlediska vývoje uvnitř jednotlivých politických stran, tak z hlediska prestiže na celostátní úrovni. "V tomto smyslu si myslím, že ty volby dopadly tragickým neúspěchem sociální demokracie," uvedl.

Předběžné výsledky naopak ukazují na úspěch ODS. Podle Mlejnka potvrdila svoji pozici v komunální politice. "Je vidět, že ODS se v komunálních volbách daří," podotkl. Občanským demokratům se dařilo i v senátních volbách, ve kterých počet postupujících oproti minulým volbám zdvojnásobili. Do druhého kola postoupí asi 11 kandidátů, stejně jako zástupců hnutí ANO.

Politologové ale upozorňují, že ANO ve druhém kole příliš úspěšné nebývá. "ODS má dobrou vichozí pozici, protože její voliči se o politiku zajímají a chodí k volbám, voliči ANO nebudou mít tak velkou disciplínu," míní Mlejnek. "Volby do Senátu mohou nakonec vyústit ve velkou úspěch lidovců, mají šanci stát se nejsilnějším senátorským klubem," uvedl Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

ČSSD by měla skončit? Výsledky jsou tristní, tragédie, sepsuli politologové stranu ČSSD by měla skončit? Výsledky jsou tristní, tragédie, sepsuli politologové stranu

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/cssd-by-mela-skoncit-vysledky-jsou-tristni-tragedie-sepsuli-politologove-stranu/239985-zpravy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
24zpravy.com

Politologové si podali ČSSD: Tragický výsledek, totální prohra

7.10.2018 globe24.cz str. 00

Předběžné výsledky komunálních voleb odráží podle politologů pozice stran na celostátní úrovni. Ve většině krajských měst je vítězem hnutí ANO a potvrdil se trend propadu levicových stran - ČSSD a komunistů. Výsledky 1. kola doplňovacích senátních voleb pak podle politologů ukazují, že Senát se z hlediska stranickopolitického rozdrobí. Hnutí ANO získalo v letošních komunálních volbách nejvíce velkých měst.

reklama

Hvězda Tváře má problémy s anorexií? Vážila jen 46 kilo!"Ale většinou to není drtivé vítězství, může se stát až se budou tvořit koalice, že vypadne z kola ven, bude záležet na povolebních vyjednáváních," upozornil politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Podle politologa Ladislava Mrklase z Vysoké školy Cevro Institut je ANO v současné době "hegemonem prostoru od středu doleva, čistí ho od sociálních demokratů a od komunistů, a to v mnoha velkých i menších městech".

Právě komunisté ztratili poprvé od roku 1990 v zastupitelstvech některých velkých měst, zmínil Lubomír Kopeček z brněnské Masarykovy univerzity. "Potvrzuje se, co bylo ve sněmovních volbách, teď se to přeneslo na komunální úroveň," podotkl. V Praze se poprvé od roku 1990 vedle komunistů nedostanou do zastupitelstva i zástupci ČSSD.

"Pokud jde o sociální demokracii, je to velký neúspěch, ČSSD de facto ztrácí politický vliv ve všech krajských městech, výsledky jsou tristní," řekl v České televizi politolog Daniel Kunštát z Vysoké školy Cevro Institut. Mínil, že z hlediska celostátní politiky jsou výsledky v těchto městech důležité, jak už z hlediska vývoje uvnitř jednotlivých politických stran, tak z hlediska prestiže na celostátní úrovni. "V tomto smyslu si myslím, že ty volby dopadly tragickým neúspěchem sociální demokracie," uvedl.

Předběžné výsledky naopak ukazují na úspěch ODS. Podle Mlejnků potvrdila svoji pozici v komunální politice. "Je vidět, že ODS se v komunálních volbách daří," podotkl. Občanským demokratům se dařilo i v senátních volbách, ve kterých počet postupujících oproti minulým volbám zdvojnásobili. Do druhého kola postoupí asi 11 kandidátů, stejně jako zástupců hnutí ANO.

Politologové ale upozorňují, že ANO ve druhém kole příliš úspěšné nebývá. "ODS má dobrou výchozí pozici, protože její voliči se o politiku zajímají a chodí k volbám, voliči ANO nebudou mít tak velkou disciplínu," míní Mlejnek. "Volby do Senátu mohou nakonec vyústit ve velký úspěch lidovců, mají šanci stát se nejsilnějším senátorským klubem," uvedl Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Facebook Twitter Google+ Vytisknout Poslat e-mailem

× Zavřít Doporučit článek Vaše jméno: Váš e-mail: E-mail adresáta: Text doporučení: Odpovězte na bezpečnostní otázku proti spam robotům: Kolik má pes nohou? (napíšte číslo) Odeslat reklama

38. sjezd České strany sociálně demokratické / foto: Mikuláš Křepelka, EuroZprávy.cz.

URL| <https://globe24.cz/domov/62649-politologove-si-podali-cssd-tragicky-vysledek-totalni-prohra>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
globe24.cz

Milan Vidlák z časopisu Šifra přistihl bojovníka proti dezinformacím a šéfa spolku Evropské hodnoty, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak

Ja

7.10.2018 pravdive.eu str. 00

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej šéfredaktor časopisu Šifra Milan Vidlák nepřistihl při tom, jak dezinformace sám šíří. Vidlák, který působil dohromady jedenáct let v Lidových novinách a ve vydavatelství Mladá fronta, nyní zjistil závažné informace ohledně pochybných metod spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému přitom aktivně vystupují.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra, nezávislý měsíčník a web pro ty, kteří čtou i mezi řádky, na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí smyšlené, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

„Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním osobně nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a můj časopis,“ říká Vidlák. „Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun?“ V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí Vidlákův článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. „Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tento fakt nikdo nepopírá; mají zde ostatně svoji základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik,“ tvrdí Vidlák, který poukazuje i na analýzu, jež zpochybňuje Jandovu

odbornou způsobilost. Ač sám sebe Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvačtyřicetkrát vystoupil v Českém rozhlase a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na práci Jakuba Jandy blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkaly mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá nic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. Známy je mimo jiné také tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje.

„Alespoň ze sebe ale nedělá Janda, který si koupil diplom na soukromé škole, svatouška, na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčky nad svatými v kostele svatého Salvátora, kde tento fakeový profesor a kněz káže vodu a pije víno,“ říká Vidlák, který o Evropských hodnotách a lidech, kteří je reprezentují, do svého časopisu napsal článek, ve kterém se podíval na jednotlivé reprezentanty tohoto velice pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře.

Více na

URL| <http://pravdive.eu/news/56785/milan-vidlak-z-casopisu-sifra-pristihl-bojovnika-proti-dezinformacim-a-sefa-spolku-evropske-hodnoty-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda>

Milan Vidlák z časopisu Šifra přistihl bojovníka proti dezinformacím a šéfa spolku Evropské hodnoty, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak

Ja

7.10.2018 nwoo.org str. 00

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím.

Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej šéfredaktor časopisu Šifra Milan Vidlák nepřistihl při tom, jak dezinformace sám šíří. Vidlák, který působil dohromady jedenáct let v Lidových novinách a ve vydavatelství Mladá fronta, nyní zjistil závažné informace ohledně pochybných metod spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému přitom aktivně vystupují.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra, nezávislý měsíčník a web pro ty, kteří čtou i mezi řádky, na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí smyšlené, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

„Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním osobně nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a můj časopis,“ říká Vidlák. „Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun?“ V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí Vidlákův článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. „Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tento fakt nikdo nepopírá; mají zde ostatně svoji základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda

– ve třech odstavcích jich má hned několik,“ tvrdí Vidlák, který poukazuje i na analýzu, jež zpochybňuje Jandovu odbornou způsobilost. Ač sám sebe Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvačtyřicetkrát vystoupil v Českém rozhlase a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na práci Jakuba Jandy blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkaly mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá nic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. Známy je mimo jiné také tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje.

„Alespoň ze sebe ale nedělá Janda, který si koupil diplom na soukromé škole, svatouška, na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčky nad svatými v kostele svatého Salvátora, kde tento fakeový profesor a kněz káže vodu a pije víno,“ říká Vidlák, který o Evropských hodnotách a lidech, kteří je reprezentují, do svého časopisu napsal článek, ve kterém se podíval na jednotlivé reprezentanty tohoto velice pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře.

Více na <https://www.casopis-sifra.cz/kauza-mesice-bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristizen-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

Stáhnout článek jako PDF

URL| <http://www.nwo.org/2018/10/07/milan-vidlak-z-casopisu-sifra-pristihl-bojovnika-proti-dezinformacim-a-sefa-spolku-evropske-hodnoty-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

Milan Vidlák z časopisu Šifra přistihl bojovníka proti dezinformacím a šéfa spolku Evropské hodnoty, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak

Ja

7.10.2018 almanach.cz str. 00

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej šéfredaktor časopisu Šifra Milan Vidlák nepřistihl při tom, jak dezinformace sám šíří. Vidlák, který působil dohromady jedenáct let v Lidových novinách a ve vydavatelství Mladá fronta, nyní zjistil závažné informace ohledně pochybných metod spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému přitom aktivně vystupují.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra, nezávislý měsíčník a web pro ty, kteří čtou i mezi řádky, na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí smyšlené, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

„Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním osobně nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a můj časopis,“ říká Vidlák. „Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun?“ V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí Vidlákův článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. „Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti

Američanů v Sýrii nemluví, ale dnes už tento fakt nikdo nepopírá; mají zde ostatně svoji základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik,“ tvrdí Vidlák, který poukazuje i na analýzu, jež zpochybňuje Jandovu odbornou způsobilost. Ač sám sebe Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvačtyřicetkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na práci Jakuba Jandy blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nespĺňují „ani základní kritéria pro odborný text“. Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkaly mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá nic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. Známý je mimo jiné také tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. „Alespoň ze sebe ale nedělá Janda, který si koupil diplom na soukromé škole, svatouška, na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčky nad svatými v kostele svatého Salvátora, kde tento fakeový profesor a kněz káže vodu a pije víno,“ říká Vidlák, který o Evropských hodnotách a lidech, kteří je reprezentují, do svého časopisu napsal článek, ve kterém se podíval na jednotlivé reprezentanty tohoto velice pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře.

URL| <http://almanach.cz/2018/10/milan-vidlak-z-casopisu-sifra-pristihl-bojovnika-proti-dezinformacim-a-sefa-spolku-evropske-hodnoty-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

Když je učitelský stupínek teprve ten startovací. Čížinský vystoupal od katedry až na magistrát

7.10.2018 ct24.cz str. 00 Regiony
manakv

Jeden úspěch nestačil. V komunálních volbách před čtyřmi lety někdejší středoškolský učitel Jan Čížinský získal díky pověsti občanského aktivisty starostovský řetěz na Praze 7, v letošním hlasování tento úspěch obhájil, a navíc si připsal i kvalitní výsledek ve volbě centrálního zastupitelstva. V pelotonu nově zvolených formací je rovnocenným partnerem Pirátům, ODS i široké středopravicové koalici, jako jediný přítom svou kandidátku vystavěl zespoda – sběrem občanských podpisů.

Po pěti letech se z té věty stal prakticky volební slogan, třebaže deklarovaná částka o sto procent vzrostla. Když se totiž čtyřicetiletý pražský politik Jan Čížinský snažil před víkendovými komunálními volbami přesvědčit Pražany, aby pro něj hlasovali v bitvě o primátorský post, zařadil do volebního klipu sdělení, kterým si získal jejich pozornost už začátkem roku 2013.

„Je to dobrý pocit, ušetřit půl miliardy,“ komentoval tehdy výsledek referenda, ve kterém obyvatelé sedmé městské části odmítli chystanou stavbu nové radnice. Tu plánovala vládnoucí koalice sociálních a občanských demokratů v čele se starostou Markem Ječmínkem (ODS) a její náklady měly dosáhnout jedné miliardy korun.

„Byl to dobrý pocit. Nestává se totiž denně, aby člověk ušetřil miliardu,“ opakoval pak Čížinský totéž sdělení i v aktuálním předvolebním spotu – právě on totiž před pěti lety aktivizoval občany „pražské sedmičky“, aby

nákladný investiční plán zamítli a zamýšlený tendr referendem zastropovali na pěti stech milionech. A ti ho nejenže vyslyšeli, ale později vyslali i do čela místní části.

Absolventa historie a latiny na pražské filozofii (a také politologie a mezinárodních vztahů na **fakultě sociálních věd**), který ještě před čtyřmi lety vyučoval na Malostranském gymnáziu, nyní podpora voličů po jednom období v čele Prahy 7 dostala i do celopražského zastupitelstva. Jak vidno, stupínek před katedrou byl v případě Čížinského profesního života teprve tím prvním, po kterém se dá stoupat.

Odkaz

Volby do pražského zastupitelstva na webu ČT24: Která témata voliče trápí, kdo kandiduje a co slibuje?

Pohled z okna

Na počátku byl výhled z bytu, aspoň tak o tom úspěšný komunální politik vyprávěl. Poté, co se před deseti lety přestěhoval za manželkou z Prahy 1 na Prahu 7 (Čížinský je ženatý a má tři děti), mohl z okna sledovat demolici staré radnice, na jejímž pozemku mělo vyrůst obchodní centrum Galerie Stromovka. Vládnoucí modro-oranžová koalice souběžně zamýšlela na parcele developera vybudovat nové sídlo starosty.

Oběma záměrům se Čížinský postavil na odpor a spoluinicioval petiční sběr podpisů za vypsání referenda o chystané radnici. Tehdejší vedení čtvrti ho sice odmítlo, plebiscit ale nakonec vyhlásil Nejvyšší správní soud (šlo o vůbec první podobné rozhodnutí), a protože se ho v lednu 2013 zúčastnilo víc než čtyřiačtyřicet procent občanů, stalo se rozhodnutí závazným: radniční projekt dostal finanční strop, vedení města na něj mělo vypsát architektonickou soutěž a výběrové řízení, které preferuje výstavbu na pozemku v majetku Prahy 7.

Na celý projekt nakonec mohl dohlédnout sám Čížinský. Na sedmičce totiž do komunálních voleb o necelé dva roky později vedl formaci Praha 7 sobě a se ziskem více než třiačtyřiceti procent hlasů obsadil hned patnáct mandátů z celkových devěadvaceti. Nejednalo se přitom o jediný vstup mladých občanských aktivistů do městské politiky – v týchž volbách na jihu Moravy bodovalo hnutí Žít Brno, které dokonce na čtyři roky přijalo zodpovědnost za vládnutí celému Brnu. Letná jako značka

Čížinský setrval mezi Letnou a Holešovicemi a za podpory koalice Zelených, Pirátů a nezávislých kandidátů se postavil do čela radnice. Čtyřicetitisícovou čtvrt, která už tehdy lákala na kulturní a kavárenský život (mnohdy nakloněný hipsterské komunitě) začal proměňovat na progresivní vnitropražskou značku, která stínuje trendy západních metropolí. Letná tak dostala pečeť pro svou pověst čtvrti, která je v kurzu.

Dopravní značení se upravilo ve prospěch chodců, radnice zdůrazňovala svou podporu komunitního života, rozmisťovala na svém území cyklistické stojany nebo propagovala kulturní dědictví. Zajímala se například o opravu starého letenského kolotoče, který se Pražanům kvůli špatnému stavu uzavřel před dvanácti lety. Radnice spolu s Národním technickým muzeem na něj vypsala veřejnou sbírku jen několik týdnů poté, co Čížinskému padl na ramena starostovský řetěz.

Po vyjednávání s developerem se podařilo upravit i projekt kontroverzního nákupního centra Palác Stromovka. Se změnou názvu na Letná OC prošel úpravou i developerský projekt, který přišel o válcovitou věž kritizovanou památkáři, snížil se o tři patra, změnil fasádu, začal respektovat uliční čáru a nabídl parkovací stání pro rezidenty městské části – otevřít by měl příští rok.

Že Praha 7 není se svou správou nespokojená, pak potvrdilo aktuální rozhodnutí voličů, kteří někdejšímu středoškolskému učiteli přidali v porovnání s předchozími komunálními volbami bezmála deset procent hlasů, a

jeho uskupení Praha 7 sobě tak s osmnácti zastupiteli ovládne městskou část i pro nadcházející čtyři roky, tentokrát již bez potřeby koaličního partnera.

Politický apetit Jana Čižinského tím ale nekončí – fanoušek vysokohorské turistiky, který v minulosti zdolal Mont Blanc i Elbrus (v této zálibě se neliší od letitého pražského primátora z ODS Pavla Béma) se totiž před letošními volbami rozhodl dobyt i centrální pražskou radnici. A zvolil pro to nevěštní taktiku. S podporou občanů

Čižinský v minulosti pracoval jako asistent lidoveckého poslance a někdejšího šefa tuzemské diplomacie Cyrila Svobody, a když se křesťanští demokraté po čtyřleté odluce vrátili v roce 2013 do dolní komory, asistoval i druhému muži strany Marianu Jurečkovi. Pro letošní pražskou zteč se ale sám barev KDU-ČSL vzdal.

Coby reprezentant paláce Charitas sice vloni vstoupil do dolní komory, pro volby do pražského zastupitelstva se ale rozhodl postavit vlastní tým mimo lidovecké struktury a ukončil kvůli tomu i své stranické členství. Do čela Prahy ho měla dostat občanská kandidátka, čili sdružení, které muselo získat aspoň sedm procent podpisů od všech pražských rezidentů, aby se voleb vůbec smělo zúčastnit.

Čižinského žlutý tým Praha sobě proto už loni v prosinci spustil rozsáhlou podpisovou akci, která se dostala až za hranice metropole, když – s vědomím bydliště návštěvníků Karlových Varů – sbírala parafy i na mezinárodním filmovém festivalu.

„V roce 2014 pro vítěze v Praze hlasovalo jen lehce přes sedmdesát tisíc lidí. Nás jich už dnes svým podpisem do voleb posílá podstatně víc,“ uváděl tehdy Čižinský. Na magistrát nakonec putovaly archy s více než 97 tisíci podpisy a pražský úřad na začátku srpna potvrdil, že se Čižinského kandidátka smí hlasování zúčastnit. Šlo o vůbec první využití této možnosti v historii metropole, ostatně příslušná pasáž zákona o občanských kandidátkách byla určena pro menší obce.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Lídr uskupení Praha Sobě Jan Čižinský (vpravo) a dvojka jeho kandidátky Hana Třeštíková

Zdroj: ČTK

Hněv v paláci Charitas

Aktivita mladého lidovce, podle týdeníku Respekt pragmaticky motivovaná nízkou popularitou značky KDU mezi Pražany, ale vzbudila nelibost ve stranické centrále. „Je to individualista, který to hraje na sebe,“ citoval zmíněný list šefa pražských lidovců Jana Wolfa. „Jeho osobní ambice KDU-ČSL poškozují, ale je to jeho volba. Myslím, že by byl vhodný kandidát do vedení strany, ovšem to je teď pryč,“ dal se v rozhovoru pro iDnes.cz ještě před volbami slyšet i předseda strany Pavel Bělobrádek.

Odkaz

V Praze se začíná jednat o koalici Pirátů, Spojených sil a Praha sobě. Levice ze zastupitelstva vypadla

Křesťanská demokracie totiž o přízeň voličů usilovala taky, v široké fúzi s TOP 09, STAN a dalšími středopravicovými stranami pod hlavičkou „Spojené síly pro Prahu“. Koaliční formace nakonec obdržela 16,29 procenta hlasů, Praha sobě jen o tři desetiny víc a shodný počet třinácti získaných křesel obě uskupení podle všeho svede ke společnému jednání o vládě nad Prahou.

Jak Čižinský, tak tým vedený Jiřím Pospíšilem totiž už v den voleb oznámili, že mají zájem jednat s Piráty – v pořadí druhou stranou pražských voleb, již voliči přiřkli rovněž třináct křesel. Dohromady by v pětadesátičlenném zastupitelstvu drželi většinu devětatřiceti hlasů.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/regiony/2615441-kdyz-je-ucitelsky-stupinek-teprve-ten-startovaci-cizinsky-vystoupal-od-katedry-az-na>

Otázky Václava Moravce

7.10.2018 ČT 1 str. 01 12:00 Otázky Václava Moravce

Václav MORAVEC, moderátor

Vítejte a hezké nedělní, povolební poledne vám všem z observatoře Žižkovské televizní věže. Hezké odpoledne vám, divákům Jedničky i zpravodajské Čt24. Začíná nejsledovanější televizní diskuze v zemi. Proměny politické mapy České republiky. Na další z nich ukázal letošní komunální a první kolo senátních voleb. Komunální volby definitivně ztvdily, že se hnutí ANO, posouvá doleva a ke starším voličům. Nejsilnější vládní uskupení, tedy ANO získalo nejvíce velkých měst s výjimkou Liberce a Prahy. Prahu ztratilo. V ní těsně vyhráli občanští demokraté před piráty. Významné ztráty zaznamenala Sociální demokracie a komunisté. Bude-li tento trend pokračovat, hnutí ANO může oba subjekty vymazat z politické mapy i na celostátní úrovni, jak ukazují sociologická data České televize. Volební účast se pohybovala mírně nad 47%, což je zhruba o 3% body více, než v roce 2014. A další vzkazy z letošní politické mapy. Ze srovnání výsledků komunálních voleb v Ostravě vyplývá, že tamnímu primátorovi, Tomáši Macurovi, se podařilo udržet i středové a liberální voliče. Podrobnosti z volebních výsledků, i sociologických dat společnosti Median, dodává v rozhovoru pro dnešní otázky sociolog Daniel Prokop. Z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Daniel PROKOP, sociolog

Tak v Ostravě výrazně posílilo hnutí ANO, je to jedno z měst kde posílilo nejvíce. Obecně se dá říct, že hnutí ANO posilovalo více ve městech, které jsou spíše levicová a dříve v nich dominovala ČSSD. Což je případ třeba Ostravy, ale i Litvínova. Takže ono skutečně přebírá hlasy ČSSD. Neplatí to úplně všude, protože třeba v Karviné, ta naopak posílilo ČSSD, takže to také závisí na té lokální samosprávě. Není to jako univerzální trend. A hnutí ANO v té Ostravě taky ale dokázalo odrazit nástup zprava. Relativně omezený zisk tam dostala ODS. A to je asi důsledek toho, že lídr toho hnutí v lokální, pan Macura, je spíš reprezentant takového toho křídla ANO, které vznikalo v roce 2013. To ještě poměrně od liberálnějšího křídla, takže dokáže kromě těch levicových voličů oslovovat část i toho středu.

Václav MORAVEC, moderátor

Na severu Čech se potvrdilo, že hnutí ANO po krajských i sněmovních volbách, v loňském roce, vymazalo i letos z politické mapy sociální demokraty. Kupříkladu v Děčíně nebyl schopen se do zastupitelstva dostat poslanec, nový místopředseda ČSSD, Jaroslav Foldyna. Sociální demokraté v Děčíně získali, jeden jediný zastupitelský mandát. Ale ne pro místopředsedu Foldynu. Zajímavé je, podle sociologa Daniela Prokopa, srovnání výsledků komunálních voleb v Litvínově. Tady jsou jeho slova.

Daniel PROKOP, sociolog

V Litvínově je to podobné tím posílením hnutí ANO, protože je taky typicky město, které je spíše, patří mezi chudší v kvalitě životě. Je v podprůměru České republiky, ale ukazuje další zajímavou věc, a to že lépe drží ty zisky ty strany, které symbolizují nějaký odpor vůči dejme tomu polistopadovému režimu, té tradiční politice. Protože tam KSČM a to hnutí Litvínováci, které se vymezuje proti těm problémům v tom městě, si ty zisky relativně udrželo a propadla ta demokratická levice, to ČSSD.

Václav MORAVEC, moderátor

Neméně zajímavý pohled je i na volební výsledky. S ohledem na postavení sněmovních politických stran a hnutí v Jirkově, v Ústeckém kraji, jak vyplývá z analýzy společnosti Median pro dnešní otázku. Opět podrobnosti připojuje sociolog Daniel Prokop.

Daniel PROKOP, sociolog

Jirkov je obec, která je hodně zasažená exekucemi, je tam relativně velká nezaměstnanost a na ty exekuce se váže hodně těch lokálních problémů, jako je kriminalita, vlastně odliv peněz z té obce, práce na nějakém šedém trhu, nějaké sociálně vyloučené lokality a podobně. A v minulosti na to voliči reagovali volbou těch extrémních stran, jako je KSČM a podobně. Dalo se očekávat nějaký výraznější úspěch SPD. Ale v tom Jirkově se projevilo spíše tím, že lidé volili ty lokální hnutí, které jsou více, či méně reagují na ty problémy v tom městě. A ukazuje se, že prostě ty problematické oblasti taky můžou skončit tak, že ty etablované strany, když počítám i hnutí ANO, tak dostalo třeba jenom 50% hlasů a zbylých těch 50% dostanou ty strany, které se vlastně vymezují proti té celostátní politice.

Václav MORAVEC, moderátor

Slova sociologa, Daniela Prokopa v rozhovoru pro dnešní Otázky. Pro občanské demokraty může být zklamáním, že ač v hlavním městě Praze, těsně zvítězili, rozhodně nenaplnili svůj potenciál jak naznačovali naše sociologické výzkumy. Získali necelých 18% hlasů. To výsledek brněnských občanských demokratů, byl o necelý procentní bod vyšší. Je tou problematickou stránkou i způsob vedení kampaně občanských demokratů v Praze. Pozvání k povolební diskuzi přijali, socioložka, bývalá slovenská premiérka, Iveta Radičová. Vítám, politoložku, profesorku Vladimíru Dvořákovou z Vysoké školy ekonomické v Praze. Dobrý den. A mé pozvání přijal také bývalý český premiér a dlouholetý šéf Senátu, Petr Pithart. I vám, hezký dobrý den. Začněme u vás, paní profesorko. Překvapení letošních komunálních a senátních voleb, jaké je?

Vladimíra DVORŽÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Tak těch překvapení je asi celá řada. Já bych největší překvapení viděla v tuhle chvíli v těch komunálních volbách asi v Praze. Už jenom ta skutečnost, že je mnohem menší počet politických stran, nejmenší vlastně počet mandátů je 11. A vlastně mizí ty drobnější politické strany. Ta scéna se stává velmi, řekněme, přehlednou a poměrně se dá i očekávat, že ani povolební vyjednávání nebudou nijak složitá. Dá se očekávat, jakým způsobem to dopadne. Jenom je otázka, jaká bude dohoda o budoucím šéfovi Prahy. To znamená, jestli se jim podaří jako dohodnout na jméno primátora.

Václav MORAVEC, moderátor

Prospěje občanským demokratům a hnutí ANO, rivalům na té celostátní scéně to, že budou v Praze v opozici?

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Tak jako asi každé straně někdy prospěje, když je v opozici. Záleží na tom, jaký prostor v té opozici má a jakým způsobem dokáže v rámci té opozice ukázat alternativní možnosti, samozřejmě je tu jistý problém, že ANO a ODS, budou poměrně obtížně vytvářet společnou opoziční politiku, protože zároveň se proti sobě dost vymezovali. Ale myslím, že pro ODS byl problém se velmi výrazně vymezovala programově proti Pirátům, tudíž vlastně tam není nejmenší prostor pro to, aby tam mohla vzniknout koalice společně s Piráty.

Václav MORAVEC, moderátor

Petře Pitharte, vaše překvapení.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Tak pozitivní překvapení, je výsledek voleb v Praze. Ale to překvapení má svůj rub. Velmi nepříjemným překvapením je zvětšující se propast mezi Prahou a zbytkem republiky. To jsou jakoby dva světy. A když to bude pokračovat, tak to nedopadne s touhle zemí dobře. Víte, centralismus je odvěký problém těchto českých zemí. A jeho rubem zase je 6 256 obcí, to je absolutní evropské unikum. Co to znamená? Roztříštěnost, rozdrobenost, nedůvěra, obce se nespojují, spíše ještě mají chuť se někde rozdělovat. To je taky zpráva o těchto volbách a to jsou ty plachty, které jsem si připravil a zapomněl jsem si je na židli, ale všichni to Pražané známe. To je prostě něco šíleného.

Václav MORAVEC, moderátor

Když politici v sobotu komentovali průběžné výsledky a v některých ohledech i konečné výsledky, tak zaznívala z úst lídra hnutí ANO, Andreje Babiše, slova o tom, že ANO rozhodně není levicovou politickou stranou, byť sbíral levicové voliče. A lídr občanských demokratů, Petr Fiala zase mluvil o tom, že příště už ODS vyhraje celostátní volby.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/ /6.10.2018/

My jsme tady pro všechny, nejsme levicová strana, my jsme ve vládě s ČSSD a KSČM umožnila náš vznik.

Petr FIALA, předseda strany /ODS/ /6.10.2018/

Budeme krok za krokem budovat tuto alternativu, abychom nabídli České republice jiné řešení, než které dnes nabízí polokomunistická vláda, polokomunistická většina, kde dominuje ANO s dalšími levicovými stranami.

Václav MORAVEC, moderátor

Sobotní slova lídrů dvou nejsilnějších sněmovních stran. Tedy lídra hnutí ANO, Andreje Babiše a lídra občanských demokratů, Petra Fialy. V té souvislosti tady velmi často v českém veřejném prostoru rezonuje srovnání se Slovenskem. Hegemon hnutí ANO, na Slovensku SMER-sociálna demokracia a ostatní politické strany. Je to na místě, když se díváte na českou politickou scénu, toto Československé přirovnání?

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Já bych si nejprve dovolila dvě poznámky z venku na pohled na komunální volby v České republice. Protože máme několik společných trendů. Vítězi jsou nezávislí kandidáti. A bylo by omylem všech politiků, kdyby neviděli tento důležitý moment a fakt, teda pokud mám snahu uspět, snažím se co nejvíc distancovat od existujících politických stran a apriori mi to dokazují výsledky, zvyšuje šance, že uspěji ve volbách. Je to důležitý signál nejen pro komunální volby, ale budeme určitě o tom mluvit, že je to velmi důležitý signál i pro velké parlamentní volby. Zadrhé, ano je o něco větší účast, ale stále je velmi nízká.

Václav MORAVEC, moderátor

47% považujete za málo.

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Není to většinová účast, takže opět rozhodovali největší menšiny, jako to často v politice bývá a proto usuzovat z těchto výsledků cokoliv na možnou mapu politickou v parlamentních volbách, můžeme jen velmi velmi opatrně a s velkými chybami. A k té vaší přímé otázce.

Václav MORAVEC, moderátor

Jestli je na místě to Česko-slovenské srovnání, Fico, Babiš?

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Co mají ty strany společné, tak zní otázka. Společné mají mnohé v rétorice. Hlášení se k všeobjímajícímu programu, pro všechny, hlášení se doma k proevropské orientaci, jiné jsou potom konkrétní reálné kroky, ale hlavně, a to je ten největší společný rys, rozdělování se výsledky výzkumů veřejného mínění. Teda plavání na vlně toho co občané, většina občanů, chce slyšet, co osloví.

Václav MORAVEC, moderátor

Kdybych vám oponoval, protože jsem si připravil jeden příklad, který mě v tomto týdnu zaujal a týká se slovenského premiéra.

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Vím, myslíte syrské sirotky.

Václav MORAVEC, moderátor

Ano.

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Určitě se k tomu vrátíme a dostaneme. Neboť ten veřejný pohled na Slovensku, z hlediska pomoci konkrétně uprchlíkům a dětem, je právě většinová, že jim máme pomoci.

Václav MORAVEC, moderátor

To znamená, pokud by na Slovensku bylo veřejné mínění podobné jako v Česku, tedy nepomoci, tak by nový slovenský premiér Pellegrini, neřikal tato slova. Nepřijímal by...

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Nemůžu si to dovolit takto jednoznačně říct. V každém případě platí, že veřejné mínění je opět podporující rozhodnutí premiéra, můžeme to takto zformulovat. V každém případě, jsme v období a nejen v Čechách a na Slovensku, a nejen v Evropě, kdy na místo řízení se hodnotami, principy, zákony, mnozí politici, ne všichni, mnozí politici upřednostňují a překračují pravidla, hodnoty a zákony, tlakem veřejného mínění a to co lidi by rádi viděli, aby politik minimálně slovně řekl a jak by měl vystupovat.

Václav MORAVEC, moderátor

Jinými slovy, srovnání SMERU a ANO, je na místě v tom marketingovém pojetí.

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Určitě v marketingovém pojetí a chápání politiky. A ještě dodávám, že je to taková překerná hra, protože častokrát ty politici si ty témata pro to veřejné mínění sami etablojí, připraví a vnutí. Když se podíváte, o čem je veřejná diskuze, o čem my se bavíme, tak velmi se vzdalujeme od toho, čím lidi opravdu žijí a co od politiky očekávají. Ale do mínění politici, indoktrinují téma na kterých se jde použít marketing. Migrace, například. To, čím každodenně lidé žijí, jsou témata s čím si spojí očekávání vůči demokracii. A jsou primárně dvě. Moje životní úroveň a kvalita života a spravedlivost. Jestli se umím dobýt k spravedlivosti a rovnosti před zákonem. A to, čím se zastírají tyto problémy, jsou úhybné manévry různých jiných témat, ke kterým nahodím problém, sám jsem ho vykonstruoval a vzápětí nahodím mnou vymyšlené řešení.

Václav MORAVEC, moderátor

Tady se na to schodujete na tom, paní profesorko Dvořáková.

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Ano, určitě se asi shodujeme a samozřejmě že je to i otázka toho, jak je obecně vnímáno médii, jakási diskuze. Když se podíváme na nejrůznější pořady, který přicházejí, tak je to prostě určitá agresivita, je to ta rovina koho znáte. Mimochodem, je ta světová síť, ta říká, není podstatné co znáte, ale koho znáte. To je celosvětový trend a vlastně, když se nad tím zamyslíte, tak je to strašný, že toto vzniká. A mě překvapilo třeba u té kampaně, která tady byla, marketingově nesporně velmi dobře zvládnutá, které dělalo ANO. Ale já, když jsem si představila, že bych někde byla na billboardu a tam by bylo napsáno, že já mám telefon na toho a toho člověka, mě by to neuvěřitelně ponižovalo. Jako, protože já tam nejdu za sebe, já tam jdu protože mi někdo dal telefon. A vlastně ono to fungovalo. Tam jako marketingově zjevně to nemělo žádný problém.

Václav MORAVEC, moderátor

Že vstoupím do vaší řeči. Ta celostátní témata neukázaly na limit hnutí ANO, podíváme-li se na boj o syrské sirotky, jako zásadní téma o kterém mluvil mnohokrát premiér Andrej Babiš a přitom výsledek v Ostravě, kde liberálně a široce rozkročený ostravský primátor, udělá jeden z nejlepších volebních výsledků, protože drží kontinuitu hnutí ANO z roku 2011, kdy vznikalo?

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Já si myslím, že to je otázka na které voliče se ANO soustředilo a myslím si, že ty liberální principy vlastně úplně opustili. A ono je to vlastně, na což dojeli v Praze, ale ono se říká, že ANO tedy je levicovou stranou. Ani náhodou, nějaké hodnoty levicové tam určitě se neobjevují, ANO přebírá levicové voliče z mnoha různých důvodů proč ty strany nejsou schopny oslovit levicové voliče, ale také je to důsledek určitého vývoje, kdy vlastně tady se dlouhodobě neřešily sociální otázky, neřešily se problémy mezd, důchodů a těchto věcí, školství. A ve svý podstatě, pro ANO se objevil obrovský prostor jenom o určité narovnání, když to srovnáme se západními zeměmi a teď já to nemyslím v absolutních číslech. Ale vezmu-li úroveň našeho HDP a úroveň třeba našich platů, nebo důchodů s jinými zeměmi, tak jsme hluboce pod tím a Babiš využil tohoto prostoru, který tady byl zanechán a zároveň využil samozřejmě ekonomické situace, která mu umožňuje aby těmito zvýšenými dávkami, podporou důchodců, najednou vlastně nejen získal voliče, ale vlastně i napomáhal trochu růstu tý ekonomiky, protože ta žije také z té spotřeby domácností. A tohle se podařilo, tím se mu podařilo dostat ty sociálně slabší voliče a lidi který prostě měli pocit dlouhodobě sociální nespravedlnosti z toho co se tady děje.

Václav MORAVEC, moderátor

Srovnání slovenského SMERU a českého ANO, jako levicových či populistických stran, Petře Pitharte, je na místě?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

No ano. Pan Babiš říká, že přece není levicová strana.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale přebírá levicové voliče.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

On totiž chce být levicová strana a chce být pravicová strana a chce být střed. Ale to se těžko řekne. A nechce být strana. No ale tak to bývá prostě. Šéf firmy chce prodávat zboží, tak prostě musí se obracet na všechny. Ještě k tomu slinění prstů, odkud vane vítr, to paní Iveta to dobře doplnila, že to je horší, že to je prostě vnucování určitých témat. To je to, na co jede bulvár na celém světě. Vzrušit, vyděsit, takovéhle titulky blížící se něco hrozného, a pak utěšit, uklidnit. Není to tak zlé, ono se to vůbec nestalo, byl to omyl. To v lidech vzbuzuje, když ne blaho, tak ulehčení, úlevu a to lidi přijímají prostě hrozně rádi. A nechávají se vtahovat do rytmu tohoto strašení a nabízení ochrany. Na to prostě jedou politici nejen u nás, to je to nejhorší, to znamená, že ty lidi neustále udržují v nejistotě, ve vzrušení a pak jim nabízejí ochranu. A lidi volí, pak si řeknou, volil jsem blbě, příště musím volit někoho úplně nového. A je to prostě kruh bludnej.

Václav MORAVEC, moderátor

Když se podíváme na Prahu a výsledky komunálních voleb v Praze a zobecníme je, tak významné procento hlasů získali Piráti, pak nový subjekt Praha sobě a koaliční uskupení nazvané Spojené síly pro Prahu. Dubnový výzkum, eurobarometru, mimo jiné zjišťoval postoje lidí k nově vznikajícím politickým stranám a hnutím napříč Evropou. A jde o ty strany a hnutí, které protestují proti stranám a hnutím, které jsou na politické scéně etablované. Chcete-li k tradičním politickým strukturám. V Česku je patrná silně nadprůměrná náklonnost k těmto novým politickým subjektům, tady jsou data.

/ Aktuální grafy /

Václav MORAVEC, moderátor

Tolik tedy data Eurobarometru, z letošního dubna. Když se podíváme a srovnáme situaci v Česku a na Slovensku, kdy na Slovensku je příklon k těm novým subjektům, které mohou nahradit ty staré, zhruba desetiprocentních bodů, nižší ve srovnání s Českem, čím je dáno to evropské nadprůměrné procento, pane docente Pitharte?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Nemám po ruce odpověď. Dávám přednost dámám.

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Tak já si především myslím, že to vychází z toho jakým způsobem fungovali ty tradiční strany a jakým způsobem nabízejí nějaké řešení. My tady můžeme říkat, a ČSSD může být velmi silně rozhořčeno, že jim ANO bere voliče, ale pokud se podíváme na stav této strany, už velmi dlouhou dobu, tak to prostě je největším nepřítelem je sama ČSSD vůči sobě. Protože ten image, která vlastně je neustále rozhádaná, jeden proti druhému, nejasná. Nejasná i programově, tak prostě se tímhle způsobem jako nesporně objeví. Možná bylo jako jednodušší pro ODS, která prošla obdobnou věcí, že vlastně už jakoby jedno období měla za sebou. Ta ČSSD se vlastně do tohoto problému dostává v teď v těch posledních letech jako mnohem výrazněji. A lidé hledají alternativu. A jestliže mají špatnou zkušenost s tradičními stranami, tak to hledají v různých nových.

Václav MORAVEC, moderátor

Na kolik tomu mohl přispět i Andrej Babiš, svojí rétorikou po roce 2011. To znamená, je to souběh toho jak se chovali, ty takzvaně standardní demokratické politické strany, tradiční establishment a jakou atmosféru vytvořil Andrej Babiš. A teď se to proti němu vlastně obrací v Praze, kdy Piráti, společně dvě koalice, respektive Praha sobě a koalice Společně pro Prahu.

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Takhle, ten vývoj samozřejmě u Andreje Babiše byl jasný. My už jsme o tom hovořili, když se podařilo někomu udržet ten liberální střed a jinde se to vlastně nepodařilo a vlastně se zužuje ta voličská základna. Což může být do budoucna pro Andreje Babiše a pro tu stranu dosti velký problém. Ale na tý Praze je jedna zajímavá věc a pro mě možná trochu optimistická, aniž bych chtěla nějak podporovat tu stranu, uvidíme co udělá, že vlastně ta Praha sobě, byla zvolena na základě toho, že něco udělala v jedné městské části. To znamená, že to nebylo čistě marketingový, ale že se to odráželo od něčeho, co ta strana udělala. A to mně připadá, že je poměrně nový posun v naší politice. Držme si palce, ať tedy vydrží dělat ty strany a inspiruje to i další strany, aby si uvědomovaly, že vycházejí z toho v těch dalších volbách. Oni vlastně skládají účty za to, co udělaly. A ano, vlastně ne ten úplně dobrý výsledek ANO, souvisel také s tím, jak ANO fungovalo na pražském magistrátu. Takže pokud ve volbách se začne objevovat to zodpovídání se politiků a voliči budou hlasovat na základě toho, čeho se opravdu, co reálně viděli, nejen nový program, nejen nový marketing, tak by to byla jako vlastně pozitivní správa pro naši politickou scénu.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Hrozně důležité, co teď řekla paní Vladka.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy jste na Slovensku také procházíte tedy změnou politického systému, vzniku nových politických uskupení, ale jste k těm novým uskupením o něco skeptičtější než v Česku, proč?

Iveta RADIČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Na světě se dějí změny. Musím je vyjmenovat. Informační revoluce, ve výrobě čtvrtá průmyslová revoluce, mění se trh práce, s větší nejistotou jsou lidé začleňováni do trhu práce, jsou na ně jiné nároky. Zkrátka úplně se mění sociální struktura společnosti. To co platilo v minulém století, dnes jednoduše neplatí. A jak na to politické strany nereagují, tak umírají. Neoslovují voliče z hlediska jejich reálných potřeb a zájmů. Z hlediska toho, co prožívají jako problém.

Václav MORAVEC, moderátor

Na rozdíl od těch nových subjektů.

Iveta RADIČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Na rozdíl od těch nových subjektů. Navrch prosím, jak máme ekonomický růst, všichni jsme z toho nadšený a chlubíme se tím. Slovenská republika dokonce má jeden z největších v Evropské unii, ale na to vám ten občan zareaguje větou, a proč z toho já nic necítím? Kde je ten růst? A docházíme k tomu, co nazveme, umírání vládnutí. Umíralo vládnutí, anebo to co se skrývá pod pojmem dobré vládnutí. Teda že mi instituce slouží, že jim můžu důvěřovat, že mi nerozkrádají ty peníze před nosem, že neskončí v tom procesu policie, prokurátor, justice, s větou, skutek se nestal. A jednoduše v tomto momentě nespokojený, frustrovaný volič, anebo vytlačený volič vůbec z veřejného dění a z možnosti naplnění životních šancí, je otevřený prostoru, novotvarů a alternativy. Nám se mění politická soutěž z klasiky vítěz, poražený, z dovětkem čest poraženým, na soutěž vítěz x nepřítel. A nepřítel, který je úplně vystrnaděný, vysunutý z veřejné sféry a z možnosti, mít aktivní účast na spravování věcí veřejných. A potom povstává občanská společnost a poví, A dost!

Václav MORAVEC, moderátor

Čímž se vytváří podhoubí pro ty nové subjekty.

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

A hlavně pro extrémistické subjekty. Hlavně pro extrémistické subjekty. Protože velká nespokojenost, stále větší skupina vytlačených občanů, hromadění těchto nejistot, hromadění zklamání z nenaplněných slibů politických subjektů, kolik už bylo nových tváří na jedno použití. Na jedno volební období, dali jsme jim šanci a nic. A dáme šanci a nic. Potom to ústí v jednoduché řešení o kterých ale platí to Werichovské, že zkrátka je vždy cesta o něco delší a o hodně komplikovanější. Jednoduché řešení, jednoduché je vždy nesprávné, ale je velmi lehké najít živnou půdu v situaci, kdy jste zavaleni novými informacemi a ztracený v tom, kdo má vlastně pravdu. A to si ještě spojme s tím politickým marketingem, který má jednu šílenou četu, likvidaci svého protivníka. Ne toho co říká, ale kdo to říká. A ta palba, kovbojská, paradoxně je sebelikvidační i tomu aktérovi, který střílí. A toto je potom výsledek opravdu takového distancu od politických subjektů, takže velmi rozdrobená sociální struktura, úplně nové vrstvy, z důvodu technologií atomizované kolektivity, které nekomunikují, anebo se nenávidí.

Václav MORAVEC, moderátor

A rozdrobená politická scéna.

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

A následně rozdrobená politická scéna.

Václav MORAVEC, moderátor

Petře Pitharte, vy jste se vzdal slova ve prospěch dvou dam.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Teď bych to možná řekl jinými slovy. Pro spoustu z nás a zejména starších, těch změn je tolik a jdou tak rychle, že prostě my nestačíme. Snažme se tomu, politici, snažte se tomu rozumět, nezavrhat, lidé se skutečně těžko orientují, zejména když ta řeknu nezpracovaná globalizace, zvětšuje sociální rozdíly, které se skoro vždycky zvětšovaly, ale teď se zvětšuje tempem které už je neúnosné. A lidi, kteří všechno udělali dobře, mají tu školu, jsou šikovní, vůbec nejsou líní, stojí na tom svém nádraží venkovském, nebo na tom nádraží malého městečka, čekají že ten jejich vlak přijede, že vždycky přijížděl a on prostě nepřijede ani druhý den. A oni se pak dovídají, že už nikdy nepřijede, protože už jede po jiné trase a je to nějaký rychlovlak. A ty lidi jsou dezorientovaní, nešťastní a já se tady velmi přimlouvám, abychom prostě tomu rozuměli, abychom se nedívali na ty lidi, kteří volili podle nás špatně, abychom se na ně nedívali z vrchu, prostě nestačíme. Já už taky mnoha věcem nerozumím, nestačím, a to se velmi snažím, a to žiju uprostřed hlavního města, mám za sebou nějakou politickou zkušenost a dovedu si představit co tahle doba dělá s lidmi na menším městě, které je v regionu, který teď ta globalizace momentálně nepotřebuje, protože potřebuje jiné regiony, jiné profese. To je před politiky obrovsky těžký úkol, porozumět těmto lidem a nedívat se na ně z vrchu a říknu to tak, platí to hodně pro Pražáky. Pražáci se dívají,...

Václav MORAVEC, moderátor

Že venkov je divný a kazí jim výsledky.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Ano, jistě. Ale já jsem předevčirem po cestě do volební místnosti a po cestě zpátky potkal, tři starší paní. Dvě byly s holema, jedna byla o berlích. To prostě není žádná pražská kavárna. A i ty starší, staré paní mluvily s takovým opovržením o těch ostatních mimo Prahu, kteří volí úplně blbě, protože jsou to pitomci. Takže pozor, to je nálada která tu Prahu ovládá celou. To nejsou zdaleka jenom prostě intelektuálové, nebo něco takového, to je

hrozně vážná věc. A proto jsem před chvilkou mluvil o té rozdrobenosti naší země, o těch 6 256 obcích. Já jsem byl venkovský senátor šestnáct let, já jsem chápal po listopadu, že se některé obce chtěly trhnout, protože byly připojeny víceméně násilně. A čekal jsem, že po deseti letech se to zastaví a začnou se integrovat. Protože na spoustu věcí ty obce nikdy nebudou stačit. A ten neuvolněný starosta, to je chudák. Ale když na to zavedu řeč, tak se s těma, no nikdy, přece tenkrát a teď začnou vyprávět. A takhle je to všude, a to je prostě stav této země. Převládající nedůvěra.

Václav MORAVEC, moderátor

Jak je možné ji vytěsnit, či ji překlopit na převládající důvěru?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Je to zdánlivě fráze. Když se řekne naslouchat lidem, ale naslouchat to není jenom že nastavím ucho. Že mě to zajímá, co si ten člověk myslí, i když to má popletené a já chci vědět, proč to tak je a položím mu druhou, třetí, čtvrtou otázku. Musí mě to zajímat a nejen pasivně, že to slyším, prostě naslouchat si způsobem, který opravdu otevírá diskuzi. A ne pocity prostě, které dneska Pražáci máme vůči venkovu. To je nebezpečné.

Václav MORAVEC, moderátor

Když se ještě podívám na stranické struktury tradiční politické strany na Slovensku, v České republice, tak výsledky těchto komunálních i senátních voleb, potvrdily, že komunisté a sociální demokraté, jako tradiční politické strany, nejen v těch uplynulých třiceti letech, ale i v časech předchozích, tak dál oslabují. Lídr ČSSD, vicepremiér Jan Hamáček tvrdí, že sociální demokraté se odrazili ode dna. Připomeňme si jeho slova.

Jan HAMÁČEK, ministr vnitra /ČSSD/ /6.10.2018/

V situaci, kdy jsme skončili v parlamentních volbách na sedmém místě, tak skončit na čtvrtém místě z hlediska počtu mandátů a na třetím místě ve volbách do Senátu, se dá pokládat za solidní výsledek. A pro mě je to signál, že se Sociální demokracie odrazila ode dna.

Václav MORAVEC, moderátor

Konstatoval v sobotu Jan Hamáček. V Ústeckém kraji, sociální demokraté byli proti vstupu do vlády, už jsem zmiňoval neúspěch Jaroslava Foldyny, místopředsedy ČSSD, který nezískal pro sebe ani zastupitelský mandát v Děčíně, kde sociální demokraté výrazně propadli. Trpí sociální demokraté i tím, že šli do Babišovy vlády?

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Tak samozřejmě do určité míry to může být, ale zase je otázka, pokud by nešli, jestli jiné regiony by zase nehlasovali také proti vedení, protože v tomhle směru ta Sociální demokracie byla dost rozpolcená. Oni spíš trpí tím, že vlastně ta Sociální demokracie dlouhodobě se neprofilovala jinými tématy, než je čistě těmi sociálně-ekonomickými. Ta představa, která tady je běžná, že prostě levice znamená, že zvýší důchody, nebo že ještě prostě přidá na mateřské, nebo něco takového, tak ta vlastně omezila tu rovinu toho co vlastně by ta moderní demokracie měla dělat. Podívejme se třeba jenom na otázku zastoupení žen, které je prostě v Sociální demokracii, velice problematické. Ale to je jenom jako jeden z ukazatelů, který tam někde vlastně vidíme. Když se tady podle mě dochází i k trochu delší revoluci a to znamená, že se do značné míry etablojí třicátníci a čtyřicátníci, přichází jiná generace. Generace lidí, kteří nebyli spjati s tradičními stranami. To znamená, nejsou to ty mladí, který šli přes ty vazby, které byly v těch tradičních stranách, ale jsou to lidé, kteří vytvářejí tu svojí alternativu. Jsou to lidé, kteří jsou většinou vzdělaný. Jsou to lidé, kteří mají určitou zkušenost a netrpí takovým tím strachem, že nás neustále někdo ohrožuje. A zdůrazňuji jednu věc, a to je něco co říkal i Petr tady, to je určitá hodnota člověka. Ta tendence mnoha těch stran je opravdu to, že se dívají kdo nás nevolí, tak je prostě nějaký nemožný, hloupý a tak dále, ovčané, jako ty ovce, které chodí volit. To je naprostý nesmysl. Levice, podle mě teda víceméně všichni politici, by ale měla více zdůrazňovat to vnímání ty lidský důstojnosti, ochrana toho člověka, který je méně sociálně na tom dobře.

Václav MORAVEC, moderátor

A to nemyslíte, že komunisté dělají, respektive, odepisovala byste KSČM a ČSSD pro sněmovní volby, že se budou pohybovat strany, které dřív dělaly solidní výsledky na pěti procentech, či mohou spadnout pod pěti procentní hranici.

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Já si myslím u KSČM to byl problém trochu generační, kdy ta strana nemohla projít nějakou větší transformací, právě protože ta starší generace měla tu jasnou identitu. To znamená ten krok jinak byl velmi obtížný. Ale vlastně ta starší generace již odchází. U ČSSD je to především, podle mě, ta roztržitá struktura neshodnout se, na něčem dohodnout a boj jednoho proti druhému. Ale já bych ještě dokončila tu myšlenku právě toho vztahu k těm lidem. K těm, kteří jsou jakoby, mají pocit tý opuštěnosti, nikdo se o ně nezajímá. Ono ten marketing, jak se tady dělá, je v tom, že ty politici dokonce dokáží zjistit, kde jsou ti lidé jako takto opuštěný. Ale nepřinášejí řešení, jenom ví, že tady a tady teď přinese tu svojí pozornost. A při dalších volbách, jdou zase někam jinam. Přesně jako firmy, které najednou vědí, tady mohou mít zisk, tak tam půjdu. A je mi jedno, co tam bude za čtyři roky, já klidně odejdu a půjdu tam, protože tady můžu mít ten zisk. A to je ta politika, která má zase i ten globální rozměr. To je ten pohled na tu politiku jako ten byznys, který nebere v úvahu hlubší společenské souvislosti. To, že ta společnost má být integrovaná. To, že ta společnost má mít pocit solidarity, že ty lidé mají věřit tomu, že prostě nepodlehnu podvodníkům. Víte, je dobrá odpovědnost jednotlivce, ale ten jednotlivec musí mít trochu jistotu, že v tomto státě nemůže kdokoliv přijít a podvést ho úplně bezrestně.

Václav MORAVEC, moderátor

Petře Pitharte?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Já bych, pokud jde o tu Sociální demokracii.

Václav MORAVEC, moderátor

A KSČM, jestli už byste odepisoval.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

To není teď moje téma. Nezapomeňme, že Miloš Zeman, když nebyl poprvé zvolen prezidentem, tak se rozhodl, že tu stranu, taková jaká tehdy byla, v čele se Sobotkou, že jí zničí. A já si myslím, že to dělal dobře tu práci.

Václav MORAVEC, moderátor

Že se mu to povedlo?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Že se mu to povedlo.

Václav MORAVEC, moderátor

Tudíž sociální demokraté teď dojíždějí na Miloše Zemana.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Je to výsledek jeho tahů a jeho intrik. A splnil svůj cíl.

Václav MORAVEC, moderátor

Dává to logiku, když teď na to dojíždějí jeho nejbližší. Jaroslav Foldyna, místopředseda ČSSD.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

To už se pak nedá zastavit, to už je pak lavina. Ale ty hlavní viníky, jak je měl na těch kartách, těch 27, nebo kolik jich bylo těch poslanců, tak to se mu povedlo.

Václav MORAVEC, moderátor

Můžou i tyto výsledky vést k nestabilitě vládnutí v Česku, když komunisté budou hlasovat pro státní rozpočet v Poslanecké sněmovně, Sociální demokraté vládnou s hnutím ANO a voliče sociálních demokratů a KSČM ve velkém přebírá Andrej Babiš.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

No premiér musí říkat, že ne. Že to neovlivní.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale podle vás ano.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

To je jeho povinnost, ale já jsem přesvědčen, že v té Sociální demokracii ještě je veliké napětí. A je to pořád ještě, když to tak řeknu, je to reziduum toho nepodařeného puče, po předposledních volbách. To pořád dojíždí a ještě to někde praskne. A oni se pak budou rodit z popela znovu a já si to přeji, aby tu byla solidní silná Sociální demokracie.

Václav MORAVEC, moderátor

Budou tady důsledky na stabilitu vládnutí po těchto volbách?

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Já si myslím, že v tuhle chvíli bezprostředně, není asi jiná alternativa na to, všichni si uvědomují, že teďko jako rozpadnou vládní koalici. Kdyby byly volby, tak to skutečně asi nikdo nemá z těch stran, které se nějakým způsobem do toho vládnutí zapojily, že asi nemá tenhle zájem. Ale na to, že ty vztahy budou i nadále tam napnuté, že tam prostě můžeme očekávat moment nějaký krize, nebo při dalších volbách, až budou tedy přicházet, takže se to může vyhrotit, tak to samozřejmě určitě ano.

Václav MORAVEC, moderátor

Nestabilita vládnutí na Slovensku. Začátkem roku stabilitou vlády otřásla vražda novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky, Martyiny Kušnírové. Vražda vyvolala největší demonstrace od pádu komunismu v roce 1989 a také politickou krizi, která přispěla k pádu vlády, premiéra Roberta Fica. Vraťme se v čase.

/ Ukázka /

Václav MORAVEC, moderátor

Před několika dny slovenská policie z dvojnásobné vraždy obvinila čtyři lidi, kteří skončili ve vazbě za vraždu novináře Jána Kuciaka. Objednavatel, podle slov jednoho z prokurátorů, zaplatil nejméně 70 tisíc eur. Jak se žije v zemi, kde se dá vražda pořídít za 70 tisíc euro?

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Jak se vůbec dá žít v zemi, ve které za práci novinářskou hrozí smrt. A která se stala. Jak se dá žít v zemi, kde se odhaduje, že dokonce reálně hrozila smrt prokurátorovi. To je válka vyhlášená státu. Jak se dá žít v zemi, ve které politici a i bývalý premiér okamžitě obviňoval organizátory protestů ze všeho možného a zlých pohnutek, namísto toho, aby projevil pokoru. Pokoru, že se mohlo něco takového stát.

Václav MORAVEC, moderátor

A vy jste lidsky Robertu Ficovi, nerozuměla? Sama jste byla premiérkou a on tehdy prožíval krušné chvíle a my si můžeme připomenout jeho slova z tohoto týdne, protože původní verzi, on reagoval na původní verzi, že za činem stála italská mafie, jejíž chapadla sahala právě na úřad vlády a k Robertu Ficovi a vyšetřování to podle Fica vyloučilo. Tady jsou jeho slova z tohoto týdne.

Robert FICO, bývalý slovenský premiér / 2. 10. 2018/

Toto vymyšlené, falešné obvinění, bylo úmyslně zneužité na pokus změnit mocenské poměry na Slovensku a sesadit vládu mimo standardních demokratických pravidel. A na tento pokud byly zneužity i voliči. Slovensko je parlamentem demokracie, a je nepřijatelné získat moc podněcováním davu lidí, na základě vymyšlených falešných scénářů.

Václav MORAVEC, moderátor

Ohradil se v tomto týdnu Robert Fico. Bývalý slovenský premiér, se také vrátil i k postojům svého politického rivala, prezidenta Andreje Kisky v době krátce po vraždě. Tady jsou jeho slova.

Robert FICO, bývalý slovenský premiér / 2. 10. 2018/

Po definitivním ukončení vyšetřování, se Slovensko bude muset vrátit k událostem, které následovaly po vraždě. A proto všem říkám, jaké v nich sehráli prezident, Andrej Kiska, opozice, média a mimovládní organizace financované ze zahraničí.

Václav MORAVEC, moderátor

Tolik argumenty Roberta Fica. Vy jste mu lidsky nerozuměla a nerozumíte mu dodnes?

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Ne, já mu nerozumím. Jen do momentu, kdy vidím že se snaží všemožně si udržet moc a udělat všechno proto, aby se k moci mohl vrátit. Potud tomu rozumím. A víte proč? Protože záměrně spojuje dvě nespojitelné věci. Ta jedna věc je samotná tragédie a vražda novináře a jeho partnerky, vrahové a objednavatelé vraždy. A druhá věc je, samotná práce, investigativní a zveřejnění výsledků této práce ve kterých právě dokázal, a prokazatelně se to dnes potvrdilo, na propojení italské mafie na úřad vlády. Šikovnost premiéra, bývalého, je že to spojil. Ale to jsou dvě věci. A já velmi prosím, abysme nenaskakovali na tuto pofiderní a z mého pohledu velmi nechutnou hru. Protože to, co přece obviněný mafián a propojení mafie, dotýčný Vadala and company, je obviněný, je zavřený, je na něho zatykač, tak v čem neměli pravdu. Opozice, nebo mimovládní organizace, když spojka těchto lidí pracovala přímo jako státní rádkyně na úřadě vlády. Vždyť se to potvrdilo. Ale ta přesmyčka, spojit to s vraždou, tu já vnímám jako něco absolutně nepřijatelného a je mi z toho víc než nepříjemně.

Václav MORAVEC, moderátor

Mění se podle vás časy na Slovensku, když slovenský premiér, současný Pellegrini, teď mluví o politice nulové tolerance a cituji jeho slova; "nebudeme na Slovensku tolerovat mafii, ani v oblasti zemědělských dotací, ani v oblasti Evropských fondů". Věříte mu?

Iveta RADÍČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Osobně? Ani slovo. Ale ať se snaží. Doufám, že se bude snažit. Nevěřím mu proto, protože po odstoupení předsedy například policejního sboru, se vrátil okem jako poradce nové ministryně vnitra. A takové to návraty, tam máme jeden za druhým. Dokonce delegace, která přišla z evropského parlamentu, konstatovala, že co toto má být. To je skoro jako Metlový tanec. A s velmi smutným výsledkem, takže víte, to máte jako ve fotbale. Můžete mít napsané úžasné pravidla, jako má fotbal vypadat, ale nestane se jeho fanouškem, dokud se nezačne hra. Takže zatím to beru jako pokus udělat nějaké pravidla, ale zatím nevidím že by začala nová hra, podle nových pravidel. Zatím bohužel nevidím.

Václav MORAVEC, moderátor

Vražda Jána Kuciaka a jeho partnerky, zaostřila pozornost na Slovensko v Evropském parlamentu. Situace na Slovensku byla probíraná v Evropském parlamentu. Reforma justice v Polsku, probíraná v Evropském parlamentu. Situace v Maďarsku, probíraná v Evropském parlamentu, promítlo se to i do situace v České republice. Že europoslanci, kteří hlasovali pro rezoluci proti chování maďarského premiéra Viktora Orbána, jsou částí politické reprezentace, včetně prezidenta považováni za zrádce svým způsobem. Co se to děje ve střední a východní Evropě, Petře Pithartě?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

No, to kdybychom uměli pojmenovat. Mně vždycky ten region, zejména kulturní fenomén byl neobyčejně drahý. Desetiletí píšu a přemýšlím o střední Evropě. Teď se něco děje a snažíme se to pojmenovat, jestli je to ta společná minulost komunistická, nebo jestli se všechny ty nové vrstvy teď odhalily a vracíme se k situaci jakoby před první světovou válkou. Těžko říct, jakoby se obnovovaly staré rány o kterých jsme si mysleli, že už jsou zahojené. Převrstvené. Já na to nemám jednoznačný soud, ale jsem velmi znepokojen tím, že Evropská unie, jakoby pukala a ta solidarita, kterou teď projevila i Sněmovna vůči Maďarsku, ta mi připadá mimořádně nešťastná.

Václav MORAVEC, moderátor

A není to tak, že si česká Poslanecká sněmovna, ponechme teď stranou občanské demokraty a jejich schizofrenii, protože na straně jedné bojují proti Andreji Babišovi a jeho autoritativnímu způsobu vládnutí a pak hlasují a zastávají se Viktora Orbána, to ponechme stranou. Ale nemyslíte, že je to hlasování o tom, vždyť přece existují pravomoci, které si máme zachovat v Česku, do kterých nemá Brusel mluvit a v Maďarsku Brusel do těch pravomocí Viktoru Orbánovi vstupuje příliš. Totéž se týká Lecha Kaczyňského.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Nenene, my máme spoustu velmi důležitých pravomocí. Já bych řekl, že každodenní život je do značné míry v rukou české vlády, českého parlamentu, sociální politika, školství a tak dále. Ale, já jsem vstupoval, nebo hlasoval jsem pro vstup do Evropské unie taky proto, aby mě uchránil, kdyby v mé zemi se podařilo získávat pozice autoritářů, kteří začínají rušit základní pravidla demokracie. To znamená, kontrola moci, dělba moci, justice, veřejnoprávní média. Já bych si to býval musel přát, aby i proti nám se takto, on to není žádný zákrok, to je prostě takové první varování, žádný účinný krok se vůči Maďarům, ani Polákům ještě nestal. Ale ano, já jsem i proto hlasoval pro vstup do unie.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy byste v europarlamentu hlasoval pro tu rezoluci? Proti Orbánovi?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Nene, kdybych byl poslancem strany, ke které se hlásím, tak bych měl problém.

Václav MORAVEC, moderátor

Protože Viktor Orbán je členem Evropské lidové strany.

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

Vždyť ten klub sám hlasoval proto v Evropském parlamentě, pro zahájení tohoto řízení, které je opravdu jenom varováním. Z toho prostě nebude přšet. To by musela Evropská rada prostě rozhodnout o nějakých sankcích a tam platí, že buď všichni nebo nikdo.

Václav MORAVEC, moderátor

A proč pak nerozumíte tomu českému hlasování ve Sněmovně?

Petr PITHART, bývalý premiér ČR, bývalý předseda Senátu PČR

No asi tomu rozumím, asi je to protože Orbán hodně mluví o rodině a o tom, že manželství je muž a žena, já s tím teda taky souhlasím, tak asi pro tento akcent. Já nevím pro co jiného. Ale já jsem s nimi o tom nemluvil, ostatně ten klub nehlasoval úplně jednomyslně. Koukal jsem se na některé poslance a byl jsem rád, že se buď zdrželi.

Václav MORAVEC, moderátor

A teď mluvíte o klubu KDU-ČSL. Co se děje ve střední a východní Evropě, Vladimíro Dvořáková?

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Já si myslím, že to je, je to hodně složité, ale myslím si, že možná počátek nalezneme už v počátcích transformace, v momentě kdy zde byla sice převedena od nedemokratického k demokratickému režimu, ale nebyl od počátku budován stát. Stát byl vnímán jako nepřítel a ve svý podstatě výměnou mocí se ten stát do značné míry převzal a nezačala se budovat jeho autonomie. Stát v demokratických zemích má určitou autonomii. Ten kdo je u moci, není majitelem toho státu. Tam musí být kontrolní mechanismy, musí tam být to vyvažování mocí. Musí tam být prostě ty věci, konflikty zájmů, profesionální státní správa, která je momentálně u nás velmi ohrožena a v Bruselu se to opět nelíbí a naprosto mají pravdu. Protože není důvod, aby takzvaní odborníci, kteří budou přímo zástupci těch ekonomických zájmů, těch skupin, byli ve státní správě a ovlivňovali nastavení politiky státu.

Václav MORAVEC, moderátor

Teď mluvíte o novele služebního zákona, kterou předložila Babišova vláda.

Vladimíra DVOŘÁKOVÁ, politoložka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Je to obrovský průšvih. Ale toto je důsledek. Toho že ten stát tady nebyl budován. Kritika Orbána, kritika Kaczyński a vlastně těchle, a nejen tam, podobné věci se dějí v Rumunsku, Bulharsku, jenom se tomu nevěnuje větší pozornost, ale tu tendenci vidíme i tady, je protože se opouští, nejen že se to nedobudovalo, i když v přístupových jednáních Evropa tyto podmínky si kladla a my jsme uměli to jako obejít, něco jsme přijali, pak se to zrušilo, takhle to probíhalo v různých zemích, a právě ta Evropa přijímá, ta nemluví do těch věcí jestli v tomto budeme rozhodovat o těchto věcech, ale mluví o tom, jestli tam je ten stát, která má jistou autonomii a je schopen zabránit, aby peníze které docházejí k nám od evropských daňových poplatníků, když to budeme říkat tím moderním slovníkem, jsou opravdu dávány tak jak mají být dávány. Rozdělovány podle jasných principů. To

je to, co říkala tady Iveta. Vlastně, dobré vládnutí. Jako jedna ze základních věcí, profesionální správa. V tomhle momentě poté i lidé začnou těm institucím důvěřovat, ale jestliže začnete dostávat pod kontrolu Ústavní soudy, jestliže bráníte jakémukoliv vyvažování, jestliže jasně se vám, a to v tom Maďarsku je, objevuje nepotismus na nejvyšší úrovni, kdy ty peníze, dotace se rozdělují způsobem k rodinných příslušníkům, tak je to prostě obrovský problém a Evropská unie byla budována na právě principu toho právního státu. A tady je jasný porušení těch směrnic. A o tom to celé je, je to varování, je to o tom jednat o tom a poslat signál, že toto neodpovídá hodnotám Evropské unie, která trvá na právním státě a na normálním fungování té společnosti. Nikoliv o tom, jestli se ta vláda rozhodne takhle přijmout imigranty, sirotky, nebo ne, to už je pak jako jiná věc, která probíhá pak celoevropské jednání. Ale musí to mít tenhle rámeček.

Václav MORAVEC, moderátor

Stručné poslední slovo Ivety Radičové.

Iveta RADIČOVÁ, socioložka, bývalá premiérka SR

Zkusím to. Stranická okupace státu, to se děje v postkomunistických zemích. Doslova a do písmene. Ovládnutí až po poslední obec v té veřejné správě, jak jste slyšeli po vyhodnocení ve vašich komunálních volbách. Podruhé oligarchická demokracie a vytvoření oligarchie v zemi, která z pozadí, ale významným způsobem, v podstatě vládne. A potřetí, velmi důležitý moment. V postkomunistických krajinách, vymahatelnost, já to musím říct, práva a fungování kontrolních institucí, ale oni jsou stranicky ovládané. A tak máme před sebou demokracii, kterou nemůžeme bohužel jinak nazvat, jen jako demokracie jako dokonalá drzost. Vítěz bere vše, všechno smyjeme, nic se mi nemůže stát a v krajním případě, no tak přeskočím do jiného politického subjektu, který má v budoucích volbách šance, že mě zase vynese na nějaký poslanecký post. Je to choroba v začátcích, máme šanci to vyléčit, máme, pokud ten prostor který tu je a objektivně lidé jsou nespokojení a kritizují ho, nenecháme obsadit politickým extrémismem.

Václav MORAVEC, moderátor

Iveta Radičová, Vladimíra Dvořáková, Petr Pithart, byli ve velké povolební diskuzi. Děkuji za váš čas a děkuji, že jste byli hosty Otázek a těším se na další setkání. Přepněte si na zpravodajskou Čt24, protože se s diváky Jedničky loučíme, i když o politice řeč bude jen v druhé linii. Protože řeč bude o ekonomice, kde je strop výkonu tuzemské i globální ekonomiky. Jedno z hlavních témat druhé části Otázek. Hosty budou tři zajímaví ekonomové, konkrétně Ilona Švihlíková, Zdeněk Kudrna a Miroslav Singer, bývalý guvernér České národní banky. Přepněte si na zpravodajskou Čt24, řeč bude o stavu a kondici tuzemské ekonomiky. S těmito zajímavými hosty.

Tomáš Holub vede od května 2004 měnovou sekci ČNB

6.10.2018 ekonomickymagazin.cz str. 00

Petr Vrabc

Vizitka ekonoma Tomáše Holuba (44), který bude druhým novým členem bankovní rady České národní banky (ČNB):

- Tomáš Holub je v současné době šéfem měnové sekce ČNB, kterou vede od května 2004. Předtím působil čtyři roky jako poradce guvernéra centrální banky.
- Je členem představenstva a výkonného výboru České společnosti ekonomické (ČSE), která pomáhá rozvoji a popularizaci ekonomie v Česku. V letech 2006 až 2007 byl prezidentem ČSE.
- Podle Lidových novin patří k podporovatelům intervencí, které centrální banka prováděla od listopadu 2013 do dubna 2017 s cílem oslabit korunu kvůli hrozící deflaci.
- Narodil se 19. srpna 1974 v Liberci.

- Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (**FSV UK**), kde získal titul PhD. v oboru teoretická ekonomie (2001). Absolvoval také studijní pobyty na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu a na britské Londýnské ekonomické škole (LSE).
 - V letech 1998 až 2002 přednášel na Vysoké škole ekonomické v Praze, od roku 1998 přednáší na Institutu ekonomických studií **FSV UK**, zaměřuje se na mezinárodní makroekonomii a monetární ekonomii. Publikuje pravidelně v domácích i zahraničních odborných časopisech.
 - V letech 1996 až 2000 působil jako makroekonom v Komerční bance.
 - Je ženatý, má dvě děti.
- ČTK

URL| <https://www.ekonomickymagazin.cz/2018/10/tomas-holub-vede-od-kvetna-2004-menovou-sekci-cnb/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ekonomickymagazin.cz](https://www.ekonomickymagazin.cz) (*Aktuality*)

Radu ČNB doplní vedle Michla Tomáš Holub

6.10.2018 Lidové noviny str. 01 Titulní strana
PATRIK KOZLÍK ISTVÁN LÉKO

PRAHA Poté, co LN v úterý napsaly, že do vedení České národní banky míří ekonom Aleš Michl, a prezident Miloš Zeman tuto informaci ve čtvrtek potvrdil, je známé i druhé jméno nového člena bankovní rady. Stane se jím Tomáš Holub, který od roku 2004 působí v centrální bance jako ředitel měnové sekce.

„Lidové noviny mají správnou informaci,“ odepsal včera hradní mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz, zda v bankovní radě usedne i Holub.

Michl s Holubem nahradí ve vedení ČNB viceguvernéry Mojmíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, jimž vyprší druhé funkční období a radu musejí opustit. Prezident nové členy jmenuje 21. listopadu.

Holub dříve pracoval jako makroekonom v Komerční bance. V ČNB byl zastáncem intervencí, jimiž banka oslabovala korunu.

Pokračování na straně 8 Radu ČNB doplní Tomáš Holub

Dokončení ze strany 1

Naopak Aleš Michl, druhý nový muž v Bankovní radě ČNB, mezi zastánce netradičních kroků centrálních bank nepatří. „V minulosti často zpochybňoval politiku slabé koruny a prodlužování kurzového závazku ČNB či smysluplnost vysokých intervencí k jeho obraně. V tuto chvíli tak zapadne spíše do jestřábího křídla ČNB a bude podporovat návrat úrokových sazeb k vyšším úrovním, pokud to ekonomický vývoj dovolí,“ řekl LN Jakub Seidler, hlavní ekonom ING Bank. Holub by se tak měl chopit pomyslné role Vladimíra Tomšíka. Zatímco jméno Aleše Michla je spojováno s podporou premiéra Andreje Babiše (ANO), za druhým kandidátem dle zdrojů LN stojí guvernér centrální banky Jiří Rusnok. Aleš Michl je poradcem Andreje Babiše. Prezidentu Miloši Zemanovi tato skutečnost ale nevádí a jmenuje Aleše Michla členem bankovní rady ČNB.

Podle analytiků je Aleš Michl spíše zastáncem zvyšování úrokových sazeb, stejně jako další kandidát do rady ČNB Tomáš Holub. Podle ekonomů, které LN oslovily, je názor Tomáše Holuba na zvyšování sazeb dle současného modelu ČNB celkem jednoznačný. „Pokud by koruna neposilovala dle předpokladů ČNB, hlas Tomáše Holuba pro růst sazeb by byl poměrně jistý,“ řekl LN Jakub Seidler. Při rozhodování o sazbách bude Tomáš Holub podle ekonomů České spořitelny Michala Skořepy brát v úvahu názory a prognózy měnové sekce, kterou dosud řídí. Lze podle něj předpokládat, že se v klíčových otázkách nebude příliš odchylovat od dosavadní linie ČNB, tedy že například bude velmi umírněným odpůrcem brzkého vstupu České republiky do eurozóny. Fakt, že Tomáš Holub zná prostředí ČNB již několik let, by pro něj a pro chod centrální banky měl být výhodou. Podle Michala Skořepy má Holub široké znalosti z potřebné teoretické literatury a v zahraničí má řadu

kontaktů. Právě Holub a jeho tým doposud pomáhali připravovat prognózy ekonomického vývoje, které následně bere v potaz při svém rozhodování bankovní rada ČNB. Podle těchto podkladů se rada domluví například na tom, kdy zvýší úrokové sazby nebo jak utlumí inflaci. Byl to přitom Tomáš Holub, kdo v podkladech pro bankovní radu navrhoval stále další prodlužování kurzových intervencí. Pomocí nich ČNB držela od sedmého listopadu 2013 do šestého dubna 2017 (po dobu asi 41 měsíců) uměle oslabenou korunu vůči euru. Během toho se koruna nedostala nikdy pod úroveň 27 korun za euro. Na měnové intervence vydala Česká národní banka celkem zhruba dva biliony korun. Po centrálních bankách v Izraeli a Švýcarsku se stala teprve třetí centrální bankou, která v historii použila kurz jako nástroj měnové politiky.

Tomáš Holub vystudoval ekonomii, finance a bankovníctví na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 1996 až 2000 pracoval v Komerční bance, v týmu ekonoma Kamila Janáčka, někdejšího člena rady ČNB. Do ČNB si Holuba následně přivedl Zdeněk Tůma. Ten si ho vybral jako svého poradce. Od roku 2004 Holub vede měnovou sekci centrální banky.

Bankovní rada ČNB určuje měnovou politiku země a rozhoduje o zásadních měnověpolitických opatřeních. Členové rady nesmějí zastávat funkci více než dvakrát. Centrální banka je vedle utváření měnové politiky zodpovědná také za dozor nad celým finančním trhem v zemi, tedy včetně bank, pojišťoven a kapitálového trhu. Rada ČNB se skládá ze sedmi členů. V čele je guvernér Jiří Rusnok, který je ve funkci od roku 2014. Místo dvou viceguvernérů Mojžíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, které ještě v roce 2006 jmenoval Václav Klaus, do rady nyní přijdou zmiňovaní Aleš Michl s Tomášem Holubem. Zbylou čtveřici členů rady tvoří Vojtěch Benda, Tomáš Nidetzký, Oldřich Dědek a Marek Mora. Členy bankovní rady jmenuje prezident republiky na dobu šesti let, bez nutnosti souhlasu jiného ústavního činitele. Zároveň je může prezident republiky také odvolat. Členové rady mohou být odvoláni jen tehdy, pokud přestanou splňovat zákonné podmínky výkonu své funkce nebo pokud se dopustí vážného pochybení.

Pokud by koruna neposilovala dle ČNB, hlas Tomáše Holuba pro růst sazeb by byl poměrně jistý. Jakub Seidler hlavní ekonom ING Bank

Foto autor| FOTO ARCHIV MAFRA A ČNB / ZR

Foto popis| Personální změny v České národní bance Bankovní rada ČNB Nejvyšším řídicím orgánem České národní banky je bankovní rada ČNB. Ta určuje měnovou politiku a nástroje pro její uskutečňování a rozhoduje o zásadních měnověpolitických opatřeních v oblasti dohledu nad finančním trhem. Bankovní rada je sedmičlenná. Jejímí členy jsou guvernér České národní banky, dva viceguvernéři ČNB a další čtyři členové bankovní rady České národní banky. Členy jmenuje prezident České republiky na dobu šest let.

Foto popis| Noví členové v radě České národní banky

Foto popis| Aleš Michl (41) Absolvent VŠE v Praze. Dále krátce London School of Economics v Londýně a Wharton ve Filadelfii. V minulosti aktivní v týmech místopředsedů vlád pro ekonomiku Martina Jajana a Jiřího Havla. Během studií psal pro Hospodářské noviny. Od června 2006 do roku 2015 působil v týmu Raiffeisenbank, kde ke konci zastával post investičního stratéga Raiffeisenbank. Od února 2014 dodnes působí jako externí poradce ministra financí. Rovněž působí jako ekonomický poradce premiéra Andreje Babiše. Od července 2016 je spolujednatel investičního fondu Quant. S ním spoluvlastní fond ekonom Pavel Kohout a investiční společnost Amista. Založil think tank www.verejnydluh.cz.

Foto popis| Tomáš Holub (44) Vystudoval ekonomii, finance a bankovníctví na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**). V letech 1996–2000 pracoval v Komerční bance, v týmu ekonoma Kamila Janáčka, někdejšího člena rady ČNB. Do ČNB si ho přivedl Zdeněk Tůma, který si ho vybral jako svého poradce. Holub pak od roku 2004 vede měnovou sekci. Přednáší ekonomii na FSV, kde se v roce 2011 stal docentem v oboru ekonomické teorie. Zdroj: LinkedIn, ČNB

Foto popis| Od roku 2016 je guvernérem ČNB Jiří Rusnok.

Ze zrzavé hrdinky dětské knížky udělali Romku z no-go zóny, nevěří svým vlastním očím Petr Žantovský. A přidává, co prasklo na aktivistu Jakuba Jandu

6.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Hans Štembera

TÝDEN V MÉDIÍCH Hitparádu o nejlépejší článek uplynulého týdne jasně ovládl článek zdatného konspirátor a dezinformátora Jana Jandourka, který se nejen rozhořčuje, že Václav Klaus pokračuje v boji proti liberální demokracii, ale dokonce tvrdí, že exodus Syřanů zavinilo Rusko. Také na šéfa Evropských hodnot Jakuba Jandu, který je v České televizi i Českém rozhlasu brán jako odborník na otázky dezinformace a propagandy, prasklo, jak opakovaně lže a dezinformuje. Do přehledu mediálních zajímavostí zařadil Petr Žantovský i informaci, jak ve Švédsku ze zrzavé Pippi Dlouhé punčochy udělali v nové verzi dětské knížky Romka z no-go zóny.

Jako tradičně nemůže v sobotu chybět pravidelný přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „První zastavení je u mého oblíbeného dezinformačního a konspiračního webu Forum24, který nám přinesl úžasný článek známého konspirátor a dezinformátora Jana Jandourka. Tento článek nese konspirační a dezinformační titulky ‚Exprezident Klaus pokračuje v boji proti liberální demokracii‘. Pan Jandourek si po třech měsících všiml, ale to u Fora24 bývá standardem, že v červnu vyšel nějaký manifest Institutu Václava Klause, který rozlišuje celkem jednoznačně pojmy demokracie a liberální demokracie a odhaluje liberální demokracii jako v podstatě politiku jdoucí k elitokracii a proti demokracii jako takové. Pan Jandourek podrobuje Václava Klause kritice za jeho vystoupení na právnických dnech v Trnavě koncem září, kde mluvil na toto téma,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Václav Klaus upozornil, že spojení pojmů liberální a demokracie není logické a liberální demokracie není demokracie jako taková, ale vyzdvihuje menšiny a většinu se vysmívá. „Pro tenhle příklad obvykle používám z bolševismu pocházející starý dobrý vtip, jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií. Odpověď zní: asi jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou. Je to velmi podobné a Klaus, jak je jeho dobrým akademickým zvykem, k tomu vytvořil poměrně zásadní a dlouhé akademické zdůvodnění, které jsme už citovali na Parlamentních listech. To ovšem bylo v červnu, to pan Jandourek zřejmě ještě nečetl, začal číst až v září. Ve svém článku se pan Jandourek dopouští opakování všech možných přívlastků, epitet a nálepek nalepovaných Václavu Klausovi na čelo i jiné části těla,“ poukazuje mediální analytik.

Demokracie bez přívlastků není tím, čemu by Jandourek rozuměl. Přitom by se od autora při jeho vzdělání – absolvoval Katolickou teologickou fakultu i obor sociologie na **Fakultě sociálních věd** – čekalo trochu víc. „Je zcela zjevné, že pan Jandourek, který vystudoval sociologii a napsal i nějaké spisy, zřejmě zapomněl na všechny své získané znalosti a stal se z něj pouhý bulvární novinář. Ale proč ne, když ho za to platí. Každý holt musíme z něčeho žít. Takže se na pana Jandourka nezlobme, je to také jenom člověk. A pan Jandourek tady například říká několik věcí, které bych vyzdvihl. Například: ‚Klaus má náklonnost k Rusku a různým autokratům‘. Nevím, z čeho tak usuzuje, ale já jsem si toho nikdy u Václava Klause nevšiml. Znáám ho osobně dvaadvacet let, z toho mnoho let jsem s ním spolupracoval poměrně blízko a žádné jeho náklonnosti k Rusku a autokracii jako takové jsem si nikdy nevšiml,“ tvrdí Petr Žantovský.

Václav Klaus naopak vždy vyjadřoval velmi otevřeně náklonnost k demokracii bez přívlastků, k demokracii volební, k demokracii pluralitní. „To však zřejmě není demokracie, které rozumí pan Jandourek. Ten ve svém článku dále tvrdí, že pan Klaus hlásá konspirační teorie. Nevím, z čeho tak usoudil, v žádném případě to nijak nepodložil žádnou racionální argumentací čili to je možné chápat jen jako běžný blábol a žvást, který patří na dezinformační a konspirační weby typu Forum24. Ale co mě tedy, musím říct, zarazilo asi úplně nejvíc, když pan Jandourek argumentuje větou, že syrské uprchlíky svým bombardováním vyvolávají Rusko a syrský režim,“ pozastavuje se mediální odborník.

Z exodu Syřanů může Rusko vinit jen hodně zdatný dezinformátor. Myslí si, že to je věta, která by zasloužila poměrně zásadní politologické zastavení a vysvětlení. „Protože pokud si pamatují, tak válka v Sýrii začala z úplně jiných důvodů. Začaly ji protivládni a protiasadovské guerilly, které byly, pokud mám správné informace a čtu ve správných informačních zdrojích, podporovány, financovány a motivovány v rámci celého toho tzv. Arabského jara Spojenými státy. Takže slova o tom, že exodus Syřanů nejprve do Libanonu a Turecka a později i do jiných zemí světa zavinilo Rusko, může pronášet jen opravdu hodně zdatný konspirátor a dezinformátor. A tím zjevně pan Jandourek v tomto článku je. Pokud bychom vyhlásili hitparádu nejlépejšího článku týdne, tak je to nepochybně tento,“ má Petr Žantovský jasno.

Pro druhé téma ho inspiroval článek na serveru Echo24. „Začínám tenhle web považovat za docela seriózní a nejen díky článkům Daniela Kaisera, které už jsem několikrát připomínal. Ale tentokrát jsem se dozvěděl z čistě zpravodajského materiálu něco, co jsem nevěděl a z čehož mi poněkud vstaly vlasy na hlavě jak Pippi Dlouhé punčošce. Vyšel tam článek, který se jmenuje ‚Nová korektnost? Pippi Dlouhá punčocha jako Romka z přistěhovalecké čtvrti‘. Z něj se dozvídáme, že ve Švédsku vyjde slavný dětský román Astrid Lindgrenové Pippi Dlouhá punčocha v poměrně zásadně přepracovaném znění. Už to nebude malá zrzavá holčička s dlouhými

copy, která žije s koněm a s opicí a vyvádí poměrně nezvyklé věci, protože má mimořádné schopnosti, ale bude to migrantka, dívka romského původu," upozorňuje mediální analytik.

Tato „nová Pippi“ žije jako členka tamějších menšin ve čtvrti, která je vyhlášená tím, že v ní pobývají často migranti a lidé jiné než švédské národnosti, což je stockholmská čtvrť Rinkeby. „Tahle čtvrť má pověst tzv. no-go zóny. Slovenský novinář Lubomír Huďo ve své nejnovější knize Mediální krysy popisuje příběh novinářů, kteří se do tzv. no-go zón ve Švédsku vypravili a s jakým přijetím od lidí, co tam žijí, se setkali. Na vlastní kůži tak prokázali skutečnost, kterou do té doby švédská politická elita – a samozřejmě nejen švédská, ale i jiných eurounijních zemích – popírala, že nějaké no-go zóny vůbec existují. No-go zóna je to místo, kde žijí ustálené enklávy přistěhovalců nebo nějakých nepřizpůsobivých, jak se u nás hezky česky politicky korektně říká,“ podotýká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Do těchto zón se bojí jezdit hasiči, záchranáři i policie jednoduše proto, že v nich platí jiné zákony. „Neplatí tam zákony Švédska nebo příslušné země, ale zákony komunity, která tam vládne. Tyhle no-go zóny existují třeba ve Francii už velice dlouho. K tomu se traduje jeden takový velice smutný vtip, ale ten už v podstatě není ani vtipem, ale skutečností. ‚Která je druhá nepočtenější národnostní menšina v Marseille? Jsou to Francouzi‘. Která je ta první, asi nemusím napovídat. To je, bohužel, realita dnešní Evropy. A teď se vracím zpátky k té Pippi. Je to úplně totéž jako u nás Lada a kocour Mikeš, což je příběh, o kterém jsem už také dříve mluvil. Přitom Švédsko bývalo zemí – a myslím, že i pan prezident Zeman ji tak vnímal, i když nevím, jestli ji tak ještě vnímá – kde se mluvilo, konalo i tvořilo svobodně,“ připomíná mediální odborník.

Přijde mu zcela neuvěřitelné, jestliže země – v tomto případě Švédsko – připustí, že její ikona dětské literatury se změní tímto způsobem jenom podle účelového politického diktátu. „To je znamení toho, že tato země je na ústupu ze všech civilizačních hodnot a nemusí to být jenom Evropské hodnoty, o nichž budu ještě za chvíli mluvit. Je mi z toho velmi smutno a také mi je líto, jak se tady dočítám v Echu24, že s tím nakonec souhlasili příbuzní a dědicové práv Astrid Lindgrenové údajně proto, že je přesvědčil charitativní ráz celého projektu, když zisk z prodeje knih tvůrci plánují investovat do vzniku dětské knihovny v Bukurešti. Každopádně je to zhůvěřilost,“ je přesvědčen Petr Žantovský.

Těch se ale objevuje čím dál víc, a to samozřejmě i u nás. „Nedávno jsem četl v nějaké studii, že bychom se úplně stejným způsobem mohli zabývat tím, jestli bychom novelu Karla Hynka Máchy Cikáni neměli přepsat na Romové a předělat vlastně celý obsah, protože co kdyby se dnešní Romové četbou knihy Karla Hynka Máchy Cikáni mohli cítit dotčeni a uraženi z důvodu nějaké rasové či jiné diskriminace. Ale zpět do Švédska a jejich úpravám oblíbené knížky pro děti. Kromě toho, že z té chudinky zrzavé copaté sympatické pihovaté Pippi se stává Romka v nějaké exponované čtvrti, tak z toho románu vypadne ještě několik dalších pasáží, protože by podle vydavatele mohly být údajně vnímány jako rasistické,“ žasne mediální analytik.

Přitom připomíná, že tato kniha poprvé vyšla v roce 1945. „To znamená v okamžiku, kdy skončil nejrasističtější režim světových dějin a pochybuji o tom, že by to mělo jakoukoli vůbec myslitelnou konotaci. Něco, co se stalo základem jejich národní literatury, je dnes podrobováno naprosté destrukci. Cílem má být nejspíš vymazání veškeré historické paměti, ale obávám se, že i tím důsledkem. A cílem možná, ale důsledkem určitě bude skutečně rasismus. Protože jestli někdo bojuje proti rasismu rasistickým způsobem, to znamená likvidaci všeho, co by mohlo vypadat rasisticky, tak se dopouští rasismu, a tudíž nemůže čekat nic jiného, než že z toho bude zase rasismus. A to bude hodně smutný výsledek pro celou Evropu,“ konstatuje Petr Žantovský.

Před posledním tématem přiznává určitou, i když drobnou kolizi zájmů. „Možná si někdo ze čtenářů časopisu Šifra všiml, že jsem s tímto časopisem autorsky spolupracoval. Psal jsem tam seriál o dějinách české žurnalistiky po roce 1989, a tudíž o tom časopise docela hodně vím. Tento čtvrtek jsem na jeho nových webových stránkách objevil článek ‚Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?‘ Ještě bych měl předeslat, že v Šifře došlo k tomu, že její vydavatel a šéfredaktor pan Vidlák je dnes autorem většiny článků. V podstatě se stal obětí ekonomické cenzury,“ vysvětluje mediální odborník, v jaké situaci se časopis Šifra ocitl.

„Ostatně mluvil jsem už o Lubo Huďovi, který na jednom místě zmíněné knihy Mediální krysy popisuje úsilí slovenského projektu konspiratori.sk. Ten vlastně sepisuje seznam ‚škodlivých‘ webových adres a doporučuje i víceméně koordinuje komerční firmy, aby na těchto tzv. ‚škodlivých‘ webech neinzerovaly. Tedy aby je ve výsledku víceméně ekonomicky likvidovaly. Tomu se říká ekonomická cenzura. Předpokládám, že to byl tento případ, který pana Vidláka dohnal k tomu, že Šifru učinil svým vlastním ‚samizdatem‘. Je to stále ten dobrý na kvalitním papíře a v kvalitní grafické úpravě připravovaný časopis, jen autorem většiny článků je pan Vidlák, protože takhle je to pro něj ekonomické,“ poznamenává pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

K článku o nynějším řediteli Evropských hodnot a bývalém gay pornoherci podotýká, že se jakémukoli vyjadřování na adresu Jakuba Jandy soustavně vyhýbá. „Myslím si totiž, že když o něčem, co je špinavé,

mluvíte, tak se můžete zašpinit. Když mluvíte o něčem, co je nepravdivé, tak se můžete stát součástí určitého systému nepravdy. Nicméně tenhle článek doporučuji k přečtení čtenářům Parlamentních listů, protože upozorňuje na to, že pan Janda, který o sobě říká, že bojuje proti dezinformacím a lžím, se dopouští téhož, to znamená šíření dezinformací a lží, a to velmi průhledných. Pan Vidlák například píše, že Janda kdesi prohlásil ve svém přehledu dezinformačních a manipulativních webů, že časopis Šifra je zaregistrován na jméno nějakého pana Ondráška, což není pravda,“ zmiňuje mediální analytik jednu z Jandových dezinformací.

Šéfredaktor Milan Vidlák v textu kategoricky prohlašuje, že takového člověka nezná, nikdy s ním nemluvil, neví, kdo to je, a doména Šifra je registrována výhradně na něj a časopis Šifra. „To už je takový první nástřel toho, že tu nebude něco v pořádku, že pan Janda zřejmě nemá správné informace. Zmýlit se však může každý, tak já vezmu pana Jandu v ochranu a řeknu si, že se tentokrát mohl zmýlit nebo přehlédnout. Ostatně ony ty databáze Úřadu průmyslového vlastnictví nemusí být každému úplně pochopitelné, i když jsou dělány poměrně blbuvzdorně, ale tak třeba se v nich pan Janda nevyzná. To se může stát, že ano. Pak také pan Janda píše, že je tenhle časopis Šifra šířitelem prokremelských a protiamerických informací a dokládá to tím, že už v roce 2016 psal o americké vojenské účasti v Sýrii, ačkoli ostatní média o ní nepsala,“ připomíná Petr Žantovský.

Na to je jednoduchá odpověď, kterou mu v článku Milan Vidlák podává. Nepsala o ní proto, že k tomu měla nějaký důvod, ačkoli ta skutečnost už byla faktem. „Ta informace o americké vojenské přítomnosti v Sýrii se opírala o zprávy agentury Reuters a televize CNBC, které citovaly tehdejšího ministra obrany USA Ashtona Cartera. Čili to je další dezinformace od pana Jandy, která už ale nemůže být chybou z přehlédnutí. To už je prostě záměr, nebo opravdový diletantismus, nevím, jak jinak to nazvat. Fakt je, že Janda a celá tahle skvadra našich bojovníků za pravdu a lásku je neustále prezentována ve veřejnoprávních médiích. Jak píše pan Vidlák, tak například v Českém rozhlase vystoupil v roce 2015 pan Janda celkem 42x, tedy skoro každý týden. A v České televizi 33x, tedy každých jedenáct dní, což je docela dramatické,“ míní mediální odborník.

A ke všemu je v obou veřejnoprávních médiích tento člověk prezentován jako odborník na otázky dezinformace a propagandy. „Přitom o všech tzv. závěrech tzv. analýzy, kterou vyplichtil Janda se svou neuvěřitelnou společností Evropské hodnoty, skutečný akademický tým z různých fakult počínaje Univerzitou Karlovou a Metropolitní univerzitou konče konstatoval, že tyto ‚analýzy‘ nesplňují – cituji – ‚ani základní kritéria pro odborný text, natož aby byly postaveny na pravdivých informacích‘. Dá se tedy říci, že Evropské hodnoty se opět ukázaly ve svém pravém světle, to znamená jako dezinformační a konspirační organizace. A já bych tedy doporučil, aby samy sebe připsaly na ten svůj seznam, protože to bude konečně aspoň jeden jediný pravdivý zápis v tomto seznamu,“ dodává Petr Žantovský.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: Petr Žantovský.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Ze-zrzave-hrdinky-detske-knizky-udelali-Romku-z-no-go-zony-neveri-svym-vlastnim-ocim-Petr-Zantovsky-A-pridava-co-prasklo-na-aktivistu-Jakuba-Jandu-554308>

Ze zrzavé hrdinky dětské knížky udělali Romku z no-go zóny, nevěří svým vlastním očím Petr Žantovský. A přidává, co prasklo na aktivistu Jakuba Jandu

6.10.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH Hitparádu o nejbližší článek uplynulého týdne jasně ovládl článek zdatného konspirátor a dezinformátora Jana Jandourka, který se nejen rozhořčuje, že Václav Klaus pokračuje v boji proti liberální demokracii, ale dokonce tvrdí, že exodus Syřanů zavinilo Rusko. Také na šéfa Evropských hodnot Jakuba Jandu, který je v České televizi i Českém rozhlase brán jako odborník na otázky dezinformace a propagandy, prasklo, jak opakovaně lže a dezinformuje. Do přehledu mediálních zajímavostí zařadil Petr Žantovský i informaci, jak ve Švédsku ze zrzavé Pippi Dlouhé punčochy udělali v nové verzi dětské knížky Romku z no-go zóny.

Jako tradičně nemůže v sobotu chybět pravidelný přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „První zastavení je u mého oblíbeného dezinformačního a konspiračního webu Forum24, který nám přinesl úžasný článek známého konspiračního a dezinformátora Jana Jandourka. Tento článek nese konspirační a dezinformační titulky ‚Exprezident Klaus pokračuje v boji proti liberální demokracii‘. Pan Jandourek si po třech měsících všiml, ale to u Fora24 bývá standardem, že v červnu vyšel nějaký manifest Institutu Václava Klause, který rozlišuje celkem jednoznačně pojmy demokracie a liberální demokracie a odhaluje liberální demokracii jako v podstatě politiku jdoucí k elitokracii a proti demokracii jako takové. Pan Jandourek podrobuje Václava Klause kritice za jeho vystoupení na právnických dnech v Trnavě koncem září, kde mluvil na toto téma,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Václav Klaus upozornil, že spojení pojmů liberální a demokracie není logické a liberální demokracie není demokracie jako taková, ale vyzdvihuje menšiny a většinu se vysmívá. „Pro tenhle příklad obvykle používám z bolševismu pocházející starý dobrý vtip, jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií. Odpověď zní: asi jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou. Je to velmi podobné a Klaus, jak je jeho dobrým akademickým zvykem, k tomu vytvořil poměrně zásadní a dlouhé akademické zdůvodnění, které jsme už citovali na Parlamentních listech. To ovšem bylo v červnu, to pan Jandourek zřejmě ještě nečetl, začal číst až v září. Ve svém článku se pan Jandourek dopouští opakování všech možných přívlastků, epitet a nálepek nalepovaných Václavu Klausovi na čelo i jiné části těla,“ poukazuje mediální analytik. Demokracie bez přívlastků není tím, čemu by Jandourek rozuměl. Přitom by se od autora při jeho vzdělání – absolvoval Katolickou teologickou fakultu i obor sociologie na **Fakultě sociálních věd** – čekalo trochu víc. „Je zcela zjevné, že pan Jandourek, který vystudoval sociologii a napsal i nějaké spisy, zřejmě zapomněl na všechny své získané znalosti a stal se z něj pouhý bulvární novinář. Ale proč ne, když ho za to platí. Každý holt musíme z něčeho žít. Takže se na pana Jandourka nezlobme, je to také jenom člověk. A pan Jandourek tady například říká několik věcí, které bych vyzdvihl. Například: ‚Klaus má náklonnost k Rusku a různým autokratům‘. Nevím, z čeho tak usuzuje, ale já jsem si toho nikdy u Václava Klause nevšiml. Znáám ho osobně dvaadvacet let, z toho mnoho let jsem s ním spolupracoval poměrně zblízka a žádné jeho náklonnosti k Rusku a autokracii jako takové jsem si nikdy nevšiml,“ tvrdí Petr Žantovský. Václav Klaus naopak vždy vyjadřoval velmi otevřeně náklonnost k demokracii bez přívlastků, k demokracii volební, k demokracii pluralitní. „To však zřejmě není demokracie, které rozumí pan Jandourek. Ten ve svém článku dále tvrdí, že pan Klaus hlásá konspirační teorie. Nevím, z čeho tak usoudil, v žádném případě to nijak nepodložil žádnou racionální argumentací čili to je možné chápat jen jako běžný blábol a žvást, který patří na dezinformační a konspirační weby typu Forum24. Ale co mě tedy, musím říct, zarazilo asi úplně nejvíce, když pan Jandourek argumentuje větou, že syrské uprchlíky svým bombardováním vyvolávají Rusko a syrský režim,“ pozastavuje se mediální odborník. Z exodu Syřanů může Rusko vinit jen hodně zdatný dezinformátor. Myslí si, že to je věta, která by zasloužila poměrně zásadní politologické zastavení a vysvětlení. „Protože pokud si pamatuji, tak válka v Sýrii začala z úplně jiných důvodů. Začaly ji protivládní a protiasadovské guerilly, které byly, pokud mám správné informace a čtu ve správných informačních zdrojích, podporovány, financovány a motivovány v rámci celého toho tzv. Arabského jara Spojenými státy. Takže slova o tom, že exodus Syřanů nejprve do Libanonu a Turecka a později i do jiných zemí světa zavinilo Rusko, může pronášet jen opravdu hodně zdatný konspirační a dezinformátor. A tím zjevně pan Jandourek v tomto článku je. Pokud bychom vyhlásili hitparádu nejbližšího článku týdne, tak je to nepochybně tento,“ má Petr Žantovský jasno. Pro druhé téma ho inspiroval článek na serveru Echo24. „Začínám tenhle web považovat za docela seriózní a nejen díky článkům Daniela Kaisera, které už jsem několikrát připomínal. Ale tentokrát jsem se dozvěděl z čistě zpravodajského materiálu něco, co jsem nevěděl a z čehož mi poněkud vstaly vlasy na hlavě jak Pippi Dlouhá punčocha. Vyšel tam článek, který se jmenuje ‚Nová korektnost? Pippi Dlouhá punčocha jako Romka z přistěhovalecké čtvrti‘. Z něj se dozvídáme, že ve Švédsku vyjde slavný dětský román Astrid Lindgrenové Pippi Dlouhá punčocha v poměrně zásadně přepracovaném znění. Už to nebude malá zrzavá holčička s dlouhými copy, která žije s koněm a s opicí a vyvádí poměrně nezvyklé věci, protože má mimořádné schopnosti, ale bude to migrantka, dívka romského původu,“ upozorňuje mediální analytik. Novináři na vlastní kůži prokázali existenci no-go zón ve Švédsku. Tato „nová Pippi“ žije jako členka tamějších menšin ve čtvrti, která je vyhlášena tím, že v ní pobývají často migranti a lidé jiné než švédské národnosti, což je stockholmská čtvrť Rinkeby. „Tahle čtvrť má pověst tzv. no-go zóny. Slovenský novinář Ľubomír Huďo ve své nejnovější knize Mediální křesy popisuje příběh novinářů, kteří se do tzv. no-go zón ve Švédsku vypravili a s jakým přijetím od lidí, co tam žijí, se setkali. Na vlastní kůži tak prokázali skutečnost, kterou do té doby švédská politická elita – a samozřejmě nejen švédská, ale i v jiných eurounijních zemích – popírala, že nějaké no-go zóny vůbec existují. No-go zóna je to místo, kde žijí ustálené enklávy přistěhovalců nebo nějakých nepřízvislivých, jak se u nás hezky česky politicky korektně říká,“ podotýká pro

ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Do těchto zón se bojí jezdit hasiči, záchranáři i policie jednoduše proto, že v nich platí jiné zákony. „Neplatí tam zákony Švédska nebo příslušné země, ale zákony komunity, která tam vládne. Tyhle no-go zóny existují třeba ve Francii už velice dlouho. K tomu se traduje jeden takový velice smutný vtíp, ale ten už v podstatě není ani vtípem, ale skutečností. ‚Která je druhá nepočtenější národnostní menšina v Marseille? Jsou to Francouzi‘. Která je ta první, asi nemusím napovídat. To je, bohužel, realita dnešní Evropy. A teď se vracím zpátky k té Pippi. Je to úplně totéž jako u nás Lada a kocour Mikeš, což je příběh, o kterém jsem už také dříve mluvil. Přitom Švédsko bývávalo zemí – a myslím, že i pan prezident Zeman ji tak vnímal, i když nevím, jestli ji tak ještě vnímá – kde se mluvilo, konalo i tvořilo svobodně,“ připomíná mediální odborník.

Ze zrzavé copaté a pihovaté Pippi se stává Romka z no-go zóny Přijde mu zcela neuvěřitelné, jestliže země – v tomto případě Švédsko – připustí, že její ikona dětské literatury se změní tímto způsobem jenom podle účelového politického diktátu. „To je znamení toho, že tato země je na ústupu ze všech civilizačních hodnot a nemusí to být jenom Evropské hodnoty, o nichž budu ještě za chvíli mluvit. Je mi z toho velmi smutno a také mi je líto, jak se tady dočítám v Echu24, že s tím nakonec souhlasili příbuzní a dědicové práv Astrid Lindgrenové údajně proto, že je přesvědčil charitativní ráz celého projektu, když zisk z prodeje knih tvůrci plánují investovat do vzniku dětské knihovny v Bukurešti. Každopádně je to zhůvěřilost,“ je přesvědčen Petr Žantovský.

Těch se ale objevuje čím dál víc, a to samozřejmě i u nás. „Nedávno jsem četl v nějaké studii, že bychom se úplně stejným způsobem mohli zabývat tím, jestli bychom novelu Karla Hynka Máchy Cikáni neměli přepsat na Romové a předělat vlastně celý obsah, protože co kdyby se dnešní Romové četbou knihy Karla Hynka Máchy Cikáni mohli cítit dotčeni a uraženi z důvodu nějaké rasové či jiné diskriminace. Ale zpět do Švédska a jejich úpravám oblíbené knížky pro děti. Kromě toho, že z té chudinky zrzavé copaté sympatické pihovaté Pippi se stává Romka v nějaké exponované čtvrti, tak z toho románu vypadne ještě několik dalších pasáží, protože by podle vydavatele mohly být údajně vnímány jako rasistické,“ žasne mediální analytik.

Co bylo základem národní literatury, je podrobováno destrukci Přitom připomíná, že tato kniha poprvé vyšla v roce 1945. „To znamená v okamžiku, kdy skončil nejasističtější režim světových dějin a pochybuji o tom, že by to mělo jakoukoli vůbec myslitelnou konotaci. Něco, co se stalo základem jejich národní literatury, je dnes podrobováno naprosté destrukci. Cílem má být nejspíš vymazání veškeré historické paměti, ale obávám se, že i tím důsledkem. A cílem možná, ale důsledkem určitě bude skutečně rasismus. Protože jestli někdo bojuje proti rasismu rasistickým způsobem, to znamená likvidaci všeho, co by mohlo vypadat rasisticky, tak se dopouští rasismu, a tudíž nemůže čekat nic jiného, než že z toho bude zase rasismus. A to bude hodně smutný výsledek pro celou Evropu,“ konstatuje Petr Žantovský.

Před posledním tématem přiznává určitou, i když drobnou kolizi zájmů. „Možná si někdo ze čtenářů časopisu Šifra všiml, že jsem s tímto časopisem autorsky spolupracoval. Psal jsem tam seriál o dějinách české žurnalistiky po roce 1989, a tudíž o tom časopise docela hodně vím. Tento čtvrtek jsem na jeho nových webových stránkách objevil článek ‚Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?‘ Ještě bych měl předeslat, že v Šifře došlo k tomu, že její vydavatel a šéfredaktor pan Vidlák je dnes autorem většiny článků. V podstatě se stal obětí ekonomické cenzury,“ vysvětluje mediální odborník, v jaké situaci se časopis Šifra ocitl.

Údajný bojovník proti dezinformacím odhalen jako dezinformátor „Ostatně mluvil jsem už o Lubo Huďovi, který na jednom místě zmíněné knihy Mediální krysy popisuje úsilí slovenského projektu konspiratori.sk. Ten vlastně sepisuje seznam ‚škodlivých‘ webových adres a doporučuje i víceméně koordinuje komerční firmy, aby na těchto tzv. škodlivých webech neinzerovaly. Tedy aby je ve výsledku víceméně ekonomicky likvidovaly. Tomu se říká ekonomická cenzura. Předpokládám, že to byl tento případ, který pana Vidláka dohnal k tomu, že Šifru učinil svým vlastním ‚samizdatem‘. Je to stále ten dobrý na kvalitním papíře a v kvalitní grafické úpravě připravovaný časopis, jen autorem většiny článků je pan Vidlák, protože takhle je to pro něj ekonomické,“ poznamenává pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

K článku o nynějším řediteli Evropských hodnot a bývalém gay pornoherci podotýká, že se jakémukoli vyjadřování na adresu Jakuba Jandy soustavně vyhýbá. „Myslím si totiž, že když o něčem, co je špinavé, mluvíte, tak se můžete zašpinit. Když mluvíte o něčem, co je nepravdivé, tak se můžete stát součástí určitého systému nepravdy. Nicméně tenhle článek doporučuji k přečtení čtenářům Parlamentních listů, protože upozorňuje na to, že pan Janda, který o sobě říká, že bojuje proti dezinformacím a lžím, se dopouští téhož, to znamená šíření dezinformací a lží, a to velmi průhledných. Pan Vidlák například píše, že Janda kdesi prohlásil ve svém přehledu dezinformačních a manipulativních webů, že časopis Šifra je zaregistrován na jméno nějakého pana Ondráška, což není pravda,“ zmiňuje mediální analytik jednu z Jandových dezinformací.

Databáze jsou blbuvzdorné, ale ani tak je miláček ČT a ČRo nepobral Šéfredaktor Milan Vidlák v textu kategoricky prohlašuje, že takového člověka nezná, nikdy s ním nemluvil, neví, kdo to je, a doména Šifra je registrována výhradně na něj a časopis Šifra. „To už je takový první

nástřel toho, že tu nebude něco v pořádku, že pan Janda zřejmě nemá správné informace. Zmýlit se však může každý, tak já vezmu pana Jandu v ochranu a řeknu si, že se tentokrát mohl zmýlit nebo přehlédnout. Ostatně ony ty databáze Úřadu průmyslového vlastnictví nemusí být každému úplně pochopitelné, i když jsou dělány poměrně blbuvzdorně, ale tak třeba se v nich pan Janda nevyzná. To se může stát, že ano. Pak také pan Janda píše, že je tenhle časopis Šifra šifitelem prokremelských a protiamerických informací a dokládá to tím, že už v roce 2016 psal o americké vojenské účasti v Sýrii, ačkoli ostatní média o ní nepsala,“ připomíná Petr Žantovský.

Na to je jednoduchá odpověď, kterou mu v článku Milan Vidlák podává. Nepsala o ní proto, že k tomu měla nějaký důvod, ačkoli ta skutečnost už byla faktem. „Ta informace o americké vojenské přítomnosti v Sýrii se opírala o zprávy agentury Reuters a televize CNBC, které citovaly tehdejšího ministra obrany USA Ashtona Cartera. Čili to je další dezinformace od pana Jandy, která už ale nemůže být chybou z přehlédnutí. To už je prostě záměr, nebo opravdový diletantismus, nevím, jak jinak to nazvat. Fakt je, že Janda a celá tahle skvadra našich bojovníků za pravdu a lásku je neustále prezentována ve veřejnoprávních médiích. Jak píše pan Vidlák, tak například v Českém rozhlase vystoupil v roce 2015 pan Janda celkem 42×, tedy skoro každý týden. A v České televizi 33×, tedy každých jedenáct dní, což je docela dramatické,“ míní mediální odborník. První pravdivý zápis, pokud Evropské hodnoty zapíší samy sebe A ke všemu je v obou veřejnoprávních médiích tento člověk prezentován jako odborník na otázky dezinformace a propagandy. „Přitom o všech tzv. závěrech tzv. analýzy, kterou vyplichtil Janda se svou neuvěřitelnou společností Evropské hodnoty, skutečný akademický tým z různých fakult počínaje Univerzitou Karlovou a Metropolitní univerzitou konče konstatoval, že tyto ‚analýzy‘ nesplňují – cituji – ‚ani základní kritéria pro odborný text, natož aby byly postaveny na pravdivých informacích‘. Dá se tedy říci, že Evropské hodnoty se opět ukázaly ve svém pravém světle, to znamená jako dezinformační a konspirační organizace. A já bych tedy doporučil, aby samy sebe připsaly na ten svůj seznam, protože to bude konečně aspoň jeden jediný pravdivý zápis v tomto seznamu,“ dodává Petr Žantovský.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Ze-zrzave-hrdinky-detske-knizky-udelali-Romku-z-no-go-zony-neveri-svym-vlastnim-ocim-Petr-Zantovsky-A-pridava-co-prasklo-na-aktivistu-Jakuba-Jandu-554308?utm_source=nm&utm_medium=xml

Ze zrzavé hrdinky dětské knížky udělali Romku z no-go zóny, nevěří svým vlastním očím Petr Žantovský. A přidává, co prasklo na aktivistu Jakuba Jandu

6.10.2018 [politicke-listy.cz](http://www.politicke-listy.cz) str. 00
Hans Štembera

TÝDEN V MÉDIÍCH Hitparádu o nejbližší článek uplynulého týdne jasně ovládl článek zdatného konspirátor a dezinformátora Jana Jandourka, který se

nejen rozhořčuje, že Václav Klaus pokračuje v boji proti liberální demokracii, ale dokonce tvrdí, že exodus Syřanů zavinilo Rusko. Také na šéfa Evropských hodnot Jakuba Jandu, který je v České televizi i Českém rozhlase brán jako odborník na otázky dezinformace a propagandy, prasklo, jak opakovaně lže a dezinformuje. Do přehledu mediálních zajímavostí zařadil Petr Žantovský i informaci, jak ve Švédsku ze zrzavé Pippi Dlouhé punčochy udělali v nové verzi dětské knížky Romku z no-go zóny.

Jako tradičně nemůže v sobotu chybět pravidelný přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „První zastavení je u mého oblíbeného dezinformačního a konspiračního webu Forum24, který nám přinesl úžasný článek známého konspirátor a dezinformátora Jana Jandourka. Tento článek nese konspirační a dezinformační titulky ‚Exprezident Klaus pokračuje v boji proti liberální demokracii‘. Pan Jandourek si po třech měsících všiml, ale to u Fora24 bývá standardem, že v červnu vyšel nějaký manifest Institutu Václava Klause, který rozlišuje celkem jednoznačně pojmy demokracie a liberální demokracie a odhaluje liberální demokracii jako v podstatě politiku jdoucí k elitokracii a proti demokracii jako takové. Pan Jandourek podrobuje Václava Klause kritice za jeho vystoupení na právnických dnech v Trnavě koncem září, kde mluvil na toto téma,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Václav Klaus upozornil, že spojení pojmů liberální a demokracie není logické a liberální demokracie není demokracie jako taková, ale vyzdvihuje menšiny a většině se vysmívá. „Pro tenhle příklad obvykle používám z bolševismu pocházející starý dobrý vtip, jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií. Odpověď zní: asi jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou. Je to velmi podobné a Klaus, jak je jeho dobrým akademickým zvykem, k tomu vytvořil poměrně zásadní a dlouhé akademické zdůvodnění, které jsme už citovali na Parlamentních listech. To ovšem bylo v červnu, to pan Jandourek zřejmě ještě nečetl, začal číst až v září. Ve svém článku se pan Jandourek dopouští opakování všech možných přívlastků, epitet a nálepek nalepovaných Václavu Klausovi na čelo i jiné části těla,“ poukazuje mediální analytik.

Demokracie bez přívlastků není tím, čemu by Jandourek rozuměl

Přitom by se od autora při jeho vzdělání – absolvoval Katolickou teologickou fakultu i obor sociologie na **Fakultě sociálních věd** – čekalo trochu víc. „Je zcela zjevné, že pan Jandourek, který vystudoval sociologii a napsal i nějaké spisy, zřejmě zapomněl na všechny své získané znalosti a stal se z něj pouhý bulvární novinář. Ale proč ne, když ho za to platí. Každý holt musíme z něčeho žít. Takže se na pana Jandourka nezlobme, je to také jenom člověk. A pan Jandourek tady například říká několik věcí, které bych vyzdvihl. Například: ‚Klaus má náklonnost k Rusku a různým autokratům‘. Nevím, z čeho tak usuzuje, ale já jsem si toho nikdy u Václava Klause nevšiml. Znáám ho osobně dvaadvacet let, z toho mnoho let jsem s ním spolupracoval poměrně zblízka a žádné jeho náklonnosti k Rusku a autokracii jako takové jsem si nikdy nevšiml,“ tvrdí Petr Žantovský.

Václav Klaus naopak vždy vyjadřoval velmi otevřeně náklonnost k demokracii bez přívlastků, k demokracii volební, k demokracii pluralitní. „To však zřejmě není demokracie, které rozumí pan Jandourek. Ten ve svém článku dále tvrdí, že pan Klaus hlásá konspirační teorie. Nevím, z čeho tak usoudil, v žádném případě to nijak nepodložil žádnou racionální argumentací čili to je možné chápat jen jako běžný blábol a žvást, který patří na dezinformační a konspirační weby typu Forum24. Ale co mě tedy, musím říct, zarazilo asi úplně nejvíc, když pan Jandourek argumentuje větou, že syrské uprchlíky svým bombardováním vyvolávají Rusko a syrský režim,“ pozastavuje se mediální odborník.

Z exodu Syřanů může Rusko vinit jen hodně zdatný dezinformátor

Myslí si, že to je věta, která by zasloužila poměrně zásadní politologické zastavení a vysvětlení. „Protože pokud si pamatuji, tak válka v Sýrii začala z úplně jiných důvodů. Začaly ji protivládni a protiasadovské guerilly, které byly, pokud mám správné informace a čtu ve správných informačních zdrojích, podporovány, financovány a motivovány v rámci celého toho tzv. Arabského jara Spojenými státy. Takže slova o tom, že exodus Syřanů nejprve do Libanonu a Turecka a později i do jiných zemí světa zaviniho Rusko, může pronášet jen opravdu hodně zdatný konspirátor a dezinformátor. A tím zjevně pan Jandourek v tomto článku je. Pokud bychom vyhlásili hitparádu nejbližšího článku týdne, tak je to nepochybně tento,“ má Petr Žantovský jasno.

Pro druhé téma ho inspiroval článek na serveru Echo24. „Začínám tenhle web považovat za docela seriózní a nejen díky článkům Daniela Kaisera, které už jsem několikrát připomínal. Ale tentokrát jsem se dozvěděl z čistě zpravodajského materiálu něco, co jsem nevěděl a z čehož mi poněkud vstaly vlasy na hlavě jak Pippi Dlouhé punčoše. Vyšel tam článek, který se jmenuje ‚Nová korektnost? Pippi Dlouhá punčocha jako Romka z přistěhovalecké čtvrti‘. Z něj se dozvídáme, že ve Švédsku vyjde slavný dětský román Astrid Lindgrenové Pippi Dlouhá punčocha v poměrně zásadně přepracovaném znění. Už to nebude malá zrzavá holčička s dlouhými copy, která žije s koněm a s opicí a vyvádí poměrně nezvyklé věci, protože má mimořádné schopnosti, ale bude to migrantka, dívka romského původu,“ upozorňuje mediální analytik.

Novináři na vlastní kůži prokázali existenci no-go zón ve Švédsku

Tato „nová Pippi“ žije jako členka tamějších menšin ve čtvrti, která je vyhlášená tím, že v ní pobývají často migranti a lidé jiné než švédské národnosti, což je stockholmská čtvrť Rinkeby. „Tahle čtvrť má pověst tzv. no-go zóny. Slovenský novinář Ľubomír Hudčo ve své nejnovější knize Mediální krysy popisuje příběh novinářů, kteří se do tzv. no-go zón ve Švédsku vypravili a s jakým přijetím od lidí, co tam žijí, se setkali. Na vlastní kůži tak prokázali skutečnost, kterou do té doby švédská politická elita – a samozřejmě nejen švédská, ale i jiných eurounijních zemích – popírala, že nějaké no-go zóny vůbec existují. No-go zóna je to místo, kde žijí ustálené enklávy přistěhovalců nebo nějakých nepřízvisobivých, jak se u nás hezky česky politicky korektně říká,“ podotýká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Ing. Miloš Zeman

BPP

První přímo zvolený prezident ČR prezident České republiky

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Do těchto zón se bojí jezdit hasiči, záchranáři i policie jednoduše proto, že v nich platí jiné zákony. „Neplatí tam zákony Švédska nebo příslušné země, ale zákony komunity, která tam vládne. Tyhle no-go zóny existují třeba ve Francii už velice dlouho. K tomu se traduje jeden takový velice smutný vtíp, ale ten už v podstatě není ani vtípem, ale skutečností. ‚Která je druhá nepočetnější národnostní menšina v Marseille? Jsou to Francouzi‘. Která je ta první, asi nemusím napovídat. To je, bohužel, realita dnešní Evropy. A teď se vracím zpátky k té Pippi. Je to úplně totéž jako u nás Lada a kocour Mikeš, což je příběh, o kterém jsem už také dříve mluvil. Přitom Švédsko bývávalo zemí – a myslím, že i pan prezident Zeman ji tak vnímal, i když nevím, jestli ji tak ještě vnímá – kde se mluvilo, konalo i tvořilo svobodně,“ připomíná mediální odborník.

Ze zrzavé copaté a pihovaté Pippi se stává Romka z no-go zóny

Přijde mu zcela neuvěřitelné, jestliže země – v tomto případě Švédsko – připustí, že její ikona dětské literatury se změní tímto způsobem jenom podle účelového politického diktátu. „To je znamení toho, že tato země je na ústupu ze všech civilizačních hodnot a nemusí to být jenom Evropské hodnoty, o nichž budu ještě za chvíli mluvit. Je mi z toho velmi smutno a také mi je líto, jak se tady dočítám v Echu24, že s tím nakonec souhlasili příbuzní a dědicové práv Astrid Lindgrenové údajně proto, že je přesvědčil charitativní ráz celého projektu, když zisk z prodeje knih tvůrci plánují investovat do vzniku dětské knihovny v Bukurešti. Každopádně je to zhůvěřilost,“ je přesvědčen Petr Žantovský.

Těch se ale objevuje čím dál víc, a to samozřejmě i u nás. „Nedávno jsem četl v nějaké studii, že bychom se úplně stejným způsobem mohli zabývat tím, jestli bychom novelu Karla Hynka Máchy Cikáni neměli přepsat na Romové a předělat vlastně celý obsah, protože co kdyby se dnešní Romové četbou knihy Karla Hynka Máchy Cikáni mohli cítit dotčeni a uraženi z důvodu nějaké rasové či jiné diskriminace. Ale zpět do Švédska a jejich úpravám oblíbené knížky pro děti. Kromě toho, že z té chudinky zrzavé copaté sympatické pihovaté Pippi se stává Romka v nějaké exponované čtvrti, tak z toho románu vypadne ještě několik dalších pasáží, protože by podle vydavatele mohly být údajně vnímány jako rasistické,“ žasne mediální analytik.

Co bylo základem národní literatury, je podrobováno destrukci

Přitom připomíná, že tato kniha poprvé vyšla v roce 1945. „To znamená v okamžiku, kdy skončil nejrassističtější režim světových dějin a pochybuji o tom, že by to mělo jakoukoli vůbec myslitelnou konotaci. Něco, co se stalo základem jejich národní literatury, je dnes podrobováno naprosté destrukci. Cílem má být nejspíš vymazání veškeré historické paměti, ale obávám se, že i tím důsledkem. A cílem možná, ale důsledkem určitě bude skutečně rasismus. Protože jestli někdo bojuje proti rasismu rasistickým způsobem, to znamená likvidací všeho, co by mohlo vypadat rasisticky, tak se dopouští rasismu, a tudíž nemůže čekat nic jiného, než že z toho bude zase rasismus. A to bude hodně smutný výsledek pro celou Evropu,“ konstatuje Petr Žantovský.

Prof. Ing. Václav Klaus, CSc

BPP

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Před posledním tématem přiznává určitou, i když drobnou kolizi zájmů. „Možná si někdo ze čtenářů časopisu Šifra všiml, že jsem s tímto časopisem autorsky spolupracoval. Psal jsem tam seriál o dějinách české žurnalistiky po roce 1989, a tudíž o tom časopise docela hodně vím. Tento čtvrtek jsem na jeho nových webových stránkách objevil článek ‚Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?‘ Ještě bych měl předdeslat, že v Šifře došlo k tomu, že její vydavatel a šéfredaktor pan Vidlák je dnes autorem většiny článků. V podstatě se stal obětí ekonomické cenzury,“ vysvětluje mediální odborník, v jaké situaci se časopis Šifra ocitl.

Údajný bojovník proti dezinformacím odhalen jako dezinformátor

„Ostatně mluvil jsem už o Lubo Huďovi, který na jednom místě zmíněné knihy Mediální krysy popisuje úsilí slovenského projektu konspiratori.sk. Ten vlastně sepisuje seznam ‚škodlivých‘ webových adres a doporučuje i víceméně koordinuje komerční firmy, aby na těchto tzv. ‚škodlivých‘ webech neinzerovaly. Tedy aby je ve výsledku víceméně ekonomicky likvidovaly. Tomu se říká ekonomická cenzura. Předpokládám, že to byl tento případ, který pana Vidláka dohnal k tomu, že Šifru učinil svým vlastním ‚samizdatem‘. Je to stále ten dobrý na kvalitním papíře a v kvalitní grafické úpravě připravovaný časopis, jen autorem většiny článků je pan Vidlák, protože takhle je to pro něj ekonomické,“ poznamenává pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

K článku o nynějším řediteli Evropských hodnot a bývalém gay pornoherci podotýká, že se jakémukoli vyjadřování na adresu Jakuba Jandy soustavně vyhýbá. „Myslím si totiž, že když o něčem, co je špinavé, mluvíte, tak se můžete zašpinit. Když mluvíte o něčem, co je nepravdivé, tak se můžete stát součástí určitého systému nepravdy. Nicméně tenhle článek doporučuji k přečtení čtenářům Parlamentních listů, protože

upozorňuje na to, že pan Janda, který o sobě říká, že bojuje proti dezinformacím a lžím, se dopouští téhož, to znamená šíření dezinformací a lží, a to velmi průhledných. Pan Vidlák například píše, že Janda kdesi prohlásil ve svém přehledu dezinformačních a manipulativních webů, že časopis Šifra je zaregistrován na jméno nějakého pana Ondráška, což není pravda,“ zmiňuje mediální analytik jednu z Jandových dezinformací.

Databáze jsou blbuvzdorné, ale ani tak je miláček ČT a ČRo nepobral

Šéfredaktor Milan Vidlák v textu kategoricky prohlašuje, že takového člověka nezná, nikdy s ním nemluvil, neví, kdo to je, a doména Šifra je registrována výhradně na něj a časopis Šifra. „To už je takový první nástřel toho, že tu nebude něco v pořádku, že pan Janda zřejmě nemá správné informace. Zmýlit se však může každý, tak já vezmu pana Jandu v ochranu a řeknu si, že se tentokrát mohl zmýlit nebo přehlédnout. Ostatně ony ty databáze Úřadu průmyslového vlastnictví nemusí být každému úplně pochopitelné, i když jsou dělány poměrně blbuvzdorně, ale tak třeba se v nich pan Janda nevyzná. To se může stát, že ano. Pak také pan Janda píše, že je tenhle časopis Šifra šířitelem prokremelských a protiamerických informací a dokládá to tím, že už v roce 2016 psal o americké vojenské účasti v Sýrii, ačkoli ostatní média o ní nepsala,“ připomíná Petr Žantovský.

Na to je jednoduchá odpověď, kterou mu v článku Milan Vidlák podává. Nepsala o ní proto, že k tomu měla nějaký důvod, ačkoli ta skutečnost už byla faktem. „Ta informace o americké vojenské přítomnosti v Sýrii se opírala o zprávy agentury Reuters a televize CNBC, které citovaly tehdejšího ministra obrany USA Ashtona Cartera. Čili to je další dezinformace od pana Jandy, která už ale nemůže být chybou z přehlédnutí. To už je prostě záměr, nebo opravdový diletantismus, neví, jak jinak to nazvat. Fakt je, že Janda a celá tahle skvadra našich bojovníků za pravdu a lásku je neustále prezentována ve veřejnoprávních médiích. Jak píše pan Vidlák, tak například v Českém rozhlase vystoupil v roce 2015 pan Janda celkem 42x, tedy skoro každý týden. A v České televizi 33x, tedy každých jedenáct dní, což je docela dramatické,“ míní mediální odborník.

První pravdivý zápis, pokud Evropské hodnoty zapíší samy sebe

A ke všemu je v obou veřejnoprávních médiích tento člověk prezentován jako odborník na otázky dezinformace a propagandy. „Přitom o všech tzv. závěrech tzv. analýzy, kterou vyplichtil Janda se svou neuvěřitelnou společností Evropské hodnoty, skutečný akademický tým z různých fakult počínaje Univerzitou Karlovou a Metropolitní univerzitou konče konstatoval, že tyto ‚analýzy‘ nesplňují – cituji – ‚ani základní kritéria pro odborný text, natož aby byly postaveny na pravdivých informacích‘. Dá se tedy říci, že Evropské hodnoty se opět ukázaly ve svém pravém světle, to znamená jako dezinformační a konspirační organizace. A já bych tedy doporučil, aby samy sebe připsaly na ten svůj seznam, protože to bude konečně aspoň jeden jediný pravdivý zápis v tomto seznamu,“ dodává Petr Žantovský.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=176018-ze-zrzave-hrdinky-detske-knizky-udelali-romku-z-no-go-zony--neveri-svym-vlastnim-ocim-petr-Zantovsky.-a-pridava--co-prasklo-na-aktivistu-jakuba-jandu.html>

Říjnový program Kulturního centra Střelnice Turnov

6.10.2018 nasepojizeri.cz str. 00

Kc Střelnice, Kurzovní Kč

V říjnu 2018 můžete v Turnově zavítat na několik divadelních představení a koncertů. Z koncertů Musica Fortuna a Sound Agreement, Jakub Smolík, z představení jmenujme O životě jedné republiky, Brouk v hlavě a O Sněhurce, a také besedy se Sandrou Pogodovou a Jakubem Szántó.

To ale zdaleka není vše, tady najdete aktuální program turnovského kina. - připravujeme

Kultura v Turnově v říjnu 2018:

čtvrtek 4. října

KAVÁRENSKÝ KVÍZ

I tentokrát se na vás budeme těšit každý první čtvrtek v měsíci s hromadou zajímavých i záluďných otázek. Přijďte si vyzkoušet skvělou zábavu! Máte rádi televizní soutěže? Znáte četné odpovědi a jste soutěživí? V tom

případě neváhejte a přihlaste se do kvízu i vy, je to jednoduché. Pro účast potřebujete svůj tým (tvořený 2-4 lidmi), ten můžete nahlásit e-mailem na weissova@kcturnov.cz nebo přímo před konáním kvízu. Během kvízu odpovíte celkem na padesát otázek z různých oblastí a výherce čeká odměna v podobě poukazů na pořady KCT a také sleva na útratu v kavárně KUS.

Kavárenský kvíz. Kulturní kavárna KUS od 19 hodin. Vstupné zdarma.

pátek 5. října

VZTAHY NA ÚROVNI

Divadelní společnost Háta přiváží do Turnova komedii, která již v minulosti turnovské divadlo vyprodala. Nenechte si ujít svižnou moderní komedii ze zákulisí vysoké politiky a nevynechá ani milostný život mužů sedících na vlivných křeslech v Evropské obchodní komisi. Do apartmá, kde Sir Partridge očekává významného hosta, který má rozhodnout o jeho kariéře, se začnou proti jeho očekávání trousit ženy. Jeho milenka, potom jeho manželka a nakonec úplně neznámá dáma. Nic dobrého nevěstící kombinace nám divákům dopřeje řetězec záměn a vtipných okamžiků. V hlavních rolích se v alternacích představí Lukáš Vaculík, Viktor Limr, Monika Absolonová, Mahulena Bočanová, Adéla Gondíková, Martin Zounar a další.

Volné divadelní představení. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. Vstupné v předprodeji 350 Kč/ na místě 390 Kč.

pondělí 8. října

O ŽIVOTĚ JEDNÉ REPUBLIKY

Společné představení základních uměleckých škol Libereckého kraje k oslavám 100. výročí vzniku Československa. Základní umělecká škola Jablonec nad Nisou ve spolupráci s dalšími 9 základními uměleckými školami v Libereckém kraji, Libereckým krajem a pod záštitou náměstka hejtmána Petra Tulpy připravují jedinečné divadelní představení inspirované událostmi a zajímavými okamžiky uplynulého století (1918 - 2018). Chystaným představením chtějí žáci přispět k oslavám 100. výročí od vzniku samostatného československého státu. Autorkou, a režisérkou představení je známá operní režisérka a dramaturgyně Divadla F. X. Šaldy Linda Kepřtová a pedagogové jednotlivých ZUŠ, kteří se na finálním tvaru výrazně podílejí.

Divadelní představení. Městské divadlo Turnov od 19 hodin. Vstupné 150 Kč.

Podrobná pozvánka

BROUK V HLAVĚ

Brouk v hlavě je nejhranější dílem francouzského dramatika Georgese Feydeaua. Fraška s neuvěřitelným spádem, spoustou zaplétání, rozplétání, omylů, záměn a komického děje nenechá diváka ani na chvíli vydechnout. Jedna z nejslavnějších situačních komedií všech dob se představí v Turnově díky divadelnímu Studiu DVA, které hru uvedlo v premiéře letos v červnu. Představení je beznadějně vyprodané. Vy tak máte jedinečnou možnost ho vidět ve své domovině a zjistit, co má společného téměř dokonalý manžel pan Champboisy s poněkud slaboduchým hotelovým sluhou Boutonem. Jak dopadne záletník a bude potrestán? Kdo nasadil paní Marcelu brouka do hlavy? V proslulé dvojroli se představí Filip Blažek, těšit se můžete i na krásnou Jitku Schneiderovou a mnoho dalších.

Volné divadelní představení. KC Střelnice od 19.30 hodin. Vstupné dle místa sezení 400/ 450/ 500 Kč.

středa 10. října

KANADA

Národní parky a metropole východní Kanady. Země javorového listu není jen kolébkou hokeje a basketu, ale především pokladnicí nesmírných přírodních krás. Tisíce jezer, řeka Svatého Vavřince a Niagarské vodopády - to jsou důvody, proč je Kanada cílem turistů z celého světa. Hlavní město Ottawa a frankofonní Quebec zase přiblíží historii této překrásné země.

Cestovatelský klub. Kino Sféra od 18 hodin. Vstupné 90 Kč.

čtvrtek 11. října

TANEČNÍ PRO MANŽELSKÉ A PŘÁTELSKÉ PÁRY 2018: 1. LEKCE

Oblíbený kurz pod vedením Petra Mertlíka pro začátečníky a mírně pokročilé. Výuková lekce trvá přibližně 2,5 hodiny a je doprovázena reprodukovanou hudbou. Závěrečná prodloužená bude mít trvání 4 hodiny, zahraje kapela Allegro a těšit se můžete i na doprovodný program. Kurz.

KC Střelnice od 18.30 hodin. Kurzovné 1650 Kč / pár, lekce 300 Kč / pár.

sobota 13. října

O SNĚHURCE

Romantický pohádkový muzikál na motivy známé německé pohádky bratří Grimmů přiváží Divadlo Kapsa Andělská Hora. V jedné zemi za horami vládne starý král, který se po smrti královny znovu oženil. Nová královna je však zlá a krutá a ze všeho nejvíce nenávidí princeznu Sněhurku, kterou mají všichni rádi a to je

trnem v oku královně. Proto jedné noci povolá lovce, aby Sněhurku odvedl do lesa a tam ji zavraždil. Naštěstí lesník Sněhurku nechal žít, ale samotnou uprostřed lesů. Sněhurky se v nočním lese ujmou permoničci a všem se nakonec dobře daří. Jen však do té doby, než se krutá královna svého kouzelného zrcadla zeptá: „Kdo je v zemi zdejší nejhezčí a nejkrásnější?“ A zjistí, že Sněhurka stále žije.

Mámo, táto, pojďte se mnou do divadla! Městské divadlo Turnov od 10 hodin. Vstupné 60 Kč.

SLAVNOSTNÍ PROGRAM OSLAV 110 LET GYTU

Zahrají Big band ZUŠ, Tamdoletma a duo Nika. Pořad Gymnázia Turnov v rámci oslav. KC Střelnice od 11 hodin. Vstupné zdarma.

MUSICA FORTUNA & SOUND AGREEMENT (CH)

Koncert pěveckého sboru s hostem ze Švýcarska. V srpnu letošního roku se turnovský pěvecký sbor Musica Fortuna vydal na návštěvu do Švýcarska, kde navštívil St. Galen a Rýnské vodopády. V městečku Spiez na břehu Thunersee vítal je potom uvítal sbor Sound Agreement s bohatým programem. "Viděli jsme krásný kus Švýcarska, ochutnali místní speciality, zazpívali na společném koncertě. Těšíme se, až sboru Sound Agreement vrátíme jejich pohostinnost u nás v Českém ráji." A vy se můžete na společný koncert sborů těšit také. Pěvecký sbor Musica Fortuna byl založen v září roku 1987. Zásadním impulzem ke vzniku sboru byla návštěva sboru Röstätt ze švédského města Alvesta v Turnově r. 1986. Jejich různorodý repertoár, doprovodná skupina, neformální oblečení, a hlavně pak radost ze zpívání, inspirovala skupinu přátel k založení pěveckého sboru s podobným zaměřením. Repertoár sboru Sound Agreement se pohybuje od středověkých po současné popové písně a nebojí se ani populárních a známých melodií.

Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. Vstupné 100 Kč / děti do 15 let 50 Kč.

pondělí 15. října

SANDRA POGODOVÁ

První setkání v rámci pořadu Pohovka bude s českou herečkou, kterou můžete znát z řady filmů, televizních seriálů a vídat ji můžete především v pražských divadlech. Olomoucká rodačka a dcera nadšeného divadelníka vystudovala pražskou konzervatoř. Její kariéra začala malými filmovými rolmi již v roce 1992 (např.: Kamarád do deště II aneb Příběh z Brooklynu). V roce 1993 začíná účinkovat v Divadle ABC (muzikál Pěna dní). Následujícího roku přestoupila do divadla Spirála a hrála také v dalších filmech. Po ročním pobytu v New Yorku, který označuje za nejcennější zkušenost v životě, se vrátila nejen do divadla, ale i před televizní kamery. Za největší úspěchy se dají považovat její role ve filmech Post Coitum a Bathory, či televizní sitcom Helena. Večerem provází Petr Vydra.

Pohovka. Městské divadlo Turnov od 19 hodin. Vstupné 200 Kč / senioři 140 Kč.

MAYERLING

Balet Mayerling s jeho emocionální hloubkou, působivými obrazy a jednou z nejnáročnějších rolí, které kdy byly vytvořeny pro sólového tanečníka tvoří stabilní součást repertoáru Královského baletu. Autorem choreografie o psychicky trýzněném dědici habsburské monarchie, korunním princí Rudolfovi, je Kenneth MacMillan. Lesk rakousko-uherského dvora kontrastuje se sexuálními a politickými intrikami, které příběh dovedou k tragickému konci dvojí sebevraždy. Velké obsazení souboru dovoluje vytvářet úchvatné obrazy, choreografie obsahuje osobitá sóla a erotická pas de deux. Balet plný intenzity, šílenství a vášně dokládá, že mnohdy je pravda skandálnější než fikce.

Balet v kině Sféra / Umění v kině. Kino Sféra od 20.15 hodin. Vstupné 250 Kč.

středa 17. října

TANEČNÍ PRO MANŽELSKÉ A PŘÁTELSKÉ PÁRY 2018: 2 LEKCE

Oblíbený kurz pod vedením Petra Mertlíka pro začátečníky a mírně pokročilé. Výuková lekce trvá přibližně 2,5 hodiny a je doprovázena reprodukcí hudby. Závěrečná prodloužená bude mít trvání 4 hodiny, zahraje kapela Allegro a těšit se můžete i na doprovodný program. Kurz.

KC Střelnice od 18.30 hodin. Kurzovné 1650 Kč / pár, lekce 300 Kč / pár.

JAKUB SZÁNTÓ

Český novinář, televizní reportér a od roku 2013 zahraniční zpravodaj České televize na Blízkém východě Jakub Szántó vystudoval moderní dějiny na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, studoval také na Central European University v maďarské Budapešti a v roce 2005 získal titul PhDr. v oboru Moderní dějiny na UK FSV. Dlouhodobě se zaměřuje na region Blízkého východu a Afriky, kde pokrýval velkou část mezinárodních krizí: od druhé palestinské intifády přes konflikty mezi Hamásem a Izraelem, americkou okupaci Iráku a Arabské jaro až po občanskou válku v Sýrii a konflikty v Iráku během americké okupace i po jejím ukončení v roce 2010. V minulosti také zpravodajsky pokrýval čečenskou válku, gruzínsko-ruskou válku v roce 2008, pirátství v Somálsku nebo revoluce na Ukrajině v letech 2004 a 2014. V

roce 2014 obdržel spolu s Michalem Kubalem a Josefem Pazderkou Novinářskou cenu za „komplexní a analytické“ zmapování krize na Ukrajině, o tři roky později mu byla udělena Cena Ferdinanda Peroutky. Ve své první knize „Za oponou války“ Szántó přibližuje své dramatické zážitky z frontových linií, míst teroristických útoků i státních převratů a revolucí, které během své kariéry televizního novináře v uplynulých dvou dekadách natáčel. Barvitým jazykem zprostředkovává pozadí dějinných událostí pohledem očitého svědka. Zároveň poodhaluje a demýtizuje práci žurnalistů uprostřed pohnutých situací a nepředvídatelného vývoje.

O literatuře, Kulturní kavárna KUS od 19 hodin. Vstupné zdarma.

středa 24. října

MAKEDONIE

Tato balkánská země o rozloze jen o něco málo větší než Morava je jedinečnou zemí, co se přírodních krás, velkého počtu pamětihodností i srdečnosti a pohostinnosti místních obyvatel týče. Pochlubit se může obrovskými horami, prostornými planinami, skalními útvary i úrodnými poli v nížinách, velkými jezery a spoustou neobvyklých přírodních výtvorů, malebnými vesničkami s tradiční lidovou architekturou, starými městy a v neposlední řadě nádhernými pravoslavnými kláštery, které se zde v rámci zemí bývalé Jugoslávie vykazují největší hustotou. Navzdory tomu všemu zůstává ze strany velké části českých cestovatelů neprávem opomíjenou zemí.

Cestovatelský klub. Kino Sféra od 18 hodin. Vstupné 90 Kč.

OLYMPIC PERMANENTNÍ TOUR 2018

Jedinečný koncert nestárnoucí rockové legeny české hudební scény skupiny Olympic. Skupina ve složení Petr Janda, Milan Broum, Jiří Valenta a Martin Vajgl zahraje ty největší hity za více než půlstoletí svojí existence. Skupinu založil v roce 1963 s původním názvem Karkulka (Karlínský Kulturní Kabaret) Miloslav Růžek. Původní členové patří mezi zakladatele české rockové hudby, debutové album Želva je považováno za jedno z přelomových alb českého bigbitu. Po slabším období, kterým si skupina prošla v první polovině 70. let dvacátého století, nastává další z vrcholů tvorby v podobě konceptuální albové trilogie Prázdniny na Zemi, Ulice a Laboratoř. Tu už nahrává baskytarista Milan Broum, který do skupiny vnesl nejen moderní vidění rockové hudby, ale hlavně skvělé instrumentální výkony, o kterých přesvědčil už na svém prvním albu v sestavě Olympiku, kterým byl Marathón (1978). V roce 2012 skupina oslavila své 50. narozeniny halovou koncertní šňůrou a vydáním kolekce alb. V květnu 2013 do kapely nastupuje bubeník Martin Vajgl. Kapela následně v letech 2013-2015 natáčí novou albovou trilogii Souhvězdí a pravidelně koncertuje v České Republice i na Slovensku s programem Permanent Tour.

KC Střelnice od 19 hodin. Vstupné dle místa sezení 590 Kč / 550 Kč / 490 Kč.

čtvrtek 25. října

OSLAVA MEZINÁRODNÍHO DNE SENIORŮ

Ve čtvrtek 25. října zveme všechny seniory a jejich doprovod na oslavu Mezinárodního dne seniorů, kterou zaštiťuje Liberecký kraj. Cílem je aby si senioři odnesli hezký kulturní zážitek a povědomí, že na ně společnost nezapomíná. Začátek oslav bude v 15 hodin, akce se zúčastní krajsí a regionální politici, kteří seniory pozdraví. Těšit se můžete i na vystoupení cimbálové muziky pana Dušana Kotlára. Akce je veřejná, bezplatná a je určená seniorům bez jakéhokoliv omezení. Dále bude k dispozici bezplatné občerstvení.

Komponovaný pořad. KC Střelnice od 15 hodin. Vstupné zdarma.

pátek 26. října

POKREVNÍ BRATŘI

Po dvouleté odluce se na divadelní prkna vrací turnovská Společnost bloumající veřejnosti. S představením Klozet se dostala až na Jiráskův Hronov a nyní doufá, že se její nová inscenace Pokrevní bratři, vydá podobným směrem. Jak si poradí s normálním životem v přiděleném bytě dva chlapci, kteří doposud žili v ústavu? Divadelní hra známého norského dramatika Axela Hellstena je nejen plná komických situací, ale i překvapivých zvratů, se kterými si oba protagonisté budou muset poradit. Hrají Jakub Chundela, Petr Hofhans, Bára Halamová a Matěj Hajn.

Volné divadelní představení/premiéra. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. V předprodeji 100 Kč/ na místě 120 Kč.

neděle 28. října

SLAVNOSTNÍ VEČER K 100. VÝROČÍ VZNIKU REPUBLIKY

Oslavy vzniku republiky spojené se slavnostním večerem v KC Střelnice, kde se budou předávat ocenění města, a pro veřejnost vystoupí Podkrkonošský symfonický orchestr. Slavnostní večer. KC Střelnice od 19.30 hodin. Vstupné zdarma s nutností rezervace vstupenek.

pondělí 29. října

ASANACE

„Až po dlouhém naléhání mnoha poctivých lidí jsem přijal ten nevděčný úkol, obnovit tady pořádek.“ K výročí nedožitého osmdesátého narozenin Václava Havla uvedlo Klicperovo divadlo hru Asanace, které uvádíme v rámci oslav 100. výročí založení republiky. Skupina architektů je povolána do malebného městečka se středověkým hradem, aby zde provedla jeho asanaci a uvolnila tak prostor pro nové sídliště. Celkem rutinní úkol naruší jedna zdánlivě bezvýznamná petice. Václav Havel hru napsal v roce 1987 jako reakci na komunisty plánovanou politiku rozvoje městského bydlení, jež byla charakteristická výstavbou nevzhledných sídlišť na úkor vzácné historické zástavby řady měst. Asanace je téměř shakespearovskou tragikomedii s humorem místy skoro třeskutým. Absurdní je přitom jen a jen situace, která s Havlovými hrdiny cvičí jak vítr s osikou.

Abonentní divadelní představení i pro veřejnost. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. Vstupné v předprodeji 320 Kč / na místě 360 Kč.

úterý 30. října

CESTA KOLEM SVĚTA

Travesti show Kočky a Techtle Mechtle Vás zvou na Cestu kolem světa. Právě tak se totiž jmenuje i zbrusu nový pořad, který si pro vás připravili dámy Dolores, Stacey, Cathrin, Gina a Kelly. V osobním životě jsou to však pánové - Lukáš, Honza, Martin, Jirka a Běda. Už několik let brázdí nejen kulturní domy a divadla se svým vystoupením travesti show, které pravidelně dvakrát do roka zcela obměňují. Tentokrát se společně s nimi vypravíme na cestu kolem světa. Nezapomínejte tedy, že doba dovolených již skončila. Během jediného večera procestujeme společně s travesti show Kočky a Techtle Mechtle totiž celou zeměkouli! Výpravné kostýmy, flitrované šaty, dlouhé řasy, vyčesané paruky a spousta známých písniček a scének - na to vše se můžete těšit v novém pořadu Cesta kolem světa. Travesti show. Městské divadlo Turnov od 19 hodin. Vstupné v předprodeji 290 Kč / na místě 320 Kč.

středa 31. října

JAKUB SMOLÍK S KAPELOU

Jakub Smolík, současná umělecko-interpretační osobnost, která svými sladce laděnými písněmi oslňuje zejména něžnou část publika, míří se svojí kapelou do Turnova.

KC Střelnice od 19 hodin. Vstupné dle místa sezení 320 Kč / 290 Kč.

LÁSKA OPRAVDIVÁ - MUŽSKÝ PĚVĚCKÝ SBOR BRNO

Mužský pěvecký sbor Lásky opravdivá založili v roce 2009 Jaroslav Černocký a Jan Špaček s cílem oživit kdysi bohatou a dnes skomírající tradici interpretace skladeb pro mužský sbor. Těleso funguje při Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty brněnské Masarykovy univerzity a jeho členy jsou vesměs studenti či absolventi brněnských vysokých škol. V současnosti má sbor okolo třiceti stálých členů. Repertoár se specializuje na pravoslavnou duchovní tvorbu, mj. na nápěvy z Podkarpatské Rusi, a na českou sborovou tvorbu 19. a 20. století, především Leoše Janáčka. „Lásky opravdivá“ je název jednoho z Janáčkových mužských sborů na lidový text a v názvu pěveckého tělesa má symbolizovat repertoárový soulad duchovní hudby a lidové písně. Pro náš koncert je připraven program sestavený ze samotných základů české sborové tvorby, z díla B. Smetany, J.B. Foerster, L. Janáčka a dalších. Turnovský hudební večer. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. Vstupné v předprodeji 140 Kč / na místě 170 Kč.

čtvrtek 1. listopadu

TANEČNÍ PRO MANŽELSKÉ A PŘÁTELSKÉ PÁRY 2018: 3 LEKCE

Oblíbený kurz pod vedením Petra Mertlíka pro začátečníky a mírně pokročilé. Výuková lekce trvá přibližně 2,5 hodiny a je doprovázena reprodukcí hudby. Závěrečná prodloužená bude mít trvání 4 hodiny, zahraje kapela Allegro a těšit se můžete i na doprovodný program.

KC Střelnice od 18.30 hodin. Kurzovné 1650 Kč / pár, lekce 300 Kč / pár.

KAVÁRENSKÝ KVÍZ

I tentokrát se na vás budeme těšit každý první čtvrtek v měsíci s hromadou zajímavých i záluďných otázek. Přijďte si vyzkoušet skvělou zábavu! Máte rádi televizní soutěže? Znáte četné odpovědi a jste soutěživí? V tom případě neváhejte a přihlaste se do kvízu i vy, je to jednoduché. Pro účast potřebujete svůj tým (tvořený 2-4 lidmi), ten můžete nahlásit e-mailem na weissova@kcturnov.cz nebo přímo před konáním kvízu. Během kvízu odpovíte celkem na padesát otázek z různých oblastí a výherce čeká odměna v podobě poukazů na pořady KCT a také sleva na útratu v kavárně KUS.

Kavárenský kvíz. Kulturní kavárna KUS od 19 hodin. Vstupné zdarma.

sobota 3. listopadu

NABUCCO / GIUSEPPE VERDI

Bývalý hudební ředitel Metropolitní opery James Levine řídí Nabucca - Verdiho rané drama z dávného Babylonu na biblický námět. Do popředí ale vystupují i další motivy - milostný trojúhelník Ismaela a dvou sester, touha po moci nebo zajímavý vývoj mocnářské postavy Nabucca. Tuto titulní roli ztvárnil slavný tenorista Plácido Domingo. Liudmyla Monastyrskya se představí v náročné roli Abigail, Nabuccovy neústupné dcery. Jamie Barton bude zpívat Fenenu, Russell Thomas Ismaele a Dmitrij Beloselskij kněze Zachariáše, což je role, s níž v MET v roce 2011 debutoval. Opera v kině Sféra / „Umění v kině“. Kino Sféra od 20.15 hodin. Vstupné 250 Kč.

úterý 6. listopadu

FLORIDA A „HAVAJ“NA HAVAJI

Uvidíte Miami, Cap Canaveral, Everglades NP, vodní ptáky, aligátory, mývaly, malé srnečky, divoké delfíny a krmení žraloků. V další části navštívíme i ostrovy z ohně. Absolvujeme jedinečné výpravy na lodi, kajaku, plachetnici, na skútru a pěšky. Nemíneme bohatý podmořský svět, spousty zvířat, sopečné ostrovy a žhavou tekoucí lávu. V neposlední řadě zhlédneme strhující indiánské a havajské tance.

Cestovatelský klub. Kino Sféra od 18 hodin. Vstupné 90 Kč.

čtvrtek 8. listopadu

TANEČNÍ PRO MANŽELSKÉ A PŘÁTELSKÉ PÁRY 2018: 4 LEKCE

Oblíbený kurz pod vedením Petra Mertlíka pro začátečníky a mírně pokročilé. Výuková lekce trvá přibližně 2,5 hodiny a je doprovázena reprodukcí hudbou. Závěrečná prodloužená bude mít trvání 4 hodiny, zahraje kapela Allegro a těšit se můžete i na doprovodný program.

KC Střelnice od 18.30 hodin. Kurzovné 1650 Kč / pár, lekce 300 Kč / pár.

Samostatné pozvánky a články o nedávných akcích:

Turnovská knihovna se účastní 22. ročníku Týdne knihoven

Deset Zušek spojilo síly na představení k výročí Československa

Zářijová nabídka turnovských kin

Co jste zmeškali z turnovské kultury v září?

Aktuální kultura ve městech Pojizeří:

Přehled kulturních akcí v Železném Brodě v říjnu

Akce Kulturního centra Golf Semily v říjnu

Další kulturní nabídka v rubrice KULTURA

Sdílet s přáteli na facebooku

Další aktualita v pořadí

ARCHIV AKTUALIT

URL| <http://www.nasepojizeri.cz/semilsko-aktualne/rijnovy-program-kulturniho-centra-strelnice-turnov/?aktualitaId=56013>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

nasepojizeri.cz

Bankovní radu ČNB doplní Holub. V centrální bance vede měnovou sekci

5.10.2018 euro.cz str. 00 Politika

Druhým novým členem bankovní rady České národní banky bude ekonom Tomáš Holub, který v centrální bance vede měnovou sekci. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček to řekl Lidovým novinám.

Už ve čtvrtek prezident oznámil, že na jedno ze dvou uvolněných míst v bankovní radě jmenuje ekonoma Aleše Michla, který je poradcem premiéra Andreje Babiše (ANO). Jako termín jmenování Zeman uvedl 21. listopad.

Z bankovní rady ČNB odejdou koncem listopadu viceguvernéři centrální banky Mojmir Hampl a Vladimír Tomšík. Vyprší jim druhé funkční období, a na třetí již nemohou kandidovat.

Ilona Švihlíková: Můžeme si dovolit recesi? Centrální banky jsou bez střeliva

Čtyřiačtyřicetiletý Tomáš Holub vede měnovou sekci ČNB od května 2004. Předtím působil čtyři roky jako poradce guvernéra centrální banky. Podle Lidových novin patří k podporovatelům intervencí, které centrální banka prováděla od listopadu 2013 do dubna 2017 s cílem oslabit korunu kvůli hrozící deflaci. Před nástupem do ČNB působil Holub jako makroekonom v Komerční bance.

Sedmičlenná bankovní rada ČNB určuje měnovou politiku země a rozhoduje o zásadních měnově politických opatřeních. Členové rady mají šestiletý mandát a do funkce je jmenuje prezident republiky. ČNB je vedle utváření měnové politiky zodpovědná za dozor nad celým finančním trhem, včetně bank, pojišťoven a kapitálového trhu.

Tomáš Holub (44)

- Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (**FSV UK**), kde získal titul PhD. v oboru teoretická ekonomie (2001). Absolvoval také studijní pobyty na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu a na britské Londýnské ekonomické škole (LSE).
- V letech 1998 až 2002 přednášel na Vysoké škole ekonomické v Praze, od roku 1998 přednáší na Institutu ekonomických studií **FSV UK**, zaměřuje se na mezinárodní makroekonomii a monetární ekonomii. Publikuje pravidelně v domácích i zahraničních odborných časopisech.
- V letech 1996 až 2000 působil jako makroekonom v Komerční bance.
- V současné době je šéfem měnové sekce ČNB, kterou vede od května 2004. Předtím působil čtyři roky jako poradce guvernéra centrální banky.
- Je členem představenstva a výkonného výboru České společnosti ekonomické (ČSE), která pomáhá rozvoji a popularizaci ekonomie v Česku. V letech 2006 až 2007 byl prezidentem ČSE.
- Podle Lidových novin patří k podporovatelům intervencí, které centrální banka prováděla od listopadu 2013 do dubna 2017 s cílem oslabit korunu kvůli hrozící deflaci.

Přečtěte si také:

Invaze půjček z Pobaltí. Poskytovatelé úvěrů v Česku mají pestrou vlastnickou strukturu

Konec lichvy? Ještě ne. Některé firmy se naučily zákon o spotřebitelském úvěru obcházet

50 tisíc migrantů. Hypotéku letos refinancuje rekordní počet Čechů

URL| <https://www.euro.cz:443/politika/bankovni-radu-cnb-doplni-holub-v-centralni-bance-vede-menovou-sekci-1424053>

Sedmička je komplet. Zeman jmenuje do bankovní rady ČNB Holuba

5.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČNB, centrální banka, personální

O nové bankovní radě České banky je ode dneška jasno. Druhým novým členem bude ekonom Tomáš Holub (44). Informaci Lidovým novinám potvrdil hradní mluvčí Jiří Ovčáček. Holub od roku 2004 vede měnovou sekci ČNB a patří k podporovatelům intervencí. Právě on v podkladech pro bankovní radu navrhoval stále další prodlužování kurzových intervencí, napsal deník.

Už včera prezident Zeman televizi Barrandov řekl, do bankovní rady 21. listopadu jmenuje ekonoma Aleše Michla. Potvrdily se tak informace pondělních Lidových novin.

Tomáš Holub od roku 2004 působí v ČNB jako ředitel měnové sekce. Ještě předtím pracoval v Komerční bance. Patří k podporovatelům intervencí. Michl s Holubem nahradí ve funkci Mojmíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, kterým vyprší druhé funkční období a na třetí již nemohou kandidovat.

„Tomáš Holub by podporoval zvyšování sazeb dle současného modelového aparátu ČNB, který vyžaduje měnové podmínky dále utahovat, a to buď přes vyšší sazby, nebo silnější korunu,“ je přesvědčen hlavní ekonom ING Bank pro ČR Jakub Seidler.

Bankovní rada určuje měnovou politiku a nástroje pro její uskutečňování a rozhoduje o zásadních měnově politických opatřeních České národní banky a opatřeních v oblasti dohledu nad finančním trhem.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklén24.cz/a/Sm3DQ/sedmicka-je-komplet-zeman-jmenuje-do-bankovni-rady-cnb-holuba>

Spolu s Michlem nově zasedne v bankovní radě ČNB také Tomáš Holub

5.10.2018 ct24.cz str. 00 Ekonomika
fialaa

Členem bankovní rady České národní banky jmenuje v listopadu prezident šéfa měnové sekce ČNB Tomáše Holuba. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček to řekl Lidovým novinám. Holub spolu s Alešem Michlem nahradí v radě dvojici viceguvernérů Mojmíra Hampla a Vladimíra Tomšíka, kterým končí funkční období.

Čtyřiačtyřicetiletý Tomáš Holub vede měnovou sekci ČNB od května 2004. Předtím působil čtyři roky jako poradce guvernéra centrální banky. Podle Lidových novin patří k podporovatelům intervencí, které centrální banka prováděla od listopadu 2013 do dubna 2017 s cílem oslabit korunu. Před nástupem do ČNB působil Holub jako makroekonom v Komerční bance.

Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde získal titul PhD. v oboru teoretická ekonomie. Absolvoval také studijní pobyty na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu a na britské Londýnské ekonomické škole. Je členem představenstva a výkonného výboru České společnosti ekonomické, která pomáhá rozvoji a popularizaci ekonomie v Česku. V letech 2006 až 2007 byl jejím prezidentem. Bankovní radu také posílí současný poradce premiéra

Do bankovní rady by měl být Holub jmenován 21. listopadu spolu s Alešem Michlem. Jeho jméno potvrdil přímo prezident Miloš Zeman. Michl působí jako externí poradce jednak pro šéfa ministerstva financí, jednak pro premiéra Andreje Babiše (ANO). V minulosti dělal také poradce místopředsedům vlád pro ekonomiku, spolupracoval s Národní ekonomickou radou vlády (NERV) a pracoval jako analytik a investiční stratég v Raiffeisenbank. Na rozdíl od Holuba Michl intervence v minulosti kritizoval. Podle analytiků se zařadí mezi zastánce zvyšování úrokových sazeb.

Fakta

Aktuální složení bankovní rady

guvernér ČNB: Jiří Rusnok

viceguvernér ČNB: Mojmír Hampl

viceguvernér ČNB: Vladimír Tomšík

člen bankovní rady ČNB: Vojtěch Benda

člen bankovní rady ČNB: Oldřich Dědek

člen bankovní rady ČNB: Marek Mora

člen bankovní rady ČNB: Tomáš Nidetzký

Sedmičlenná bankovní rada ČNB určuje měnovou politiku země a rozhoduje o zásadních měnověpolitických opatřeních. Členové rady mají šestiletý mandát a do funkce je jmenuje prezident republiky. ČNB je vedle utváření měnové politiky zodpovědná za dozor nad celým finančním trhem, včetně bank, pojišťoven a kapitálového trhu.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/ekonomika/2614268-spolu-s-michlem-nove-zasedne-v-bankovni-rade-cnb-take-tomas-holub>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

CRESTYL – Jeden z developerské Top 10 na Fundliftu

5.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: CRESTYL, Fundlift, investice, crowdfunding, reality, ČR

Jeden z největších tuzemských developerů, skupina CRESTYL, nabízí prostřednictvím crowdfundingové platformy Fundlift dluhopisy s úrokovým výnosem 5,1 % p.a. Na investici do jedné z firem skupiny CRESTYL, Cali Prop No.3, se tak může podílet kdokoliv jednoduše online, a to investicí již od 5 000 Kč.

CRESTYL je jeden z deseti největších českých developerů, specializující se na retail, kanceláře i rezidenční projekty. Na českém realitním trhu se pohybuje od roku 1996 a patří k dlouhodobým profesionálům, v jehož mottu se prolínají slova pohodlí, design a kvalita. Tyto hodnoty se ostatně promítají do všech aktivit CRESTYLU, od výběru místa, navrhování projektu až po způsob jeho provedení. Do svých projektů vnáší inovace a nadstandardní nebo luxusní prvky, díky kterým si jeho projekty vysloužily řadu ocenění.

Skupina stojí za řadou jedinečných projektů v Praze i dalších městech České republiky. K největším patří projekt revitalizace v centru Prahy s názvem Savarin, který bude propojovat Václavské náměstí a ulice Na Příkopě, Jindřišská a Panská. Vlajkovou lodí je pak projekt DOCK, což je nově vznikající čtvrť v pražské Libni.

„Klíčem pro CRESTYL jsou prémiové lokality. Věnujeme se centrálním lokalitám, retail v zásadě děláme v centru regionálních měst. Vlastníme více než osm nemovitostí na Praze 1 v okolí Václavského náměstí a Na Příkopěch, v Brně máme velkou nemovitost přímo u hlavního nádraží a historicky jsme pracovali na centrech měst, jako je Most, Kladno nebo Jablonec,“ říká CEO a spoluzakladatel CRESTYLU Omar Koleilat.

Na Fundliftu poptává financování účelově založená společnost Cali Prop No.3 s.r.o., která prostřednictvím své dceřiné firmy spravuje rezidenční projekt Odeon v centru města Most. Tato nemovitost byla úspěšně dokončena již v roce 2009, část bytů byla prodána a zbývající bytové jednotky generují stabilní příjem. Peníze od investorů z Fundliftu tak budou firmou Cali Prop No.3 využity na refinancování části závazků vůči mateřské holdingové entitě, která je využije dle potřeby na investice do svých dalších developerských projektů.

„CRESTYL dosud na financování svých projektů spolupracoval s kapitálově silnými nadnárodními finančními institucemi. Myšlenka zainteresovat skrz Fundlift drobné investory do našeho velkého portfolia nám přišla jako skvělý nápad v době, kdy je na trhu nedostatek investičních příležitostí pro drobné investory. Chceme jim, potažmo i našim klientům, dát možnost zhodnotit své finanční prostředky. Je to z mého pohledu velice zajímavý způsob, jak v zásadě lidem vrátit něco málo z toho, co vyděláme,“ uvedl Omar Koleilat.

„Poslední dobou jsme pracovali na tom, abychom na Fundliftu investorům představili jednoho z vedoucích developerů na zdejšímu trhu. Jsme velmi rádi, že můžeme přivítat právě CRESTYL, který se pyšní mnohými

překrásnými projekty. Investorům tak dáváme možnost podílet se na úspěchu a vložit své prostředky do této příležitosti, kterou vnímáme jako velmi konzervativní “ dodává k nové kampani Radek Musil, CEO Fundlíftu. Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/S6Edh/crestyl--jeden-z-developerske-top-10-na-fundlíftu>

Nizozemsko vyhostilo čtyři ruské hackery. Policie je chytila přímo při činu

5.10.2018 rozhlas.cz str. 00

Fotobanka Pixabay

Nizozemsko obvinilo Rusko z pokusu o hackerský útok na Organizaci pro zákaz chemických zbraní (OPCW) a vyhostilo čtyři agenty ruské vojenské rozvědky GRU. Ministryně obrany Anna Bijleveldová Moskvu vyzvala, aby své kybernetické operace zastavila.

Podle bezpečnostního analytika Radka Khola se Nizozemcům letos v dubnu podařilo agenty přistihnout přímo při činu a zajistit i jejich vybavení. Přestože ale vyšetřovatelé o útoku informovali s nebývalou měrou detailů, lze se prý o jeho cílech jen dohadovat.

Česko loni čelilo rozsáhlým útokům hackerů z Ruska. Cílem byla především diplomacie a vojenství nebo věda a výzkum. Uvedla to Bezpečnostní informační služba (BIS) ve výroční zprávě za loňský rok. „Ze strany Ruska nebo Číny jsou útoky zaměřené na Českou republiku s jediným cílem. Narušit integraci Evropské unie,“ říká senátor František Bublan.

„V dubnu bylo Rusko pod tlakem na několika frontách a mělo silný zájem zjistit, co se podařilo OPCW zjistit ohledně bojové otravné látky z třídy novičok, která byla použita při březnovém útoku v Salisburu proti bývalému agentovi Skripalovi,“ naznačuje Khol. Organizace rovněž vyšetřovala i dubnový chemický útok v syrské Dúmě.

Díky tomu, že hackeři operovali přímo v Haagu, mohli se zaměřit na slaběji chráněný článek, což je místní wi-fi síť. „Tam by se jim podařilo získat přístupová hesla pracovníků organizace a těmito zadními vrátky by se mohli dostat do vnitřní sítě OPCW a k souborům,“ popisuje možný plán hackerů.

Alternativní pravdaPodle politologa Jana Šíra působí informace prezentované Nizozemci přesvědčivě. Záležitostí spadajícím do sféry tajných služeb se zpravidla publicita nedává, ruský útok proto musel překročit určitou mez.

Závažnější než hackerský útok samotný je pak podle Šíra to, k jakým datům se Rusové údajně snažili dostat, tedy k materiálům souvisejícím s vyšetřováním sestřelení letu MH17 nad Ukrajinou z roku 2014 nebo útoků chemickými zbraněmi v Sýrii a ve Velké Británii.

Čtete také

Nizozemsko vypovědělo dva ruské agenty. Viní je, že plánovali špionáž laboratoře spojené s Novičokem „Musíme brát do úvahy i důvěryhodnost jednotlivých partnerů. A když se podíváme, kdo tady koho obviňuje, tak rozdíl v důvěryhodnosti je propastný,“ dodává politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zároveň si ale všímá toho, že Rusku se daří situaci zamížit tak, aby obvinění byla rozmělněna a průměrný příjemce nebude mít šanci se ve věci zorientovat. „V tom spočívá ruská informační taktika vůči západním zemím. Pravda je pro Rusko nepříznivá, cílem je ji maximálně zastřít a relativizovat,“ tvrdí Šír.

„Dělá to tak, že k pravdě přičlení řadu alternativních interpretací, takže pro čtenáře či diváka je nemožné rozlišit, co je pravda. Například o sestřelení letu MH17 jsme z ruské strany slyšeli desítky verzí,“ uzavírá.

Britský ministr zahraničí Jeremy Hunt obvinil ruskou vojenskou rozvědku GRU, že v celém světě páchá kybernetické útoky na politické a sportovní instituce, podniky a média. Odvolal se na zjištění britského Národního střediska kybernetické bezpečnosti. Obvinění, které Británie vznesla společně s Austrálií, Moskva podle agentury TASS odmítla jako součást dezinformační kampaně namířené proti Rusku.

Bývalý člen Fedu varuje: Čeká nás nová studená válka!

5.10.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK

Problémy s italským rozpočtem stále pokračují, trhy se ale mírně uklidnily. Přestože nová italská vláda neslevila ze svých požadavků na dluh vy výši 2,4 procenta HDP v příštím roce, slíbila alespoň pomalejší zadlužování v následujících letech. V Česku se pak začíná rýsovat budoucí složení bankovní rady České národní banky, do které míří ekonom Aleš Michl.

I když vláda třetí největší ekonomiky eurozóny plánuje dluh snižovat „pouze“ na 2,2 procenta v roce 2020 a dvě procenta v roce 2021, trhy to přijaly jako dobrou zprávu a výnosy italských dluhopisů začaly padat.

Na několik dní se sice uklidnily zprávy kolem obchodních sporů Spojených států a Číny, bývalý člen bankovní rady Fedu Kevin Warsh ale včera varoval před novou studenou válkou. „Posledních 30 let jsme žili v jistotě, že globalizace je nevyhnutelnou silou,“ řekl Warsh v rozhovoru pro CNBC. „Za pět až deset let můžeme mít dva póly, svět kolem Číny a svět kolem Ameriky. Ekonomiky a země si budou muset vybrat, ke kterému z těchto dvou pólů se připojí,“ predikuje.

Euro díky uklidnění situace v Itálii mírně posílilo a dostalo se během včerejška až nad úroveň 1,154 EURUSD, přestože se na konci dne posunulo mírně zpět na hranici 1,15 EURUSD. Aktuálně se obchoduje za středový kurz 1,1501 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 95,84 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1440 do 1,1567 EURUSD.*

Dolar se přesto dařilo proti ostatním měnám. Dolarový index během včerejška doputoval až na srpnové maximum na úrovni 96,1 bodu. Hlavním důvodem jsou veskrze pozitivní zprávy z amerického trhu práce a převládající předpoklad dalšího zvyšování sazeb Fedu. Šéf Fedu Jerome Powell dolar posílil i jednoznačným stanoviskem ke komentářům Donalda Trumpa, který dlouhodobě zvyšování sazeb kritizuje. „Nenecháváme se vyrušovat,“ prohlásil směrem k americkému prezidentovi.

Dnes bude zveřejněno hlavní číslo z amerického trhu práce a americké ekonomiky vůbec. Čeká se, že americká ekonomika vytvořila v září mimo zemědělství 180 tisíc pracovních míst, v srpnu to bylo 204 tisíc míst.

Sílící dolar zasáhl rozvíjející se ekonomiky, zejména indickou rupii, která oslabila na historické minimum. Svezly se i měny Indonésie, Jižní Koreje, Turecka, Ruska či Jihoafrické republiky.

A také česká koruna. Ta se během dne obchodovala až za 22,48 korun za dolar, přestože ke konci dne ztráty z větší části odmazal, a 25,84 za euro. Proti euru během včerejšího dne oslabila o celou čtvrtinu procenta. Dnes ráno se koruna obchoduje za 25,79 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,73 až 25,80 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,31 až 22,51 USDCZK.*

Na kurzu koruny se dnes může podepsat zveřejnění posledního záznamu z jednání bankovní rady České národní banky, na kterém rada odhlasovala navzdory jednomu nesouhlasnému postoji zvýšení svých úrokových sazeb.

Vedle zveřejnění záznamu z jednání bankovní rady budeme dnes sledovat i data z amerického trhu práce, především míru nezaměstnanosti a tvorbu nových pracovních míst mimo zemědělství. U obou čísel se však neočekávají žádné zásadní změny.

Prezident Miloš Zeman včera v televizi Barrandov potvrdil informace Lidových novin. Potvrdil, že novým členem bankovní rady bude ekonom Aleš Michl. Spolu s dalším novým členem ho do funkce jmenuje 21. listopadu. "Já mám velmi rád jeho texty. Řadu z nich jsem studoval, řada z nich se mně líbí a mimo jiné má smysl pro humor, což je vzácnost a mezi ekonomy dvojnásobná vzácnost," uvedl prezident.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc

zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SgJPJ/byvaly-clen-fedu-varuje-ceka-nas-nova-studena-valka>

Exministr zahraničí Svoboda: Panu Pochemu bych doporučil, aby z ministerstva odešel

5.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
bemr

Česko už několik měsíců nemá plnohodnotného ministra zahraničí. Resort zatím dočasně vede šéf ČSSD Jan Hamáček, když předtím prezident odmítl jmenovat kandidáta ČSSD Miroslava Pocheho. Poche zatím působí na ministerstvu jako politický tajemník a pravděpodobný ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) s ním chce spolupracovat i nadále. „Já bych panu Pochemu doporučil, aby z ministerstva odjel. Je lepší odejít do diplomatické služby nebo zpátky do europarlamentu,“ prohlásil v Interview ČT24 bývalý ministr zahraničí Cyril Svoboda, který je teď poradcem premiéra Andreje Babiše. Ptal se Daniel Takáč.

Vybrala ČSSD dobrého kandidáta na post ministra zahraničí?

Vybrala člověka, který splňuje vzdělání, jazykové znalosti... A tím končím. Jsem přesvědčen, že pan Petříček může jako ministr jen příjemně překvapit, protože od něj nikdo nic pořádně neočekává. Neznáme jeho názory na řadu klíčových otázek. Já jsem se díval i na jeho články, které napsal, ale ty se týkají otázek všeobecných nebo procedurálních.

On má být jako ministr silný v koalici, potom vůči Poslanecké sněmovně a jako ministr vůči partnerům v zahraničí. To jsou velké role – jestli bude, nebo nebude stačit, to uvidíme.

To se od něj očekává?

Ano, to se od něj očekává, protože Evropa má velké problémy – nejde jen o migraci, je tady otázka brexitu, obnovy válkou zničených teritorií, jako je Sýrie, ekonomická diplomacie. Tedy mnoho úkolů, které jsou před ministrem. A on musí dát politické zadání. Ministerstvo bude fungovat, ale od něho musí být formulováno politické zadání.

A očekává to od něj prezident či premiér?

Ze všeho nejhorší by bylo, kdyby se tu vedla válka o tom, jestli pan Poche někde má být nebo nemá být. To se mi zdá jako úplně marginální záležitost. Ale je to úkol budoucího ministra Petříčka, aby prokázal, že to v něm je. Jinak uchopí zahraniční politiku premiér a bude se do toho snažit vstoupit prezident. Ale ministr zahraničí v tom nebude hrát klíčovou roli.

Odkaz

Nejdřív autorita, pak funkce. U Petříčka je tomu obráceně, rýpl si Kalousek do kandidáta ČSSD

Ale to už se stalo, ne?

Určitě předseda vlády hraje a bude hrát klíčovou roli v evropských záležitostech, ale to dělali v minulosti všichni premiéři. To je i otázka, jaký prostor mu ministr zahraničí dovolí a jakou autoritu bude mít tento ministr v evropských strukturách a ve strukturách NATO, kde je nezastupitelný. Takže on si může svou pozici i vybudovat – to záleží na něm, to za něj nikdo dělat nebude.

Vy některé bývalé kolegy – ministry zahraničí – znáte, jakou bude mít nový ministr autoritu?

Je to tak, že v té rodině ministrů zahraničí EU nebo NATO je vždy pár výrazných osobností, které mají vliv na to, jak se argumentuje, co se projednává a jak se projednává. Pak je tam i šedá zóna a vždycky se najdou někteří ministři, kteří tam sedí a ostatní si říkají: co tu dělají?

A Tomáš Petříček bude patřit do které zóny?

Já si přeji, aby patřil do té první. Aby byl zajímavý, aby měl silné názory, aby měl autoritu mezi ostatními ministry, protože tu si budujete osobnostně.

Fakta

Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a. s., Wineproject, s. r. o., Úpravna vody Želivka, a. s., Želivská provozní, a. s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Zpátky k premiérovi a prezidentovi, není to cíl? Nevyhovuje to oběma, aby byl ministrem zahraničí člověk, o kterém nic nevíme?

V tomto případě bych to nedával do odpovědnosti premiéra, protože i podle koaliční smlouvy ministra navrhuje předseda příslušné strany. To znamená, že první návrh určitě přišel od sociálních demokratů. Takže první odpovědnost za nominaci má předseda ČSSD Jan Hamáček.

Kdyby Jan Hamáček řekl: tady mám kandidáta XY a žádný jiný nebude, tak asi by byl on kandidátem na ministra zahraničních věcí. Takže tady si nemyslím, že je to první volba premiéra.

Odkaz

Pocheho funkce na ministerstvu zanikne, uvedl Petříček po setkání s premiérem Babišem

Takže to ale dost závisí na osobě premiéra a prezidenta?

No ne, opakuji znovu: na začátku měl být návrh předsedy politické strany.

A byl?

Tak původně byl, ale couvali oba dva. Protože Jan Hamáček souhlasil s tím, že bude pověřen řízením ministerstva zahraničí. Čímž souhlasil s postupem, který navrhl prezident republiky. Takže tam je pořád sdílená odpovědnost.

Miroslav Poche by asi byl razantnější ministr, ne?

Já nevím, protože tím ministrem nikdy nebyl. Víte, život před jmenováním do ministerské funkce a po jmenování je úplně něco jiného. Najednou každé vaše slovo má jinou váhu, každé vaše rozhodnutí má jinou váhu.

Odkaz

Zeman jmenuje Petříčka ministrem zahraničí na konci příštího týdne

Měl by být Miroslav Poche poradcem na ministerstvu?

Já bych panu Pochemu doporučil, aby z ministerstva odjel. A ne proto, že bych mu přál něco zlého, ale po celé té etudě, co se tam odehrálo – že jsem někde nominován jako budoucí ministr, a potom se ukáže, že tam vlastně nemám co pohledávat, tak si myslím, že je lepší jít buď někam do diplomatické služby, nebo zpátky do europarlamentu. Ale Černínskému paláci se vyhnout.

Sám Tomáš Petříček na čtvrté tiskové konferenci uvedl, že by mohl být Miroslav Poche externím poradcem na ministerstvu. Nejdřív říkal, že se prezidenta zeptá, teď zase, že si sbor sestavuje sám. Jak tohle charakterizuje sílu osobnosti budoucího ministra? Má si pana Pocheho prosadit?

Po mém soudu má ministr Petříček buď říct: s Pochem stojím a padám, takže Poche tady bude, bude mým náměstkem a bude tady fungovat, protože si to přeju a jsem ministr. Anebo říct panu Pochemu: milý Miroslave, tvá cesta je někde jinde, ne v Černínském paláci. To všechno, co je mezitím, je taková šedá zóna – a hlavně to podkopává ministrovu autoritu na samotném ministerstvu.

Stáhněte si Interview ČT24 s Cyrilem Svobodou
36.05 MB

Odkaz

Podcasty ČT24 na SoundCloudu

Odkaz

Podcasty ČT24 v iTunes

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2613368-exministr-zahranici-svoboda-panu-pochemu-bych-doporučil-aby-z-ministerstva-odesel>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?

5.10.2018 infokurýr.cz str. 00

Pridal tk Pátek 05 říjen 2018 - 16:49:23 Cist komentare / psat: 0 / Trackbacks: 0

Think-tank Evropské hodnoty sám vydatně porušuje hodnoty, které hlásá. Málo se ví například to, že v kontroverzním spolku figurují i lidé jako Tomáš Halík nebo Šimon Pánek z Člověka v tísní...

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej Šifra nepřistihla při tom, jak dezinformace sám šíří.

Závažné informace, které jsem zjistil, ukazují, jak pochybné jsou metody spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému aktivně bojí.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí lživé, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a časopis Šifra. Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun? A jak si stát může něco takového dovolit platit?

V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí můj článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tuto skutečnost nikdo nepopírá; ani nemůže, když mají v Sýrii, ostatně jako téměř všude, svoji vojenskou základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik.

Ač sám sebe Jakub Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvaadvacetičetkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na jeho práci blíže, byli šokováni, že jim prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkali mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá pranic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Jinak se proslavil hlavně tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. (Prostituce zjevně není cizí ani dalším členům EH – Roman Máca, který lovil názorově odlišné weby s Jakubem Jandou, nyní přeběhl do Institutu pro bezpečnost a politiku, jež financuje Hnutí ANO.) Ač pózuje na internetu Jakub Janda s vystrčeným přirozením, alespoň ze sebe ale nedělá svatoušku.

Na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčci nad svatými v kostele nejsvětějšího Salvátora, kde tento „fakeový“ profesor a kněz káže vodu a pije víno.

Říkejte mi doktore

Je velmi zajímavé podívat se na jednotlivé reprezentanty tohoto pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře. Na jejich místě bych se ale za účast v tomto uskupení asi taky styděl. Ostatně jak pokleslý spolek to je, můžete posoudit sami.

Nejproblematičtější jméno na seznamu s názvem Kdo stojí za iniciativou je bezesporu člen poradního výboru Tomáš Halík, usvědčený grantový a možná i „titulový“ „dezinformátor“. Loni napsal docent Otakar Jelínek, který působí v Ústavu biofyziky a informatiky při 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, velký článek pro Parlamentní listy týkající se pochybností o Halíkových akademických titulech a přinesl velmi závažná zjištění. Média hlavního proudu o těchto pochybnostech u svého oblíbence raději mlčí, docent Jelínek však odvedl práci za ně.

Po roce 1989 studoval Tomáš Halík na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde v roce 1992 získal akademickou, nikoli však doktorskou hodnost licenciáta teologie Th.lic. Právě doktorskou hodnost podle všeho profesor Halík postrádá, z čehož nutně vyplývá, že by nemohl být legálně ani řádným profesorem.

K tomu, aby kdokoli získal titul docenta nebo profesora, musí mít takzvaný velký doktorát. Tomáš Halík zatím nedokázal vyvrátit zjištění docenta Jelínka, že žádné doktorské studium v Praze ani Římě neabsolvoval. Přesto mu byl v Polsku udělen titul docenta ThDr.hab. „Halík ve Wroclavi předložil svou habilitaci ‚Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu‘, za níž mu byl již předtím Karlovou univerzitou 21. 5. 1992 udělen titul docenta v oboru sociologie. Papežská teologická fakulta Halíkovi posléze udělila v roce 1992 na základě téže habilitační práce titul habilitovaného doktora teologických věd, čemuž by odpovídal u nás docent teologie. Diplom s číslem 3 byl Halíkovi vystaven dva roky poté dne 29. 9. 1994. Mons. Halík se tím ve Wroclawi dopustil jasného akademického podvodu,“ tvrdí Jelínek. Pan Halík považuje obvinění za nesmysly, nicméně životopis uvedený na jeho stránkách halik.cz Jelínkova slova potvrzuje.

Podle zákona je totiž nepřipustné, aby kdokoli mohl získat za tutéž práci vědecko-pedagogické tituly ve dvou či více různých oborech, jednou ze sociologie u nás a podruhé z teologie v Polsku. Vyplývá z toho jediné – pakliže Tomáš Halík konečně nedoloží, že někde na této planetě absolvoval řádné doktorské studium, můžeme toto jednání označit za krajně neetické a nezákonné, neboť při něm byly oklamány jak polské instituce, tak česká veřejnost.

To ale není jediný „úskok“ této mediálně známé osobnosti. Již v roce 2013 rozhodla Odborná komise pro společenské a humanitní vědy, poradní orgán vládní Rady pro výzkum a inovace, že čtrnáct publikací Tomáše Halíka nesplňuje požadavky kladené na monografie. To nutně neznamená, že by tyto knihy byly špatné, ale že nejsou vědecké, i když se za ně vydávaly. A za to šly Karlově univerzitě, potažmo Tomáši Halíkovi, státní peníze.

Největším paradoxem pak zůstává, že silně protirusky a antikomunisticky vystupující Tomáš Halík, který stojí za Evropskými hodnotami, jež kádrují „proruská“ a jinak ideologicky „závadná“ média, jako je třeba Šifra, pracoval jako školitel kádrů v Institutu pro výchovu vedoucích pracovníků ministerstva průmyslu ČR. Je tedy zřejmé, že žádný komunistobijec a disident být nemohl, spíš naopak. Křičí tak opět zloděj „chyťte zloděje“?

V Evropských hodnotách ale bez většího povšimnutí působí například i literární historik Martin C. Putna, jenž na dnes již slavném transparentu jako jedna z „katolických buzen“ zdravil Ladislava Bátoru, nebo Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísní, organizace, která chce za peníze daňových poplatníků děti ve školách učit, jak mít ten správný názor. Říkájí tomu eufemisticky mediální vzdělávání či výchova, ve skutečnosti je to jen obyčejná propaganda.

Když už tuto sestavu mravních gigantů dobrovolně opustil i bývalý velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář, který obvykle nevynechá jedinou příležitost k útokům na Rusko či alternativní média, to už je co říct.

Agenti Washingtonu

Už to, že zde působí instituce, která poškozují lidi tím, že je – i přesto, že žijeme v demokratické společnosti, kde máme teoreticky garantovanou pluralitu názorů –, zařazuje na jakýsi seznam „závadných“ webů, je samo o sobě problematické. Pokud zde ale uvádí nepravdivé informace, je to přímo skandální.

Díky Jandovu přístupu do médií je totiž seznam často citován a propagován, a je tak proti médiím na něm uvedeným vedena neustálá očeřující kampaň, na základě které jsou pak poškozována například ekonomicky. Evropské hodnoty to nejenže neskrývají, ale ještě to na svých stránkách považují za úspěch: „Na webech těchto projektů se přesto objevuje on-line inzerce seriózních firem, které o tom často nemají tušení. (...)“

Díky úspěšnému slovenskému projektu Konspiratori.sk stáhlo své reklamy z dezinformačních webů už 1400 firem, což ve výsledku znamená stažení přes 10 000 on-line reklamních kampaní. V ČR se k tomuto kroku zatím veřejně přihlásila jen největší česká jazyková škola James Cook Languages a nyní Česká spořitelna.

Program Kremlin Watch zjistil, že na českých dezinformačních webech se za sledované období 18. – 23. června 2016 objevila inzerce 75 firem,“ stojí na webu Evropských hodnot, které na seznam zařazené projekty spojují s Kremlem a Ruskem, ač proto nemají jediný argument či důkaz.

Když Jakub Janda nebo někdo z jeho kolegů vystupuje v médiích, nikde nezazní, že je tato instituce ve střetu zájmů. Je placena zahraničními vládami a za jejich peníze prosazuje jejich politiku; o žádné nezávislosti zde nemůže být řeč. Evropské hodnoty systematicky útočí na všechna média, která neprosazují zájmy Spojených států amerických, Evropské unie či Velké Británie – a jsou za to placeni. Právě americká a britská vláda a také vrcholný orgán Evropské unie – Evropská komise – totiž Evropské hodnoty financují.

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz/kauza-mesice-bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristizen-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

Zpět na přehled kategorií Zpět na přehled novinek

Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?

5.10.2018 czechfreepress.cz str. 00

Think-tank Evropské hodnoty sám vydatně porušuje hodnoty, které hlásá. Málo se ví například to, že v kontroverzním spolku figurují i lidé jako Tomáš Halík nebo Šimon Pánek z Člověka v tísni... Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej Šifra nepřistihla při tom, jak dezinformace sám šíří. Závažné informace, které jsem zjistil, ukazují, jak pochybné jsou metody spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému aktivně bojí. kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda kauza-mesice-bojovník-proti-dezinformacím-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristižen-jak-siri-dezinformace-postaví-se-k-tomu-nejak-jakub-janda «»

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra na svůj

Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí lživé, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a časopis Šifra. Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun? A jak si stát může něco takového dovolit platit?

V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí můj článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tuto skutečnost nikdo nepopírá; ani nemůže, když mají v Sýrii, ostatně jako téměř všude, svoji vojenskou základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik.

Ač sám sebe Jakub Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvaadvacetičetkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na jeho práci blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkali mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá pranic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z

plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Jinak se proslavil hlavně tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. (Prostituce zjevně není cizí ani dalším členům EH – Roman Máca, který lovil názorově odlišné weby s Jakubem Jandou, nyní přeběhl do Institutu pro bezpečnost a politiku, jež financuje Hnutí ANO.) Ač pózuje na internetu Jakub Janda s vystrčeným přirozením, alespoň ze sebe ale nedělá svatouška.

Na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčci nad svatými v kostele nejsvětějšího Salvátora, kde tento „fakeový“ profesor a kněz káže vodu a pije víno.

Říkejte mi doktore

Je velmi zajímavé podívat se na jednotlivé reprezentanty tohoto pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře. Na jejich místě bych se ale za účast v tomto uskupení asi taky styděl. Ostatně jak pokleslý spolek to je, můžete posoudit sami.

Nejproblematictější jméno na seznamu s názvem Kdo stojí za iniciativou je bezesporu člen poradního výboru Tomáš Halík, usvědčený grantový a možná i „titulový“ „dezinformátor“. Loni napsal docent Otakar Jelínek, který působí v Ústavu biofyziky a informatiky při 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, velký článek pro Parlamentní listy týkající se pochybností o Halíkových akademických titulech a přinesl velmi závažná zjištění. Média hlavního proudu o těchto pochybnostech u svého oblíbence raději mlčí, docent Jelínek však odvedl práci za ně.

Po roce 1989 studoval Tomáš Halík na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde v roce 1992 získal akademickou, nikoli však doktorskou hodnost licenciáta teologie Th.lic. Právě doktorskou hodnost podle všeho profesor Halík postrádá, z čehož nutně vyplývá, že by nemohl být legálně ani řádným profesorem.

K tomu, aby kdokoli získal titul docenta nebo profesora, musí mít takzvaný velký doktorát. Tomáš Halík zatím nedokázal vyvrátit zjištění docenta Jelínka, že žádné doktorské studium v Praze ani Římě neabsolvoval. Přesto mu byl v Polsku udělen titul docenta ThDr.hab. „Halík ve Wroclavi předložil svou habilitaci ‚Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu‘, za niž mu byl již předtím Karlovou univerzitou 21. 5. 1992 udělen titul docenta v oboru sociologie. Papežská teologická fakulta Halíkovi posléze udělila v roce 1992 na základě téže habilitační práce titul habilitovaného doktora teologických věd, čemuž by odpovídal u nás docent teologie. Diplom s číslem 3 byl Halíkovi vystaven dva roky poté dne 29. 9. 1994. Mons. Halík se tím ve Wroclawi dopustil jasného akademického podvodu,“ tvrdí Jelínek. Pan Halík považuje obvinění za nesmysly, nicméně životopis uvedený na jeho stránkách halik.cz Jelínkova slova potvrzuje.

Podle zákona je totiž nepřipustné, aby kdokoli mohl získat za tutéž práci vědecko-pedagogické tituly ve dvou či více různých oborech, jednou ze sociologie u nás a podruhé z teologie v Polsku. Vyplývá z toho jediné – pakliže Tomáš Halík konečně nedoloží, že někde na této planetě absolvoval řádné doktorské studium, můžeme toto jednání označit za krajně neetické a nezákonné, neboť při něm byly oklamány jak polské instituce, tak česká veřejnost.

To ale není jediný „úskok“ této mediálně známé osobnosti. Již v roce 2013 rozhodla Odborná komise pro společenské a humanitní vědy, poradní orgán vládní Rady pro výzkum a inovace, že čtrnáct publikací Tomáše Halíka nesplňuje požadavky kladené na monografie. To nutně neznamená, že by tyto knihy byly špatné, ale že nejsou vědecké, i když se za ně vydávaly. A za to šly Karlově univerzitě, potažmo Tomáši Halíkovi, státní peníze.

Největším paradoxem pak zůstává, že silně protirusky a antikomunisticky vystupující Tomáš Halík, který stojí za Evropskými hodnotami, jež kádrují „proruská“ a jinak ideologicky „závadná“ média, jako je třeba Šifra, pracoval jako školitel kádrů v Institutu pro výchovu vedoucích pracovníků ministerstva průmyslu ČR. Je tedy zřejmé, že žádný komunistobijec a disident být nemohl, spíš naopak. Křičí tak opět zloděj „chyťte zloděje“?

V Evropských hodnotách ale bez většího povšimnutí působí například i literární historik Martin C. Putna, jenž na dnes již slavném transparentu jako jedna z „katolických buzen“ zdravil Ladislava Bátoru, nebo Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísní, organizace, která chce za peníze daňových poplatníků děti ve školách učit, jak mít ten správný názor. Říkají tomu eufemisticky mediální vzdělávání či výchova, ve skutečnosti je to jen obyčejná propaganda.

Když už tuto sestavu mravních gigantů dobrovolně opustil i bývalý velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář, který obvykle nevynechá jedinou příležitost k útokům na Rusko či alternativní média, to už je co říct.

Agenti Washingtonu

Už to, že zde působí instituce, která poškozují lidi tím, že je – i přesto, že žijeme v demokratické společnosti, kde máme teoreticky garantovanou pluralitu názorů –, zařazuje na jakýsi seznam „závadných“ webů, je samo o sobě problematické. Pokud zde ale uvádí nepravdivé informace, je to přímo skandální.

Díky Jandovu přístupu do médií je totiž seznam často citován a propagován, a je tak proti médiím na něm uvedeným vedena neustálá očeřující kampaň, na základě které jsou pak poškozována například ekonomicky. Evropské hodnoty to nejenže neskrývají, ale ještě to na svých stránkách považují za úspěch: „Na webech těchto projektů se přesto objevuje on-line inzercí seriálních firem, které o tom často nemají tušení. (...)

Díky úspěšnému slovenskému projektu Konspiratori.sk stáhlo své reklamy z dezinformačních webů už 1400 firem, což ve výsledku znamená stažení přes 10 000 on-line reklamních kampaní. V ČR se k tomuto kroku zatím veřejně přihlásila jen největší česká jazyková škola James Cook Languages a nyní Česká spořitelna.

Program Kremlin Watch zjistil, že na českých dezinformačních webech se za sledované období 18. – 23. června 2016 objevila inzercí 75 firem,“ stojí na webu Evropských hodnot, které na seznam zařazené projekty spojují s Kremlem a Ruskem, ač proto nemají jediný argument či důkaz.

Když Jakub Janda nebo někdo z jeho kolegů vystupuje v médiích, nikde nezazní, že je tato instituce ve střetu zájmů. Je placena zahraničními vládami a za jejich peníze prosazuje jejich politiku; o žádné nezávislosti zde nemůže být řeč. Evropské hodnoty systematicky útočí na všechna média, která neprosazují zájmy Spojených států amerických, Evropské unie či Velké Británie – a jsou za to placeni. Právě americká a britská vláda a také vrcholný orgán Evropské unie – Evropská komise – totiž Evropské hodnoty financují.

zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz/kauza-mesice-bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristizen-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

URL| <http://www.czechfreepress.cz/cfp-doporučuje/kauza-mesice-bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristizen-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda.html>

Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?

5.10.2018 infokur.cz str. 00

Pridal tk Pátek 05 říjen 2018 - 16:49:23 Cist komentare / psat: 0 / Trackbacks: 0

Think-tank Evropské hodnoty sám vydatně porušuje hodnoty, které hlásá. Málo se ví například to, že v kontroverzním spolku figurují i lidé jako Tomáš Halík nebo Šimon Pánek z Člověka v tísni...

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej Šifra nepřistihla při tom, jak dezinformace sám šíří.

Závažné informace, které jsem zjistil, ukazují, jak pochybné jsou metody spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému aktivně bojí.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí lživé, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

Kategoricky zde prohlašují, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a časopis Šifra. Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun? A jak si stát může něco takového dovolit platit?

V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí můj článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tuto skutečnost nikdo nepopírá; ani nemůže, když mají v Sýrii, ostatně

jako téměř všude, svoji vojenskou základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik.

Ač sám sebe Jakub Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvaadvacetičetkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na jeho práci blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkali mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá pranic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, naštěstí si ale předtím zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Jinak se proslavil hlavně tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. (Prostituce zjevně není cizí ani dalším členům EH – Roman Máca, který lovil názorově odlišné weby s Jakubem Jandou, nyní přeběhl do Institutu pro bezpečnost a politiku, jejíž financuje Hnutí ANO.) Ač pózuje na internetu Jakub Janda s vystrčeným přirozením, alespoň ze sebe ale nedělá svatoušku.

Na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčci nad svatými v kostele nejsvětějšího Salvátora, kde tento „fakeový“ profesor a kněz káže vodu a pije víno.

Říkejte mi doktore

Je velmi zajímavé podívat se na jednotlivé reprezentanty tohoto pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře. Na jejich místě bych se ale za účast v tomto uskupení asi taky styděl. Ostatně jak pokleslý spolek to je, můžete posoudit sami.

Nejproblematičtější jméno na seznamu s názvem Kdo stojí za iniciativou je bezesporu člen poradního výboru Tomáš Halík, usvědčený grantový a možná i „titulový“ „dezinformátor“. Loni napsal docent Otakar Jelínek, který působí v Ústavu biofyziky a informatiky při 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, velký článek pro Parlamentní listy týkající se pochybností o Halíkových akademických titulech a přinesl velmi závažná zjištění. Média hlavního proudu o těchto pochybnostech u svého oblíbence raději mlčí, docent Jelínek však odvedl práci za ně.

Po roce 1989 studoval Tomáš Halík na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde v roce 1992 získal akademickou, nikoli však doktorskou hodnost licenciáta teologie Th.lic. Právě doktorskou hodnost podle všeho profesor Halík postrádá, z čehož nutně vyplývá, že by nemohl být legálně ani řádným profesorem.

K tomu, aby kdokoli získal titul docenta nebo profesora, musí mít takzvaný velký doktorát. Tomáš Halík zatím nedokázal vyvrátit zjištění docenta Jelínka, že žádné doktorské studium v Praze ani Římě neabsolvoval. Přesto mu byl v Polsku udělen titul docenta ThDr.hab. „Halík ve Wroclavi předložil svou habilitaci ‚Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu‘, za níž mu byl již předtím Karlovou univerzitou 21. 5. 1992 udělen titul docenta v oboru sociologie. Papežská teologická fakulta Halíkovi posléze udělila v roce 1992 na základě též habilitační práce titul habilitovaného doktora teologických věd, čemuž by odpovídal u nás docent teologie. Diplom s číslem 3 byl Halíkovi vystaven dva roky poté dne 29. 9. 1994. Mons. Halík se tím ve Wroclavi dopustil jasného akademického podvodu,“ tvrdí Jelínek. Pan Halík považuje obvinění za nesmysly, nicméně životopis uvedený na jeho stránkách halik.cz Jelínkova slova potvrzuje.

Podle zákona je totiž nepřipustné, aby kdokoli mohl získat za tutéž práci vědecko-pedagogické tituly ve dvou či více různých oborech, jednou ze sociologie u nás a podruhé z teologie v Polsku. Vyplývá z toho jediné – pakliže Tomáš Halík konečně nedoloží, že někde na této planetě absolvoval řádné doktorské studium, můžeme toto jednání označit za krajně neetické a nezákonné, neboť při něm byly oklamány jak polské instituce, tak česká veřejnost.

To ale není jediný „úskok“ této mediálně známé osobnosti. Již v roce 2013 rozhodla Odborná komise pro společenské a humanitní vědy, poradní orgán vládní Rady pro výzkum a inovace, že čtrnáct publikací Tomáše Halíka nesplňuje požadavky kladené na monografie. To nutně neznamená, že by tyto knihy byly špatné, ale že nejsou vědecké, i když se za ně vydávaly. A za to šly Karlově univerzitě, potažmo Tomáši Halíkovi, státní peníze.

Největším paradoxem pak zůstává, že silně protirusky a antikomunisticky vystupující Tomáš Halík, který stojí za Evropskými hodnotami, jež kádrují „proruská“ a jinak ideologicky „závadná“ média, jako je třeba Šifra, pracoval jako školitel kádrů v Institutu pro výchovu vedoucích pracovníků ministerstva průmyslu ČSR. Je tedy zřejmé, že žádný komunistobijec a disident být nemohl, spíš naopak. Křičí tak opět zloděj „chyťte zloděje“?

V Evropských hodnotách ale bez většího povšimnutí působí například i literární historik Martin C. Putna, jenž na dnes již slavném transparentu jako jedna z „katolických buzen“ zdravil Ladislava Bátoru, nebo Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísni, organizace, která chce za peníze daňových poplatníků děti ve školách učit, jak mít ten správný názor. Říkají tomu eufemisticky mediální vzdělávání či výchova, ve skutečnosti je to jen obyčejná propaganda.

Když už tuto sestavu mravních gigantů dobrovolně opustil i bývalý velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář, který obvykle nevynechá jedinou příležitost k útokům na Rusko či alternativní média, to už je co říct.

Agenti Washingtonu

Už to, že zde působí instituce, která poškozují lidi tím, že je – i přesto, že žijeme v demokratické společnosti, kde máme teoreticky garantovanou pluralitu názorů –, zařazuje na jakýsi seznam „závadných“ webů, je samo o sobě problematické. Pokud zde ale uvádí nepravdivé informace, je to přímo skandální.

Díky Jandovu přístupu do médií je totiž seznam často citován a propagován, a je tak proti médiím na něm uvedeným vedena neustálá očeňující kampaň, na základě které jsou pak poškozována například ekonomicky. Evropské hodnoty to nejenže neskrývají, ale ještě to na svých stránkách považují za úspěch: „Na webech těchto projektů se přesto objevuje on-line inzerce seriózních firem, které o tom často nemají tušení. (...)“

Díky úspěšnému slovenskému projektu Konspiratori.sk stáhlo své reklamy z dezinformačních webů už 1400 firem, což ve výsledku znamená stažení přes 10 000 on-line reklamních kampaní. V ČR se k tomuto kroku zatím veřejně přihlásila jen největší česká jazyková škola James Cook Languages a nyní Česká spořitelna.

Program Kremlin Watch zjistil, že na českých dezinformačních webech se za sledované období 18. – 23. června 2016 objevila inzerce 75 firem,“ stojí na webu Evropských hodnot, které na seznam zařazené projekty spojují s Kremlem a Ruskem, ač proto nemají jediný argument či důkaz.

Když Jakub Janda nebo někdo z jeho kolegů vystupuje v médiích, nikde nezazní, že je tato instituce ve střetu zájmů. Je placena zahraničními vládami a za jejich peníze prosazuje jejich politiku; o žádné nezávislosti zde nemůže být řeč. Evropské hodnoty systematicky útočí na všechna média, která neprosazují zájmy Spojených států amerických, Evropské unie či Velké Británie – a jsou za to placeni. Právě americká a britská vláda a také vrcholný orgán Evropské unie – Evropská komise – totiž Evropské hodnoty financují.

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz/kauza-mesice-bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristizen-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

Sdílet na:

URL| <http://infokuryr.cz/news.php?item.22820>

ŠANCE NA PRVNÍ PŘÍČKU

4.10.2018 Hospodářské noviny str. 04 Téma

Tomáš Pergler

POKUD SE HLASY PRAŽANŮ V KOMUNÁLNÍCH VOLBÁCH ROVNOMĚRNĚ ROZDĚLÍ MEZI FAVORITY, JE MOŽNÉ, ŽE HNUTÍ ANO OBHÁJÍ V HLAVNÍM MĚSTĚ VÍTĚZSTVÍ. POMÁHÁ MU MASIVNÍ KAMPAŇ.

Kampaň před komunálními volbami se tentokrát více držela konkrétních místních témat. Právě proto se nedá očekávat vyšší účast při hlasování než před čtyřmi lety, říká politolog Petr Jüptner z Univerzity Karlovy. Hnutí ANO premiéra Andreje Babiše má podle něj šanci obhájit vítězství i v Praze, přestože ho mnozí obyvatelé města kritizují za dosavadní působení na magistrátu.

* HN: Můžeme brát komunální volby jako hodnocení pro vládu?

Částečným vysvědčením pro vládu mohou být pouze výsledky ve velkých městech.

* HN: Premiér Babiš prohlásil, že pro ANO je nejdůležitější Praha. V uplynulém období se ale jeho hnutí na magistrátu moc nepředvedlo. Má šanci na první příčku?

Podle průzkumů to nevypadá, ale šanci má, zejména v případě, pokud by se hlasy voličů rovnoměrně rozdělily mezi piráty, Prahu sobě a Spojené síly pro Prahu (sdružuje hlavně TOP 09, Starosty a nezávislé a lidovce – pozn. red.). ANO vkládá v Praze do kampaně obrovské finanční prostředky a koncovka kampaně hnutí by tak nějaký efekt mít měla.

* HN: V Brně nebo Ostravě má ANO na vítězství lepší vyhlídky?

Určitě. Nedá se říci, že v Brně a Ostravě by hnutí ANO v minulých letech nějak selhalo. Ve vládních koalicích na tamních radnicích sice byly problémy, ale zdaleka ne takové jako v ostatních krajských městech, kde se koalice rozpadly. Když si k tomu vezmeme objem peněz vložený do kampaně a elektorát, který je zejména v Ostravě ANO nakloněn, má hnutí velmi slušné šance.

* HN: U druhé vládní strany, sociální demokracie, se počítá spíš se ztrátami. Otrěse to pozici předsedy Jana Hamáčka?

V ČSSD se úspěšnost předsedů tradičně měří volebními výsledky. Hamáčka tedy volby oslabit mohou, na druhé straně dílčí propad ČSSD v komunálních a senátních volbách je nevyhnutelný a nezahrnuje pouze výsledky stávajícího vedení.

* HN: Právě ČSSD se spolu s ODS před lety zasloužila o ustanovení klauzule, která omezuje vstup do zastupitelstev slabším stranám. Nedoplácí teď na to, co zasela?

Pětiprocentní uzavírací klauzule má v podstatě pozitivní účinky, projevuje se pouze ve velkých městech a přispívá k tomu, aby zastupitelstva nebyla příliš rozdrobená, aniž by přitom potlačovala pluralitu. Horší dopady mají podmínky pro kandidaturu nezávislých kandidátů z roku 1994, které vedly a vedou k zakládání velkého počtu politických stran, které často působí pouze v jediné obci nebo městě.

* HN: Lepšího výsledku než před čtyřmi lety by mohla dosáhnout ODS. Co by předseda Petr Fiala mohl označit za úspěch?

ODS potřebuje ukázat, že se zvedá, že jde nahoru. Může bojovat o pozici strany s nejvyšším počtem zastupitelských mandátů.

* HN: A co TOP 09? Pro Jiřího Pospíšila jsou to první volby v předsednické funkci. Strana se už delší dobu potýká s pětiprocentní hranicí.

V případě TOP 09 se příliš nedají srovnávat preference na celostátní a komunální úrovni. Je ale vidět, že Pospíšilovi se zatím nepodařilo obrátit nepříznivý trend. Na druhou stranu po jeho nástupu do čela TOP 09 znovu získala schopnost dohodnout se s ostatními stranami, vytvářet spojení a koalice.

* HN: Jak hodnotíte volební kampaň? V čem byla jiná než ty předchozí?

ČSSD a ANO se dříve do komunálních kampaní snažily dostat celostátní témata. To letos vzhledem k jejich vládní odpovědnosti nebylo úplně možné a zbyl zde větší prostor pro diskusi o konkrétních problémech jednotlivých měst.

* HN: Přitáhnou lokální témata více lidí? V minulých komunálních volbách byla účast pod 45 procenty.

Volební účast by se neměla nějak výrazně lišit od voleb před čtyřmi lety. Existuje okruh voličů, kteří považují obecní volby za důležité, věří, že má smysl k nim chodit. Více voličů chodí ke komunálním volbám v

menších městech, kde jsou pro ně problémy obce více viditelné, případně osobně znají nějaké kandidáty. K vyšší volební účasti by naopak mohla přispět témata z celostátní úrovně. Ta však v kampaních příliš nejsou, a proto nějaké výrazné zvýšení účasti nelze očekávat. Na druhou stranu, neměla by být ani výrazně nižší. Lidé se zajímají o politiku, společnost je rozdělená. Kandiduje také mnoho lidí za SPD, což může k volbám přitáhnout lidi, kteří k nim obvykle nechodí.

* HN: V komunálních volbách je možné hlasovat třemi způsoby, pro stranu, jednotlivé kandidáty nebo se dají oba způsoby kombinovat. Není to příliš složité?

Tato kombinace je standardní, využívá se v řadě německých spolkových zemí. Je přirozené, když se v menších obcích klade důraz na jednotlivé kandidáty. Nicméně nabízí se možnost zavést i v České republice jednodušší systém pro malé obce, který by byl založený především na kandidátech, nikoliv na listinách. V evropských zemích je běžné, že existují různé volební systémy pro malé obce a velká města.

Nabízí se možnost zavést i v Česku jednodušší systém pro malé obce. V evropských zemích je běžné, že existují různé volební systémy pro malé obce a velká města.

O autorovi| Tomáš Pergler, tomas.pergler@economia.cz

Foto autor| Foto: HN – Milan Bureš

Foto popis| Petr Jüptner (40) Ředitel Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Zaměřuje se na komunální politiku. Byl řešitelem dvou projektů Grantové agentury ČR.

ARROWS advokátní kancelář, jedna z největších advokátních kanceláří v České republice

4.10.2018 epravo.cz str. 00 Aktuálně, tiskové zprávy

posiluje o advokáta Mgr. Jakuba Pártla, LL. M.. Ten se bude specializovat především na fúze a akvizice, korporátní právo, smluvní agendu a start-up projekty.

Do ARROWS přichází z advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balaščík. Ve své praxi se mimo jiné zaměřuje na poradenství klientům se strukturováním transakcí, vedení právních prověrek, vyjednávání transakční dokumentace a zajišťování úspěšného dokončení a uzavření transakcí tuzemských i zahraničních.

Mgr. Jakub Pártl, LL. M. je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, vystudoval také politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a exceloval i na univerzitách v Amsterdamu, kde absolvoval s vyznamenáním obor Law, Markets and Behavior. I tam se v diplomové práci zaměřil na svou specializaci fúze a akvizice, když se zabýval úpravou prohlášení a ujištění v SPA podle českého a anglického práva.

V minulosti působil i v zahraničí v KPMG Law (Německo) či na Université de Nantes (Francie). Hovoří plynule anglicky a pasivně ovládá francouzštinu.

ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 910 058 058
e-mail: office@arws.cz

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo / www.epravo.cz

URL| <https://www.epravo.cz/top/aktualne/jakub-partl-posiluje-tym-arrows-advokatni-kancelar-se-specializaci-na-ma-a-korporatni-pravo-108213.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
epravo.cz

Kdo ovládne Prahu? Našlápnuto má pět uskupení

4.10.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

Silnou pozici před nadcházejícími volbami do pražského zastupitelstva má podle politologů pět stran. Šanci výrazně uspět přisuzují ODS, ANO, Pirátům, hnutí Praha Sobě a koalici TOP 09 a STAN s podporou dalších stran nazvané Spojené síly pro Prahu. O hlasy voličů v metropoli usiluje 29 subjektů.

„O konkrétním výsledku rozhodne to, zda se (ne)rozdrobí hlasy středových a liberálních voličů, na které cílí hned několik ze zmíněných kandidátních listin,“ uvedl politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Petr Jüptner. Podle něj budou rozhodovat maličkosti, zda ANO přesvědčí nákladnou kampaní voliče o tom, že pro Prahu může udělat více, jestli se ODS nevymstí kampaň proti Pirátům, jestli Pirátům neuškodí požadavky na možné koaliční partnery.

Předchozí komunální kampaň hnutí ANO v Praze s nynější primátorkou Adrianou Krnáčovou

FOTO: Jan Handrejch, Právo

Václav Bubeníček z České zemědělské univerzity spatřuje výhodu ANO v napojení na premiéra Andreje Babiše, ale proti minulým volbám očekává propad. „Hlavní témata předvolební kampaně se staly akutními problémy za působení primátorky (Adriany) Krnáčové,“ uvedl.

Praha coby bašta pravice

ODS podle Bubeníčka prospělo období v opozici a lídr Bohuslav Svoboda, který je vnímán jako poměrně úspěšný bývalý primátor, s nímž sympatizují i voliči jiných stran. Koalici TOP 09 a STAN pomáhá známý lídr, kterým je Jiří Pospíšil (TOP 09), i to, že je Praha baštou TOP 09, a značka STAN odkazující na nejdůvěryhodnější politický post. Piráti posilují díky tomu, že od voleb drží linii a získali výrazný kredit zejména u mladších voličů.

Předseda Pirátů Ivan Bartoš (vlevo) a lídr pražské kandidátky Zdeněk Hřib

FOTO: Petr Horník, Právo

Na základě petice kandiduje do komunálních voleb sdružení Praha Sobě. „Že se jedná o sdružení nezávislých kandidátů, kterému se podařilo podat kandidátku tímto způsobem v Praze, je nevídané a pomohlo to k jejímu zviditelnění,“ hodnotí Bubeníček akci uskupení kolem starosty Prahy 7 Jana Čížinského, kterému by mohlo uškodit angažmá jeho bývalé strany KDU-ČSL v poslední koalici, ale podle Bubeníčka s tím nebude spojován.

Nejistota u ČSSD, komunistů i SPD

Problematické zapojení v minulých radách naopak může poškodit ČSSD, kterou řadí s KSČM a Zelenými mezi strany, které budou bojovat o to, aby překročily pět procent.

U Zelených je patrný propad podpory, jejich témata postupně přebírají Piráti a voliči se bojí propadnutého hlasu. U KSČM, která se poslední léta pohybuje kolem hranice pěti procent, je dle politologa možné, že ji už letos nepřekročí.

Jednička komunistické kandidátky v Praze Marta Semelová

FOTO: Petr Hloušek, Právo

„Záleží především na volební účasti, vyšší volební účast, nižší šance,“ řekl Bubeníček.

Politolog Jan Kubáček souhlasí s tím, že se ČSSD a KSČM budou pohybovat kolem pětiprocentní hranice, k těmto stranám však místo Zelených řadí hnutí SPD, které v kampani zacílilo na voliče nespokojené s

porevolučním vývojem. Uskupení Starostové pro Prahu by podle Bubeníčka mohlo získat hlasy díky tomu, že kandidátku voliči zamění se STAN. Podle Kubáčka může toto hnutí výsledkem překvapit.

Zaměnitelnost témat i kampaní

Podle Bubeníčka se v předvolební kampani témata i řešení překrývají. Kubáček považuje za zaměnitelné i samotné kampaně, kdy vizuální stránka je dle něj nastavena tak, že se člověk musí v pražské politice vyznat, aby byl schopen od sebe rozeznat uskupení s největšími šancemi. Strany, které konkurují hnutí ANO, se z hlediska marketingu snaží být „hnutími ANO bez Andreje Babiše“, což vede k tomu, že jsou zaměnitelné, a nemusí tak být schopny přimět voliče, aby přišel k volbám.

Billboard ODS před komunálními volbami

FOTO: ODS

Kampaň je podle Bubeníčka vedena podobně jako před čtyřmi lety. „Sociální sítě opět hrají významnou roli (pozitivně i negativně), strany, a především jejich lídři, se snaží prezentovat nejen programem, ale i zaujmout svojí zapáleností, aktivitou a také pobavit například videoklipy, což může být i riskantní krok, zvláště u hudebních klipů,“ dodal.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/485100-kdo-ovladne-prahu-naslapnuto-ma-pet-uskupeni.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

novinky.cz

Zeman přijal kandidáta na post ministra zahraničí Petříčka, jmenuje ho příští týden

4.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
kolarikm

Prezident Miloš Zeman ve čtvrtek odpoledne na Pražském hradě přijal kandidáta sociální demokracie na funkci ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka (ČSSD). Dosavadní náměstek představil Zemanovi své priority a vyslechl prezidentovy názory, včetně jeho pohledu na další uplatnění předchozího kandidáta na ministra Miroslava Pocheho (ČSSD).

„V tuto chvíli jsme si přesné datum neurčili, bude to pravděpodobně v průběhu příštího týdne,“ odpověděl Tomáš Petříček po jednání s Milošem Zemanem na otázku o termínu jmenování prezidentem do funkce ministra.

Jmenování v příštím týdnu po asi hodinové schůzce s Petříčkem potvrdil i prezident Miloš Zeman.

„S panem prezidentem jsme se shodli na tom, že je v případě české zahraniční politiky potřeba, abychom jako země vystupovali jednotně, samozřejmě ne ve všem se musíme shodovat. Potvrdili jsme si, že spolu chceme vést dialog a konzultovat naši zahraniční politiku,“ uvedl po setkání s prezidentem Petříček.

Odkaz

Je to prohra ČSSD, o všem rozhoduje Babiš, reagují politici na nominaci Petříčka místo Pocheho

Podle něj se s prezidentem neshodli na některých tématech, konkrétní ale nebyl. „Konkrétní témata, kde bychom se neshodovali, jsme detailně neprobírali, nicméně vidím některé oblasti, kde bude s panem prezidentem potřeba hovořit více, je to otázka některých mimoevropských zemí,“ naznačil pouze.

Ministerstvo zahraničí v prvních sto dnech od jmenování vlády vede ministr vnitra a šéf ČSSD Jan Hamáček kvůli tomu, že Zeman odmítl do funkce jmenovat Miroslava Pocheho.

Odkaz

Zeman jmenuje Petříčka ministrem zahraničí na konci příštího týdne

I na něho přišla při setkání Petříčka se Zemanem řeč. „Pan prezident si vyslechl můj názor, že ministr zahraničních věcí by si měl být schopen založit svůj poradenský sbor na základě vlastního uvážení a odbornosti konkrétních osob,“ dodal Petříček a naznačil, že Poche může být v jeho výběru.

Jenže pro prezidenta je Pocheho odchod z úřadu podmínkou, aby Petříčka do čela resortu jmenoval: „Moje podmínka, a v tom se myslím shoduji i s premiérem, zní: v okamžiku, kdy se stanete ministrem zahraničí, pan Poche odejde z ministerstva zahraničí a nebude vámi jakkoli manipulovat,“ uvedl Zeman v pořadu televize Barrandov, který byl ale natočen ještě před čtvrtčním setkáním s Petříčkem.

Tomáš Petříček v úterý řekl, že na ministerstvu po jeho jmenování zanikne funkce politického tajemníka, kterou zastává Miroslav Poche (ČSSD). Europoslanec Poche se jí ujal poté, co ho Zeman odmítl jmenovat ministrem a místo toho pověřil vedením resortu Hamáčka. Ve čtvrtek Petříček dodal, že personálními otázkami se bude věnovat až po svém jmenování.

Fakta

Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a. s., Wineproject, s. r. o., Úpravna vody Želivka, a. s., Želivská provozní, a. s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2613140-zeman-prijal-kandidata-na-post-ministra-zahranici-petricka-jmenovat-ho-mohl-pristi>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Šance na první příčku

4.10.2018 ihned.cz str. 00
Univerzita Karlova

Kampaň před komunálními volbami se tentokrát více držela konkrétních místních témat. Právě proto se nedá očekávat vyšší účast při hlasování než před

čtyřmi lety, říká politolog Petr Jüptner z Univerzity Karlovy. Hnutí ANO premiéra Andreje Babiše má podle něj šanci obhájit vítězství i v Praze, přestože ho mnozí obyvatelé města kritizují za dosavadní působení na magistrátu.

HN: Můžeme brát komunální volby jako hodnocení pro vládu? Částečným vysvědčením pro vládu mohou být pouze výsledky ve velkých městech.

Podle průzkumů to nevypadá, ale šanci má, zejména v případě, pokud by se hlasy voličů rovnoměrně rozdělily mezi piráty, Prahu sobě a Spojené síly pro Prahu (sdružuje hlavně TOP 09, Starosty a nezávislé a lidovce - pozn. red.). ANO vkládá v Praze do kampaně obrovské finanční prostředky a koncovka kampaně hnutí by tak nějaký efekt mít měla.

Určitě. Nedá se říci, že v Brně a Ostravě by hnutí ANO v minulých letech nějak selhalo. Ve vládních koalicích na tamních radnicích sice byly problémy, ale zdaleka ne takové jako v ostatních krajských městech, kde se koalice rozpadly. Když si k tomu vezmeme objem peněz vložený do kampaně a elektorát, který je zejména v Ostravě ANO nakloněn, má hnutí velmi slušné šance.

V ČSSD se úspěšnost předsedů tradičně měří volebními výsledky. Hamáčka tedy volby oslabit mohou, na druhé straně dílčí propad ČSSD v komunálních a senátních volbách je nevyhnutelný a nezahrnuje pouze výsledky stávajícího vedení.

Pětiprocentní uzavírací klauzule má v podstatě pozitivní účinky, projevuje se pouze ve velkých městech a přispívá k tomu, aby zastupitelstva nebyla příliš rozdrobená, aniž by přitom potlačovala pluralitu. Horší dopady mají podmínky pro kandidaturu nezávislých kandidátů z roku 1994, které vedly a vedou k zakládání velkého počtu politických stran, které často působí pouze v jediné obci nebo městě.

ODS potřebuje ukázat, že se zvedá, že jde nahoru. Může bojovat o pozici strany s nejvyšším počtem zastupitelských mandátů.

V případě TOP 09 se příliš nedají srovnávat preference na celostátní a komunální úrovni. Je ale vidět, že Pospíšilovi se zatím nepodařilo obrátit nepříznivý trend. Na druhou stranu po jeho nástupu do čela TOP 09 znovu získala schopnost dohodnout se s ostatními stranami, vytvářet spojení a koalice.

HN: Jak hodnotíte volební kampaň? V čem byla jiná než ty předchozí? ČSSD a ANO se dříve do komunálních kampaní snažily dostat celostátní témata. To letos vzhledem k jejich vládní odpovědnosti nebylo úplně možné a zbyl zde větší prostor pro diskusi o konkrétních problémech jednotlivých měst.

Volební účast by se neměla nějak výrazně lišit od voleb před čtyřmi lety. Existuje okruh voličů, kteří považují obecní volby za důležité, věří, že má smysl k nim chodit. Více voličů chodí ke komunálním volbám v menších městech, kde jsou pro ně problémy obce více viditelné, případně osobně znají nějaké kandidáty. K vyšší volební účasti by naopak mohla přispět témata z celostátní úrovně. Ta však v kampaních příliš nejsou, a proto nějaké výrazné zvýšení účasti nelze očekávat. Na druhou stranu, neměla by být ani výrazně nižší. Lidé se zajímají o politiku, společnost je rozdělená. Kandiduje také mnoho lidí za SPD, což může k volbám přitáhnout lidi, kteří k nim obvykle nechodí.

Tato kombinace je standardní, využívá se v řadě německých spolkových zemí. Je přirozené, když se v menších obcích klade důraz na jednotlivé kandidáty. Nicméně nabízí se možnost zavést i v České republice jednodušší systém pro malé obce, který by byl založený především na kandidátech, nikoliv na listinách. V evropských zemích je běžné, že existují různé volební systémy pro malé obce a velká města.

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci nebo přímo šéfredaktorovi. Děkujeme.

Petr Jüptner, ředitel Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK autor: HN – Milan Bureš.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66271570-sance-na-prvni-pricku>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ihned.cz

„Náš systém křížkování je nesrozumitelný“

4.10.2018 Lidové noviny str. 03 Volby 2018

MICHAL BERNÁTH

Jestli se preferovaný kandidát nakonec dostane do zastupitelstva, je někdy jen otázkou matematické nahodilosti, říká politolog Petr Jüptner

PRAHA „Volte SPD jako celek. Jednotlivé kandidáty nezaškrťujte,“ nabádá své voliče jeden z předvolebních materiálů SPD ke komunálním volbám. Podobně oslovují voliče i komunisté nebo ODS. V čem se stranám takový postup voličů vyplatí? „Přeskakování kandidátů by mohlo vést ke sporům uvnitř strany,“ vysvětluje v rozhovoru pro server Lidovky. cz k blížícím se komunálním volbám politolog Petr Jüptner.

* LN Proč strany jako SPD nabádají své voliče, aby oblíbené kandidáty nekřížkovali, ale volili jen celou stranu?

Předně SPD je jako strana velmi centralizovaná, Tomio Okamura se vždy obával budování širší členské základny, stačí si vzpomenout s kolika členy operoval Úsvit přímé demokracie (v roce 2016 měla strana jen 9 členů – pozn. red.). Když už proniknou zevnitř strany informace na veřejnost, tak je vidět, že SPD stojí na autoritách a velmi pevném vedení v jednotlivých regionech a obcích. Navíc postavili skutečně nečekaný počet kandidátů (přes 4500 kandidátů – pozn. red.), takže by se mohlo stát, že by do zastupitelstev mohli proniknout lidé, kteří nemají ke straně příliš pevný vztah. To by mohlo vést k vnitrostranickým sporům. Pravděpodobně se tedy jedná o snahu zajistit, aby do zastupitelstev pronikli především lidmi kandidátek.

* LN I ostatní strany musí ale pro komunální volby generovat velké množství kandidátů. Vyhovovala by i jim volba celé kandidátky?

Obecně lze říci, že takzvané „skákat“, tedy přeskočit kandidáty nad sebou díky preferenčním hlasům, je v našem systému celkem složité, především ve velkých městech. V Praze je to třeba těžší než při volbách do sněmovny. Ve velkých městech se tedy takového efektu preferenčních hlasů obávat nemusejí. V menších obcích je situace přesně opačná. Zrovna u SPD by z výše zmíněných důvodů takové posuny na kandidátkách mohly znamenat větší problém než u ostatních, které mají vybudované početné místní organizace. Takové strany pokládají posuny na kandidátkách za běžnou věc.

* LN Jak může proniknutí nějaké osobnosti z nižších postů kandidátky do zastupitelstva zamíchat vnitřní dynamikou strany? Něco podobného jsme zažili u ODS s Václavem Klausem mladším.

To byl ale případ voleb do sněmovny, ve větších městech takové problémy obvykle nenastávají. Pokud to budeme opět demonstrovat na příkladu SPD: ta strana nemá větší počet výrazných osobností, klasicky chybějí lékaři a učitelé na menších městech. I proto se dá předpokládat, že právě voliči SPD budou více než voliči ostatních stran volit skutečně celou kandidátku.

* LN Jak jsou na tom ostatní strany?

Platí to i pro ně. Tradičně jsou v tomto velice disciplinovaní voliči komunistů. Obecně si navíc voliči ve větších městech zvykli, že prostupnost kandidátek je malá, a naučili se tedy označovat stranu jako celek.

* LN Je možné zjistit, jak často voliči možnost preferenčních hlasů využívají?

Tady si mohu jen postesknout, že Český statistický úřad ohledně panašování (udílení hlasů jednotlivým kandidátům napříč kandidátkami – pozn. red.) nevede žádné podrobnější statistiky. Dá se to tedy pouze odhadovat. Obecně lze říct, že v menších obcích se panašování vyskytuje častěji, protože voliči jsou více ovlivněni konkrétními osobnostmi, osobně je navíc často znají. I díky tomu jich víc chodí k volbám. Ve větších městech je to složitější, hodí se připomenout, že před čtyřmi roky panašování vyneslo mandát jedině Matěji Stropnickému (Zelení – pozn. red.).

* LN Jakou roli vlastně hraje možnost panašovat v našem volebním systému?

Je nutné si říct, že panašování je zrovna pro komunální volby zcela přirozené, jelikož jsou více o osobnostech. V některých zemích voliči kandidáty dokonce ještě škrtají nebo naopak dopisují. U nás je panašování od roku 1994 deformované tím, že se kandidáti s větším počtem preferenčních hlasů neposouvají před ty, kteří jich mají méně. Místo toho musí plnit určité kvalitativní podmínky a systém se tím stává nesrozumitelný. Často klame tělem, v některých městech je otázka postupu na kandidátce v podstatě otázkou matematické nahodilosti.

* LN Jak se vedou dnešní komunální kampaně? Jsou špinavější než dříve?

Neřekl bych. V tomto směru se politické kampaně příliš nemění, špinavé zkratka bývají. Vyhodnotit ale běžící kampaň je u nás velice složité, máme přes 6200 obcí. To vytváří nepřeberný materiál zpráv a kuriozit, ale díky té nepřebernosti z toho nelze nic moc vyvodit.

* LN Občas zaznává myšlenka, že by přehlednosti pomohlo obce slučovat? Co o takovém nápadu soudíte?

Slučování obcí má skutečně mnoho výhod. Na druhou stranu náš systém s velkým počtem municipalit (oblastí s vlastní samosprávou – pozn. red.) vede k vysoké odpovědnosti politiků v malých obcích. Pro lokální demokracii je to dobře. Na druhou stranu v západních systémech s většími municipalitami mají voliči více na výběr. U nás v malých obcích často kandiduje jen jedna strana.

Petr Jüptner

* Působí na Katedře politologie **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity a v Institutu politologických studií, kde od roku 2011 zastává funkci ředitele. * Odborně se zaměřuje na komunální politiku s důrazem na slučování obcí, politické aktéry a problematiku přímé volby starostů.

Foto popis|

ANO má šanci na vítězství i v Praze. Zbylé hlasy se mohou rovnoměrně rozdělit mezi piráty, Prahu sobě a Spojené síly pro Prahu, říká politolog

4.10.2018 iHNed.cz str. 00

Tomáš Pergler

Kampaň před komunálními volbami se tentokrát více držela konkrétních místních témat. Právě proto se nedá očekávat vyšší účast při hlasování než před čtyřmi lety, říká politolog Petr Jüptner z Univerzity Karlovy. Hnutí ANO premiéra Andreje Babiše má podle něj šanci obhájit vítězství i v Praze, přestože ho mnozí obyvatelé města kritizují za dosavadní působení na magistrátu.

HN: Můžeme brát komunální volby jako hodnocení pro vládu?

Částečným vysvědčením pro vládu mohou být pouze výsledky ve velkých městech.

HN: Premiér Babiš prohlásil, že pro ANO je nejdůležitější Praha. V uplynulém období se ale jeho hnutí na magistrátu moc nepředvedlo. Má šanci na první příčku?

Podle průzkumů to nevypadá, ale šanci má, zejména v případě, pokud by se hlasy voličů rovnoměrně rozdělily mezi piráty, Prahu sobě a Spojené síly pro Prahu (sdružuje hlavně TOP 09, Starosty a nezávislé a lidovce - pozn. red.). ANO vkládá v Praze do kampaně obrovské finanční prostředky a koncovka kampaně hnutí by tak nějaký efekt mít měla.

Petr Jüptner (40)

Ředitel Institutu politologických studií na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Zaměřuje se na komunální politiku. Byl řešitelem dvou projektů Grantové agentury ČR.

HN: V Brně nebo Ostravě má ANO na vítězství lepší vyhlídky?

Určitě. Nedá se říci, že v Brně a Ostravě by hnutí ANO v minulých letech nějak selhalo. Ve vládních koalicích na tamních radnicích sice byly problémy, ale zdaleka ne takové jako v ostatních krajských městech, kde se koalice rozpadly. Když si k tomu vezmeme objem peněz vložený do kampaně a elektorát, který je zejména v Ostravě ANO nakloněn, má hnutí velmi slušné šance.

HN: U druhé vládní strany, sociální demokracie, se počítá spíš se ztrátami. Otřese to pozicí předsedy Jana Hamáčka?

V ČSSD se úspěšnost předsedů tradičně měří volebními výsledky. Hamáčka tedy volby oslabit mohou, na druhé straně dílčí propad ČSSD v komunálních a senátních volbách je nevyhnutelný a nezahrnuje pouze výsledky stávajícího vedení.

HN: Právě ČSSD se spolu s ODS před lety zasloužila o ustanovení klauzule, která omezuje vstup do zastupitelstev slabším stranám. Nedoplácí teď na to, co zasela?

Pětiprocentní uzavírací klauzule má v podstatě pozitivní účinky, projevuje se pouze ve velkých městech a přispívá k tomu, aby zastupitelstva nebyla příliš rozdrobená, aniž by přitom potlačovala pluralitu. Horší dopady mají podmínky pro kandidaturu nezávislých kandidátů z roku 1994, které vedly a vedou k zakládání velkého počtu politických stran, které často působí pouze v jediné obci nebo městě.

HN: Lepšího výsledku než před čtyřmi lety by mohla dosáhnout ODS. Co by předseda Petr Fiala mohl označit za úspěch?

ODS potřebuje ukázat, že se zvedá, že jde nahoru. Může bojovat o pozici strany s nejvyšším počtem zastupitelských mandátů.

HN: A co TOP 09? Pro Jiřího Pospíšila jsou to první volby v předsednické funkci. Strana se už delší dobu potýká s pětiprocentní hranicí.

V případě TOP 09 se příliš nedají srovnávat preference na celostátní a komunální úrovni. Je ale vidět, že Pospíšilovi se zatím nepodařilo obrátit nepříznivý trend. Na druhou stranu po jeho nástupu do čela TOP 09 znovu získala schopnost dohodnout se s ostatními stranami, vytvářet spojení a koalice.

HN: Jak hodnotíte volební kampaň? V čem byla jiná než ty předchozí?

ČSSD a ANO se dříve do komunálních kampaní snažily dostat celostátní témata. To letos vzhledem k jejich vládní odpovědnosti nebylo úplně možné a zbyl zde větší prostor pro diskusi o konkrétních problémech jednotlivých měst.

HN: Přitáhnou lokální témata více lidí? V minulých komunálních volbách byla účast pod 45 procenty.

Volební účast by se neměla nějak výrazně lišit od voleb před čtyřmi lety. Existuje okruh voličů, kteří považují obecní volby za důležité, věří, že má smysl k nim chodit. Více voličů chodí ke komunálním volbám v menších městech, kde jsou pro ně problémy obce více viditelné, případně osobně znají nějaké kandidáty. K vyšší volební účasti by naopak mohla přispět témata z celostátní úrovně. Ta však v kampaních příliš nejsou, a proto nějaké výrazné zvýšení účasti nelze očekávat. Na druhou stranu, neměla by být ani výrazně nižší. Lidé se zajímají o politiku, společnost je rozdělená. Kandiduje také mnoho lidí za SPD, což může k volbám přitáhnout lidi, kteří k nim obvykle nechodí.

HN: V komunálních volbách je možné hlasovat třemi způsoby, pro stranu, jednotlivé kandidáty nebo se dají oba způsoby kombinovat. Není to příliš složité?

Tato kombinace je standardní, využívá se v řadě německých spolkových zemí. Je přirozené, když se v menších obcích klade důraz na jednotlivé kandidáty. Nicméně nabízí se možnost zavést i v České republice jednodušší systém pro malé obce, který by byl založený především na kandidátech, nikoliv na listinách. V evropských zemích je běžné, že existují různé volební systémy pro malé obce a velká města.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66271570-sance-na-prvni-pricku>

RADKA TŘEŠTÍKOVÁ, KRÁLOVNA VŠECH MOŘÍ

4.10.2018 Reflex str. 30 Téma

KATEŘINA KADLECOVÁ

Podnětnější prostředí pro tvorbu snad už neexistuje. Pod jednou střešou s ní bydlí tchyně Helena, asi nejznámější česká dokumentaristka a pedagožka FAMU (a na pár dní i ministryně kultury), pak tchán, architekt, sběratel umění a spisovatel Michael, i švagrová Hanka, filmová producentka a radní Prahy 7 pro kulturu. O manželovi, fotografu Tomášovi, nemluvě. A PŘITOM JE TO PŘÁVĚ PŮVABNÁ MORAVANKA RADKA TŘEŠTÍKOVÁ, KDO SE Z CELÉ TĚ HVĚZDNÉ RODINY V POSLEDNÍCH LETECH HŘEJE POD POMYSLNÝMI REFLEKTORY NEJVÍC.

NARODILA SE v roce 1981 ve Zlíně, vyrostla ve Veselí nad Moravou, jako devatenáctiletá se přestěhovala do Prahy a vystudovala tu práva. Sedm roků pracovala jako podniková právnička, do obecného povědomí se začala vkrádat jako bloggerka pro Respekt, Elle a pro web psychologie.cz. Tricetiletá autorka vztahových povídek i komentářů a črt získala na internetu renomé a čím dál víc diskutérů pod jejími texty ji vyzývalo, aby to všechno hodila na papír, pěkně postaru. A tak jí v roce 2014 vyšla první kniha, román s názvem Dobře mi tak.

OSOBNÍ BRAND, VLASTNÍ PR

To už byla dva roky manželkou někdejšího častého spolupracovníka Reflexu, zmíněného Tomáše Třeštíka, který se tehdy ještě alespoň občas skrýval za objektivem. Právě v té době začal vycházet před něj a bral s

sebou i manželku a děti Elu (*2013) a Jonatana (*2015). Legendární ranní fotografie úspěšných manželů ve spodním prádle na balkóně jejich letenského bytu (ke konceptu „balkónovek“ viz více v rozhovoru s TMBK na stranách 22 a 23 v tomto čísle) se stala předzvěstí série článků o jejich bytě, včetně snímků interiéru, výprodeje soukromí, textů o krizích, pádech, láskách atp. Což přivítala jak skupina jejich příznivců (nebo sekta jejich vyznavačů?), tak hateři a trollové. Zjednodušeně řečeno: obyčejní lidé měli o čem snít a co uctívat, ti ostatní, kteří se považují za neobyčejné, se měli čemu vysmívat.

„Radce Třeštíkové se podařilo vytvořit silný osobní brand a vlastní PR,“ potvrzuje Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Komunikuje především prostřednictvím svých sociálních médií, kde ji sleduje velká komunita fanoušků. Těm se jí daří prodávat nejenom vlastní knihy, ale i další produkty, na které dělá reklamu – tedy ona sama tomu reklama neříká, označuje to hashtagem ‚spolupráce‘. Když se vyfotí s dcerou ve vlaku, je to reklama na její knihu i na České dráhy. Ne vždycky se ovšem taková reklama povede. MasterCard se stal pro všechny PR manažery mementem a příkladem toho, jak influencer marketing nemá vypadat.“

MASTERCO?

O prázdninách roku 2016 mladí Třeštíkoví neodhadli situaci. Ačkoli internetoví trollové jim už dlouho dávali dost jasně najevo, že vystavovat děti od jejich narození na sociálních sítích možná není ta nejrozumnější a nejohleduplnější věc, teď nasadili tak těžký kalibr, že to spisovatelka neustála a po zablokování desítek jednotlivců na svém Facebooku dokonce svůj nezávadnější komunikační nástroj na pár dní zrušila.

Společnost MasterCard, jejíž platební kartu nejspíš máte v peněžence, totiž hledala influencery pro starší cílovku – a youtuberi ani Nikol Štíbrová a spol. prostě nevyhovovali.

Poslali tedy se svým produktem na dovolenou Radku a Tomáše T., kteří pilně tagovali ve statusech a na fotkách. Jak hodně se jim projekt nepovedl a jak problematické může být, když má člověk Facebook zároveň jako nástroj pracovní i osobní, připomíná v článku Trolling k nezaplacení na oborovém webu Marketing.cz Kateřina Syslová. Zejména jeden status je dodnes živý – a to ten ze 17. srpna 2016, kdy Radka Třeštíková napsala: „Tomáš na chvíli odešel z hotelu fotit, aleluja!! Poprvé za uplynulých osm dní na naší cestě s MasterCard nestrávíme celých čtyřadvacet hodin spolu. Ležím, zírám do stropu a nechávám tu sladkou půlhodinu, aby nějak zachránila naše manželství“ Intimní vyznání a reklamní sdělení prostě nešly dohromady a Facebook se oťáсал smíchem i kritikou: když si prý někdo hraje na morální autoritu a uměleckou ikonu, neměl by se pak prodávat, navíc takhle hloupě a lacino. Hned po nepovedené pouti s MasterCard Třeštíkoví naskočili do kampaně ČSOB se sérií besed pojmenovaných Vlastním směrem s Radkou a Tomášem Třeštíkovými, jež měla, a teď se podržte, naučit lidi komunikovat na sociálních sítích... Mluvili tam o všech těch haterech, které o pár dní dříve zablokovali, o stovkách smazaných komentářů a o znepřístupněném facebookovém profilu?

HIPSTERSKÝ ŽIVOT KE KOUPI ZDE!

Ačkoli novinář Zdeněk Strnad Radku Třeštíkovou docela přiléhavě označil za „spisovatelku a autorku motivačních statusů na Facebooku a la Paolo Coelho, řízlých Janem Werichem, Mimibazarem a Strážci meče a národa“, přesto jde, i díky více než 60 tisícům followerů na Facebooku a 37 tisícům na Instagramu, o jednu z nejúspěšnějších, ne-li vůbec nejúspěšnější osobnost kultury ve virtuálním prostoru. Takhle monetizovat svůj talent, vzhled a děti dokáže málokdo.

„Ale nemůžeme mluvit jen o Radce,“ připomíná marketingová odbornice Denisa Hejlová. „Jejími příspěvkům často vévodí atraktivní fotografie, které dělá její manžel. Nabízejí followerům životní styl s klíčovými slovy, po nichž touží: jóga, červená rtěnka, fotogenické děti a umělecký byt. Radce Třeštíkové se podařilo z obyčejného života vytvořit ikonický, stejně jako její manžel patentoval formát portrétu na úzkém pražském balkóně, nad nímž by jiní ohrnuli nos. Styl hipsterského života na Letné si Češi rádi kupují i v Lomnici nad Popelkou, Třeštíkoví jej totiž umějí podat autenticky. Platí za to do velké míry svým soukromím.“

Vzpomeňme si, co všechno musela pro podporu úspěchu svých knížek pro převážně ženské publikum udělat v 90. letech Halina Pawłowska. Všechny ty Zanzibary a Žita a Banánové rybičky – před dvaceti lety bylo skoro nemožné zapnout televizi, aby její obrazovku neokupovala Halina-Malina.

Musela léta řídit časopisy Story a Šťastný Jim a Halina a Glanc a napsat do nich stovky úvodníků a sloupků o své rodině a jiné zvěřeni; stvořila přes deset realizovaných scénářů, a dokonce ve filmech hrála, aby si její knihy i nadále pořizovaly statisíce zoufalých žen, které děkují za každé nové ráno. Oproti takové rachotě působí lehkost, s jakou krásnější, mladší a lépe píšící Radka Třeštíková zvládá své PR, přes výše nastíněné občasně

zádrhele oslnivě. Ačkoli... Tenhle článek měl být o něčem úplně jiném, víte? Jenže to by spisovatelka musela za pět dní, které na to od telefonické domluvy měla, odpovědět na pár věcných, nezaujatých otázek Reflexu. Což se přes veškeré urgencye nestalo.

Možná by na tom svém PR mohla ještě malounko zapracovat...

JEŠTĚ PŘED PÁR LETY MORAVSKÁ DCERKA, DNES INFLUENCERKA. JAK TO DOKÁZALA?

ČÍSLA RADKY TŘEŠTÍKOVÉ: 37 000 lidí odebírá Radku Třeštíkovou na Instagramu 60 098 sledujících má spisovatelka na svém facebookovém profilu 94 360 diváků vidělo film Po čem muži touží za premiérový víkend, což je letošní český rekord 230 000 tolik lidí vidělo snímek Po čem muži touží po druhém promítacím víkendu 140 000 je hranice prodaných výtisků, kterou překonal třetí autorčin román Bábovky 250 000 počet prodaných výtisků, který pět knih Radky Třeštíkové v souhrnu překročilo

Foto autor| ZDROJ FACEBOOK RADKY TŘEŠTÍKOVÉ

Radka Třeštíková, královna všech moří

4.10.2018 reflex.cz str. 00 Hlavní články

Kateřina Kadlecová

Podnětnější prostředí pro tvorbu snad už neexistuje. Pod jednou střechou s ní bydlí tchyně Helena, asi nejznámější česká dokumentaristka a pedagožka FAMU (a na pár dní i ministryně kultury), pak tchán, architekt, sběratel umění a spisovatel Michael, i švagrová Hanka, filmová producentka a radní Prahy 7 pro kulturu. O manželovi, fotografu Tomášovi, nemluvě. A přitom je to právě půvabná Moravanka RADKA TŘEŠTÍKOVÁ, kdo se z celé té hvězdné rodiny v posledních letech hřeje pod pomyslnými reflektory nejvíc.

Narodila se v roce 1981 ve Zlíně, vyrostla ve Veselí nad Moravou, jako devatenáctiletá se přestěhovala do Prahy a vystudovala tu práva. Sedm roků pracovala jako podniková právnička, do obecného povědomí se začala vkrádat jako bloggerka pro Respekt, Elle a pro web psychologie.cz. Třicetiletá autorka vztahových povídek i komentářů a črt získala na internetu renomé a čím dál víc diskutérů pod jejími texty ji vyzývalo, aby to všechno hodila na papír, pěkně postaru. A tak jí v roce 2014 vyšla první kniha, román s názvem Dobře mi tak.

Osobní brand, vlastní PR

To už byla dva roky manželkou někdejšího častého spolupracovníka Reflexu, zmíněného Tomáše Třeštíka, který se tehdy ještě alespoň občas skrýval za objektivem. Právě v té době začal vycházet před něj a bral s sebou i manželku a děti Elu (*2013) a Jonatana (*2015). Legendární ranní fotografie úspěšných manželů ve spodním prádle na balkóně jejich letenského bytu (ke konceptu „balkónovek“ viz více v rozhovoru s TMBK na stranách 22 a 23 v tomto čísle) se stala předzvěstí série článků o jejich bytě, včetně snímků interiéru, výprodeje soukromí, textů o krizích, pádech, láskách atp. Což přivítala jak skupina jejich příznivců (nebo sekta jejich vyznavačů?), tak hateři a trollové. Zjednodušeně řečeno: obyčejní lidé měli o čem snít a co uctívat, ti ostatní, kteří se považují za neobyčejné, se měli čemu vysmívat.

„Radce Třeštíkové se podařilo vytvořit silný osobní brand a vlastní PR,“ potvrzuje Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Komunikuje především prostřednictvím svých sociálních médií, kde ji sleduje velká komunita fanoušků. Těm se jí daří prodávat nejenom vlastní knihy, ale i další produkty, na které dělá reklamu – tedy ona sama tomu reklama neříká, označuje to hashtagem ‚spolupráce‘. Když se vyfotí s dcerou ve vlaku, je to reklama na její knihu i na České dráhy. Ne vždycky se ovšem taková reklama povede. MasterCard se stal pro všechny PR manažery mementem a příkladem toho, jak influencer marketing nemá vypadat.“

MasterCo?

O prázdninách roku 2016 mladí Třeštíkoví neodhadli situaci. Ačkoli internetoví trollové jim už dlouho dávali dost jasně najevo, že vystavovat děti od jejich narození na sociálních sítích možná není ta nejrozumnější a nejhleduplnější věc, teď nasadili tak těžký kalibr, že to spisovatelka neustála a po zablokování desítek jednotlivců na svém Facebooku dokonce svůj nejdůležitější komunikační nástroj na pár dní zrušila.

Společnost MasterCard, jejíž platební kartu nejspíš máte v peněžence, totiž hledala influencery pro starší cílovku – a youtubeři ani Nikol Štíbrová a spol. prostě nevyhovovali. Poslali tedy se svým produktem na dovolenou Radku a Tomáše T., kteří pilně tagovali ve statusech a na fotkách. Jak hodně se jim projekt nepovedl a jak problematické může být, když má člověk Facebook zároveň jako nástroj pracovní i osobní, připomíná v článku Trolling k nezaplacení na oborovém webu Marketing.cz Kateřina Syslová. Zejména jeden status je dodnes živý – a to ten ze 17. srpna 2016, kdy Radka Třeštíková napsala: „Tomáš na chvíli odešel z hotelu fotit, aleluja!! Poprvé za uplynulých osm dní na naší cestě s MasterCard nestrávíme celých čtyřadvacet hodin spolu. Ležím, zírám do stropu a nechávám tu sladkou půlhodinu, aby nějak zachránila naše manželství!“ Intimní vyznání a reklamní sdělení prostě nešly dohromady a Facebook se otfásal smíchem i kritikou: když si prý někdo hraje na morální autoritu a uměleckou ikonu, neměl by se pak prodávat, navíc takhle hloupě a lacino. Hned po nepovedené pouti s MasterCard Třeštíkoví naskočili do kampaně ČSOB se sérií besed pojmenovaných Vlastním směrem s Radkou a Tomášem Třeštíkovými, jež měla, a teď se podržte, naučit lidi komunikovat na sociálních sítích... Mluvili tam o všech těch haterech, které o pár dní dříve zablokovali, o stovkách smazaných komentářů a o zneprístupněném facebookovém profilu?

Hipsterský život ke koupi zde!

Ačkoli novinář Zdeněk Strnad Radku Třeštíkovou docela přiléhavě označil za „spisovatelku a autorku motivačních statusů na Facebooku a la Paolo Coelho, řízlých Janem Werichem, Mimibazarem a Strážci meče a národa“, přesto jde, i díky více než 60 tisícům followerů na Facebooku a 37 tisícům na Instagramu, o jednu z nejúspěšnějších, ne-li vůbec nejúspěšnější osobnost kultury ve virtuálním prostoru. Takhle monetizovat svůj talent, vzhled a děti dokáže málokdo. „Ale nemůžeme mluvit jen o Radce,“ připomíná marketingová odbornice Denisa Hejlová. „Jejími příspěvky často vévodí atraktivní fotografie, které dělá její manžel. Nabízejí followerům životní styl s klíčovými slovy, po nichž touží: jóga, červená rtěnka, fotogenické děti a umělecký byt. Radce Třeštíkové se podařilo z obyčejného života vytvořit ikonický, stejně jako její manžel patentoval formát portrétu na úzkém pražském balkóně, nad nímž by jiní ohrnuli nos. Styl hipsterského života na Letné si Češi rádi kupují i v Lomnici nad Popelkou, Třeštíkoví jej totiž umějí podat autenticky. Platí za to do velké míry svým soukromím.“

Vzpomeňme si, co všechno musela pro podporu úspěchu svých knížek pro převážně ženské publikum udělat v 90. letech Halina Pawłowská. Všechny ty Zanzibary a Žita a Banánové rybičky – před dvaceti lety bylo skoro nemožné zapnout televizi, aby její obrazovku neokupovala Halina-Malina. Musela léta řídit časopisy Story a Šťastný Jim a Halina a Glanc a napsat do nich stovky úvodníků a sloupků o své rodině a jiné zvířené; stvořila přes deset realizovaných scénářů, a dokonce ve filmech hrála, aby si její knihy i nadále pořizovaly statisíce zoufalých žen, které děkují za každé nové ráno. Oproti takové rachotě působí lehkost, s jakou krásnější, mladší a lépe píšící Radka Třeštíková zvládá své PR, přes výše nastíněné občasné zádrhele oslnivě. Ačkoli... Tenhle článek měl být o něčem úplně jiném, víte? Jenže to by spisovatelka musela za pět dní, které na to od telefonické domluvy měla, odpovědět na pár věcných, nezaujatých otázek Reflexu. Což se přes veškeré urgency nestalo.

Možná by na tom svém PR mohla ještě malounko zapracovat...

Číslo Radky Třeštíkové:

37 000 lidí odebírá Radku Třeštíkovou na Instagramu

60 098 sledujících má spisovatelka na svém facebookovém profilu

94 360 diváků vidělo film Po čem muži touží za premiérový víkend, což je letošní český rekord

230 000 tolik lidí vidělo snímek Po čem muži touží po druhém promítacím víkendu

140 000 je hranice prodaných výtisků, kterou překonal třetí autorčin román Bábovky

250 000 počet prodaných výtisků, který pět knih Radky Třeštíkové v souhrnu překročilo

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/90306/radka-trestikova-kralovna-vsech-mori>

Komunální volby mohou zatřást velkou politikou

4.10.2018 Hospodářské noviny str. 01 Titulní strana

Petr Honzejek

ANO OTESTUJE SÍLU, ČSSD HRAJE O PŘEŽITÍ

Komunální volby, jejichž výsledek budeme znát pozítří odpoledne, jsou letos mimořádně důležité. Rozhodnou nejen o tom, kdo bude v příštích čtyřech letech vládnout v 6258 obcích Česka. Budou mít značný vliv i na „velkou“ politiku. Jak pokud jde o celkový poměr politických sil v zemi, tak pokud jde o situaci v jednotlivých stranách. Společně s paralelně probíhajícími volbami do třetiny Senátu budou signálem, jak se může v nejbližší době proměňovat politická mapa Česka.

Především půjde o test, jak je ve skutečnosti silné hnutí ANO Andreje Babiše. Jeho působení na českých a moravských radnicích, na které proniklo před čtyřmi lety, kdy získalo celkově 1600 zastupitelských postů, bylo mírně řečeno rozpačité. Koalice i samotné organizace ANO se rozpadaly (České Budějovice, Liberec, Ústí nad Labem). Proklamovaná kompetence a profesionalita starostů a primátorů za ANO se dostavila jen zřídka (Ostrava, částečně Brno). Nyní tedy půjde o to, zda se voliči rozhodnou dát Babišově formaci druhou šanci.

„Celkově ANO asi ještě tentokrát uspěje, ale jde o to, jak moc. Případný neúspěch ve velkých městech by v každém případě mohl mít na budoucnost hnutí a tím celé české politiky značný dopad,“ říká sociolog a zakladatel agentury STEM Jan Hartl.

V tomto smyslu jsou klíčové volby v Praze. Hnutí ANO tam čtyři roky (společně s ČSSD a Trojkoalicí) vládne a sám Andrej Babiš přiznává, že „se to nepovedlo“. Staví se málo bytů, panuje chaos v dopravě i v opravách infrastruktury. Působení primátorky Adriany Krnáčové bylo symbolicky završeno zřícením lávky v Troji a nuceným uzavřením Libeňského mostu. Andrej Babiš ovšem důležitost vlády nad Prahou dobře chápe a pro druhou šanci a vliv na šedesátimiliardový rozpočet metropole dělá, co může. Nasadil na první místo kandidátky energického byznymena Petra Stuchlíka a investoval do kampaně, zacílené primárně na obyvatele panelových sídlišť na okrajích Prahy, bezprecedentních 50 milionů korun. Výsledek je ovšem stále nejistý. Ve velký úspěch v hlavním městě doufají také ODS a piráti. Otázkou navíc je, jak voliče osloví ambiciózní uskupení Praha sobě kolem populárního starosty Prahy 7 Jana Čížinského.

Ztráta vlády nad Prahou by pro Babiše znamenala vážnou reputační ránu, kterou by zřejmě nezacelila ani obhajoba pozic ve většině krajských měst. „Pokud ANO v komunálních volbách dostatečně nespěje, tak by dosud spící a ochromená opozice mohla dostat impuls k probuzení a aktivnějšímu jednání,“ tvrdí Jan Hartl. Otázkou ovšem je, jestli by toho opozice dokázala využít. Jednotlivé strany si řeší hlavně vlastní problémy a výsledky komunálních voleb mohou oťrást jimi samotnými.

Například předseda ODS Petr Fiala nutně potřebuje zřetelný úspěch, aby se potvrdila funkčnost jeho politiky pomalého, ale kontinuálního postupu strany směrem vzhůru. Pokud výsledek nebude podstatně lepší než 2398 zastupitelů z voleb před čtyřmi lety, má Fiala problém. Volby budou důležité i z pohledu celkové orientace jeho strany. „Bude zajímavé sledovat, zda ODS víc uspěje tam, kde se profiluje městsky liberálně, či tam, kde se profiluje spíše autoritářsky,“ říká sociolog Medianu Daniel Prokop. Enormně důležitá bude podle něj Praha. „V hlavním městě byla ODS favoritem, ale změnila kampaň směrem k autoritářskému vyznění. Uvidíme, jak to bude fungovat. Mohlo by to rozhodnout o osudu sporu mezi Fialou a lidmi blízkými spíše Václavu Klausovi mladšímu,“ domnívá se Prokop.

Na výsledky komunálních voleb čekají s napětím i další strany. Stručně shrnuto: TOP 09 hraje o zřejmě poslední šanci se nadechnout. ČSSD se chystá na mocenský boj, který bude následovat po očekávaném

nejhorším volebním výsledku v historii. Piráti se naopak musí připravit na pozitivní náraz, který je čeká po pravděpodobném masivním vstupu na radnice (dosud měli v celé zemi jen 29 zastupitelů). KDU-ČSL čeká boj se sebeuspokojením, protože pravděpodobný tradiční úspěch v komunálních volbách může zastřít realitu strany, která balancuje na hranici vstupu do sněmovny. U STAN je to podobné. Velkou otázkou také je, zda voliče na lokální úrovni dokáže oslovit SPD a jestli se potvrdí postupné „odcházení“ KSČM.

Pokračování na straně 3 Komunální volby mohou zatřást velkou politikou

Dokončení ze strany 1

Nezvykle důležité jsou letošní komunální volby pro strany, které lze souhrnně nazvat „proevropský pravý střed“.

„Hlavně pro TOP 09 jde o jednu z posledních nadějí, jak stranu oživit a zachránit,“ říká Daniel Prokop z Medianu. Klíčová podle něj bude i v tomto případě Praha, kde TOP 09 kandiduje v koalici se STAN a lidovci pod názvem Spojené síly pro Prahu. Lídrem je osobně předseda TOP 09 Jiří Pospíšil, pro kterého půjde o první ostrý volební test. Ten však může lehce být, v případě neúspěchu, také testem posledním.

TOP 09 před čtyřmi lety v Praze sama získala dvacet procent hlasů, nyní s takovým výsledkem nemůže počítat ani celá koalice. A v dalších městech to bude patrně ještě mnohem horší. „Reálně se rysuje, že TOP 09 přijde o značnou část dosavadního komunálního zázemí,“ říká politolog Masarykovy univerzity Lubomír Kopeček. Je tedy možné, že v důsledku volebního neúspěchu zintenzivní střet uvnitř TOP 09 a že se Miroslav Kalousek pokusí Jiřího Pospíšila, se kterým se v minulosti několikrát dostal do sporu, z pozice předsedy odstranit.

Pokud jde o širší pohled na pravý střed, tak po volbách budou nepochybně pokračovat debaty o možnostech spolupráce tří stran, které se pohybují kolem pětiprocentní hranice pro vstup do Poslanecké sněmovny: TOP 09, STAN a KDU-ČSL. Ty se ale zatím nedokázaly dohodnout ani na relativní banalitě – společné kandidátce pro volby do Evropského parlamentu v příštím roce. Hlavně proto, že lidovci vidí svou cestu spíše samostatně.

Jejich sólismus navíc zřejmě zvýrazní pravděpodobný úspěch v komunálních volbách (už v roce 2014 byli s 3792 mandáty nejúspěšnější stranou). A zejména to, že se v paralelně probíhajících volbách senátních pravděpodobně poprvé v historii stanou nejsilnější stranou horní parlamentní komory. Integrace proevropského středu je stále, mírně řečeno, problematický projekt.

Největší problémy ale čekají levicové strany. „Ne, nebude to oranžová tsunami,“ říká až sebeironicky předseda ČSSD Jan Hamáček. Naráží na rok 2010, kdy byl manažerem veleúspěšné kampaně ČSSD. Strana tehdy vzala útokem radnice, získala celostátně 19,68 procenta hlasů, což byl nejlepší komunální výsledek v historii, a dosáhla také na absolutní většinu v Senátu.

Zato letošní výsledky ČSSD v komunálních volbách budou nepochybně historicky nejhorší. 3806 mandátů z doby před čtyřmi roky strana neobhájí ani zázrakem. A v Praze se dokonce podle dostupných průzkumů nemusí vůbec poprvé dostat ani do zastupitelstva.

Také v Senátu ČSSD čeká propad. Zatím má 24 senátorů, ale 13 pozic obhájí, takže takřka jistě přijde o pozici nejsilnější strany v horní parlamentní komoře. Důsledky budou dramatické. „Den velkého trestu se přiblížil,“ napsal na Facebook Michal Hašek, jeden z klíčových představitelů konzervativního křídla v ČSSD blízkého Miloši Zemanovi. Naznačil tak, co se bude po volbách dít. Platforma „Zachraňte ČSSD“, kterou vytvořil společně s Jiřím Zimolou, se pokusí o převzetí celé partaje. Zimola už hlásí útok na předsednické křeslo, dojde k tomu nejpozději na březnovém sjezdu strany. Jak to dopadne?

„Ještě víc se rozhádají na téma, kdo za průšvih může a kam dále stranu směřovat, ale výsledek si odhadnout netroufám,“ říká politolog Josef Mlejnek.

Perspektiva ČSSD je problematická i kvůli další zprávě, která vyplývá ze současné komunální kampaně. Babišovo hnutí ANO se orientuje stále více na levicové voliče. Je to vidět například v kampani v Praze, která je zaměřená takřka výhradně na obyvatele panelových sídlišť na okraji města. Není tak vyloučen ani naprosto katastrofický scénář. „Vidím to na pomalý zánik ČSSD po skončení mandátu této vlády,“ odhaduje sociolog Jan Hartl.

Obdobné problémy samozřejmě mají komunisté. Jejich výsledky jsou volby od voleb horší a horší. Co čtyři roky přicházejí o tisíc komunálních mandátů. Naposledy před čtyřmi roky získali 2564 zastupitelů a letos je čeká nepochybně další sešup. Se stranickou strukturou to sice ani nehne, ale že bychom se přece jen dočkali postupného vymizení skalních komunistů z politiky? Vyloučené to není.

No a od minulosti k budoucnosti. Naprosto klíčové budou letošní komunální volby pro piráty. V celostátních preferencích stoupají (podle Medianu mají už 15 procent) a daří se jim mobilizovat hlavně mladé voliče. Ale potřebují úspěch na místní úrovni, aby se jako málo početná strana dokázali stabilizovat. V minulých komunálních volbách získali jen 21 mandátů, takže zcela jistě zaznamenají největší vzestup ze všech partají. Jak zvládnou piráti přerod z elitního klubu ve standardní partaj – to je zřejmě nejpodstatnější otázka blízké budoucnosti.

VOLBY 5. A 6. ŘÍJNA Komunální volby V komunálních volbách si lidé vyberou své nové zastupitele celkem v 6258 českých obcích včetně hlavního města Prahy. O hlasy voličů se nyní uchází více než 216 tisíc kandidátů, z toho je 33 procent žen. Volby do pražského magistrátu jsou výjimečné v tom, že metropole je formálně považovaná spíše za „kraj“. Pro politické strany a hnutí jsou důležité i proto, že hlavní město disponuje větším rozpočtem než třeba ministerstvo obrany. Senátní volby První kolo senátních voleb se koná ve stejném termínu jako komunální volby. Druhé kolo proběhne o týden později. Každé dva roky se volí třetina horní komory parlamentu, tedy 27 senátorů. Letos se o tyto mandáty uchází celkem 194 mužů a 42 žen. Největší možnost výběru budou mít voliči v Praze 8, kde se do voleb přihlásilo šestnáct uchazečů o mandát za tento obvod. Hlavně pro TOP 09 jde o jednu z posledních nadějí, jak stranu oživit a zachránit. Daniel Prokop sociolog, Median

Sociální demokraté se ještě víc rozcházejí na téma, kdo za průšvih může a kam dále stranu směřovat. Josef Mlejnek politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

O autorovi| Petr Honzejek, petr.honzejek@economia.cz
Foto popis|

Kauza měsíce: Bojovník proti dezinformacím a šéf spolku Evropské hodnoty přistižen, jak šíří dezinformace. Postaví se k tomu nějak Jakub Janda?

4.10.2018 casopis-sifra.cz str. 00

Think-tank Evropské hodnoty sám vydatně porušuje hodnoty, které hlásá. Málo se ví například to, že v kontroverzním spolku figurují i lidé jako Tomáš Halík nebo Šimon Pánek z Člověka v tísní...

Výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Jakub Janda je jeho hlavní tvář a velmi často vystupuje v médiích, nejčastěji v pozici bojovníka proti dezinformacím. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, pokud by jej Šifra nepřistihla při tom, jak dezinformace sám šíří. Závažné informace, které jsem zjistil, ukazují, jak pochybné jsou metody spolku, jenž je dotován též ze státního rozpočtu či z orgánů Evropské unie. Úřad vlády, české ministerstvo zahraničí či Evropská komise tak nevědomky legitimizují šíření lží, proti kterému aktivně bojí.

Evropské hodnoty zařadily časopis Šifra na svůj Přehled dezinformačních a manipulativních webů, ale v medailonku k němu uvádějí lživé, poškozující a nepodložené informace. „Doména je zaregistrovaná na jméno Jiřího Ondráška, stejně jako server Eurasia24,“ tvrdí Evropské hodnoty v odstavci věnovaném Šifře.

Kategoricky zde prohlašuji, že žádného Jiřího Ondráška neznám, nevím, kdo to je, a nikdy jsem s ním nemluvil. Doména Šifry nikdy nebyla registrována na nikoho jiného než na mě a časopis Šifra. Jak si něco takového může dovolit instituce, která žádá a dostává od českého státu a Evropské unie miliony korun? A jak si stát může něco takového dovolit platit?

V medailonku dále Evropské hodnoty tvrdí, že Šifra často publikuje dezinformace, a jako příklad uvádí můj článek o přítomnosti amerických vojáků v Sýrii z roku 2016. Faktem je, že tehdy se ještě tolik o přítomnosti Američanů v Sýrii nemluvalo, ale dnes už tuto skutečnost nikdo nepopírá; ani nemůže, když mají v Sýrii, ostatně jako téměř všude, svoji vojenskou základnu. Můj článek se opíral o informace agentury Reuters a televize CNBC, jež citovaly tehdejšího ministra obrany Ashtona Cartera. Ten prohlásil, že USA nasadí pozemní vojska v Sýrii a Iráku. Dezinformace tak znovu šíří Jakub Janda – ve třech odstavcích jich má hned několik.

Ač sám sebe Jakub Janda označuje za analytika a prezentují jej tak i veřejnoprávní média, kam je často zván (například v roce 2015 dvačtyřicetkrát vystoupil v Českém rozhlasu a třiatřicetkrát v České televizi), když se akademici Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora z **Fakulty sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzity Praha a z Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2016 podívali na jeho práci blíže, byli šokováni, že jím prezentované analýzy nesplňují „ani základní kritéria pro odborný text“.

Pro server Lidovky.cz Jandovi vytýkali mimo jiné to, že není schopen kritického přístupu k problematice, ale pouze si vybere argumenty, které se mu hodí, a ty následně prezentuje jako odborný text, ač s odborností nemá pranic společného. A kromě toho jsou podle autorů rozboru práce organizace financované z veřejných zdrojů v jejích textech „cizí myšlenky vydávány bez přiznání autorství za vlastní“. Jakub Janda byl ostatně nařčen z plagiátorství už při studiu na Karlově univerzitě, našťastí si ale zaplatil diplom na soukromé Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Jinak se proslavil hlavně tím, že si přivydělával účinkováním v pornoprůmyslu. V médiích se objevil pornofilm pro homosexuály, na kterém Janda zvesela masturbuje. (Prostituce zjevně není cizí ani dalším členům EH – Roman Máca, který lovil názorově odlišné weby s Jakubem Jandou, nyní přeběhl do Institutu pro bezpečnost a politiku, jež financuje Hnutí ANO.) Ač pózuje na internetu Jakub Janda s vystrčeným přirozením, alespoň ze sebe ale nedělá svatoušku.

Na rozdíl například od Tomáše Halíka, nad jehož akademickými tituly se vznášejí otazníky jako andělíčci nad svatými v kostele svatého Salvátora, kde tento „fakeový“ profesor a kněz přednáší.

Říkejte mi doktore

Je velmi zajímavé podívat se na jednotlivé reprezentanty tohoto pochybného spolku, o kterých se veřejně vůbec nemluví přesto, že jde o velmi známé tváře. Na jejich místě bych se ale za účast v tomto uskupení asi taky styděl. Ostatně jak pokleslý spolek to je, můžete posoudit sami.

Nejproblematičtější jméno na seznamu s názvem Kdo stojí za iniciativou je bezesporu člen poradního výboru Tomáš Halík, usvědčený grantový a možná i „titulový“ „dezinformátor“. Loni napsal docent Otakar Jelínek, který působí v Ústavu biofyziky a informatiky při 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, velký článek pro Parlamentní listy týkající se pochybností o Halíkových akademických titulech a přinesl velmi závažná zjištění. Média hlavního proudu o těchto pochybnostech u svého oblíbence raději mlčí, docent Jelínek však odvedl práci za ně.

Po roce 1989 studoval Tomáš Halík na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde v roce 1992 získal akademickou, nikoli však doktorskou hodnost licenciáta teologie Th.lic. Právě doktorskou hodnost podle všeho profesor Halík postrádá, z čehož nutně vyplývá, že by nemohl být legálně ani řádným profesorem.

K tomu, aby kdokoli získal titul docenta nebo profesora, musí mít takzvaný velký doktorát. Tomáš Halík zatím nedokázal vyvrátit zjištění docenta Jelínka, že žádné doktorské studium v Praze ani Římě neabsolvoval. Přesto mu byl v Polsku udělen titul docenta ThDr.hab. „Halík ve Wroclavi předložil svou habilitaci ‚Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu‘, za niž mu byl již předtím Karlovou univerzitou 21. 5. 1992 udělen titul docenta v oboru sociologie. Papežská teologická fakulta Halíkovi posléze udělila v roce 1992 na základě téže habilitační práce titul habilitovaného doktora teologických věd, čemuž by odpovídal u nás docent teologie. Diplom s číslem 3 byl Halíkovi vystaven dva roky poté dne 29. 9. 1994. Mons. Halík se tím ve Wroclawi dopustil jasného akademického podvodu,“ tvrdí Jelínek. Pan Halík považuje obvinění za nesmysly, nicméně životopis uvedený na jeho stránkách halik.cz Jelínkova slova potvrzuje.

Podle zákona je totiž nepřípustné, aby kdokoli mohl získat za tutéž práci vědecko-pedagogické tituly ve dvou či více různých oborech, jednou ze sociologie u nás a podruhé z teologie v Polsku. Vyplývá z toho jediné – pakliže Tomáš Halík konečně nedoloží, že někde na této planetě absolvoval řádné doktorské studium, můžeme toto jednání označit za krajně neetické a nezákonné, neboť při něm byly oklamány jak polské instituce, tak česká veřejnost.

To ale není jediný „úskok“ této mediálně známé osobnosti. Již v roce 2013 rozhodla Odborná komise pro společenské a humanitní vědy, poradní orgán vládní Rady pro výzkum a inovace, že čtrnáct publikací Tomáše Halíka nesplňuje požadavky kladené na monografie. To nutně neznamená, že by tyto knihy byly špatné, ale že nejsou vědecké, i když se za ně vydávaly. A za to šly Karlově univerzitě, potažmo Tomáši Halíkovi, státní peníze.

Největším paradoxem pak zůstává, že silně protirusky a antikomunisticky vystupující Tomáš Halík, který stojí za Evropskými hodnotami, jež kádrují „proruská“ a jinak ideologicky „závadná“ média, jako je třeba Šifra, pracoval jako školitel kádrů v Institutu pro výchovu vedoucích pracovníků ministerstva průmyslu ČSR. Je tedy zřejmé, že žádný komunistobijec a disident být nemohl, spíš naopak. Křičí tak opět zloděj „chyťte zloděje“?

V Evropských hodnotách ale bez většího povšimnutí působí například i literární historik Martin C. Putna, jenž na dnes již slavném transparentu jako jedna z „katolických buzen“ zdravil Ladislava Bátoru, nebo Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísní, organizace, která chce za peníze daňových poplatníků děti ve školách učit, jak mít ten správný názor. Říkají tomu eufemisticky mediální vzdělávání či výchova, ve skutečnosti je to jen obyčejná propaganda.

Když už tuto sestavu mravních gigantů dobrovolně opustil i bývalý velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář, který obvykle nevynechá jedinou příležitost k útokům na Rusko či alternativní média, to už je co říct.

Agenti Washingtonu

Už to, že zde působí instituce, která poškozují lidi tím, že je – i přesto, že žijeme v demokratické společnosti, kde máme teoreticky garantovanou pluralitu názorů –, zařazuje na jakýsi seznam „závadných“ webů, je samo o sobě problematické. Pokud zde ale uvádí nepravdivé informace, je to přímo skandální.

Díky Jandovu přístupu do médií je totiž seznam často citován a propagován, a je tak proti médiím na něm uvedeným vedena neustálá očerňující kampaň, na základě které jsou pak poškozována například ekonomicky. Evropské hodnoty to nejenže neskrývají, ale ještě to na svých stránkách považují za úspěch: „Na webech těchto projektů se přesto objevuje on-line inzerce seriózních firem, které o tom často nemají tušení. (...) Díky úspěšnému slovenskému projektu Konspirátoři.sk stáhlo své reklamy z dezinformačních webů už 1400 firem, což ve výsledku znamená stažení přes 10 000 on-line reklamních kampaní. V ČR se k tomuto kroku zatím veřejně přihlásila jen největší česká jazyková škola James Cook Languages a nyní Česká spořitelna. Program Kremlin Watch zjistil, že na českých dezinformačních webech se za sledované období 18. – 23. června 2016 objevila inzerce 75 firem,“ stojí na webu Evropských hodnot, které na seznam zařazené projekty spojují s Kremlem a Ruskem, ač proto nemají jediný argument či důkaz.

Když Jakub Janda nebo někdo z jeho kolegů vystupuje v médiích, nikde nezazní, že je tato instituce ve střetu zájmů. Je placena zahraničními vládami a za jejich peníze prosazuje jejich politiku; o žádné nezávislosti zde nemůže být řeč. Evropské hodnoty systematicky útočí na všechna média, která neprosazují zájmy Spojených států amerických, Evropské unie či Velké Británie – a jsou za to placeni. Právě americká a britská vláda a také vrcholný orgán Evropské unie – Evropská komise – totiž Evropské hodnoty financují.

Evropským hodnotám, které obhajují masovou migraci do Evropy a Německa, pak také přispívá německá politická nezisková organizace Konrad Adenauer Stiftung. I zde je tak zcela evidentní střet zájmů. To této politické nadaci nevadí, že platí lidi s na kameru mávajícím přirozením a podvodníky?

Naopak, jediný stát, proti kterému Evropské hodnoty útočí takřka nepřetržitě, je Rusko. To samozřejmě Evropským hodnotám nic neplatí. Zatímco tedy EH vyčítají alternativním médiím prosazování cizích zájmů, aniž by proto měli důkazy, oni dělají přesně totéž, ale dá se to snadno dokázat. Například ve výroční zprávě pro rok 2015 je uvedeno, že 255 458 korun věnovala spolku Zastoupení Evropské komise v ČR 98 136 korun Evropský parlament, 76 679 korun Velvyslanectví Spojených států amerických v ČR, 38 646 korun velvyslanectví Velké Británie a 380 091 korun nadace Open Society Fund George Sorose. V roce 2016 přispělo 162 100 korunami i NATO, přičemž si lze snadno všimnout, že Evropské hodnoty propagují militaristickou politiku této organizace a podporují ji ve svých výstupech. Německá nadace Konrada Adenauera zaplatila 189 624 korun, a tak Evropské hodnoty obhajují masovou migraci. A tak by se dalo pokračovat.

Pokud tedy někdo někoho obviňuje bez důkazů z toho, že je agentem Kremlu, přičemž existují důkazy, že on sám je agentem Washingtonu a Londýna, měl by raději mlčet a ne se producírovat v České televizi nebo Českém rozhlasu.

Je i tahle činnost pro cizí mocnosti důvodem, proč je celý projekt dehonestující alternativní média Evropských hodnot Kremlin Watch na webových stránkách v angličtině? Aby mu rozuměli především zámožní sponzoři a viděli, že se Jakub Janda činil?

Kremlin Watch si údajně klade za cíl bojovat proti šíření dezinformací. V pojetí Evropských hodnot jde ale především o kampaň proti alternativním názorům, potažmo osobnostem, které kritizují politiku Evropské unie, Spojených států amerických či západních vojenských intervencí v nejrůznějších částech světa. Pokud je tedy na tomto seznamu zařazena i Šifra, znamená to, že svou práci dělá dobře.

Ještě víc zarážející je, když se na tomto skrytém lobbismu podílejí veřejnoprávní média a prakticky všechna další masmédia hlavního proudu. Stejně jako v postoji k takzvaným fake news či dezinformacím je zde zcela evidentně uplatňován dvojitý metr.

Časopis Šifra je jednáním spolku Evropské hodnoty poškozován dlouhodobě a je na to zvyklý, cílem tohoto textu je ale především upozornit na to, že někdo, kdo bere miliony z peněz daňových poplatníků, aby bojoval proti dezinformacím, je sám ten největší dezinformátor a mystifikátor. Kdo v tomhle spatřuje jaké hodnoty?

Milan Vidlák, časopis Šifra

URL| <https://www.casopis-sifra.cz/kauza-mesice-bojovnik-proti-dezinformacim-a-sef-spolku-evropske-hodnoty-pristizen-jak-siri-dezinformace-postavi-se-k-tomu-nejak-jakub-janda/>

Vychází kniha **Odprezentuj. Naučí vás prodávat sebe i svou práci skvělými prezentacemi**

3.10.2018 feedit.cz str. 00

PRAHA, 3. října 2018 – Ve čtvrtek 4. října vychází v nakladatelství Albatros pod značkou Bizbooks kniha Marka Hrkala *Odprezentuj* s podtitulem *Průvodce přípravou prezentace*.

Publikace postavená na zkušenostech z českého prostředí čtenářům pomůže projít přípravou prezentace od první myšlenky po odprezentování bez zaváhání.

Kniha Marka Hrkala *Odprezentuj* s podtitulem *Průvodce přípravou prezentace* čítá 224 poutavých stran, které jsou doplněny ukázkami reálných prezentací z českého prostředí. Určena je nejen lidem, kteří ve firmách často vytvářejí prezentace, ale také častým účastníkům odborných konferencí, šéfům a manažerům, kteří úkolují podřízené tvorbou prezentací, startupistům hledajícím investory či lektorům a studentům.

A v čem je kniha *Odprezentuj* tak výjimečná, co si klade za cíl?

Naučíte se chystat prezentace, které mají hlavu a patu.

Zjistíte, jak zacílit prezentaci na publikum.

Pochopíte, proč začít tvořit prezentace bez počítače.

Povýšíte obyčejný shluk slajdů na poutavý příběh.

Budete umět vyjádřit své myšlenky vizuálně.

Zbavíte se matoucích grafů a tabulek.

Stanete se sebevědomějším řečníkem.

„Prezentace připravuji pro různé spikry dennodenně už osm let, ale pořád to nestačí. Neustále kolem sebe vidím takové množství příšerných prezentací, až mě to vyprovokovalo k sepsání knihy,“ podhaluje autor knihy *Odprezentuj* a pokračuje: „Přitom dobře prezentovat se může naučit každý. Už jen když pochopíte zákonitosti lidského vnímání, vaše prezentace se radikálně zlepší.“

Cíle pro svou knihu si proto Hrkal neklade nízké: „Doufám, že až za rok či dva dorazím na konferenci, většina prezentací bude o třídu lepší.“

Kniha je propracovaná nejen obsahově, ale i graficky, designově. Je vysázena moderním písmem Carrara, které v roce 2016 navrhl německý typograf Dieter Hofrichter, titulky pak aktualizovanou variantou fontu Univers proslulého Adriana Frutigera. Součástí knihy je kromě autorských ilustrací od Emy R. Pavlovské také na 115 ukázek z prezentací a dalších souvisejících grafik. Většina z nich pochází od grafika odprezentuj.cz Marka Anděla.

„Takto komplexní prezentační kuchařka od českého autora vychází na našem trhu poprvé. O prezentacích zde najdete snad úplně všechno: od přípravy obsahu, přes vizualizaci slajdů, prezentaci dat, až po samotné prezentování. Praktičnost knihy podtrhuje množství ukázek a případovek z českého prostředí. Navíc Marek není teoretik, ale prezentacemi se opravdu zabývá, takže kniha je zajímavá a čtivá. Věřím, že se čtenářům bude líbit,“ říká Martina Rybičková z nakladatelství Albatros Media, které knihu vydává.

O autorovi

Ing. Marek Hrkal, autor knihy *Odprezentuj* s podtitulem *Průvodce přípravou prezentace*, vytvořil za svou profesionální dráhu od roku 2010 už stovky prezentací. Právě tehdy založil odprezentuj.cz a na vizitku si napsal tvůrce prezentací. Jeho slajdy od té doby pomáhají prezentujícím nejen v Česku, ale také na Slovensku, v Rakousku nebo ve Švýcarsku. Marek vystudoval marketingovou komunikaci a public relations na **Fakultě sociálních věd** UK a podnikovou ekonomiku a management na VŠE v Praze. Jeho koníčkem je moderování, díky kterému má dlouholeté zkušenosti s veřejným vystupováním.

Více o knize včetně kompletního balíčku materiálu o ní ke stažení (ukázka z knihy, vizuály v tiskové kvalitě, fotografie autora) naleznete na jejích stránkách – ZDE.

URL| <https://feedit.cz/2018/10/03/vychazi-kniha-odprezentuj-nauci-vas-prodavati-sebe-i-svou-praci-skvelymi-prezentacemi/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
feedit.cz

Prevence kriminality z pohledu sociální práce

3.10.2018 jihlavske-listy.cz str. 00

Eva Nováková Středa

Eva Nováková

Eva Nováková je rodačka z Kladna, která se přes Londýn, Jeruzalém a Prahu dostala až do Jihlavy, z korporace do sociálních služeb. Vystudovala obor sociologie a sociální politika (Bc.) na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracuje jako vedoucí terénní sociální služby, kde má na starost dva projekty a tým deseti kolegů a kolegyně. Je členkou Pirátské strany. "Jihlava mi dala zcela novou zkušenost a ukázala mi, že člověku může záležet na rozvoji města, ve kterém se nenarodil. Zdejší komunita mě přijala, dala mi možnost se zapojit do různých aktivit, ať už kulturních nebo sociálních, a já bych jí to ráda vrátila prací v zastupitelstvu."

Eva Nováková / Středa, 3. 10. 2018 v 21:55

Je mnoho způsobů, jakými můžeme k prevenci kriminality přistupovat. Můžeme proti kriminalitě bojovat, jít cestou v duchu filosofie "dohlížet a trestat", schvalovat různé vyhlášky, které problém odsunou z centra na periferii a nebo zohlednit to, co lidi k páčání přestupků a trestných činů vede, zamyslet se nad tím, jaké služby ve městě chybí a hlavně se problému věnovat systematicky, se zapojením všech skupin, kterých se dotýká.

Téma prevence kriminality je úzce propojeno se sociální oblastí a v širokém slova smyslu i s pocitem soudržnosti ve městě. Pokud se lidé znají a společně se podílejí na různých aktivitách, cítí se bezpečněji a zároveň nemají důvod chovat se tak, aby narušovali bezpečnost ostatních. Řada měst už ví, že k vyšší bezpečnosti přispívá i stabilní bydlení nebo kvalitní design veřejného prostoru.

Jelikož je mou oblastí sociální práce, budu se tématu věnovat zejména z tohoto pohledu. Stěžejní je podle mé zkušenosti zajistit dostatečnou kapacitu nízkoprahových klubů pro děti a mládež, které budou tam, kde se děti ohrožené páčáním drobné trestné činnosti nacházejí. Kluby musí být přístupné i ve večerních hodinách a nabízet kvalitní programy zaměřené na posilování sebevědomí, kompetencí a znalostí cílové skupiny. I děti a mladí lidé potřebují zažít pocity přijetí, úspěchu a podílení se na chodu společnosti. K účinným preventivním programům může patřit setkávání se vzory, které vzešly z podobného rizikového prostředí a dosáhly úspěchu, nebo naopak s těmi, kteří se v životě potýkali například s gamblingem nebo pouliční kriminalitou a následky si nesou dodnes.

Důležitá je i podpora aktivit, které jsou nezávislé na registrovaných sociálních službách. V Jihlavě například funguje taneční skupina, kterou vedou dobrovolnice ve svém volném čase, a která je pro děti zdarma. Jelikož se jí účastní zejména dívky ze sociálně znevýhodněného prostředí, plní vedoucí skupiny svou práci i důležitou preventivní úlohu. V zájmu města je činnost podobných formálních i neformálních skupin oceňovat a rozvíjet. Je totiž nezbytné, aby děti získávaly i jinou zkušenost, než ze sociálních služeb. Potřebují navazovat běžné vztahy a necítit se ve svém volném čase jako klienti.

Kromě podpory dětí je důležitá i podpora celých rodin a to zejména prostřednictvím dostupného bydlení. Je to totiž právě bytová nouze, která je příčinou přenosu některých negativních jevů z generace na generaci. V přeplněných a zdravotně nevyhovujících bytech se těžko připravuje na budoucí povolání, nestabilita bydlení a chudoba způsobují to, že vzdělání a kvalitní trávení volného času nepatří mezi priority takto přežívajících rodin. Dokud jejich členové řeší primárně existenční problémy, nemají možnost se plně zapojovat do společnosti a podílet se na jejím chodu, bezvýhodná situace je může vést i k jednání za hranou zákona. I rodiče dětí, které

se toulají po ulici, mohou být ze své situace zoufalí a potřebovat pomoc. Jejich pohled může být důležitým vodítkem pro řešení situace.

Další důležitou skupinou jsou lidé bez domova nebo lidé po výkonu trestu. I ti potřebují naši podporu, ne odsouzení nebo upírání pomoci. I v České republice se začínají pomalu uplatňovat inovativní přístupy ze zahraničí, jako například mokrá centra pro lidi bez domova, kteří jsou závislí na alkoholu nebo různé participační projekty, do kterých se mohou tito lidé zapojovat – například kavárny a bistra, která zaměstnávají lidi po výkonu trestu, nebo divadelní skupiny, jejichž herecký sbor tvoří lidé bez domova. Podle výpovědí samotných herců to byly právě tyto aktivity, které jim pomohly postavit se na vlastní nohy a dostat se z toho nejhoršího.

Základem je, aby město poskytovatele a uživatele podobných služeb zahrnuje do tvorby koncepce politiky prevence kriminality a její realizace. Jen tak může porozumět některým problémům a hledat k nim účinná řešení. Zavádění inovativních metod může přispět k přílivu odborníků, pro které bude možnost jejich realizace motivací k přestěhování se do Jihlavy. Ač to může odporovat logice selského rozumu, i výše zmíněná mokrá centra slaví v zahraničí úspěchy. Je totiž lepší mít možnost s lidmi závislími na alkoholu pracovat i v situaci, kdy jsou pod jeho vlivem, než vystavovat společnost riziku toho, že ve chvíli, kdy jim pomoc zamítneme, spáchají trestný čin.

Tento článek byl publikován dne 3. 10. 2018 (Středa) v 21:55 v rubrice Politika. Komentáře můžete sledovat přes RSS 2.0 kanál. Můžete zanechat komentář nebo trackback z vašeho webu.

URL <http://www.jihlavske-listy.cz/blog/2018/10/03/prevence-kriminality-z-pohledu-socialni-prace/>

Poche by mohl být neplaceným poradcem ministra zahraničí. Petříček se na to zeptá Zemana

3.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
spicakovak

Kandidát na ministra zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) počítá s pravidelnými konzultacemi s prezidentem Milošem Zemanem. Na schůzce chce s hlavou státu probrat své priority v oblasti zahraniční politiky a vyslechnout prezidentovy názory, a to včetně jeho pohledu na další uplatnění neúspěšného kandidáta na post ministra Miroslava Pocheho (ČSSD).

Kandidáta na ministra zahraničí přijme Zeman ve čtvrtek. „Chtěl bych s panem prezidentem hovořit o svých prioritách pro zahraniční politiku České republiky, chtěl bych se seznámit s jeho hlavními tématy a domluvit se na konzultacích ohledně naší spolupráce,“ prohlásil ve středu Petříček.

Jan Hamáček (ČSSD)
ministr vnitra, ministr zahraničí

„Tomáše Petříčka čeká řešení personální situace na ministerstvu. Klíčová je ekonomická diplomacie, očekávám, že Petříček ve spolupráci s podnikateli zahájí po prázdninách zahraniční cesty. Čeká ho také příprava dlouhodobých věcí, jako je naše předsednictví v Radě Evropské unie. Ale on byl u všech jednání, takže předpokládám bezproblémové vplutí do agendy.“

Poche by mohl být poradce

Europoslanec Poche, kterého Zeman odmítl v létě do čela diplomacie jmenovat, by mohl být podle Petříčka jedním z jeho poradců.

Podle premiéra Andreje Babiše (ANO), který o změně v čele resortu zahraničí s prezidentem jednal v úterý večer, je přítomná otázka dalšího působení Pocheho pro Zemana klíčová. „Myslím, že bude chtít slyšet stejnou

věc jako já, že pan Poche se vrátí do Bruselu, že nebude působit na ministerstvu,“ řekl Babiš před středečním zasedáním vlády, na které přišel zatím v roli náměstka ministra i Petříček.

Odkaz

Zeman jmenuje Petříčka ministrem zahraničí na konci příštího týdne

Petříček zopakoval, že podle jeho názoru nebude ve chvíli řádného jmenování ministra už třeba pozice tajemníka, kterou Poche nyní zastává. „Já bych s ním o tom chtěl hovořit po svém jmenování, nicméně už jsem avizoval, že nevidím potřebu, aby pokračoval jako politický tajemník,“ uvedl Petříček na Pocheho adresu.

Míní, že jako europoslanec by Poche na ministerstvu neměl zastávat nějakou honorovanou práci, nicméně s ním počítá jako s konzultantem. „Pokud budu jmenován ministrem zahraničních věcí, tak samozřejmě si budu skládat sbor externích poradců a samozřejmě pan Poche může být součástí tohoto sboru,“ uvedl s tím, že na věc se chce zeptat prezidenta.

Miroslav Poche
politický tajemník ministerstva zahraničních věcí

„O té další spolupráci, kterou já předpokládám, že navážeme úzkou, se budeme bavit.“

Miroslav Poche
politický tajemník ministerstva zahraničních věcí

Petříček se chce zaměřit na posílení vztahů se sousedy, Francií nebo USA
Babiš v souvislosti s náplní práce ministra zahraničí hovoří zejména o ekonomické diplomacii. Do evropské politiky promlouvá sám. „Požádal jsem na vládě pana Petříčka a (ministryni průmyslu Martu) Novákovou (za ANO), aby si sedli za stůl a vyřešili sjednocení expoertní politiky,“ prohlásil ve středu premiér.

video
Babiš: Petříček by se měl zaměřit na ekonomickou diplomacii

přehrát

video
Babiš: Petříček by se měl zaměřit na ekonomickou diplomacii

Petříček si svou roli představuje v širším pojetí. „Ekonomická diplomacie je součástí ministerstva zahraničních věcí, nicméně já vnímám jako důležité posilování našich bilaterálních vztahů s klíčovými partnery,“ uvedl a jmenoval sousední státy, partnery ve Francii či v transatlantickém prostoru. „Vnímám to jako celistvou záležitost,“ zdůraznil.

přehrát

video
Petříček se stane ministrem zahraničí koncem příštího týdne

Zeman přijme Petříčka na Pražském hradě ve čtvrtek odpoledne. Předpokládá se, že ho jmenuje ministrem koncem příštího týdne, až se vrátí z jednání hlav států visegrádské čtyřky ve Vysokých Tatrách.

Diplomacii nyní vede souběžně s ministerstvem vnitra předseda ČSSD Jan Hamáček. Původně trval na Pochem, ale v září místo něj navrhl Petříčka. Prezident minulý týden řekl, že Petříček má pro funkci slušné kvalifikační předpoklady.

Fakta

Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2611358-poche-mohl-byt-neplacenym-poradcem-ministra-zahranici-petrick-se-na-zepta-zemana>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

VÁCLAV MORAVEC: Správný politik? Nesmí se bát jít proti proudu

3.10.2018 Českokrumlovský týden str. 18 Rozhovor

MARTIN TRÖSTER

Platí za nejlepšího politického novináře v zemi, ač sám přiznává, že část národa ho nemůže vystát. Václav Moravec, který každý týden připravuje a moderuje nedělní politickou debatu České

televize, si ale zakládá na tom, aby si od politiků a politiky držel dostatečný odstup. V čem se podle něj blížíci se komunální volby liší od těch ostatních? Proč se politici často nechovají tak, jak by měli? I nad těmito otázkami se zamýšlel při své nedávné debatě s nadanými středoškoláky, jejich rodiči a kantory, která se konala v rámci Akademie Jihočeských nadějí v Českých Budějovicích. Deníku po skončení debaty odpověděl na několik otázek.

* Do jaké míry mohou média v dnešní době ovlivnit rozhodování voličů?

Myslím, že vliv médií na rozhodování voličů se přeceňuje. V každém případě v komunálních volbách je vliv médií daleko menší než ve volbách takzvaně prvního řádu, tedy těch do Poslanecké sněmovny. Ze sociologických výzkumů, které máme v České televizi k dispozici, vyplývá, že žitá zkušenost je u komunálních voleb prvním faktorem, který rozhoduje. Komunální politici mají totiž k voličům nejbližší. Pro srovnání - zatímco u celostátních voleb se asi 30 až 40 procent voličů rozhoduje až na poslední chvíli, komu dají svůj hlas, v komunálních volbách je to podle dat, která máme k dispozici, jiné. Tady je číslo nerozhodnutých mnohem nižší. Díkybohu i proto má komunální politika v očích voličů nejvyšší míru důvěry.

* Máme právo volit. Je dobře, že v tomto případě neplatí povinnost?

Máme právo i povinnost. Ta povinnost by měla být naše individuální, morální, protože nadáváme-li na politiku a nejsme schopni pro to jednou za čtyři roky něco udělat, pak nemáme právo na politiku nadávat. Myslím, že je dobře, že nikdo dnes nezkoumá, kdo volí a kdo ne. A že lidé nejsou stigmatizováni, když nejdou k volbám. Tak to platí v autoritativních režimech, kde když někdo nejde volit, je to disident, záškodník a je třeba na jeho rodinu nasadit tajnou policii. Nicméně myslím, že bychom neměli v demokratické zemi právo a povinnost od sebe oddělovat, protože každý z nás individuální povinnost má. Anebo se pak vzdává práva politiku kritizovat.

* Co nejvíc rozhoduje při koaličních vyjednáváních po komunálních volbách, tedy při boji o posty na radnici? Nezapomínají někdy politici v touze po placených postech na to, jak volby dopadly?

Nejsem a nikdy nechci být zapleten do politiky, tak se mi na takovou otázku velmi těžko odpovídá. Z pozorovatelského hlediska novináře mám pocit, že v koaličních vyjednáváních kromě individuálních zájmů hrají velkou roli i osobní animozity nebo sympatie mezi politiky. Zkrátka se vám vykašlou na program, který před volbami prosazovali, a sestaví koalici spíše s ohledem na vzájemné vztahy. Pro veřejnost mohou být dva politici konkurenti a odpůrci, ale v zákulisí jsou kámoši a nakonec se vždycky dohodnou. Takže myslím, že v koaličním vyjednávání se osobní vztahy projevují velmi silně. A to i na centrální úrovni při sestavování vlád, které pozoruji od roku 1993.

* Jaké vlastnosti by měl mít politik a jaké novinář?

Novinář by se neměl do politiky plést a měl by si politické angažmá zakázat. Protože jedině tak bude dobrým novinářem popisujícím politiku. Když má novinář politické ambice a jsou neukojené, je to špatně. I proto jsem si i já politiku zakázal. Považuji ji za důležité řemeslo a myslím, že politici si málo uvědomují svoji odpovědnost. Mají obrovský vliv, ale ten by měl být vyvážen odpovědností. Někdy se ale chovají jako běžní lidé na ulici. A když chybí odpovědnost politiky, je zle se společností. Poškozuje to politiku a důvěru voličů v politiku. Voliči by neměli být alibističtí a nevymlouvat se na to, že nahoře jsou oni, kteří jsou vzdáleni, a dole jsme my, kteří trpí pod těmi hajzlíky nahoře. A my novináři to máme jen reflektovat a nastolovat témata, která jsou pro společnost důležitá. Protože vážím si pluralitní demokracie, a já si jí vážím, je na novinářích, aby byli co nejvíce zodpovědní. Aby byli reflektory, nikoliv aktivisty či zastydlými politiky.

* Do Budějovic jste přijel přednášet nadaným studentům. Jakým nadáním by měli oplývat politici a jakým novináři?

Novinář by měl mít nadání jazykové, stejně tak i široký rozhled. Můj ideál novináře je renesanční osobnost, která ne že všemu rozumí a do všeho kecá, ale snaží se pochopit souvislosti mezi mnoha oblastmi a překračovat resortismus. Politik by měl mít talent nepodléhat snadným řešením a populismu. Někdy musí jít proti proudu. V mých očích byl proto skvělým politikem první československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk, protože se nebál jít proti proudu – ale ne populisticky, nýbrž vědecky a odborně. Mám na mysli například jeho angažmá kolem hilsneriády nebo ve známém sporu o Rukopisy.

* V dnešní době sděluje informace každý, kdo má chytrý mobilní telefon a profil na sociální síti. Upadá tedy význam novinářské profese, nebo naopak nabývá na významu?

V očích veřejnosti upadá, ale myslím, že pro společnost tradiční žurnalistika nabývá na významu. Stále ještě totiž drží nějaký systém toho, že nemůžete vypustit neověřenou zprávu. Samozřejmě, že se chyby v žurnalistice stávají. Ale podívejte se na sociální sítě, kde může bez odpovědnosti kdokoli napsat cokoliv. Nepřijde nám to nenormální. Ale když se tradiční novinář dopustí chyby, je oheň na střeše. O tom, že je tradiční žurnalistika pro společnost důležitá, vypovídají i její dějiny. Ještě před dobou knihtisku můžeme mezi první novináře počítat kronikáře. Role žurnalistiky a tradičního novináře, který zaznamenává události a šíří ověřené informace, bude pro společnost vždy důležitá, ať dojde k jakémukoli technologické změně.

* Mluvíme spolu v pátek pozdě večer. V jaké fázi jsou nyní přípravy vašeho nedělního pořadu Otázky Václava Moravce?

Už je připravený scénář, který budu celou sobotu pilovat a dočítat zbytek podkladů. Víím, jak jsou řazeny jednotlivé příspěvky a témata. Mám základní náčrt otázek, ale hlavní pilování a promýšlení toho, jak mohou politici odpovídat a kde mohou unikat, přijde vždy v sobotu přes den.

* Můžete seřadit své životní priority?

Rodina a spokojenost mých nejbližších, pak uchování zdravého rozumu, nepodléhání zlobě a zlu, volný čas, včelaření a cestování.

* Na prvním místě jste zmínil rodinu. Nechybí vám tedy, s ohledem na čas vysílání vašeho pořadu, tradiční nedělní rodinné obědy?

Vynahrazuji si je jindy, v průběhu týdne. Volno mívám třeba v pondělí a úterý, kdy mohu dojet do Letohradu k rodičům nebo za sestrou do Jablonce nad Nisou. Důležité je mít tyto dny, kdy je můžu navštívit. A možná s nimi ve všední dny trávím více času než dříve o víkendech.

PhDr. Václav Moravec, Ph. D. et Ph. D., se proslavil především moderováním diskusního pořadu Otázky Václava Moravce. Česká televize ho pravidelně vysílá kromě několikaměsíční pauzy už od roku 2004. Působí jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd** UK, kterou sám absolvoval. Roku 2003 obdržel za moderování pořadu Interview BBC Cenu Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře ve věku do 33 let. Nyní je mu 44 let.

Foto autor| 2x Foto: Deník/Radka Doležalová

Foto popis| VÁCLAV MORAVEC besedoval v Českých Budějovicích s účastníky Akademie Jihočeských nadějí.

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech:

Českobudějovický týden (*Rozhovor, str. 18*), Jindřichohradecký týden (*Rozhovor, str. 18*), Písecký týden (*Rozhovor, str. 18*), Prachatický týden (*Rozhovor, str. 18*), Strakonický týden (*Rozhovor, str. 18*), Táborský týden (*Rozhovor, str. 18*)

ŘÍJNOVÉ KULTURNÍ POZVÁNKY

3.10.2018 turnovskovakci.cz str. 00

První říjnový pátek a pocta legendárnímu turnovskému umělci Karlu Vikovi. Den poté zajímavé akce ve Žluté ponorce a v knihovně. Druhá říjnová sobota ve znamení velkého srazu absolventů gymnázia, přijede legendární Olympic. V průběhu celého měsíce budou probíhat akce ke stoletému výročí republiky a v jeho závěru oslavy svátku 28. října. A k tomu mnoho dalších pozvánek...

Středa 3. října* SVAŽ SI SVOU KNÍŽKU. Ve výtvarném workshopu si pod vedením lektorky Kamily Vítové zkusí zájemci vytvořit pergamenovou vazbu knihy. Sálek ICM v městské knihovně od 16.00 hodin.

* OSOBNOST GUSTAVA HUSÁKA. Ojedinělý pohled na posledního komunistického prezidenta Československa přinese ve své přednášce historik Michal Macháček. Kamenářský dům v areálu Muzea Českého ráje od 18.00 hodin.

Čtvrtek 4. října* KAVÁRENSKÝ KVÍZ. Pro účast potřebujete svůj tým (tvořený 2-4 lidmi), ten můžete nahlásit e-mailem na:

weissova@kcturnov.cz nebo přímo před konáním kvízu, tedy alespoň 30 minut před začátkem. KC Střelnice, kavárna KUS, od 19.00 hodin. Vstup zdarma.

Pátek 5. října* POCTA KARLU VIKOVI. Na počest mistra českého dřevorytu, malíře, grafika, ilustrátora a zakladatele Sdružení českých umělců grafiků Hollar u příležitosti 135. výročí narození.

Program:

16.00 hodin – odhalení pamětní desky na domě Karla Vika v Komenského ulici.

17.00 hodin – zahájení komorní výstavy Pavel Piekar – Po stopách Karla Vika (linoryty, dřevoryty..), výstavní sálek knihovny A. Marka.

18.00 hodin – pocta Karlu Vikovi, dětské oddělení knihovny. Účinkují: Vlastislav Hnízdo – průvodní slovo, Pavel Piekar, grafik a předseda SČUG Hollar. Hudební doprovod Jana Kubánková, housle, Martin Hybler, klavír.

* VZTAHY NA ÚROVNI. Divadelní společnost Háta přiváží do Turnova komedii, která již v minulosti turnovské divadlo vyprodala. Nenechte si ujít svižnou moderní komedii ze zákulisí vysoké politiky. V hlavních rolích se v alternativních představení Lukáš Vaculík, Viktor Limr, Monika Absolonová, Mahulena Bočanová, Adéla Gondíková, Martin Zounar a další. Volné divadelní představení. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. Vstupné v předprodeji 350 Kč, na místě 390 Kč.

Sobota 6. října* **OTEVŘENÍ OBNOVENÝCH PROSTOR a RESTAURANT DAY V PONORCE.** Během prázdnin prošla další část hlavní budovy Žluté ponorky (Husova 77) rekonstrukcí. Díky fondu EU pro regionální rozvoj a spolufinancování města se učebna mineralogie a keramiky stejně jako zahrada představují v novém. Akce pro veřejnost spojená s dílnami pro děti, krátkým divadlem, a především zajímavým jídlem proběhne ve spolupráci se spolkem ZaZemí, se kterým Ponorka dlouhodobě spolupracuje. Čekají vás ukázky pokusů, práce s přírodní hmotou, moštování, i vaření. Program od 10.00 do 16.00 hodin.

* **NETRADIČNÍ KNIHOVNA 2018.** V rámci Týdne knihoven je pro všechny zájemce připraven odpolední program pro celou rodinu. Divadlo pro rodiče s dětmi, burza knih a další. Od 16.00 hodin proběhne slavnostní vyhlášení II. ročníku literární soutěže Střípky z ráje. Knihovna A. marka v Jeronýmově ulici od 13.00 do 20.00 hodin.

* **STÁTNÍ ZÁMEK SYCHROV: Osmičková výročí – obrazy a hudba.** Sychrov v roce 1918 a v době tzv. První republiky ve světle vzpomínek posledního majitele zámku JUDr. Alaina Rohana. Přednáška PhDr. Miloše Kadlece spojená s koncertem dobové hudby. Účinkují: Zdena Kloubová (soprán), Michaela Kapustová (mezzosoprán) a Marie Wiesnerová (klávesy). Viz www.zamek-sychrov.cz.

Neděle 7. října* **VÝTVARNÁ DÍLNA – dýňová, provázková a lampiónová.** Tvůrčí výtvarná dílna v knihovně A. Marka od 10.00 hodin.

Pondělí 8. října* **O ŽIVOTĚ JEDNÉ REPUBLIKY.** Společné představení základních uměleckých škol Libereckého kraje k oslavám 100. výročí vzniku Československa. Základní umělecká škola Jablonec nad Nisou ve spolupráci s dalšími devíti základními uměleckými školami v Libereckém kraji, Libereckým krajem a pod záštitou náměstka hejtmána Petra Tulpy připravují jedinečné divadelní představení inspirované událostmi a zajímavými okamžiky uplynulého století (1918 – 2018). Městské divadlo Turnov od 19.00 hodin. Vstupné 150 Kč.

* **BROUK V HLAVĚ.** Brouk v hlavě je nejhranějším dílem francouzského dramatika Georgese Feydeaua. Fraška s neuvěřitelným spádem, spoustou zaplétání, rozplétání, omylů, záměn a komického děje nenechá diváka ani na chvíli vydechnout. V proslulé dvojroli se představí Filip Blažek, těšit se můžete i na krásnou Jitku Schneiderovou a mnoho dalších. KC Střelnice od 19.30 hodin. Vstupné dle místa sezení od 400 Kč.

Středa 10. října* **KANADA.** Cestovatelský klub. Kino Sféra od 18.00 hodin. Vstupné 90 Kč.

* **POMNÍKY PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY V ČESKÉM RÁJI.** Učitelka a autorka několika regionálních knih, Lenka Holubičková, představí známé i polozapomenuté pomníčky, které byly postaveny na počest obětí první světové války. Kamenářský dům v areálu Muzea Českého ráje od 18.00 hodin.

* **STUDIUM V AUSTRÁLII – tanec s klokany.** Přemýšleli jste o dovolené či přímo o studiu v Austrálii? Nebo byste se rádi dozvěděli více o tomto vzdáleném kontinentu? O své zkušenosti a zážitky z pobytu a studia v Austrálii se podělí mladý cestovatel Petr Bičík. Sálek knihovny – ICM – od 18.00 hodin.

Čtvrtek 11. října* **TANEČNÍ PRO MANŽELSKÉ A PŘÁTELSKÉ PÁRY 2018: 1. LEKCE.** Oblíbený kurz pod vedením Petra Mertlíka pro začátečníky a mírně pokročilé. KC Střelnice od 18.30 hodin.

Čtvrtek 11. října 2018* **OSUDOVÉ OSMIČKY V TURNOVĚ.** Žáci dramatického kroužku ZŠ Žižkova v Turnově pod vedením učitelky Jany Kepkové nastudovali zajímavý pořad k 100. výročí vzniku samostatné československé republiky. Zachytili všechny osudové události s osmičkou v letopočtu. Určeno pro obyvatele penzionů a DD Pohoda a další zájemce z řad veřejnosti. Od 14.00 hodin, Klub aktivní senior – penzion Žižkova, pondělí 15. října od 14.00 hodin – klubovna penzionu Výšinka a středa 17. října od 14.00 hodin – klubovna DD Pohoda.

Sobota 13. října* **O SNĚHURCE.** Romantický pohádkový muzikál na motivy známé německé pohádky bratří Grimmů přiváží Divadlo Kapsa Andělská Hora. Městské divadlo Turnov od 10.00 hodin. Vstupné 60 Kč.

* **JÓGA V TURNOVĚ.** Zpomalit, plynout a vstoupit do hloubky ásan s lehkostí sebe sama, s radostnou myslí a klidem. Aula „hotelovky“ ve Zborovské ulici od 10.00 do 13.00 hodin. Mj. se budete moci seznámit s propagátorem jógy Václavem Krejčíkem.

* **SLAVNOSTNÍ PROGRAM OSLAV 110 LET GYTU.** Zahrají Big band ZUŠ, Tamdoletma a duo Nika. Pořad Gymnázia Turnov v rámci oslav. KC Střelnice od 11.00 hodin. Vstup zdarma. Akce ve škole již od 8.00 hodin. Více v samostatném článku.

* **STÁTNÍ ZÁMEK SYCHROV: Velká módní show.** Oblékání našich předků i současná móda. Od 14.00 do 15.30 hodin. Vstupné 200 Kč.

* **MUSICA FORTUNA & SOUND AGREEMENT (CH).** Koncert pěveckého sboru s hostem ze Švýcarska. V srpnu letošního roku se turnovský pěvecký sbor Musica Fortuna vydal na návštěvu do Švýcarska, kde navštívil St. Galen a Rýnské vodopády. V městečku Spiez na břehu Thunersee vítal je potom uvítal sbor Sound

Agreement s bohatým programem. Ten nyní vystoupí v Turnově. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin. Vstupné 100 Kč, děti do 15 let 50 Kč.

Pondělí 15. října* SANDRA POGODOVÁ. První setkání v rámci pořadu Pohovka bude s českou herečkou, kterou můžete znát z řady filmů, televizních seriálů a vídat ji můžete především v pražských divadlech. Večerem provází Petr Vydra. Městské divadlo Turnov od 19.00 hodin. Vstupné 200 Kč, senioři 140 Kč.

* MAYERLING. Balet Mayerling s jeho emocionální hloubkou, působivými obrazy a jednou z nejnáročnějších rolí, které kdy byly vytvořeny pro sólového tanečníka, tvoří stabilní součást repertoáru Královského baletu. Balet v kině Sféra od 20.15 hodin. Vstupné 250 Kč.

Středa 17. října* DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ pro žáky budoucích 6. tříd se uskuteční od 16.00 hodin v budově ve Skálově ulici. Příchozí se mohou těšit na netradiční hru ke 100 letům naší republiky, a tak se zábavnou formou seznámit s vyučujícími druhého stupně a prostorami školy.

* NORMALIZACE NA TURNOVSKU. Diskuzní pořad s pamětníky nelehkého období, které nastalo po invazi okupačních vojsk v roce 1968. Nejhorší 70. léta minulého století, která postihla řadu lidí také z našeho města. Moderuje Jaroslav Kříž. Kamenářský dům v areálu Muzea Českého ráje od 18.00 hodin.

* JAKUB SZÁNTÓ. Český novinář, televizní reportér a od roku 2013 zahraniční zpravodaj České televize na Blízkém východě Jakub Szántó vystudoval moderní dějiny na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, studoval také na Central European University v maďarské Budapešti a v roce 2005 získal titul PhDr. v oboru Moderní dějiny na UK FSV. Dlouhodobě se zaměřuje na region Blízkého východu a Afriky. V roce 2014 obdržel spolu s Michalem Kubalem a Josefem Pazderkou Novinářskou cenu za „komplexní a analytické“ zmapování krize na Ukrajině, o tři roky později mu byla udělena Cena Ferdinanda Peroutky. O literatuře. Kulturní kavárna KUS od 19.00 hodin. Vstup zdarma.

Čtvrtek 18. října* KOUZLO GRAFICKÉ BARVY. Výtvarná dílna pro dospělé. Malujeme různými pomůckami (špachtle, válečky, houbičky, hadříky apod.). Prosíme případné zájemce, aby zaslali závaznou rezervaci na adresu ladicka@email.cz. Kapacita devět osob. Výtvarná dílna v přízemí Žluté ponorky od 18.00 do 22.00 hodin.

Sobota 20. října* TURNOVANKA hraje k tanci i poslechu v „hasičárně“ v Daliměřicích. Začátek v 16.00 hodin. Více na www.turnovanka.cz.

Středa 24. října* MAKEDONIE. Cestovatelský klub. Kino Sféra od 18.00 hodin. Vstupné 90 Kč.

* FOLK – INTELEKTUÁLNÍ PROTEST NEBO MASOVÁ ZÁBAVA? Historik Přemysl Houda bude přednášet o folku za normalizace. Kamenářský dům v areálu Muzea Českého ráje od 18.00 hodin.

* OLYMPIC PERMANENTNÍ TOUR 2018. Jedinečný koncert nestárnoucí rockové legendy české hudební scény. Skupina ve složení Petr Janda, Milan Broum, Jiří Valenta a Martin Vajgl zahraje ty největší hity za více než půlstoletí svojí existence. KC Střelnice od 19.00 hodin. Vstupné dle místa sezení od 490 Kč.

Čtvrtek 25. října* OSLOVA MEZINÁRODNÍHO DNE SENIORŮ. Ve čtvrtek 25. října zveme všechny seniory a jejich doprovod na oslavu Mezinárodního dne seniorů, kterou zaštiťuje Liberecký kraj. Začátek oslav bude v 15.00 hodin, akce se zúčastní krajsí a regionální politici, kteří seniory pozdraví. Těšit se můžete i na vystoupení cimbálové muziky Dušana Kotlára. Akce je veřejná, bezplatná a je určena seniorům bez jakéhokoliv omezení. Dále bude k dispozici bezplatné občerstvení. Komponovaný pořad. KC Střelnice od 15.00 hodin.

* 3000 KM TURECKEM. Cestovatel Pavel Bičíšťe zájemce seznámí se svými zkušenostmi a zážitky z této země. Sálek knihovny ICM v knihovně od 18.00 hodin.

Čtvrtek 25. – neděle 28. října* SVÁTEK JABLKA 2018 – 17. ročník regionální výstavy v KD Pěnčín. Vždy od 9.00 do 18.00 hodin. Doprovodné výstavy: včela a její svět, okrasné plectvo a myslivost. V neděli 28. října od 15.00 hodin hraje Cimbálová muzika Dušana Kotlára.

Pátek 26. října* POKREVNÍ BRATŘI. Po dvouleté odmlce se na divadelní prkna vrací turnovská Společnost bloumající veřejnosti. S představením Klozet se dostala až na Jiráskův Hronov a nyní doufá, že se její nová inscenace Pokrevní bratři vydá podobným směrem. Jak si poradí s normálním životem v přiděleném bytě dva chlapíci, kteří doposud žili v ústavu? Hrají: Jakub Chundela, Petr Hofhans, Bára Halamová a Matěj Hajn. Volné divadelní představení – premiéra. Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin.

Sobota 27. října* DÝŇOVÁ SLAVNOST. Nepromarněte šanci zpříjemnit si nástup chladně nevlídného podzimu a přijďte od 15.00 hodin do hasičského domečku v Křečovicích u Rovenska pod Troskami. Přineste si sebou: dýňi, ostrý nůž, pevnou lžičku na vydlabávání a lampion. Strašidelné převleky pro děti a dospělé vítány. Součástí akce je lampionový průvod.

Neděle 28. října* ČESKOSLOVENSKO, LÉTA NADĚJÍ A ZTRÁT. Výročí vzniku ČSR si turnovské muzeum připomene výstavou reflexí zrodu a následných tří dramatických desetiletí existence státu (států) Čechů a Slováků v tradičních uměleckořemeslných oborech regionů Turnovska a Železnobrodsko, tedy ve skle, šperku,

stříbrnictví a glyptice z let 1918-1948. Výstava se bude opírat o produkci odborných škol v Turnově a Železném Brodě i práce výtvarníků s těmito školami spojených, které v té době znamenaly ve svých oborech československou a středoevropskou špičku. Slavnostní zahájení výstavy v 16.00 hod. Klenotnice muzea do 30. prosince.

* **KONEČNĚ VE VLASTNÍM! TURNOV 1918.** Historická výstava připomínající významné výročí vzniku republiky bude na pozadí tzv. velkých dějin prezentovat běžný život v regionu v poslední fázi existence monarchie a první týdny dění v novém státě. Důraz bude kladen na vizuální stránku, kde budou výrazným prvkem velkoformátové fotografie ze života ve městě doprovázené texty, které mají za úkol dovysvětlit a dokreslit představovanou situaci. Součástí připomenutí významného výročí je cyklus přednášek přibližující vznik republiky v úrovni regionální i celostátní. Slavnostní zahájení výstavy v 16.00 hodin. Výstavní sál muzea Českého ráje do 30. prosince.

* **SLAVNOSTNÍ VEČER K 100. VÝROČÍ VZNIKU REPUBLIKY.** Oslavy vzniku republiky spojené se slavnostním večerem v KC Střelnice, kde se budou předávat ocenění města, a pro veřejnost vystoupí Podkrkonošský symfonický orchestr. KC Střelnice od 19.30 hodin. Vstup zdarma s nutností rezervace vstupenek.

Pondělí 29. října* **ASANACE.** „Až po dlouhém naléhání mnoha poctivých lidí jsem přijal ten nevděčný úkol, obnovit tady pořádek.“ K výročí nedožitých osmdesátých narozenin Václava Havla uvedlo Klicperovo divadlo hru Asanace, kterou uvádíme v rámci oslav 100. výročí založení republiky. Skupina architektů je povolána do malebného městečka se středověkým hradem, aby zde provedla jeho asanaci a uvolnila tak prostor pro nové sídliště... Městské divadlo od 19.30 hodin. Vstupné v předprodeji 320 Kč, na místě 360 Kč.

Úterý 30. října* **CESTA KOLEM SVĚTA.** Travesti show. Městské divadlo od 19.00 hodin. Vstupné v předprodeji 290 Kč, na místě 320 Kč.

Středa 31. října* **STO LET OD VZNIKU REPUBLIKY.** Významný historik profesor Robert Kvaček se zamyslí nad historickým vývojem za posledních sto let. Kamenářský dům v areálu muzea od 18.00 hodin.

* **JAKUB SMOLÍK S KAPELOU.** Jakub Smolík, současná umělecko-interpretační osobnost, která svými sladce laděnými písněmi oslňuje zejména něžnou část publika. Koncert. KC Střelnice od 19.00 hodin. Vstupné dle místa sezení od 290 Kč.

* **LÁSKA OPRAVDIVÁ.** Mužský pěvecký sbor Láská opravdivá založili v roce 2009 Jaroslav Černocký a Jan Špaček s cílem oživit kdysi bohatou a dnes skomírající tradici interpretace skladeb pro mužský sbor. Těleso funguje při Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty brněnské Masarykovy univerzity a jeho členy jsou vesměs studenti či absolventi brněnských vysokých škol. Městské divadlo od 19.30 hodin. Vstupné v předprodeji 140 Kč, na místě 170 Kč.

Čtvrtek 1. listopadu* **KAVÁRENSKÝ KVÍZ.** Pro účast potřebujete svůj tým (tvořený 2-4 lidmi), ten můžete nahlásit e-mailem na:

weissova@kcturnov.cz nebo přímo před konáním kvízu, tedy alespoň 30 minut před začátkem. KC Střelnice, kavárna KUS, od 19.00 hodin. Vstup zdarma.

Sobota 3. listopadu* **LAMPIONOVÝ PRŮVOD – STOLETÉ KOŘENY.** Zveme malé i velké na tradiční podzimní akci. Průvod se sejde opět v letním kině pod plátnem a zakončen bude na stejném místě. Pořádá Žlutá ponorka. Začátek v 17.00 hodin.

* **NABUCCO – GIUSEPPE VERDI.** Opera v kině Sféra – „umění v kině“. Kino Sféra od 20.15 hodin. Vstupné 250 Kč.

Úterý 6. listopadu* **FLORIDA A „HAVAJ“ NA HAVAJI.** Cestovatelský klub. Kino Sféra od 18.00 hodin. Vstupné 90 Kč.

Autor článku

URL| <https://www.turnovskovakci.cz/kultura/rijnove-kulturni-pozvanky-7/>

Vítězný film MY STREET FILMS AWARDS 2018 kritizuje pražskou bytovou politiku

2.10.2018 protisedi.cz str. 00

Pátý ročník soutěže o nejlepší krátký dokument aspirujících filmařů, kterou vyhlašuje My Street Films, zná své vítěze. Jako nejlepší ohodnotila porota ve složení Hanka Třeštíková, Saša Uhlová a Diana Tabakov film Barbory Šimkové *Vidíš Praha!*, autoportrét samoživitelky bojující o své právo na důstojné bydlení.

Na druhém místě se umístil film *Pár slov k neposlušnosti* (autorky: Míša Weingartová, Tereza Langrová), na třetím skončil *Bůh bez domu, dům bez Boha* (autorky: Sára Englišová, Kateřina Tisová). Slavnostní vyhlášení vítězných snímků proběhne v pražském Kině Světozor ve středu 3. 10. 2018 v rámci festivalu Film a architektura.

Všechny tři filmy se budou promítat na MFDF Ji.hlava a vítězný film získá také mezinárodní distribuční podporu na online platformě dokumentárních filmů DAFilms.cz.

Cílem soutěže My Street Films Awards je nabídnout amatérům i aspirujícím filmařům veřejnou platformu k vyjádření se k aktuálnímu dění. Pomoci jim mají i workshopy, propojující mladou generaci s profesionálními českými dokumentaristy. Všechny tři vítězné filmy vznikly v rámci workshopu, jehož lektory byli zkušení dokumentaristé Viola Ježková a Ivo Bystřičan.

Více viz <http://mystreetfilms.cz/cs/msf-awards>

Bydlení v krizi, „Snímek zachycuje jeden z velkých problémů současné metropole, kterým je čím dál víc nedostupné nájemní bydlení a s ním související vylidňování centra,“ říká o vítězném filmu *Vidíš Praha!* Barbory Šimkové porotkyně, investigativní novinářka Saša Uhlová. „Na příběhu samoživitelky s dítětem, daném do kontrastu s projevem nijak neregulovaného turismu, sledujeme jeden z mechanismů, kterým se z centra Prahy stává město duchů. Autorce se podařilo s plnou vahou položit otázku, jakou vlastně chceme Prahu. Její práce má potenciál donutit diváky k zamyšlení, zda by nebylo dobré udělat něco pro to, aby se v našem hlavním městě dalo i do budoucna žít,“ hodnotí film Uhlová.

Autorka vítězného filmu sice zpracovala svůj osobní příběh, problém je ale podle ní obecnější. „Myslím si, že bydlení je v současné době ve velké krizi, která začíná být citelná pro širší vrstvy, nejen pro úplně nízkopříjmové skupiny,“ říká Barbora Šimková. „V ideálním případě by měl můj film změnit bytovou politiku a vyburcovat další lidi, aby se podělili o svůj příběh, a třeba se i semkli v boji za lepší bytové podmínky,“ dodává Šimková, studentka brněnské Fakulty výtvarných umění.

Nebát se být neposlušný Na druhém místě se umístil s nímkem o členech ekologického hnutí *Limity* jsme my s názvem *Pár slov k neposlušnosti*, který natočily Míša Weingartová a Tereza Langrová, studentky Mezinárodních teritoriálních studií na **FSV UK**. Podle porotkyně Saši Uhlové se jejich film pohybuje na hraně dokumentárního filmu a zpravodajské relace. „Díky němu můžeme pozorovat přípravy občanských aktivistů z hnutí *Limity* jsme my i nástup do přímé akce. Aktivismus je částí společnosti vnímán jako něco negativního a autorům se zde podařilo tento stereotyp nabourat. Skrz postavy promlouvající ve snímku v přirozeném prostředí klimakempu může i divák, který dosud nepomýšlel na občanskou neposlušnost, pochopit, že jsou chvíle, kdy je potřebná,“ říká Uhlová.

Důstojnost a soucit Třetí místo obsadil film autorské dvojice Sára Englišová – Kateřina Tisová *Bůh bez domu, dům bez Boha*, který přibližuje práci kazatele Petra Ševčíka, působícího v sociálním centru *Naděje* u pražského Hlavního nádraží. „Film přináší zprávu zevnitř instituce, která se věnuje pomoci lidem bez domova. Kromě služeb, které si u charitativní organizace tohoto typu, umíme představit, poskytuje prostor i pravidelným setkáním s náboženským obsahem. Kromě zprávy o způsobu, kterým se zde lidem bez domova pomáhá, přináší snímek i zprávu o lidech, kteří si sem pro pomoc chodí, pohledem, který nikterak nesnižuje jejich důstojnost.“ říká o filmu porotkyně Saša Uhlová. Autorky filmu jsou studenty politikologie, Sára Englišová ji studuje na Filozofické fakultě UK, Kateřina Tisová na **Fakultě sociálních věd**.

O projektu My Street Films Projekt My Street Films se zrodil v roce 2014 jako projekt internetového dokumentárního portálu

DAFilms.cz se dvěma hlavními cíli. Tím prvním je posílení mediální gramotnosti a kritického náhledu na média prostřednictvím promítání, seminářů a workshopů s hosty z řad profesionálních dokumentárních tvůrců. Druhým cílem projektu je vytvoření unikátního portrétní a paměti Česka v podobě online filmové mapy na www.mystreetfilms.cz. Na mapu My Street Films může svůj film nahrát kdokoli, kdo chce vypovědět o dění kolem sebe. Mapa se dívá kamerou tam, kam ji obvykle nezamíří zpravodajské týmy ani autoři reklamních spotů. Jde o vytvoření vrstevnaté audiovizuální mapy současného Česka, ukazující neobyčejnost všedních ulic a městských zákoutí, obrazy nenápadných hrdinů i osobní paměti.

Od roku 2014, kdy byl projekt založen, se mapa rozrostla o více než 350 pečlivě vybraných filmů z celé republiky, přičemž více než polovina z nich pochází z Prahy. Online filmovou mapu navštíví až 8 000 diváků za měsíc.

Kromě workshopů pro vybrané účastníky pořádá My Street Films také filmová

URL| <https://protisedi.cz/vitezny-film-my-street-films-awards-2018-kritizuje-prazskou-bytovou-politiku/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
protisedi.cz

Rozhovor se sociologem Danielem Prokopem

2.10.2018 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Jan BUMBA, moderátor

Navzdory všem průzkumům a analýzám se dá výsledek nadcházejících komunálních voleb odhadovat jen velmi obtížně. Zčásti to platilo vždy třeba kvůli kolísavé volební účasti. V posledních letech ale věc komplikuje i rozdělování společnosti do malých velmi různorodých skupin, které se chovají u voleb dost nevypočitatelně. Pro politiky je pak poměrně těžké nabídnout téma, které by oslovilo více lidí, pak se někteří spokojí s tím, že slíbí změnu, aniž by specifikovali jako. Jak vypadá politika v éře fragmentované společnosti? Dobrý poslech přeje Jan Bumba. Naším hostem je dnes sociolog Daniel Prokop, který působí v agentuře Median a také na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Jan BUMBA, moderátor

Musím na začátek hnedka říct, že my jsme v období, kdy už média nesmí zveřejňovat žádné průzkumy volebních preferencí, takže se vyhneme i v tomto rozhovoru všem konkrétním číslům a procentům. Obecně ale řekl byste, že se ten výsledek letošních voleb odhaduje nějak obtížněji než dřív?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak obecně ty komunální volby se odhadují velmi těžko, jak už jste říkal, kvůli té nízké účasti, protože třeba ve velkých městech současně 30 až 45 % a vlastně třeba měsíc před volbami tu účast nějak deklaruje nebo zvažuje, aspoň zvažuje kolem dvou třetin lidí a potom ta část z nich tam vlastně nejde, ale rozhodne se o té neúčasti až v posledním týdnu, protože tam chybí, je tam velká billboardová kampaň, třeba v Praze obrovská teďka, ale ta /nesrozumitelná/ je trošku menší, je tam těžší si vybrat. Je tam spousta subjektů podobných, takže hodně lidí potom jako rezignuje na tu volbu nebo třeba tolik nežijí s tím městem, to jsou třeba voliči ze sídlišť, kde volební účast na sídlišťích třeba v Praze v minulých volbách byla kolem 20 % někde na Černém Mostě, kdežto v Kyjích, 3 kilometry vedle, byla třeba 45 %, takže část toho, vlastně i té Prahy, to město nežije s tou komunální politikou a ty potom někteří z těchto voličů nejdou volit a výrazně to ty volby ovlivní, takže jedna z těch otázek těch aktuálních je třeba právě ta účast na sídlišťích.

Jan BUMBA, moderátor

Když říkáte, že je spousta různých subjektů, všichni to vidíme třeba na těch billboardech, je to reakce na to, co jsem zmínil v úvodu, tedy, že i sama společnost se stává tak fragmentovanou, že prostě se nám ve společnosti vytváří ty různorodé skupiny lidí s různými zájmy a představami o tom, jaká má být politika, jaký má být život?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Občas se vypráví, že existují nějaké tři třídy jakoby, ta nižší nebo dělnická, střední a vyšší, to je takový příběh nebo dělení, které platilo možná tak do sedmdesátých let zhruba trošku.

Jan BUMBA, moderátor

Kolik jich máme teď těch tříd?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

A to je právě zajímavé. V Británii vznikla asi před 8 lety taková studie velká britská třídní studie, když to přeložím, a ti sociologové se zaměřili na to, že změřili nejen ten ekonomický kapitál, ty příjmy a bohatství, ale taky sociální kapitál, což znamená, jaké máte vazby ve společnosti, jo. Protože, když já, nebo když někdo zná experty, manažery, vedoucí pracovníky, tak, když ztratí práci, tak má mnohem lepší šance na návrat na trh práce a je vlastně míň ohrožen těmi společenskými trendy a také to, jaký mají kulturní kapitál, to znamená, vzdělání a nějaké kompetence třeba v digitální společnosti, které určují to, jestli můžete pracovat na dálku někde, anebo jste vlastně spoután s těmi, s tím vaším regionem a s jeho nezaměstnaností. A když dali dohromady tyhle ty tři druhy kapitálu, ten ekonomický, ty sociální vazby a to vzdělání a kompetence, tak jim vyšlo, že těch tříd je už v Británii sedm. A dám takový příklad, je tam ta tradiční manuální nebo třída tradiční manuálně pracujících lidí, což jsou lidé, kteří nemají zas tak nízké příjmy v Británii, ale mají omezený ten sociální kapitál, ty vazby na tu, na tu expertní a vlastnickou část té společnosti a mají omezené i ty kompetence v těch digitálních věcech, v orientaci v nových médiích a podobně a potom je tam třída, tomu říkají, když to přeložím, nějaký nový pracující ze služeb a neziskového sektoru, něco takového by se to dalo přeložit, a to jsou ti lidé, kteří dneska schytávají v Česku tu, ten hněv.

Jan BUMBA, moderátor

To je ta kavárna.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je ta kavárna, nebo část z nich je ta kavárna a ta je zajímavá v tom, že má třeba nižší příjmy v té Británii než ty tradiční manuální pracující, ale má vysoký ten sociální a kulturní kapitál, má teda kontakty dobré ve společnosti a má ty nové kompetence v té digitální gramotnosti a podobně, které vlastně zaručují, že se uplatní i v budoucnosti, protože ten svět se samozřejmě pohybuje od těch, od toho tradičního průmyslu spíš k těm, k té automatizaci a digitalizaci, globalizaci a podobně, takže se vlastně, má nižší příjmy, ale má trošku vyšší jistotu v té globalizující se společnosti, a to je velmi důležitá štěpící linie mezi voliči Trumpa a Hillery Clinton, mezi voliči pro brexit a proti brexitu a zřejmě i mezi voliči v České republice, není to jenom o příjmech a o té chudobě, ale i o těch, o těch vyhlídkách a těch kotvách ve společnosti.

Jan BUMBA, moderátor

A teď, pardon, že vám do toho skočím, ale tohle jsou věci, které jistě znají i politici, kteří se chtějí informovat o těchto věcech a jak na to můžou reagovat? Když se teďka vrátím třeba k našim volbám, které nás čekají, tak my jsme zažili dobu, kdy v komunálních volbách se rozhodovalo podle celostátních témat, můžeme vzpomenout třeba poplatky u lékaře. Ta doba je pryč? Jak tématicky oslovit takhle rozdrobenou společnost?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak jedna ta varianta je, že se opravdu zaměříte na ty jednotlivé fragmenty, takže, když prostě se zaměříte na lidi, kteří jsou proevropští, tak nějak jako středopravicoví, spíš liberální v některých oblastech jako je třeba práva menšin a podobně, tak vám fakt z toho vyjde těch 5 %, které oslovuje TOP 09 a když tam dodáte, že nejsou autoritářství vůbec, tak vám z toho zbyde těch 5 %, anebo můžete ty skupiny nějak spojovat. Třeba ty poplatky, které jste zmínil, to nebylo jenom o tom, že se to vyplatí části lidem, byl to taky symbol nějakého odporu vůči tě

pravicové vládě, vůči nějaké klesající solidaritě z hlediska levicových voličů, takže to byla taková věc, která spojovala víc třídy, spojovala důchodce, spojovala nízkopříjmové pracující a pointa byla v tom, že Jiří Paroubek tenkrát, ačkoliv samozřejmě mu řada lidí vyčítá některé věci, tak uměl tyhle ty opatření prodávat jako nějaký symbol té levicové politiky, což je třeba velký rozdíl proti tomu, jak dneska ČSSD prodává věci jako je zálohované výživné, ale další opatření, z toho se stává takové jakoby úřednické opatření, o kterém většina lidí ani neví a ani neví, proč by to měla podporovat. Chybí tomu ta symbolika, symbolika toho levicového opatření.

Jan BUMBA, moderátor

Je ..., pardon.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

A možná ještě dál jednu věc, ty poplatky byly také dobré v tom, že skutečně jakoby jste tu ČSSD musel zvolit, aby ona v těch krajích to zrušila, že to bylo navázané na tu krajskou politiku, takže to spojovalo symboliku, levicovost, odpor vůči vládě, ale zároveň jakoby racionální volbu, že to ta ČSSD mohla zrušit, pokud vyhraje ty krajské volby.

Jan BUMBA, moderátor

Je v dnešní době stále ještě podobně nosné téma migrace, nota bene, když vezmeme v úvahu, že jde o komunální volby?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Migrace je víc polarizující téma, obecně je zhruba nějaká čtvrtina lidí, pro kterou je zásadní. To platilo třeba i u prezidentských voleb. A potom velká část lidí, která to považuje za jakoby velmi nadhodnocené téma nebo přečeňované téma, která tím tolik nežije, takže se dá mobilizovat skupina voličů dneska, ale třeba nedá se na to spoléhat, kdybyste chtěl udělat nějakou /nesrozumitelnou/ pártu, která získá 40 % hlasů a podobně. Proto třeba u ANO to je nějaký dílčí prvek, ale zas ne tak jakoby dominantní.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem dnešního Interview je sociolog Daniel Prokop. Myslíte, pane Prokope, že v dnešní politice hraje stoupající roli marketing, když jde o to prostě nějak zaujmout a třeba už ne tolik ty sliby realizovat?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak nevím, jestli je to stoupající role, protože to je vlastně spojeno s politikou tak trochu nebo delší dobu, nicméně, co myslím, že hraje stoupající roli, je v tom, že čemu někdo říká videopolitika, v tom, že ty témata jsou nastolována velmi rychle pomocí audiovizuálních médií a nových médií, tak ta politika se do jisté míry přesouvá z role nastolování témat do nějaké reakce na témata. Bylo to vidět v té migrační krizi, která v podstatě z tématu, který byl vnímán jako takřka nulový ještě na konci roku 2014, tak se stal top téma prostě v České republice na 2,5 roku během, v řádu měsíců a na to je těžko samozřejmě ty programy připravit a musíte být dobrý v té reakci a bohužel to někdy vyhrávají politici, kteří se nezaměřují přímo na ty řešení, ale na to zasadit to téma do nějakého rámce výkladového, třeba do toho, že to je nějaké selhání elit, což vlastně do toho můžete zasadit cokoli, že je něco selhání elit a ta migrace se o to samozřejmě zasazuje dobře, takže, takže na tom, na tom rychlém nastolování témat, na které politika vlastně reaguje, tak vydělávají z obou táborů politiky, kteří ho zasazují do nějakého už předem svého daného výkladového rámce, který jenom obohacují a to není jenom proti /nesrozumitelné/ autoritářům, to asi dělají i liberálové, že vlastně všechny ty témata zasazují do nějakého svého rámce, a tím se trochu samozřejmě ochuzuje ta politika od těch policy témat, od těch reálných témat a jejich řešení, o kterých bysme se měli bavit, jako třeba kvalita školství, nerovnosti ve školství, exekuce a podobně.

Jan BUMBA, moderátor

Když zmiňujete populismus, tak vy jste napsal takovou stať o populismu a právě jste v ní zmínil, že populisty víc než co jiného spojuje očerňování nějakých elit, kulturních elit. Myslíte, že něco takového je k vidění i teď v této předvolební kampani?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslíte v té komunální?

Jan BUMBA, moderátor

Ano, ano.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ty populisty, většinou je spojuje to, že vytváří nějakou propast nebo distanci, když to řeknu odborným termínem, prostě příkop mezi tím v uvozovkách běžným lidem, který jako nedefinují, protože samozřejmě žádný běžný lid neexistuje. Lidi se neshodnou na řadě věcí a podobně a mezi těmi kulturními elitami a mezi těmi takzvanými out group, mezi skupinami společeností, které jsou pod tím běžným lidem, to jsou minority, nepřizpůsobiví, migranti a podobně, takže vytváří nějaký pocit jakoby ohrožení shora i zespoda, nebo nějakého kulturního konfliktu shora i zespoda a myslím si, že v těch komunálních volbách se těžko vytváří ten konflikt proti kulturním elitám shora, protože vlastně to by musely být nějaký regionální elity, ale je vlastně těžko ho tam vnést do těch komunálních témat, ale vidíme tam velmi velkou snahou vytvoření toho konfliktu s těmi out group, s těmi skupinami, které zdánlivě jakoby ohrožují ten spořádaný lid zespoda.

Jan BUMBA, moderátor

A je to vytvoření umělého nepřítele, tedy myslíte si, že to je jaksi výroba toho problému než spíš reakce na problém reálný?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jak kde. Samozřejmě v místech, kde jsou sociálně vyloučené lokality, tak tam se tím musí zabývat, ale nicméně jako většinou to je založeno na nějaké stigmatizaci těch lidí, které vyzdvihují tu vaši hodnotu, jako že vy jste zaměřen na pořádek, a takže prostě s stigmatizujete ten chaos, ten nepořádek, protože když by se tím chtěli reálně zabývat ti politici, tak by řešili nějaké předlužení, exekuce, jak z toho ty lidi dostat, řešili by situaci na trhu bydlení, aby se ty lidi nedostávali do ubytoven, nedělali by billboardy s tím, že ten člověk prostě jde spící v tramvaji, to samozřejmě ten problém nevyřeší. Takže ty problémy existují. V Praze je třeba velký problém s bezdomovstvím a s tím, že Praha nemá vlastně obecní sociální bydlení takřka, takže ten problém existuje, ale ty strany, které ho jakoby využívají nejvíc, teďka poukazují na ty billboardy se spícím bezdomovcem, tak se jako nezabývají těmi řešeními příliš, takže to naznačuje to, že se jedná o nějaké jakoby opravdu polarizující téma, které má vzbudit ten pocit nutnosti pořádku. Je zajímavé, že třeba ODS na tohle to nastoupila potom, co dělala relativně úspěšnou kampaň v Praze, která byla taková spíš zaměřená na ty vzdělanější liberálnější voliče a teprve to změnila asi před třemi týdny do téhle té více autoritářské linky, to bude zajímavé sledovat, jak to vyjde v těch komunálních volbách, protože výzkumy už zmiňovat nemůžeme, ale je to nějaké přecílování té kampaně.

Jan BUMBA, moderátor

Ještě, co se týká toho, do jaké míry politici reagují na skutečné problémy a do jaké míry vytvářejí třeba nějaký obraz nějakého nepřítele nebo něčeho, proti čemu je potřeba bojovat, tak, jak jestli jsem dobře pochopil některá vaše dřívější vyjádření, tak vy jste přesvědčen, že až přijde nějaké, nějaká krize, tak se i politika vrátí k reálným nebo reálnějších problémům?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to je z jednoho rozhovoru, kde se to týkalo hnutí ANO konkrétně, která je dneska jakoby, vlastně politicky těží z té konjunktury a z toho, že může být, že může dělat vlastně levicovou i pravicovou politiku dohromady, nezvyšovat daně a zároveň valorizovat důchody a podobně, což je poprvé snad od roku 2004, 5, kdy se tohle to dá dělat v těch posledních třech letech, takže vlastně z toho těží tu svoji pozici a ta moje pointa byla, že až se vrátí nějaké, nějaká finanční omezení v tom rozpočtu, tak si bude to ANO muset vybrat, jestli chce být tou novou ČSSD, kam se pohybuje, protože ho volí prostě okolo poloviny lidí nad 60 let a podobně, anebo v minulých volbách tedy, anebo jestli chce být tou středopravou stranou, jak vlastně začínala v roce 2013, protože ono se hodně změnilo v posledních 5 letech svým elektorátem.

Jan BUMBA, moderátor

Takže to neplatí obecně, že by jaksi všichni politici v dnešní době, kdy je konjunktura, rekordně nízká nezaměstnanost a tak dále, a tak dále, že by si jaksi vytvářeli problémy, to neplatí obecně?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že trošku, my vděčíme té finanční krizi z let 2008 až 11 nebo za to, že klesla důvěra v instituce, klesla důvěra v tradiční politiku, protože nebyla schopná řešit nebo nebyla schopná zdánlivě, možná jakoby dokonce docela byla, řešit tu ekonomickou krizi, ale je zajímavé, že řada těch populistů vlastně přišla potom, Donald Trump, brexit, vlastně v Česku nástup některých jakoby nových hnutí, vlastně přišel až po tom, po roce 2013, takže oni převedli nebo využili to vakuum nedůvěry v instituce tím, že jako vyvolali ten kulturní spor a hodně těch populismů není dáno nějak ekonomicky proti finančním elitám, většinou to je proti kulturním elitám, které symbolizují nějakou, dejme tomu, namyšlenost a podobně, nějaké reziduum z té, zbytky z té finanční krize, takže, až přijde, až přijde nějaká krize, tak samozřejmě to bude mít negativní důsledky. Může vzrůst takový ten jakoby hard core pravicový populismus s tou ekonomickou frustrací, ale možná zanikne takový ten centristický populismus a to kulturní štěpení, protože se tam vrátí ekonomická témata trošku.

Jan BUMBA, moderátor

Ale nějaký populismus tedy podle vašeho soudu určitě zůstane?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že zůstane populismus typu Tomio Okamury. Na něm se dá hezky vysledovat, že třeba s Úsvitem přímé demokracie se zaměřoval hodně na téma exekucí a hodně čerpal v roce 2013 z toho, že doznívala ta finanční krize nebo ekonomická krize v České republice, to ho vlastně vyneslo do, poprvé do sněmovny a potom vlastně se na tomhle to přestal úplně orientovat nebo takřka se na to přestal orientovat na ty socioekonomická témata a začal se orientovat na ty vnitřní nepřátele kulturní a na téma migrace, takže předpokládám, že by třeba takovýchle politik by se zase vrátil k těm ekonomickým tématům, které rezonují a začal by je jako využívat pro nějaký konflikt a podobně.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem dnešního Interview je sociolog Daniel Prokop. V létě v pořadu Dvacet minut Radiožurnálu jste mluvil o fragmentovaném elektorátu. Spojuje tyto fragmenty naší současné společnosti něco, třeba nějaká touha po změně, protože narážím na to, že spousta těch politických hnutí a stran, které kandidují, prostě slibují změnu, budeme to dělat jinak, bude změna. Jestli existuje nějaká společenská poptávka po změně, aniž by ta změna byla nějak přesněji definována?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak to by se naplnil do jisté míry nebo u velké části populace Andrej Babiš skutečně, protože jeho volí lidi, kteří jsou v generaci, která zažila dost často už rok 68 a především nějaké zklamání z toho, že jako ta střední cesta se nenaplnila, potom tu normalizaci, potom rok 89 a u některých z nich zklamání z té transformace, z toho, že jako nebyli vítězové té transformace, ačkoliv si zachovali třeba životní úroveň, nebo trochu se zlepšila

jim, a potom nějaké z klamání z toho, že se říkalo, že za 15 let doženeme Německo po vstupu do Evropské unie a to je taky pomalejší ta konvergence, takže oni zažili hodně společenských příběhů, po kterých následovalo nějaké vystřízlivění. A teďka, teďka ta zpráva, která se jim nabízí je, že na tyhle ty velké ideje se nehraje už dneska a že stačí ten stát efektivně řídit a neslibovat žádné prostě jakoby hodnotové věci nebo velké jakoby společenské transformace a podobně a na to slyší tahle ta generace nad 55 let, protože už jakoby ty velké příběhy, těm nevěří, už hodněkrát se zklamala a to byla ta změna. Ta změna vlastně se říkala - vlastně stačí stát efektivně řídit, aby byl, aby bylo dobře všem.

Jan BUMBA, moderátor

A teď, pardon, teď se ti další snaží jaksí zopakovat totéž, že prostě také slibují změnu?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Oni slibují změnu proti Andreji Babišovi, na což slyší část populace samozřejmě, on má podporu nebo důvěru asi 40 % lidí a do jisté ty jeho skandály a trestní stíhání a další věci jako limitují potenciál ANO jít výrazně nad ten zisk z minulých voleb, takže část společnosti na to slyší. Nicméně myslím si, že ta liberální část společnosti, ta antiautoritářská vlastně nenabízí velký příběh, jestli to je ta konvergence k tomu Západu ekonomická stále, která byla pomalejší, nebo co je ten velký příběh o tom, kam to Česko směřuje. Takže chybí takový sjednocující příběh nebo ...

Jan BUMBA, moderátor

To právě mám na mysli, jestli se nachází nějaké sjednocující témat pro tu fragmentovanou společnost?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím, že neexistuje. Ani na té levici. Neexistuje tam příběh nějaké velké solidarity a vyřešení těch restů z té porevoluční doby, což jsou exekuce, omezená vymahatelnost práva, prostě zaostalost nebo velká nerovnost mezi regiony v Česku, a tohle to bych řekl, že je třeba tu kartu té solidarity a dořešení těch problémů a těch nerovností taky nikdo nebere nějak vážně, takže na téhle té straně spektra proti Andreji Babišovi podle mě ten velký příběh trochu chybí a pokud se Andrej Babiš neporazí sám, tak budem čekat, až s tím někdo přijde.

Jan BUMBA, moderátor

Když jste popisoval, že už neexistují tři společenské třídy, ale že jich je nejmíň sedm a možná, že jich je ještě víc, tak, jak vlastně došlo k té velké fragmentaci společnosti a teď zůstaňme v České republice, jak k tomu došlo?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jsou tam minimálně dva vlivy, jeden je ta takzvaná deindustrializace nebo post industrializace, to je, že se z těch velkých segmentů pracujících, kteří dělají podobnou práci často manuální u velkých zaměstnavatelů, tudíž mají stejné ekonomické zájmy, podobné kontakty, tak tahle ta třída se rozpadne do těch pracovníků služeb, veřejného sektoru a podobně, což jsou lidé, kteří dělají dost odlišné práce, jsou v menších kolektivech a ta společnost se začne prostě fragmentovat. Druhá věc je rozklad mediálních publik, což prostě nástup internetu, nových médií, protože krásně se to ukazovalo na volbách Donalda Trumpa versus Hillary Clinton. Třeba Hillary Clinton už neměla, třeba její elektorát neměl žádné výrazné médium nebo dominantní, jo, tam prostě nejlepší zdroj byl CNN, ale to byl dominantní zdroj jenom pro 16 % voličů Hillary Clinton zhruba a další, dále to bylo rozdrobeno mezi různé televize, weby, sociální sítě a podobně, takže zejména v téhle té části těch vzdělanějších a lidí, kteří jsou více online, dochází k velké fragmentaci těch mediálních zdrojů, dochází k tomu i na druhé straně, ale nicméně ti populističtější voliči, kteří spoléhají na konzervativnější starší populaci, tak mají pořád ty zdroje relativně homogennější, jo, platí to pro Donalda Trumpa, který pro zhruba polovinu jeho voličů byl hlavní zdroj Fox News a platí to i pro řadu politiků v České republice, třeba pro hnutí ANO jsou ty dvě komerční televize velmi dominantním zdrojem informací pro jejich voliče v těch, v té populaci 55 a více let.

Jan BUMBA, moderátor

A jak to je s těmi novými technologiemi, jak silný vliv je, já nevím, jestli už to sociologové stačili změřit a zanalyzovat, jak silný vliv mají nové technologie, sociální sítě na tu, zase to budu opakovat, fragmentaci společnosti?

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V tom se liší experti. Někteří, dejme tomu jako třeba Josefa Šarka si myslí, že jenom vlastně zvýrazňují to, co existuje v té reálné společnosti, někdo jako k tomu dodává, že přeci jenom tenhle ten druh komunikace vede k tomu, že v hospodě se setkávám prostě jak s doktorem, tak s klempířem, na sociálních sítích vzniká nějaká homologie, to, že vlastně vyhledává ...

Jan BUMBA, moderátor

Ono se mluví o těch bublinách.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

O těch bublinách, vyhledávám skupiny, které, které jsou názorově podobné a podobné. My jsme dělali výzkum zajímavý před volbami prezidenta a tam se ukazovalo, že to, že ve vašem okolí volí dominantně lidé Jiřího Drahoše nebo Miloše Zemana, tak i při kontrole dalších faktorů, pokud jste třeba vzdělaný člověk z většího města nějakého mladšího věku, takže máte větší šanci, že budete volit Jiřího Drahoše, tak, když vaše okolí volí Jiřího Drahoše, tak máte ještě výrazně větší šanci, že ho budete volit také, a to samé platí u Miloše Zemana, že to okolí zřejmě má nějaký vliv, že u těch respondentů, kteří by třeba váhali mezi tou volbou, tak vlastně nastavuje to, že normální je volit Drahoše nebo normální je volit Zemana, takže to okolí vlastně tvoří nějakou gravitaci a tím se tvoří ty bubliny. Nicméně ty technologie mají jiný zajímavý dopad, to je takzvaná ten digitální propast nebo anglicky digital divide, že dnešní společnost se nedělí jenom v těch příjmech a v těch věcech, o kterých jsem mluvil, ale taky ve schopnosti využívat ty digitální technologie, a to je třeba v Česku samozřejmě věc generační, ale je to věc i vzdělanostní. Když si vezmeme lidi mezi 20 až 40 lety.

Jan BUMBA, moderátor

Pardon, pardon, že do toho ještě skáču, ale není rozdíl mezitím využívat a rozumět jim, protože já znám spoustu lidí, kteří je využívají, ale vlastně jsou oběťmi těch sociálních sítí.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, tak, to jsem ..., to je zajímavé, protože do 40 let, už vlastně internet používá skoro každý, jo, nebo do 47 let, ale když jsme se ptali na to, jak je využívají ty digitální technologie, tak je velký rozdíl mezi vzdělanostními skupinami v tom, že je dokáží využívat pro vyhledávání informací, hledání práce, hledání informací o dopravě, počasí, o studiu, to znamená jako, aby jim pomáhaly orientovat se v té společnosti a získávat nějaké i věci, které se dají ekonomicky vytěžit, jo, slevy, a podobně. A v tom třeba lidé s maturitou tak jsou třeba ohroženi tím digitálním vyloučením, to, že to nedokáží, tyhle ty kompetence nemají, tak jsou ohroženi v nějakých 2 % a lidé bez maturity v tom mladém věku do 47 let jsou tím ohroženi asi ve 13 %, takže tam je skupina lidí, která je mladá, ale digitálně vyloučená pořád. To samé naše výzkumy pro Jeden svět na školách ukazují, že mediální gramotnost českých studentů je dejme tomu taková průměrná nebo ne úplně valná, taková lehce podprůměrná třeba, ale hodně se liší na typech škol, na gymnáziích je výrazně vyšší než na učilištích, takže to české školství, které hodně brzo rozřazuje děti do nějakých vzdělanostních proudů, je rozřazuje i v tom, i v téhle těch dovednost a ony jsou docela důležité, protože prostě dělí lidi, kteří se uplatní na dálku od těch, které vlastně musí hledat v okolí svého domova práci a podobně.

Jan BUMBA, moderátor

Říká sociolog Daniel Prokop z agentury Median a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl hostem dnešního Interview. Já vám za to děkuji. Na shledanou.

Daniel PROKOP, sociolog, agentura Median, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky. Na shledanou.

Večeře prezidenta s premiérem v Lánech 2.10.2018 ČT 1 str. 02 19:00 Události

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A k Lánskému zámku, kde se bude konat zmíněná večeře obou politiků teď míříme živě opět za Vladimírem Keblůškem, dá se Vladimíre odhadnout, kdy by mohl být Tomáš Petříček jmenován ministrem?

Vladimír KEBLŮŠEK, redaktor

Tak existuje čistě teoretická možnost, že by se prezident s Tomášem Petříčkem setkal ještě tento týden, alespoň takové informace teď pronikají na veřejnost, mluvčí prezidenta nicméně veškeré tyto informace komentuje slovy, že to bude v řádu několika dnů, to jmenování se ale tento týden stoprocentně nestihne, bude až po návratu prezidenta, který příští týden letí na jednání V4 na Slovensko a tak dříve, jak v příštím týdnu to určitě nebude.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Jak Miloš Zeman ještě před tou schůzkou s kandidátem na ministra zahraničí Tomáše Petříčka vlastně hodnotí?

Vladimír KEBLŮŠEK, redaktor

Ano, prezident Miloš Zeman už prohlásil, že když to řeknu doslova, že pan Petříček má poměrně velice slušné kvalifikační zázemí a to je podle něj víc, než ta jeho vazba na Miroslava Pocheho, zároveň až se potkají oba pánové, tak zazní od prezidenta Miloše Zemana stejný požadavek, jako zazněl dnes od Andreje Babiše a tím požadavkem je, že Miroslav Poche musí skončit na ministerstvu zahraničí.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A já teď nabízím podrobnější vizitku Tomáše Petříčku, je mu 37 let, absolvoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Kromě toho studoval ve Velké Británii a nebo v Bruselu, ovládá angličtinu, francouzštinu, španělštinu. Dva roky byl členem Mladých sociálních demokratů, do ČSSD vstoupil před 13 lety. Podle serveru Euro.cz straně před minulými volbami do Evropského parlamentu věnoval 310 tisíc korun a tuto částku rozepsal na 4 menší dary. A jeho profesní kariéra na ministerstvu zahraničí tedy teď působí jako náměstek, stejný post zastával vloni také v rezortu práce a sociálních věcí, kromě toho střídavě působil jako asistent nebo poradce europoslanců včetně Miroslava Pocheho, pro něj pracoval i v pražské komunální politice a právě s tímto minulým a jak už víme odmítnutým kandidátem na šéfa diplomacie porovnávají Tomáše Petříčka i ostatní sněmovní strany.

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu /KSČM/

Je věcí sociální demokracie, koho si na tyto posty pošle, rozhodně to není člověk, který by měl takovou pověst jako předchozí kandidát.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

My tedy primárně očekáváme, že pošle pana Pocheho, který v tuto chvíli funguje na ministerstvu jako jakýsi brigádník s hodinovou mzdou 300 korun, zpátky do Bruselu.

Vít RAKUŠAN, poslanec /STAN/

My doufáme, že pan nový ministr bude jasně prozápadně orientovaným ministrem a že dá konečně zahraniční politice nějaký řád, ale už vůbec ten jeho nástup svědčí o tom, že možná nebude tím, kdo bude určovat třeba i personální politiku na ministerstvu.

Jan BARTOŠEK, předseda poslaneckého klubu /KDU-ČSL/

Je to jedna velká prohra sociální demokracie, vstupovala do vyjednávání s nějakou představou, o které očekávala, že bude naplněna a v tento moment ustoupila.

Babišův muž v ČNB? Spekuluje se o Alešovi Michlovi

2.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, Itálie, ČNB, personální

Obměna sedmičlenné bankovní rady České národní banky si blíží. Po 12 letech skončí působení viceguvernérů Mojžíra Hampla a Vladimíra Tomšíka. Podle informací dnešních Lidových novin by měl prezident Miloš Zeman do bankovní rady jmenovat popularizátora ekonomie a investora Aleše Michla. Deník to uvedl s odkazem na dva nezávislé zdroje.

Michl je nyní externím poradcem premiéra Babiše pro ekonomiku a dříve působil jako jeho rádce na financích. „Je to věc pana prezidenta,“ reagoval Michl na otázku deníku, jestli od Zemana dostal nabídku působení v radě ČNB. Prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz LN nereagoval. Na Tomšíkovo místo by mohl zamířit člověk zevnitř centrální banky. V politických a finančních kruzích se podle zjištění listu skloňují především tři jména - šéf měnové sekce Tomáš Holub, ředitel sekce finanční stability Jan Frait a jeho zástupce Libor Holub.

"Koruna se během pondělí udržela na slabších hodnotách, přičemž v pozdějších hodinách se posunula dokonce nad hranici 25,80 za euro. Ve srovnání s ostatními měnami regionu, tj. polský zlotý a maďarský forint, lze říci, že tento posun souvisel spíše s dozvuky ČNB než s děním v Evropě, jako je například italská situace. Dnes ráno se pak region posouvá stejným směrem, a to opět k mírně slabším hodnotám s tím, jak slábne euro," uvedl analytik Roklen Jan Berka.

Aktuálně se koruna obchoduje na 25,81 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,70 až 25,83 EURCZK.*

Včera byl zveřejněn zářijový index nákupních manažerů v průmyslu (PMI) v ČR, který klesl na úroveň 53,4 bodu, když trh čekal zvýšení na 54,4 bodu. "Zářijová hodnota je sice pod průměrem posledního roku, stále se však nachází solidně nad hranicí 50 bodů signalizující růst. Podmínky v tuzemském zpracovatelském sektoru se tak nadále zlepšují, jen mírně pomalejším tempem," uvedl hlavní ekonom ING Bank pro ČR Jakub Seidler. Dodal, že poslední údaje jsou v souladu s očekáváním, že tuzemská průmyslová výroba po 6,5procentním růstu v minulém roce letos zpomalí ke třem procentům. Slabší PMI ve srovnání s minulým rokem tak nejsou podle Seidlera překvapující.

S novým měsícem se dočkáme také nových dat od Českého statistického úřadu. Dnes to budou čtvrtletní sektorové účty a HDP za letošní druhé čtvrtletí. Číslo by se měnit nemělo. Podle dřívějších údajů rostla tuzemská ekonomika ve 2. čtvrtletí o 2,4 procenta a mezičtvrtletně o 0,7 procenta.

Euro včera doplatilo na zprávy z Itálie. Podle tamních médií se totiž Evropská komise chystá odmítnout plány Říma na zvýšení rozpočtového deficitu v příštím roce na 2,4 procenta hrubého domácího produktu. Kvůli tomu se ozval místopředseda vlády Luigi Di Maio, jemuž vadily negativní připomínky úředníků Evropské k italským

rozpočtovým plánům. Di Maio cílil především na komisaře pro měnové otázky, daně a cla Pierra Moscoviciho, Ten již dříve poznamenal, že plány Říma se "zřetelně" odchylojí od pravidel EU v oblasti fiskální disciplíny. Zajímavé zprávy přišly také z Británie. Agentura Bloomberg včera zveřejnila zprávu o novém návrhu britské vlády týkající se režimu na irských hranicích po odchodu Británie z Evropské unie. Možnost včasného uzavření funkční dohody o brexitu přinesla pozitivní ohlas trhů a libra reagovala posílením vůči dalším měnám. Makroekonomický kalendář je dnes chudý, bude zveřejněn index cen výrobců v eurozóně za srpen. Investoři budou ale sledovat vystoupení amerických centrálních bankéřů včetně šéfa Fedu Jeroma Powela v Bostonu. Euro dnes ráno dál oslabuje, aktuálně se obchoduje na úrovni 1,1536 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 95,52 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1547 do 1,1675 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SB7Sw/babisuv-muz-v-cnb-spekuluje-se-o-alesovi-michlovi>

Zeman jmenuje Petříčka ministrem zahraničí na konci příštího týdne

2.10.2018 ct24.cz str. 00 Domáci

bemr

Prezident Miloš Zeman přijme ve čtvrtek 4. října v 15:00 kandidáta ČSSD na ministra zahraničí Tomáše Petříčka. Předpokládá, že koncem příštího týdne ho jmenuje do čela české diplomacie. Po večerní schůzce Zemana s premiérem Andrejem Babišem (ANO) to sdělili předseda vlády a mluvčí Hradu.

Babiš už minulý týden Petříčka oficiálně na ministra zahraničí navrhl. Zeman řekl, že Petříček pro to má slušné kvalifikační předpoklady.

Fakta
Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Tomáš Petříček působí od letošního srpna na ministerstvu zahraničí jako politický náměstek. Šéf ČSSD Jan Hamáček ho na ministra navrhl v polovině září. Strana předtím prosazovala do vedení ministerstva svého europoslance Miroslava Pocheho, kterého ale Zeman odmítl jmenovat. Petříček byl v minulosti Pocheho asistentem v Evropském parlamentu.

Odkaz

Je to prohra ČSSD, o všem rozhoduje Babiš, reagují politici na nominaci Petříčka místo Pocheho

Pocheho funkce na ministerstvu zanikne

Poche zatím zastává na ministerstvu funkci politického tajemníka, jeho působení však Zeman i Babiš kritizují. Petříček po dopoledním setkání s premiérem uvedl, že Pocheho funkce na ministerstvu zanikne.

„Já jsem zdůraznil, že politický tajemník byla pozice, která vznikla v době, kdy pan ministr (Jan) Hamáček musel zastávat obě dvě role, takže v tuto chvíli pozice zanikne jmenováním ministra,“ uvedl Petříček po schůzce s Babišem s tím, že by po jeho jmenování ministrem zůstal politickým náměstkem Lukáš Kaucký (ČSSD).

Odkaz

Kandidátem na ministra zahraničí je současný náměstek Tomáš Petříček

Post druhého politického náměstka teď zastává právě Petříček, o obsazení tohoto postu zatím rozhodnuto není. Teoreticky by se mohl politickým náměstkem stát i Miroslav Poche. Premiér Babiš prý na úterní schůzce nevznesl žádný požadavek na to, aby místo obsadil zástupce hnutí ANO, dodal Petříček.

Podle Andreje Babiše je důležité, že Poche na ministerstvu skončí. „Pan Petříček mě ubezpečil, že pan Poche už nebude působit na ministerstvu zahraničních věcí,“ řekl po schůzce premiér Babiš. „Je to důležité, abychom měli ministra, který je svéprávný, samostatný, kterého nikdo neřídí zezadu,“ doplnil. Jeden hlas české diplomacie

Babiš s Petříčkem mluvil o fungování české zahraniční politiky a o budoucí spolupráci mezi ministerstvem zahraničí a Úřadem vlády. „Mým cílem je, aby Česká republika mluvila navenek jedním hlasem. Proto jsme hovořili o spolupráci mezi Úřadem vlády a ministerstvem zahraničí v klíčových oblastech jako je Sýrie, Libye, vztahy v rámci Evropské unie. V tomto směru myslím, že s panem premiérem budeme schopni nalézt společnou prezentaci navenek,“ řekl po jednání Petříček. Na konkrétním postupu se zatím nedohodli, ale budou chtít klíčová témata spolu projednávat.

Babiš se podle svých slov bude chtít sejít společně s Petříčkem a s Hamáčkem a projednat klíčová zahraničněpolitická témata, jako jsou mezinárodní úmluvy, problematika migrace a syrského konfliktu, evropská témata nebo jmenování velvyslanců. Termín schůzky zatím stanoven není, s Hamáčkem o něm patrně budou mluvit ve středu na jednání vlády. Premiér také Petříčkovi doporučil, aby se rychle setkal s ministryní průmyslu Martou Novákovou (za ANO) a jednal s ní o ekonomické diplomacii.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2610470-pocheho-funkce-na-ministerstvu-zanikne-vedl-petricek-po-setkani-s-premierem-babisem>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz), [ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Do rady ČNB míří Babišův ekonom
2.10.2018 Lidové noviny str. 01 Titulní strana
VOJTĚCH WOLF ISTVÁN LÉKO

Členem vedení centrální banky by se mohl stát Aleš Michl

PRAHA Výměna dvou klíčových osob v čele České národní banky se blíží. Na konci listopadu se uzavře dvanáctileté působení viceguvernérů Mojmíra Hampla (43) a Vladimíra Tomšíka (44) v sedmičlenné bankovní radě instituce.

Kdo je na dalších šest let nahradí, zatím ví jen prezident Miloš Zeman, který členy rady jmenuje, jeho blízké okolí a patrně i premiér Andrej Babiš. Na veřejnost už nicméně prosakují první jména.

Podle dvou na sobě nezávislých zdrojů LN to v tuto chvíli vypadá, že prezident by měl do bankovní rady vyslat popularizátora ekonomie a investora Aleše Michla (40). Ten by měl nastoupit na místo uvolněné Hamplm.

Michl je nyní externím poradcem premiéra Babiše pro ekonomiku a dříve působil jako jeho rádce na financích. „Je to věc pana prezidenta,“ reagoval Michl na otázku, jestli od Zemana dostal nabídku působení v radě ČNB. Prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz LN nereagoval.

Na Tomšíkovo místo by mohl zamířit člověk zevnitř centrální banky. V politických a finančních kruzích se podle zjištění LN skloňují především tři jména. Jde o šéfa měnové sekce Tomáše Holuba (44), ředitele sekce finanční stability Jana Fraitu (52) a jeho zástupce Libora Holuba (54).

Noví členové rady se v následujících letech budou podílet například na rozhodování o tom, jestli mají vzrůst úrokové sazby, a tím pádem podražít úvěry. Budou se zároveň snažit zabránit tomu, aby na reálném trhu vznikla bublina nebo aby skokový růst cen znehodnotil úspory domácností.

Proč by měl do rady ČNB zamířit zrovna Michl, je otázkou. Nabízí se však vysvětlení, že by za jeho nominací mohla stát dohoda mezi premiérem a prezidentem ohledně velvyslanckého postu

v Číně. Pokračování na straně 12 Do rady ČNB míří Babišův ekonom

Dokončení ze strany 1

Jak informoval před několika týdny deník MF Dnes, guvernér ČNB Jiří Rusnok prý při jednom z rozhovorů s prezidentem České republiky Milošem Zemanem mluvili i o tom, že na konci listopadu vyprší druhé funkční období právě Vladimíru Tomšíkovi. Rusnok měl před prezidentem zmínit Tomšíka jako možného adepta na velvyslancký post v Číně. Zemanovi se podle MF Dnes tato myšlenka zalíbila natolik, že ji následně konzultoval s premiérem Andrejem Babišem. I ten byl údajně pro s tím, že by v takovém případě mohl navrhnout do bankovní rady ČNB nějakého svého člověka. Možnost toho, že by se z Vladimíra Tomšíka stal velvyslanec v Pekingu, je skutečně vysoká. „Je to docela pravděpodobné. Alespoň hrad ho (Tomšíka – pozn. red.) dost tlačí. Ještě to ale neprošlo vládou,“ sdělil LN zdroj z diplomatických kruhů.

Popularizátor ekonomie

Aleš Michl, který dlouho pracoval jako finanční analytik, je brán také za popularizátora ekonomie. Dokonce několik let během vlastních studií působil jako novinář v Hospodářských novinách. Platí přitom za člověka, který umí věci jednoduše popsat, aby je pochopil každý. Na druhé straně si ale s jejich vyzněním nedělá vůbec těžkou hlavu (viz box).

Zatímco to, že volba padne právě na Aleše Michla, je velmi pravděpodobné, další jméno je více zahaleno tajemstvím. Podle zjištění LN se v českých politických a finančních kruzích skloňují zejména tři jména.

Velmi často se v této souvislosti zmiňuje jméno Jana Fraitu, který dnes stojí v čele sekce finanční stability České národní banky. Právě on by mohl nahradit Vladimíra Tomšíka. Pod Fraitu tak spadá dnes tolik diskutovaná různá regulační opatření, včetně dnes tolik aktuálního omezování bank v poskytování hypotečních úvěrů. V jeho prospěch mluví i to, že už mezi lety 2000 a 2006 jako člen bankovní rady působil.

Dále se hovoří i o Liboru Holubovi, který v současnosti pracuje v ČNB právě pod Janem Fraitem na pozici zástupce ředitele sekce a má zde na starost makroobezřetnostní politiku. Libor Holub v minulosti působil i například jako předseda představenstva tuzemské Volksbank. Tu v únoru roku 2012 koupila největší ruská banka Sberbank v rámci akvizice východoevropské divize rakouské Volksbank. Česká „dcerka“ Volksbank se pak v únoru roku 2013 přejmenovala právě na Sberbank. Holub tak od února roku 2013 až do června téhož roku působil i jako šéf tuzemské dceřiné společnosti ruské banky. Následně však odešel a v lednu roku 2014 nastoupil do ČNB.

Podporovatel intervencí ČNB

Třetím kandidátem, o kterém se čile spekuluje, je Holubův jmenovec Tomáš Holub. Ten působí také v tuzemské centrální bance, na důležitém postu šéfa měnové sekce. Právě Tomáš Holub a jeho tým pomáhá připravovat prognózy ekonomického vývoje, které bere v potaz při svém rozhodování bankovní rada ČNB. Například kdy

zvýšit úrokové sazby či jak tlumit inflaci. Byl to přitom právě on, kdo v podkladech pro bankovní radu navrhoval stále další prodlužování kurzových intervencí. Právě pomocní ních Česká národní banka držela od 7. listopadu roku 2013 po dobu asi 41 měsíců do 6. dubna roku 2017 uměle oslabenou korunu vůči euru. Za tuto dobu se koruna nikdy nedostala pod úroveň 27 korun za euro. Celkem ČNB vydala na intervence přibližně dva biliony korun. Po centrálních bankách Izraele a Švýcarska se stala teprve třetí centrální bankou, která použila kurz jako nástroj své měnové politiky.

Komentář k tématu

čtete na straně 1

Prostořeký ekonom * Jistota neexistuje. I když si koupíte český státní dluhopis, dostanete papír A4, že jste jeho majitel. Když se tady změní režim a ten řekne, že tenhle papír už neplatí, můžete si s ním tak akorát..., odpověděl LN Aleš Michl na otázku, kde bezpečně zhodnotit peníze. * Super, pokud se to zruší. Však je to paskvil udělaný jen proto, aby se nějaký politik, který skončil v propadlišti dějin, mohl chlubit na papíře nějakou částkou, sdělil svůj názor na zrušení superhrubé mzdy.

Foto autor| Foto archiv MAFRA a ČNB / šk

Foto popis| Personální změny v České národní bance Bankovní rada ČNB Nejvyšším řídicím orgánem České národní banky je bankovní rada ČNB. Ta určuje měnovou politiku a nástroje pro její uskutečňování a rozhoduje o zásadních měnověpolitických opatřeních v oblasti dohledu nad finančním trhem. Bankovní rada je sedmičlenná. Jejími členy jsou guvernér České národní banky, dva viceguvernéři ČNB a další čtyři členové bankovní rady České národní banky. Členy jmenuje prezident České republiky na dobu šest let. Od roku 2016 je guvernérem ČNB Jiří Rusnok.

Foto popis| Možní kandidáti do rady České národní banky

Foto popis| Aleš Michl (41) Absolvent VŠE v Praze. Dále krátce London School of Economics v Londýně a Wharton ve Filadelfii. V minulosti aktivní v týmech místopředsedů vlád pro ekonomiku Martina Jajana a Jiřího Havla. Během studií psal pro Hospodářské noviny. Od června 2006 do roku 2015 působil v týmu Raiffeisenbank, kde ke konci zastával post investičního šéfa Raiffeisenbank. Od února 2014 dodnes působí jako externí poradce ministra financí. Rovněž působí jako ekonomický poradce premiéra Andreje Babiše. Od července 2016 je spolujednatel investičního fondu Quant. S ním spoluvlastní fond ekonom Pavel Kohout a investiční společnost Amista. Založil thinktank www.verejnydluh.cz.

Foto popis| Jan Frait (52) Vystudoval Ekonomickou fakultu Vysoké školy báňské–Technické univerzity v Ostravě, kde v roce 1995 získal doktorát. V témže roce jej Česká společnost ekonomická ocenila jako mladého ekonoma roku. V roce 2002 byl jmenován profesorem. V letech 2001–2004 zastával funkci prezidenta České společnosti ekonomické. V ČNB pracuje od roku 2000, kdy se stal na šest let členem bankovní rady. V letech 2005–2006 byl také členem výboru pro hospodářskou politiku OECD. Od roku 2007 zodpovídá za oblast analýz finančních trhů a v současnosti zastává funkci ředitele odboru finanční stability. Z odboru se pak od 1. ledna 2018 stala samostatná sekce finanční stability.

Foto popis| Libor Holub (54) Absolvoval obor finance na Vysoké škole ekonomické v Praze. Po ukončení studia pracoval v letech 1986–2005 v řadě společností na pozicích zaměřených na finanční řízení. V letech 2005–2013 působil ve vedoucích funkcích společnosti Volksbank CZ. Od února 2013 do června 2013 byl CEO Sberbank CZ. Právě Sberbank v roce 2012 Volksbank převzala. V České národní bance působí od ledna 2014. Zpočátku pracoval v sekci dohledu nad finančním trhem a od října 2014 je v samostatném odboru finanční stability na pozici vedoucího referátu makrobezpečnostní politiky a zástupce ředitele.

Foto popis| Tomáš Holub (44) Vystudoval ekonomii, finance a bankovníctví na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**). V letech 1996–2000 pracoval v Komerční bance, v týmu ekonoma Kamila Janáčka, někdejšího člena rady ČNB. Do ČNB si ho přivedl Zdeněk Tůma, který si ho vybral jako svého poradce a přivedl ho do centrální banky. Holub pak od roku 2004 vede měnovou sekci. Přednáší ekonomii na FSV, kde se v roce 2011 stal docentem v oboru ekonomické teorie.

Praha – město duchů? Vítězný film My Street Films kritizuje pražskou bytovou politiku

1.10.2018 25fps.cz str. 00

Publikováno: redakce Publikováno dne: 01. října 2018 Rubrika: Aktuality

Pátý ročník soutěže o nejlepší krátký dokument aspirujících filmařů, kterou vyhlašuje My Street Films, zná své vítěze. Jako nejlepší ohodnotila porota ve složení Hanka Třeštíková, Saša Uhlová a Diana Tabakov film Barbory Šimkové *Vidiš Praha!*, autoportrét samoživitelky bojující o své právo na důstojné bydlení.

Na druhém místě se umístil film *Pár slov k neposlušnosti* (autorky: Míša Weingartová, Tereza Langrová), na třetím skončil *Bůh bez domu, dům bez Boha* (autorky: Sára Englišová, Kateřina Tisová). Slavnostní vyhlášení vítězných snímků proběhne v pražském Kině Světozor ve středu 3. 10. 2018 v rámci festivalu Film a architektura.

Všechny tři filmy se budou promítat na MFDF Ji.hlava a vítězný film získá také mezinárodní distribuční podporu na online platformě dokumentárních filmů DAFilms.cz.

Cílem soutěže My Street Films Awards je nabídnout amatérům i aspirujícím filmařům veřejnou platformu k vyjádření se k aktuálnímu dění. Pomoci jim mají i workshopy, propojující mladou generaci s profesionálními českými dokumentaristy. Všechny tři vítězné filmy vznikly v rámci workshopu, jehož lektory byli zkušení dokumentaristé Viola Ježková a Ivo Bystřičan.

Bydlení v krizi, „Snímek zachycuje jeden z velkých problémů současné metropole, kterým je čím dál víc nedostupné nájemní bydlení a s ním související vyliďňování centra,“ říká o vítězném filmu *Vidiš Praha!* Barbory Šimkové porotkyně, investigativní novinářka Saša Uhlová. „Na příběhu samoživitelky s dítětem, daném do kontrastu s projevy nijak neregulovaného turismu, sledujeme jeden z mechanismů, kterým se z centra Prahy stává město duchů. Autorce se podařilo s plnou vahou položit otázku, jakou vlastně chceme Prahu. Její práce má potenciál donutit diváky k zamyšlení, zda by nebylo dobré udělat něco pro to, aby se v našem hlavním městě dalo i do budoucna žít,“ hodnotí film Uhlová.

Autorka vítězného filmu sice zpracovala svůj osobní příběh, problém je ale podle ní obecnější.

„Myslím si, že bydlení je v současné době ve velké krizi, která začíná být citelná pro širší vrstvy, nejen pro úplně nízkopříjmové skupiny,“ říká Barbora Šimková. „V ideálním případě by měl můj film změnit bytovou politiku a vyburcovat další lidi, aby se podělili o svůj příběh, a třeba se i semkli v boji za lepší bytové podmínky,“ dodává Šimková, studentka brněnské Fakulty výtvarných umění.

Nebát se být neposlušný Na druhém místě se umístil snímek o členech ekologického hnutí Limity jsme my s názvem *Pár slov k neposlušnosti*, který natočily Míša Weingartová a Tereza Langrová, studentky Mezinárodních teritoriálních studií na **FSV UK**. Podle porotkyně Saši Uhlové se jejich film pohybuje na hraně dokumentárního filmu a zpravodajské relace. „Díky němu můžeme pozorovat přípravy občanských aktivistů z hnutí Limity jsme my i nástup do přímé akce. Aktivismus je částí společnosti vnímán jako něco negativního a autorům se zde podařilo tento stereotyp nabourat. Skrz postavy promlouvající ve snímku v přirozeném prostředí klimakempu může i divák, který dosud nepomýšlel na občanskou neposlušnost, pochopit, že jsou chvíle, kdy je potřebná,“ říká Uhlová.

Důstojnost a soucit Třetí místo obsadil film autorské dvojice Sára Englišová – Kateřina Tisová *Bůh bez domu, dům bez Boha*, který přibližuje práci kazatele Petra Ševčíka, působícího v sociálním centru Naděje u pražského Hlavního nádraží. „Film přináší zprávu zevnitř instituce, která se věnuje pomoci lidem bez domova. Kromě služeb, které si u charitativní organizace tohoto typu, umíme představit, poskytuje prostor i pravidelným setkáním s náboženským obsahem. Kromě zprávy o způsobu, kterým se zde lidem bez domova pomáhá, přináší snímek i zprávu o lidech, kteří si sem pro pomoc chodí, pohledem, který nikterak nesnižuje jejich důstojnost.“ říká o filmu porotkyně Saša Uhlová. Autorky filmu jsou studenty politiky, Sára Englišová ji studuje na Filozofické fakultě UK, Kateřina Tisová na **Fakultě sociálních věd**.

URL| <http://25fps.cz/2018/my-street-films-vitez/>

Lasery na START. Pro peníze si jde AtomTrace

1.10.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: AtomTrace, ipo, START, Pražská burza, věda, USA, Evropa, Čína, Brno

Společnost AtomTrace, český výrobce specializovaných přístrojů provádějících prvkovou laserovou analýzu materiálů metodou LIBS, oznamuje záměr nabídnout své akcie investorům prostřednictvím veřejné primární nabídky akcií (IPO) na trhu START Burzy cenných papírů Praha. Původně startupový projekt vzniklý z výzkumného centra CEITEC již dodává své přístroje do výzkumu, školství i průmyslu v USA, Evropě a také v Číně.

„Technologické know-how společnosti spolu s širokým spektrem průmyslových aplikací nabízí investorům příležitost podílet se na rozvoji unikátní tuzemské společnosti. S ohledem na historický úspěch technologických emisí na trhu START věříme, že o akcie společnosti bude velký zájem z řad privátních investorů, ale i institucionálních investorů, kteří se budou chtít z pozice nových akcionářů připojit k oceňovanému týmu prof. Kaisera“, říká Jakub Burda, Managing Director, Roklen Corporate Finance.

Společnost AtomTrace loni úspěšně realizovala referenční dodávky prototypů svých přístrojů do USA a do ČR, v současné době zahajuje referenční dodávku do Číny. S pokračujícím vývojem a zvyšující se poptávkou souvisí i kapitálové potřeby. Prostředky získané na burze START, jeden milion eur, chce firma využít na vývoj nových průmyslových aplikací, posílení týmu a další rozvoj.

„S pomocí našeho zařízení X-Trace, založeného na technologii LIBS, se dnes zaměřujeme na dálkovou prvkovou analýzu povrchových struktur železobetonových konstrukcí, jako jsou například mosty či budovy, s cílem identifikovat jejich možné vnitřní poškození. V současné době také intenzivně pracujeme na vývoji přístroje Road-Trace, který rovněž využívá technologii LIBS a je určen k forensní analýze brzdných drah při automobilových nehodách. Abychom dokázali sériově vyrábět přístroje řady Road-Trace či další průmyslové aplikace, chceme využít možnosti získat kapitál pro jejich vývoj na trhu START.“, říká Jozef Kaiser, zakladatel a akcionář společnosti AtomTrace a současně profesor na VUT v Brně a vedoucí jedné z výzkumných skupin výzkumného centra CEITEC.

Společnost vznikla před čtyřmi lety jako startup z výzkumného centra CEITEC. Díky vlastnímu výzkumu a vývoji a úzké spolupráci s VUT v Brně získala společnost technologický náskok s důrazem na vysokou funkcionalitu, aplikační využití, rychlost a přesnost svých přístrojů. Akcionáři společnosti jsou především členové výzkumného, vývojového a konstrukčního týmu, doplnění investičním profesionálem Georgem Hotarem (Photon Energy) a odborníkem na komercializaci aplikovaného výzkumu Janem Pročkem.

Pokud veškeré kroky nezbytné k přijetí na trh proběhnou podle předpokládaného harmonogramu, emise společnosti AtomTrace a.s. vstoupí na trh ke konci roku 2018.

Poradcem a koordinátorem procesu přípravy vstupu na trh START je Roklen Corporate Finance, právní poradenství poskytuje advokátní kancelář Havel & Partners.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SmDAT/lasery-na-start-pro-penize-si-jde-atomtrace>

Pár slov k dezinformačním webům

1.10.2018 czechfreepress.cz str. 00

Motto: "Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale budu do smrti bránit vaše právo to říkat" -- Evelyn Beatrice Hall, anglická spisovatelka známá svou biografií filozofa Voltairea. par-slov-k-dezinformacnim-webum

U příležitosti stého výročí založení Československa, proběhla letos v londýnském sídle společnosti BBC konference s podtitulem Truth and Power (Pravda a moc). Zástupci se tam shodli, že veřejnoprávní média jsou zárukou svobody projevu a také byla zmiňována slova jako "vyváženost" a "objektivita" (zdroj).

O několik dní později společnost BBC prohlásila

(slovy své moderátorky v rozhovoru s maďarským ministrem zahraniční a obchodu), že v Maďarsku nevládné demokracie, ale "hrůzné autoritářství" a že novináři v Maďarsku cítí "čistou diktaturu". Začátkem srpna pak BBC uvedla zprávu o raketovém útoku na Izrael titulkem, ve kterém označila oběť za viníka.

Pokud v některé zemi zavládne hrůzné autoritářství, tak v době internetu a sociálních sítí je prakticky nemožné to utajit, navíc letošní výsledek demokratických voleb žádné hromadné znepokojení Maďarů nepotvrdil. Informace o hrůzném autoritářství přichází v poslední době z

Turecka, indicie o ohrožení svobody tisku přichází z Německa, ve Švédsku televize zamlčovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků. Nedávné hlasování poslanců EP o aktivaci článku 7 proti Maďarsku není pravomocný verdikt o vině, navíc podklady pro hlasování na mě působí dojmem práce levicových aktivistů zklamaných svým volebním neúspěchem, naznačuje to kritika imigrační politiky, nízkých dávek v nezaměstnanosti a krátké doby jejich výplaty.

Bylo by zajímavé porovnání závažnosti případných dalších provinění ve vztahu k ostatním členským státům EU. Považuji za smutné, že zatímco unie posílala nestabilnímu Turecku miliardy EUR za uzavření migrační trasy, tak za podobnou službu hrozí teď Maďarsku sankcemi.

Pak tady máme různé neziskové organizace podporované vládou ČR a (spolu) financované z peněz daňových poplatníků. Do této skupiny patří také kontroverzní projekt Agentury pro sociální začleňování při Úřadu vlády ČR s názvem HateFree. Iniciativa si kladla za jeden ze svých cílů vyvracet fámy a potlačovat nenávist. Možná právě proto proto prezentovala islám jako náboženství míru a zpochybňovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků ve Švédsku.

Považuji však za nepochybné, že nenávist nelze potlačovat strkáním hlavy do písku před skutečnými projevy násilí. V tématech islámu zástupci projektu citovali často vědce z Akademie věd ČR, který se zviditelnil letos jako autor některých kontroverzních výroků v seriálu Muslimové v Čechách. Informace z toho seriálu můžete pro zajímavost porovnat se slovy exmuslima Hamed Abdel Samada, syna egyptského imáma (necelých 6 minut videa s titulkem).

Mediální partnerem projektu HateFree byla Česká televize. Je zřejmé, že ČT udělala od doby socialismu významný posun, já však spokojený stále nejsem. Názorovou nevyváženost ČT potvrdila koncem roku 2017 také analýza Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy. Podle člena rady českého rozhlasu v roce 2016 dostával v politických diskuzích v ČT mimořádný prostor člověk s podivnou minulostí, který měl reprezentovat "evropské hodnoty" (zdroj). Skupina odborníků **Fakulty sociálních věd** UK však byla nemile překvapena překvapena, když analýzy prezentované tímto "odborníkem" nesplňovaly ani základní kritéria pro odborný text a myšlenky jiných autorů vydával za vlastní (zdroj).

V poslední době se začali objevovat v Česku "osvícení lidé", kteří sepisují seznamy nedůvěryhodných informačních zdrojů. Pokud se porozhlédneme po autorech takových seznamů, tak často narazíme na sympatizanty politických stran, které ztrácejí svoji politickou moc. Připomíná mi to snahu slábnoucích komunistů diskreditovat zahraniční rozhlasové stanice v dobách reálného socialismu. Ještě bych připomněl, že pojem "dezinformační weby" používal také neúspěšný finalista na prezidenta, který po volbách odtajnil své sympatie k jedné z nejslabších stran v parlamentu.

Snad už je trochu zřejmé, že zárukou objektivity negarantují ani veřejnoprávní média členských zemí EU. Každá mediální společnost je přirozeně ovlivňována lidmi, kteří rozhodují o rozdělování financí a personálním obsazení manažerských pozic. Úplná nezávislost médií je iluze a nám nezůstává nic jiného, než zvažovat i protichůdné informace, prověřovat odkazované zdroje a hodnotit důvěryhodnost každého jednotlivého autora. Zdravá demokracie stojí na svobodě slova, výměně názorů a je třeba přijmout skutečnost, že to není vždy jednoduchá cesta. Pokud si však pamatují dobře, tak potlačování nesprávných názorů se v naší historii příliš neosvědčilo a vedlo to až ke zmanipulovaným politickým procesům zakončených nejpršnějšími tresty.

Zdroj: <https://ponec.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=681067>

URL| <http://www.czechfreepress.cz/dalsi-blogy/par-slov-k-dezinformacnim-webum.html>

Pár slov k dezinformačním webům

1.10.2018 infokuryr.cz str. 00

Pavel Ponec

Pridal tk Pondělí 01 říjen 2018 - 03:30:14 Cist komentare / psat: 0 / Trackbacks: 0

Motto: "Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale budu do smrti bránit vaše právo to říkat" -- Evelyn Beatrice Hall, anglická spisovatelka známá svou biografií filosofa Voltairea.

U příležitosti stého výročí založení Československa, proběhla letos v londýnském sídle společnosti BBC konference s podtitulem Truth and Power (Pravda a moc). Zástupci se tam shodli, že veřejnoprávní média jsou zárukou svobody projevu a také byla zmiňována slova jako "vyváženost" a "objektivita" (zdroj).

O několik dní později společnost BBC prohlásila (slovy své moderátorky v rozhovoru s maďarským ministrem zahraniční a obchodu), že v Maďarsku nevládne demokracie, ale "hrůzné autoritářství" a že novináři v Maďarsku cítí "čistou diktaturu". Začátkem srpna pak BBC uvedla zprávu o raketovém útoku na Izrael titulkem, ve kterém označila oběť za viníka.

Pokud v některé zemi zavládne hrůzné autoritářství, tak v době internetu a sociálních sítí je prakticky nemožné to utajit, navíc letošní výsledek demokratických voleb žádné hromadné znepokojení Maďarů nepotvrdil. Informace o hrůzném autoritářství přichází v poslední době z Turecka, indicie o ohrožení svobody tisku přichází z Německa, ve Švédsku televize zamlčovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků. Nedávné hlasování poslanců EP o aktivaci článku 7 proti Maďarsku není pravomocný verdikt o vině, navíc podklady pro hlasování na mě působí dojmem práce levicových aktivistů zklamaných svým volebním neúspěchem, naznačuje to kritika imigrační politiky, nízkých dávek v nezaměstnanosti a krátké doby jejich výplaty.

Bylo by zajímavé porovnání závažnosti případných dalších provinění ve vztahu k ostatním členským státům EU. Považuji za smutné, že zatímco unie posílala nestabilnímu Turecku miliardy EUR za uzavření migrační trasy, tak za podobnou službu hrozí teď Maďarsku sankcemi.

Pak tady máme různé neziskové organizace podporované vládou ČR a (spolu) financované z peněz daňových poplatníků. Do této skupiny patří také kontroverzní projekt Agentury pro sociální začleňování při Úřadu vlády ČR s názvem HateFree. Iniciativa si kladla za jeden ze svých cílů vyvracet fámy a potlačovat nenávist. Možná právě proto proto prezentovala islám jako náboženství míru a zpochybňovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků ve Švédsku.

Považuji však za nepochybné, že nenávist nelze potlačovat strkáním hlavy do písku před skutečnými projevy násilí. V tématech islámu zástupci projektu citovali často vědce z Akademie věd ČR, který se zviditelnil letos jako autor některých kontroverzních výroků v seriálu Muslimové v Čechách. Informace z toho seriálu můžete pro zajímavost porovnat se slovy exmuslima Hamed Abdel Samada, syna egyptského imáma (necelých 6 minut videa s titulky).

Mediálním partnerem projektu HateFree byla Česká televize. Je zřejmé, že ČT udělala od doby socialismu významný posun, já však spokojený stále nejsem. Názorovou nevyváženost ČT potvrdila koncem roku 2017 také analýza Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy. Podle člena rady českého rozhlasu v roce 2016 dostával v politických diskuzích v ČT mimořádný prostor člověk s podivnou minulostí, který měl reprezentovat "evropské hodnoty" (zdroj). Skupina odborníků **Fakulty sociálních věd** UK však byla nemile překvapena překvapena, když analýzy prezentované tímto "odborníkem" nesplňovaly ani základní kritéria pro odborný text a myšlenky jiných autorů vydával za vlastní.

V poslední době se začali objevovat v Česku "osvícení lidé", kteří sepisují seznamy nedůvěryhodných informačních zdrojů. Pokud se porozhlédneme po autorech takových seznamů, tak často narazíme na sympatizanty politických stran, které ztrácejí svoji politickou moc. Připomíná mi to snahu slábnoucích komunistů diskreditovat zahraniční rozhlasové stanice v dobách reálného socialismu. Ještě bych připomněl, že pojem "dezinformační weby" používal také neúspěšný finalista na prezidenta, který po volbách odtajnil své sympatie k jedné z nejslabších stran v parlamentu.

Snad už je trochu zřejmé, že zárukou objektivity negarantují ani veřejnoprávní média členských zemí EU. Každá mediální společnost je přirozeně ovlivňována lidmi, kteří rozhodují o rozdělování financí a personálním obsazení manažerských pozic. Úplná nezávislost médií je iluze a nám nezbyvá nic jiného, než zvažovat i protichůdné

informace, prověřovat odkazované zdroje a hodnotit důvěryhodnost každého jednotlivého autora. Zdravá demokracie stojí na svobodě slova, výměně názorů a je třeba přijmout skutečnost, že to není vždy jednoduchá cesta. Pokud si však pamatují dobře, tak potlačování nesprávných názorů se v naší historii příliš neosvědčilo a vedlo to až ke zmanipulovaným politickým procesům zakončených nejpřísnějšími tresty.

Autor: Pavel Ponec

Zdroj: <https://ponec.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=681067>

[Zpět na přehled kategorií](#) [Zpět na přehled novinek](#)

[Starší novinky](#)

URL: <http://infokuryr.cz/news.php?extend.22772.2>

Pár slov k dezinformačním webům

1.10.2018 infokuryr.cz str. 00

Pridal tk Pondělí 01 říjen 2018 - 03:30:14 Cist komentare / psat: 0 / Trackbacks: 0

Motto: "Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale budu do smrti bránit vaše právo to říkat" -- Evelyn Beatrice Hall, anglická spisovatelka známá svou biografií filosofa Voltairea.

U příležitosti stého výročí založení Československa, proběhla letos v londýnském sídle společnosti BBC konference s podtitulem Truth and Power (Pravda a moc). Zástupci se tam shodli, že veřejnoprávní média jsou zárukou svobody projevu a také byla zmiňována slova jako "vyváženost" a "objektivita" (zdroj).

O několik dní později společnost BBC prohlásila (slovy své moderátorky v rozhovoru s maďarským ministrem zahraničí a obchodu), že v Maďarsku nevládne demokracie, ale "hrůzné autoritářství" a že novináři v Maďarsku cítí "čistou diktaturu". Začátkem srpna pak BBC uvedla zprávu o raketovém útoku na Izrael titulkem, ve kterém označila oběť za viníka.

Pokud v některé zemi zavládne hrůzné autoritářství, tak v době internetu a sociálních sítí je prakticky nemožné to utajit, navíc letošní výsledek demokratických voleb žádné hromadné znepokojení Maďarů nepotvrdil. Informace o hrůzném autoritářství přichází v poslední době z Turecka, indicie o ohrožení svobody tisku přichází z Německa, ve Švédsku televize zamlčovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků. Nedávné hlasování poslanců EP o aktivaci článku 7 proti Maďarsku není pravomocný verdikt o vině, navíc podklady pro hlasování na mě působí dojmem práce levicových aktivistů zklamaných svým volebním neúspěchem, naznačuje to kritika imigrační politiky, nízkých dávek v nezaměstnanosti a krátké doby jejich výplaty.

Bylo by zajímavé porovnání závažnosti případných dalších provinění ve vztahu k ostatním členským státům EU. Považuji za smutné, že zatímco unie posílala nestabilnímu Turecku miliardy EUR za uzavření migrační trasy, tak za podobnou službu hrozí teď Maďarsku sankcemi.

Pak tady máme různé neziskové organizace podporované vládou ČR a (spolu) financované z peněz daňových poplatníků. Do této skupiny patří také kontroverzní projekt Agentury pro sociální začleňování při Úřadu vlády ČR s názvem HateFree. Iniciativa si kládla za jeden ze svých cílů vyvracet fámy a potlačovat nenávisť. Možná právě proto proto prezentovala islám jako náboženství míru a zpochybňovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků ve Švédsku.

Považuji však za nepochybné, že nenávisť nelze potlačovat strkáním hlavy do písku před skutečnými projevy násilí. V tématech islámu zástupci projektu citovali často vědce z Akademie věd ČR, který se zviditelnil letos jako autor některých kontroverzních výroků v seriálu Muslimové v Čechách. Informace z toho seriálu můžete pro zajímavost porovnat se slovy exmuslima Hamed Abdel Samada, syna egyptského imáma (necelých 6 minut videa s titulky).

Mediálním partnerem projektu HateFree byla Česká televize. Je zřejmé, že ČT udělala od doby socialismu významný posun, já však spokojený stále nejsem. Názorovou nevyváženost ČT potvrdila koncem roku 2017 také analýza Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy. Podle člena rady českého rozhlasu v roce 2016 dostával v politických diskuzích v ČT mimořádný prostor člověk s podivnou minulostí, který měl reprezentovat

"evropské hodnoty" (zdroj). Skupina odborníků **Fakulty sociálních věd** UK však byla nemile překvapena překvapena, když analýzy prezentované tímto "odborníkem" nesplňovaly ani základní kritéria pro odborný text a myšlenky jiných autorů vydával za vlastní.

V poslední době se začali objevovat v Česku "osvícení lidé", kteří sepisují seznamy nedůvěryhodných informačních zdrojů. Pokud se porozhlédneme po autorech takových seznamů, tak často narazíme na sympatizanty politických stran, které ztrácejí svoji politickou moc. Připomíná mi to snahu slábnoucích komunistů diskreditovat zahraniční rozhlasové stanice v dobách reálného socialismu. Ještě bych připomněl, že pojem "dezinformační weby" používal také neúspěšný finalista na prezidenta, který po volbách odtajnil své sympatie k jedné z nejslabších stran v parlamentu.

Snad už je trochu zřejmé, že zárukou objektivity negarantují ani veřejnoprávní média členských zemí EU. Každá mediální společnost je přirozeně ovlivňována lidmi, kteří rozhodují o rozdělování financí a personálním obsazení manažerských pozic. Úplná nezávislost médií je iluze a nám nezbyvá nic jiného, než zvažovat i protichůdné informace, prověřovat odkazované zdroje a hodnotit důvěryhodnost každého jednotlivého autora. Zdravá demokracie stojí na svobodě slova, výměně názorů a je třeba přijmout skutečnost, že to není vždy jednoduchá cesta. Pokud si však pamatují dobře, tak potlačování nesprávných názorů se v naší historii příliš neosvědčilo a vedlo to až ke zmanipulovaným politickým procesům zakončených nejpřísnějšími tresty.

Autor: Pavel Ponec

Zdroj: <https://ponec.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=681067>

Sdílet na:

URL| <http://infokuryr.cz/news.php?item.22772>

SLIBY STRAN: Boj proti autům bez filtru a dostupná obchodní centra, slibuje Praha sobě

1.10.2018 e15.cz str. 00

Michal Tomeš

Hnutí Praha sobě vzniklo z iniciativy politiků pražské sedmé městské části v čele s Janem Čížinským. V rámci volebního programu se strana zabývá standardními tématy jako je dostavba pražských okruhů nebo urychlenou výstavbu bytů. Oproti ostatním stranám Praha sobě své programové body vysvětluje relativně obsáhle.

Slib: Ulice budou průjezdné

Nikdo nechce stát v koloně, v autě ani v autobuse. Průjezdnost ulic je tragická a zlepšení musí přijít okamžitě. Podrobně projdeme silniční síť a vytipujeme nejproblematictější místa. Zjistíme, kde lze provést úpravy co nejrychleji, kde jen malou změnou, a novou technologií pomůžeme řidičům nebo cestujícím v MHD. Nástrojem jsou třeba chytré řízené křižovatky nebo systémy navádění a sledování dopravy.

Zlepšení dopravní situace ve městě patří mezi sliby napříč všemi politickými stranami. Data přitom ukazují, že silniční přeprava v Praze rozhodně nepatří mezi nadměrně špatnou, hodnocení slovem „tragická“ tak může být zavádějící. Potvrzuje to například analytická společnost Inrix, podle které si Praha mezi lety 2016 a 2017 polepšila o 70 míst a nyní se nachází na 323. příčce z 1360 měst na světě. Obdobně hovoří také analýza společnosti Tomtom, jež dává Prahu na 30. příčce ze 43 evropských měst. Důvodem je například skutečnost, že v hlavním městě nejsou tak výrazné ranní a odpolední špičky. Česká metropole se v hodnocení dostává například před Stockholm, Oslo nebo Vídeň.

Například chytré semaforey jsou však v Praze již hojně využívány. Jejich výměna však neprobíhá naráz, ale v rámci rekonstrukce silnic a ulic. Nová generace chytrých semaforů by přitom měla v Praze jasně převládat do roku 2022, což je mimochodem plán Technické správy komunikací, městské firmy, jež světelné křižovatky spravuje.

Slib: Obchodní centra musí vznikat tam, kde je dobře dostupná MHD

Pohlídáme, aby plánovaná velká obchodní centra vznikala vždy poblíž zastávek běžné MHD. Pokud budeme moci jezdit za nákupy nebo do kina tramvají, metrem či autobusem, sníží se počet aut na krátkých trasách.

Městu a nám všem se uleví. Volná kapacita parkovišť u takových obchodních center může být přes noc využita za symbolický poplatek obyvateli okolních domů nebo jako záchytná P+R parkoviště pro přestup z auta na MHD u lidí, kteří do Prahy jen dojíždějí

Ačkoliv o víkendech a svátcích může být doprava u obchodních center v Praze komplikovanější, důvodem není absence napojení na linky MHD. Ze šesti nejvýznamnějších obchodních domů na periferii města (Chodov, Zličín, Europark a Fashion Arena Štěrboholy, Letňany a Černý Most) jsou tři obchodní domy (Černý Most, Chodov a Zličín) přímo u stanic metra. Ve Štěrboholecích sice metro není, přímo k obchodním domům však zajišťují pravidelné linky. Obchodní centrum v Letňanech pak na svém místě stálo ještě několik let předtím, než vznikla stanice Letňany, která však městskou část neobsahuje a cestující k ní musí dojíždět autobusy. Zbývající pražská obchodní centra jsou zpravidla obsluhována hned dvěma druhy městské hromadné dopravy. Výjimkou je Obchodní centrum Novodvorská, které vzniklo pro potřeby rozlehlého sídliště a Obchodní centrum Šestka. Obě obchodní centra obsluhují pouze autobusy. Problematická dostupnost může být například v rámci obchodní čtvrti v Průhonicích a Čestlicích, ta už však není součástí Prahy.

Slib: Chceme univerzity, školy a státní instituce v centru města

Budeme systematicky podporovat zachování a rozvoj úřadů, škol, univerzit a dalších významných institucí v centru města. Centrum Prahy se nesmí stát pouze turistickou destinací, kam běžný Pražan nechodí.

Realita: Významné instituce v centru Prahy rozhodně sídlí. Ze čtrnácti ministerstev jich jedenáct sídlí v Praze 1 nebo 2. Výjimkou jsou ministerstva obrany, vnitra a životního prostředí. Ministerstvo obrany tedy sice sídlí v Praze 6, nicméně je v docházkové vzdálenosti Pražského hradu. Ministerstvo vnitra je v Praze 7, avšak na tramvajové trati vedoucí několik minut na Malostranské náměstí, které je v blízkosti Poslanecké sněmovny a Senátu. Ministerstvo životního prostředí sídlí v Praze 10 a je tedy nejvzdálenějším ministerstvem od centra Prahy.

Přímo v centru Prahy sídlí i magistrát, přičemž budova v Jungmannově ulici, kde se nachází většina úředníků, však není ve vlastnictví města.

I přesto, že hnutí Praha sobě klade důraz na univerzity v centru města, veřejných škol sídlících v samém srdci Prahy je hned několik. Jedná se především o budovy Univerzity Karlovy, která disponuje menšími nemovitostmi v blízkosti Staroměstského náměstí (Pedagogická fakulta), Národního divadla (**Fakulta sociálních věd**), případně rozlehlými objekty jako je Filozofická fakulta u Rudolfiny nebo Právnická fakulta sídlící s Čechovým mostem. Na Karlově náměstí a Albertově je možné najít budovy Lékařské fakulty a také Českého vysokého učení technického. ČVUT má kromě svého sídla v Dejvicích také budovu nedaleko Národní třídy nebo na Florenci. Vysoká škola ekonomická sídlí v Praze 3 u východní části hlavního nádraží. Mimo dostupnost metra nebo tramvajových linek se tak nachází především Česká zemědělská univerzita, která si však díky možnostem na Suchbátově mohla postavit komplexní areál kampusového typu, kde na jednom místě najdete kromě učeben, vysokoškolských kolejí a menzy také školní skleníky nebo výcvikové pole.

Slib: Plánovat se musí podle místních, ne od stolu

Už Tomáš Baťa věděl, že chodníky mezi novými domy lze s úspěchem vydláždít podle toho, kudy začnou přirozeně chodit lidé. Budeme pravidelně a co nejvíce mluvit s Pražany o našem městě a jejich potřebách. Kdo jiný než oni ví lépe, co Praze schází? Na rozdíl od současných politiků nebudeme rozhodovat o Pražanech bez Pražanů. Zapojíme všechny, kdo budou chtít, do diskuse už od začátku – ať už půjde třeba o úpravu náměstí, výstavbu nové budovy, nebo využití volného prostoru. Do přípravy střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb přizveme hlavně ty, kdo služby využívají. Díky tomu včas předejdeme chybám v projektech a společně vytvoříme město, které vyhovuje měnícím se potřebám obyvatel.

Městské části v současnosti samozřejmě mají kompetence, jak rozhodovat o výstavbě jednotlivých budov a dalších projektů, stejně tak jako existují instituty, podle kterých se do stavebního řízení může zapojit veřejnost, tedy v případě, pokud má o záležitost zájem. Příkladem veřejné participace je i nedávné zpracovávání Metropolitního plánu, jehož navrženou podobu mohla veřejnost připomínkovat. Poté, co připomínky veřejnosti magistrát zpracuje, proběhne i druhé kolo připomínek. Institut plánování a rozvoje rovněž celý proces komunikoval s obyvateli přímo v jednotlivých městských částech.

Slib: Zoufalé shánění místa ve škole či školce je nepřipustné

V kvalitním vzdělání je budoucnost našich dětí. Proto na něj klademe důraz. Naším plánem je zajistit dostatečné kapacity v pražských základních školách a v předškolních zařízeních a dobré učitele. Nejsou to prázdna slova. V Praze 7, kterou nám její obyvatelé ve volbách před čtyřmi roky svěřili do správy, jsme vytvořili několik set nových míst ve školách i školkách, i když naši předchůdci z ODS lidem roky tvrdili, že to vůbec nelze. Stejně změníme celou Prahu. Vytvoříme nová místa v předškolních zařízeních pro děti od dvou let, jejichž rodiče o to

budou mít zájem. Je nepřijatelné a nedůstojné, aby Pražané zoufale sháněli místo pro své dítě ve školce či škole, museli se doprošovat a nakonec byli nuceni jezdit přes půl města.

Místa v mateřských školách jsou kvůli uplynulému „baby boomu“ v současnosti skutečně problém, podle ministerstva školství však není situace nejhorší v Praze, ale v přilehlých okresech Praha-východ a Praha-západ, kam kompetence pražského primátora nespádají. Stejně jako u škol základních však u mateřských škol funguje systém spádových oblastí, jak však uvádí iDnes, systém mohou narušovat rodiče, kteří přihlašují své děti do více školek najednou, čímž celý systém blokuje. Návrhem na vyřešení tohoto problému se ale již ministerstvo školství zabývá.

Slib: Prach a smog musí postupně mizet

I když vám řada lidí bude tvrdit, že to není možné, je v našich společných silách zlepšit vzduch, který v Praze dýcháme. Nejsou na to nutné obrovské sumy peněz. Budeme trvat na velkých pokutách pro řidiče aut s odmontovanými filtry pevných částic. Šokující je, že pouhých 5–10 % řidičů může až za 70 % emisí. Relativně jednoduché je také trvat na tom, aby stavby ve městě byly řádně zakryté plachtami a neprášilo se z nich. Při smogové situaci zavedeme spolu s dalšími opatřeními MHD zcela zdarma, aby všichni jednoduše poznali, že znečištění ovzduší je v takových dnech kritické.

Ke zlepšení situace vypouštění emisí oxidu uhličitého se již Praha zavázala letos v září, kdy slíbila v následujících letech omezit vypouštění oxidu uhličitého o 40 procent. Také proto musí Praha v následujících dvou letech vypracovat akční plán, který objasní konkrétní kroky, jakými chce město snížení emisí dosáhnout.

Postihování řidičů s demontovanými filtry pevných částic může být řešením, odhady jejich podílu na znečištění jsou však podle odborníků nižší, než kolik udává hnutí Praha sobě, jež pramen čísla neuvědla. Jak uvádí časopis dTest s odkazem na magistrátní analýzu, pět procent „nejšpinavějších“ vozů se podílí na 50 procentech emisí, oficiální magistrátní dokument pak odhaduje, že 10 procent aut s největším znečištěním produkuje 60 procent částic. Právě magistrát se přitom stejnou agendou již o prázdninách zabýval.

V současnosti policie může podezřelý vůz doprovodit na STK, kde proběhne kontrola technického stav vozidla. Jak uvádí ministerstvo dopravy, po změně regulí na začátku října bude odstranění filtru pevných částic při kontrole emisí odhalitelné, což mu znemožňuje další jízdu. Součástí technické kontroly je přitom i fyzická kontrola úplnosti systému, což poukazuje na dostatek úředních pravomocí, kteří policisté při kontrole mají.

MHD zdarma v případě zvýšeného smogu je běžným nástrojem, kterým některá města zhoršené ovzduší chtějí řešit. Například v lednu 2017 k němu chtěla přistoupit i Praha, než ale radní návrh schválili, došlo ke zlepšení situace ovzduší. V Brně zase MHD zdarma při zvýšeném smogu nespustili proto, že by zavedení nebylo dostatečně efektivní. MHD zdarma vyjde pražský dopravní podnik asi na čtyři miliony denně.

Slib: Chytré město nejsou předražené lavičky s wi-fi

Musíme z Prahy udělat skutečně chytré město. Zatím je projekt Smart Prague pod taktovkou Operátora ICT spíše přehlídkou zmařených příležitostí. Skutečně chytré město si nepronajímá odpadkový koš za 75 tisíc korun a nekupuje lavičky s wi-fi za čtvrt milionu. Zlepšuje život svých obyvatel tím, že na prvním místě dává k dispozici data o svém fungování a spolupracuje s tvořivými a aktivními lidmi, kteří je umí využít. Je nutné vytvořit vizi, určit si priority a vytyčit cesty, jak se k nim dostat. To znamená například vybudovat datovou platformu, která umožní zlepšení dopravy, úsporu času i peněz a transparentní řízení města. Chytré město například sází stromy, podporuje využití dešťové vody, udržuje a monitoruje své mosty, podporuje vzdělávání svých obyvatel a jejich nápady. Chytré město má zkrátka využívat data a nápady vlastních obyvatel k rychlým zlepšením každodenního života v něm.

Lavičky se solárním panelem případně snaha o rozšíření bezdrátového internetu patřila mezi nejvýraznější projekty Operátora ICT, městské firmy, který má na starosti rozvoj myšlenky Smart Cities v Praze. To ale neznamená, že by se měst sdílením dat pro potřeby třetích stran nezabývala. Strategii na jejich poskytování totiž Operátor ICT odhalil v červnu letošního roku v rámci katalogu Datové platformy Prahy. Městská data obsahují například informace o parkování, MHD, kartě Lítačka, městském mobiliáři nebo kvalitě ovzduší. Celkem ale datovým magistrátu připravuje celkem 30 sad informací, jak uvádí Lupa.cz. Některé z nich nebudou veřejné a magistrát z nich bude vypracovávat interní analýzy, například pro zlepšení dopravy ve městě.

Pro objektivní porovnání volebních programů bylo vybráno sedm slibů od každé strany. Po dvou kategoriích byly vybrány sliby z oblasti dopravy a rozvoje města, po jednom slibu pak z oblasti školství, prostředí ve městě a technologií. Vybrány byly takové sliby, které strana akcentuje přímo ve svém programu, jedná se o faktické prohlášení, které je pokud možno unikátní. Mnohé sliby, na kterých se strany shodovaly, jsou zpravidla vysvětleny pouze v jednom dílu seriálu.

URL| <https://www.e15.cz/volby/komunalni-volby-2018/sliby-stran-boj-proti-autum-bez-filtru-a-dostupna-obchodni-centra-slibuje-praha-sobe-1351587>

SLIBY STRAN: Boj proti autům bez filtru a dostupná obchodní centra, slibuje Praha sobě

1.10.2018 e15.cz str. 00 Komunální volby 2018

Michal Tomeš

Hnutí Praha sobě vzniklo z iniciativy politiků pražské sedmé městské části v čele s Janem Čížinským. V rámci volebního programu se strana zabývá standardními tématy jako je dostavba pražských okruhů nebo urychlenou výstavbu bytů. Oproti ostatním stranám Praha sobě své programové body vysvětluje relativně obsáhle.

Slib: Ulice budou průjezdné

Nikdo nechce stát v koloně, v autě ani v autobuse. Průjezdnost ulic je tragická a zlepšení musí přijít okamžitě. Podrobně projdeme silniční síť a vytipujeme nejproblematičtější místa. Zjistíme, kde lze provést úpravy co nejrychleji, kde jen malou změnou, a novou technologií pomůžeme řidičům nebo cestujícím v MHD. Nástrojem jsou třeba chytré řízené křižovatky nebo systémy navádění a sledování dopravy.

Zlepšení dopravní situace ve městě patří mezi sliby napříč všemi politickými stranami. Data přitom ukazují, že silniční přeprava v Praze rozhodně nepatří mezi nadměrně špatnou, hodnocení slovem „tragická“ tak může být zavádějící. Potvrzuje to například analytická společnost Inrix, podle které si Praha mezi lety 2016 a 2017 polepšila o 70 míst a nyní se nachází na 323. příčce z 1360 měst na světě. Obdobně hovoří také analýza společnosti Tomtom, jež dává Prahu na 30. příčce ze 43 evropských měst. Důvodem je například skutečnost, že v hlavním městě nejsou tak výrazné ranní a odpolední špičky. Česká metropole se v hodnocení dostává například před Stockholm, Oslo nebo Vídeň.

Například chytré semaforey jsou však v Praze již hojně využívány. Jejich výměna však neprobíhá naráz, ale v rámci rekonstrukce silnic a ulic. Nová generace chytrých semaforů by přitom měla v Praze jasně převládat do roku 2022, což je mimochodem plán Technické správy komunikací, městské firmy, jež světelné křižovatky spravuje.

Slib: Obchodní centra musí vznikat tam, kde je dobře dostupná MHD

Pohlídáme, aby plánovaná velká obchodní centra vznikala vždy poblíž zastávek běžné MHD. Pokud budeme moci jezdit za nákupy nebo do kina tramvají, metrem či autobusem, sníží se počet aut na krátkých trasách. Městu a nám všem se uleví. Volná kapacita parkovišť u takových obchodních center může být přes noc využita za symbolický poplatek obyvateli okolních domů nebo jako záchytná P+R parkoviště pro přestup z auta na MHD u lidí, kteří do Prahy jen dojíždějí

Ačkoliv o víkendech a svátcích může být doprava u obchodních center v Praze komplikovanější, důvodem není absence napojení na linky MHD. Ze šesti nejvýznamnějších obchodních domů na periferii města (Chodov, Zličín, Europark a Fashion Arena Štěrboholy, Letňany a Černý Most) jsou tři obchodní domy (Černý Most, Chodov a Zličín) přímo u stanic metra. Ve Štěrboholech sice metro není, přímo k obchodním domům však zajíždějí pravidelné linky. Obchodní centrum v Letňanech pak na svém místě stálo ještě několik let předtím, než vznikla stanice Letňany, která však městskou část neobsluhuje a cestující k ní musí dojíždět autobusy. Zbývající pražská obchodní centra jsou zpravidla obsluhována hned dvěma druhy městské hromadné dopravy. Výjimkou je Obchodní centrum Novodvorská, které vzniklo pro potřeby rozlehlého sídliště a Obchodní centrum Šestka. Obě obchodní centra obsluhují pouze autobusy. Problematická dostupnost může být například v rámci obchodní čtvrti v Průhonicích a Čestlicích, ta už však není součástí Prahy.

Slib: Chceme univerzity, školy a státní instituce v centru města

Budeme systematicky podporovat zachování a rozvoj úřadů, škol, univerzit a dalších významných institucí v centru města. Centrum Prahy se nesmí stát pouze turistickou destinací, kam běžný Pražan nechodí.

Realita: Významné instituce v centru Prahy rozhodně sídlí. Ze čtrnácti ministerstev jich jedenáct sídlí v Praze 1 nebo 2. Výjimkou jsou ministerstva obrany, vnitra a životního prostředí. Ministerstvo obrany tedy sice sídlí v Praze 6, nicméně je v docházkové vzdálenosti Pražského hradu. Ministerstvo vnitra je v Praze 7, avšak na tramvajové trati vedoucí několik minut na Malostranské náměstí, které je v blízkosti Poslanecké sněmovny a Senátu. Ministerstvo životního prostředí sídlí v Praze 10 a je tedy nejvzdálenějším ministerstvem od centra Prahy.

Přímo v centru Prahy sídlí i magistrát, přičemž budova v Jungmannově ulici, kde se nachází většina úředníků, však není ve vlastnictví města.

I přesto, že hnutí Praha sobě klade důraz na univerzity v centru města, veřejných škol sídlících v samém srdci Prahy je hned několik. Jedná se především o budovy Univerzity Karlovy, která disponuje menšími nemovitostmi v blízkosti Staroměstského náměstí (Pedagogická fakulta), Národního divadla (**Fakulta sociálních věd**), případně rozlehlými objekty jako je Filozofická fakulta u Rudolfiny nebo Právnická fakulta sídlící s Čechovým mostem. Na Karlově náměstí a Albertově je možné najít budovy Lékařské fakulty a také Českého vysokého učení technického. ČVUT má kromě svého sídla v Dejvicích také budovu nedaleko Národní třídy nebo na Florenci. Vysoká škola ekonomická sídlí v Praze 3 u východní části hlavního nádraží. Mimo dostupnost metra nebo tramvajových linek se tak nachází především Česká zemědělská univerzita, která si však díky možnostem na Suchbátově mohla postavit komplexní areál kampusového typu, kde na jednom místě najdete kromě učeben, vysokoškolských kolejí a menzy také školní skleníky nebo výcvikové pole.

Slib: Plánovat se musí podle místních, ne od stolu

Už Tomáš Baťa věděl, že chodníky mezi novými domy lze s úspěchem vydláždít podle toho, kudy začnou přirozeně chodit lidé. Budeme pravidelně a co nejvíce mluvit s Pražany o našem městě a jejich potřebách. Kdo jiný než oni ví lépe, co Praze schází? Na rozdíl od současných politiků nebudeme rozhodovat o Pražanech bez Pražanů. Zapojíme všechny, kdo budou chtít, do diskuse už od začátku – ať už půjde třeba o úpravu náměstí, výstavbu nové budovy, nebo využití volného prostoru. Do přípravy střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb přizveme hlavně ty, kdo služby využívají. Díky tomu včas předejdeme chybám v projektech a společně vytvoříme město, které vyhovuje měnícím se potřebám obyvatel.

Městské části v současnosti samozřejmě mají kompetence, jak rozhodovat o výstavbě jednotlivých budov a dalších projektů, stejně tak jako existují instituty, podle kterých se do stavebního řízení může zapojit veřejnost, tedy v případě, pokud má o záležitost zájem. Příkladem veřejné participace je i nedávné zpracovávání Metropolitního plánu, jehož navrženou podobu mohla veřejnost připomínkovat. Poté, co připomínky veřejnosti magistrát zpracuje, proběhne i druhé kolo připomínek. Institut plánování a rozvoje rovněž celý proces komunikoval s obyvateli přímo v jednotlivých městských částech.

Slib: Zoufalé shánění místa ve škole či školce je nepřijatelné

V kvalitním vzdělání je budoucnost našich dětí. Proto na něj klademe důraz. Naším plánem je zajistit dostatečné kapacity v pražských základních školách a v předškolních zařízeních a dobré učitele. Nejsou to prázdna slova. V Praze 7, kterou nám její obyvatelé ve volbách před čtyřmi roky svěřili do správy, jsme vytvořili několik set nových míst ve školách i školkách, i když naši předchůdci z ODS lidem roky tvrdili, že to vůbec nelze. Stejně změníme celou Prahu. Vytvoříme nová místa v předškolních zařízeních pro děti od dvou let, jejichž rodiče o to budou mít zájem. Je nepřijatelné a nedůstojné, aby Pražané zoufale sháněli místo pro své dítě ve školce či škole, museli se doprošovat a nakonec byli nuceni jezdit přes půl města.

Místa v mateřských školách jsou kvůli uplynulému „baby boomu“ v současnosti skutečně problém, podle ministerstva školství však není situace nejhorší v Praze, ale v přilehlých okresech Praha-východ a Praha-západ, kam kompetence pražského primátora nespádají. Stejně jako u škol základních však u mateřských škol funguje systém spádových oblastí, jak však uvádí iDnes, systém mohou narušovat rodiče, kteří přihlašují své děti do více školek najednou, čímž celý systém blokuje. Návrhem na vyřešení tohoto problému se ale již ministerstvo školství zabývá.

Slib: Prach a smog musí postupně mizet

I když vám řada lidí bude tvrdit, že to není možné, je v našich společných silách zlepšit vzduch, který v Praze dýcháme. Nejsou na to nutné obrovské sumy peněz. Budeme trvat na velkých pokutách pro řidiče aut s odmontovanými filtry pevných částic. Šokující je, že pouhých 5–10 % řidičů může až za 70 % emisí. Relativně jednoduché je také trvat na tom, aby stavby ve městě byly řádně zakryté plachtami a neprášilo se z nich. Při smogové situaci zavedeme spolu s dalšími opatřeními MHD zcela zdarma, aby všichni jednoduše poznali, že znečištění ovzduší je v takových dnech kritické.

Ke zlepšení situace vypouštění emisí oxidu uhličitého se již Praha zavázala letos v září, kdy slíbila v následujících letech omezit vypouštění oxidu uhličitého o 40 procent. Také proto musí Praha v následujících dvou letech vypracovat akční plán, který objasní konkrétní kroky, jakými chce město snížení emisí dosáhnout. Postihování řidičů s demontovanými filtry pevných částic může být řešením, odhady jejich podílu na znečištění jsou však podle odborníků nižší, než kolik udává hnutí Praha sobě, jež pramen čísla neuvědla. Jak uvádí časopis dTest s odkazem na magistrátní analýzu, pět procent „nejšpinavějších“ vozů se podílí na 50 procentech emisí, oficiální magistrátní dokument pak odhaduje, že 10 procent aut s největším znečištěním produkuje 60 procent částic. Právě magistrát se přitom stejnou agendou již o prázdninách zabýval.

V současnosti policie může podezřelý vůz doprovodit na STK, kde proběhne kontrola technického stav vozidla. Jak uvádí ministerstvo dopravy, po změně regulí na začátku října bude odstranění filtru pevných částic při kontrole emisí odhalitelné, což mu znemožňuje další jízdu. Součástí technické kontroly je přitom i fyzická kontrola úplnosti systému, což poukazuje na dostatek úředních pravomocí, kteří policisté při kontrole mají.

MHD zdarma v případě zvýšeného smogu je běžným nástrojem, kterým některá města zhoršené ovzduší chtějí řešit. Například v lednu 2017 k němu chtěla přistoupit i Praha, než ale radní návrh schválili, došlo ke zlepšení situace ovzduší. V Brně zase MHD zdarma při zvýšeném smogu nespustili proto, že by zavedení nebylo dostatečně efektivní. MHD zdarma vyjde pražský dopravní podnik asi na čtyři miliony denně.

Slib: Chytré město nejsou předražené lavičky s wi-fi

Musíme z Prahy udělat skutečně chytré město. Zatím je projekt Smart Prague pod taktovkou Operátora ICT spíše přehlídkou zmařených příležitostí. Skutečně chytré město si nepronajímá odpadkový koš za 75 tisíc korun a nekupuje lavičky s wi-fi za čtvrt milionu. Zlepšuje život svých obyvatel tím, že na prvním místě dává k dispozici data o svém fungování a spolupracuje s tvořivými a aktivními lidmi, kteří je umí využít. Je nutné vytvořit vizi, určit si priority a vytyčit cesty, jak se k nim dostat. To znamená například vybudovat datovou platformu, která umožní zlepšení dopravy, úsporu času i peněz a transparentní řízení města. Chytré město například sází stromy, podporuje využití dešťové vody, udržuje a monitoruje své mosty, podporuje vzdělání svých obyvatel a jejich nápady. Chytré město má zkrátka využívat data a nápady vlastních obyvatel k rychlým zlepšením každodenního života v něm.

Lavičky se solárním panelem případně snaha o rozšíření bezdrátového internetu patřila mezi nejvýraznější projekty Operátora ICT, městské firmy, který má na starosti rozvoj myšlenky Smart Cities v Praze. To ale neznamená, že by se měst sdílením dat pro potřeby třetích stran nezabývala. Strategii na jejich poskytování totiž Operátor ICT odhalil v červnu letošního roku v rámci katalogu Datové platformy Prahy. Městská data obsahují například informace o parkování, MHD, kartě Lítačka, městském mobiliáři nebo kvalitě ovzduší. Celkem ale datatým magistrátu připravuje celkem 30 sad informací, jak uvádí Lupa.cz. Některé z nich nebudou veřejné a magistrát z nich bude vypracovávat interní analýzy, například pro zlepšení dopravy ve městě.

Pro objektivní porovnání volebních programů bylo vybráno sedm slibů od každé strany. Po dvou kategoriích byly vybrány sliby z oblasti dopravy a rozvoje města, po jednom slibu pak z oblasti školství, prostředí ve městě a technologií. Vybrány byly takové sliby, které strana akcentuje přímo ve svém programu, jedná se o faktické prohlášení, které je pokud možno unikátní. Mnohé sliby, na kterých se strany shodovaly, jsou zpravidla vysvětleny pouze v jednom dílu seriálu.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1351587/sliby-stran-boj-proti-autum-bez-filtru-a-dostupna-obchodni-centra-slibuje-praha-sobe>